

Neuzen in 75 jaar O.K., Pinokkio en Pinoké

Neuzen in 75 jaar O.K., Pinokkio en Pinoké

1929 - 2004

Samengesteld en geschreven door Dolf van den Bos.

75 jaar
Puur
Pinoké
2004

Een zwerftocht door het verleden van een
bijzondere hockeyclub uit Amsterdam.

Pinoké speelde in ons gezin altijd een belangrijke rol. Ik ben geboren in 1957 en mijn twee oudere broers Evert en Willem waren al lid van Pinoké. Onze buurmeisjes Marjan en Annemarie waren dat ook. Mijn vader filmde met zijn dubbel 8 camera het debuut van Annemarie (Dirk) Icke in Dames 1 van Pinoké. Ik werd lid in 1964. Wat was ik trots op mijn shirt. Ik liep er de hele zaterdag in rond. In de zestigerjaren werd bij ons het krantje gevouwen. Ik hielp graag mee want er was ook snoep te verdelen en ik mocht wat langer opblijven.

Er was nog geen eigen clubhuis maar in het Twentsche Bank Clubhuis, waar meneer en mevrouw Rikse achter de bar stonden, kon je heerlijke glacé's en toffeerepen kopen. Als jeugdlid kon je jezelf verkleden in één van de twee kippenhokken die stonden op de plek waar nu het clubhuis staat. De senioren konden op zondag gebruik maken van de kleedkamers bij Rikse. Ons gezin

verhuisde in 1969 naar het Gooi maar Pinoké bleef altijd trekken. Ik werd weer lid rond 1980. Pas toen werd het nieuwe clubhuis ook echt van mij. Ik leerde mijn toen nog toekomstige vrouw op Pinoké beter kennen. Ik deed met Bonno de eerste play-back show met de Doppie Dots in 1982. Ik hielp mee om het eerste kunstgras te realiseren en bracht Pinoké online in 1999. Twee van mijn drie dochters spelen op Pinoké. Je zou kunnen zeggen dat ik iets met Pinoké heb.

Ik ben altijd benieuwd geweest hoe het nou precies zat met Pinokkio en O.K. Toen ik in 2002 op een ledenvergadering hoorde dat ons 75-jarig bestaan er aan kwam realiseerde ik me dat door het overlijden van (oud) leden

het steeds moeilijker zou zijn om ooggetuige verslagen uit de geschiedenis van onze club op te tekenen.

Ik sprak in maart 2003 met Cor Pauw die op dat moment ons lid met de meeste club-jaren was. Hij overleed helaas reeds in de zomer van dat jaar.

Het voordeel van het grotendeels ontbreken van een archief is dat alles dat je terugvindt mooi meegenomen is. Ik vond in de bestuurskamer de eerste zeven jaargangen (34-41) van

de Steekneus, het clubblad van Pinokkio. Ik heb alle Hockey Sports (vanaf 1932) en Hockey Magazines doorgespit.

Hans Beerendonk heeft vanaf 1983 alle Steekneuzen trouw bewaard. Dus er was best iets terug te vinden.

Dit boek heeft geen echte chronologische structuur. Het is vooral bedoeld als een leuk bladerboek. Er is wel een chronologisch overzicht van feiten en gebeurtenissen in dit boek opgenomen in hoofd-

stuk 13 (bladzijde 343) . Dat is een uittreksel van een spreadsheet dat ik heb gemaakt als geheugensteuntje maar het is vast ook leuk voor u als lezer.

Ik weet zeker dat dit boek niet compleet is maar het is vooral bedoeld als een begin van de geschiedschrijving van onze club. Dus elke aanvulling, opmerking of correctie is welkom. Ik heb de wijsheid niet in pacht maar iemand moet beginnen om het op papier te zetten. Dat heb ik hierbij gedaan. Ik hoop dat dit veel reacties oplevert.

Dolf van den Bos (lid sinds 1964)

Circa 1967: rechts de huidige voorzitter van Pinoké en links de schrijver van dit boek.

V O O R

W O O R D

van de voorzitter

Pinoké is altijd wat slordig met zijn verleden omgesprongen. Niet bewust of uit nalatigheid maar gewoon omdat er vandaag en morgen zo veel te doen is dat met de toekomst te maken heeft.

Veel archiefmateriaal is verloren gegaan, in de gracht gevallen of gewoon weggegooid.

Toch zonde als je na 75 jaar probeert een wat completer beeld te krijgen van de geschiedenis van de club. Daarom ben ik zo blij dat Dolf van den Bos bereid is gevonden om als een mol door het verleden van onze club te graven. Een niet geringe klus omdat zo veel verloren is gegaan. Hij heeft er enorm veel energie in gestoken en het resultaat is er dan ook naar. Het enige dat ons nu rest is om vanaf vandaag de toekomstige gebeurtenissen binnen de club goed vast te gaan leggen en te bewaren voor het nageslacht. Dan hoeft in 2029 (als we 100 jaar bestaan) de schrijver van het volgende boek slechts 25 jaar geschiedenis toe te voegen.

Met de uitgave van dit boek vieren we onze 75e verjaardag. We zullen aan een mooie toekomst verder bouwen in de wetenschap dat we een verplichting hebben aan het verleden van de club.

*Marjan Icke (lid sinds 1956),
Voorzitter*

V O O R

WOORD

van de erevoorzitter

Dat waren nog tijden!

Vanuit Delft (Hudito) verhuisde ik na de oorlog naar Amstelveen en kwam via een relatie bij Pinoké terecht. Ik was een onder-de-maat speler en belandde op de laagst mogelijke plaats in de onderbond.

Ik kon blijkbaar beter organiseren dan hockeyen en zo rolde ik in het bestuur. Als voorzitter had ik het daar goed getroffen. Geweldige mensen, m.n. Hans Oostenbroek, Edward James en vooral Dick van Velzen, die zelfs enkele maanden als opperman meewerkte.

Ik was me nog niet bewust dat de veranderingen in de maatschappij ook in onze club te onderkennen waren. Zakelijker en eigentijdser. En verandering leidt tot vernieuwing en vernieuwing leidt tot vooruitgang! Dat was te merken in de sfeer van de club. Er werd door het bestuur niet oeverloos vergaderd. Bijvoorbeeld Edward James pakte om half elf zijn spullen, of we de agenda afgehandeld hadden of niet.

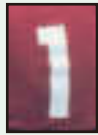
Aan de toekomst denken? Voorlopig was ons grootste probleem: een eigen clubhuis bouwen en de volgende generatie niet met een grote schuld opzadelen. Nog waren we niet zover om een filosofie, een taakstelling, voor de korte en lange termijn op papier te zetten.

Dat werd vorige maand in de NRC duidelijk uiteengezet. Wat is onze doelstelling en hoe voeren we deze uit. Perfect is het nog niet maar als ik lees dat men met "categorieën" werkt en de organisatie goed bijgesteld wordt als dat nodig is dan mogen we de toekomst met vertrouwen tegemoet zien. Niet voor niets is onze vereniging van ca. 300 leden in mijn tijd als voorzitter naar het huidige aantal van ca. 1800 gegroeid. HULDE ! COOL !

Het geweldige feest op 20 mei jl. was een heerlijke uiting van wat was en nu is....!

Toon Bovenlander

INHOUD

1. Teams van Toen

Teamfoto's van 1932 tot 2005.
Deze rubriek staat verdeeld door
het boek steeds op de linkerpagina.
Index van Teams van Toen naast
pagina 1

1

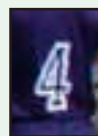
2. O.K. en Pinokkio

- 2.1. Waar komt de naam O.K. vandaan 3
- 2.2. Historie van O.K. 3
- 2.3. Waar speelde O.K. 9
- 2.4. O.K. boekte aansprekende
resultaten 15
- 2.5. Het tenue van O.K. 17
- 2.6. De oprichting van Pinokkio 19
- 2.7. Eigen velden 22
- 2.8. Vrouwenelftallen op Pinokkio 25
- 2.9. Het tenue van Pinokkio 26
- 2.10. De Spleitzwam 26
- 2.11. O.K. en Pinokkio worden
samen Pinoké 31

3. De clubbladen en andere publicaties

- 3.1. De Steekneus van Pinokkio 37
- 3.2. De viering van 1 jaar Steekneus en
het 100ste nummer van de Steekneus 47
- 3.3. De financiën van Pinokkio 50
- 3.4. De oorlog eischt zijn tol 51
- 3.5. Het eerste clubblad van Pinoké
"de Bindzwam" 52
- 3.6. Het "nieuwe" clubblad van Pinoké
"de Steekneus" 57
- 3.7. Eenmalige publicatie: De Wijsneus 60
- 3.8. Eenmalige publicatie: De Jaarneus 61
- 3.9. Programmaboekjes 63
- 3.10. Pinoké op Internet 65

4. De tennisafdeling en andere sporten

- 4.1. De tennisafdeling 67
- 4.2. Andere sporten (golf, squash,
trimhockey, zaalhockey etcetera) 69

5. Eerdere lustra

- 5.1. 1954 - Het 25-jarig bestaan 75
- 5.2. 1969 - Het 40-jarig bestaan 76
- 5.3. 1974 - Het 45-jarig bestaan 79
- 5.4. 1979 - Het 50-jarig bestaan 85
- 5.4.1. Flarden uit het verleden van
Herman Lebbink 87
- 5.5. 1989 - Het 60-jarig bestaan 90
- 5.5.1. "Pinoké Make my day"
Frans van Panthaleon van Eck 93
- 5.5.2. Historie O.K., Pinokkio en Pinoké 94
- 5.6. 1994 - Het 65-jarig bestaan 96
- 5.7. 1999 - Het 70-jarig bestaan 97
- 5.7.1. Historie 1989-1999
Bert van Haagen 97
- 5.7.2. Cabaret – Mark Wilmink 98
- 5.8.1. 2004 - Het 75-jarig bestaan 100
- 5.8.2. Teams van Toen 20-5-2004 107
- 5.8.3. Lustrumgala in Artis 120

6. De bouw van het Clubhuis

- 6.1. De prehistorie 125
- 6.2. De bouw van het eigen clubhuis
Uw clubhuis stond op een bierviltje
Toon Bovenlander 127
- Voordaan-Pinoké 129
- (een verslag van *Joep Wilmink*) 130
- Stap 1 De fundamenten 130
- Stap 2 De eerste balklegging 131
- Stap 3 De bouw 137
- Stap 4 De opening 143
- Stap 5 Extra kleedkamers 147
- Stap 6 Een verdieping er op 147
- Stap 7 De verbouwing van de
bar en de keuken 148
- 6.3. Het beheer van de bar 152
- 6.4. Hofleverancier Grolsch 157

7. Kunstgrasvelden

- 7.1. Het eerste veld 159
- 7.2. Het tweede veld 167
- 7.3. Het eerste waterveld 169
- 7.4. Twee velden in één keer 169

8. Het schrift van Wim van Rossum

Herinneringen uit de zestiger jaren 173

LUSTRUMBOEK

9. Momenten om nooit te vergeten 189

- 9.1. Dames 1 naar de 1e klasse in 1974
Jan Groothuis 190
- 9.2. Dames 1 bijna landskampioen
Marlieke Oltmans 193
- 9.3. 1978 Zijnet incident tegen Gooische
Roelant Oltmans 195
- 9.4. De play back show avant la lettre 201
- 9.5. f 13.000 voor gehandicaptensport 202
- 9.6. Mossel- en andere maaltijden 204
- 9.7. 1995 Meisjes B1
Landskampioen in 1995 205
- 9.8. Sixes, Sinterklaas, play back
en familietoernooien 207
- 9.9. De oud gedienden van 1978 209

10. Pinoké in de hoofdklasse

- 10.1. Heren 1 211
 - Luchtfoto uit 1959 247
 - Competitiestanden door de jaren
heen van dames 1 en heren 1 248
 - Luchtfoto 2003 250
- 10.2. Dames 1 251
- 10.3. Een speciale band met de sponsors 268

11. De Jeugd van Pinoke

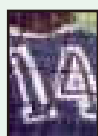
- 11. 1. Pinokkio 271
- 11. 2. De jeugdafdeling van Pinoké 272
- 11. 3. De jeugdafdeling chronologisch 274
- 11. 4. 2001: meisjes B1 finalist 279
- 11. 5. 2004: meisjes C1 finalist 281
- 11. 6. 2001: jongens C1 3e van Nederland 282
- 11. 7. Jeugdteams van Toen 285
- 11. 8. Jeugdtoernooien op Groningen 298
- 11. 9. Het A/B Gala 2004 300
- 11.10. D- en C-kampen 308
- 11.11. Pinoké Pasen 2004 310

12. Op de cover van de HockeySport 311

13. Tijdsbalk van 75 jaar historie 343

14. Erevoorzitters, ereleden en leden van verdienste 351

- 14.1. Erevoorzitters 352
- 14.2. Ereleden 352
- 14.3. Leden van verdienste 356
- 14.4. Ereleden en leden van verdienste van O.K. en Pinokkio 361

15. Arbitrage 363

16. Zilverlingen 367

17. Prestatiebekers 373

18. Winnaars van het Steekneuzentoernooi 379

19. Bestuursleden van de drie clubs 381

20. Pinoké parafernalia 391

- Dankwoord 401
- Met dank aan 403
- Verantwoording 404
- Bronvermelding 405
- Colofon 406

Indeling 75 Teams van Toen

Teams van O.K., Pinokkio en Pinoké in chronologische volgorde afgebeeld op linkerpagina's. Een doorsnede van teams uit het verleden. Helaas niet één uit elk jaar maar wel één voor elk jaar.

1. Pinokkio heren I uit 1933	2	40. Pinoké heren III in België 1981	
2. Pinokkio heren I uit 1938	6	en Parijs 1982	174
3. Pinokkio heren I uit 1939	10	41. Pinoké heren I kampioen 1981	180
4. Mixedtoernooi op Pinoké 1947	14	42. Pinoké heren III kampioen 1982	182
5. Pinoké heren IV uit 1948	16	43. Pinoké dames I op training 1983	184
6. Pinoké dames I uit 1948	18	44. Pinoké heren IV uit 1983	188
7. Pinoké dames II uit 1948	24	45. Pinoké jongens A uit 1985-1986	210
8. Pinoké heren I uit 1949	30	46. Pinoké dames I in Terassa in 1983	212
9. Pinoké dames IV uit 1949	32	47. Pinoké heren veteranen A	
10. Pinoké dames IV uit 1953	36	naar hoofdklasse in 1983	214
11. Pinoké heren I uit 1954	38	48. Pinoké heren X of XI in 1986	216
12. Pinoké heren II uit 1954	42	49. Pinoké heren in de hoofdklasse in 1989	220
13. Pinoké groepsfoto in Hilversum in 1957	44	50. Pinoké heren III van 1989	222
14. De teams van Jens de Hart	48	51. Pinoké heren veteranen C van 1989	224
15. Pinoké meisjes A uit 1958	54	52. Pinoké heren veteranen A van 1989	226
16. Pinoké jongens adspiranten uit 1958	56	53. Pinoké dames II promoveert	
17. Pinoké jongens A1 uit 1960	62	naar hoofdklasse in 1990	228
18. Pinoké dames II uit 1960	64	54. Pinoké heren veteranen A	
19. Pinoké heren IV uit 1961	66	weer naar hoofdklasse in 1993	230
20. Pinoké dames I uit 1961	70	55. Pinoké heren II begint aan zijn trilogie	234
21. Pinoké dames I uit 1962	78	56. Pinoké heren veteranen A landskampioen	236
22. Pinoké meisjes A uit 1963	84	57. Pinoké dames III kampioen in 1996	238
23. Pinoké jongens C1 uit 1965	86	58. Pinoké heren II uit 1997	240
24. Pinoké jongens A1 uit 1965	106	59. Pinoké dames veteranen A	
25. Pinoké heren V van 1965	128	vice landskampioen in 2000	244
26. Pinoké heren II van 1966	132	60. Ouwe hap is nog steeds fief	264
27. Pinoké heren I kampioen in 1966	134	61. Dames XVIII	314
28. Pinoké dames I bekerwinnaar		62. Pinoké dames II 2001	318
en kampioen in 1967	136	63. Pinoké dames I 2001	320
29. Pinoké heren veteranen in 1967	142	64. Pinoké heren I 2001	322
30. Pinoké heren I in 1968	144	65. Jong Oranje met een hoog Pinoké gehalte	324
31. Pinoké dames II kampioen in 1969	146	66. Pinoké heren XX wenst u gelukkig 2002	326
32. Pinoké dames IV van 1970	150	67. Pinoké heren veteranen B in 2001	328
33. Pinoké heren III van 1970	154	68. Pinoké dames II in 2001	330
34. Pinoké heren II van 1976-1977	156	69. Heren XV of heren XIV	332
35. Pinoké dames IX uit 1979	162	70. Pinoké dames VIII kampioen 2003	334
36. Pinoké heren I dubbelkampioen		71. Pinoké dames X kampioen 2003	336
in 1979	164	72. Pinoké dames veteranen A	
37. Pinoké heren II uit 1979	166	westelijk kampioen in 2003	342
38. Pinoké dames I en heren III		73. Pinoké oerveterinnen reunie in 2003	362
winnen de beker in 1980	168	74. Dames veteranen B kampioen in haar klasse	
39. Pinoké dames I op het		in 2003	372
Steekneuzentoernooi 1980	172	75. Pinoké heren I seizoen 2003-2004	378

HOOFDSTUK

1

Teams van Toen.

In dit boek staan veel teamfoto's waar we de verhalen bij weten. Maar er zijn ook teamfoto's waar we alleen de namen of zelfs die niet weten. We hebben 75 pagina's met Teams van Toen gemaakt. Niet uit elk jaar een pagina want daar was het materiaal niet compleet genoeg voor. Maar wel voor elk jaar van het bestaan van onze club een TvT pagina. De Teams van Toen staan steeds in een vaste visuele omlijsting en tussen alle pagina's door maar wel negenoeft in chronologische volgorde. Als u zelf nog foto's hebt waarvan u vindt dat ze in een volgend boek thuis horen, stuur de foto('s) dan op naar:

Dolf van den Bos,
C. van Clevelaan 23
1181 BG Amstelveen.

Of mail naar dolf@planet.nl.
Dat is ook het adres om ontbrekende namen en spelfouten e.d. door te geven (lieft met vermelding van het paginanummer).

HET EERSTE ELFTAL VAN PINOKKIO.

Speciaal-opname Hockey Sport.

*Achterste rij van links naar rechts: Wilner, Nuwer, Riedijk, Filedt Kok, v. d. Veen.
Midden: Gerrits, Cornelissen, Deggeler. Voorste rij: Visser, Couzy, v. Hooven.*

1. - 1933, Pinokkio bestaat bijna twee jaar.

Uit de HockeySport van 7 december 1933.

De eerste teamfoto die we hebben teruggevonden van een team van onze club. Van O.K. is helaas geen enkele teamfoto teruggevonden van een team dat competitie speelde.

De achterste linie zit vooraan. De middenlinie in het midden en de vijfmans voorhoede staat achteraan. Otto Cornelissen was oprichter en de eerste voorzitter van Pinokkio en Piet Filedt Kok was ook zeer actief hoewel hij nooit in het bestuur heeft gezeten. In hoofdstuk 14, op bladzijde 361, leest u meer over Piefka (zijn bijnaam) die ook erelid was van Pinokkio.

2.1. Waar komt de naam O.K. vandaan?

Er is vrij veel verwarring over de naam. Is het nou Oh Kay of is het nou O.K.?

In de perspublicaties van de eerste jaren is steevast sprake van Oh Kay. Dat is een fonetische vertaling van het Amerikaanse O.K. We hebben zelfs kunnen achterhalen waar dat vandaan komt. Dankzij de NRC, ookal schrijven ook zij het weer anders. We weten door het bericht rechts op deze pagina inmid-

dels zeker dat de naam van de hockeyclub ook O.K. was. Daar kan nu echt geen onduidelijkheid meer over bestaan. In dit boek zult u de naam veel tegen komen in diverse spellingen. Maar het hoort dus O.K. te zijn.

O. K.

Men kent ons bezwaar tegen afkortingen. Maar als een afkorting de officieele term is, ja, dan buigen wij het hoofd, dan houdt alles op. Men schrijft ons nadrukkelijk dat Oh Kay niet Oh Kay is maar O. K. De naam is: „Amsterdamsche Mixed Hockey Club „O. K.“. Goed zoo, wij danken voor de mededeeling en zwichten voor de officieele logica: O. K., niet Oh Kay!

Verder meldt men ons van O. K.-zijde:

De heer A. Smit verkreeg het eere-lidmaatschap van de A.M.H.C. O.K. bij zijn afscheid van genoemde club, wegens zijn vele diensten als secretaris aan O.K. bewezen.

In de HockeySport van 3 oktober 1940 stond bovenstaand bericht.

2.2. De historie van O.K.

O.K. werd volgens de officiële gegevens op 23 januari 1929 opgericht. We weten echter inmiddels zeker dat O.K. in het seizoen 1928-1929 ook al in de Noord-Hollandschen Hockey-Bond speelde. Vermoedelijk speelde O.K. daar al eerder maar in de enige bron uit die tijd, het weekblad "De Nederlandsche Sport" staat tot september 1928 alleen berichtgeving over de echte competitie van de N.H. & B.B. (Nederlandsche Hockey en Bandy Bond). Vanaf 28 september 1928 krijgt genoemd weekblad een speciale bijlage onder de naam HOCKEY en daarin staat vanaf die datum ook berichtgeving over de Noord-Hollandschen Hockey-Bond met daarin Oh Kay (O.K. dus). Deze bond zouden we tegenwoordig onderbond noemen. We kwamen op dat spoor door een bericht in de HockeySport van 5 mei 1942.

O.K. naar de promotie-klasse

15 mei 1942

Men schrijft ons:

Nu de promotie van de Amsterdamsche Mixed Hockey club O.K. tot promotie-klasse een feit is, mogen hier eenige bijzonderheden volgen. (Elders in dit nummer is een foto opgenomen. Redactie *Hockey Sport*.)

Opgericht najaar 1926, speelde O.K. eerst twee jaren in den toenmaligen Noord-Hollandschen bond. In 1928 durfde men intrede bij den Nederlandschen Hockey Bond aan en werd met één heeren-elftal begonnen.

Hoewel genoegelijk hockey steeds hoofddoel was bij O.K., werd van oudsher ook aan de overige genoegen der jeugd een ruime plaats gegund.

O.K. heeft zoo lang zij bestaat, getracht elken wedstrijd voor haar tegenstanders zoo moeilijk mogelijk te maken en dat dit meestal is gelukt, kunnen de andere clubs in Amsterdam zeker bevestigen.

Jaren lang speelde het eerste elftal als sterke tweede klasse, tot eindelijk dit seizoen de wind iets guntiger werd en een betere accommodatie tezamen met de gelukkige aanwinst van een aantal goede spelers de zoo lang omstreden promotie-plaats tot realiteit maakte. Ook het tweede, derde en vierde elftal eindigden de competitie op de tweede, respectievelijk eerste plaats.

In het derde elftal spelen nog vijf oude rotten, die sinds 1920 bijna geen wedstrijd over sloegen. Ook de dames-afdeeling floreert met drie elftallen, die met wisselend succes haar partijtjes vertolken.

O.K. hoopt haar devies „all correct“ ook als promotie-klasse te blijven hoog houden.

Onderstaand een overzicht uit de Hockey bijlage van de Nederlandsche Sport van 11 oktober 1928. O.K. (Ohkay) speelde in klasse A van de Noord-Hollandschen Hockey-Bond. Die bond heette oorspronkelijk overigens de Haarlemse Hockey Bond.

In 1928 speelde er nog geen dames team van O.K. in de competitie.

Op 15 december 1928 won Oh Kay met de vermoedelijke recordcijfers van 0-17 van Fit II. De eindstand van dit laatste jaar van O.K. in de Noord-Hollandschen Hockey-Bond was niet bijzonder goed zoals u hieronder kunt zien.

NOORD-HOLLANDSCHEN HOCKEY-BOND

Standards: Posing: voorzitter: R. MULLER, Leidschevaart 94, Haarlem, Telefoon 13484.
Commissarissen: Jan. G. KLAAS, Adriana Buisjeplein 9, Overveen, Telefoon 14078.

AFDEELING A

Club	W	V	U	Doelp.	Goals
Fit I	10	0	0	100	100
Fit II	0	17	0	0	0
Fit III	1	1	1	10	10
Fit IV	1	1	1	10	10

Officiële mededeelingen van den NOORD-HOLLANDSCHEN HOCKEY-BOND

Standards: Posing: voorzitter: R. MULLER, Leidschevaart 94, Haarlem, Telefoon 13484.
Commissarissen: Jan. G. KLAAS, Adriana Buisjeplein 9, Overveen, Telefoon 14078.

De N.H. Bestuurscommissie wordt verzocht de lidertijds bijzondere voorwaarden, met uitzondering van: lidertijds, aanvaarden, of (aanvaarden, lidertijds de lijst van aangesloten spelers voor jongens elftallen, ook voor de elftallen welke in de competitie van den Nederlandschen Hockey en Bando Bond mededingen, van den 17den October aan het secretariaat in te zenden op laatste van 1/3 pr.

De N.H. Posingcommissie wordt verzocht de wedstrijdlijst af 1/3 per elftal aan den posingcommissie te geven. Voor lidertijds aangesloten voorwaarden wordt het bedrag met 1/3 pr per vereniging verhoogd.

Scheidsrechters.
Een elftal magt voor zijn eigen scheidsrechters met een overzichtslijst.

Competitie indeling.
Deze lijst behelst voor eenige nieuwe clubs met een of meer elftallen heeft het bestuurscommissie de afdeelingen af wijgt moeten indelen.

Klasse A: Emmenda I, Fit I en II, Farns I, de Buisjeplein I, O.H.A.
Klasse B: M.H.C. III, H.B.S. II, Comandis II en III, H.H.C. IV, Amstel I.
Klasse C: Comandis Januaria, Competitie.

De Algemeene Spaarverzekering
OPGERICHT BIJ DE 'S GRAVENHAGE.
Bijkantoor Amsterdam, van Baerlestraat 84. — Tel. 22332
COÖPERATIEF SPAARSTEL
Belegging uitsluitend in eerste Hypotheken
Vraag kennelijk gratis Brochure en opgave der resultaten van de reeds verstrekte Spaarissien.
Verneken ontvertegenwoordiging te zenden o.a. naar ons
— KANTOOR VAN BAERLESTRAAT 84 —
Onze Inspecteurs verliesen steeds hunne hulp.

We hebben de advertentie van de spaarbank maar laten staan omdat die zo'n aardig tijdsbeeld geeft.

Op 23 januari van 1929 werd O.K. dus officieel opgericht. Vermoedelijk vooral om in het daar op volgende seizoen deel te kunnen gaan nemen aan de competitie van de N.H. & B.B. De officiële acte van die oprichting ziet u op de volgende bladzijde. Er werd ook een dames elftal opgericht maar dat speelde dan natuurlijk weer in de aparte damesbond. Dat team zien we overigens pas in 1930/31 in de competitie opduiken.

Deze formele oprichtingsdatum van O.K. (23 januari 1929) zou later ook de officiële oprichtingsdatum van Pinoké worden. De toelichting in de oprichtingsregistratie is ook prachtig. O.K. (*Engelsche uitdrukking voor: in orde*).

O.K. werd opgericht door Frans Klauwers, Paul Leistnikow en Rien Weijerman. Deze heren leven niet meer maar de kleinkinderen van de laatstgenoemde spelen nog wel op Pinoké.

No. 841.

VEREENIGING: Amsterdamsche Mixed Hockeyclub
O. K. (Engelsche uitdrukking voor: in orde), gevestigd te Amsterdam.

Art. 1. De vereeniging draagt den naam van: Amsterdamsche Mixed Hockeyclub O. K. (Engelsche uitdrukking voor: in orde), en is gevestigd te Amsterdam.

Zij is aangegaan voor den tijd van 29 jaren en 11 maanden, te rekenen van 23 Januari 1929.

Art. 2. De vereeniging stelt zich ten doel het hockeyspel te beoefenen en te bevorderen.

Art. 3. Zij tracht dit doel te bereiken door:

- a. het spelen van onderlinge wedstrijden;
- b. het spelen van vriendschappelijke wedstrijden;
- c. het spelen van competitie-wedstrijden.

Art. 4. De kleuren der vereeniging zijn blauw met wit.

Art. 5. De vereeniging kent:

A. Werkende leden:

Werkende leden zijn leden, die door de beoefening van het hockeyspel de vereeniging steunen, en tevens, na door ten minste 3 leden aan het bestuur te zijn voorgedragen, door het laatste als dusdanig aangenomen worden.

Een werkend lid verliest zijn lidmaatschap:

- a. bij tijdige opzegging aan den secretaris;
- b. door ontzetting, bij besluit van de algemeene vergadering;
- c. indien na den vastgestelden tijd (2 maanden) niet aan de geldelijke verplichting is voldaan.

B. Begunstigende leden:

Begunstigende leden zijn zij, die op geldelijke wijze het doel

2. - 1938, maart Pinokkio.

(Bron HockeySport)

Pinokkio terug in de promotie-klasse.

*Van links naar rechts staande: Polak, Oostergetel, Merkelbach (aanvoerder)
Dalmeijer, J. Wiedijk, W. Wiedijk, van Hoeven, Visser, Kroger; gehurkt:
Peper, Brandes.*

O.K. bestond dus al eerder dan de datum die we als officiële oprichtingsdatum hanteren, maar je zou ook het standpunt in kunnen nemen dat op 23 januari 1929 de club pas echt begon voor de officiële N.H. & B.B. (Nederlandsche Hockey & Bandy Bond). Bandy is een soort ijshockey met gewone hockeysticks, dat tegenwoordig niet meer in clubverband wordt gespeeld. Maar het staat bijvoorbeeld nog wel in de naam van onze buurman Amsterdam (nadat het enige tijd weg is geweest).

De belangrijkste aanleiding voor de officiële oprichting van O.K. was het succes van de Nederlandse hockeyploeg die op de Olympische spelen van 1928 in Amsterdam een zilveren medaille in de wacht sleepte.

Helaas zijn er geen foto's teruggevonden uit de tijd van de officiële oprichting van O.K. Maar we hebben wel een symbolisch plaatje gezocht en gevonden. Rond het tijdstip van de officiële oprichtingsdatum van O.K. vond een selectiewedstrijd voor het Nederlands elftal plaats in het Olympisch Stadion. De meeste mensen kennen dat stadion alleen van het voetbal. Maar er is daar dus wel degelijk ook nog gehockeyed.

Vergeleken met het kunstgras van tegenwoordig zijn de terreinomstandigheden (zie onderstaande foto) onvoorstelbaar. Het spel was

natuurlijk aangepast aan het terrein. Maar besef goed dat de velden toentertijd vaak werden bewerkt met een paard en roller.

Olympisch stadion, maart 1929. Selectiewedstrijd Nederlands elftal.

Onderstaand een overzicht uit
De Nederlandsche Sport van februari 1932.

Officiële Mededeelingen van den NEDERLANDSCHEN DAMES HOCKEY-BOND																																																																																																																																																																																																																																																														
Wedstrijdresultaten van Zondag 22 Februari 1931. H.L.C. - Amsterdam 1-2 Gool-Utrecht 2-0 H.D.H.C. IV - PH 2-0 <u>O.K. - H.D.H.C. III 0-1</u> Kieften - H.L.C. II 0-0 H.B.S. I - H.D.M. II 0-0 H.D.C. II - Breda 0-4 Deventer - Zutphen 1-5 Wedstrijdprogramma. Uitslag van wedstrijden wordt niet meer vermeld. 1e Klasse A 1 Maart H.G.C. - H.L.C. 2e Klasse B 1 Maart H.D.M. - Leiden 3 Maart Tugs - Hiversum Overgangsklasse 1 Maart Laar - Breda 2 Maart Utrecht - H.D.H.C. II 3e Klasse A 1 Maart Hiversum II - H.D.H.C. IV 2e Klasse B 1 Maart Kieften - O.R. H.D.H.C. III - H.D.M. II 3 Maart H.D.M. II - O.K. Kieften - H.D.H.C. III 3e Klasse C 1 Maart Breda - H.B.S. 2 Maart Te Wern - Dordrecht 3 Maart Zutphen - Arnhem Promotie- en Degradatie- wedstrijden. Op 1 Maart spelen twee wedstrijden		<table border="1"> <tr> <td>Tugs</td> <td>4</td> <td>1</td> <td>1</td> <td>0</td> <td>7</td> <td>4</td> </tr> <tr> <td>Leiden</td> <td>4</td> <td>1</td> <td>1</td> <td>2</td> <td>0</td> <td>0</td> </tr> <tr> <td>H.D.M.</td> <td>2</td> <td>1</td> <td>1</td> <td>2</td> <td>0</td> <td>0</td> </tr> <tr> <td colspan="7">Overgangsklasse</td> </tr> <tr> <td>Gool</td> <td>2</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>20</td> <td>4</td> </tr> <tr> <td>H.D.H.C. II</td> <td>7</td> <td>4</td> <td>0</td> <td>2</td> <td>10</td> <td>0</td> </tr> <tr> <td>Hood-Wijk</td> <td>7</td> <td>2</td> <td>1</td> <td>4</td> <td>11</td> <td>15</td> </tr> <tr> <td>Laren</td> <td>7</td> <td>2</td> <td>0</td> <td>2</td> <td>11</td> <td>0</td> </tr> <tr> <td>Utrecht</td> <td>7</td> <td>1</td> <td>1</td> <td>1</td> <td>10</td> <td>21</td> </tr> <tr> <td colspan="7">3e Klasse A</td> </tr> <tr> <td>H.D.H.C. IV</td> <td>3</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>1</td> <td>15</td> <td>0</td> </tr> <tr> <td>Amsterdam</td> <td>1</td> <td>0</td> <td>1</td> <td>1</td> <td>17</td> <td>4</td> </tr> <tr> <td>Hood-Wijk III</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>1</td> <td>1</td> <td>11</td> <td>0</td> </tr> <tr> <td>Hiversum II</td> <td>3</td> <td>0</td> <td>1</td> <td>1</td> <td>10</td> <td>7</td> </tr> <tr> <td>PH</td> <td>0</td> <td>2</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>7</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>Gool II</td> <td>0</td> <td>1</td> <td>1</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>H.B.S. II</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>1</td> <td>22</td> </tr> <tr> <td colspan="7">3e Klasse B</td> </tr> <tr> <td>Kieften</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>41</td> <td>0</td> </tr> <tr> <td>H.D.H.C. III</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>22</td> <td>13</td> </tr> <tr> <td>O.K.</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>1</td> <td>2</td> <td>20</td> <td>0</td> </tr> <tr> <td>H.D.M. II</td> <td>0</td> <td>2</td> <td>1</td> <td>1</td> <td>11</td> <td>14</td> </tr> <tr> <td>H.L.C. II</td> <td>10</td> <td>2</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>11</td> <td>20</td> </tr> <tr> <td>H.B.S. I</td> <td>10</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>0</td> </tr> <tr> <td colspan="7">3e Klasse C</td> </tr> <tr> <td>Breda</td> <td>7</td> <td>7</td> <td>0</td> <td>1</td> <td>44</td> <td>14</td> </tr> <tr> <td>H.G.C. II</td> <td>0</td> <td>2</td> <td>7</td> <td>0</td> <td>18</td> <td>13</td> </tr> <tr> <td>Dordrecht</td> <td>0</td> <td>2</td> <td>1</td> <td>0</td> <td>7</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>Te Wern</td> <td>7</td> <td>0</td> <td>1</td> <td>0</td> <td>22</td> <td>7</td> </tr> <tr> <td>Breda H.D.S.</td> <td>7</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>0</td> </tr> <tr> <td colspan="7">Oost</td> </tr> <tr> <td>Zutphen</td> <td>7</td> <td>2</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>20</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>Arnhem</td> <td>0</td> <td>2</td> <td>1</td> <td>1</td> <td>10</td> <td>7</td> </tr> <tr> <td>Deventer</td> <td>0</td> <td>2</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>Dordrecht</td> <td>2</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>4</td> </tr> <tr> <td>Nijmegen</td> <td>7</td> <td>1</td> <td>1</td> <td>2</td> <td>0</td> <td>10</td> </tr> </table>	Tugs	4	1	1	0	7	4	Leiden	4	1	1	2	0	0	H.D.M.	2	1	1	2	0	0	Overgangsklasse							Gool	2	0	0	0	20	4	H.D.H.C. II	7	4	0	2	10	0	Hood-Wijk	7	2	1	4	11	15	Laren	7	2	0	2	11	0	Utrecht	7	1	1	1	10	21	3e Klasse A							H.D.H.C. IV	3	0	0	1	15	0	Amsterdam	1	0	1	1	17	4	Hood-Wijk III	0	0	1	1	11	0	Hiversum II	3	0	1	1	10	7	PH	0	2	0	0	7	10	Gool II	0	1	1	0	0	10	H.B.S. II	0	0	0	0	1	22	3e Klasse B							Kieften	0	0	0	0	41	0	H.D.H.C. III	0	0	0	0	22	13	O.K.	0	0	1	2	20	0	H.D.M. II	0	2	1	1	11	14	H.L.C. II	10	2	0	0	11	20	H.B.S. I	10	0	0	0	0	0	3e Klasse C							Breda	7	7	0	1	44	14	H.G.C. II	0	2	7	0	18	13	Dordrecht	0	2	1	0	7	10	Te Wern	7	0	1	0	22	7	Breda H.D.S.	7	0	0	0	0	0	Oost							Zutphen	7	2	0	0	20	10	Arnhem	0	2	1	1	10	7	Deventer	0	2	0	0	0	10	Dordrecht	2	0	0	0	0	4	Nijmegen	7	1	1	2	0	10
Tugs	4	1	1	0	7	4																																																																																																																																																																																																																																																								
Leiden	4	1	1	2	0	0																																																																																																																																																																																																																																																								
H.D.M.	2	1	1	2	0	0																																																																																																																																																																																																																																																								
Overgangsklasse																																																																																																																																																																																																																																																														
Gool	2	0	0	0	20	4																																																																																																																																																																																																																																																								
H.D.H.C. II	7	4	0	2	10	0																																																																																																																																																																																																																																																								
Hood-Wijk	7	2	1	4	11	15																																																																																																																																																																																																																																																								
Laren	7	2	0	2	11	0																																																																																																																																																																																																																																																								
Utrecht	7	1	1	1	10	21																																																																																																																																																																																																																																																								
3e Klasse A																																																																																																																																																																																																																																																														
H.D.H.C. IV	3	0	0	1	15	0																																																																																																																																																																																																																																																								
Amsterdam	1	0	1	1	17	4																																																																																																																																																																																																																																																								
Hood-Wijk III	0	0	1	1	11	0																																																																																																																																																																																																																																																								
Hiversum II	3	0	1	1	10	7																																																																																																																																																																																																																																																								
PH	0	2	0	0	7	10																																																																																																																																																																																																																																																								
Gool II	0	1	1	0	0	10																																																																																																																																																																																																																																																								
H.B.S. II	0	0	0	0	1	22																																																																																																																																																																																																																																																								
3e Klasse B																																																																																																																																																																																																																																																														
Kieften	0	0	0	0	41	0																																																																																																																																																																																																																																																								
H.D.H.C. III	0	0	0	0	22	13																																																																																																																																																																																																																																																								
O.K.	0	0	1	2	20	0																																																																																																																																																																																																																																																								
H.D.M. II	0	2	1	1	11	14																																																																																																																																																																																																																																																								
H.L.C. II	10	2	0	0	11	20																																																																																																																																																																																																																																																								
H.B.S. I	10	0	0	0	0	0																																																																																																																																																																																																																																																								
3e Klasse C																																																																																																																																																																																																																																																														
Breda	7	7	0	1	44	14																																																																																																																																																																																																																																																								
H.G.C. II	0	2	7	0	18	13																																																																																																																																																																																																																																																								
Dordrecht	0	2	1	0	7	10																																																																																																																																																																																																																																																								
Te Wern	7	0	1	0	22	7																																																																																																																																																																																																																																																								
Breda H.D.S.	7	0	0	0	0	0																																																																																																																																																																																																																																																								
Oost																																																																																																																																																																																																																																																														
Zutphen	7	2	0	0	20	10																																																																																																																																																																																																																																																								
Arnhem	0	2	1	1	10	7																																																																																																																																																																																																																																																								
Deventer	0	2	0	0	0	10																																																																																																																																																																																																																																																								
Dordrecht	2	0	0	0	0	4																																																																																																																																																																																																																																																								
Nijmegen	7	1	1	2	0	10																																																																																																																																																																																																																																																								

Rechtsonder ziet u dat in seizoen 1931/32 de heren van O.K. als derde zijn geëindigd in de 3e Klasse B. Vreemd genoeg hebben de dames van O.K. er na één seizoen kennelijk de brui aan gegeven want we komen ze in dat jaar niet meer tegen in het jaaroverzicht van de Nederlandschen Dames Hockey-Bond.

PROMOTIE- EN DEGRADATIEWEDSTRIJDEN																																																				
3e Klasse B	T.G.G.O. 12 0 2 2 28 15 10																																																			
H.G.C. II - Delfsche St.	Hiversum II 0 1 2 2 28 10 12																																																			
Utrecht II - Leiden	Utrecht 11 1 2 4 27 03 12																																																			
Utrecht II - H.D.M. II	Utrecht 0 2 0 0 14 12 0																																																			
Utrecht II - H.D.H.C. III	Utrecht 11 4 1 0 17 20 0																																																			
Utrecht II - H.G.C. II	Hofland II 10 0 2 0 16 00 0																																																			
Utrecht II - H.G.C. II	H. Lys. II 10 2 2 0 15 03 0	3e Klasse A		T.G.G.O. II 12 0 0 1 00 10 10	Utrecht II 11 0 0 0 21 13 10	Utrecht II 11 0 2 0 12 22 12	H.B.S. 11 0 4 4 10 10 10	H.B.S. 11 0 4 4 10 10 10	Hiversum IV 0 4 0 0 22 10 0	Hiversum IV 0 4 0 0 22 10 0	M.H.C. II 11 0 2 0 22 20 0	M.H.C. II 11 0 2 0 22 20 0	Amersfoort 11 1 1 0 17 41 0	Amersfoort 11 1 1 0 17 41 0	3e Klasse B		H.D.H.C. II 11 0 1 1 00 0 10	H.D.H.C. II 11 2 1 0 22 10 15	H.D.H.C. II 11 2 1 0 22 10 15	Leiden I 10 0 0 0 20 10 12	Leiden I 10 0 0 0 20 10 12	T.G.G.O. II 11 4 1 0 18 00 0	T.G.G.O. II 11 4 1 0 18 00 0	Utrecht II 0 4 0 0 18 10 0	Utrecht II 0 4 0 0 18 10 0	Delfsche St. 0 4 0 0 20 03 0	Delfsche St. 0 4 0 0 20 03 0	H.G.C. III 12 0 1 1 10 47 1	H.G.C. III 12 0 1 1 10 47 1	3e Klasse A		H. Pair I 10 0 1 0 44 0 10	Amsterdam IV 10 0 1 0 20 20 13	Amsterdam IV 10 0 1 0 20 20 13	Utrecht II 10 2 4 0 21 20 0	Utrecht II 10 2 4 0 21 20 0	Laren II 0 2 2 4 14 04 0	Laren II 0 2 2 4 14 04 0	Laren II 0 2 1 0 13 20 0	Laren II 0 2 1 0 13 20 0	T.H.C.'55 0 1 1 7 0 22 0	T.H.C.'55 0 1 1 7 0 22 0	3e Klasse B		Utrecht III 0 0 1 1 16 1 10	Ob Kay 0 2 1 2 11 10	Ob Kay 0 2 1 2 11 10	Strawberries 0 2 1 2 11 10	Strawberries 0 2 1 2 11 10	H.B.S. II 0 0 0 0 11 10 4	H.B.S. II 0 0 0 0 11 10 4	
3e Klasse A																																																				
T.G.G.O. II 12 0 0 1 00 10 10	Utrecht II 11 0 0 0 21 13 10																																																			
Utrecht II 11 0 2 0 12 22 12	H.B.S. 11 0 4 4 10 10 10																																																			
H.B.S. 11 0 4 4 10 10 10	Hiversum IV 0 4 0 0 22 10 0																																																			
Hiversum IV 0 4 0 0 22 10 0	M.H.C. II 11 0 2 0 22 20 0																																																			
M.H.C. II 11 0 2 0 22 20 0	Amersfoort 11 1 1 0 17 41 0																																																			
Amersfoort 11 1 1 0 17 41 0	3e Klasse B																																																			
H.D.H.C. II 11 0 1 1 00 0 10	H.D.H.C. II 11 2 1 0 22 10 15																																																			
H.D.H.C. II 11 2 1 0 22 10 15	Leiden I 10 0 0 0 20 10 12																																																			
Leiden I 10 0 0 0 20 10 12	T.G.G.O. II 11 4 1 0 18 00 0																																																			
T.G.G.O. II 11 4 1 0 18 00 0	Utrecht II 0 4 0 0 18 10 0																																																			
Utrecht II 0 4 0 0 18 10 0	Delfsche St. 0 4 0 0 20 03 0																																																			
Delfsche St. 0 4 0 0 20 03 0	H.G.C. III 12 0 1 1 10 47 1																																																			
H.G.C. III 12 0 1 1 10 47 1	3e Klasse A																																																			
H. Pair I 10 0 1 0 44 0 10	Amsterdam IV 10 0 1 0 20 20 13																																																			
Amsterdam IV 10 0 1 0 20 20 13	Utrecht II 10 2 4 0 21 20 0																																																			
Utrecht II 10 2 4 0 21 20 0	Laren II 0 2 2 4 14 04 0																																																			
Laren II 0 2 2 4 14 04 0	Laren II 0 2 1 0 13 20 0																																																			
Laren II 0 2 1 0 13 20 0	T.H.C.'55 0 1 1 7 0 22 0																																																			
T.H.C.'55 0 1 1 7 0 22 0	3e Klasse B																																																			
Utrecht III 0 0 1 1 16 1 10	Ob Kay 0 2 1 2 11 10																																																			
Ob Kay 0 2 1 2 11 10	Strawberries 0 2 1 2 11 10																																																			
Strawberries 0 2 1 2 11 10	H.B.S. II 0 0 0 0 11 10 4																																																			
H.B.S. II 0 0 0 0 11 10 4																																																				

Later in hoofdstuk 2.4 meer over de hockeyresultaten. Nu eerst uitleg over de velden waar O.K. op speelde.

2.3. Waar speelde O.K.?

In datzelfde blad (van de "Nederlandsche Sport" van 11 oktober 1928) stond ook een overzicht van de terreinen en secretariaten van alle clubs in de N.H. & B.B.

de Maas, Hiversum	Als een veld van de Grootste vaart, aan de Oostzijde van de Maas, aan de Oostzijde van de Maas, aan de Oostzijde van de Maas.	Als een veld van de Grootste vaart, aan de Oostzijde van de Maas, aan de Oostzijde van de Maas, aan de Oostzijde van de Maas.
H.L.C., Amsterdam	De Maas, aan de Oostzijde van de Maas, aan de Oostzijde van de Maas, aan de Oostzijde van de Maas.	Als een veld van de Grootste vaart, aan de Oostzijde van de Maas, aan de Oostzijde van de Maas, aan de Oostzijde van de Maas.
Utrecht, Amsterdam	De Maas, aan de Oostzijde van de Maas, aan de Oostzijde van de Maas, aan de Oostzijde van de Maas.	Als een veld van de Grootste vaart, aan de Oostzijde van de Maas, aan de Oostzijde van de Maas, aan de Oostzijde van de Maas.
Hiversum, Hiversum	Als een veld van de Grootste vaart, aan de Oostzijde van de Maas, aan de Oostzijde van de Maas, aan de Oostzijde van de Maas.	Als een veld van de Grootste vaart, aan de Oostzijde van de Maas, aan de Oostzijde van de Maas, aan de Oostzijde van de Maas.

October 1928.

Bij O.K. (Ohkay) staat als routebeschrijving: via CS lijn 16 tot halte Hobbemakade, vandaar nieuwe weg naar den Zuidelijken Wandelweg. De beschrijving van het kostuum (kleuren der vereeniging) luidt: blauw shirt met witte kraag en manchetten en witte V. Ziehier de eerste vermelding van het huidige Pinoké tenue. Helaas hebben wij tot op heden geen foto's van de vroege jaren van O.K. terug gevonden.

Meijuffrouw L. Kuinders was secretaresse en de persoon om te waarschuwen bij plotseling afzeggen was: M. Weijerman, de Lairessestraat 80, Amsterdam Telefoon 29864. Zijn naam noemden wij al eerder als één van de latere officiële oprichters.

Allereerst speelde O.K. dus op terreinen aan de Zuidelijke Wandelweg. Dat is voor hedendaagse begrippen een moeilijke plaatsaanduiding. De Zuidelijke Wandelweg is het zuidelijke gedeelte van de ring A10. Maar er is nog een klein stukje dat Zuidelijke Wandelweg heet en dat loopt tussen het Miranda Paviljoen (bij de Amstel en de Rai).

Voor verdere gegevens zijn we in de eerste jaren afhankelijk van het archief van HockeySport/Magazine. Dat zijn vooral oude HockeySport nummers. Het blad verscheen voor het eerst in 1931. Voor dat tijdstip vinden we informatie in een algemeen sportweekblad.

We kunnen nog wel uit het weekblad "De Nederlandsche Sport" opmaken dat O.K. van terrein is veranderd in de loop van 1929, want op de officiële lijst staat op 17 oktober 1929 de Sintelbaan van het Olympiaplein vermeld.

3. - 1939, 16 februari Pinokkio.

(Bron HockeySport)

PINOKKIO I Het eerste elftal van de Lorensche Amsterdammers, voorste rij van links naar rechts: W. Wiedijk, Burick, Brandes, Couzy, Koopman; achterste rij: Visser, van den Bosch, Merkelbach, J. Wiedijk, van Haven en Peper.

Opgave van de Aangesloten Verenigingen en hare Speelterreinen en

N. B. Men overtuige zich ten Postkantore van het uur, waarop des Zondags de Intercommunale telefoon gesloten is.

VEREENIGING	LEGGING TERREINEN EN WEGTSTE WEG DAARHEEN.	COSTUUM (kleuren der Vereniging)	SECRETARIS(ESSE)	NAAM EN (Tel. nummer), waar hij photo
Albmarische Mixed Hockey Vereniging A.M.H.V.	Gem. Sportpark, Ingang Bantjesdijk.	Groen shirt, zwarte broek	Mej. A. Broek, Wilhelminadijk 22, Alkmaar	R. Cox, Wilhelminadijk 22.
Albmarische M.H.C.	Oude Wierlandsche weg bij Café Joostron.	Wit shirt, zwarte broek, rood ceintuur.	J. H. van Strik, Parkweg 16, Alkmaar	H. ten Cate, Lard Alkmaar, Tel. 122
Amersbomsche M.H.C.	Sportpark Biekhoven, bij het Station rechts af 45 min. lopen. Per bus naar veld Bantjesdijk Weylandaan.	Wit shirt, rode baan over borst en rug, zwarte broek.	H. J. Munnix, Jac. Carstian 20, Amersfoort	Secretariaat.
Amsterdamsche H. en B.C.	Stadion, met lijn 1, 2, 15, 16, 17 tot eindpunt.	Wit shirt, zwarte broek, zwart-rode knopen.	W. van Erven Derenz, Koninginneweg 34, Afdam, Tel. 4792.	vo. afdel.: R. de V. straat 6, Tel. 47 no. afdel.: H. Blain straat 74, Tel. 2 jeugd: J. A. de W. Tel. 8100 en. afdel.: E. Zerp Tel. 4196 Waarn.: J. Dethagen.
Amsterdamsche M.H.C. „Oh Kay“	Sintselwan, Olympiaplein.	Blauw shirt, witte kraag en mouwen, zwarte broek.	Mej. E. Kuitaas, Oranje Nassauaan 20, Tel. 4532.	J. Schmolting, Per Tel. 4454.

Niet te verwarren met het Stadionplein. Volgens de officiële opgaven speelde O.K. in de seizoenen 1929/30 en 1930/31 in ieder geval daar. Van hockey op het Olympiaplein zijn tot op heden geen foto's teruggevonden. Vervolgens werd weer verhuisd want in 1937 staat wederom een andere locatie in het adresboek van de Damesbond. In het officiële adresboek van de N.D.H.B. (De Nederlandsche Dames Hockey-Bond) staat in 1937 vermeld bij terrein van O.K.:

Gem. Sportterrein B. Zuidelijke Wandelweg, eind Haringvlietstraat.

In de HockeySport van 29 september 1938 staat onderstaande melding van de verhuizing

NIEUWE VELDEN VOOR OH KAY

De Amsterdamsche Mixed Hockey Club O.K. zal voortaan spelen op de terreinen aan het Museumplein — het voormalige IJclubterrein — waar de gemeente thans nieuwe hockey-velden heeft doen aanleggen.

Het is als men er langs komt een aardige aanblik, thans op het vroegere terrein van de Amsterdamsche IJclub midden in de stad hockeydoelen te zien opgesteld.

van O.K. naar terreinen aan het Museumplein. Dit is het voormalige IJclubterrein, het huidige Museumplein. Dat was toen nog een groot terrein met een gietijzeren hek er omheen. In de winter was de A.I.J.C. (Amsterdamse IJs Club) de belangrijkste gebruiker van dat terrein. Als ingang wordt in het adresboek van Baerlestraat 33 vermeld. Dat adres bestaat nu niet meer. Maar het was het adres van een prachtig paviljoen.

Er was natuurlijk nog geen kunstijs maar de winters konden zeer koud zijn. Als het hard genoeg had gevoren om te kunnen schaatsen werden er rode bordjes op alle trams gezet

met daarop in witte letters A.I.J.C. Zo wist iedereen dat er geschaatst kon worden op de IJs Club. U kunt zien hoe druk het op het ijs was. Rechts is duidelijk het Rijksmuseum te herkennen. In 1937 vertrok de IJclub van dit terrein. Tot 1942 heeft O.K. hier gespeeld. Overigens speelde op dit terrein ook de hockeyers van de IJsvogels.

We hebben na lang zoeken foto's teruggevonden van wedstrijden op het Museumplein.

Helaas echter niet van teams van O.K. en de kwaliteit is niet geweldig, maar het gaat om het gevoel. Je ziet op de achtergrond duidelijk de contouren van het Concertgebouw. Leuk gesprek bij de toss:

“Wil je Museum-of Concertgebouwkant”. Aan de van Baerlestraat 33 stond dus een prachtig paviljoen waarvan we onderstaande foto van oud O.K.- en Pinokélid Joop van Berckel Smit ontvingen. Rechts nog een stukje van het hek dat later in bunkers is verwerkt.

De Duitsers namen in de oorlog al snel bezit van dit gebouw en O.K. had een probleem met kleedruimte. Er werd echter iets geregeld met een school in de Frans Halsstraat in de Pijp. En dat werd ook aangekondigd in de

A. M. H. C. O.K.

De secretaris van O. K. meldt ons:
Tot onze groote spijt kunnen wij niet meer beschikken over onze kleedgelegenheid, gelegen in de gebouwen van de voormalige IJsvogels te Amsterdam. Wij zijn nu tijdelijk ondergebracht in een schoolgebouw, Frans Halsstraat 16, ongeveer zeven minuten gaans van af de speelterreinen. Wij verzoeken alle bezøkende clubs hiermede in de toekomst rekening te houden en bieden hen onze excuses aan, dat wij hen, althans voorloopig, niet beter kunnen ontvangen.

HockeySport van 13 maart 1941.
In 1942 gingen de Duitsers bunkers bouwen op het Museumplein. Als bewapening werden de gietijzeren hekken gebruikt. O.K. kwam toen plotseling zonder speelvelden te zitten. Bij het begin van het seizoen 1942-1943 was O.K. volledig verdreven van Museumplein. Kennelijk werd de club gastvrij ontvangen door de A.H. en B.C. want onderstaande vermelding vonden wij in de adresboekjes. In het “Officiële adresboek van de N.H.B. afdeling dames” staat in:

- 1941 bij terrein van O.K. “zie Amsterdam”, dat is het huidige terrein van Amsterdam.

(bij Pinokkio staat het terrein van de Twentsche Bank vermeld)

- 1942 bij terrein van O.K. “zie Amsterdam”
- 1943 bij terrein van O.K. “zie Amsterdam”
- 1944 bij terrein van O.K. “zie Amsterdam”

Op de Museum-velden

Zaterdagmiddag werd er druk gespeeld op de velden achter het Rijksmuseum, waar Oh Kay en IJsvogels domicilie hebben. Ze zijn er uit de kleedkamers verdreven en ze hebben er ook niet meer het prettige ongestoorde en 't gevoel van in eigen omgeving zijn, maar ze blijven hun opgewerktheid bewaren. Zaterdag zagen we Oh Kay met 5—0 van Amsterdam III verliezen, een verdiende, doch te zware nederlaag. Het zat den gastheeren dan ook in het geheel niet mee en de doelman van de stadionclub was buitengewoon op dreef. Oh Kay had een paar uitstekende vleugelspelers en nog wel enkele goede spelers, doch het positie-spel en het aangeven waren wel zeer primitief.

De wedstrijd werd door Wim van Erven Dorens en partner prima geleid, in tegenstelling met een daarop volgend partijtje tusschen V.V.V. en IJsvogels II. Die V.V.V.'ers zijn flink vooruit gegaan. Zij hebben in korten tijd reeds veel geleerd en hun promotie naar een hogere klasse lijkt ons gemotiveerd. Hun spel is echter nog te wild en onder strengere leiding zouden zij het op het hobbelige, vette veld zwaarder gehad hebben. Er werd met bewonderenswaardig enthousiasme gespeeld, ook door de reserves der IJsvogels, vooral door de veteranen!

HockeySport 3 maart 1941.

Hockey Sport

HOOFDREDACTEUR J. HOVEN

Zuider Amstelstraat 216, Amsterdam, tel. 27624

Uitgever N.V. Drukkerij De Meercure, Hilversum

ADM.ADRES VAARTWEG 43a, HILVERSUM

Abonnementsprijs f 5.75 per jaar (voor leden

f 4.25 per jaar). Postgirorekening No. 8126

OFFICIEEL ORGAAN VAN DEN KONINKLIJKEN NEDERLANDSCHEN
HOCKEY BOND EN DEN NEDERLANDSCHEN DAMES HOCKEY BOND

Dames-hockey in het hart van Amsterdam

Eigen opname Hockey Sport

Op het Museum-terrein viert tegenwoordig de hockey-sport hoogtij. De IJsvogels streden er Zondag tegen H.B.S. uit Haarlem. De Haarlemsche dames wonnen met 1-0.

Op den achtergrond het Rijksmuseum.

4. - 1947 Mixed toernooi op Pinoké.

Wij herkennen links staat Cees Erdman en als derde van links achteraan met bril Harm Stuit.

Achterste rij v.l.n.r: Paul Bon en naast hem Letty Hendriks. Tweede van rechts achteraan is Herman Lebbink. Vooraan links zit Anneke Poodt. Derde van links vooraan is Jan Wiedijk, tweede van rechts is Joop (van Berckel) Smit en helemaal rechts Jo Jurissen.

2.4. O.K. boekte aansprekende resultaten.

Hierboven een foto uit de HockeySport van 15 mei 1942. De fotoredactie van de HockeySport had nog wel eens de rare neiging om foto's in de hoek van de pagina vreemd af te snijden. O.K. was in het seizoen 1941/42 versterkt met een aantal leden van Pinokkio. Over het hoe en waarom daarvan leest u meer in hoofdstuk 2.10. Met die versterking behaalde O.K. voor het eerst echt aansprekende hockeyresultaten. De bekerfinale werd gehaald (en helaas verloren van eerste klasser Laren) en men promoveerde naar de Promotieklasse B. In de regio west was er één eerste klasse met daaronder twee promotieklassen. O.K. werd kampioen in de 2e klasse C. Pinokkio degradeerde dat jaar uit diezelfde klasse.

Onderstaand een (weliswaar kleine) afdruk van dezelfde foto als rechtsboven. De kleine foto komt uit de Steekneus special ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van Pinoké. Ook toen spelde men de naam nog verkeerd.

Men stelde zich bij de teamfoto vaak op zoals de opstelling op het veld was (2-3-5) : keeper, daarnaast twee backs, daarachter de drie middenvelders en daarachter de vijf aanvallers.

Uit de HockeySport van 29 mei 1942.

In seizoen 42/43 speelde de heren van O.K. dus op het op één na hoogste niveau. Maar de competitie stelde al niet zo veel meer voor. Veel mensen hadden een veilig onderkomen elders gezocht en hockey was niet zo belangrijk meer. Overleven stond centraal. In het seizoen 42/43 eindigde O.K. voorlaatste in de promotieklasse B. In 1943/44 eindigde O.K. als derde in diezelfde klasse. Er speelden toen nog maar zes van de oorspronkelijke acht teams in die klasse. In het daaropvolgende seizoen is geen competitie gespeeld.

**5. - 1948 (februari) Heren IV van Pinoké
is vroeg kampioen.**

(Uit het fotoboek van Frans van der Lee)

*Pinoké III kampioen 4e klasse E na
beslisingswedstrijd tegen Krassie II: 6-0
15 Februari 1948.*

*gehuult v.l.n.r.: J. Petelbeek, Jop Smit, Herman
Rebink, Paul Poper.
staand v.l.n.r.: Frans Winters, Frits Polman, Arnold Polak,
Kees Rietema, Evert de Vries, Hank Filipse,
Frans v.d. Lee*

2.5. Het tenue van O.K.

Het shirt dat tegenwoordig door alle teams van Pinoké wordt gedragen komt oorspronkelijk van de heren van O.K. Vreemd genoeg droegen de dames van O.K. een totaal ander tenue. Op onderstaande foto ziet u een mixed team uit 1943.

De dames droegen een schots geruite rok en

Pas in seizoen 1994/1995 gingen alle teams van Pinoké spelen in het huidige tenue. Het enige dat de jongens en heren hoefden te doen was witte kousen kopen. Ook de uitrusting van de keeper was voor de oorlog prehistorisch te noemen. Met zo weinig bescherming zou je tegenwoordig een keeper

een wit shirt. De kleuren van de ruit hebben we niet kunnen achterhalen. Er zijn alleen zwart wit foto's uit die tijd. De vreemde gewoonte om de dames in een ander tenue te laten spelen dan de heren (of andersom natuurlijk) werd bij de oprichting van Pinoké in 1945 voortgezet. De heren speelden verder in het O.K. tenue en de dames droegen een wit shirt en een donkerblauwe (bijna zwarte) rok met een witte horizontale bias.

niet meer het veld in sturen. Je krijg het gevoel dat er met een grassprietje tussen de tanden werd gekeept. Waar is de tijd gebleven van inrol, strafbully, buitenspel, handstop,

100% houten hockeysticks, een stickklem op de voorvork van je fiets, keepers die je nog recht in de ogen kon kijken en twee slingerbacks die op buitenspel konden spelen? Een keeper floot vroeger onder de wedstrijd een liedje terwijl hij op de plank van zijn doel ging zitten en dat zien we de man hierboven zo nog doen.

6. - 1948, de eerste foto van een Damesteam van Pinoké.

PINOKÉ I KAMPION WEST I.C.

Van links naar rechts sitende: A. Erdman, E. Corffeur, Van der Grif, J. Jurissen, voorzitter, J. Vind-Baarsma, N. van Zuilphen; staande: J. van Soest, G. Waring, C. Kramer, L. van der Kraft, T. Miskowky-Breun, W. Corffeur.

(Bron: HockeySport 20 maart 1948).

HockeySport had nog wel eens de neiging om foto's wat onzorgvuldig aan te snijden. Maar wij vonden in de koffer van Frans van der Lee gelukkig de originele foto.

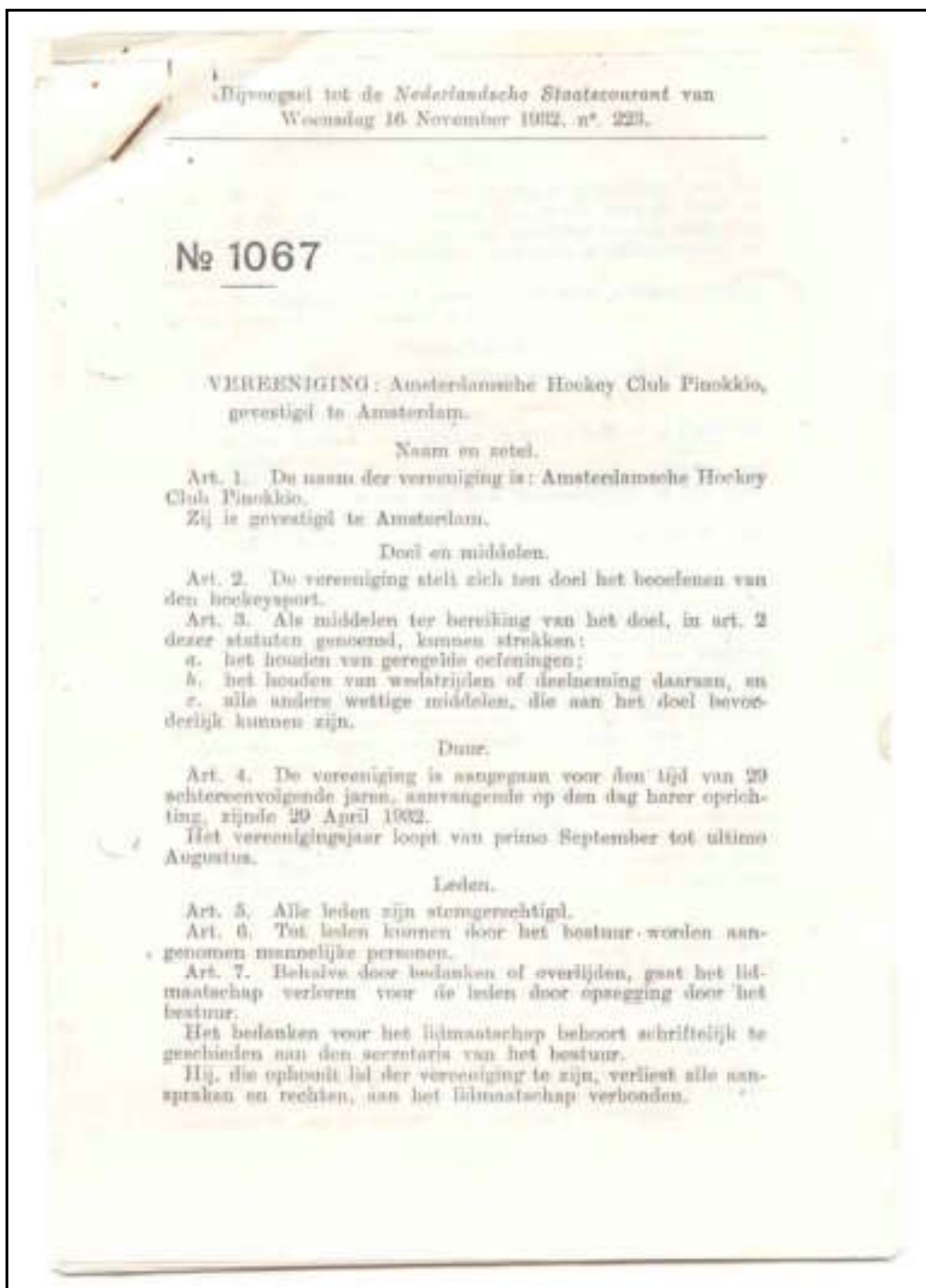
Jo Jurissen keepte in het Nederlands elftal maar speelde bij Pinoké gewoon in het veld. Deze foto is wederom gered omdat hij op een prikbord heeft gezeten. De punaise gaatjes zitten nog in de hoeken.

2.6. De oprichting van Pinokkio.

Over de oprichting weten we dat met name Otto Cornelissen zich heeft ingespannen om in Amsterdam zuid nog een hockeyclub van de grond te krijgen die ook op zondag mocht spelen. Hij speelde zelf bij Laren en werkte bij AMVJ. Hij was in de herinnering van Guus Krings ook wiskundeleraar op het Montessori Lyceum. Maar wanneer dat precies was is niet bekend.

De organisatie van AMVJ was geïnspireerd op de Y.M.C.A. (the Young Men Christian Association). Een onderafdeling van AMVJ was Famos (de Federatie van Amsterdamse

Middelbare scholen voor Ontspanning en Sport). Cornelissen had zelf daarvoor ook bij Famos gehockeyed maar was naar Laren gegaan omdat hij hoger hockey wilde spelen. Iedereen sportte in die tijd via school en dus via Famos. Maar als je klaar was met school moest je een nieuwe oplossing zoeken. Otto Cornelissen wilde dus in de buurt hoog gaan hockeyen en wilde gebruik maken van de Famos velden, die op zondag niet bespeeld werden door de **F**Amos **H**ockey **C**lub (FAHC). AMVJ had daar echter om principiële redenen bezwaren tegen.

In de notulen van de ALV van de N.H. & B.B. van 18 september 1932 staat dat Pinokkio als lid werd aangenomen op voordracht van Bloemendaal en de M.H.C.

Hockey Club Krommenie waarvan de aanvraag ondersteund wordt door De Kraaien en M.H.C. ;
 Amsterdamsche H.C. Pinokkio waarvan de aanvraag ondersteund wordt door de Bloemendaalsche H.C. en M.H.C. ;
 Leeuwardensche H.C. Rap waarvan de aanvraag ondersteund wordt door de Deventer H.V. en Groningsche H.C. ;

Onderstaand een gedeelte van de lijst van uitgesloten spelers van Famos uit 1928. Daar staan latere Pinokkio coryfeeën Otto Cornelissen en Piet Filedt Kok ook op.

8 nov 1928

No. 7

CONCORDIA II.	
H. J. Dalmeijer, C. F. Färner, C. Fokke, L. Fokke, J. Th. Loevendie, H. Meijer, J. H. de Riemer, P. H. Scholtz, C. Streefkerk, R. van Zijl, D. H. Schmöll.	
FAMOS I.	
<u>O. Cornelisse</u> , F. Calisch, W. Flipse, J. Hazewinkel, W. van Marle, W. Meyer, W. Venemans, L. van de Waals, B. Wardenburg, A. Gaarlandt, <u>C. Filedt Kok</u> .	
E.I.T.	
H. Hesterman, N. C. M. Hesterman, F.	

Pinokkio ging spelen op de terreinen van Famos die waren geopend in 1929. Daarover troffen we nevenstaand artikel aan in het weekblad "De Nederlandsche Sport" van 7 november 1929.

We zien daar ook de naam van Karel Eijkman. De directeur die Otto Cornelissen toestemming gaf om met Pinokkio op de terreinen van Famos te gaan spelen op zondag. Otto Cornelissen was immers in dienst van AMVJ en hij slaagde er na lang lobbyen in om toestemming van zijn baas Karel Eijkman te krijgen om met een groepje op zondag te gaan spelen. Voorwaarde was wel dat men zou gaan spelen onder een totaal andere naam. Dan A.M.V.J. Dus ook geen afkorting. Eddie Kröger kwam met het idee voor die totaal andere naam en stelde Pinokkio voor.

Het was een naam die de club duidelijk onderscheidde van alle anderen.

De opening der F.A.M.O.S.-terreinen

3 Voetbal- 5 Hockeyvelden.

De driehoek: Body - Spirit - Mind.

Zaterdag 2 Nov. had de feestelijke opening der nieuwe F.A.M.O.S.-terreinen onder groote belangstelling plaats, een belangstelling die zich niet alleen beperkte tot de aanwezigheid van hockey- en voetballspelers, doch vele menschen die het goed met de sport meenen, aanwezig deed zijn.

Namens het Gemeentebestuur van Amsterdam zagen wij den heer Hendriks en den Gem. Inspecteur voor de Lich. Opv. den heer K. van Schagen die tevens ná de overdracht der terreinen de nieuwe F.A.M.O.S.-vlag onder groot gejuich in top heesch. De heer Ph. Crena de Jongh droeg het kenrige complex van terreinen en genoegelijk clubhuis (architect Kuipers) namens de stichting „Adoles centiae" aan het Famos-bestuur over, de hoop en verwachting uitsprekende dat de Famos-leden tot tevredenheid der schenkers van dit (royale) aanbod gebruik zouden maken. De heer Frits Woltjer, voorzitter van Famos dankte de stichting en

Mr. Crena de Jongh in het bijzonder voor wat zij voor Famos gedaan hadden en overhandigde onder hartelijk applaus een bouquet rozen aan mevr. Crena de Jongh.

Zeer speciaal bracht hij den sympathieken leider, den heer N. H. de Graaf, naar voren en schonk hem namens Famos 3 lampekappen voor 't nieuwe clubhuis.

De heer Smies sprak namens de A.M.V.J. sportafdeeling; de heer Broese van Groenau namens den Noord Holl. HockeyBond, terwijl de heer Eykman, directeur der A.M.V.J. Famos geluk wenschte met haar voorspoedige groei en haar wel succes toewenschte. De heer de Graaf sprak daarop zijn jongens toe, waarmede de plichtigheid was afgelopen.

Men werd nog in de gelegenheid gesteld clubhuis en terreinen te bezichtigen, in één woord een schitterend cadeau aan 400 sportjongens. F.A.M.O.S. (Federatie van Amsterdamsche Middelbare Scholen voor Ontspanning en Sport) bestaat geheel uit schooljongens en is in een paar jaar tijds onder de auspiciën van de A.M.V.J. tot een groot sportlichaam opgegroeid (van kleine baby tot dikke bul) Wij wenschen haar en haar Bestuur veel succes.

De naam Pinokkio bleek ook op te vallen tussen Be Fair, MHC, Baarn, Amersfoort, THC, Houdt Braef Stand en Laren.

Alle Pinokkio leden moesten formeel verklaren te *"sympathiseeren"* met de doelstellingen der A.M.V.J. *"Zijnde de geestelijke, lichamelijke en maatschappelijke ontwikkeling van jonge mensen, ten einde aldus mede te werken aan de cultureele ontwikkeling van het Nederlandsche volk."*

In de Pinokkio ALV van 16 april 1935 werd dit uiteindelijk ook formeel gedaan.

"Tevens is thans het Pinokkio veld aan de A.M.V.J. overgedaan. In ruil hiervoor krijgen alle Pinokkio-elftallen het recht 2 jaar gratis hun wedstrijden 's zondags op het Famos terrein te spelen."

Deze officiële verklaring staat vermeld in een Steekneus uit 1935.

De veldenkwestie zou een permanente bron voor problemen blijven. Het leidde zelfs tot een verhuizing naar Laren in 1938. U leest het goed, Pinokkio heeft haar thuiswedstrijden ook nog op Laren gespeeld.

Voordat Otto Cornelissen Pinokkio oprichtte speelde hij bij Laren. Uit het lustrumboek van de Hockeyclub Laren 75 hebben wij onderstaande elftalfoto overgenomen waarop Otje Cornelissen en Piet Filedt Kok staan. Piet speelde ook een belangrijke rol bij de oprichting van Pinokkio. Hij werd later ook erelid.

Links Otto Cornelissen en rechts Piet Filedt Kok op een teamfoto van Laren uit 1931.

Door de band die Otto Cornelissen had met AMVJ kon ook gebruik worden gemaakt van andere faciliteiten zoals stencilapparatuur en vergaderruimte. AMVJ was toen een heel grote organisatie die kantoor hield op het Leidsche Bosje in het huidige pand van het nH Hotel Amsterdam Centre, naast waar nu het Marriott hotel in is gevestigd. Daar werden ook de ledenvergaderingen van Pinokkio gehouden. Het was een groot pand waar zelfs een 50-meter zwembad in gevestigd was. Voorzover we op kunnen maken uit de Steekneuzen van die tijd was de relatie met A.M.V.J. niet vlekkeloos. Er was nooit echt een stabiele relatie.

De velden van A.M.V.J. bevonden zich op de Schinkel; een stuk grond achter het Olympisch Stadion. Onderstaand een luchtfoto van rond 1930 uit het gemeentearchief.

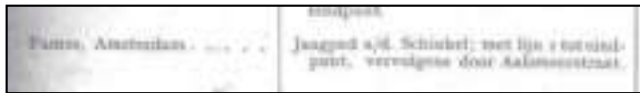
Het Olympisch Stadion is duidelijk herkenbaar. Daartegenover lag het "Oude Stadion".

Dat lag op de plek waar nu de van Tuyl van Serooskerkenweg ligt.

De hele Stadionbuurt was nog in aanbouw. De ring A10 lijkt al een beetje aanwezig maar dat was nog slechts een spoorlijn die parallel liep aan de Zuidelijke Wandelweg.

In de cirkel op bovenstaande luchtfoto liep het Jaagpad. Het pad loopt daar overigens nog steeds. In die cirkel ligt ook het gebied dat nu industrieterrein de Schinkel heet.

Daar lagen de Famos velden waar Pinokkio ook gebruik van maakte in het eerste deel van de jaren '30.

In het voorjaar van 1935 kocht Famos (FAHC) een gemotoriseerde rol- en maaimachine. Voor die tijd werd gewerkt met een door een paard getrokken werktuig. De conditie van de velden en de periode van bespeelbaarheid werden door de nieuwe machine aanzienlijk verbeterd.

Pinokkio was niet blij met zijn rol als onderhuurder. In 1937 werd besloten om een aantal thuiswedstrijden te gaan spelen op de velden van Laren. Met die club had voorzitter Otto Cornelissen nog een goede relatie. Hij speelde daar immers voor de oprichting van Pinokkio. Maar er diende zich in de zomer van 1938 een nieuwe mogelijkheid aan. De aanleg van het Amsterdamse bos naderde zijn voltooiing. De hockeyclub Amsterdam verhuisde van de velden naast het Olympisch stadion naar het Boschplan en vlak daarbij werden ook sportterreinen voor de Twentsche Bank aangelegd. Pinokkio ging daar eerst op trainen en later ging men daar ook zijn wedstrijden op spelen.

In 1929 was de werkloosheid door de crisis enorm. Om banen te creëren werd besloten om een plan te ontwikkelen voor een bos, dat zowel werk zou verschaffen bij de aanleg, en tevens recreatiefaciliteiten zou bieden voor de arbeidersklasse in de buurt van Amsterdam.

Dat plan heette (hoe kan ook anders) het Bosch-plan. Ondanks het feit dat dat het bos in 1947 officieel de naam Amsterdamse Bos kreeg bleef de naam Bosch-plan nog veelvuldig circuleren. Als gebied voor het bos werd de Rietwijker-polder aangewezen. Op de luchtfoto op de vorige bladzijde kan je links een stukje van die polder zien liggen. De bosbaan was er overigens nog niet ten tijde van de Olympische spelen van 1928. Er werd toen geroeid op de ringvaart.

Pinokkio werd opgericht door scholieren die klaar waren met school. Maar er werd dus ook door schoolteams zoals het Baarns Lyceum deelgenomen aan de reguliere competitie.

*HockeySport 7 december 1933:
de eerste wedstrijdfoto van een Pinokkio team.
Maar wel een uitwedstrijd.*

Andere clubnamen die nu niets meer zeggen zijn o.a.: T.O.G.O. en H.H.IJ.C. (gefuseerd tot Klein Zwitserland), H.O.C. (opgegaan in H.G.C.), de Vierde, Clubhuis te Werve (bestaat nog wel zonder dat voorvoegsel) en S.O.S. om er maar een paar te noemen. Van de clubs die nu nog bestaan bestonden er in 1933 al zo'n 77. Momenteel kent de K.N.H.B. zo'n 325 clubs. Omdat we van de teams van Pinokkio, in tegenstelling tot die van O.K., wel een aantal foto's hebben teruggevonden, verwijzen we voor de hockeyresultaten van Pinokkio naar de pagina's, waar u de Teams van Toen in chronologische volgorde kunt bekijken.

2.7. Eigen velden.

De aanleg van het Bos besloeg vele jaren. Er moest immers ook veel grond onteigend worden. In 1934 werd begonnen met het graven van de Roeibaan, die op 12 juni 1937 werd geopend door Koningin Wilhelmina. Er was ook ruimte gereserveerd voor sportvelden. De A.H. & B.C. (Amsterdamse Hockey en Bandy Club) was haantje de voorste en zette een clubhuis neer. Het staat er nu nog (achter de hoofdtribune van het stadion).

In de HockeySport van toen wordt vaak aan het stadion gerefereerd als er voor dit clubhuis werd gespeeld. Maar er werd ook een echt stadion aangelegd dat in september 1938 werd geopend. Vanaf de tribune kon je in de verte Schiphol zien (nu Schiphol Oost). Het Wagener Stadion was volledig van hout en alleen de ereloge was overdekt.

Op een steenworp afstand van de A.H. & B.C. heeft de Twentsche Bank een sportterrein aangelegd voor haar werknemers. Het zijn vijf tennisbanen en twee voetbalvelden. De voetbalvelden worden op woensdag en zaterdag niet gebruikt en konden verhuurd worden aan de A. (M.) H.C. Pinokkio. Eerder was de relatie tussen Pinokkio en AMVJ dusdanig bekoeld dat Pinokkio in een kennelijk heftige ledenvergadering in 1937 had besloten om haar thuiswedstrijden op Laren te gaan spelen. Dat moet nogal een opoffering zijn geweest, gezien de beperkte vervoersmogelijkheden van toentertijd. Maar men had het er bij Pinokkio kennelijk voor over. De trein die naar Laren reed werd aanlokkelijk de Gooische moorde- naar genoemd, vanwege de vele slachtoffers die deze stroomtram al had gemaakt. Dat de kwaliteit van de velden op Laren goed beviel blijkt uit het beeldverhaal (rechtsboven) uit de Steekneus van 14 april 1938.

Onderstaand een bericht uit de Steekneus van 11 maart 1937.

Wij gaan naar Laren:

Pinokkio gaat het volgend jaar in Laren spelen. Dit besluit is met groote meerderheid door de vergadering van Maandag j.l. genomen, in een bespreking, waarbij Ko Brandsma spviel door de hardnekkigheid waarmede hij voor een verloren zaak streed.

Wij krijgen 2 velden in Laren, voor het 1e en 2e elftal het hoofveld en voor de lagere elftallen het derde veld. Verder behouden wij de oefen- gelegenheid op Woensdag en Zaterdagmiddag op het Fanoosterrein.

Onze financiële verhouding met de A.M.V.J. is gewijzigd; deze wijziging is echter niet in ons nadeel. Als uitkomst van de rekensen blijft dat het voor ons iets duurder zal komen, door de verhoogde reiskosten; deze zullen echter niet belangrijk hooger zijn dan ze nu zijn.

Tegenover dit nadeel staat het belangrijke winstpunt dat wij elke Zon- dag kunnen hockeyen op een schitterend veld, zoodat het hockeyen in ieder geval een genoegen wordt. Het zal nu uitgesloten zijn dat wij in twee maanden geen kans krijgen te spelen.

Al met al lijkt de nieuwe toestand een vooruitgang. Tot slot neg de mededeeling dat deze nieuwe regeling voor één jaar geldt; bevalt het ons of de A.M.V.J. niet, dan wordt er opnieuw beraadslaagd. De toestand, zoo als deze nu is geworden, leek trouwens de eenige, practisch te verwe- selijken oplossing.

E.K. Nuyver.

Competitiewedstrijden op zondag werden in eerste instantie nog op de velden van Laren gespeeld. De officiële melding van de verhuizing hebben we ook terug gevonden.

ADRESWIJZIGINGEN
Pinokkio (Amsterdam), Terrain: Woensdag en Zaterdag het Boschplan, naast het Hockey Stadion. Buslijn H. tot Kalfjeslaan.

In de HockeySport van 29 september 1938 stond de verhuizing naar het Amsterdamse Bos vermeld.

In diezelfde HockeySport stond de verhuizing van O.K. naar het Museumplein aangekondigd. In het seizoen 1939-1940 speelde Pinokkio in deangepaste competitie. Heren I in de Afdeling Gooi A. Verder had Pinokkio er nog drie herenteams en drie damesteams. Op 10 mei 1940 vielen de Duitsers Nederland

binnen. In het seizoen 1940-1941 speelden er vijf herenteams en van de dames nog drie teams in de nood-competitie. Daarnaast speelden er nog twee jongensteams in de jeugdcompetitie. Over de oorlog zelf is in de Steekneus van die tijd niets te lezen. Dat is natuurlijk niet zo verwonderlijk gezien de risico's die je liep met de bezetter.

7. - 1948 Ook Dames II werd kampioen.

*(Bron: HockeySport
25 maart 1948).*

De HockeySport sneed voor het gemak mevrouw L. Aardenburg linksonder van de foto af.

En er waren heel veel mensen die met het team op de foto wilden.

Bovenstaand op de achtergrond het clubhuis van de Twentsche Bank.

Op bladzijde 34 in dit boek staat ook nevenstaande foto (met alle namen). Wij vermoeden dat deze foto tijdens genoemde kampioenswedstrijd van dames II gemaakt is.

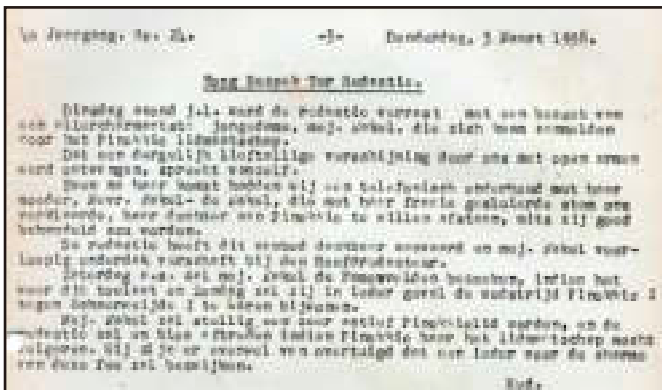

2.8. Vrouwenelftallen op Pinokkio.

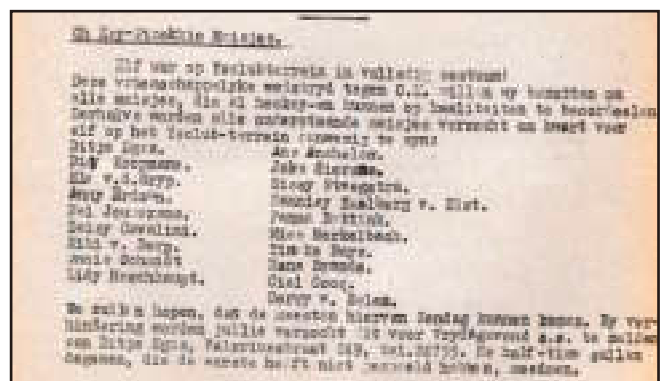
In het begin van 1938 werd het besluit genomen om ook een aantal vrouwenteams het licht te laten zien op Pinokkio. In het clubblad de Steekneus wordt daar voor onze huidige begrippen nogal seksistisch mee omgegaan getuige onderstaand plaatje.

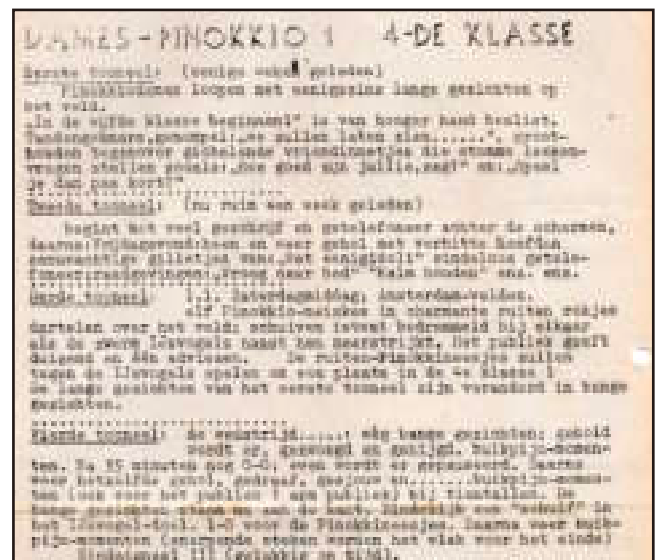
Maar er was nog meer lachwekkend redactioneel gedrag. Grote opwinding maakte zich meester van alle mannelijke vrijgezellen op de club. Er kwamen allerlei fantasieën los die in woord en beeld in de Steekneus werden afgebeeld. Een vrouwelijk Pinokkiolied werd een Pinokkia genoemd.

En op 30 juni 1938 was het dan definitief beklonken. Op 15 september 1938 werden de eerste selectiewedstrijden gespeeld tegen latere fusiepartner O.K. Ook hier wordt weer gesproken van meisjes. Je ziet dat het een heel andere tijd was.

Pinokkio heeft een eerste dameselftal. Dat echter onderaan de ladder moet beginnen.

De Dames van Pinokkio 1 werden in hun eerste jaar kampioen in de Amsterdam klasse van de Afdeling B.

Er waren in de Nederlandschen Dames Hockey Bond afdelingen voor: Den Haag, Haarlem, Amsterdam/Gooi. Er speelden meteen ook al een tweede en een derde damesteam van Pinokkio in de competitie.

In het seizoen 1940/41 fuseren de dames- en

de herenbond en wordt men Koninklijk. De Pinokkio dames worden voorlaatste in de afdeling Haarlem-Amsterdam A. In september van 1941 vinden gebeurtenissen plaats waarover u meer kunt lezen in hoofdstuk 2.10. Daarna zeggen de meeste leden Pinokkio hun lidmaatschap op. Er spelen ook nog wel vrouwenteams van Pinokkio in de competitie maar die worden kampioen in een veel lagere competitie (3e klasse). De speelsters waren niet meer de echte originele Pinokkio meisjes.

2.9. Het tenue van Pinokkio.

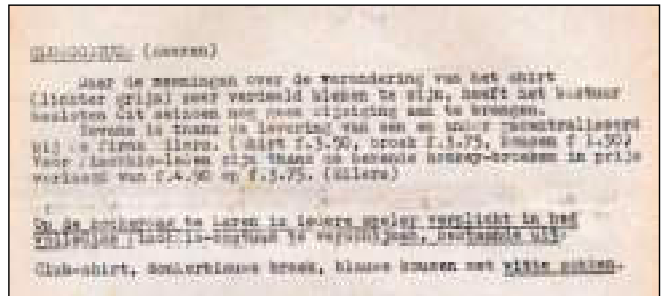
Er zijn van voor de oorlog geen kleurenfoto's. Dus moeten we het doen met zwart wit foto's en mondelinge beschrijvingen. Op onderstaande foto ziet u Frans van der Lee die kaal is geschoren vanwege een weddenschap. Hij draagt een grijsblauw effen shirt met een Pinokkio op de borst. Naast hem Guus Krings.

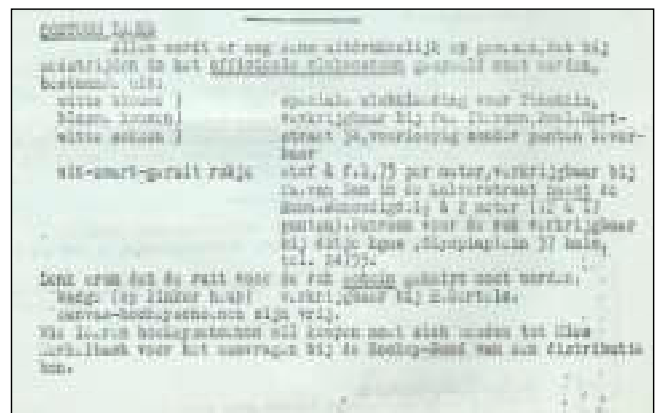
Laat u zich op onderstaande foto niet misleiden door de donkere spencers met V hals die sommige spelers voor de wedstrijd droegen.

De donkere (vermoedelijk vilten) broek is duidelijk herkenbaar. Er werden ook wel witte sokjes over de kousen gedragen. Dat hebben Pinoké leden tot begin jaren 70 nog gedaan. In de Steekneus van 15 september 1938 stond onderstaande beschrijving.

De dames speelden sinds het begin van seizoen 1939/40 bij Pinokkio. Voor hun golden andere kledingvoorschriften dan voor de heren, zoals u kunt lezen in de Steekneus.

2.10. De Splijtzwam (11 september 1941).

Het seizoen 1940/41 verliep nog redelijk rustig als je beseft dat de oorlog op 10 mei 1940 uitbrak. Bij het begin van het seizoen 41-42 deden bij Pinokkio een aantal NSB-ers een greep naar de macht. Ze probeerden het bestuur van de club onder druk te zetten. Ze wilden NSB materiaal in het (Twentsche Bank) clubhuis ophangen. En ze vonden dat er een aantal leden waren door wie ze niet met genoeg respect behandeld werden. Tot kort daarvoor speelde politiek helemaal geen rol binnen de club. Iedereen zonder poeha was welkom. Maar Frans van der Lee kan zich nog herinneren dat hij erg opkeek toen hij zag dat een teamgenoot zijn hockeyschoenen uit een wel heel speciale krant haalde.

Dat was "Volk en Vaderland". Daar schrok hij toen wel even van. Want dat was een NSB krant. Er bestaat een compilatie van een brieven van de NSB-ers aan het toenmalige Pinokkio bestuur maar de redactie van dit boek had niet de behoefte om die over te gaan typen. Néémt u van ons aan dat het een aaneenrijging is van verdachtmakingen en insinuaties die je in oorlogsfilms vaker ziet van collaborateurs. De NSB-ers verwittigden "het College van Gevolmachtigden voor de sport in Nederland en met het Commissariaat voor niet-

commercieele verenigingen en stichtingen". Een door de Duitsers ingesteld college om de zuiverheid van o.a. sportverenigingen te waarborgen. Er vond overleg plaats in het Pinokkio bestuur. Men handelde resoluut en stuurde op 8 september 1941 onderstaande circulaire rond. Er mocht geen mondeling contact worden gezocht met elkaar. De leden mochten alleen een antwoordstrook invullen. 138 van de 144 leden bedankten per ommegaande voor het lidmaatschap van Pinokkio. Een aantal ging

Amstelveen, 8 September
Aan de leden van de A.H.C. Pinokkio

Aan het einde van het seizoen 1940/'41 hebben de leden der vereniging C.v.d. Vorm en J. Decker een klacht bij het bestuur ingediend. Deze bestond daaruit, dat zij naar hun meening door eenige leden niet op de juiste wijze behandeld werden op grond van het feit, dat zij tevens lid van de N.S.B. zijn. Daar het bestuur deze klacht niet op de door hen gewenschte wijze behandeld heeft, hebben zij zich daarna - met voorbijgaan van de reglementair voorgeschreven commissie van beroep en met terzijdestelling van het bestuur van de hockeybond - gewend tot het commissariaat voor niet-commercieele verenigingen en stichtingen.

Naar de meening van Uw bestuur hebben beide genoemde leden een eventueel minder plezierige bijlegging te wijten aan hun persoonlijke houding en niet aan hun politieke overtuiging. Het beste bewijs daarvan is het feit, dat andere leden, lid van N.S.B. of N.J.S. zijnde, van onverschillige behandeling nooit iets ondervonden hebben.

Na diverse besprekingen met het College van Gevolmachtigden voor de sport in Nederland en met het Commissariaat voor niet-commercieele verenigingen en stichtingen is ons ten slotte verboden deze kwestie door een algemeene vergadering te laten uitmaken. Het toezenden van deze circulaire is geschied in opdracht van, en na goedkeuring van de inhoud door de inspecteur voor Noord-Holland van het Commissariaat voor niet-commercieele verenigingen en stichtingen.

Toen door het niet toestaan van een algemeene vergadering onze statuten buiten werking gesteld werden, achten wij ons niet langer in staat de verantwoordelijke leiding der vereniging op ons te nemen; temeer toen gebleekt werd, dat een vijftal leden der vereniging deze zouden verlaten op gronden, die voor ons onvoldoende waren om de strengste straf der vereniging toe te passen.

Het bestuur acht het verder niet noodzakelijk in extenso op alle details in te gaan; wij hebben besloten onze bestuursfuncties naar te leggen en voortaan ook niet als lid deel der vereniging uit te maken.

Met terzijdestelling van het huishoudelijk reglement bestaat thans voor alle leden de gelegenheid om voor 15 September e.k. hun standpunt te bepalen. Bijgaande strook moet door ieder lid der vereniging ingevuld geretourneerd worden aan het Secretariaat: p/a K. Brandema, Paramaribooplein 25, Amsterdam-W.

In strijd met de goede gewoonte, die bij onze leden bestond, en steeds in moeilijke kwesties hun licht op te steeken bij het bestuur, moet ik U verzoeken dit thans achterwege te laten. Door de bovengenoemde inspectie is het aan bestuursleden niet toegestaan de leden hierbij van advies te dienen. Ge zult zelfstandig moeten bepalen, of ge bereid zijt onder nieuwe leiding Uw lidmaatschap te continueren.

Vansen het Bestuur van de A.H.C. Pinokkio

O. Cornelissen

h. t. voorz.

naar Amsterdam, IJsvogels en A.M.V.J. Een groot aantal ging naar O.K. en een aantal hield op met hockey.

De N.S.B.-ers haalden dus bakzeil en moesten snel handelen om hun gezicht te redden.

Er werden wat "vrienden van goeden huize" opgetrommeld en er bleven netaan twee elftallen over. De HockeySport maakt hier op 25 september 1942 heel kort melding van.

AMSTERDAMSCH HOCKEY CLUB PINOKKIO

De vereniging Pinokkio is gereorganiseerd en zal met twee elftallen in de competitie uitkomen. Het eerste elftal zal spelen in de tweede klasse C, het tweede elftal in de vierde klasse G.

De open gekomen plaatsen in de promotie-klasse B en in de derde klasse E zullen niet bezet worden.

Dekker was één van de initiatiefnemers van de N.S.B. coupe. Hij bleek een rasquerulant te zijn en haalde daarmee op 10 december 1942 nog eens de kolommen van de HockeySport.

Wat onze lezers schrijven

Een aangewenste houding

Mijnheer de redacteur,

Het zij mij vergund om eenige regels te schrijven over de houding van de toeschouwers bij den wedstrijd Be Fair I—G.P.C. I. Zoals ook wel begrijpelijk is onder de huidige omstandigheden, trok deze wedstrijd vrij veel toeschouwers. Op zich zelf is dit in het geheel niet bezwaarlijk; integendeel, de spelers worden hierdoor vaak gestimuleerd om beter te spelen.

Dezen heer echter nam het publiek een houding aan, die geenszins in overeenstemming is met de woorden Be Fair, het moedigde zijn favorieten aan op een wijze, die niet bepaald sportief was.

Als een der spelers van G.P.C. een bal miste, werd er geroepen: „goed zoo Be Fair!“ Haakten een speler van Be Fair en één van G.P.C. elkaar aan met het lichaam, dan had dit een fluitconcert ten gevolge en werden er opmerkingen gemaakt over die „vulle“ G.P.C.-spelers, zelfs indien de scheidsrechters (van wie een de heer Isaelman was, wiens bekwaamheid u toch ook wel bekend zal zijn) een vrijen slag toekenden aan G.P.C.

Mede hierdoor zijn de gemoederen van enkele spelers eenigszins verhit en zijn er ook tusschen de spelers van beide verenigingen onangename opmerkingen gemaakt. Dit staat echter in geen enkele verhouding tot de schoone kreten, die vansitt het publiek op onze hoofften werden afgestuurd.

Het doel van mijn schrijven is om hen, die naar een hockeywedstrijd willen komen kijken aan te raden gedurende één middag hun politieke inzichten te vergeten. Men ga naar een hockey-wedstrijd om hockey te zien spelen, moedige zijn (haar) vereniging aan, maar soone geen verblijndheid of gebrekkige kennis der hockey-regels door opmerkingen, die of met hockey niets gemeen hebben, of uitsluitend gemaakt worden om politiek andere denkenden te sarren. Indien men over politiek wil spreken, zal een onzer (adres zie onder) een ieder graag te woord staan, echter niet op het hockey-veld, doch thuis. Zij, die politiek niet buiten de sport kunnen houden, kunnen beter, zoals een onzer opmerkte — en helaas zal het ook zoover komen — aardappelen gaan rooien, want dan werkt men tenninate nog ten bate van de Nederlandsche volksgemeenschap.

U, mijnheer de redacteur, bij voorbaat dankend voor de door u te verleenen plaatsruimte, teekent met de meeste hoogachting

één der spelers van G. P. C.,
J. A. DECKER.

Pinokkio was een club met een slechte naam geworden en het publiek liet zich niet

onbetuigd. Vreemd genoeg hoor je nog wel eens geluiden over dat verleden dat eigenlijk niet het onze is.

De redactie van de HockeySport reageerde als volgt:

“ Het spreekt van zelf dat we den inzonder in de gelegenheid willen stellen dit gerechtvaardigde protest te uiten. Wij vernamen nog nader dat er inderdaad toeschouwers op het veld waren, die een houding aan namen die we ernstig afkeuren en die ook in geen geval getolereerd kan worden. Wij herinneren aan de woorden van onzen bondsvoorzitter: „denk bij oefenen en in wedstrijden en in uw verenigingsleven slechts aan de sport en niet aan andere vraagstukken.“ Ook van toeschouwers verwachten wij een overeenkomstige houding. Wij hebben in onzen bond en bij onze wedstrijden nog nooit handelingen in dezen geest kunnen vaststellen, wij rekenen er stellig op dat ons een herhaling bespaard wordt.

Het oude Pinokkio had aan het eind van het seizoen 1940-1941 nog 10 teams in competitie (vijf heren-, drie dames- en twee jongens-teams). In de eindstanden van het seizoen 1941-1942 staan nog maar twee teams van het NSB-Pinokkio. Pinokkio eindigt als laatste in de 2e klasse C waarin O.K. kampioen wordt. Pinokkio II eindigt als laatste in de 4e klasse G. De dames van het NSB-Pinokkio hadden nog één team dat wel kampioen werd in de 3e klasse C. Maar om dat te kunnen bereiken, was men wel twee klassen lager gaan spelen. De club was dus met 7 teams afgeslankt. Die resultaten pasten natuurlijk niet bij ariërs. Dus er moest een list worden verzonnen. Pinokkio ging onder de naam G.P.C. (Gooische Pinokkio Combinatie) een soort fusie aan met Gooische. Ook daar hadden een aantal NSB-ers een welgeslaagde coupepoging ondernomen. In de eindstanden van de competitie in 1942-1943 zijn echter slechts twee herenteams van de G.P.C. terug te vinden. De opgestapte Gooische leden konden aanvankelijk niet naar andere clubs. Maar volgens een bericht uit de HockeySport van december 1943 was dat later wel mogelijk.

De spelers van de ex-Gooische

Na men in het vorige nummer heeft kunnen lezen dat de spelers van de ex-Gooische Hockey Club, die inmiddels gecombineerd is met Pinokkio onder den naam G.P.C., thans ook toegestaan is desgewenscht elders mee te spelen, dat thans ook doen. Van Meurs speelt al geregeld voor G.P.C., Caviët voor Hilversum, Mevers voor Laren, Keip voor Amsterdam en De Vreeda en Kuis zullen voor Zutphen uitkomen. Voor zoo ver ons bekend zullen de overige spelers van het eerste elftal van de Gooische van het vorige seizoen niet voor andere clubs uitkomen.

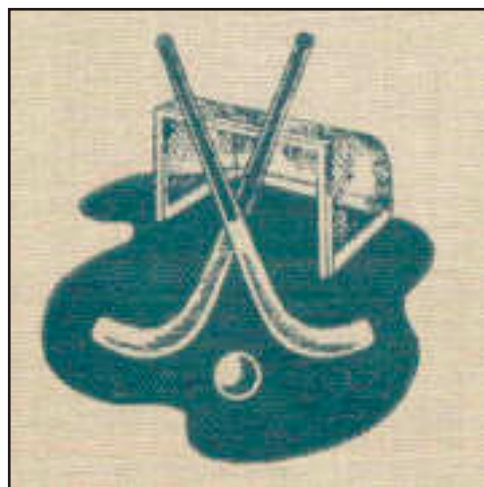
Wat met de dames van de Gooische het geval is, hebben we niet vernomen.

G.P.C. was ook geen lang bestaan beschoren. De samenwerking duurde slechts één seizoen.

Decker en zijn kornuiten bleven volharden in hun pogingen en hebben in de zomer van 1944 de naam van Pinokkio omgedoopt in de Blauwvoet. Onderstaand ziet u daarvan de officiële acte.

Oud Pinokkioleden gaven daar natuurlijk de uitleg aan dat de schenen blauw werden geslagen als je tegen deze N.S.B.-ers speelde. Maar het betekende wel het definitieve einde van de naam Pinokkio.

Als je op Internet in Google het woord Blauwvoet intypt krijg je zelfs nog een bericht uit het Parool van 25 juli 1944. Er wordt spottend gesproken over De Blauwvoet waar NSB-ers "van goeden huize" zich hebben verenigd. Op één club na heeft niemand ooit tegen ze willen spelen.

HET PAROOL

== VRIJ ONVERVEERD ==

Tennisclub "de Blauwvoet"

De tennis- en hockeyclub Pinokkio- waarin de N.S.B.ers "van goede huize" zich verenigd hebben voor het beoefenen van sport- is herdoopt in Tennisclub "De Blauwvoet". De fatsoenlijke Nederlandsche tennisclubs hebben op één uitzondering na geweigerd met dit gezelschap in competitieverband te spelen. Die ééne uitzondering is de tennisclub D.D.V. De N.S.B.-commissaris voor niet-commercieele verenigingen heeft nu eenvoudig de tennisbanen van de vereniging Festina in beslag genomen en ten geschenke gegeven aan "De Blauwvoet". Nu kan men er de volksgenoten van HGoedewagen, Lembruggen, Hughan, Robertson, en Rost van Tonningen met hun kameraaden af en toe zien spelen. Dat de dames en heeren van D.D.V. met dit gezelschap iets van doen willen hebben strekt hen niet tot eer.

8. - 1949, 10 maart Heren I kampioen.

(Bron HockeySport)

Pinoké (Amsterdam) kampioen der promotie-klasse C

Van links naar rechts staande schiedrucker Olland, R. Cavolini, G. van der Wijk, C. Dake, F. Kramer, D. van der Wijk, E. ten Brink en N. Witsen; geknielt H. Kramer, J. Wiedijk, K. Brdman, W. Wiedijk, L. Aardenburg, E. Wilschut en F. Winters.

Pinoké kampioen

Op bladzijde 518 in dit nummer plaatsen we een foto van Pinoké. Eindelijk heeft een Amsterdamse club het tot het kampioenschap gebracht. Geen wonder dat er vreugde heerste bij deze Amsterdammers.

Men schrijft ons uit het kamp der Pinoké'ers:

Het is noch in de historie van Pinoké noch in die van Pinokkio en O.K., eerder voor gekomen, dat het eerste herenelftal het kampioenschap van de promotie-klasse wist te behalen. Nu, in het vierde jaar sedert de oprichting van Pinoké, is het zo ver. De laatste competitie-wedstrijd tegen Strawberries moest slechts gelijk gespeeld, maar mocht niet verloren worden. Onder geweldige spanning bleef de stand tot 10 minuten voor het einde 0-0, maar toen wist Pinoké de balans te haren gunste te doen doorslaan.

Gedurende de eerste drie seizoenen werd met wisselend succes aan de competitie deelgenomen. Het huidige seizoen werd minder goed ingezet, en uit de eerste vijf wedstrijden werden slechts 5 punten verzameld. De eindrush werd echter bijtijds begonnen en de laatste 7 wedstrijden leverden 13 punten op.

Pinoké ziet met verlangen uit naar de komende promotie-degradatie-competitie, waarin zij zal trachten een zo goed mogelijk figuur te slaan en haar afdeling op waardige wijze te vertegenwoordigen.

2.11. O.K. plus Pinokkio wordt Pinoké.

Kort na de oorlog moest de draad weer worden opgepikt. O.K. werd in feite als club voortgezet onder een nieuwe naam en op de oude velden van Pinokkio.

In feite was er sprake van een fusie en de nieuwe naam werd Pinoké. Voorzitter werd Ko Brandsma. Ook wel Koop genoemd. Onderstaand de samenstelling van het eerste

bestuur van Pinoké zoals dat werd gepubliceerd in een programmaboekje in april 1946.

Het bestuur van de A. M. H. C. Pinoké is voor het seizoen 1945/1946 als volgt samengesteld:

Dr. K. Brandsma	Voorzitter
Mr. J. A. M. Smit	Secretaris
H. G. Bertels	Penningmeester
P. R. Bos	Wedstrijdsecretaris
Mej. D. Snijders	„ secretarisse
Mej. J. van Swaay	

Het secretariaat is gevestigd:

Keizersgracht 412, Tel: 22006., Amsterdam-C.

Bijvoegsel tot de *Nederlandsche Staatscourant* van
Vrijdag 16 Augustus 1946, no. 160.

№ 168

VEREENIGING: Amsterdamsche Mixed Hockey Club
Pinoké, gevestigd te Amsterdam.

Naam en zetel.

Art. 1. De naam der vereeniging is: Amsterdamsche Mixed Hockey Club Pinoké.

Zij is gevestigd te Amsterdam.

Doel en middelen.

Art. 2. De vereeniging stelt zich ten doel het beoefenen van het hockey-spel en andere balspelen.

Art. 3. Als middelen ter bereikking van het doel, in art. 2 dezer statuten genoemd, kunnen strekken:

- het houden van geregelde oefeningen;
- het houden van wedstrijden;
- alle andere wettige middelen, die aan het doel bevorderlijk kunnen zijn.

Duur.

Art. 4. De vereeniging is aangegaan voor den tijd van 29 achtereenvolgende jaren, aanvangende op den dag harer oprichting, zijnde 1 September 1945, derhalve eindigende 31 Augustus 1974.

Het vereenigingsjaar loopt van primo September tot ultimo Augustus.

Leden.

Art. 5. De vereeniging kent:

a. werkende leden.

Werkende leden zijn leden, die actief aan het vereenigingsleven deelnemen en tevens, na door ten minste 3 leden aan het bestuur te zijn voorgedragen, door het laatste als dusdanig aangenomen zijn;

b. begunstigende leden.

Begunstigende leden zijn leden, die op geldelijke wijze het doel der vereeniging bevorderen. Men kan begunstigend lid worden door betaling van ten minste f 5 per jaar;

c. eereleden.

Eerelid is degene, die zich zeer verdienstelijk gemaakt heeft voor de vereeniging en, na door het bestuur of ten minste de helft der leden te zijn voorgesteld, als zoodanig met ten minste 4/5 der uitgebrachte stemmen door de algemeene vergadering is benoemd;

hockeybont

- Een extra editie van „De Steekneus”, cluborgaan van de AMHC Pinoké vermeldt het 45-jarig bestaan van deze vereeniging die op 23 januari 1929 werd opgericht. Het gouden adresboekje van de KNHB vermeldt als oprichtingsdatum 1 september 1945. Maar onder de naam Pinokkio, tijdens de oorlogsjaren gefuseerd met Oké, zag het huidige Pinoké inderdaad in 1929 het levenslicht. Onze gelukwensen met dit negende lustrum! (red.).

HockeySport
3 februari 1974.

9. - 1949 Het eerste meisjesteam van Pinoké.

(Bron : het fotoalbum van Mia ten Brink-Mulder)

Dit was de eerste wedstrijd van dames IV. IJsvogels-Pinoké 13 februari 1949. Het zou eerst een junior-elftal worden maar dat mocht niet van dames I. Staand v.l.n.r. Mia Mulder, midden met bril Jens de Hart (tegenwoordig erelid), daarnaast Els Blokzijl en Joke Meurs. Vooraan links Joke Mulder (de tweelingzus van Mia).

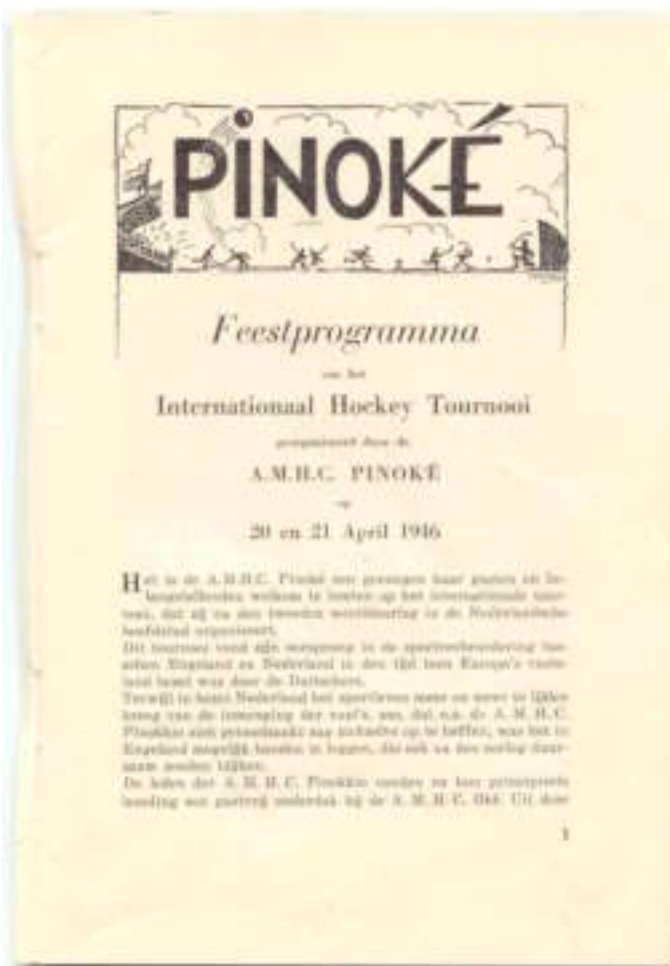

Foto van 25 februari 1951, gemaakt bij de wedstrijd HIC tegen Pinoké III. Vooraan vanaf links Joke Mulder, rechts naast Joke haar tweelingzus Mia, rechts daarvan Jens de Hart en helemaal rechts Rina Beerendonk. Staand tweede van rechts An van den Broek, links naast haar Annie Hendriksen en links daarnaast Joke Meurs.

Om de nieuwe start kracht bij te zetten werd direct een internationaal Paaschtoernooi georganiseerd in april 1946. Er werd, ondanks de zeer beperkte middelen, een bus geregeld om de gasten te vervoeren en er werd een

indrukwekkend programmaboekje gedrukt met op de voorzijde de vlaggen van Nederland, Engeland, België, Denemarken en de kleuren van Pinoké natuurlijk. Hoewel we die kleuren tegenwoordig niet echt meer herkennen.

Alle gasten werden ontvangen in het Parkhotel en ieder team kreeg een gastheer toegewezen, die om onduidelijke redenen coaches werden genoemd.

COACHES

Ten gerieve van onze gasten hebben de hieronder genoemde heeren zich belast met de speciale zorg (tijdens het toernooi) van de voor hun namen vermeldde afdelingen:

The following gentlemen will take special care (during the tournament) of the teams mentioned below their names:

Alkmaar	Mr. H. Stuit	Lausanne	Mr. C. Lebbink
Amsterdam	Mr. E. van Vliet	Nijmegen	Mr. F. Nelissen
Army Team	Mr. A. Drion	S. C. H. C.	Mr. B. Houweling
B. M. H. C.	Mr. H. Disker	Upward	Mr. P. Verschuere
H. O. C.	Mr. F. v. d. Loo	H.D.H.C.	Mej. L. Waerts
Kopenhagen	Mr. J. Kuinders	Amsterdam	Mej. T. Brüggem
		S.C.H.C.	Mej. M. Nelissen

De feesten werden gehouden in het American Hotel, dat natuurlijk ook een advertentie plaatste.

American Hotel N.V.

Amsterdam
Leidscheplein. Tel. 31600

Gelegen in het centrum der stad, tegenover het kamoor der K.L.M. en den Stadschouburg

Alle kamers voorzien van warm en koud stroomend water en telefoon

Gesoineteerde kruiken

Vergaderzalen
American Bar
Garage

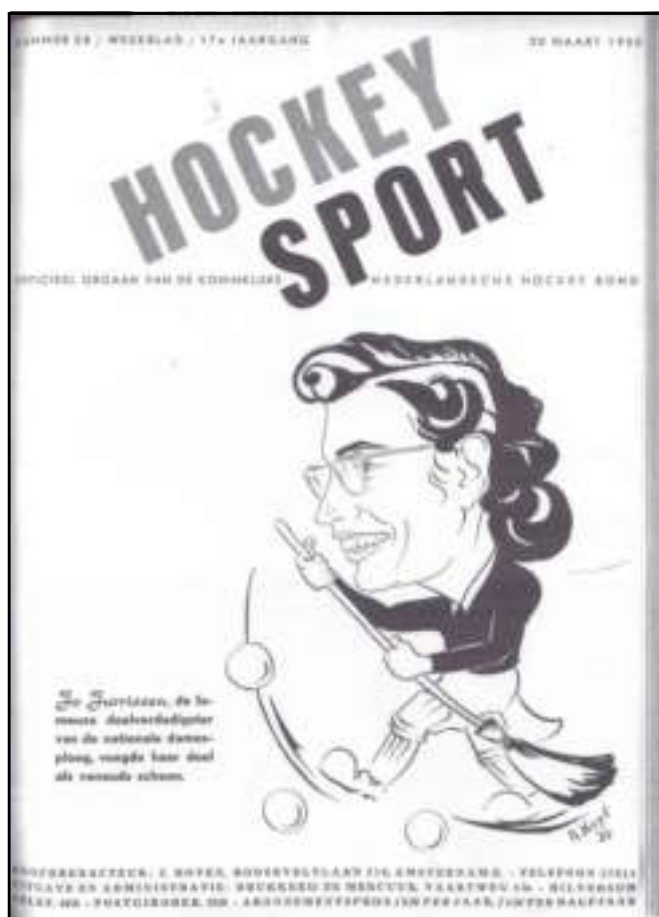
De eerste actiefoto die we hebben van na de oorlog is van een bank met supporters. Deze banken hebben nog lang langs de velden gestaan. Ze kieperden snel om maar het gaf ook een saamhorigheidsgevoel zo samen op een smal bankje. Op de foto v.r.n.l.: Frans van der Lee (staand), Hans Beerendonk, Hans Urbanus, Annie Erdman, ? en een klein stukje Nita van der Lee-Hamel, staand met bril Jo Jurissen en vijfde van links Harm Stuit. Springend met de hand in de lucht Anneke Poodt en uiterst links springend Anneke Vrind.

Jo Jurissen kwam na de oorlog van DKS uit Enschede naar Pinoké. Ze was het eerste Pinoké-lid dat in het Nederlands elftal kwam. Dat was geweldig maar ook heel jammer want daardoor ging ze naar eerste klasse club B.D.H.C. Ze is lange tijd record international geweest, en dat in een tijd dat er nog niet zo vaak werd gespeeld. Ze keepte meer dan 15 jaar in Oranje en werd daarna nog bondscoach.

Jo Jurissen in actie in een interland tegen Engeland kort na de oorlog. Het Wagener stadion met zijn houten tribunes is volgepakt. De cirkel lijkt ons wat stoffig. De rok lengte is up to date.

Ze is bij ons weten de enige hockeyer die ooit met een cartoon op de voorkant van de HockeySport heeft gestaan.

Hiermee sluiten we hoofdstuk 2 af, dat een enigszins chronologisch overzicht gaf van het ontstaan van onze club. Vanaf nu gaan we de club meer in aparte onderwerpen bespreken en daarbij, zit geen concrete tijdslijn meer in de volgorde.

10. - 1953 Dames IV kampioen.

(Bron: Het album van Mia ten Brink-Mulder en het album van Jens de Hart)

Staannd v.l.n.r.: Lies van Loon, Els Keuning, Mia Mulder met bloemen, Ans Kruijnsman en Henny Schepers. Zittend v.l.n.r.: Ankie Boddeke, een onbekende keeper, Truus van Loon, Noortje Snijders, iets naar achteren Jens de Hart en voor haar Tineke Wijn.

HOOFDSTUK

3.1. Het Clubblad van Pinokkio “de Steekneus”.

O.K. heeft vermoedelijk nooit een clubblad gehad. We hebben in ieder geval niets teruggevonden en de oude O.K.-ers konden zich er ook niets van herinneren. Pinokkio had al vrij snel na zijn oprichting een clubblad dat de Steekneus werd genoemd. Na de fusie tot de naam Pinoké werd de naam van het clubblad “De Bindzwam”. Dat moest uitdrukken dat de fusieclub een eenheid was. In 1961 werd het clubblad weer omgedoopt tot Steekneus.

Een clubblad was in de jaren voor de oorlog helemaal niet zo vanzelfsprekend. Met name Herman Lebbink beseftte dat ... “..het clubje Pinokkio van een kleine vriendenkring tot een echte hockeyvereniging ging uitgroeien.” Informatie was daarbij een belangrijk aspect dus werd er een clubblad in het leven geroepen. Ook de N.H. & B.B. was blij met dit blad. Dat blijkt ook wel uit onderstaand stukje uit de HockeySport van 14 maart 1935. Dat regel-

De Steekneus.

Wat zegt ons — o schoone moedertaal! — een naam? Ook Pinokkio heeft een clubblad, dat elke week verschijnt en voor dit clubkrantje koos men den zonderlingen naam van De Steekneus. We hebben er met belangstelling onze neus in gestoken en we kunnen van den inhoud (vrij naar Max Havelaar) met vrijmondigheid gewagen: we hebben gezien dat er veel goeds in is! Er zit pit in deze club die volgens kenners regel recht op de eerste klasse afstevenen gaat.

recht afstevenen op de eerste klasse duurde echter nog tot 1987. De eerste Steekneus dateert van 30 januari 1935. De redactie van het lustrumboek heeft een ordner teruggevonden met daarin de eerste zeven jaargangen van het clubblad van de AHC Pinokkio. De jaargangen zijn nagenoeg compleet maar o.a. het allereerste nummer ontbreekt helaas. We denken dat deze ordner bewaard is door Cor Pauw, die in die jaren voor de oorlog ook erg actief was in de redactie. U moet zich realiseren dat er in 1935 natuurlijk nog geen TV en ander modern vertier was. Voor sommigen was het schrijven voor de Steekneus een bijzondere uitlaatklep en een heel belangrijk bindmiddel. De Steekneus kende voor de oorlog geen omslag. Het clubblad bestond uit een aantal geniete vellen op folio formaat. Een formaat dat iets hoger is dan het nu gangbare A4-tje. Om die reden is het ook erg moeilijk om u complete pagina's te tonen. Folio past namelijk niet echt goed op een moderne huisscanner. De Steekneus werd gestencild. Daartoe werden er moedervellen getypt en getekend die ook als een soort cliché dienden om mee te drukken. Alles moest veel preciezer dan tegenwoordig. Elk gemaakt gaatje in het papier betekende een zwart vlekje op het gedrukte vel. Een klein foutje bij het typen betekende vaak helemaal opnieuw beginnen. Voor elk nummer moest bovenaan het voorpagina-vel een soort krantenkop worden getekend. U ziet op bladzijde 39 de voorpagina van het tweede nummer van de Steekneus. Het allereerste nummer is dus, zoals reeds gezegd, niet bewaard gebleven.

11. - 1954 Heren I Kampioen.

(Bron: HockeySport)

Pinoké kampioen promotie-klasse D

Van links naar rechts staande W. Weidijk, G. B. Meyer, C. Duke, A. du Ppon, L. Aardenburg, C. Erdman en R. Cavallini (aanvoerder); gehurkt P. Reynders, J. Wilmink, F. Kramer en W. Hefting.

Fred Kramer heeft al die tijd zijn diploma bewaard. ↑

Joep Wilmink had nog een originele afdruk van de foto die toen is gemaakt bij een kouw van 8 graden onder nul. Zelfs dat wist Joep zich nog te herinneren.

Opvallend detail is dat de eerste van de twee jeugdkleedkamers er al stond. De eerste werd gebouwd in 1953 en de tweede in 1955.

Opvallend is de wat cowboyachtige Pinokkio. Vermoedelijk had deze cowboy zijn neus ergens in gestoken. Het zal wel drank zijn geweest. Daarnaast staat rechtsboven de vermelding dat het blad iedere donderdagochtend verschijnt.

Dit is typerend voor de humor die je steeds weer in die Steekneuzen tegenkomt. Toen vermoedelijk heel vlot. De eerste Steekneus kwam dus uit op donderdagochtend 30 januari 1935. Pinokkio was al in 1932 opgericht. De eerste jaren functioneerde de club dus nog zonder clubblad. De eerste redactie van de Steekneus bestond uit Guus Krings, Piet Filedt Kok, Herman Lebbink en Hero de Zwaan. Er waren alleen 3 herenteams. Daarom was het voorvoegsel bij de naam in die tijd nog A.H.C.

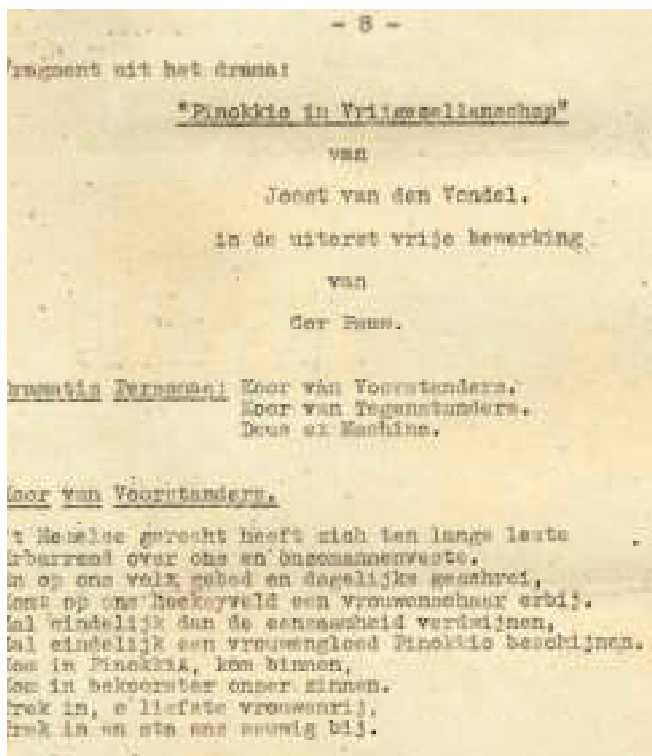
Er zijn ook leuke slordigheidsfouten zoals de extra "N" in bovenstaande kop in het derde nummer. Maar er bestonden toen nog geen tekstverwerkers. Dit was een moedervel dat vermoedelijk al vol getikt was toen de fout in de kop ontdekt werd. Het kostte veel tijd om opnieuw te beginnen.

De ondertitel van de Steekneus was:
Orgaan ter bevordering van de hockeysport en alles wat daarmee samenhangt, in en om de Amsterdamsche Hockey Club "PINOKKIO" te Amsterdam.

De spelers van Heren I waren toentertijd:
 Couzy,
 Visser, van Hoeven,
 Dalmeijer, Cornelissen, Kröger,
 van Ketel, Nuver, van der Veen, Wiedijk en van den Bosch.

Er werd natuurlijk nog gespeeld met een zogenaamd slingerback systeem. Vermoedelijk was buitenspel nog met twee man plus keeper. En een voorhoede van vijf man. Er is inmiddels wel wat veranderd in de tactiek en de regels.

Naast hockeyberichten worden er veel eigen literaire werken geplaatst, waaronder zelfs een complete opera van de hand van Cor Pauw. Daarnaast worden veelvuldig literaire citaten van alle mogelijke schrijvers gebezigd. Maar Cor Pauw (later ook voorzitter van Pinoké) was wel een uitblinker. Kijk bijvoorbeeld maar eens naar een stukje uit zijn bewerking van een toneelstuk van Joost van den Vondel: "Pinokkio in Vrijgezellschaft". De hunkering naar vrouwen was groot bij de mannenhockeyclub Pinokkio.

Dit stukje komt uit de Steekneus van 30 januari 1936, toen het clubblad een jaar bestond en dus geen tijdelijke bevestiging bleek. Cor Pauw kondigt de komst van vrouwenelftallen al aan. Maar dat wordt pas echt realiteit in het seizoen 1939/40. Nieuwe leden werden eerst een jaar kandidaat lid en vervolgens werd tijdens de ledenvergadering gestemd of men definitief lid mocht worden. Zo staat er in de Steekneus van 14 november 1940 ook een lijst waarop een naam voorkomt die nog steeds veel betekent voor Pinoké.

Cand. leden.

Aangenomen als cand. lid de heeren : C. Bianchi, W. Carmiggelt, J. Klunder; als juniorlid J. Samuels.

Het bestuur stelt voor de navolgende adsp. cand. leden als candidaatlid aan te nemen t. w.:

<u>Erna van Bilderbeek</u> Randwijcklaan 43, Nieuwer Amstel	ondersteund door:	H. van Bilderbeek Elbe Penters Annie Erdman
<u>Willy Brans</u> Amsterdamscheweg 392, Nieuwer Amstel tel. K 2970 2064	" "	Louise Bak Daisy Cavallini Kiki van Dorp
<u>Ans Exmann</u> Amsterdamscheweg 455, Nieuwer Amstel tel. K 2970 2734	" "	H. Baars H. Bertels H. Aeijelts
<u>Martia Exmann</u> Amsterdamscheweg 455, Nieuwer Amstel tel. K 2790 2734	" "	H. Bertels H. Aeijelts J. Wiedijk
<u>Frieda Heynis</u> Regentesselaan 6, Maarlem	" "	J. Decker A. Schmidt B. Vaarkamp
<u>Anneke Le Coultré (jun.)</u> Stadionweg 212 II, tel. 91360	" "	Anneke Merkelbach Annie Erdman Botty Penters Lies Wilhelmus Willy Phaff Daisy Cavallini Louise Bak Daisy Cavallini Kiki van Dorp
<u>Eva Tempelman</u> J. J. Viottastr. 6		
<u>Jojo Vermeulen (jun.)</u> Amstelveenscheweg 935, tel. 27015		
<u>W. F. v. d. Lee</u> J. M. Coenenstr. 31, tel. 22835		B. Vaarkamp A. Kramer J. Decker Annie Erdman E. van Vliet
<u>J. C. Erdman (junior)</u> Lomanstr. 3, tel. 90687		

-3-

PINOKKIO I - AMSTERDAM II 0 - 1

Door het onverwachte nachtvorstje was het veld nog natter dan het Zaterdag al was. Tot onze verbazing pasten de Amsterdammers zich nog moeilyker aan dan wy, zoodat we met een flink overwicht begonnen. Nadat Freddy Koelensmid zich weer eens een keeper van klasse getoond had, waren de beste kansen van de middag gepasseerd, zonder dat we de verdiende voorsprong hadden bemachtigd. De tegenparty had inmiddels de verschillende fasen van het moderne hockey, te weten: vallen - staan - omstaan, doorgemaakt en werd eveneens gevaarlijk, met uitzondering van hun vleugelspelers, die er dezen middag niet veel van begrepen. Overtuigend bleef echter de moedaerheid der vier backs die allen een uitatkende wedstrijd speelden (ééntje gaf er later in de middag "op tournooi in de provincie" nog een toe, die klonk als een klok).

In de tweede helft vergiste Ko zich voor het eerst sinds zyn Amsterdamsche carrière, en begreep men by ons voor het eerst, dat er aangepakt moest worden. Het bleek echter te laat, en..... Amsterdam II was kampioen. Het is wel beschamend voor alle promotie-klassers, dat in Januari een reserve-elftal het kampioenschap al "binnen" heeft.

Pinokkio's belangrijkste fouten waren:

- iedereen staat stil als hy de bal niet heeft,
- de buitenspelers plaatsen hun voorzetten onvoldoende,
- de binnenspelers loopen te dicht op elkaar,
- er wordt door de kanthelves te zacht geslagen,
- en door de mid-half, vooral dicht by de cirkel, te hard.

We merken haast niet meer hoe prettig het is onder goede leiding te spelen, omdat we eraan gewend raken. Daarom is de waardeering echter niet minder.

Er rest nu niet anders dan alle volgende wedstrijden te winnen, hetgeen ook kan. Volgende Zondag is daarvoor nog een goede oefening!

O.C.

Inderdaad, u ziet ons huidige erelid Frans van der Lee. Hierboven op een foto van een paar jaar later dan bovenstaand artikel. Kaal geschooren vanwege een verloren weddenschap, maar met zijn Pinokkio-shirt aan.

Een leuke illustratie van de schrijfstijl die toen in verslagen werd gehanteerd is een verslag aan het einde van het seizoen 34-35 van Heren 2. De ondertekenaar van dit verslag is

12. - 1954 Ook heren II kampioen 2e klasse.

(Bron: het album van Mia ten Brink-Mulder)

Achterste rij v.l.n.r.: Dick Jurrema, ?, Bob Pool, Charles Bosch, Mickey Reinders en Hans Kramer. Voorste rij v.l.n.r.: At van der Maas, Ed ten Brink, Gerrit Meijer, Hans Oostenbroek en daarvoor liggend Huib van Seventer.

Nagenoeg hetzelfde team werd ook reeds in 1951 kampioen.

*Staan v.l.n.r.:
Cor van Ede,
Bob Pool, Nico
Witsen, Lucas
Hardenburg,
en Jan van Ede.*

*Gehurkt v.l.n.r.:
Hans Oostenbroek,
At van der Maas,
Huib van Seventer,
Charles Bosch,
Armand Polak
en Ed ten Brink.*

Otto Cornelissen, oprichter van Pinokkio en voorzitter tot in de oorlog. Er werd op het veld van Famos gespeeld en voor bezoekende teams was niet goed te zien waar de wedstrijden van Pinokkio gespeeld werden.

Aan het eind van seizoen 1934/35 kon in de Steekneus melding worden gemaakt van een heugelijk feit: Famos had er in toegestemd dat Pinoké een vlag mocht ophangen bij thuiswedstrijden:

“In overleg met de algemene leider van Famos hebben wij het genoeg mede te delen, dat indien het volgend seizoen een onzer elftallen thuis speelt, wij onze gasten een welkom zullen toeroepen met een grote Pinokkio-VLAG, welke daartoe wordt geheschen aan de Famos-mast. Daartoe zal een Pinokkio-wimpel op stapel worden gezet van ongeveer dezelfde afmeting als de Famoswimpel. (maten: 1,50m/4,00 m)”.

De hier afgebeelde wimpel is veel kleiner, maar Frans van der Lee (die in 1940 lid werd) kan zich nog herinneren dat deze wimpel bij elke uitwedstrijd op de voorkant van de auto werd bevestigd.

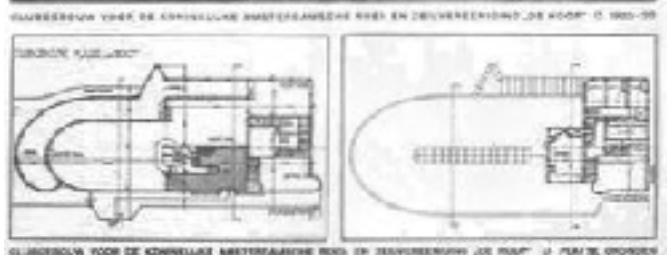
In hetzelfde nummer van de Steekneus wordt melding gemaakt van de oprichting van een cricketclub door Pinokkio en Famos leden. De naam van de club is Amphibion en Pinokkioleden worden aangemoedigd om lid te worden teneinde hun oog voor de bal ook in de zomer te trainen. De club vroeg met f 7,50 ook veel minder contributie dan andere clubs (f 25 tot f 40).

Een hockeyclub was een belangrijke plek voor het sociale leven. Er waren clubavonden die op vaste locaties in de stad werden gehouden. Zoals in het toenmalige Apollo paviljoen dat tegenwoordig onderdeel uit maakt van de Meridien hotelketen.

Een andere belangrijke lokatie waar onder anderen ledenvergaderingen werden gehouden was het clubgebouw van roeivereniging de Hoop. Dat gebouw stond aan de rustige kant van de Amstel tegenover het tegenwoordige gemeentearchief. Het gebouw is 1952 afgebroken maar we hebben daarvan toch nog heel oude beelden terug gevonden.

Tegenwoordig staat er nog steeds een gebouw van de Hoop. Maar dat is dus niet het oorspronkelijke gebouw.

13. - 1957(?) Groepsfoto op Hilversum.

De foto is erg donker maar toch werden nog herkend : André de Goederen (met stoere tas middenvoor), Luc Levi, Macky van Gelder, Edward James, Josje Konijn, Samuel Reinders Folmer, Anita van Rossum, Margreet Pauw, Noortje Snijders, Robert Ruiten, Frans Jan de Bruijne, Carlo James en Els Keuning.
Achteraan op de heuvel wordt Herman Schols herkend.

In oktober 1939 raakt keeper Herman Lebbink zwaar geblesseerd in een wedstrijd tegen Laren. Hij belandt in het ziekenhuis. Onderstaand een stukje dat we ontvingen van

Eric Kuurstra, de schrijver van het lustrumboek van Laren. Het stukje komt uit de Bully-Scherts, het clubblad van Laren. Het verslag van de wedstrijd.

BULLY-SCHERTS

Adres Redactie: EEMNESSERWEG 28 BLARICUM

Administratie: VAN WOENSEL KOOYLAAN 3 NAARDEN

3e Jaargang No. 7. 19 October 1939

Laren I - Pinokkio I

Waaron het nu juist tydens de aanvang van deze wedstryd moest gaan regenen heeft niemand begrepen, maar hoe dan ook, het regende, Misschien was de troostelooze sfeer wel een voorbode van het ontydig tragisch afbreken van deze wedstryd, daar de Pinokkio doelman by het uitloopen zeer ongelukkig viel en daarby zyn been brak, Wy wenschen hem een spoedig en algeheel herstel toe! Met onderling goedvinden werd besloten de wedstryd, die by de stand 2-2 werd gestaakt, over te spelen zodra daartoe gelegenheid was.

Herman richt zich via zijn Steekneus tot zijn clubgenoten:

Binnengasthuis, 31 October 1939

Beste Pinokkianen,

Het was mij iedere dag weer opnieuw een plezier, via jullie, teekenen uit de bewoonde wereld te vernemen. Ook Laren was het voorval niet vergeten en verraste mij, behalve met telefonische groeten, met een pracht schaal fruit.

Al dit medeleven heeft mij kennelijk tot een vlot patient gemaakt. Ik ben uit de rekinstallatie en heb sedert een dag een keurig wit voetje (bij de verpleegsters?-Red.). Donderdag ga ik weer naar huis. Bovendien kom ik tegenover "De Hoop" te logeeren, n.l. Amsteldijk 13, zodat ik 's-Maandagavonds (met een verrekijsker) aan de clubavond kan deelnemen.

Nogmaals hartelijk bedankt voor alles!

Herman.

„DE STEEKNEUS“

CLUBBLAD DER AMSTERDAMSCHER HOCKEY CLUB

„PINOKKIO“

REDACTIE:

Nannie Zaalberg van Zolet
Herman Aeyelts

Correspondentie:
Dourlootstraat 110-Am'dam(Z)

ADMINISTRATIE:

Arthur Dalmeyer
Valeriusstraat 168-Amsterdam(Z)
Telefoon: 95174

UITGEVER: Dick Schmidt & Co.

6e Jaargang no. 31

Donderdag, 18 April 1940

SEIZOEN-ENDE OP DE VELDEN TE AMSTERDAM

Als besluit van dit hockey-seizoen worden Zaterdagmiddag op onze velden in het Boschplan

BEHENDIGHEIDSWEDSTRIJDEN

georganiseerd voor alle leden. Het traditioneele programma is aangevuld met enkele nieuwe proeven van bekwaamheid, zoodat het er thans als volgt uitsiet:

A-afdeeling

(voor ieder die dat wenscht)

Drijven
Verschieten
Eénmanshockey

B-afdeeling

(voor ieder die dat wenscht, behalve voor dames 1ste- en heeren 1ste en 2de elftal)

Drijven
Verschieten
Eénmanshockey

Voor beide afdeelingen:

Gootjepik van 1674
Schotjetik voor paren.

Het seizoen van 1939/40 wordt afgesloten met behendigheidswedstrijden die wij tegenwoordig nog steeds als JIP toernooi kennen.

Een belangrijke reden voor het organiseren van dit toernooi was ongetwijfeld het feit dat Pinokkio inmiddels ook damesleden kende en er moest natuurlijk geïntegreerd worden.

Kijk maar naar de onderdelen: schotjetik voor paren. Meer over het intreden van Dames op Pinokkio leest u in hoofdstuk 2.8 (blz 25).

Pinokkio had om verschillende redenen kennelijk een speciale aantrekkingskracht. Dit leidde in november 1940 zelfs tot een ledenstop die in het clubblad werd aangekondigd.

OPNAME NIEUWE LEDEN.

BELANGRIJK.

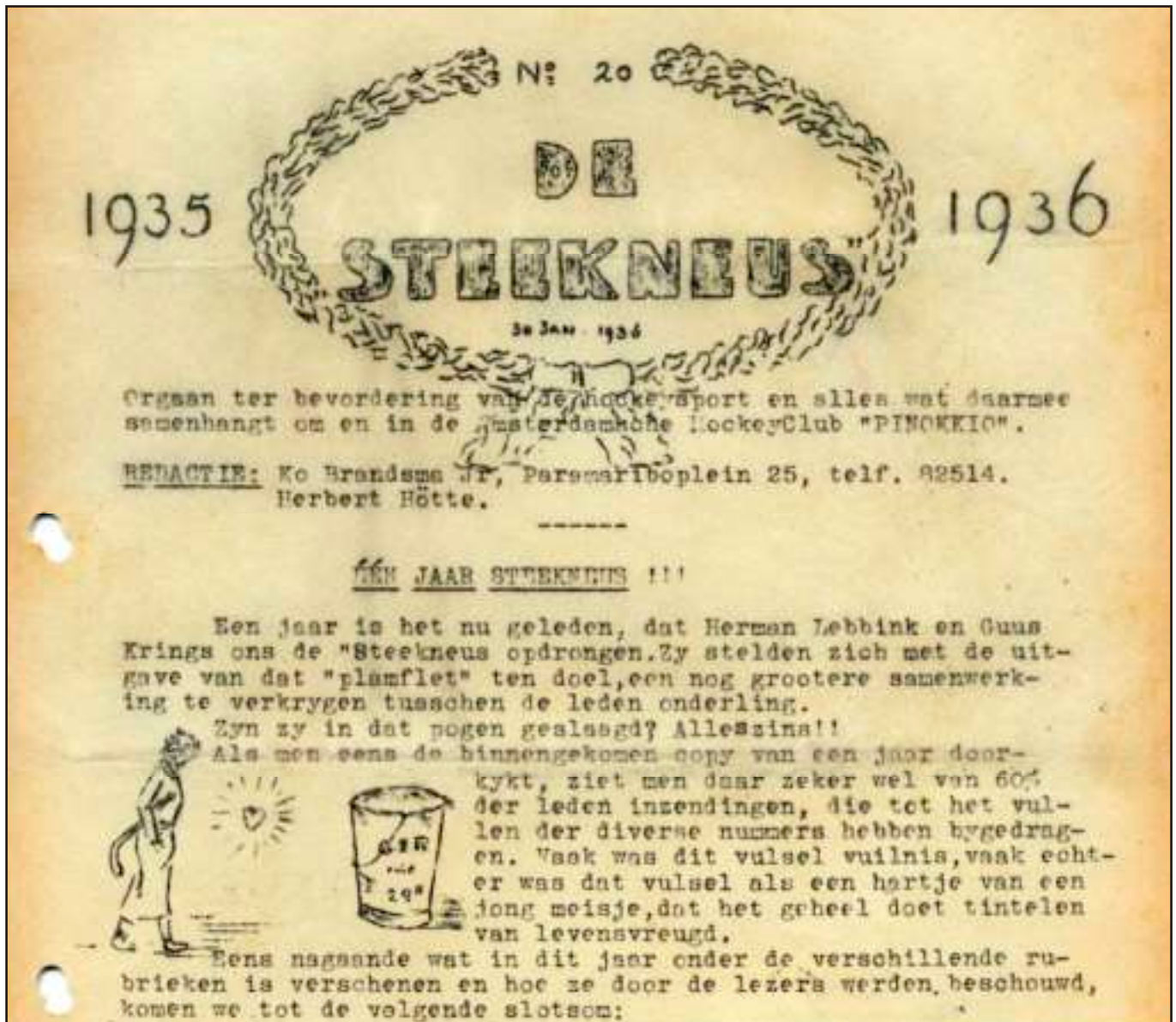
Onze gedeeltelijke verhuizing van de Gooische dreven naar het Amsterdamsche Boschplan heeft een niet te stuiten stroom van aanmeldingen van candidaat-leden met zich mee gebracht (sic, Red.). Het bestuur heeft in het belang der vereeniging besloten er thans een streep onder te zetten.

Er zullen dit seizoen uitsluitend nog candidaat-leden aangenomen worden, die een zeer speciale introductie in onze vereeniging hebben.

Men houde daarmee rekening en deele het aan "willekeurigen" meuo.

Het Bestuur.

3.2. De viering van 1 jaar Steekneus en het 100ste nummer.

Met het 20e nummer van de tweede jaargang bestond de Steekneus 1 jaar en dat mocht gevierd worden met een lauwerkrans in de kop van het blad. Een andere mijlpaal werd

bereikt op 27 januari 1938, kort na het 100e nummer. De kop van de Steekneus is dan voor de eerste keer gedrukt. Hoe keurig dat er ook uit ziet, wij hadden liever het oude handwerk.

14. - De teams van Jens de Hart.

We hebben heel veel foto's waar Jens de Hart als speelster of als teambegeleidster op staat. Helaas weten we weinig namen van de speelsters maar de foto's zullen bij velen bijzondere herinneringen oproepen. Dus plaatsen we hier een collage van foto's die is opgedragen aan erelid Jens de Hart die veel jeugdleden eind jaren vijftig en in de zestiger jaren de

liefde voor de edele hockeysport heeft bijgebracht.

Jens op de voorste rij rechts.

↑ Staand v.l.n.r.: Jens de Hart, Jos Konijn, Mia ten Brink Mulder, Freddie van Katwijk, Marjan Icke en Truus van Loon.

Zittend v.l.n.r.: ?, An van den Broek, Lies van Loon, Hennie Schepers, Lies Egas en Ans Kruysman.

DE STEEKNEUS

NUMMER 100

Weliswaar is het niet een 25-jarig jubileum, dat in dit nummer herdacht wordt, maar toch is het verschijnen van den honderdsten Steekneus een verschijnsel, dat waard is, dat er eenige aandacht aan geschonken wordt.

Honderd keer op Donderdagmorgen de Steekneus in de bus. Dat wil zeggen honderd redactie-vergaderingen, honderd keeren, dat men Dinsd'avond bijeenkwam om ons cluborgaan tezamen te stellen en te verzorgen. Dat honderd malen van half negen tot half twaalf, half een vaak, gevraagd en getikt werd, dat honderd keeren de overwinningen werden bejubeld en de nederlagen werden betreurd, d.w.z. honderden kopjes thee, die de redactie door de godde zorgen van den Heer Bajema sterkten in den strijd om de laatste pagina te vullen met losse glossen.

Dat wil ook zeggen honderden tikfouten en honderden roode plekje die het stencil soms het uiterlijk van een roodvonk-patient gaven; honderd teleurstellingen over niet nagekomen beloften om copie in te zenden en dus : honderden sigaretten, sigaren en pijpen, waaruit de inspiratie is gezogen geworden en honderden duimen, waaruit de fantasie is gesproten.

D.w.z. honderd maal adressen schrijven, strookjes plakken en post zegels likken, honderd maal draaien aan het groote wiel om der stencils inhoud weer te geven op het blauwe papier.

D.w.z. honderden critieken over de al-dan niet geslaagdheid van der redactie geestesproducten, honderden opmerkingen als : "waarom heb jullie dat in vredesnaam opgenomen?" en "wat is dat nu weer voor een flauw stukje?", maar dat wil ook zeggen honderd keeren een genoegelijke redactievergadering, waarop in genschappelijke samenwerking getracht is een lezenswaard clubblad te maken.

-0-

De eerste honderd zitten er op. Vol moed begint de redactie aan het tweede honderdtal en hoopt op de medewerking van alle lezers om de Steekneus te maken tot een blad, dat getuigt van de godde geest en van de groei van Pinokkio, waartoe alle leden hun stenciltje dienen bij te dragen.

Redactie.

Honderd Steekneuzen !!!!!

MEIN mijlpaal in Pinokkio's geschiedenis! Met de vanzelfsprekendheid den gevoontemensch eigen zal ook dit nummer door ieder lid Donderdagmorgen uit de bus gevischt worden. Geen Pinokkio-lid kan zich zijn leven meer indenken zonder Steekneus, en toch heeft er een tijd bestaan dat wij het zonder deden. Op het juiste oogenblik heeft Herman Lebbink echter gezien, dat het clubje van een kleine vriendschapskring tot hockeyvereniging uitgroeide. Op dat moment creëerde hij de Neus, waarvoor geheel Pinokkio hem nog lang dankbaar zal zijn.

3.3. De financiën van Pinokkio.

Voor het seizoen 1935/36 stond de begroting in de Steekneus. Het blad zag het levenslicht in januari 1935 maar toen was de helft van het seizoen reeds voorbij. Van het seizoen

1934/35 werd financieel dus niets meer gepubliceerd. Onderstaande begroting is daarmee dus het eerste officiële financiële stuk dat van onze club is teruggevonden.

<u>Begroting seizoen 1935/1936.</u>			
<u>Debet.</u>			<u>Credit.</u>
Contributie's	Fl. 700,-	Inleggelden & Contr.	Fl. 125,-
Entree's	50,-	Secretariaat	70,-
		Hockeyballen	75,-
		Thee	25,-
		Voorschotten	80,-
		Reserve	145,-
		Steekneus	50,-
		Paaswedstrijden	50,-
		Onvoorzien	100,-
		Te kort 1934/35	30,-
	<u>Fl. 750,-</u>		<u>Fl. 750,-</u>

ALGEMEENE VERGADERING in "DE HOOP"
op 7 October a.s. Aanvang 8 uur.

Agenda.

1. Opening.
2. Notulen.
3. Jaarverslagen van den secretaris.
4. Jaarverslag van den penningmeester.
5. Verslag kas- en archiefcommissie.
6. Bestuursverkiezing. Het bestuur stelt candidaat:
O.Cornelissen, mej. M.Merkelbach,
K.Brandema en H.Bertels.
7. Begroting.
8. Benoeming kas- en archiefcommissie.
9. Behandeling huishoudelijk reglement
10. Behandeling verhouding tennis- en hockeyafdeling.
11. Mededeelingen van het bestuur.
12. Rondvraag.
13. Sluiting.

BEGROTING.

Huur velden	f. 825.-	Contributiën	f. 1810.-
"De Steekneus"	225.-	Entreegelden	70.-
Secretariaat	100.-	Abonnementsgelden	
Goals	100.-	"Steekneus"	10.-
Bondskosten	100.-	Inkomsten badges	10.-
Persoonlijke			
bondecontributiën	70.-		
Ballen	100.-		
Clubavonden	80.-		
Thee	60.-		
Materiaal	50.-		
Reparatie			
goals e.d.	40.-		
Vlaggen	30.-		
Feeën	20.-		
Diversen	100.-		
	<u>f. 1900.-</u>		<u>f. 1900.-</u>

De kosten van clubblad zijn wel iets veranderd sindsdien.

De begroting uit het clubblad van 3 oktober 1940.

3.4. De oorlog eischt zijn tol.

De eerste en enige keer dat er in de Steekneus van Pinokkio een foto staat, is al ruim in de oorlog, hoewel je de oorlog aan bijgaande

prent niet echt afleest. In de Steekneus kom je, uit overduidelijke overwegingen, geen enkele keer een vermelding van de bezetting tegen.

„DE STEEKNEUS”

CLUBBLAD DER AMSTERDAMSCHER HOCKEY CLUB
„PINOKKIO”

REDACTIE:

Jan Heringa
Hans van Bommel
Herman Aeyelts

Nic. Maastraat 47

ADMINISTRATIE:

Ernst Burink
Herveestraat 39

UITGEVER:
Dick Schmidt & Co.

7e Jaargang No. 25

Donderdag 3 April 1941

Foto Keyzer

In Bilthoven werd op 23 Maart een geweldige strijd gestreden tusschen S.C.H.C. en Pinokkio. Voor de wedstrijd nam een fotograaf deze uiterst gewone, haast intieme kiek van de sympathieke sportjongens op het lemmerrijke veld. Hoewel het al eenige tijd geleden is, dat dit alles geschiedde, denken wij, dat U deze plaat toch wel interessant zult vinden.

Wat kluwens van spieren doortvlechten dien romp!
Hoe stampen die poeten door 't schuimende slijk!
Die knoken zijn zuilen van koper gelijk.
Dit schreef ten Kate over de mastodon. Maar kom
nu eens bij Pinokkio kijken!

Hierboven ziet u de kop van wat later het laatste nummer van het clubblad van Pinokkio zou

blijken te zijn geweest. Wat er precies met de club gebeurde, heeft u al kunnen lezen in hoofdstuk 2.10. op bladzijde 26. In september 1941 zeiden 138 van 144 leden hun lidmaatschap op. Er was dus nauwelijks nog sprake van een club, laat staan van een clubblad. Daarnaast waren clubbladen met ingang van 15 september 1942 door de bezetter verboden. De naam Steekneus zou tot het seizoen 1960/61 in de vergetelheid verdwijnen.

3.5. Het eerste Clubblad van Pinoké "de Bindzwam".

Na de oorlog vond een fusie plaats tussen Pinokkio en O.K. (zie hoofdstuk 2.1.1.). Er moest natuurlijk ook een clubblad komen. Men koos voor een nieuwe naam die de saamhorigheid moest uitdrukken die tot de fusie had geleid. Uit mondelinge overlevering weten wij dat er veel onderlinge onenigheid was in de eerste jaren na de oorlog. Maar de club heeft die problemen doorstaan.

Onder anderen dankzij de eerste voorzitter na de oorlog Ko (Koop) Brandsma die later ook tot erevoorzitter werd benoemd.

Dit is de omslag van de Bindzwam van 25 februari 1953.

De omslag van de Bindzwam (links) was een waar kunstwerk op folio formaat. Eigenlijk de eerste keer dat het clubblad een echte omslag had. Er zijn maar heel weinig Bindzwammen bewaard gebleven. Bovenstaand ziet u een andere omslag die ongeveer het A5 formaat had dat de Steekneus de afgelopen jaren had.

de Bindzwam

Officieel Orgaan van de Amsterdamsche Mixed Hockey Club
"PINOKÉ"

Beor. en Administratie:
H. Schepers
Nassaukade 108-huis
Amsterdam. Tel. 83471

Redactie:
A.J.R.M. Versolen
Keizersgracht 776
Amsterdam. Tel. 31371

Gemeente Giro P 306 (Paatgiro der Gem. Giro Amsterdam; 13.500)
Dertiende Jaargang no. 28

13 april 1959

DANK en OPWEKKING

Op 5 april j.l. werd ons eerste Herenelftal kampioen van haar afdeling. Een heugelijk feit, dat zeer gezellig na afloop in ons Clubhuis is gevierd. Door alle drukte in verband met het "Steekneusenturnooi", ben ik niet in de gelegenheid geweest reeds eerder in "de Bindzwam" uiting te geven van mijn vreugde met dit kampioenschap.

Het behaalde resultaat is echter uitermate belangrijk, want het schept voor ons de kans om terug te keren in de overgangsklasse. Voor deze promotie zullen echter twee wedstrijden moeten worden gespeeld en wel tegen een van onze buren, n.l. Hurley.

Aanstaande zondag speelt ons elftal eerst nog een uit-wedstrijd tegen H.I.C. om het competitie-programma te voltooien. Een goede oefenmogelijkheid.

Zondag 26 april en 3 mei moeten echter hoogtijdagen worden voor iedereen die Pinoké een warm hart toedraagt.

26 april: PINOKÉ - HURLEY

3 mei: HURLEY - PINOKÉ

Laten wij allen op deze zondagen aanwezig zijn om ons elftal te steunen in de grote strijd.

Tot de spelers, die deze wedstrijd spelen, zou ik het volgende willen zeggen: "Span je tot het uiterste in en tracht vooral door goed hockey de overwinning te behalen."

Ik hoop van harte, dat 3 mei voor ons een feestdag zal mogen worden.

H.Pool.

De Bindzwam van 13 april 1959. Heren 1 was kampioen geworden in de westlijke promotieklasse D. Er waren vier promotie-classes, daarboven waren er twee overgangsklassen en daarboven het walhalla, de eerste klasse. Pinoké moest promotiewedstrijden spelen tegen Hurley. Die wedstrijden staan aangekondigd.

Helaas leverden de wedstrijden niet het gewenste resultaat op. De eerste wedstrijd werd vrij kansloos met 0-3 verloren. In het

dagboek van keeper Wim van Rossum lezen we over de tweede wedstrijd het volgende verslag. *"Nu waren wij zelfs iets beter maar enkele minuten voor het einde knalde Jaap Voigt (van Hurley) een strafcorner in de touwen en dat betekende voor Hurley promotie. Eerst had Fred Kramer ons een voorsprong gegeven en later Henk Kooijman nog eens. Maar ja, het is gebeurd. Volgend jaar beter. Helaas nam Joep Wilmink afscheid van Pinoké en vertrok naar Victoria".*

teams **V**an toen

15. - 1957/58 Meisjes A.

We weten niet precies uit welk jaar bovenstaande foto is maar we deduceren maar op basis van onderstaande foto waarvan we weten dat daarop meisjes A uit het seizoen 1957/58 staat. De gezichten komen grotendeels overeen. Het zou ook precies hetzelfde elftal kunnen zijn. Maar dan met een andere begeleider. Staand v.l.n.r.: Ineke Pot, Marian Kingma, Femke Meijer en Jens de Hart. Gebukt v.l.n.r.: Yvonne Telenga, Margreet Pauw en Digna Pauw. Gehurkt v.l.n.r.: Ineke van Gelder, Kiet da Silva, Marijke Luder, Pim da Silva en Yvonne Levi.

*Staand v.l.n.r.:
Els Arens, Ineke Pot,
Marian Kingma en
voor haar gebukt
Margreet Pauw,
Digna Pauw, Femke
Meijer en Cor Pauw.
Geknield v.l.n.r.:
Yvonne Levi, Pim da
Silva, Marijke Luder,
Kiet da Silva en
Ineke van Gelder.*

De opstelling dat seizoen was:

Wim van Rossum keeper,

Backs: André du Pon (captain) en Cor van Ede

Midden: Harrie Roepers, Joep Wilmlink en

Hugo Burgerhout.

Voor: Fred Kramer, Rob Gerritse, Henk

Kooijman (eerst Jippe Hiemstra), Charles Bosch

en Peter de Reuver. (zie ook hoofdstuk 8 op

blz173 , Het schrift van Wim van Rossum).

In de Bindzwam van 12 september 1960

werden de Olympische spelen uitgebreid nabeschouwd. De kosten van de verzending bedroegen toen nog slechts één postzegel van 4 cent.

In de jaren 50 en 60 waren waren Koos van Loon, Jan Kinderman, Armand Polak, Hans Kramer en Huib van Seventer zeer actief in de redactie van ons clubblad.

de Bindzwam

Officieel Orgaan van de Amsterdamse Mixed Hockey Club
"PINOKÉ"

Secr. en Administratie:
H. Schepers
Waalstraat 113 II
Amsterdam-Z. - Tel. 73 45 80
Gemeente Giro P 306 (Postgiro der Gemeentegiro: 13.500)
Vijftiende Jaargang No. 2

Redactie:
A.J.R.H. Versaalen
Keizersgracht 776
Amsterdam-O. Tel. 31371
12 september 1960

NA-
OLYMPISCHE SPELEN
ROME 1960
BESCHOUWING

Besien we de resultaten van onze hockeyers in Rome, dan kunnen wij slechts zeggen, dat deze zonder meer beroovent genoemd mogen worden. Slechts één keer is de vlam van het heilige feu waer opgevlindert en dat is het gevecht tegen de muur tegen India geweest, doch voor de rest is het beter het zwijgen er toe te doen. Hebben we de voorwaarden-veralagen goed gelaten, dat was er geen teamverband, geen hardheid, geen vechtlust. En in een volkomen tekort aan een instelling, waarmede men als uitverkoren sportman de eer van het eigen land in het grote wereld-tournooi, dat Olympiade heet, behoort te verdedigen. Zie wat de heer Klink Schuurman verteld heeft over de mentaliteit van de Britten en de mannen van Kenya, die na een strijd van liefst 128 minuten de vorige dag te hebben uitgeschreden, in een wedstrijd bij een hoge temperatuur en in hoog tempo, de volgende morgen om 9 uur weer aan het oefenen waren, en dan..... onze mannen, die op zaterdagmorgen te 9 uur nog nauwelijks wakker waren en ongeschoren en nopperend het veld op accenten tegen België. Neen, willen we niet -als de tennisers- internationaal uitgerangeerd worden, dan zal er verduiveld hard gewerkt moeten worden. Dan kunnen we niet de spelers van de fijne nuance blijven, maar dan zullen we ook elf harde tegenstanders moeten kunnen waarmaken. Nu reeds zal er een aanvang gemaakt moeten worden om onze Nederlandse spelers zowel fysiek als ook mentaal rijp te maken voor TOKIO IN 1964.

16. - 1958 Jongens Adspiranten.

Achterste rij v.l.n.r.: ?, Hans Breuker, Nol Vermolen, Karel Kantebeen en Hans Tömpler. Voorste rij v.l.n.r.: Hans Handl, Sander van de Hoevell, Jan Reinier van der Heyde, Leo Bouwman, Jan Constandse, Paul Straeter en ? .

3.6. Het "nieuwe" clubblad van Pinoké "de Steekneus".

Tijdens het seizoen 1960-61 werd besloten om de Bindzwam om te dopen in "de Steekneus", zoals het blad van Pinokkio voor de oorlog had geheten. Tegelijkertijd is toen ook de Pinokkio van Disney als mascotte ingevoerd.

Het formaat van de nieuwe Steekneus was eerst A5 en is later weer geruime tijd vergroot naar A4 formaat. Onderstaand ziet u een voorkant van een Steekneus uit 1964. Er werd toen tijdelijk weer geen omslag gebruikt.

de steekneus

Officieel
orgaan van de
Amsterdamse
Mixed
Hockey Club
„PINOKÉ”

AAN ALLEN DIE OP 2 MEI AANWESIG ZULLEN ZIJN.

Amici,

De plannen voor de bijeenkomst van oud-leden en oude leden van Ch Kay, Pinokkio en Pinoké hebben inmiddels vastere vorm kunnen aannemen, doordat velen aan de roepstem gehoor hebben gegeven. Nu reeds is het zeker dat een zestigtal der bejaardsten op 2 mei aanwezig zullen zijn en het lijkt geen twiifel, dat anderen zullen volgen.

Op de middag van ons seniorenconvent wordt om 15.30 uur in het Wagenerstadion een begin gemaakt met de interland Nederland - Duitsland. Om die reden lijkt het ons wijs om circa 16 $\frac{1}{2}$ uur te verzamelen op het Pinoké-terrein, opdat ieder met auto ter plaatse kan komen. Om 17.00 uur begint dan de feestwedstrijd, die gezien het grote enthousiasme en de geringe aanvoorraad niet langer zal duren dan 2 x 20 minuten. Hierna drinken we een biertje in het clubhuis en na het luwen der Stadion-drukte raken we af naar het Bosbaan-restaurant.

Wij hebben deze indeling verkozen, omdat zij niet te veel en niet te weinig excentrisch is. Wel hopen we, dat de verbroeding van de Bosbaan te ver gevorderd is dat we kunnen genieten van een enigszins oriënteljik landschap. In het restaurant drinken we eerst een glas naar keuze en daarna zullen we ons te goed doen aan een v.g. "koud buffet" met warme soep. Aan deze vorm van maaltijd meenden we de voorkeur te moeten geven, omdat de mogelijkheden van variatie in conversatie bij een regulier diner te beperkt zijn. De basisprijs van dit koude buffet is f.7.50, hierbij komt dus nog de vloeiende begeleiding en de bediening. Uit oogpunt van organisatie is het eenvoudiger als ieder voor zichzelf afreken.

Het is ons gebleken, dat reeds verschillende der ouderen in de sfeer der sentimentale herinneringen zijn beland. Wij verzoeken om het meenemen van foto's. Wij willen deze wens gaarne ondersteunen en vragen dus allen naar beelden uit hun kinderjaren.

Tot slot nog een proefopstelling van de eredwedstrijd; alle variaties zijn nog mogelijk.

Tot ziens op 2 mei,

Otto Cornelissen
Cor Pauw
Cor Diepeveen
Frans van der Lec

Opstellingen

	Jaap Klunder			
	Wim Wiedijk	Pank Neyer		
	Didy Janssen	John Janssen	Ko Brandema	
Kees Erdman	Dickey Flipse	Paul Bon	Els Cortlever	Hans Poringe

Van de hierop volgende lichtblauwe A4 omslag hebben we geen exemplaren teruggevonden. De Steekneus werd door eigen leden gestencild en bij een Pinoké familie thuis "gevouwen" zoals dat heette. In 1971 werd het eigen clubhuis geopend en daarop was men zo trots dat er natuurlijk een foto van het gebouw op de voorkant van de Steekneus werd gezet.

Opvallend zijn ook de bomen links van het clubhuis. De vrijstaande kleedkamers links van het clubhuis waren er nog niet. Veteranen van tegenwoordig hebben als kind nog veel in die bomen geklommen.

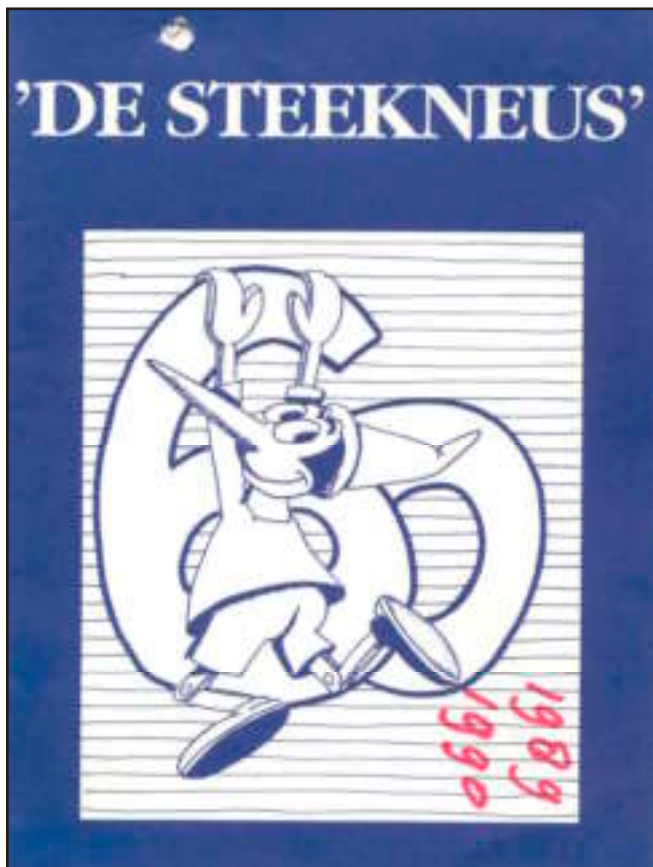

In 1978 werd een foto gemaakt tijdens de thuiswedstrijd van Heren I tegen Kraaien. Die foto kwam op de cover van de Steekneus. Het feit dat de gefotografeerde wedstrijd werd verloren en grote gevolgen had kunt u lezen in hoofdstuk 9.3 (blz 197). Wij tonen hier een aangepaste omslag van de Steekneus. De verandering werd gemaakt i.v.m. de replay van de beslissingswedstrijd Gooische-Pinoké in 1991.

Een afbeelding van het clubhuis bleef heel lang op de cover van de Steekneus staan. Er is ook nog een omslag met een strakke tekening van het clubhuis. De redactie van dit boek houdt zich aanbevolen om een exemplaar van dat blad te lenen.

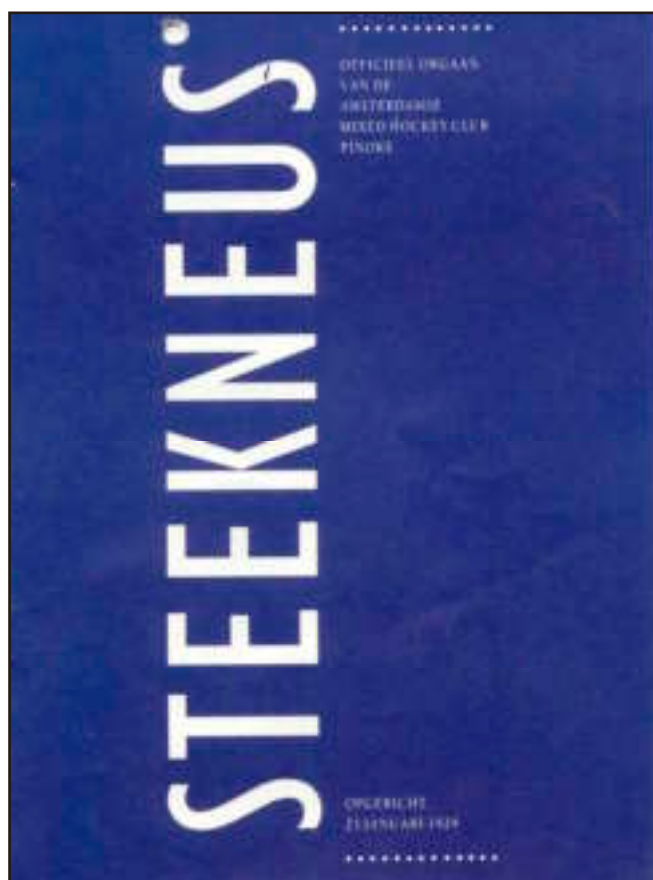
Er zijn vervolgens nog veel varianten geweest in de omslag van de Steekneus. Na een Pinokkio die -vanwege het lustrum in 1989 tijdelijk uit een italiaanse strip werd geleend kwam begin jaren 90 de Pinokkio kop in beeld die was geïnspireerd op de houten Steekneus trofee. Eigenlijk de beste afbeelding want die kop werd al decennia als prijs gebruikt voor het spraakmakende toernooi dat steeds met pasen werd georganiseerd.

Gedurende het lustrumjaar 1989 stond er tijdelijk een andere Pinokkio op de voorkant van de steekneus. De Zilverlingen waren stupefait.

In 1992 was Pinokkio weer terug. Tot en met het allerlaatste nummer in het voorjaar 2004.

In 1991 was Pinokkio van schrik helemaal verdwenen van de voorkant van ons clubblad.

En van wit werd de omslag ook weer donkerblauw.

Dames 2 had de origineelste verslagen. Zie ook bladzijde 228.

In het voorjaar van 2004 kwam er met horten stoten een einde aan een wekelijks verschij- nend clubblad dat per post naar alle leden werd verstuurd. Website en e-mail hadden de papieren Steekneus voorbij gestreefd. Waar de verzending van een Bindzwam in 1960 nog 4 cent kostte, waren de kosten van het drukken en verzenden van de Steekneus een zeer zware post op de begroting geworden. Zo kwam er einde aan het clubblad dat bij bena- dering een keer of 2265 verscheen. Eerst vanaf het seizoen 1934/35 tot mei 1941 als de Steekneus van Pinokkio. Daarna van septem- ber 1945 tot seizoen 1960/61 als Bindzwam en daarna tot 2004 weer als Steekneus van Pinoké. Een stuk nostalgie verdween. Want het had vroeger wel zijn charme om met een slinkse smoes de redactie op maandagavond op te bellen om je speeltijd te weten te komen. Dan hoefde je niet te wachten tot donderdag de Steekneus in je bus gleeed.

Op 8 april 2004 kwam de laatste papieren Steekneus uit. Velen betreuren dat...

3.7. Eenmalige publicatie: De Wijsneus.

Begin jaren 70 kwam Jan Groothuis op Pinoké hockeyen. Hij drukte duidelijk zijn stempel op de club met zijn zeer populaire bijdragen in de

Steekneus. Om zijn bijzondere schrijfstijl nog eens te kunnen lezen moet u maar eens kijken in hoofdstuk 9.1. Daar beschrijft hij de promo- tiebeslissingswedstrijd van Dames 1 in 1974. Jan nam ook het voor die tijd revolutionaire initiatief om een boekje te maken met de

gezichten van mensen die op Pinoké actief waren binnen club. Het boekje werd toepasselijk "de Wijsneus" genoemd. We laten

hier wat pagina's zien. Let ook op de moderne typografie op de voorzijde van dit boekje. U ziet veel oude bekenden maar ook personen die tegenwoordig nog steeds hun deuntje meefluiten op de club. Zoals Marjan Icke, die lid was van een ware kennismakings commissie. Er was ook een zeer zwaar bezette evenementencommissie. Daar maakt de vorige voorzitter van de jeugdcommissie Jaap van Willigenburg ook deel van uit. Toentertijd had hij nog een snor. In het clubhuis werd de scepter gezwaaid

door de echtparen van der Lee en Hinnen. Als je op de foto kijkt is Frans eigenlijk geen spat ouder geworden. Frans en Nita van der Lee waren met Els en Gerard Hinnen de ongekroonde vorsten van het Pinoké horeca imperium. Leden van andere clubs kwamen op zondag bij Pinoké nog graag even een afzakkertje halen.

 WAT DE EVENEMENTEN BETREFT

HOEWEL PIETER DROST ALS BESTUURSLID VERANTWOORDELIJK IS VOOR DE EVENEMENTEN VAN PINOKÉ, KAN HI HET UITVOEREN DAARVAN NATUURLIJK NIET ALLEEN VOOR ZIJN REKENING NEMEN. HI WORDT DAN OOK BIJGESTAAN DOOR EEN AANTAL FANTASIERIKE LEDEN, DIE GEZAMENLIJK DE EVENEMENTENKOMMISSIE VORMEN. EN DAT ZIJN VAN LINKS NAAR RECHTS: GERT-JAN LEYDEKKER, JET GREEVINK, RENS POOL, VONKIE BROEKHUIS, ELLEN ASSELBERG, JAAP VAN WILLIGENBURG. ZIJ ZORGEN VOOR DE RALLYS, BRIDGE-DRIVES, KLAVERIASTOERNOOIEN, FEESTEN AL DAN NIET GELARDEERD MET SMAKELIJKE EENPANS-MAALTIJDEN, THE-DANSANTS EN ALLE ANDERE RARITEITEN DIE DE SIEU ERIN HOUDEN. TQT SLOT NOG EEN AARDIGE KARAKTERTEK VAN DEZE EVENEMENTEN-KOMMISSIE: ZU LIJDEN ALLEN AAN OPEN OREN, DAAR MAG U DUS BEST AARDIGE SUGGESTIES IN FLUISTEREN.

NAAST HET BESTUUR KENT PINOKÉ EEN COMMISSIE — DE ENIGE MET EEN C — WAAR TERDEGE REKENING MEE GEHOUDEN MOET WORDEN. DE CLUBHUIS-COMMISSIE, VOOR DE EENVOUD OOK WEL CC GENOEMD. DEZE COMMISSIE DIE BESTAAT UIT 4 LEDEN EN 4 ZOGENAAMDE SEKONDANTEN, HEEFT DE BIJNA ONMENSELIJKE TAAK OM HET SOCIALE LEVEN IN DE CLUB OPTIMAAL TE LATEN FUNKTIONEREN. ZIJ VOERT HET BEHEER OVER HET CLUBHUIS, ZORGT VOOR DE NODIGE SPIJZEN EN DRANKEN, STELT DE OPENINGS- EN SLUITINGSTIJDEN VAST VAN DE BAR, HOUDT EEN OOGJE OP DE PRIJZEN EN REGELT HET NOODZAKELIJKE ONDERHOUD. KORTOM, DE CC IS VERANTWOORDELIJK VOOR HET LEVEN EN LATEN LEVEN BINNEN HET CLUBHUIS. HETGEEN TEVENS BETEKENT DAT ZIJ HET RECHT HEEFT OM PERSONEN, DIE HET NIET ZO NAUW NEMEN MET DE INVENTARIS OF EEN AANSLAG PLEGEN OP DE LEEFBAARHEID RONDOM DE BAR, MET ZACHTE EDOCH ZEKERE HAND LIJF HET RAND TE VERWIJDEREN. VAN DIT „LAW AND ORDER“-DOCTRINE WORDT ECHTER ZELDEN OF NOOIT GEBRUIK GEMAAKT. WEL DOET DE CC REGELMATIG EEN BEROEP OP EEN AANTAL LEDEN OM EENS IN DE ZOVEEL TIJD WAT BARDENSTEN TE VERRICHTEN. VRIJWILLIGERS DAARVOOR KUNNEN TE ALLEN TIJDE KONTAKT OPNEMEN MET DE VOLGENDE BELANGRIJKE LEDEN VAN DE CC: FRANS VAN DER LEE, GERARD HINNEN, HUB VAN DER HEYDE EN HENK RIJSE.

3.8. Eenmalige publicatie: De Jaarneus.

Toen Dolf van den Bos bezig was met het verzamelen van materiaal voor dit Lustrumboek viel het hem op dat er erg slordig wordt omgesproken met de verslaglegging aan het einde van een seizoen. Er kwamen in mei nog een paar Steekneuzen uit, maar de redactie was al lang op een welverdiende vakantie, terwijl het seizoen nog niet ten einde was. Voor het seizoen 2002-2003 nam hij daarom het initiatief tot het vervaardigen van een Jaarneus. Een seizoensverslag dat leuk is om in de kast te hebben staan. Aan het begin van het seizoen 2003-2004 kregen alle leden via hun aanvoerder dit boekje overhandigd. Hopelijk het begin van een traditie. Zeker gezien het feit dat er sinds maart 2004 geen gedrukt clubblad meer bestaat. De aanleg van de twee nieuwe zandvelden, het succesvolle Sixes toernooi, de jeugdkampen, de Play Back show, het landskampioenschap van Heren II, de resultaten van Dames en Heren 1 en alle andere teams en nog veel meer kwam in deze Jaarneus aan bod.

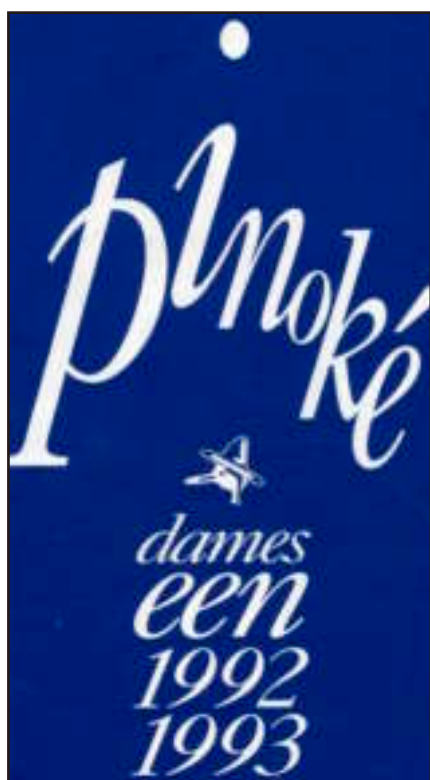
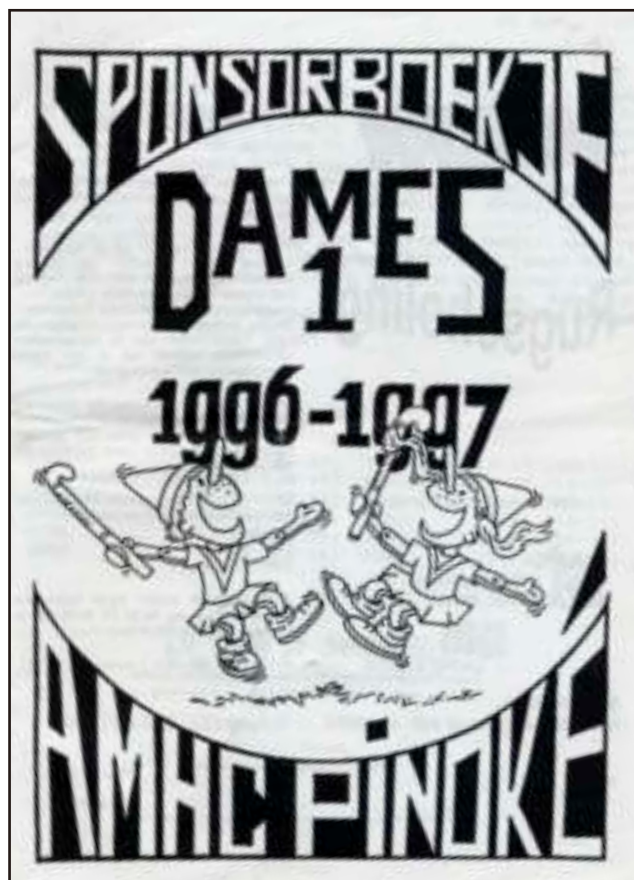
17. - 1960 Jongens A1.

Staannd v.l.n.r.: Krien van Stapele, Nico Kat, Frans Fleissig, Ton Kooyman, Arthur Constandse en Herman Manger. Geknielnd v.l.n.r.: Han de Goederen, Pieter Treffers, Edward Gerritse, Samuel Reinders Folmer en Sander van de Hoevell.

3.9. De programmaboekjes.

Er zijn altijd veel programmaboekjes gemaakt voor de Steekneuzentoernooien, SteekKneuzentoernooien, Dames I en Heren I. Het is onmogelijk alles af te beelden maar we laten hier een paar covers zien. De boekjes zijn meestal op A5 formaat.

In het boekje van Heren I van 2003-2004 stond een advertentie van een bijzondere adverteerder. Bij nader inzien bleek dat hij liever anoniem was gebleven.

Dat er nog geen milieugroepen geprotesteerd hebben tegen de rare hockeytapijten in het Amsterdamse Bos, verbaast deze adverteerder zeer. En het rare woud aan gegalvaniseerde lichtmasten mag hij toch zachtjes wanstaltig noemen? Misschien moeten de bomen er omheen gekapt? Dan vallen die lelijke masten minder op. Het clubhuis van Pinoké is daarentegen weer hartstikke mooi. Misschien wel het mooiste en gezelligste clubhuis van Nederland.

Niet zo'n fabriek als bij de burens.
Dus daarom adverteer ik.
In de hoop dat de spelers veel gezonde biertjes in het mooie, houten clubhuis drinken. En in de hoop dat ze ooit, na het nuttigen van heel veel biertjes, besluiten om al die lelijke masten spontaan om te zagen. En wie weet rollen ze dezelfde nacht ook die lelijke velden op. De volgende dag leggen ze zachte plaggen geurend gras. En plaatsen ze mooie schijnwerpers op houten palen. Dan wordt het weer hockey zoals God het ooit bedoeld had.

Youp van 't Hek

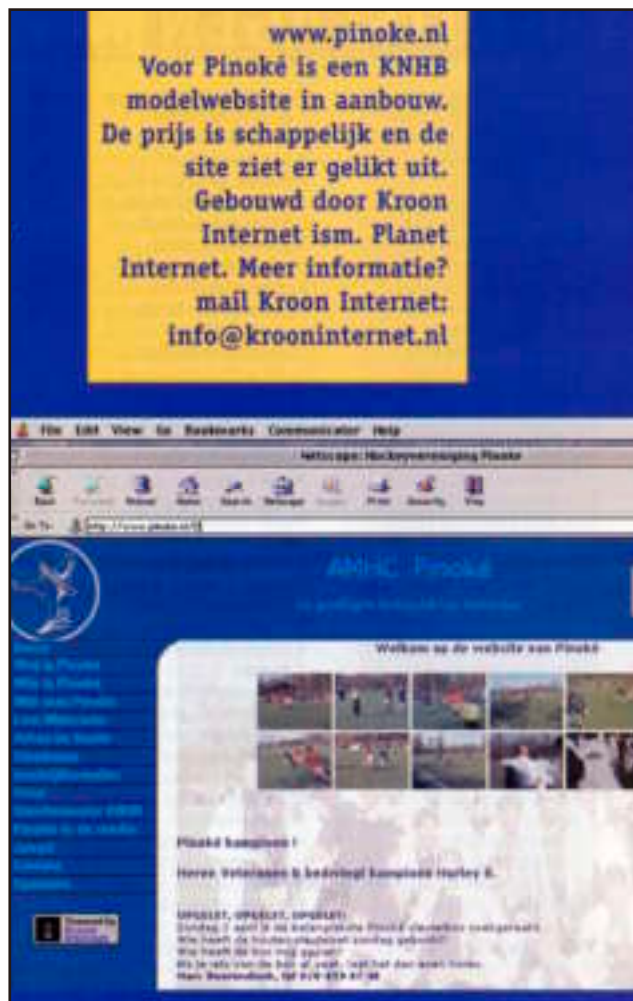
18. - 1960 Dames II.

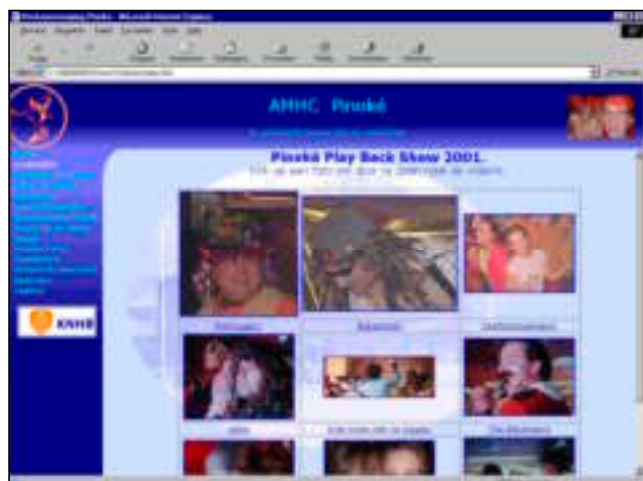
Staannd v.l.n.r.: Digna Pauw, Jens de Hart, Els Arens, ? , Annemarie Marx,
Margreet Pauw en Yvonne Telenga.
Geknielnd v.l.n.r.: Femke Meijer, Ineke Pot, Ineke van Gelder, Nita van
Rossum en Isabeau Reinders Folmer,

3.10. Pinoké op Internet.

In 1999 begon Pinoké met een Internetsite. Het was een initiatief van Dolf van den Bos dat door de KNHB als voorbeeld werd gebruikt voor andere clubs. Wederom was Pinoké baanbrekend. Onderstaand ziet u een knipsel uit de Hockey Magazine.

Alle aspecten van de club kwamen aan bod zoals bijvoorbeeld de Play Back Show van 2001. Op deze site stond veel foto- en videomateriaal van zowel hockey- als nevenactiviteiten van de club.

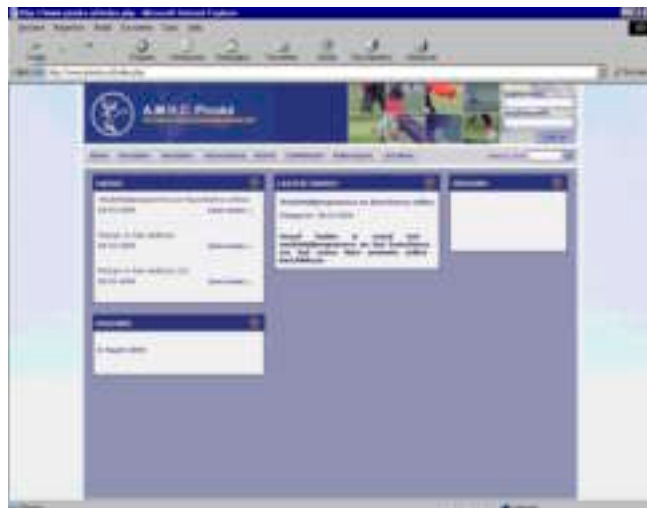

In 2002 nam Michiel Hazen het beheer van de website over en kreeg de site ook een ander jasje, ontworpen onder regie van Jan Willem Roest van Tricolon Internet.

In het lustrumjaar 2004 werd de derde versie van Pinoké online geïntroduceerd.

Guy Moritz is de derde webmaster van de club. Pinoké is hiermee volledig geautomatiseerd. Elk lid kan zijn eigen gegevens in de

ledenlijst aanpassen, via de standenmotor van de KNHB kan iedereen zien wat de actuele stand in zijn/haar competitie is. De wedstrijden worden door de wedstrijdsecretarissen lang vooruit gepland en e-mail is niet meer weg te denken in de communicatie tussen de club, de aanvoerders en hun teamgenoten. Bonno Mijndijck is er als redacteur steeds als de kippen bij om nieuwtjes online te plaatsen.

www.pinoke.nl

**19. - 1961 Heren IV
kampioen van de vierde klasse.**

Pinoké IV Kampioen 4e Klasse 1960-1961

Ad van der Meer, Wjand Klofing, Tim Wagter and
Gerrard Wimmer, Rob Pool, Henk Rikse (in volle)
T.v.d. hie, Hans Oosterbeek, Rob 't Hart,
Hans Beerlandse, Eddy te Dorre

HOOFDSTUK

EN ANDERE SPORTACTIVITEITEN

4.1 De Tennisafdeling van Pinoké.

Weinig mensen weten dat Pinokkio en Pinoké een levendige Tennisafdeling hebben gehad. Er werd aanvankelijk nog geen competitie gespeeld maar het clubleven was heel gezellig. Er werd gespeeld op een banen die van de Twentsche Bank werden gehuurd. In de oude Steekneuzen van Pinokkio stonden

gespeeld op de Twentsche Bank. Die banen liggen nog steeds naast ons terrein. Er kwam zelf in de zomer een Tennisspecial van de Steekneus uit.

Steekneus 14 april 1938.

Onze eigen tennisclub is een feit geworden. Wij hebben een baan op zaterdag's middags van 1 u. tot 6 u. op het Redcover tennispark aan de Zuidelijke Waddelweg. Wij staan op het punt ook nog een tweede baan te huren, doch daarvoor moeten zich minstens nog twee liefhebbers (stors) aanmelden. Dit kan geschieden bij: Herman Bertels, Huis "De Hinde" s.d. Ooival, tel. 51909, of bij: A. Drion, Laplacestraat 32, tel. 55685.

Om een inzicht te geven in de geldbedragen die omgingen in de tennisafdeling moet u eens kijken naar de financiële verantwoording voor het seizoen van 1940, die stond in de Steekneus van 26 maart 1941. De ballenjongens waren veel goedkoper dan

regelmatig berichten over tennis. In het begin werd, zoals u ziet, nog niet op de banen van de Twentsche bank gespeeld. Op 19 maart 1939 staat onderstaand bericht in de Steekneus. Vanaf die datum wordt er dus

aanvankelijk was begroot maar de kosten van (zoek geraakte) ballen vielen mee.

TENNIS

De tennisclub van Pinokkio staat op het punt de huren van de Twentsche Bank Sportterrein, waar we verschillende banen spelen op een, als het vereigen afgeleide omgeeft.

De contributie kan voor niemand een bezwaar vormen. In verband met de uitbreiding der volledige medefeltingen en bijdragen zal deze ook hierover een

FINANCIËEL OVERZICHT VAN DE AFDELING TENNIS DER A.H.C. PINOKKIO, Gedurende seizoen 1940.

	Begroote inkomsten	Werkelijke uitgaven inkomsten uitgev.
1. Contributies	f 965,-	f 879,25
2. Diversen (deze post bestaat uitsluitend uit inleggelden voor toeristen)	" -,-	" 54,80
3. Reenbuur	f 700,-	f 650,-
4. Aankoop ballen	" 120,-	" 107,07
5. Ballenjongens	" 30,-	" 3,50
6. Uitgaven wegens het ontvangen van clubs	" 40,-	" 15,39
7. Secretariaatskosten	" 25,-	" 15,69
8. Reizenkosten (t.w. competitie-inleggelden en bondcontributies)	" 40,-	" 46,50
9. Overdrift/Diversen	" 20,-	" 30,44
		f 934,25 f 928,55
		" 328,55
Het voordelig saldo over 1940 bedraagt dus	f 5,50	

Na de oorlog werd de Tennisafdeling door Pinoké leden weer een nieuw leven ingeblazen. Er was wel een clubkampioenschap. We vonden daarvan een beker terug. U ziet die beker in het stilleven aan het begin van dit hoofdstuk. De tennisafdeling bestond uit een klein aantal leden.
De baancapaciteit was immers beperkt. Vermoedelijk juist vanwege dat kleine aantal leden is de complete ledenadministratie bewaard gebleven. Nevenstaand ziet u een beschadigde etiket op het gemarmerde omslag. Het was een boek op liggend A3 formaat.

De twee drijvende krachten achter de tennisafdeling overleden in 1984 en 1985. Dick en Zus Bakker-Smelt waren een twee éénheid die je vaak aantrof in het hoekje achter de bar dat nu niet meer bestaat. Tegenwoordig staat daar het koffiezetapparaat maar ooit was daar een soort intiem doodlopend steegje waar veel oudgedienden nog dierbare herinneringen aan hebben. Het was een soort ereloge waar Dick en Zus op hun plaats waren. Op 25 mei 1984 overleed Dick. Eind juni 1985 overleed Zus. Toen ik hun necrologiën in de Steekneus las realiseerde ik me waarom het gemarmerde cahier abrupt stopt in 1984.

Naam	adres	Plaats:
H. Bakker. H.	Bos en Paalbeem 4	Aankbeem
Mrs I. Bakker-Smelt	Willemsdijk 7	Aankbeem
H. E. ten Brink	Franzstraat 22	Aankbeem
M.F.H.P. 371007	Willemsdijk 90	Aankbeem
H. Cavalini	H. Brouwerpark 39	Aankbeem
Mrs Cavani	Bos en Paalbeem 4	Aankbeem
Mrs van Kamp. Raayen	Polhemstraat 17	Aankbeem
H. H. J. J. de Lee	Willemsdijk 7	Aankbeem
H. A. van Lee	Willemsdijk 21	Aankbeem
Mrs van Lee	Bos en Paalbeem	Aankbeem
Mrs van Lee	de Brouwerpark 45	Aankbeem
Mrs van Lee	de Brouwerpark 3	Aankbeem
Mrs van Lee	Streektstraat 2	Aankbeem
Mrs van Lee	P.L. Hoofstraat 68	Aankbeem
Mrs van Lee	Willemsdijk 58	Aankbeem

Deze ledenadministratie start in 1955 (21 leden). Op de lijst staan Dick en Zus Bakker-Smelt, Ed ten Brink, de heer en mevrouw Cavolini, Bob en Nonnie Pool, Frans van der Lee en Jan de Graaf. Later dat jaar werden o.a. Cor Diepeveen en Fred Kramer lid. De administratie loopt tot en met 1984 (14 leden). Pinokéleden waren daarna niet meer zo welkom aan de overkant van het bruggetje. Het financiële plaatje past hier ook nog bij die tijd. Rechts de begroting van het seizoen 1955. Eventuele winst werd afgedragen aan de hockeyafdeling.

Tennisafdeling 1955	
Postering	Posteering
Aankbeem 1955 1,000,-	Aankbeem 1955 1,000,-
Ed ten Brink 1,000,-	Ed ten Brink 1,000,-
Frans van der Lee 1,000,-	Frans van der Lee 1,000,-
Cavalini 1,000,-	Cavalini 1,000,-
<hr/>	
Cor Diepeveen 1,000,-	Cor Diepeveen 1,000,-
Fred Kramer 1,000,-	Fred Kramer 1,000,-
<hr/>	
Totaal 7,000,-	Totaal 7,000,-

4.2 Andere sporten die door Pinoké georganiseerd werden en worden.

Naast hockey en tennis zijn er (op informele basis) veel meer sporten bedreven onder de vlag van Pinoké. In een heel ver verleden, voor de oorlog was zelfs sprake van Cricket maar dan onder de naam Amphibion. Feiten weten we slechts van een recenter verleden en sommige sporten zijn zelfs nog steeds regelmatig terugkerende evenementen. De bekendste sport is vermoedelijk golf om de Frans van der Lee Cup. Maar ook squash werd jaarlijks zeer actief beoefend. De denksport was vertegenwoordigd door de jaarlijkse bridgedrives van Jan Constandse. De domme spieren kwamen aanbod bij de bodybuilders van de Mister Pinoké verkiezing. Eén keer werd een dartskampioenschap georganiseerd. Cees Philips heeft daarvan nog een trofee op de schoorsteenmantel staan. En onder leiding van Roelant Oltmans werden in de jaren 80 wedstrijden in Rock & Roll dansen georganiseerd. Er zitten nog steeds schoenzoolafdrukken op het plafond.

Frans van der Lee is op Pinoké the Godfather of Golf. Hij slaat nog zeer regelmatig zijn balletje op menig golfcourse in binnen- en buitenland. Nooit in zijn eentje, altijd met vrienden. Al ruim 15 jaar wordt er binnen Pinoké regelmatig een golftoernooi georganiseerd.

Een prachtige gelegenheid om clubgenoten eens van een andere kant te leren kennen. Op 27 oktober 1989 was the late great Peter de Weerd (rechts voor) de winnaar van de Frans van der Lee Trophy.

Op de foto herkennen we staand v.l.n.r.: Hans Bigot, Dorien Bigot, Gertie Triebels, Ellen Cavolini, Fred Kramer, Rob van der Pol, Anneke Kramer, Pierre Eskes, Peter Triebels, mevrouw Eskes, Co Bouwens. Daarvoor v.l.n.r.: gebukt Jan Karel Hagers, Jan Reinier van der Heyde Frans van der Lee, At van der Maas, Robbie Cavolini en winnaar Peter de Weerd.

In de loop van de jaren 80 werd squash een populaire sport en ook Pinoké organiseerde zijn eigen (interne) toernooi.

De opkomst was niet mis zoals te zien is op bovenstaande foto van 20 december 1992.

20. - 1961 Dames I kampioen.

(Bron HockeySport 24 augustus 1961)

*Het eerste elftal van Pinoké dat aan het einde van dit seizoen naar de tweede klasse promoveerde; staande v.l.n.r.: Pim da Silva, Kiet da Silva, Tineke Kroese, Marjan Icke, Inez Textor, Els Arens en Femke Meyer; voorste rij v.l.n.r.: Henny Hendriks, Nita van Rossum, Sabeau Reyn-
ders Folmer en daarachter Marijke Luder.*

P.S. Sabeau had Isabeau moeten zijn en haar achternaam is Reijnders Folmer

Bewijzen van andere sportieve activiteiten vinden we in de Steekneus van Pinokkio. Het geeft duidelijk aan dat de club, toen nog meer dan nu, een ontmoetingsplaats was. Het huidige aanbod van faciliteiten is natuurlijk ook niet te vergelijken met toen.

↑ Steekneus 6 februari 1936.

PINOKKIO BILJART TOURNOOI.

Zondag 23 Januari a.s. wordt in het A.M.V.J. gebouw in de biljart zaal een biljart toernooi gehouden.
Wij hebben de beschikking over de zaal van zeven uur tot tien uur. In verband met de groote deelnams wordt men verzocht stipt om zeven uur aanwezig te zijn, opdat wij zoo mogelijk in een avond klaar kunnen komen.
Er wordt gespeeld in twee klassen. De eerste ronde gaat over 15 caramboles, de tweede over 25 enzovoort.
Het zal storm loopen, reserveert tijdig Uw biljart!!!!

← Steekneus 8 januari 1938.

BILJART TOURNOOI

A.s. Maandag vangt het PINOKKIO BILJART TOURNOOI aan!!!!
Wie doel wil nemen, komt maar! Inschrijving geschiedt automatisch bij binnenkomst op "De Hoop" a.s. Maandag.
Er wordt gespeeld volgens afvalsysteem.
Eerste ronde: wie het eerst caramboles heeft 15 in getal.
Tweede ronde: wie het eerst 25 caramboles heeft.
Derde ronde: wie het eerst 50 caramboles heeft.
Finale: wie het eerst 100 caramboles heeft.

J. v. d. Bosch

→ Steekneus 9 februari 1939.

BASKETBALL.

Tot nu toe waren wij door plaatsgebrek helaas niet in de gelegenheid te zijn over ons basketbalteam te plaatsen. Ook thans is het niet mogelijk het zeer uitgebreide artikel, dat wij van Jo v.d. Bosch ontvingen, in zijn geheel op te nemen. Wij doen enkele groepen:
Na vele moeilijkheden te hebben overwonnen (het enthousiasme maken van hockey-spelers voor iets anders, valt niet mede.
..... "naar zindelijk dan en ten langen leste was het toch een dergelijk aantal menschen doorgedrongen, dat een partijtje basketball in de week, d.w.z. viermaal 15 minuten ja het aansporen loopen nog zoo gek niet was, ook met het oog op de wettelijkheid van indertijd voor een hockeyor.
Mensen die hockeyers wisten toen eens dat enthousiasme in de Apolliball komen besichtigend: het werkt menschen aanstekelijk. De resultaten vielen tot nu toe niet mede, want U moet namelijk weten, dat het heel moeilijk is die groote bal door dat kleine gaatje te krijgen en toch hebben wij 20 goals gemaakt! Ja mensch, 20 goals. Wat zegt U, is dat niet zoveel als het eerste en tweede hoeren hockey-elftal tezamen in 16 wedstrijden. Niet te geloven maar stel U gerust, zoo erg is het niet, want als je bij ons eenmaal die bal door dat randje verft, krijg je zomaar 2 punten en dat gaat vlug. Kom jullie ook eens kijken !!! op Woensdagavond.
Basketballer.

← Steekneus 19 januari 1939.

Sjoelen.

Verder speelde het sjoelen een belangrijke rol tijdens , de familietoernooien die in de winters begin jaren 80 werden gespeeld. Er werd met zestallen gehockeyed in het Wagenerstadion. Pinoké had nog geen kunst-gras. In het clubhuis werd gesjoeld en die resultaten telden mee. U ziet Thijs van Daal in opperste concentratie met zijn schijven schuiven.

The invasion of the bodybuilders.

Begin jaren 80 was de evenementencommissie niets gek genoeg. Er werd gedart toen nog niemand van Raymond van Barneveld had gehoord. Er werd rock and roll gedanst onder leiding van Roelant Oltmans. De Doppie Dots zagen het levenslicht. Zelfs echte bodybuilders bevolkten ons clubhuis. IJdeltuit Marc Bovenlander

Bridgedrives.

Jan Constandse organiseerde met name in de tachtiger jaren zeer regelmatig bridgedrives die zeer goed bezocht werden. De analyses van het spel werden ook in het clubblad gepubliceerd zoals hieronder.

vergastte zijn teamgenoten zo vaak ongevraagd op zijn toen nog imposante torso dat zijn teamgenoten vonden dat hij nu maar eens moest bewijzen dat hij de echte Mister Pinoké was. Bonno Mijnliefv regelde bij een sportschool een paar echte bodybuilders waaronder de Europees kampioen Edsel Serieese. Zij kwamen

met een dokter naar Pinoké toe en gaven uitleg over hun, binnen de hockeywereld vrij onbekende , sport. Daarna gaven de echte bodybuilders een demonstratie. De bicepsen en tricepsen glommen van het podium af. Vervolgens was het de

beurt aan de Pinoké hunks. Mark Wilmlink, Jan van Beek, Hessel Groendijk, Ronald Sluiter, Ido Stuit en Marc Bovenlander traden in het strijdperk voor diverse proeven. Onder de deskundige leiding van subjectief juryvoorzitter Dolf van den Bos werd afgesloten met een bodypresentatie, waarbij Ronald Sluiter creatief gebruik maakte van het Sinterklaaspak dat hij in de kleedkamerkast vond. Marc Bovenlander werd winnaar en mocht zijn titel een paar jaar later nog eens onder een douche van bier verdedigen.

UITSLAG BRIDGEWEDSTRIJD 14 DECEMBER 1984
37 spellen, gemiddelde totaal 147.

1) Rob en Paula Claes	198 punten	47,34%
2) Constant Constandse en Erand J.v. Baaltje	191 punten	45,64%
3) Jaap v. Willigenburg en Eln Willems	184 punten	43,99%
4) Ruitpaar van Willigenburg	181 punten	41,56%
5) Pieter v. d. Berg en Marcel van Danten	174 punten	39,18%
6) Peter Bouma en Liesbeth Goris	164 punten	35,78%
7) Restta en Jan Constandse	163 punten	35,44%
8/9) Teun Schuur en Leonore Berrevoets	147 punten	30,4%
8/9) Dames Yáñez en Erant	147 punten	30,4%
10) Dick Jurema en Werr. v. Deurssen	147 punten	30,4%
11) Werr. en Martin Bouma	138 punten	28,22%
12) Kie en Gerard Blansen	128 punten	26,13%
13) Jan de Graaf en Werr. Llanzer	118 punten	23,92%
8/15) Hettie Buisman en Jant. Mitterman	113 punten	22,43%
8/15) Arko en Marjan den Vorster	113 punten	22,43%
16) Hela Aaser en Raymond Dols	105 punten	20,71%
17) Sabine Tamme en Kees Groenewegen	74 punten	15,17%

Als het oversteek van de uitslag hier ik mijzelf 10 punten te veel te hebben toegekend. Duffie, echt per ongeluk. Aan de uitslag deed dit nauwelijks af.
Spel 12 lag als volgt: (W geveer H.E. kwetsbaar)

```

      N
      2 2 10 2 1
      2 2 1
      2 6 3 2
      2 2 2 1 1
  
```

```

      W
      2 2 9 1 4
      2 2 2 2 2 1
      2 4
      2 4 2 2
  
```

```

      N
      2 4 7
      2 9 10 7
      2 2 2 2 10 5
      2 2 7 2
  
```

```

      E
      2 2 4 2
      2 2 5 4
      2 2 2 2 7
      2 10 6 4
  
```

Wat goede contract is hier 4 N voor O.W.
De bieding zal gaan onder voortdurend passen van H.E.

```

      W      N
      1 N      2 N (2 N ontbent 4 kaart 2)
      2 K      4 N (2 K geeft 5 kaart H aan)
  
```

5 N werd meestal gemaakt, daar 2 start door W niet voor de hand ligt.
De top was voor de winnaars Rob en Paula Claes: 4 N + 2 77
Gedeeft uitslag van het toernooi, paar 1 17 (Hela Aaser en Raymond Dols).
De "topprijzagers", de 3 EA hindere kwamen er "bekaaid" van af.
3 EA zit er niet in. Dan wel 2 start. Alleen paar 1 ging 2 down in
1 EA (de poedelprijs winnaars Sabine Tamme en Kees Groenewegen)

Jan Constandse

Trimhockey, een speciale tak van hockey.

Op zaterdagochtend loopt op Pinoké altijd een bont gezelschap te trainen.

Het zijn veelal ouders van jeugdleden die zelf geen hockeyachtergrond hebben maar graag kennis willen maken met de fijne kneepjes van het hockeyspel.

Er wordt ijverig geoefend en het niveau loopt heel erg uiteen. Dat maakt niets uit want plezier staat centraal. Er is inmiddels zelfs een jaarlijks trimhockey toernooi waar teams uit de wijde omgeving aan deelnemen. Zo iets benadrukt het zo belangrijke sociale aspect van onze sport. En hoewel we trimhockey niet echt als andere sport willen kenschetsen, vinden we wel dat die activiteit een speciaal plekje in dit boek verdient.

Deze groepsfoto is gemaakt op de zaterdag voor pasen 2004 en derhalve is de opkomst van de trimhockeyers iets minder. Maar de lol van de aanwezigen is er niet minder om. Er werd getraind onder leiding van Ingrid Maitimo (zittend 2e van rechts) die ook coach is van jeugdteams (zoals meisjes C2 in 2003-2004).

Zaalhockey in de gratie, uit de gratie en weer in de gratie.

In de loop van de zestiger jaren kwam zaalhockey in zwang. Pinoké organiseerde zelfs eigen toernooien en menigeen die in die tijd heeft gespeeld in de oude Rai, zal zich nog het stampgeluid op de ongelijke-houten vloeren herinneren.

Het hoogste dat Pinoké op zaalhockeygebied heeft bereikt valt te noteren in de jeugd-afdeling. In februari 1977 werd jongens A1 vice landskampioen tijdens de eindronde in Arnhem. Jan Hein Allema heeft al die tijd bovenstaand diploma bewaard waar al zijn teamgenoten hun handtekening op hebben gezet. Jan Groothuis was samen met Roelant Oltmans coach. Dus Jan kan zeggen dat hij Roelant

zijn eerste coachingslessen heeft gegeven. We zien staand v.l.n.r.: Max de Bruin (tegenwoordig voorzitter van ACC), keeper René Bergh, Jan Groothuis (met sjoker), Roelant Oltmans, Hessel van Hoorn, Martin Bennis en Edward Claessen (later nog een blauwe maandag getrouwd geweest met Woopi Goldberg). Gekniel v.l.n.r.: Edwin Smelt, Taco Jurrema, Jan Hein Allema, George Bedier en Edwin Dommershuyzen.

Met Ingrid Breedveld had Pinoké 1982 (na Marlieke Oltmans en Ellen Asselbergs) zijn derde zaalhockey international. Op deze foto staat tweede van links. In seizoen 1990/91 werd zaalhockey compleet van het programma van de KNHB geschrapt. Maar de sport keerde terug. Ingrid Breedveld werd in 2002 gevolgd door Benjamin van Kessel die in het eerste zaalhockey WK in Leipzig in 2002 meespeelde. Joppe Hovius viel op het allerlaatste moment af. Onderstaande foto plukten wij van internet. Benjamin staat links van de twee keepers. In het najaar van 2004 werd Jeroen Koops ook uitgenodigd voor de nationale zaalhockeyselectie.

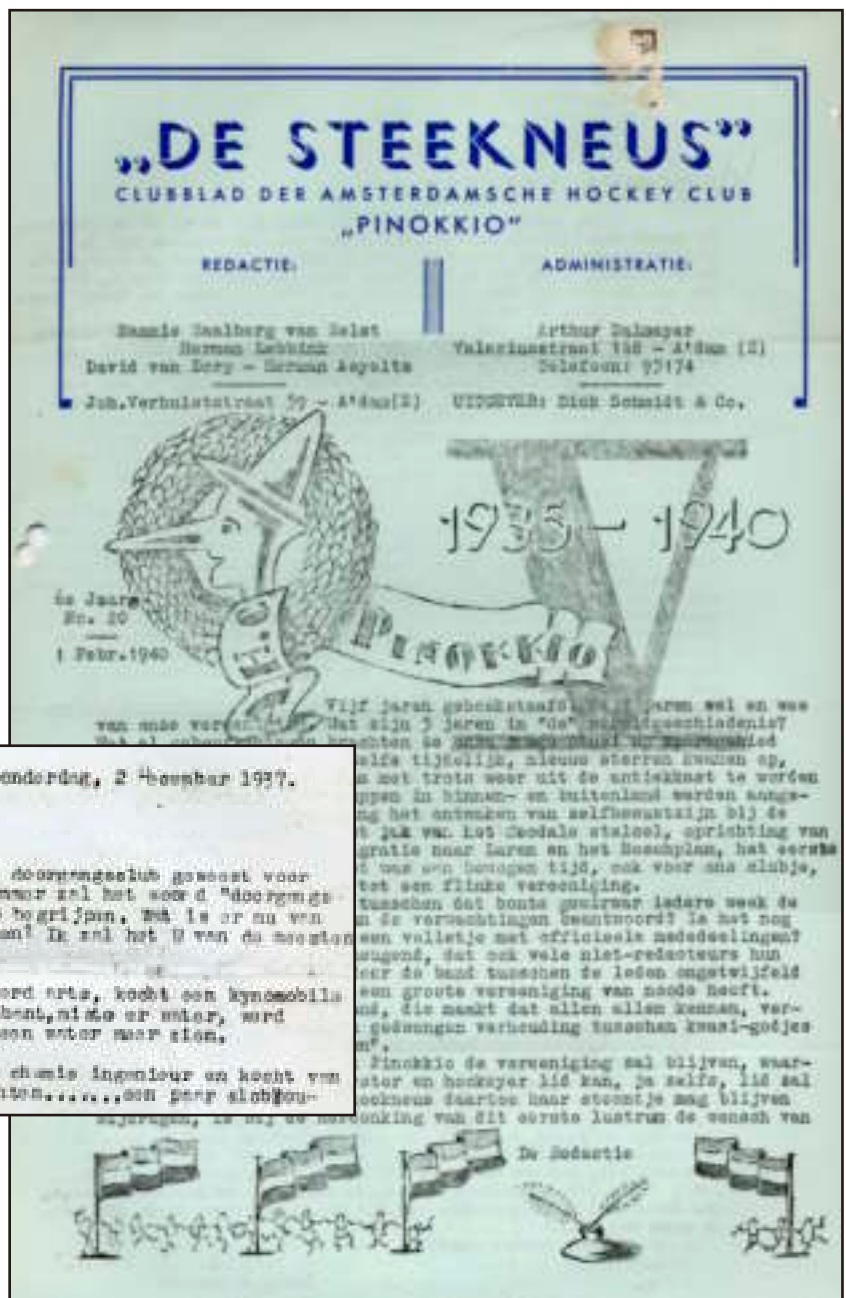
HOOFDSTUK

5. Eerdere lustra en "een beetje" van het 15e lustrum.

O.K. werd opgericht in 1929. Dat is ook het oprichtingsjaar van Pinoké geworden. Vreemd genoeg zijn er geen echte documenten van vieringen van lustra voor het 25 jarig bestaan in 1954. Misschien is de verklaring daarvoor dat er voor die tijd geen eigen clubhuis was. Maar dat heeft Pinoké leden nooit weerhouden om feestjes te vieren, in het Minerva Paviljoen (naast het Hilton Hotel), Krasnapolski Hotel, Het oude Kalfje, Het Park Hotel, Het Bosbaan restaurant, Het oude Apollo Hotel enzocetera.

Het eerste lustrum waar we iets van hebben teruggevonden is het 1e lustrum van Pinokkio in december 1937.

De aflevering no. 12. -5- Donderdag, 2 November 1937.

Pinokkio vroeger:

In vijf jaar tijd is Pinokkio een zeer doorgeliefd gewest voor vele jonge mannen. Een recht eerde Amsterdammer zal het woord "doorgeliefd" kennen en dies het is erf de doorgeliefd te begrijpen, wat is er nu van die "doorgeliefd" doorgeliefd terecht gekomen? Ik zal het u van de doorgeliefd mededelen.

Piet Filedt Kok: Harold van Pinokkio, werd arts, heeft een automobiel. Red er was rood in Brecht, niks er niet, werd schapearts en kon nu geen water meer slijt.

H. Riek: Harold zijn diploma is chemie ingenieur en heeft van zijn eerst verdienste centen.....een paar slabbouwen.

Ook van het 1e Lustrum van de Steekneus wordt gewag gemaakt. De voorkant van het blad is heel kunstzinnig.

5.1. 1954: Het 25 jarig bestaan.

Op 1 april 1954 staat in de HockeySport een verhaal over het 25-jarig bestaan van Pinoké. De gebruikte foto had in oktober 1950 ook al eens op de cover van HockeySport gestaan. Er werd zoals u ziet gespeeld op de velden

van de Twentsche Bank. Dat zijn tegenwoordig de voetbalvelden van de ABN/AMRO naast ons huidige complex. Het bruggetje naar die velden is al geruime tijd afgesloten. Maar kinderen klimmen er gemakkelijk omheen.

Pinoké's mooie complex in vogelvlucht.

Cliché Aero-Italië

Vijf en twintig jaren Pinoké

Binnenkort hoopt de A.M.H.C. Pinoké haar zilveren jubileum te vieren. Zoals uit de naam blijkt is deze vereniging gegroeid uit de clubs O.K. en Pinokkio. Deze laatste vonden hun ontstaan uit de golf van hockey-enthousiasme welke voortvloeit uit de successen van het Nederlands hockey-elftal bij gelegenheid van de Olympische Spelen in Amsterdam. De resultaten van deze verenigingen waren van die aard, dat reeds in het seizoen 1935/1936 de eerste elftallen respectievelijk in de tweede- en overgangsklasse speelden. De bestelende figuren in die tijd waren O. Cornelissen en dr. K. Brandama voor Pinokkio en A. M. Smit, die later eedlid werd, en W. van Eijden voor O.K.

Met de oorlog braken speciaal voor Pinokkio de moeilijkheden los. In 1941 werd het toenmalige bestuur op last van de bezettende autoriteiten ontbonden en een nieuw hun beter gezind bestuur aangesteld. Op advies van het oude bestuur vestieten toen alle leden de vereniging en vonden een gasvrij onderdak bij O.K.

Na de bevrijding besloten de leden van het oude Pinokkio en O.K. definitief in één vereniging verder te spelen en wel onder de naam Pinoké. Ter viering van dit samengaan werd in 1946 een groot internationaal toernooi georganiseerd, waaraan onder meer elftallen deelnamen uit België en Denemarken en welk toernooi een groot succes werd.

Sindsdien is de vereniging steeds blijven groeien. Zij kreeg een tennisafdeling er bij, voorts twee nieuwe velden en bovendien nog een apart clubhuis voor de junioren, die de laatste jaren een belangrijke onderafdeling van de vereniging zijn geworden. Verder mag niet onver-

meld blijven, dat Pinoké nog steeds onder haar actieve leden telt dr. Brandama, aan wie in verband met zijn buitengewone grote verdienste voor de vereniging het ere-voorzitterschap werd verleend.

Dit jaar belooft voor Pinoké ook in een ander opzicht een belangrijk jaar te worden. Niet alleen is het eerste heren-elftal kampioen van de promotie-afdeling geworden en hiernede gepromoveerd naar de overgangsklasse, doch óók is er een grote kans aanwezig, dat het tweede elftal het kampioenschap in de tweede klasse behaalt en dan promoveert naar de promotie-klasse. Voorts zijn twee leden van Pinoké, Hetty van Hilten en Tilly Boer (óók volley-hal internationaal) uitgekozen respectievelijk voor het Nederlands dames A- en B-elftal.

Tijdens de komende Paasdagen zal Pinoké ter viering van haar 25-jarige bestaan wederom een internationaal toernooi organiseren, ditmaal met als buitenlandse gasten elftallen uit Engeland en Frankrijk, terwijl bovendien voor Paas-Zaterdag nog een zeer interessante stedenwedstrijd *Amsterdams elftal-Nederland B* op het programma staat.

Moge Pinoké met de organisatie van haar toernooi, wedstrijden en andere festiviteiten veel succes hebben en hierin een waardige bekroning van haar zilveren feest vinden.

Het programma ter gelegenheid van het zilveren jubileum luidt als volgt:

Paas-Zaterdag 17 April: 2.15 uur: Wedstrijd Amsterdams elftal-Nederland B.

Van de viering staat ook een verslag in de HockeySport van mei 1954. We lieten bewust

de advertentie van Astoria staan omdat het een leuk tijdsbeeld geeft.

cing—HHLJC 1—2, Buitend. reserves—HGC 3—4, Nederl. reserves—HDM 9—3, Schotland A—de Kievieten 2—0, Ierland—TOGO 1—1, Schotland B—Montrose 3—1, Ierland—HHLJC 2—0, Schotland B—HDM 4—0, Wales—TOGO 2—1, Schotland A—HGC 2—1, Racing—de Kievieten 1—2, Ierland—HDM 5—2, Schotland A—TOGO 4—0, Racing—HGC 0—0, Wales—HHLJC 0—0, Schotland B—de Kievieten 1—1.

Pinoké 25 jaar

De A.M.H.C. Pinoké, met haar voorzitter, de heer G. van Warmerdam, als centrale figuur, heeft in het Paasweekend haar zilveren jubileum op waardige wijze gevierd. De feestelijkheden begonnen Zaterdagmiddag met een wedstrijd tussen het Nederlands elftal en een met enkele B-spelers versterkt Amsterdams team, die het vrij talrijke publiek van begin tot eind heeft kunnen boeien. Na afloop van deze wedstrijd recipieerde het bestuur in het Minerva-Paviljoen, waar vele verenigingen, oud-leden en leden acte de présence gaven, en vele hartelijke woorden werden gesproken. Het hoogtepunt van deze receptie was de aanbieding door de heer Gunning, namens het bondsbestuur, van een gedenkbord; een gebaar, dat op hoge prijs werd gesteld.

De volgende dag begon het jubileum-mixed-tournooi. De twaalf deelnemende elftallen, Amsterdam, Hilversum, Deventer, Leiden, De Kromhouters, twee teams van de Johnson Matthey Club uit Londen, twee teams van het King's College Hospital, eveneens uit Londen, gecombineerd met speelsters van Amsterdam,

en drie elftallen van Pinoké waren ingedeeld in twee poules. De eerste Paasdag werden twee rondes gespeeld. Na afloop van de wedstrijden begaven de deelnemers zich via een auto-puzzlerit naar het Minerva-Paviljoen, waar uitbundig feest werd gevierd.

De tweede Paasdag om half een werd het toernooi hervat. Na bijzonder geanimeerde wedstrijden kwamen Pinoké A en Amsterdam als winnaars van de twee poules voor de dag. Tweede werd in Poule A Deventer, in Poule B King's College A. Een finale dus van Pinoké A tegen Amsterdam, die na een gelijk opgaande wedstrijd gewonnen werd door Pinoké A, met 1—0. Met dezelfde cijfers wist Deventer de strijd om de derde en vierde plaats tegen King's College A in haar voordeel te beslissen. De vijfde prijs was voor het A-team van de Johnson Matthey Club.

Tijdens een zeer geanimeerd thé-dansant, dat het sluitstuk vormde van de feestelijkheden, reikte voorzitter van Warmerdam de prijzen uit, en in zijn slotwoord dankte hij alle gasten voor de buitengewoon plezierige manier waarop zij aan dit jubileum luister bijgezet hadden. Om ongeveer acht uur kwam het einde van de jubileumviering, waaraan Pinoké nog lang met voldoening zal terug denken.

J. C. K.

Equipe ontvangt Harlestone Magpies

Op Tweede Paasdag vond het eerste optreden plaats van het Rotterdamse Tour-elftal Equipe de la Meuse tegen Harlestone Magpies H.C. Op Ahtweide, de velden van Astoria, vonden een drietal wedstrijden plaats.

VIJZELSTRAAT 22-26 *Astoria* AMSTERDAM · TEL. 33563

BAR · RÔTISSERIE · TAVEERNE

Het trefpunt van alle hockey-vrienden

21. - 1962 Dames I kampioen.

Staannd v.l.n.r. Pim da Silva, Adri Knijn, coach Clim Meijer, Hank van der Klei, Nienke Hensen, Els Arens en Femke Meijer. Beneden v.l.n.r.: Kiet da Silva, Henny Hendrikse, Nita van Rossum, Marjan Icke en Maud Sterringa.

Op onderstaande foto ontvangt coach Clim Meyer een fles wijn en Els Arens (rechts met wit shirt onder een donkere trui) weet wel wat hij met die fles gaat doen. Op de foto staat ook nog keepster Nita van Rossum, met de toenmaals zeer populaire wollen Pinoké das.

Het Minerva Paviljoen speelde bij gebrek aan een eigen clubhuis een grote rol in het clubleven van Pinoké. Het gebouw is in 1969 na brand afgebroken. Het stond naast het Hilton Hotel. We vonden een oude foto terug die bij veel oude Pinokéleden bijzondere herinneringen zal doen herleven.

In het fotoalbum van Frans van der Lee vinden we onderstaande foto uit 1968 die eerder een reünie dan een lustrumviering is. Maar het is wel het eerste beeldmateriaal van een bijeenkomst van oud leden.

Op de foto werden herkend, staand v.l.n.r.: in de lichte trui Wim Wiedijk, daarachter Gerrit Meijer, Huib van Seventer, Henk Meijer, Cor Diepeveen, Hans Kramer, Frans van der Lee, ?, ?, in de witte trui Paul Bon, Co Bouwens, Rob Cavalini, Hans Horninge, ?, Sissy Visser Steegstra, grotendeels afgedekt Bob Pool en ?. Voorste rij v.l.n.r.: gebukt ?, Dicky Flipse-Snijders, ?, Heinz Witte, Ans Lebbink en helemaal rechts Lies Meijer.

5.2. 1969: het 40 jarig bestaan, 8e lustrum.

Het eerstvolgende lustrum waar iets over terug te vinden is in de Hockey Sport is het veertig jarig bestaan (in 1969) waarvan een vooraankondiging in het hockey vakblad staat.

Pinoké Pinoké viert 40 lustrum. In de loop van 1969 zal de AMHC „Pinoké“ haar 40-jarig bestaan gaan vieren op haar eigen wijze. Dit gebeurt onder meer door een groot feest op zaterdag 1 februari 1969. Op die dag zal in diverse restaurants Amsterdamse lokaliteiten het lustrum door reünies en leden gevierd worden. Een deel van deze reünies geeft Pinoké echter bevoorkeken, omdat de adressen van hen verouderd zijn en derhalve niet meer te gebruiken zijn. Daarom roepen wij reünisten van Pinoké op hun huidige adres bekend te maken — opdat iedere reünist persoonlijk kan worden aangesproken — aan: Mevrouw I. Buis-van Gelder, voorzitter Lustrumcommissie, Nieuw Amsterdam 149, Amsterdam.

In de HockeySport van 18 april 1969 staat onderstaande aankondiging van een receptie in Lint. Dat gebouw staat er nog steeds maar heet tegenwoordig “de Veranda”.

Varia

● Op zaterdag 26 april a.s. viert de AMHC „Pinoké“ haar 40-jarig jubileum. Receptie van 12.00 tot 13.30 uur in restaurant „Lint“, Amstelveenseweg 764 te Amsterdam.

Het Steekneuzen paastoernooi werd benut om de viering luister bij te zetten. Onderstaand de cover van het programma-boekje van die festiviteit.

Er was een zeer compleet programma zoals u bovenstaand kunt lezen.

← Frieda Gaus was ten tijde van dit feest zwanger.

Ook Bert de Lange maakte dus zijn opwachting en zeker niet voor de laatste keer. Van een feest in de Amstelkelder hebben we deze foto's nog teruggevonden.

V.l.n.r.: met zijn hand op zijn gezicht Rob van den Broek, tegenover hem At van der Maas, op de rug Hans Oostenbroek, in het midden Charles Olland. De dame die we op de rug zien wordt niet herkend. Dan zien we op de achtergrond Nel Olland en rechts Dick Jurrema.

Met hun gezicht naar ons toe zitten v.l.n.r.: Paula de Vos, An van den Broek, Rob van den Broek, dan een mevrouw en een meneer die niet herkend werden en uiterst recht Ron Hendrikse.

Van de de festiviteiten rond het Steekneuzentoernooi hebben we geen foto's teruggevonden.

Links Hans Siebelink.

Rechts laat Edward James het zich ook goed smaken.

V.l.n.r.: Harry ?, Luc Levi en zijn vrouw en Ineke Ruiter van Gelder.

V.l.n.r.: Guy van der Wilk en zijn vrouw, Dick van der Wilk en zijn vrouw. Op de achtergrond metwitte halsketting Zus Bovenlander.

Her en der herkennen we op deze foto: Joep Wilmink, Jan Romswinkel, Gerard Hinnen, Zus Bovenlander, Lieks Oostenbroek en Ben Hendrixx.

V.l.n.r.: André de Goederen, de vriendin van Hans Siebelink en Hans zelf.

V.l.n.r.: Cees Lebon, ? en Gert Jan Leijdekkers.

Uiterst links met bril Lou Visser, Yvonne van der Lee, in het midden zien met bril Jan Wiedijk op zijn rug, naast hem zien we Jelle Sterringa op de rug en uiterst rechts Hans Hoogstraten. Rechts achterin staan Jaap Grootmeijer en Jack Wouters te praten.

V.l.n.r.: Ben Hendriks, de mevrouw met de blote schouder is Paula de Vos, Gertie Triebels, Nonnie Pool en de meneer rechts is Jan de Vos.

V.l.n.r.: Robbie Cavolini, ?, Lou Visser en zijn vrouw Sissy en Anneke Vrind.

Evert van den Bos wordt vaderlijk toegesproken door Nol Vermolen. Deze foto is elders gemaakt.

V.l.n.r.: Hans Siebelink met zijn vriendin, Ans Diepeveen, Jacques Diepeveen, Annigje James, Edward James en Ineke Ruiter van Gelder.

Op deze foto herkennen we alleen Anita Kraak die we recht in het gezicht kijken.

V.l.n.r.: Hans Beerendonk, Rob Cavolini, Jan Wiedijk en Ab van Raalte.

Het veertigjarig bestaan leverde een discussie op met de bond. De bond wilde namelijk 23 januari 1929 niet als oprichtingsdatum erkennen. Daarom was de bond niet bereid om het gebruikelijke 40-jaar bannier aan de club uit te reiken. Dat waren langwerpige donkerblauwe wimpels van 2 meter. Dat de bond in eerste instantie ging dwars-

liggen had de club een beetje aan zichzelf te danken. Kort na de oorlog werd op het briefpapier immers als oprichtingsdatum 1 september 1945 vermeld. Aan de andere kant had de hockeybond in 1954 wel in de HockeySport aandacht besteed aan het 25 jarig bestaan. De bond was dus op de hoogte van dat lustrum.

De poster die overal hing.

22. - 1963 Meisjes A in kleur.

*De oudste kleuren foto die we van een Pinoké team hebben terug gevonden.
Staannd v.l.n.r.: Dineke Weddepohl, Carla Bovenlander, Jet Heij, Jens de Hart,
Joan Bernelot Moens, Oek ter Heide en Hetty van den Brink.
Zittend v.l.n.r.: Inez Polak, Annemarie Icke, Carli Bolte, Thelma van Tienen en
Carla van Gelder.*

5.3. In 1974 bestond Pinoké 45 jaar.

Er werd een speciale Steekneus uitgegeven waarvan u nevenstaand de Zilveren omslag ziet. De Pinokio-kop was gemoderniseerd.

Deze publicatie was ook aanleiding voor de KNHB om de gegevens over de oprichtingsdatum aan te passen. Dat blijkt uit onderstaand stukje uit de Hockey Sport van 3 februari 1974.

Dat fuseren tijdens de oorlogsjaren is natuurlijk ook weer niet precies correct maar laten wij daar verder maar niet moeilijk over doen. Uit deze publicatie hebben we verder geen materiaal overgenomen omdat de inhoud erg tijdgebonden was.

De sticker die veel "wild" geplakt werd.

23. - 1965 Jongens C1.

Staannd v.l.n.r.: Maarten Brouwer, Ernst van de Geer, Rens Pool, Cees van Scherpenzeel, coach Henk Rikse, Bart Pauw en Gertjan Leijdekkers. Geknielnd v.l.n.r.: Eelco de Vries, Evert van den Bos, Roelant Oltmans en Derk Sauer.

Henk Rikse kan dus met recht zeggen dat Roelant Oltmans het hockeyen nog van hem heeft geleerd. Derk Sauer werd later mediamagnaat in Moskou. Evert van den Bos verhuisde met zijn familie naar het Gooi, speelde vele jaren in de hoofdklasse en haalde 14 caps in Oranje. Eelco de Vries stond bij Laren als keeper achter hem. Over Roelant hoeven we natuurlijk niets te zeggen. Veel wedstrijden in Pinoké heren I, als coach landstitels en europacups met Bloemendaal, wereldtitels met Oranje-dames en heren en niet te vergeten Olympisch goud. Roelant schreef ook een verhaal voor het hoofdstuk Momenten om nooit te vergeten (zie hoofdstuk 9.3). En hij selecteerde in december 2004 twee leden van zijn oude club voor het Nederlands elftal: Jeroen Koops en Benjamin van Kessel.

5.4. Het 50-jarig bestaan in 1979.

Het 50-jarig bestaan werd groots aangepakt. Er werden grote medailles vervaardigd die overal door het clubhuis werden opgehangen.

Twee jeugdleden hielden het lustrum ten doop, Marijke van Gent en Rogier Beerendonk. Er waren drinkglazen, paraplu's en niet te vergeten de bekende wijn van Chateau du Pin au Quai. En er werd op 27 januari 1979 in de theaterzaal van Uilenstede een cabaret

opgevoerd. Met o.a. Chantal van der Horst, Karel Deken, Annelet Langeveld en Allard van Kranendonk. Maar daar hebben we helaas geen informatie over terug kunnen vinden.

Er was een speciaal familiegevoel binnen de club en iedereen was actief om de wijn te verkopen. Totdat iemand de fout maakt om een fles te ontkurken. Dat had hij natuurlijk nooit moeten doen want deze wijn was alleen voor de handel.

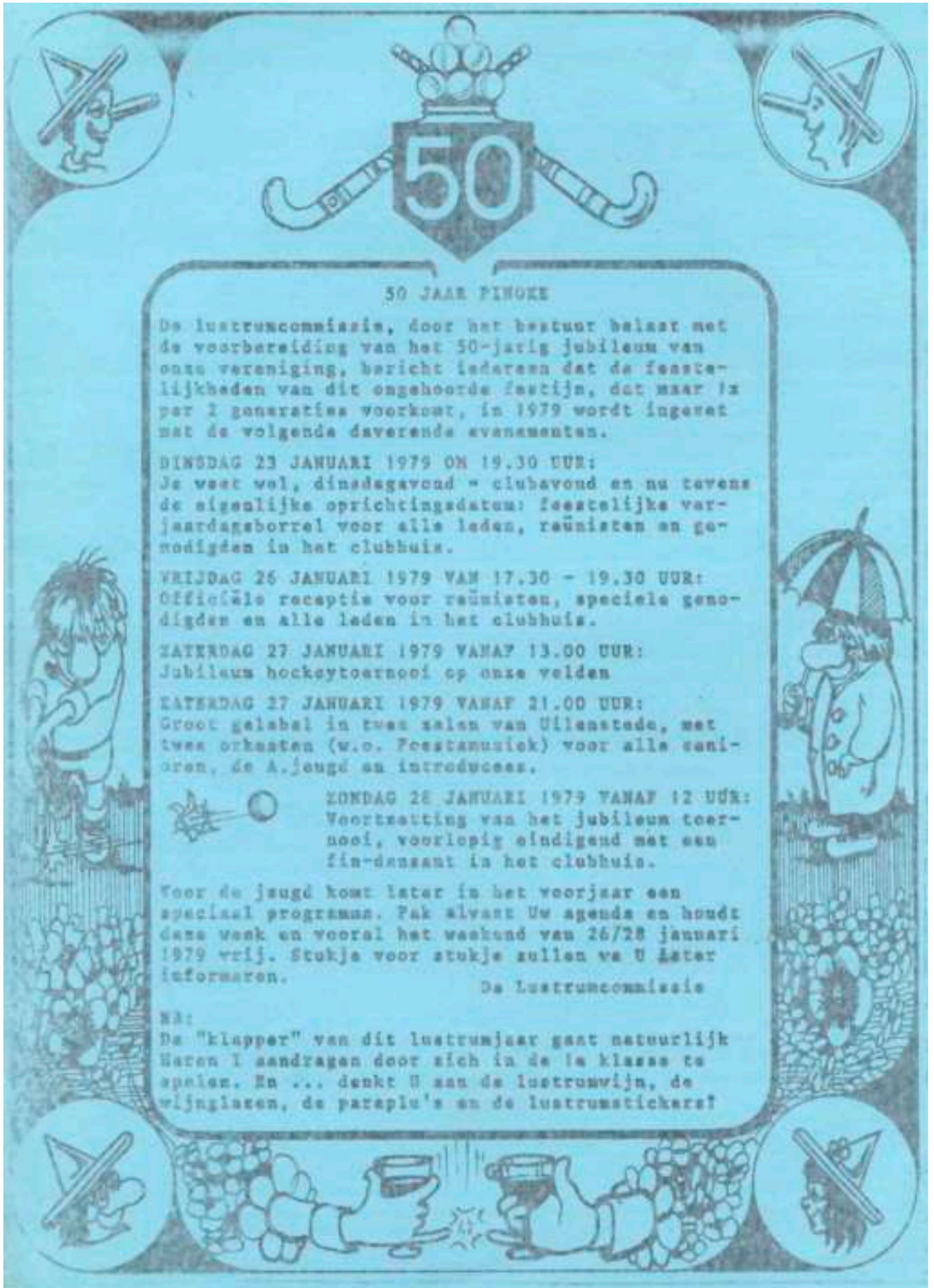
Op de foto hierboven herkennen wij zittend Dick Jurrema. Staand in blazer, erevoorzitter Toon Bovenlander en leunend tegen de pilaar Nita van der Lee. U ziet ook de reuze 50 jaar-medailles aan de pilaren hangen.

In dit lustrumjaar werden ook de Zilverlingen opgericht. Een groep van leden die 25 jaar of langer lid zijn. Edward James overhandigde aan elke prille zilverling een metalen bierpul. Op bovenstaande foto ontvangt Dick Jurrema zijn pul uit handen van de Pinokévoorzitter. Het hele clubhuis was volgehangen met grote lustrummedailles, zoals u ook op de foto's ziet.

Rechts de sticker van het lustrum. Links het wijnetiket van de lustrumwijn.

50 JAAR PINOKE

De lustrumcommissie, door het bestuur belast met de voorbereiding van het 50-jarig jubileum van onze vereniging, bericht iedereen dat de feestelijkheden van dit ongehoorde festijn, dat maar 1x per 2 generaties voorkomt, in 1979 wordt ingericht met de volgende daverende evenementen.

DINSDAG 23 JANUARI 1979 OM 19.30 UUR:

Je veert wel, dinsdagavond = clubavond en nu tevens de eigenlijke oprichtingsdatum: feestelijke verjaardagsborrel voor alle leden, reünisten en genodigden in het clubhuis.

VRIJDAG 26 JANUARI 1979 VAN 17.30 - 19.30 UUR:

Officiële receptie voor reünisten, speciale genodigden en alle leden in het clubhuis.

ZATERDAG 27 JANUARI 1979 VANAF 13.00 UUR:

Jubileum hockeytoernooi op onze velden

ZATERDAG 27 JANUARI 1979 VANAF 21.00 UUR:

Groot galabal in twee salen van Uilenstede, met twee orkesten (w.o. Poestamuziek) voor alle senioren, de A.jougd en introducees.

ZONDAG 28 JANUARI 1979 VANAF 12 UUR:

Voortzetting van het jubileum toernooi, voorlopig eindigend met een fin-dansant in het clubhuis.

Voor de jougd komt later in het voorjaar een speciaal programma. Pak alvast Uw agenda en houdt deze week en vooral het weekend van 26/28 januari 1979 vrij. Stukje voor stukje zullen we U later informeren.

De Lustrumcommissie

NB:

De "klapper" van dit lustrumjaar gaat natuurlijk Haren I aandragen door zich in de 1e klasse te spelen. En ... denkt U aan de lustrumwijn, de wijnglazen, de paraplu's en de lustrumstickers!

Er werd een galafeest gegeven in Uilenstede. Er was Poestamuziek en ook het Trio Bert de Lange was weer van de partij.

Daarnaast was er ook een lustrumuitgave van de Steekneus waarvan u de omslag hieronder ziet afgebeeld. Wederom een nieuwe Pinokkio. Dit keer de Disney versie, die jongleert met ballen en op die ballen de oude Pinokkio.

In het boekje staan leuke verhalen over de stand van zaken van de club toen en verhalen uit het verleden. Toon Bovenlander beschreef de bouw van het clubhuis ("Uw clubhuis stond

op een bierviltje"). En er werd gesproken met Herman Lebbink die diep in zijn geheugen groef om het verleden van Pinokkio en O.K. naar boven te halen. We herplaatsen hier datzelfde verhaal. Er zitten een paar historische onwaarheden in zijn verhaal maar daar zat vast geen kwade opzet achter. De redactie van dit boek weet ook pas sinds kort van de hoed en de rand en heeft daar ook flink wat tijd in moeten steken.

5.4.1. "Pinokkio - flarden uit het verleden".

23 januari 1979: Pinoké bestaat 50 jaar. Er wordt in archieven, voorzover die nog bestaan, gedoken. Foto albums worden uitgeplozen. Sommigen weten zich nog wel het een en ander te herinneren, zeggen anderen. Maar wie dan wel! Er valt een naam. En op een woensdagavond in december:- de avond dat het Nederlands voetbalelftal roemloos tegen aartsrivaal Duitsland ten onder gaat - tijgen we naar Zandvoort. En dan komt het verleden weer boeiend naar boven. Aan het woord is Herman Lebbink, die vijftig jaar geleden aan de wieg van Pinoké stond en wiens dochter Ruth sinds een aantal jaren terug is op het inmiddels sterk vernieuwde nest.

Geassisteerd, aangevuld en soms ook onderbroken door zijn vrouw Ans - ja hoor we zijn een Pinokkio huwelijk, zoals er in de oorlog wel meer tot stand kwamen, want waar kon je nog geschikte partners tegenkomen in die dagen? Hockey was zo'n beetje je enige ontspanning nog - en druk doende aan de hand van foto's, vaantjes en andere attributen (neem de hele boel maar mee, jullie hebben er meer aan) een beeld te schetsen van 'toen'. "Hoewel ik sterk betrokken was bij de oprichting van Pinokkio, zijn de eigenlijke initiatiefnemers geweest Otto Cornelisse en Piet Filedt Kok, die overigens beiden al bij 'Laren' speelden. Je moet weten dat we als jongens allemaal speelden bij de hockeyafdeling van FAMOS – de Federatie van Amsterdams~ Middelbare Openbare Scholen. Dat zegt genoeg, was je middelbare scholier af, dan was je ook FAMOS-lid af.

En het was toen niet eenvoudig om daarna verder te kunnen hockeyen. Logisch gevolg: we richtten zelf een vereniging op. En dat werd Pinokkio. Een vergaarbak van allemaal jongens die in eerste instantie bij FAMOS speelden. De band met FAMOS bleef ook nog sterk, want we speelden op een veld aan de Nieuwe Meer, waar die club ook haar velden had. We timmerden zelf een clubhuis. Nou ja, clubhuis. We bouwden een hokkie met wat handenwaskommetjes. De rest deden we ook allemaal zelf. Lijnen trekken, doelen verzorgen, noem maar op. En last van corrigerende scheidsrechters hadden we ook niet. Een reuze prettige zaak eigenlijk.

Ons eerste grote succes dateert meen ik van 1930, toen we het roemruchte 'Prinses Wilhelmina' – beter bekend als PW - met maar liefst 4-0 oprodren. In die tijd ook werd ik omgeschoold tot keeper. Tot dan was ik midvoor. Niet dat ik daar nu direct zo'n zin in had, het kwam meer omdat we een chronisch gebrek aan keepers hadden. Er waren er meer die hetzelfde lot ondergingen. Als ik nu terugkijk op die Pinokkio-jaren, valt het me op dat ik altijd een soort uitvinder ben geweest. In 1931 pleegde ik de eerste: 'De Steekneus'. Die had in die dagen de meest schilderachtige medewerkers. Om er een paar te noemen: Kara ben Nemsj, Harun al Raschid en Henry de la Haye beijverden zich week in week uit in uitgebreide briefwisselingen en discussies. (Herman Lebbink en zijn mederedacteur Armand Polak hielden er duidelijk niet van onder hun eigen naam te schrijven). Ik lees nog wel eens De Steekneus van nu. Maar het spijt me het te moeten zeggen. Ik vind het maar een saai blad geworden met al die opstellingen en overzichten. Jullie moeten er weer eens wat schwung aan geven. De Steekneus bleef verschijnen tot aan het begin van de oorlog.

En misschien is het goed om duidelijk te stellen wat er toen met de club gebeurd is (zeker omdat Pinoké in de naoorlogse jaren soms nog last heeft versleten te worden voor wat het beslist niet is geweest: een club die duidelijk sympathiseerde met de bezetters). Laten we dat fabeltje dan nu maar eens en hopelijk altijd uit de wereld helpen. Pinokkio had 144 leden. Daarvan bedankten er spontaan en direct 138, toen bleek dat er geruchten gingen dat de club een andere koers zou gaan voeren aan de hand van het kompas van Duitsland. Van die 138 gingen er een aantal - de goede spelers - naar Amsterdam. De rest werd opgenomen door de studentenvereniging Oh Kay. Overigens ging het dáár ook goed. Door allerlei samenvoegingen speelden we ineens eerste klas. Voor mij persoonlijk viel dat wat pijnlijk uit, want een ontmoeting met de heer Roepie Kruize tijdens een wedstrijd resulteerde in een gebroken bot. Dat was toen ook definitief het eind van mijn actieve hockeyloopbaan. Ik ben later nog wel actief geweest als scheidsrechter.

De eerste vrouwen.

We gaan weer even terug naar 1936. Tot dan hadden we nog steeds een vrij eenzijdig ledenbestand. Kerels, meer niet. Tijdens een zeer luidruchtige vergadering werd besloten ook DAMES-leden toe te laten. Dat was een beslissing van de eerste orde en ik kan me nog herinneren dat hier zeer lang en zeer uitvoerig over is gediscussieerd. Maar de dames kwamen er.

Onze eerste meisjes stonden bekend onder de naam 'de dames Pennewip'.

In het werkelijke leven heten ze Annie Schmidt, Els van der Grijp en Didi Koopmans.

In die tijd kwamen ook jeugdleden Pinokkio versterken. Good old Frans van der Lee was een van de eerste juniorenleden. 1937 was het jaar waarin het hockey leven volledig bloeide. We hadden toen een jaarlijkse uitwisseling met DKS. En bij DKS speelde toen ene Jo Jurrissen. Die het tijdens die dagen vast zo gezellig vond bij ons, dat ze na de oorlog besloot lid van onze vereniging te worden. Vreselijk goed was ze. Helaas zo goed, dat ze toen ze eenmaal onder de lat van het Nederlands elftal stond, besloot naar BDHC (Bloemendaalse Dames Hockey Club) het huidige Bloemendaal - te vertrekken. BDHC fuseerde later met BMHC (Bloemendaalse Mannen Hockey Club) en werd Bloemendaal.

We hadden in die dagen nogal wat buitenlandse betrekkingen. Ook met Duitse clubs. Maar we selecteerden ook toen al streng op wat we 'fatsoenlijk' noemden. Ik herinner me nog een wedstrijd, die we dachten op te luisteren met het overvliegen van een vliegtuig, bemand door een Pinokkio-lid, die dan boven het veld een parachute zou lanceren waaraan een Edammer kaas hing. Nou ja, dat die parachute niet open ging was een klein schoonheidsfoutje. De kaas kwam wel met een schitterende klap midden in het veld neer, maar we zijn tijden bezig geweest hem weer op te graven.

Junioren.

Ook gingen we wel met een junioren elftal op pad. Die stopten we dan om 8 uur in bed, zoals we aan de ouders beloofd hadden. Maar zelf trokken we nog even met de bus naar Mülheim, waar we hem meer dan stevig raakten. Na de oorlog kregen we contact met de Belgische club La Rasante. Toen we daar in 1949 voor een toernooi werden uitgenodigd was het vrijwel onmogelijk om een cent mee te kunnen nemen. Geld uitvoeren was toen ten strengste verboden. Toch had er één kans gezien wat financiën mee te smokkelen. Hoewel hij bij de grens voor een controle door de douane eruit werd gepikt, vonden deze nijvere lieden niets. Jan de Graaf - nog altijd actief - had kans gezien zijn geld te verstoppertussen tussen zijn boterhammen met kaas en jam.

Hoewel we dus korte tijd eerste klas hebben gespeeld, hockeyden we eigenlijk niet zo best. Ons veld aan de Nieuwe Meer gaf ook weinig gelegenheid tot subtiel technisch hockey. Je moest de bal min of meer van gat tot gat slaan. En het steeds weer opnieuw een bal uit de gaten vissen bevorderde de speelstijl niet bepaald. Pas toen we te gast waren op velden van Laren - prachtige biljartlakens - kwam er meer lijn in ons hockey.

Ja, en dan komen we nu aan het hoofdstuk Oh Kay. Oh Kay was van origine een katholieke vereniging. Vrij klein. Toen we met ons 130 (van de 138) ineens geen club meer hadden, bood Oh Kay aan deze 'spijtoptanten' op te nemen. Voor mij reden om weer eens wat nieuws uit te vinden. 'De Bindzwam', met een speciale Jeugdzwam voor het jonge volk.

De bindzwam van 19 september 1960:

"Lees De Bindzwam goed door, want de mogelijkheid bestaat dat de velden nog worden ontwormd, zodat de selectie dan even verschoven wordt".

Voor dat zelfde jonge volk had ik overigens ook iets uitgevonden, in de vorm van een soort behendigheidsproef; zó selecteerden we onze aanstaande jeugdleden op hun eventuele aanleg (een dergelijk evenement kennen we nog steeds als het JIP-toernooi).

De fusie na de oorlog.

Toen na de oorlog de minder gunstige elementen van de hockeyvelden verwijderd waren, ontstond het dilemma: gaan we weer terug naar de vooroorlogse situatie met twee gescheiden verenigingen Pinokkio en Oh Kay, gaan we fuseren en hoe gaan we dan heten Pinokkio of Oh Kay, of vinden we een andere oplossing? Aangezien de band 'tussen ons tweeën te sterk was om zonder meer weer uit elkaar te gaan, lag een fusie meer voor de hand. Toen kwam de strijdvraag om de naam. Uiteraard wilden beide clubs graag hun identiteit behouden.

Er werd dus weer vergaderd. Stormachtig natuurlijk. En het ei van Columbus werd gelegd. Zó ontstond de voor buitenstaanders enigszins merkwaardige naam van Pinoké. En iedereen was gelukkig. Zo gingen we de veertiger jaren in. "Onze jongens naar Indië". Ook veel Pinoké-leden kregen hun marsorder. Ik herinner me nog een Sinterklaasfeest in het Kalfje, waar we met z'n allen een enorme brief aan de afwezigen hebben gefabriceerd. Het origineel heb ik nog. Hang dat maar op in je clubhuis.

We hadden trouwens veel feesten in Het Kalfje. Eén keer brak er ergens een brandje uit en om de feestvreugde niet abrupt af te breken, vroegen we de brandweer te arriveren zonder alarm, hetgeen ze nog deden ook. Terwijl de spuitgasten de brand te lijf gingen, daverde het feest vrolijk verder. De meeste feestgangers hebben niets van de activiteiten gemerkt."

De avond in december is inmiddels uren verder. We maken aanstalten om op te stappen. De familie Lebbink, inclusief de hoogbejaarde kat, gaat zich opmaken voor hun vertrek naar warmere oorden.

Herman Lebbink heeft nog driftig gezocht naar een hockeybal, die dienst heeft gedaan tijdens de wedstrijd Nederland en India op de Olympische Spelen in 1928 in Amsterdam, volgeschreven met handtekeningen van spelers. Voorlopig komt hij niet voor de dag. Maar wat in het vat zit, verzuurt niet. "Pinoké heeft er misschien meer aan dan ik". Op 1 september 1956 schreef de Raad der Ouden in haar verslag:

"Aangezien enige leden van het Bestuur de wens te kennen hadden gegeven te willen aftreden, werd i.v.m. de absoluut noodzakelijke voorbereidingen voor het volgend seizoen besloten aan het eind van het lopend seizoen een Algemene Vergadering te houden, voor het eerst in het seizoen '55-'56. Deze vergadering werd belegd in het Minerva-paviljoen einde april. De aanvang was gesteld op 20.30 uur Tegen 21.30 uur werd besloten de vergadering te verdagen tot later datum, aangezien zo goed als geen belangstelling voor deze vergadering bestond.

Daar het Bestuur hieruit meende te mogen opmaken, dat de werkende leden geen belangstelling hadden voor het beleid, werd door het Bestuur en bloc afgetreden. Hierdoor kwam de Raad der Ouden in actie, welke aan alle leden een schrijven zond de nieuw uitgeschreven vergadering te bezoeken. Het schijnt in Pinoké gewild te zijn, dat elk lid persoonlijk gevraagd wordt een Algemene Vergadering te bezoeken want inderdaad kon de Voorzitter van de Raad der Ouden, de heer F. van der Lee, op 11 mei '55 ca. 40 leden welkom heten. Het Bestuur nam haar taak weer op en de Bestuurswisseling vond plaats". Zo ging dat in die dagen. Pats, boem!

In januari 1961 kwamen de gemoederen weer heftig in beroering. Er ontstond binnen de vereniging een geheel nieuw soort wedstrijd. Die tussen Noké en Nokkio. Aangezien Pi al wiskundig is vastgelegd, wordt dit onderdeel van de naam buiten haakjes genomen, zijnde een axioma. Er ontspint zich

in de kolommen van *De Steekneus* een levendige pennenstrijd tussen de aanhangers van Noké en Nokkio.

Eén van de Noké-aanhangers voert als argument aan dat de combinatie van Bloemendaal en De Musschen tot BMHC toch nooit meer omgedoopt zal worden tot Bloemendaal. Welk argument achteraf toch niet geheel steekhoudend is gebleken.

Pinoké beschikt in die dagen zelfs over een correspondent in Parijs, die met grote regelmaat zijn bijdragen levert. Zijn mening in deze zaak is dat 75% van het ledenbestand is opgegroeid met de naam Pinoké. Waarom zou men dan de voor deze mensen zo vertrouwde naam wijzigen.

Een Nokkio-fan echter wijst op de toevalstreffer van het samengaan met Okay. Stel dat dat nu eens Upward zou zijn geweest. Zou men dan besloten hebben tot het dopen van Pinup-Boys?

Onze vraag. Zouden dan onmiddellijk alle damesleden weer de wacht zijn aangezegd? Dan zou het ook snel met *De Steekneus* zijn afgelopen, want de eerder vermelde Parijse correspondent nam waar dat dit blad schijnbaar alleen voor en door dames werd samengesteld.

Na deze opmerking klommen gelukkig ook weer meer heren in de pen.

Uiteindelijk kunnen we duidelijk constateren dat de strijd in het voordeel van de Nokezen is beslist (men dronk een glas en alles bleef zoals het was).

(verslag van een gesprek met door Herman Lebbink in 1978)

5.5. Het 60-jarig bestaan in 1989.

Onder voorzitterschap van Frans van Panthaleon van Eck werd in 1989 het 60-jarig bestaan gevierd. Er kwam een lustrumboek, een feest in het Scheepvaartmuseum en twee nieuwe Pinokkio's. Het team van Dames 9 nam het initiatief om weer een andere reuze Pinokkio tegen de gevel van het clubhuis te hangen. Gaby Rappange zorgde voor de technische realisering. Pinokkio had natuurlijk een drankje in zijn hand want dat hoort bij Pinoké als er feest wordt gevierd. Hiernaast enkele speelsters van Dames 9 uit 1989. Het gerucht gaat dat dit hele elftal ooit een aanbod kreeg om te poseren voor playboy, maar dat is kennelijk niet doorgegaan. Het feest in het Scheepvaartmuseum kreeg als thema Butterfly Ball en er werden fleurige posters door het clubhuis gehangen. Elk lid werd gestrikt om te komen. Het feest was een

groot succes. Een aantal leden was de hele avond niet achter de roulette tafel weg te slaan. Weinigen weten dat voorzitter Frans van Eck via zijn vrouw Frances zelfs had geregeld dat de echte Danyel Gérard het liedje op de grammofoonplaat had gezet. Bovenstaand het hoesje van dat grammofoonplaatje. De laatst overgebleven exemplaren zijn uitgedeeld aan de deelnemers aan de Teams van Toen dag op 20 mei 2004.

De dames van het negende toasten met voorzitter Frans van Eck op het 60 jarig bestaan en hingen een nieuwe Pinokkio aan de gevel.

5.5.1. Pinoké, You must win and make my day. (door Frans van Panthaleon van Eck)

In november 1988 trad een geheel nieuw bestuur aan. Er was nog niet een echt plan hoe het zestigjarig bestaan van Pinoké gevierd

weer terug zou keren, bedaalden de gemoe-deren. Een hoogtepunt van het twaalfde lustrum was het "Butterfly Ball" in oktober 1989

in het Scheepvaartmuseum onder het alleszeggende en inspirerende motto: "laat je strikken". Nu was Frances, mijn echtgenote, in die tijd in gesprek over een aantal contracten met Danyel Gérard, de zanger en auteur van de wereldhit Butterfly. Zij opperde dat het wel heel erg aardig zou zijn wanneer hij op de muziek van Butterfly een lied voor Pinoké

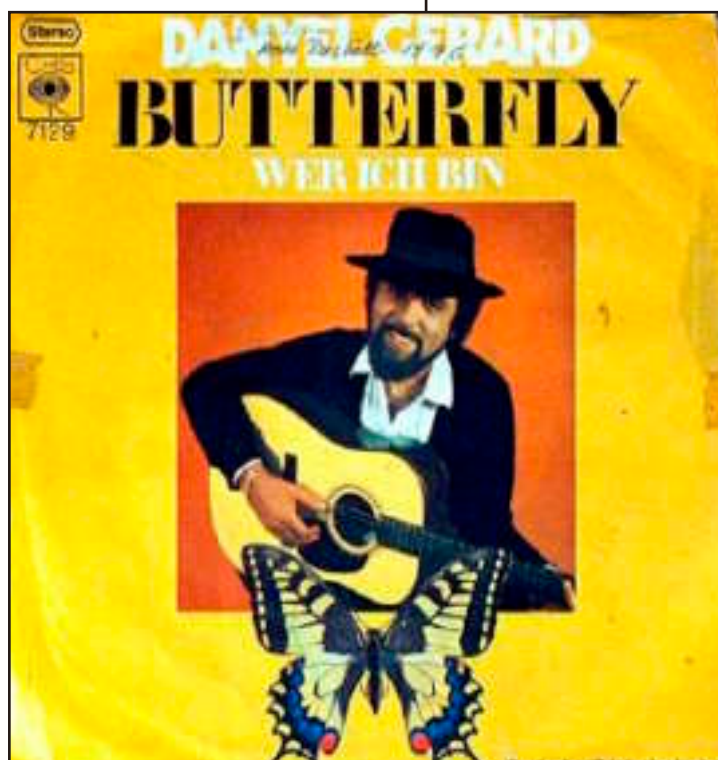
zou worden. Maar als bij Pinoké de nood het hoogst is, is er altijd weer een aantal enthousiaste leden dat opstaat en de handen ineen slaat. Dat maakt Pinoké ook zo bijzonder. Quirien Swijghuisen, in het bestuur verantwoordelijk voor de evenementen en dus ook voor het lustrum. Zij leverde samen met de lustrumcommissie (foto), Evert Jan Hoijtink, Jenny Niers, Maurice Laarhoven en Wieger Laurey een topprestatie. De Zilverlingen stonden op hun achterste benen toen Dolf van den Bos een nieuwe creatie van Pinokkio introduceerde. Maar toen duidelijk werd dat het slechts om een lustrum Pinokkio ging en dat we na het lustrumjaar de oude vertrouwde Pinokkio

zou zingen. Danyel Gérard wilde dat alleen doen wanneer Pinoké een vooraanstaande club was en een club van onbesproken gedrag. Nu dat was geen probleem. Geheel belangeloos heeft hij zijn medewerking verleend. Alleen de studio en het koor moesten worden betaald. Deze kosten namen NCM, Rafinex, Jessica en ASB voor hun rekening. Dolf van

den Bos ontwierp de hoes en CNR Records en France's Music namen de kosten van dit wel heel bijzondere plaatje voor hun rekening.

Wat zou ik het mooi vinden wanneer van tijd tot tijd Danyel Gérard over de velden van Pinoké zou zingen:

"You're a star in the field when you score Pinoké yes you know I want more"

Frans van Panthaleon
van Eck, Erelid en
voorzitter van 1988
tot 1994.

*De Pinoké tekst van het lied stond
op de achterkant van de hoes.*

PINOKÉ

PINOKÉ MY PINOKÉ THOUGH I KNOW YOU'RE NUMBER ONE
PINOKÉ, LET'S GO TO-DAY
YOU MUST WIN AND MAKE MY DAY

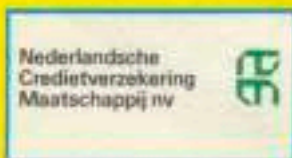
You're a star in the field when you score
PINOKÉ yes you know I want more
You have found, you have wings and now you wish to fly
Please don't go, oh please don't say good-bye

In my heart I am sure you will stay
Here you have all the fun when you play
You believe that love is elsewhere to be found
But you're wrong, it's here just look around

Look around, look around and you'll see
Better loved than by me you won't be
And if you fly away, you'll break my heart in two
Please don't go, I'm so in love with you

COPYRIGHT '89 FOR BENELUX BY NANADA - FRANCE'S MUSIC, HILVERSUM

DEZE PLAAT KWAM TOT STAND DANKZIJ DE MEDEWERKING EN STEUN VAN:

CNR RECORDS BV, NANADA-FRANCE'S MUSIC EN DANYEL GÉRARD EN ZIJN TEAM.

Er kwam ook een lustrumboek uit met daarin foto is van alle teams uit 1989 en een stukje geschiedenis van de club geschreven door wijlen Ed ten Brink. We drukken dat verhaal onbewerkt af in dit boek. Want het zou niet netjes zijn om in zo'n verhaal te gaan knippen en veranderen. Bovendien is het een ooggetuige verslag van een lid van verdienste en het heeft na 15 jaar niets aan lezenswaardigheid ingeboet.

5.5.2. Historie. Oh Kay, Pinokkio en Pinoké.

Geschreven door Ed ten Brink in 1989

Waar hebben Oh Kay, Pinokkio en Pinoké sedert 1929 gespeeld? Na de olympische spelen in 1928 te Amsterdam kwam de hockeysport tot bloei en overall werden hockeyclubs opgericht. Oh Kay startte in 1929 en Pinokkio volgde iets later, rond 1930. Sportterreinen, geschikt voor hockey,

waren in Amsterdam erg moeilijk te vinden. Oh Kay begon aan de Zuidelijke wandelweg, waar reeds druk gevoetbald, gecricket en getennist werd. Deze zuidelijke wandelweg is eind vijftiger jaren verdwenen en lag ongeveer waar nu de ringweg rond Amsterdam loopt. Oh Kay speelde hier tot 1938 en verhuisde toen naar het terrein van de Amsterdamse ijsclub, gelegen tussen het concertgebouw en het rijksmuseum. Op het einde van het seizoen 1941/1942 moest Oh Kay echter zijn biezen pakken aangezien de Duitsers hier meerdere grote bunkers bouwden.

Pinokkio startte op het jaagpad aan de westelijke oever van de Nieuwe meer en is min of meer opgericht door spelers uit Famos (Federatie van Amsterdamse Openbare Scholen), het huidige A.M.V.J. Deze velden werden echter zo vaak afgekeurd dat men ten einde raad meer een veld huurde bij hockeyclub Laren. Elke zondag trok men als een grote familie per auto of Gooische stoomtram naar Laren.

Deze Gooische stoomtram was zeer berucht en werd in de volksmond de Gooische moordenaar genoemd vanwege de vele ongelukken of aborteurs (door het hevige schudden).

In 1938 kwam in het Amsterdamse bos het hockey complex rond het Wagenerstadion gereed, hier ging Amsterdam spelen. Tegelijkertijd kwamen de velden van onze buurman de ABN gereed met tennisbanen en twee sportvelden, waarvan een hockeyveld. Dit hockeyveld werd door de ABN weer verhuurd aan Pinokkio.

In 1941 kreeg Pinokkio moeilijkheden met de Duitsers met als gevolg dat praktisch alle leden de club verlieten. Bij de hockeyclub Gooi deden zich dezelfde moeilijkheden voor en ook daar gingen bijna alle leden elders hockeyen. Er werd toen door de overblijvers G.P.C. (Gooi-Pinokkio Combinatie) opgericht en de weinige N.S.B. hockeyers die er waren, gingen in deze club spelen. Een seizoen heeft G.P.C. in de competitie meegedraaid, verloor praktisch alles en toen was het afgelopen. Nu Pinokkio niet meer speelde en Oh Kay weg moest van het ijsclubterrein, kon Oh Kay gebruik maken van Pinokkio's velden en vele oud Pinokkio leden gingen nu bij O.K. spelen. Na de oorlog kwam er uiteindelijk een fusie tussen beide clubs en zo ontstond de naam Pinoké. Pinoké had de beschikking over de navolgende ratjetoe aan velden: een normaal veld voor zaterdag en zondag en twee velden ter grootte van een half voetbalveld voor zondag. Daar liep dan ook nog een gedeelte van een cricket-pitch door heen. Dit betekende dat er niet meer plaats was

dan voor vijf heren en vijf dames teams. Daar kwam eind veertiger jaren een verbetering in toen de voetbalclub Sint Martinus vertrok en wij de beschikking kregen over twee velden op de plaats van onze huidige velden 1 en 2. Na twee jaar waren die velden geschikt om op te hockeyen. De senioren elftallen konden nu worden uitgebreid en ook zeer belangrijk er kwam plaats voor junioren.

In 1953 werd op de plaats waar nu het clubhuis staat een houten kleedhok met douche neergezet voor de jongens junioren en twee jaar later volgde er een hok voor de meisjes junioren.

Het bouwen van een eigen clubhuis was nog niet mogelijk, aangezien wij van de Amsterdamse Gemeente nog steeds geen 'zekerheid konden krijgen dat wij in het Amsterdamse bos mochten blijven. De kleedruimte van de ABN was veel te klein en dit leidde tot hectische toestanden. Eind zestiger jaren kwam de definitieve beslissing. De voetbalclubs moesten het Amsterdamse bos uit, met uitzondering van de ABN.

De vrijgekomen velden werden verdeeld tussen Amsterdam, Hurley en Pinoké en A.M.V.J. verhuisde naar de Kalfjeslaan. Nu konden er plannen worden gemaakt voor een eigen clubhuis. Dankzij een aantal zeer actieve en enthousiaste leden, werd dit binnen een jaar gerealiseerd.

In september 1971 vond de opening plaats.

U ziet, bijna twintig jaar spelen we nu op dit prachtige complex, de club heeft zich enorm uitgebreid en resultaten behaald die weinigen verwacht zullen hebben. Zowel de dames als de heren spelen hoofdklasse, Erik Jan Hinnen onze eerste mannelijke international (vergeet de dames niet Jo Jurissen, Hetty van Hilten en Tilly de Boer speelden al in het Nederlands elftal in begin vijftiger jaren). Hoe zal het er over vijftien jaar uitzien? Hebben wij dan vier kunstgrasvelden (AAC zal wel moeilijk doen) en staat er langs het eerste veld een tribune? De tijd zal het leren.

Lid van verdienste Ed ten Brink op een foto uit 1961.

5.6. 1994 Het 65 jarig bestaan.

Van dit lustrum hebben we geen informatie terug kunnen vinden. Onderstaand wel het logo dat werd ontworpen door Jeroen van Heugten.

5.7. 1999 het 14e lustrum.

Dit was het lustrum van de vele gevulde zondagen en het gala met lustrumcabaret in de koepelkerk. De redactie van dit boek is er zelf in geslaagd om foto's en videobeelden van het cabaret te achterhalen die door velen van de cast nog nooit gezien zijn.

Ter gelegenheid van het lustrum kwam een speciale kalender uit.

Op die kalender stonden foto's van alle Pinoké teams van dat jaar en de data van alle speciale evenementen waren op het kalendarium aangegeven. De lustrumcommissie had namelijk bedacht dat ieder team in het lustrumjaar een evenement moest organiseren. Die evenementen vonden meestal op zondag plaats. Zelfs doorgewinterde Pinoké feestbeesten werden soms wat feestmoe. Maar de creativiteit van vele teams was toch telkens weer in staat om

menigeen op de been te krijgen.

Om maar een paar van de 37 feesten te noemen: een Tiroler weekend van Dames 5 en Heren 15, een Karaoke show met Casino van Dames 16 en Heren 4, een Mosselavond van Dames 8 en Heren 5, Tequila Slammer van Dames 1 en Heren 19, het Jordaanfestival van Dames 2 en Heren 20, een straatmuzikantenfestival van Dames 13 en Heren 17 en een Bluesbrothers Festijn van het bestuur.

Voor de kalender schreef Pinoké voorzitter Bert van Haagen een verhaal over de laatste 10 jaar van de Pinoké historie. We drukken dat verhaal wederom ongewijzigd af. We hoeven niet steeds het wiel opnieuw uit te vinden. En het verhaal is nog steeds leuk om te lezen. Het verhaal van wijlen Ed ten Brink waar Bert aan refereert staat op bladzijde 96.

5.7.1. Historie 1989 – 1999.

Met veel genoegen lees ik iedere keer het verhaal van het lid van Verdienste Ed ten Brink over de geschiedenis van Pinoké

Ed heeft dit verhaal geschreven voor het lustrum nu 10 jaar geleden. Heel wat uren heb ik onder het genot van een biertje en sigaar geluisterd naar zijn mooie verhalen van vroeger. Niet alleen de anekdotes van de helaas inmiddels overleden Ed maar ook de bloemlezingen van o.a. Albert Berkhof, Frans van der Lee en Hans Beerendonk geven je een goed beeld van de rijke historie van Pinoké.

Wat is er de laatste 10 jaar zo al gebeurd? Een hele hoop vind ik. Aan het rondzwerven is zoals Ed al schreef in ieder geval definitief een einde gekomen. Dat betekende dat er eens serieus nagedacht moest worden over de grootte van het clubhuis en de kleedkamers. Dit was noodzakelijk geworden gezien de groei van het ledenaantal en de veranderde eisen die de leden stelden aan ons Chalet. Dit resulteerde in 1996 in een verbouwing van het clubhuis.

Spectaculair was het begin met de komst van het benodigde hout uit het verre Rusland.

Eindelijk na weken wachten en wat steekpenningen links en rechts arriveerde het dan toch net na de zomer. Niet minder spectaculair was de bijgeleverde bouwtekening in de vorm van een meegestuurde timmerman die slechts alleen vloeiend Russisch sprak! Met handen en voeten en veel zelfwerkzaamheid van de leden Dick Wolff en Hans Hoogstraten lukte het uiteindelijk dan toch om van een berg balken de huidige verdieping met bestuurskamer en extra kleedkamers te fabriceren. Net op tijd was de verbouwing afgerond om in oktober 1996 het 25 jarige bestaan van het clubhuis te kunnen vieren. Wat jaartjes eerder was de accommodatie al aangepast met een tweede Kunstgras veld.

Met de uitbreiding van het aantal teams was dit absoluut een must. Niet alleen ging het Pinoké kwantitatief wat het aantal leden betrof voor de wind, ook kwalitatief kende wij een sterke groei. Dit is o.a. te danken aan de inzet van Pinoké-ers bij de jeugdafdeling. Zonder anderen te kort te doen wil ik toch hier melden de noeste werkers Dorien Jacobs, Max Koops en Marlieke Oltmans. Waar Pinoké vroeger slechts een handje vol jeugdteams kende, bestaat de jeugdafdeling inmiddels uit ruim 450 leden. Omdat jeugd goed getraind moet worden en de top senioren teams

steeds meer het enige KG veld bezette, resten er voorzitter Frans van Panthaleon van Eck niets anders om in september 1992 het tweede KG veld te openen. Twee jaar later al in mei 1994 wierp de goede jeugdaanpak zijn eerste vruchten af. Meisjes B1 werd als eerste Pinoké team Nederlands Kampioen. Een dag later gevolgd door Heren II. Zo bereikte Pinoké inmiddels al op gepensioneerde leeftijd de top van Nederland. Heren II behaalde ook in 1995 en 1996 de landstitel. Veteranen A deed dat ook in 1995. Wie volgt? Pinoké groeide van 850 leden naar het huidige aantal van ruim 1250. De stijging onder de jeugd noemde ik al. Door het aannemen van meer teams bij de senioren steeg daar het aantal naar 20 bij zowel de dames en heren. Hoe meer zielen hoe meer vreugde denken we dan maar.

Veel vreugde is er nog steeds in ieder geval. Zeker tijdens de in de jaren negentig geïntroduceerde play back festivals. Deze tot ver in de provincie bekende happening vormt één van de feestelijke uitspattingen die Pinoké nog steeds kent. De tijd van het huis discootje van Geert Wilmink ligt weliswaar al een tijdje achter ons, toch is een zondagmiddag met een jonge vent achter de herrie-verdeel kast nog steeds immens populair bij het gemiddelde Pinoké lid. Jammer dat de Gemeente

Pinoké enige restricties oplegt over het aantal feestjes dat wij mogen houden in verband met de geluidsoverlast in de buurt. Een andere restrictie waar wij mee hebben moeten leren leven is het aantal velden. Wel mogen wij sinds 1997 nu meer wedstrijden spelen op de grasvelden. Dat is prachtig als je niet te vaak van dergelijke najaren mag verwachten als in 1998. Records regenval werden verbroken. In zulke tijden groeit de vraag naar een derde of zelfs vierde kunstgrasveld. Zou dat ooit mogelijk zijn?

Ik denk niet in de huidige bezetting van de beschikbare ruimte in het Amsterdamse Bos. Maar wat als de burens van de bank hun biesen eens pakten en de gemeente er toe zou overgaan het Bos eerlijker te verdelen over de bewoners die er het meest gebruik van maken? Waarom zouden wij dan niet een prachtig complex kunnen aanleggen met vier KG velden? Een mooi toekomst beeld waarvan Ed ten Brink misschien niet eens van heeft mogen dromen! Voorlopig zitten wij nog maar met twee KG velden. Begin 1999 is dan eindelijk de renovatie van het oudste KG veld afgerond. Mede door het extreme weer heeft de bouw hiervan bijna 5 maanden geduurd. Pinoké heeft dan wel een primeur. Een waterveld met zand!

Op dit veld moet in 1999 Heren I weer terug promoveren naar de Hoofdklasse. Dit team vormde de laatste decennia een vast gezicht in de klasse met als hoogtepunt een gedeelde vierde plaats in 1997. Ook promoveerde Dames 1 in dat jaar naar de hoofdklasse. Had Pinoké maar niet het uitstapje met Heren 1 gemaakt naar het Wagener stadion van de burens dan was degradatie in 1998 denk ik geen feit geweest. Gelukkig maakte Dames 1 dit verlies dragelijk door zich knap te handhaven.

Als ik Jan en Sjaan (het illustere duo wat achter de schermen geheel vrijwillig een berg werk verzet) moet geloven speelt Pinoké volgend jaar weer met twee teams aan de top van Nederland. Iets wat in grote de achtste club van Nederland zeker niet zal misstaan.

Pinoké staat er in 1999 dan ook fantastisch voor. Iets wat wij moeten koesteren. Dat lukt alleen maar door de handen uit de mouwen steken van iedereen. Pinoké leunt op vrijwilligers die veel doen voor de club. Laat deze groep ook groeien dan weet ik zeker dat Pinoké in het jaar 2029 het eeuwfeest kan gaan vieren. Maar eerst op naar de vijfenzeventig.

Bert van Haagen, lid van verdienste en voorzitter Pinoké van 1994 tot 1999.

5.7.2. Het cabaret en het gala op 13 november 1999.

De lustrumcommissie had kosten noch moeite gespaard en de opwarmactiviteiten gedurende het hele lustrumjaar hadden hun vruchten afgeworpen. Er kwamen circa 450 betalende gasten naar het gala. Een groot deel van hen woonde ook de voorstelling van het cabaret bij.

Onder regie van Jochem van der Putt hadden de volgende leden een jaar lang geschreven, gerepeteerd en geïmproviseerd: Anneloes van der Woude, Harriet Ghijsen Cohen, Suzanne van Esser, Joyce Stuurman, Odette van der Maath, Marieke Willems, Pieter van der Putt, Stephan Beerends, Bas Brommet en Mark Wilmink.

Aan het resultaat waren alle inspanningen af te lezen. We vroegen Mark Wilmink om na vijf jaar nog eens terug te kijken.

“En dat terwijl ik er pas bij kwam toen de eerste aanzet al gegeven was”

Mark Wilmink (lid van verdienste red), Oosterbeek, december 2003

Ter gelegenheid van het lustrum vonden een aantal

dames uit het derde namelijk dat dit een mooie gelegenheid was om een ‘cabaretje in elkaar te draaien’. Er was in die zeventig jaar toch genoeg gebeurd en er stond nog een

hoop op stapel. Suus, Joyce, Odette en Anneloes namen contact op met het bestuur, met de lustrumcommissie en kregen het fiat: “Maak er wat moois van!”

Met een oproep in de Steekneus werd verder gezocht naar gedreven artistiek talent. In eerste instantie was er vooral sprake van gedrevenheid. Het talent was latent aanwezig, maar werd in later stadium pas nader gevormd, en hoe! Eerste bijeenkomst winter 1998-99. Vrouwtjelmantje of tien.

Tja, en nu? Wat gaan we doen? Kan er iemand zingen? Hoe pakken we het aan? Laten we maar wat gaan schrijven. Schets een sketch, neurie een liedje, verzin maar wat! Zet het op papier en volgende bijeenkomst zien we wat we ermee gaan doen.

De ‘schetsperiode’ nam wat langer in beslag. Uiteindelijk hadden we wel materiaal maar toen moest dat nog gekneed worden tot een programma.

Pieter van der Putt -enthousiast nieuw lid- stelde voor zijn broer –idem dito- te benaderen. Jochem was regisseur (en had een hoop andere kwaliteiten). En zo hadden we in hem onze eerste en enige professional. Nuttig en uiterst noodzakelijk. Hij bracht lijn, gaf aanwijzingen en offerde met ons vele weekeinden op.

We vonden een professionele oefenruimte in Aalsmeer (Studio Wonderland), met geluidsinstallatie en muziekinstrumenten. Op een of andere manier begon het toen pas echt te leven. Zo van: we gaan het echt doen! Het programma had vorm gekregen. Beetje serieus, maar de gein overheerste. De generale repetitie was ideaal; kleding was in orde en optreden ging –lekker- niet helemaal goed!

En dan is het 13 november. Al vroeg zijn we in de Sonesta koepel. Dat we daar mogen optreden! Lustrumcommissie is al druk in de weer om alles op orde te krijgen. Wij verkennen ons speelterrein, testen het geluid, stem, oefenen nog een beetje, eten een broodje en laten de gezonde spanning oplopen tot het moment van aanvang. Nou, gezond?

Het openingsnummer was nog even wennen, maar daarna leek het alsof we een thuiswedstrijdje speelden. En wat een publiek. Niet alleen een hoop mensen, maar ook zij hadden

er zicht- en hoorbaar lol in. Sketches als van de kakdames (Suus en Marieke), van de warming-up van heren 19 van Stephan en Pieter (dat als werktitel 'de nerd and the cool guy' had gekregen) sloegen als verwacht aan. Hetzelfde geldt voor de gevoelige liedjes van Joyce, Harriët ('de oude club'), Mark's 'ode aan Albert'), de medley en

Ik kan wel blijven doorgaan. Het was simpelweg in alle opzichten geslaagd. Het heeft de leden die het mogelijk gemaakt hebben een hoop tijd gekost, maar Pinoké was het waard, en nog steeds"

Het cabaret begon met een gesproken elftalfoto. U ziet de afbeelding hieronder. De spelers spraken om beurten een tekst over de historie van de club. Die teksten staan bij de namen onder de foto.

Uw clubhuis stond op een bierviltje (Harriet)

Er was eens een veel te kleine kantine. Er was nog net ruimte genoeg om op een bierviltje het clubhuis te tekenen en afspraken te maken over de levering van het hout uit Noorwegen. Bijeen waren een houthandelaar, een piloot, een creatieveling en nog wat veteranen na een gewonnen wedstrijd, ver in de derde helft. Hoewel toen ongetwijfeld onder invloed van Bacchus' vocht, binnen een jaar stond het nieuwe onderkomen van Pinoké.

De Moffen (Mark)

Weet u dat wij soms nog steeds als "fout" gekwalificeerd worden. Medio 1941 werd namens de in die tijd onder Duitse auspiciën staande Sportraad een drietal eisen neergelegd: 1. Alle joden van de club; 2. Eén NSB-er in het bestuur; 3. Pamfletten ophangen in het clubhuis met daarop oproepingen om dienst te nemen en als vrijwilliger naar het Oostfront

te gaan. Naar aanleiding hiervan zegden 138 van de 144 leden hun lidmaatschap op. Zes NSB-ers bleven over. Het merendeel van de weggelopen leden werd liefdevol opgenomen in het katholieke Oh Kay. De naam zegt het al. Fout hè?!

Na de oorlog (Pieter)

Weet u nog, na de oorlog, toen de minder gunstige elementen van de hockeyvelden verwijderd waren. De oude Pinokkio-leden wilden best terug naar een eigen vereniging, maar nooit meer onder die beladen naam. Vanwege de genoten gastvrijheid bij Oh Kay werd uiteindelijk besloten tot een fusie. Alleen de naam was nog niet duidelijk. Uiteindelijk was iedereen gelukkig met het wat vreemd aandoende "Pinoké". Het herentenuue van Oh Kay, blauw met witte V.

De Steekneus (Odette)

Weet u nog dat de Bindzwam bestond. Dat was het krantje dat als teken van verbroedering was ontstaan tussen de Oh Kay en de Pinokkio-leden, onder redactie van –vooral Jan en Koosje Kinderman, met als speciale edities de "Wijsneus" en de "Feestneus". In 1960 vond men dat er genoeg verbonden was en kreeg het krantje haar oude naam weer terug: de Steekneus.

Albert "Heintje" Berkhoff (Marieke)

Weet u nog dat mr Berkhoff afscheid nam. In 1981 besloot Albert, na jarenlange trouwe dienst, zijn alpinopet in de wilgen te hangen na vele jaren gefungeerd te hebben als wedstrijdsecretaris, elftalcommissie, jeugdtrainer en –coach en scheidsrechtercommissaris. Elke zondag kom ik dat hoofddekseel nog tegen. Bijzonder hè?!

Contributie door de eeuwen heen (Joyce)

Weet u nog, die goede oude tijd, toen we nog voor fl. 60,- per seizoen onze wedstrijdjes konden spelen. Dat was in 1969. En wat is het nou? Juist.

Archief (Stephan)

Weet u nog dat we ons eerste archief kwijtgeraakt zijn? De toenmalige secretaris (Margreet Bleeker) woonde op de Leidsegracht en ging verhuizen. Het archief dus ook en dat geschiedde per bakfiets. En toen lag het in de gracht. Maar waar is nu het andere archief?

Kunstgras (Suzanne)

"Mijn kunststofgroenen engeltje, ik leg u graag daar neer. En ga dan met mijn hockeystengeltje driftig op u tekeer. Uw speelbaarheid, uw aangezicht, uw zacht gifgroenen blos, zal voortaan een zegen zijn in het Amsterdamse Bos" (Kneuzencabaret medio jaren '80).

Op deze foto staan v.l.n.r. regisseur Jochem van der Putt, Anneloes van der Woude, Odette van der Maath, Suzanne van Esser, Stephan Beerends, Joyce Stuurman, Pieter van der Putt, Marieke Willems, Harriët Ghijsen Cohen en Mark Wilmink.

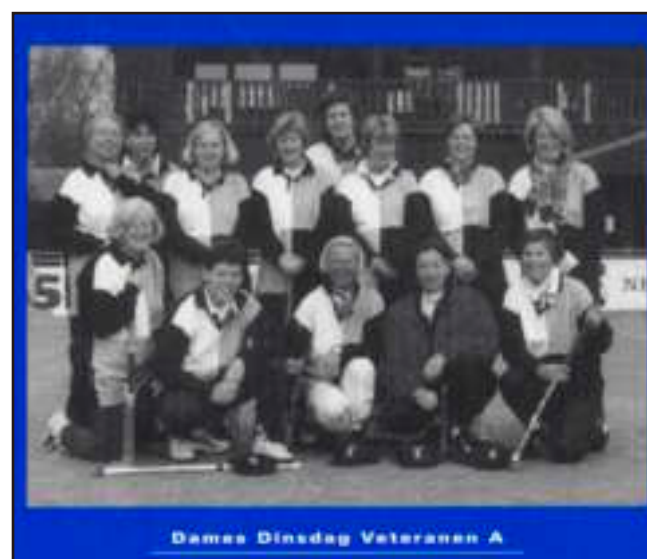
Alle bezoekers van het feest in de Koepelkerk kregen een speciale uitgave van de Telegraaf mee, waarin Marilyn Monroe Pinoké speciaal feliciteerde met haar verjaardag.

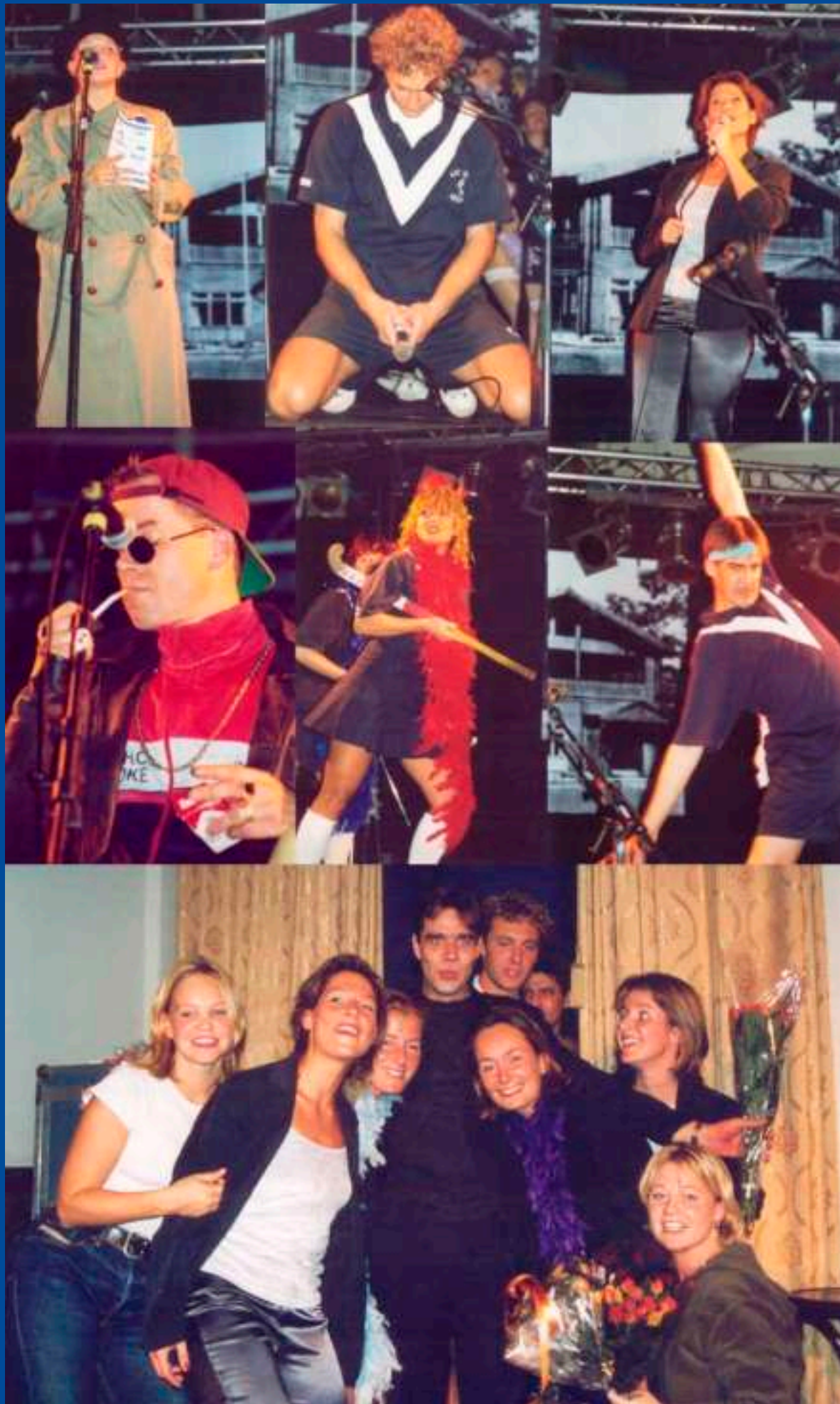

De lustrumcommissie bestond uit v.l.n.r.: Tom Kaars Sijpesteijn (fiscus en toernooi), Ernst Rauwenhoff (evenementen), Yelly Weidenaar (bestuur en algemeen), Carolien de Rooij (sponsoring) en Kees van der Hoeven (jeugd). Zittend: Robert Leeseman (gala).

De dames van de dinsdag veteranen hadden het beter begrepen dan menig weekendteam. Ze kochten stante pede allemaal een door Jeroen van Heugten ontworpen lustrumshirt en gingen daarmee op de foto voor de kalender.

Pinoké Iustrumcabaret 1999

5.8.1 Het 75 jarig bestaan in 2004.

U leest momenteel in het boek dat is uitgegeven ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan. Het boek is gelanceerd op 20 mei 2004. De officiële start van het lustrum vond plaats op vrijdagavond 23 januari 2004 in het clubhuis.

The image shows two items related to the 75th anniversary of Pinoké. On the left is the cover of a book titled 'STEEKNEUZEN WORDEN FEESTNEUZEN' with a date stamp '23/01 2004'. On the right is a page from the magazine '75 jaar Pinoké' with the headline 'WIJ ZIJN JARIG!' and a list of names: 'De heer Pinoké, De heer Pinoké, De heer Pinoké, De heer Pinoké'. Below the magazine page is a logo for '75 jaar Pinoké' and a logo for 'De Oude Pinoké'.

The image is a screenshot of the 'Hockey Magazine Online' website. The browser title is 'Hockey Magazine Online - Microsoft Internet Explorer'. The address bar shows 'http://www.emag.nl/emag/hockeymagazine/html/mail/whb040126_67.htm'. The main header features the 'HOCKEY magazine ONLINE' logo with the KNHB logo. Below the header, there is a section titled 'Inhoudsopgave' with links to articles such as 'Mager winstje voor Oranje heren', 'Zilver voor Oranje Dames', 'Altijd weer Duitsland', 'Tweede plaats is terecht', 'Arbiters in de watten geleed', 'Zondag simpel langs Zuid-Afrika', 'Via Argentinië naar Athene', 'Pinoké ouder dan gedacht', and 'Colofon'. A featured article titled 'PINOKE OUDER DAN GEDACHT' is visible, with a photo of Karen Wesselink and Marjan Icke. The photo caption reads 'Karen Wesselink (links) en Marjan Icke'.

De toespraak van voorzitter Marjan Icke werd door de media overgenomen: Pinoké is een vrouw. Die liegen immers ook altijd over hun leeftijd. Bovenstaand Hockey Magazine online.

Zowel onze beide hockeyburen als de KNHB waren vertegenwoordigd en dat leverde zelfs een bericht op de website van de A.H. & B.C. Amsterdam op. Zie de volgende pagina.

Op de foto van staan v.l.n.r. Amsterdam voorzitter Jons Hensel, KNHB directeur Johan Wakkie, lustrum-commissievoorzitter Jeroen van Heugten, Hurley-voorzitter Jan Winkel en onze eigen voorzitter Marjan Icke.

We ontvingen van de gemeente Amstelveen een mooi kunstwerk hetgeen ook een bericht opleverde in het Amstelveens Weekblad. We hebben in dit krantenbericht de zwart wit foto even vervangen door een kleurenfoto.

Wethouder Hester Maij van Amsterdam overhandigt een speciale penning aan Marjan Icke.

Marjan Icke staat hier op de foto met erelid Frans van Panthaleon van Eck. Marjan baarde opzien door rond te lopen in een speciaal vervaardigde gilet van stropdassenstof.

75 Jaar
Puur
Pinoké
2004

24. - 1965 Jongens A1.

Staannd v.l.n.r.: coach P. Constandse, Jan Romswinkel, Huib van der Heyde, Cees Pasmooij, ?, Ross en Guus Arens.

Geknielnd v.l.n.r.: Harold Oostr, Nico van Rossum, Thijs van Stapele, Rob Konijn, Paul Lunter en Han Kolleman.

5.8.2 Teams van Toen op 20 mei 2004.

“Als je een “gewone” reünie houdt dan besluit iedereen op het laatste moment om toch maar niet te komen. Of mensen lopen de hele tijd te zoeken naar vrienden die niet zijn gekomen”.

Dat was het realistische advies van Frans van der Lee toen we begonnen te denken wat we voor oud leden konden doen. Daarom ontstond het idee om oude teams in hun geheel uit te nodigen en ze zelf een tegenstander uit te laten zoeken.

Het werd een doorslaand succes. Want het vermoeden bleek gerechtvaardigd dat men oud teamgenoten niet in de steek zou laten. Er kwamen negentien teams met aanhang en tegenstanders. Het werd een dag om nooit te vergeten. Zowel voor de oude hap die zijn Pinoké nog bijna precies zo terug vond als het vroeger was, als voor de huidige jeugdleden die zich de deelname aan zo'n feestje niet lieten ontnemen.

Pinoké denkt aan krasse knarren

AMSTELVEEN — In het kader van haar 75-jarig bestaan houdt hockeyclub Pinoké op donderdag 20 mei (hemelvaart) een Teams van Toen-dag. Oude teams spelen wederom in hun historische samenstelling van soms decennia geleden, maar er spelen ook teams van enkele jaren geleden. Er wordt gehockeyed tegen zelf uitgenodigde tegenstanders.

Voor ouderen die niet meer in staat zijn om een hele wedstrijd te spelen wordt een KIP-toernooi (Krasse knarren Individueel Prestatie Toernooi) georganiseerd.

De foto's zijn gemaakt door Mieke Vaas.

Veertig oud bestuursleden. Kijk voor de namen op bladzijde 390.

Meisjes B1 Landskampioen in 1995.

Achterste rij v.l.n.r.: Melanie Meerschwam, Lyndsey Reich, Marijs Kolenberg en Myrte Blekman.
Middelste rij v.l.n.r.: Martine van Herrewegen, Melany Peleg (niet van 1995), Nathalie Peleg, Roxane van Hoorn (niet van 1995) en Maribelle Mampaij. Voorste rij v.l.n.r.: Andrea Stuyt, Suzanne Weyel en Petra (viel in voor de Teams van Toen dag) Uit het B1 team van 1995 waren helaas afwezig: Aviva Meerschwamm, Caroline Noordijk, Anita Coronel en Anne Claire Dijkstra.
Zie ook bladzijde 205.

Dames 9 uit 1979.

Staan v.l.n.r.: Irene van Meeuwen, Hanneke Schless, Angelique de Weerd, Albertine v.d. Berkhof, Thali Kruseman en Solveig Rip. Zittend v.l.n.r.: Carin van de Griendt, Jeanette van Ermel Scherer, Annet Schölvinc-den Herder, Freeke Mulders, Renske Caspers (met bord) en Nori Jorna.
Twee vooraan: links Marie-Therese Willekens en rechts Stephanie Terwindt.
Op de foto ontbreken: Carine Jongeneel, Ellis Kramer en Erica Bogaers.

1977 jongens A1 tweede van Nederland in de zaal.

Boven v.l.n.r.: keeper René Bergh, coach Roelant Oltmans, technisch directeur Jan Groothuis en Martin Bennis.

Zittend v.l.n.r.: Taco Jurrema, Edwin Smelt en Max de Bruin.

Heren 1 uit 1977, 78 en 79.

Staan v.l.n.r.: Martin Bennis, Hans Savalle, Bert Mol, Esso Noordhoff en Willem Meurer.

Middelste rij v.l.n.r.: Pieter Kuiper (manager), Jan Groothuis, Leopold Messchaert, Joost Wiggelendam en

Eduard Schölvink. Voorste rij v.l.n.r.: Sander Struyk, Roelant Oltmans, Taco Jurrema, Flip Goudsmit en Allard van Kranendonk. Zie ook bladzijde 195.

Heren 3 uit 1982.

Staan v.l.n.r.: Jan Hein Allema, Juun van Burk en Bonno Mijnlief. Zittend v.l.n.r.: Dolf van den Bos, Sander Struyk, Jan Schüller en Hans Kuipers. Voorste rij v.l.n.r.: Paul Groeneveld, Stef Jurrema, Ido Stuit en Peter Bennis. Liggend: Marc Bovenlander.

1987: Heren 1 voor de eerste keer naar de hoofdklasse.

Staan achteraan: aanvoerder Thijs Clement. Achterste rij v.l.n.r.: Eddie van der Zee, Dankert Westbroek, Godert Vinkesteyn, Martin Bennis en Sander Kiës. Voorste rij v.l.n.r. : Geert Wilmink, Evert Vixseboxse, Hans Kok, Timo Hoogeboom, Nol Phijffer en Diederik Klop. Helaas moest coach Pieter Offerman vroegtijdig vertrekken i.v.m. een bruiloft in Joegoslavië. Ook manager Hans Beerendonk en spelers Rogier Beerendonk en Pieter Kodde ontbreken op deze foto. Zie ook pagina 213.

Heren 1 begin jaren 90.

Boven v.l.n.r.: Tom Kaars Sijpestijn, Herbert van Wering, Bouke van Lotheringen, Niels de Lange, Marco van Os, Haico Toxopeus, Danny Bree en Hans Peters. Zittend v.l.n.r.: Govert van Doesburg, Jeroen Ottevanger, Murk Spits, Rogier Beerendonk, Frank Bakker en Hans Reuver. Voorste rij v.l.n.r.: Mathijs Kees, Gijs Vijn, Bart van der Meer, Ferco Spits, Martien Scheffers en Aart Rupert.

Dames 1 bijna Nederlands kampioen in 1977.

Staannd v.l.n.r.: Macky Pierik, Oek Deken, Henriëtte Heij, Els Lelijveld-Arens en Nel Klein-Bog (scheidsrechter van toen). Zittend v.l.n.r.: Chantal van der Horst, Ellen Asselbergs, Marlieke Oltmans, Monique van 't Hek en Francine de Booi (scheidsrechter). Vooraan: links Marjan Icke en rechts Jetske Verbij van Hoeckel. Zie ook bladzijde 193.

Dames 1 in het begin van de 80-er jaren.

Achterste rij v.l.n.r.: Sylvia Oltmans, Erica van Eeghen, Fleur Gieben, Eveline de Jong, Marjolein Niessert en Corina Vredembregt.
Middelste rij v.l.n.r.: Francine Mol-Hulsbeck, Vera Poelmann-Wolffs, Mies Smelt, Ties Ament, Joyce Nieuwenhuys-Semmelinck en Marjolein Praaning.
Voorste rij v.l.n.r.: Annet Bennis, Astrid Brummer, Adelheid van Pampus, Mariëlle Jurrema en Gigi Calkoen.

Meisjes B1 tweede van Nederland in 2001.

Staan v.l.n.r.: Daphne van Dijk, Mara Sandberg, coach Wilbert Hartman, Carola Stenvers en Nienke Erkelens. Zittend v.l.n.r.: Tamar Meijer, Filipa van Raalte, Ava Glazenburg en Eveline van Daal.
Voorste rij v.l.n.r.: Gitta van Willigenburg, Karlijn Jansen en Kyra May van Hoof.
Zie ook bladzijde 279.

Teamgenoten van André de Goederen.

Staan v.l.n.r.: Sikko van Daal, Betty Schols, Charles Bosch, Herman Schols, Samuel Reinders Folmer, Hein Lier, Moritz Tof, Yvonne de Goederen, Anneke & Huib Ozinga, Karel Teunisse, Kees & Irene Smit, Carla Teunisse, Inge Lier en Anke van Maanen. Middelste rij v.l.n.r.: Ineke Ruiter, Edward James, André de Goederen, Robert Ruiter en Jan van Maanen. Voorste rij v.l.n.r.: Diet en Frits Kessel, Frans van der Lee, Uda Bosch, Anja en Hans Siebelink.

Vintage.

Achterste rij v.l.n.r.: Frank van Oorschot, Rein de Waal, Eric van der List, Mariëlle Bodewes, Jaap van Willigenburg, Marjan Icke en Marguerite Steketee. Middelste rij v.l.n.r.: Ineke Lommerse, Arbo den Burger, Ray de Vries, Margreet Bleeker-Hemmes, Frans van Panthaleon van Eck, Jacqueline Bakker en Yvonne Sonius. Voorste rij v.l.n.r.: Machteld Hoppenbrouwers-Stegeman, Marijke Broekhuizen, Afien Nap, Ruth Holtus en Marloes van der Hulst.

30 jaar teamgenoten van Fransje Bijnen.

Staannd v.l.n.r.: Corelle van den Bos-Bos, Hanneke Bloemendal, Monique Lageweg, Karin Meurs en Nanna van Ginhoven (met dochter). Zittend v.l.n.r.: Anneke Vixseboxse, Tanja Bos, Hanneke Smelt-Bey, Fransje Bijnen, Charlotte Blauwhoff-Groutars, Annemarie Dijkzeul-Schwantje en Marije Jurriëns. Vooraan zittend: Patty Clement-Beentjes.

Rijpe talenten door de jaren heen.

Staannd v.l.n.r.: Erica van Eeghen, Eveline de Jong, Marielle Jurrema, Mies Smelt, Ingrid Samson, keepster Sylvia Oltmans, Corina Vredembregt en Marjolein Niessert. Geknielnd v.l.n.r.: Marjolein van Praaning, Annet Bennis en Fleur Gieben.

Jongens A1 aan het eind van de vorige eeuw.

Staan v.l.n.r.: Dirk de Graaf, Dirk Jan Stenvers, Raoul Oei, Maarten Stenvers, op de schouders Sjoerd de Weert, Jotte Mulder, Olmer Meijer, en Christiaan Visser. Geknield v.l.n.r.: Bartel Berkhout, Daan Dessing, Pieter Alexander, Jeffrey Parson, Damian Hope en Joost van Raalte.

Heren II en III begin jaren 80; de discipelen van Diek Mos.

Staan v.l.n.r.: Juun van Burk, Frank van Oorschot, Erik Jan de Vos, Bonno Mijnlief, Eric van der List, Steven Smit, Menno Cohen, scheidsrechter Frans van der Lee en Cees Smit. Middelste rij v.l.n.r.: Jan Hein Allema, Dolf van den Bos, Sander Struyk, Jan Schüller, Hans Kuipers, Edwin Smelt en scheidsrechter Max Koops. Voorste rij v.l.n.r.: Hessel Groendijk (sorry van de hand, daarom de extra foto), Jeroen van Heugten, Taco Jurrema, Stef Jurrema, Ido Stuit en Peter Bennis.

Jongens D1 uit 1998.

Kijk voor de namen op bladzijde 293.

Jongens A1 uit 2004.

Staan v.l.n.r.: Pelle Wiggelendam, David Six, Sander Kraan, Willem Smelt, Jaap van de Broek, Teun Backer en Benjamin Namane.

Zittend v.l.n.r.: Dider Meijer, Louis Swart, Joost van Mechelen, Samuel Prins en Roel van Lohuizen.

Dames 1 voor de eerste keer naar de hoofdklasse in 1989.

Staan v.l.n.r.: Arno Ramakers (trainer/coach), Tessa Walta, Judith van Tijn, Prisca Ancion, Fransje Bijnen (aanvoerder), Viviënne van Deventer, Eveline Veraert, Helma van Daalen, Elsbeth Janmaat en Els Tau (manager). Gekniel v.l.n.r.: Myra Nods, Henriëtte van Oosterzee, Ingrid Breedveld, Eliane Koelmans, Caro van Dijk en Ada Ottenhof. De foto is gemaakt in april 1989. Pascale Toutenhoofd ontbreekt. Zie ook bladzijde 251.

Onderstaand een remake van de foto van 1989...met enkele gemaskerde stand inn's.

Staan v.l.n.r.: Arno Ramakers (trainer/coach), stand in voor Judith van Tijn, Tessa Walta, stand in voor Judith Kuenen, Prisca Ancion, Fransje Bijnen (aanvoerder), Viviënne van Deventer, Eveline Veraert, Helma van Daalen, Elsbeth Janmaat en Els Tau (manager).

Zittend v.l.n.r.: Pascale Toutenhoofd (dit keer gelukkig wel op de foto), Myra Nods, Henriëtte van Oosterzee, stand in voor Ingrid Breedveld, stand in voor Eliane Koelmans, Caro van Dijk en Ada Ottenhof.

Heren 1 uit de jaren 60.

*Staannd v.l.n.r.: Carel Theunissen, Peter de Reuver, Mackie van Gelder, Henk Rikse en Huib van der Heyde.
Midden v.l.n.r.: Luc Levie, Sikko van Daal, Nico Kat, Harry Roepers, Robbie Gerritse en Herman Schols.
Voor v.l.n.r.: Charles Bosch, Cees Smit, Jan Reinier van der Heyde, Fred Kramer en Jan Groothuis.*

5.8.3 Het Lustrumgala in Artis.

Op 27 november 2004 was het dan eindelijk zo ver. De zalen van Artis gingen open voor de formele viering van 75-jarig bestaan. Alle gasten kregen een blauw armbandje teneinde duidelijk te maken dat ze betalende gast waren. Zwart wit was het kledingadvies en velen kwamen in smoking, avondjurk of andere creatie.

Pieter Meurs speelde met zijn combo in de Flamingo Serre. Daar was voor de heren van LX en hun gevolg een speciale zitfaciliteit gecreëerd. Onderstaand ziet u aan de kassatafel v.l.n.r.: Carina Vergroesen (net weer zwanger), Hendrik Jan Onnes en Machteld Veraert.

De laatste twee organiseerden met voorzitter van de lustrumcommissie Jeroen van Heugten (die u rechts ziet staan staan), alle lustrumfestiviteiten. Op de achtergrond lopen clubhuismanager Justus de Nijs en Heren 1 manager Hans Hemminga vakinformatie uit te wisselen.

V.l.n.r.: Netty van Willigenburg, Max de Bruin, Anouk van Zuylen, Jaap van Willigenburg en Joost Wiggelendam.

Stand v.l.n.r.: Nol Phijffer, Marinje Phijffer, Hans Thijs en Annemieke Thijs. Daarvoor: Mariëlle Bodewes.

V.l.n.r.: Nori Wiggelendam, Marlieke Oltmans, Ronald Meijer en Pinoké huismuzikant Pieter Meurs.

Dames 7 is altijd bereid om even te poseren. Staand v.l.n.r.: Laura Tissing, Judith van 't Hek, Emilie Preij, Lysanne Denneboom en Dorine Kranenberg. Voorste rij v.l.n.r.: Marije van Akkerveeken, Marijn Luykx, Valerie van Akkerveeken en Annemarie Goud.

V.l.n.r.: Pauline Wilmink-Spekken, Francisco Smeur, Frans van der Lee (erelid) en Mark Wilmink (lid van verdienste).

V.l.n.r.: Wouter van Balen en zijn vrouw, Max Koops (erelid), Marcelle Bovenlander en Rob Bovenlander.

Twee voorzitters in een tête à tête.

V.l.n.r.: Frances van Panthaleon van Eck-Gramende, erelid Frans van Panthaleon van Eck en Erikjan Hinnen.

Bart Holla zette zijn overwinningspremie van de volgende dag in. De wedstrijd tegen Oranje Zwart ging helaas verloren, maar hij had dus ook geen overwinningspremie verspeeld.

En het spookte nog lang die nacht.

6.1. De Prehistorie.

De bouw van een eigen clubhuis in 1971 is zonder enige twijfel het meest markante moment in de historie van de club.

Maar daarvoor hadden we ook al onderdak en er werd zelf een speciaal "clubhuis" voor de jeugd gebouwd.

O.K. had een prachtig clubhuis op het Museumplein. Maar dat werd gedeeld met andere gebruikers. Meer over deze huisvesting kunt u lezen in hoofdstuk 2.3. (blz. 9).

Van andere clubhuizen van O.K. is niets bekend, laat staan dat er beeldmateriaal van is. Pinokkio speelde in het begin op de velden van Famos aan de Schinkel. Maar het enige wat we daar van een clubhuis weten is de korte beschrijving van Herman Lebbink uit het

lustrumboek van 1979: "We timmerden zelf een clubhuis. Nou ja, clubhuis. We bouwden een hokkie met wat handenwaskommetjes". Zie ook hoofdstuk 5.4.1. (bladzijde 90). De verhuizing naar het Twentsche Bank terrein in de zomer van 1938 bracht de voordelen van een prachtig clubhuis met zich mee dat voor die tijd zeer luxe was. Het clubhuis staat er nog steeds in zijn oorspronkelijke staat. Veel oudere leden hebben er nog goede herinneringen aan. Vanaf het begin werd dat clubhuis beheerd door de heer en mevrouw Rikse; zoon Henk speelde een lange tijd in Heren 1.

Op bovenstaande foto uit 1947 ziet u duidelijk het Twentsche Bank clubhuis op de achtergrond.

De familie Rikse vierde in 1968 hun dertigjarig jubileum en werd bij die gelegenheid gehuldigd en toegesproken door Pinoké voorzitter Toon Bovenlander. Zoon Henk zit op de achtergrond.

Je kon op het terras van de Twentsche Bank lekker in het zonnetje zitten zoals u op deze foto goed kunt zien.

De huisvesting van de jeugd was problematisch dus ging de club sparen voor een eigen clubhuis voor de jeugd. Daarvoor werd in 1953 een speciaal bouwfonds opgericht waaraan leden voor 25 gulden konden deelnemen. Pinoké speelde toen nog op de velden van de Twentsche Bank. Op de lokatie van de huidige velden 16 en 17 speelde toen twee voetbalclubs met de naam Oosterparkers en The Unity. Het jeugdclubhuis bestond uit een jongens- en een meisjes-gebouwtje er werd gebouwd op de plaats waar nu ons clubhuis staat. Veel veertigers en vijftigers onder de Pinoké-leden herinneren zich de enorme herrie die het maakte als je een hockeybal tegen het houten muurtje sloeg. De raampjes boven moesten het ook regelmatig ontgelden. Je kon je hier alleen maar verkleden. Een flesje cola en een glacé kon de jeugd bij meneer Rikse kopen. Toen de gebouwtjes in 1971 gesloopt moesten worden stonden de vrijwilligers in een rij en de kippenhokken lagen in een mum van tijd tegen de vlakte.

Het huidige ABN AMRO clubhuis. Het gedeelte rechtsvoor is later aangebouwd.

De twee gebouwtjes werden gebouwd in 1953 en 1955. Bouwers Joep Hendrix en Rob Cavalini werden lid van verdienste.

6.2. De bouw van het eigen clubhuis.

Er was veel enthousiasme om acties op touw te zetten voor een eigen clubhuis maar er werden geen grote bedragen binnengehaald. Ondergetekende verliet in de zomer van 1969 op twaalfjarige leeftijd Pinoké.

Kort daarvoor kreeg de jeugd uit dank voor alle inspanningen (oude kranten ophalen en pennen verkopen) nog wel een rondvlucht boven Amsterdam aangeboden. Maar van een clubhuis was toen in de verste verte nog geen sprake.

Op 5 maart 1970 dienden voorzitter Toon Bovenlander en secretaris Edward James een "Aide mémoire en dringend verzoek" in bij de betreffende autoriteiten. Pinoké had 340 leden in 27 elftallen en beschikte over maar 3 grasvelden. Men wilde de autoriteiten nog eens duidelijk bekendmaken met de précaire situatie t.a.v. de beschikbare hockeyvelden en de clubhuis accommodatie. Er volgt een chronologische opsomming vanaf 30 oktober 1964: een ware klaagzang van 21 initiatieven die tot niets hadden geleid. Die opsomming gaf in feite aan dat Pinoké aan de rand van de afgrond stond.

Aan de wethouder van sportzaken van Amsterdam werd gevraagd om een contract van twee jaar voor twee velden om te zetten in een contract van 10 jaar voor 4 velden. Toentertijd werd nog gevoetbald op de velden waar nu veld 14 en 15 liggen.

Dat kunt u goed zien op onderstaande luchtfoto. Er waren geen bruggetjes naar die velden.

Kieviten in Wassenaar eventueel over worden genomen. Een alternatief was het bouwen van een Noorse blokhut met ondersteuning van de Noorse Ambassade.

Albert Berkhoff had al jaren gespaard om een bouwfonds beschikbaar te hebben als het ooit zover mocht komen. Toen de toestemming kwam was het zeer prettig om dat geld achter de hand te hebben. Ruim f 60.000,-.

Het bruggetje vanaf het huidige clubhuis naar de velden van de Twentsche Bank (na 1964 ABN en sinds 1991 ABN/AMRO) is nu volledig gebarricadeerd. Vroeger was het een doorloop vanaf het clubhuis van de Twentsche Bank naar de overige drie velden van Pinoké. Als je goed naar de luchtfoto kijkt is de conclusie gerechtvaardigd dat er op zondag zelfs op zes velden gespeeld kon worden. Op het terrein voor het huidige clubhuis lagen door wat creatieve berekeningen drie hockeyvelden. Op zondag konden de (senioren)hockeyers van Pinoké gebruik maken van de Twentsche Bank kleedkamers. Tevens werden dwars over het voetbalveld twee hockeyvelden uitgezet. Maar dat kon natuurlijk niet op zaterdag. Want dan werd er gevoetbald door de Twentsche Bank. Het hoofdveld van Pinoké lag lange tijd op het terrein van de Twentse Bank. Het verst van het clubhuis verwijderd, parallel aan het voetbalveld (rechtsonder). Deze foto staat groot op bladzijde 247.

In 1955 was Toon Bovenlander (11-5-18) op 37 jarige leeftijd lid geworden (gebaloteerd door Cor Diepeveen). In 1968 werd Toon voorzitter van het bestuur dat een beslissende impuls aan de groei van Pinoké zou geven. Toon volgde de jonge voorzitter

André de Goederen op. Toon heeft al vaak verhalen verteld en geschreven over de bouw van het clubhuis. Dus volstaan we op de volgende bladzijden met het overnemen van een verhaal uit het jubileumboek van 1979 (50 jarig bestaan).

De belangrijkste reden om dit verzoek in te dienen was het feit dat zich de gelegenheid voordeed om definitief een eigen clubhuis neer te zetten.

Daarvoor waren twee mogelijkheden. Om te beginnen kon het houten clubhuis van de

25. - 1965 Heren V.

Dit is een inmiddels beroemde foto die in veel publicaties heeft gestaan. Vermoedelijk is dit de enige foto die bewaard is gebleven waarop zowel wijlen erelid Albert Berkhoff als erevoorzitter Toon Bovenlander staan afgebeeld in Pinoké tenue. Steevast wordt de opmerking gemaakt dat de elfde man de foto heeft gemaakt.

Staand v.l.n.r.: Jan v.d. Poll, Arthur Staeter, Evert Beket, Leo Bouwman, Albert Berkhoff, Toon Bovenlander en ? .

Gekniel v.l.n.r.: ? , Arnout Ross en ? .

Uw clubhuis stond op een bierviltje. Zo begon het!

(een verhaal uit 1979 door Toon Bovenlander)

Zo begon het. Na een van die wervelende veteranen hockey-wedstrijden in 1970 tegen Voordaan zaten we gezellig op elkaar gepakt in hun kleine clubhuis onder een biertje (en niet eentje) na te kaarten over 'de taktiek van de game of the year'. Het was zó nauw in die kleine kantine dat je tegelijk moest drinken, anders ging het niet! Daarnaast kon je alleen nog maar 'plat praten en schol eten' zó benauwd was het! Ene Claushuis van Voordaan, een flitsende middenveldspeler, vroeg ons of die situatie wel zo kon blijven. Nee, was het antwoord; we moeten hier helemaal vandaan en de gemeente wil ons naar een nieuw complex aan de Kalfjeslaan hebben. Maar... zeiden we, we willen niet en doen halsbrekende toeren om hier te blijven. Het is immers het mooiste sportterrein van Nederland. Nergens vindt men zo'n prachtige bosrijke begroeiing als hier. En dan, we zitten hier al 40 jaar. Oudere spelers hebben hier hun vrouw ontmoet en hebben hun kinderen hier de eerste beginselen van het hockeyen bijgebracht. Dit stuk grond zit vol emotionele bindingen met jonge gezinnen of andersom. En toen begon het, lieve lezers! Claushuis zei tegen Hans Oostenbroek en mij: als je een stukje grond hebt, kan ik daarop in enkele maanden een Noors houten clubhuis zetten, want ik doe toevallig in deze zaken. Pratend en pratend krabbelden wij op een bierviltje een stukje land, waarop nu het clubhuis staat. Tot onze stomme verbazing krabbelde Claushuis vervolgens op een tweede bierviltje (papier was te duur) de hoofdlijnen van een Noors clubhuis. Sprakeloos als we toen waren namen we nog maar een biertje en zo gingen we uit elkaar. En toen ging 's maandags het proces al in werking. Peter Lukowski, Hans Oostenbroek, Edward James, Dick Wolff, Dick van Velzen, Peter Triebels en nog enkele anderen zaten te vergaderen of zaten bij één of andere gemeentelijke instantie. We konden er niet van slapen en van werken overdag kwam nauwelijks iets. De Hockeybond werd

ingeschakeld, de voetbalclubs die toen nog op de velden 'over de sloot' speelden werden voorzichtig benaderd en tenslotte kwam A.C.C. ook in het spel. Met z'n allen vormden we een sterk team om te verkrijgen dat we in het Bos mochten blijven, hetgeen tenslotte gelukte.

De rest, lieve lezers, heb ik wel eens meer verteld. Binnen een jaar (1970) stond het clubhuis er. Het kostte toen ongeveer f 250.000,- plus door eigen leden ingezette arbeid van ca. f 50.000,-. Nu (1979) is het verzekerd voor f 700.000,-. Het is en blijft een uniek, gezellig bouwwerk 'gerund' door een ijzersterke clubhuiscommissie, die zó hard heeft gewerkt dat we bijna uit de schuld zijn.

Toon Bovenlander in de Lustrum editie van de Steekneus ter gelegenheid van het 50 jarig bestaan van Pinoké in 1979. Op 14 oktober 1972 werd Toon Bovenlander benoemd tot erevoorzitter.

Voordaan heren veteranen – Pinoké heren Veteranen.

(Door Joep Wilmink april 2004)

Joep Wilmink was aanwezig bij het prille begin van het clubhuis dat inderdaad op een bierviltje begon. Hij groef in zijn geheugen.

Prachtig weer met een pittige tegenstander. De twee flankverdedigers Toon Bovenlander (met lange krul) en Ernst Kiek, beiden tegen de 50 jaar, zouden het zeker zwaar krijgen en de twee centrumverdedigers Gerard Hinnen en Hans Oostenbroek zouden zeker ook hun handen vol krijgen. Derhalve werd ook een viermans middenveld geformeerd door Hans Beerendonk uit de rechterspitspositie te laten terugvallen naar het middenveld. Voor de aanvalslinie bleven nog maar twee spelers over: Peter Triebels als linkerspits en Fred Kramer. De laatstgenoemde was daarom zeer in zijn element want hij hoefde en kon geen bal meer afgeven! Ja, ja. U begrijpt het goed: Pinoké speelde 4-4-2 op de "counter" en dat in 1970 bij de veteranen. Het werd aanvallen (door Voordaan) en verdedigen door Pinoké. De verdediging zat pot-dicht en keeper Wijnand Hefting gaf geen krimp. De "counter" werd zeer efficiënt en effectief uitgevoerd. Fred trof driemaal doel en Peter Triebels maakte nummertje vier met een verwoestend schot (hij miste de keeper op een haar na). Eindstand na twee helften 1-4. Onder het genot van een welverdiend pilsje speelde de derde helft zich in een hoekje vooral af tussen Toon B. en Hans O. van Pinoké en Claushuis de linkshalf van Voordaan (die bij gebrek aan een directe tegenstander – wij speelden immers zonder rechtsbuiten- uitermate fris aan de derde helft kon beginnen). Op een bierviltje tekenden zij iets dat op een huisje van Hans en Grietje leek. Fanatiek werd soms alles weer veranderd maar eindelijk stond het gewenste huisje op het bierviltje. Deze derde helft werd een éclatant succes voor de hockeyclub Pinoké met Toon als sterspeler en Claushuis als aangever c.q. leverancier. Op 4 september 1971 werd het karakteristieke houten clubhuis van de A.M.H.C. Pinoké geopend. Bravo Toon.

Stap 1. Het leggen van de fundamenten.

De aannemer van het clubhuis was de firma Honhoff. Als eerste werd hun bord op het kale terrein gezet.

Hoewel je zou kunnen denken dat het clubhuis uitsluitend uit hout bestaat zijn er natuurlijk wel betonnen fundamenten gestort. Hieronder ziet u het huidige toegangspad.

Pinokéleden hielpen mee met het graven van de sleuven, terwijl cricketers op de achtergrond gewoon doorgingen met hun spelletje.

De laatste kans om de kruipruimtes onder ons clubhuis te zien. Er werd gebruik gemaakt z.g. staalbouw.

Stap 2. De eerste balklegging.

Op 12 juni 1971 kon de eerste balk worden gelegd. Het was natuurlijk een gedeelde ceremonie met de cricketers van A.C.C. die in de zomer gebruik zouden gaan maken van het clubhuis. Na al die jaren is het vooral leuk om de mensen en kinderen op de achtergrond te herkennen. Eerst werden er toespraken gehouden. Eerst door A.C.C. voorzitter Max de Bruin sr., —→ geflankeerd door Pinoké jeugdleden: v.l.n.r. Marcelle Triebels, Marc Beerendonk, Max de Bruin en rechts van Max Liselotte Triebels. Het zal u opvallen dat de vrouwelijke leden van Pinoké op dat moment andere shirts droegen dan de mannen.

Een toespraak door Pinoké-voorzitter Toon Bovenlander. ↓

↓ Vervolgens een toespraak van Peter Triebels.

← Vervolgens werden natuurlijk wat kadootjes uitgewisseld. Bloemenmeisje Carola Beerendonk ziet rechts een vliegtuig aankomen.

↑ Bij het 25-jarig bestaan van het clubhuis opnieuw gefotografeerd. V.l.n.r.: Marc Beerendonk, Carola Beerendonk, Zus Bovenlander en Marcelle Triebels.

← Zus Bovenlander, de vrouw van de voorzitter legde de eerste balk.

Er werd veelvuldig gefotografeerd. En let op de kinderen die nu grote mensen zijn.

26. - 1966 Heren II op Randwijk.

Staand v.l.n.r.: Wouter Drewes, Edward James, Henk Kooijman, de omgedraaide man is onbekend, Jelle Sterringa, Jack Vardon, Henk Rikse en Jack Wouters.

Zittend v.l.n.r.: Raymond Smit, Robert Ruiter en Nico Kat.

De balk die u hieronder ziet, is nog steeds te zien in het clubhuis. Hij is verwerkt in één van de vier pilaren midden in het clubhuis. Aan de zijkanten de naam van beide clubs.

27. - 1966, 8 mei Heren I promoveert naar de overgangsklasse.

Deze kleurenfoto werd gemaakt na de tweede gewonnen promotiewedstrijd tegen H.B.S. U ziet staand v.l.n.r.: keeper Nico Kat, linksback Fons Grasveld, linksbuiten Guus Wigmans, rechtsbinnen Huib van der Heyde, trainer Martin Beumer, coach Ton Weijers en spil Frits Gaus.

Gehurkt v.l.n.r.: linkshalf Rolf Quanjer, rechtsbuiten Sikko van Daal, rechtshalf en aanvoerder Harry Roepers, linksbinnen Rob Gerritse, midvoor Jan Reinier van der Heyde en voor hem met mitella de gewonde rechtsbinnen Edward Gerritse. Op de foto ontbreekt Henk Rikse die wel meespeelde maar al naar het clubhuis toe was. Onderstaand een actiefoto uit die wedstrijd waarop u Huib van der Heyde in actie ziet.

Toen werden er door Max de Bruin bloemen gegeven aan Zus...

...en door Toon Bovenlander aan A.C.C. voorzittersvrouw Lies de Bruin.

De heren waren tevreden v.l.n.r.: Peter Lukowski, de heer Claushuis van Voordaan die alles in gang zette, Dick Wolff de architect, Toon Bovenlander, Edward James, Hans Siebelink, Wim Staats van A.C.C. en Max de Bruin senior.

Plus nog een kadootje van de kids.

En de dames lachten (v.l.n.r.: Zus Bovenlander, Hetty Beerendonk en Lies de Bruin).

28. - 1967 Dames I wint de beker.

Dit jaar was dames 1 zeer succesvol. Om te beginnen werd de beker gewonnen. Bovenstaande foto werd gemaakt op Randwijk na de finale. Staand v.l.n.r. Adri Breuker, Femke Meijer, coach Fek Gipon, Margreet Pauw, Henny Hendrikse, Joan Bernelot Moens, Isabeau Reinders Folmer en voorzitter Andre de Goederen. Zittend v.l.n.r. Christa van der Heiden, Marjan Icke, Jet Hey, Carli Bolte en Annemarie Icke. Op de foto ontbreekt Els Arens. Dit team werd ook kampioen en daarvan hebben we onderstaande kleurenfoto.

Staand v.l.n.r.: Christa van der Heiden (later Koops), Oek ten Brink, Margreet Pauw, coach Fek Gipon, Henny Hendrikse, voorzitter Andre de Goederen, Isabeau Reinders Folmer, Adri Breuker, Martin Beumer (looptrainer), Femke Meijer en Els Arens. Zittend v.l.n.r.: Carli Bolte, Marjan Icke, Annemarie Icke en Joan Bernelot Moens.

Stap 3. De bouw.

Om te beginnen moesten eerst de balken worden aangevoerd. Toon Bovenlander heeft daar ook een mooi verhaal over geschreven toen het clubhuis 20 jaar bestond.

"Of ik even naar de Y-pont wilde komen. Daar stonden twee trailers met balken voor ons clubhuis. Ik loodste de chauffeurs naar Pinoké. Zij losten hun lading naast de huidige ingang. 's Avonds, alleen in het donkere dierenbos, bemerkte ik dat alle balken genummerd waren en nu door elkaar lagen".

Bob Pool ging vijf keer per dag met zijn hond

in het bos wandelen om te kijken of de balken er nog lagen. Want het was natuurlijk prima hout voor de open haard.

"De bouwploeg met de Noorse timmerman werd daadwerkelijk versterkt door onze Dick van Velzen, die gedurende ca. 12 weken in lange werkdagen als volwaardig bouwvakker meewerkte en tienduizenden gulden aan loonkosten bespaarde".

Dick signeerde dan ook het clubhuis op de nokbalk aan de voorzijde. Een eer die hem door iedereen volkomen werd gegund.

Er is al structuur zichtbaar maar de balken zijn nog kaal.

De ingang is al duidelijk herkenbaar.

V.l.n.r.: Dick van Velzen, Frits Gaus en Edward James. Het bouw materiaal werd met een karretje vervoerd.

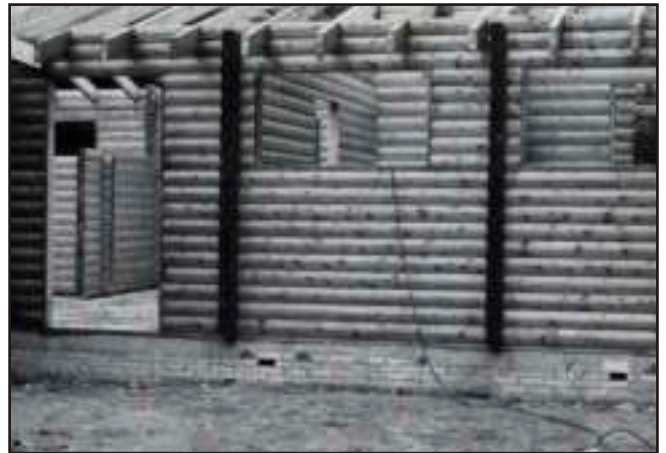
Op sommige plekken moest er worden gepriegeld in de bosjes.

Tot de nok werd bereikt.

Alleen kleedkamer 2 en 3 werden gebouwd. De kleedkamers 4 en 5 kwamen pas later. Er ontstond een mooie binnenplaats.

Die natuurlijk wel geëgaliseerd, aangeharkt en later betegeld moest worden.

Links Edward James en rechts Cees Lebon.

Toon vervolgt:

"De bijdrage in natura door mee te werken kwam ook van tientallen Pinoké- en A.C.C. leden die 's avonds kwamen helpen. Het hele bestuur met Hans (Oostenbroek), Peter (Lukowski), Edward (James) en daarnaast Dirk, e.a., bestond eensklaps uit bouwvakkers. Ook de vrouwen werkten dapper mee, o.a. door een grasmat op het dak te leggen. Want we wilden ons aan het oorspronkelijke Noorse concept houden. Dan zouden we er 's zomers (in alle ernst!) een geit op zetten om het gras kort te houden."

V.l.n.r.: Allard Kranendonk, Gert Jan Leijdekkers en Marjan Icke (met gestreept shirt).

Helaas was de dakgeit van Pinoké allergisch voor gras dat werd bevloeid met bier.

Het eindresultaat werd van alle kanten gefotografeerd. Van achteren.

Een foto toen ze nog met het balkon bezig waren.

Maar dat was weldra gepiept.

De Bouwers

Hoewel we ongetwijfeld mensen vergeten herkennen we veel van de bouwers op deze foto's.

Links wijzend Edward James en Rechts op de foto Robert Ruiter.

Edward James als volleerde bouwvakker.

En nog een keer Edward James.

Marjan Icke.

Allard van Kranendonk.

Kees Lebon en Edward James.

Dick van Velzen.

Op de voorgrond Honan Meijer.

V.l.n.r.: Jan Theo Weeda, Hein Lier en Toon Bovenlander.

V.l.n.r.: Hein Lier, Jacques Diepeveen en zijn dochter Monique.

Marjan Icke aan de schaft.

*De heer Moland, de Noorse
uitvoerder.*

Kees Lebon.

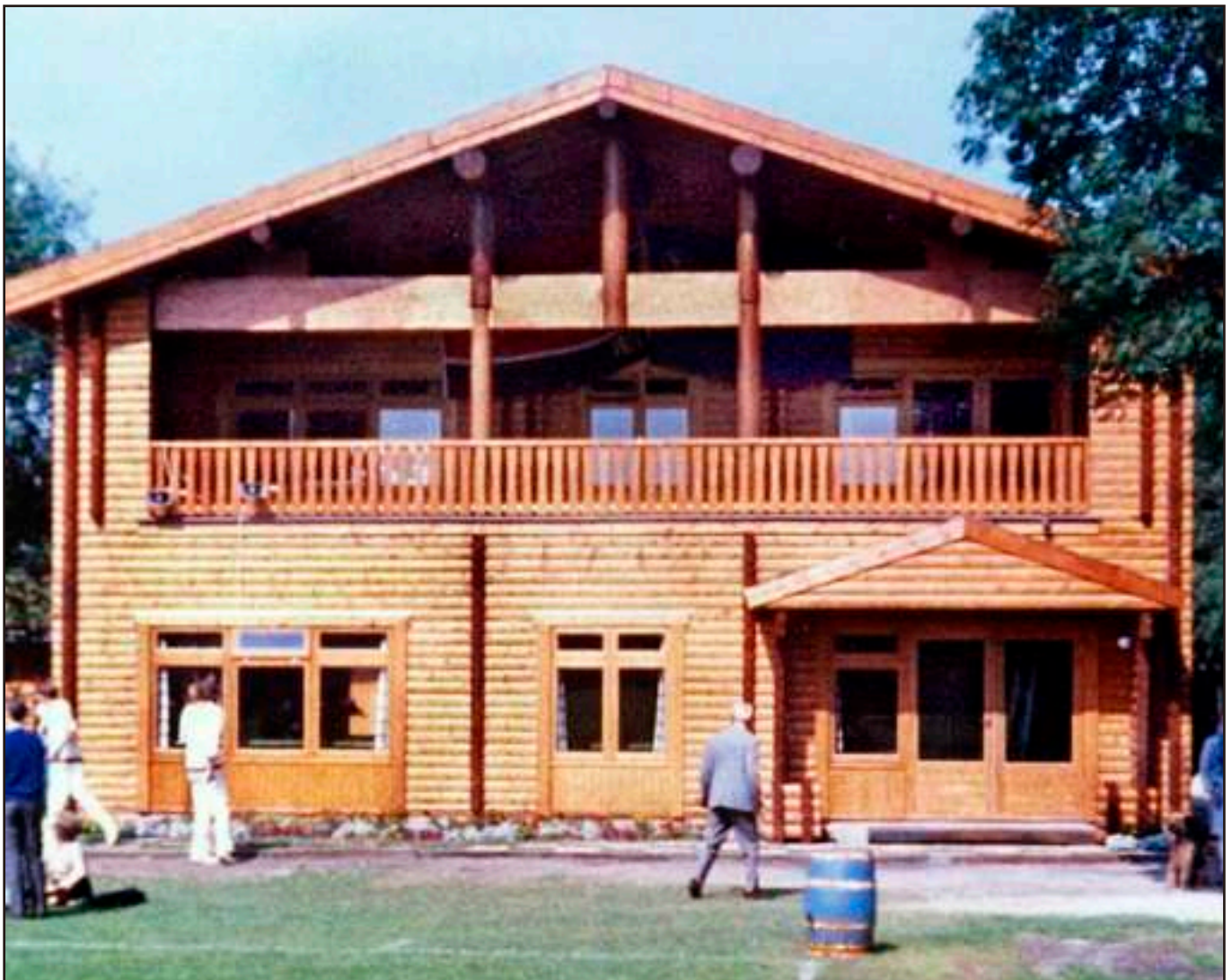

V.l.n.r.: met hamer Dick van Velzen, Peter Lukowski en Kees Lebon.

Toon vermeldt nog:

"Annijje (James) verzorgde de tuinarchitectuur en Pim (Gerritse) nam het interieur voor haar rekening".

Er zijn heel weinig kleurenfoto's van het clubhuis bewaard gebleven, maar onderstaande foto spreekt boekdelen als je hem met de huidige kleur vergelijkt.

**29. - 1967 Veteranen A tijdens de
landskampioenschappen.**

De kern van een legendarische groep mensen.
Staan v.l.n.r.: Joep Wilmlink, Fred Kramer, Peter Triebels,
Gerard Hinnen, Charles Olland, Dick Jurrema, Hans Oostenbroek
en keeper Wijnand Hefting.
Zittend v.l.n.r.: Cor Diepeveen, Toon Bovenlander, Hans Beerendonk,
Rob van den Broek en At van der Maas.

Stap 4. De opening.

De eerste balk werd gelegd op 12 juni 1971 en op 4 september vond de opening reeds plaats. We kennen clubs die een heel seizoen moeten verhuizen als ze een nieuw clubhuis bouwen.

Om te beginnen waren er toespraken in kleur van de voorzitter en de wethouder.

4 september 1971

← De heer Brautigam, wethouder van Amsterdam opende het clubhuis d.m.v. een goedgerichte push via een goot het clubhuis in.

En Toon bedankte architect Dick Wolff voor zijn bouwkundige bijdrage aan de bouw. ↓

30. - 1968 en 1969 Heren I en de vergrijzende verjonging.

Dit team werd gecoached door oud doelman Wim van Rossum die links van de ploeg op zijn stick geleund staat.
Staand v.l.n.r.: ?, Frans Fonteijn, Sikko van Daal, Paul Lunter, Paul Verhoef, Guus Wigmans, Frits Gaus en Nico Kat.
Gekniel v.l.n.r.: Honan Meijer, Huib van der Heyde, Henk Rikse, Jan Reinier van der Heyde en Rolf Quanjer.

Alle aanwezigen plaatsten hun handtekening op een bord dat u hieronder afgebeeld ziet. Om de feestelijke sfeer te benadrukken waren

violtjes voor het clubhuis geplant maar die hebben dat niet lang overleefd. Er werden op die plek steeds kratten gestapeld.

HOCKEY BONT

○ **Eerste clubhuis met gras op het dak bij Pinoké.** Zaterdagmiddag 4 september jl. opende wethouder Brautigam van Amsterdam in aanwezigheid van honderden genodigden het nieuwe clubhuis van Pinoké in het Amsterdamse Bos.

Het was de bekroning van 2 jaar taal onderhandelen en voorbereiden. De Amsterdamse Cricket Club, die in de opzet deelneemt, gaat 's zomers dit gebouw bewonen.

Geheel van Noorse architectuur, constructie en materiaal, gaat dit clubhuis een unieke plaats innemen in het profiel van het Nederlandse hockeyveld. Vooral de grasbedekking op het dak, naar Noors voorbeeld, is een unicum in Nederland.

Opening van het nieuwe clubhuis van Pinoké. De voorzitter A. J. Bovenlander onderstreep de bijzondere verdienste van Dick van Velzen, bestuurslid die 2 maanden daadwerkelijk in de bouw meewerkte.

De HockeySport maakte vooral veel ophef over het gras op het dak.

31. - Dames II van 1969.

DAMES II gepromoveerd

Na reeds kampioen te zijn in haar afd. Bes. 3e klasse is Dames II nu, na een dubbele overwinning op haar mededingster Kampong III, zondag 3 mei j.l. gepromoveerd naar de Bes. 2e klasse. Het bestuur feliciteert de speelsters die op zo'n voortreffelijke wijze dit elftal op zo'n hoog niveau gebracht hebben. Vorig jaar nog een zorgenkind en nu ineens zo geheel anders, zo geheel vernieuwd. De goede mentaliteit, teamgeest en het enthousiasme hebben tot deze prestatie geleid. Maar eveneens dat de heer W. Oltmans dit elftal wist te combineren tot een eenheid waarin weinig afzeggingen voorkwamen, waarin weinig gemopperd werd en waar men naar hem luisterde. Ook aan hem zijn onze gelukwensen gericht met dit uitstekende resultaat. Beste mensen, hartelijk dank. Wij zijn er trots op dat Fincké op deze wijze uiting geeft aan zijn vitaliteit.

Namens het Bestuur

A.J. Rovenlander

A.J. Rovenlander

Staan v.l.n.r.: Josje Kalff, Els Eckhardt, Lieke van Vastenhout, coach Wout Oltmans, Jenneke Kruisbrink, Pauline Heijligers en Maud Sauer. Gekniel v.l.n.r.: Maggia Gerritse, Marjan Bolte, Trix van der Lee en Els Arens. Liggend keepster Marlieke Oltmans.

Stap 5. Extra kleedkamers.

Al snel bleek er niet genoeg kleedruimte te zijn en in juli 1977 werd besloten om een extra kleedgebouw bij te bouwen volgens hetzelfde Noorse principe. Het gras op het dak was toen al lang en breed verdwenen. Veel van de eerdere bouwvakkers staken weer de handen uit de mouwen.

Eerst werden de buitenmuren gestapeld.

Frans van der Lee geeft advies aan Jaap van Willigenburg (links) en Jop de Groen.

En toen de muren stonden trad o.a. Edward James persoonlijk aan, om als opper de dakpannen te sjouwen.

Al het hout lag op de binnenplaats

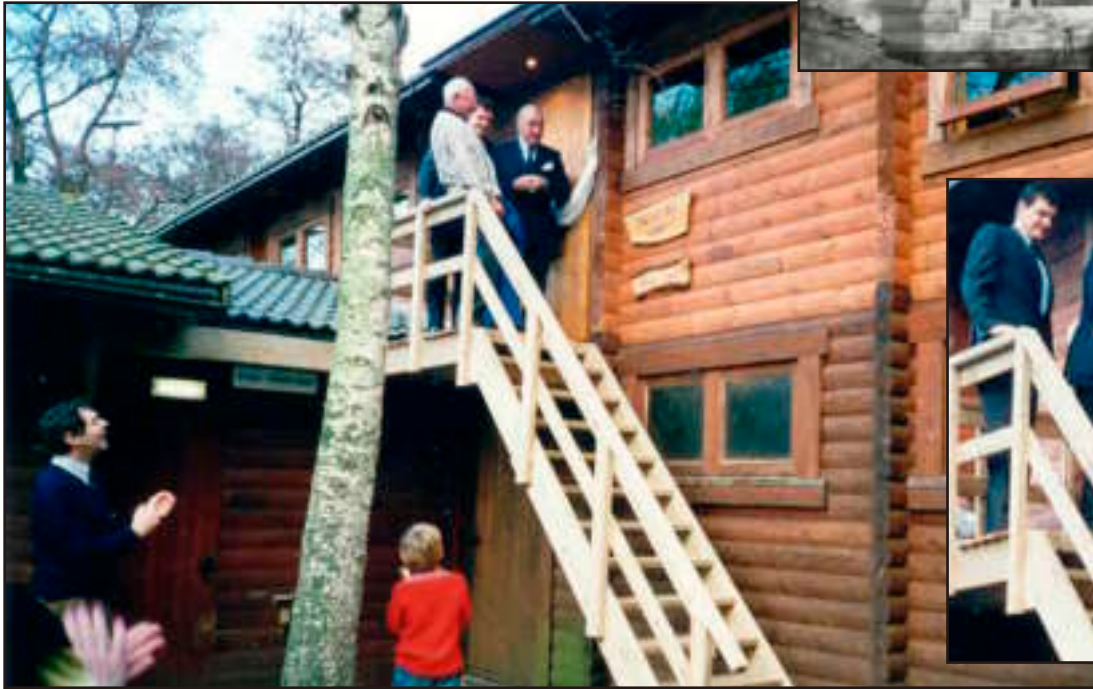
Stap 6. Een verdieping er op.

Begin jaren 90 werd het ruimtetekort steeds nijpender. Bovendien was het gezien het hoofdklasse-schap van Dames- en Heren I, noodzakelijk om fatsoenlijke kleedkamers voor de scheidsrechters in te richten.

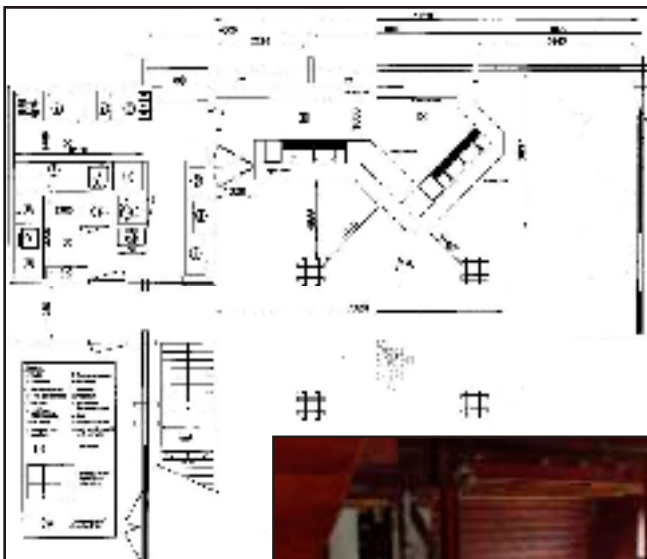
De bestuurvergaderingen werden altijd bij een bestuurslid thuis gehouden. De bovenverdieping had snel overlast van het minste geluid op de benedenverdieping. Er moest dus eigenlijk een bestuurskamer komen. Er was geen ruimte en toestemming om opzij bij te bouwen dus werd besloten om een extra verdieping te bouwen bovenop de keuken, de toiletten en dames kleedkamer 1. Daarvoor was overigens de toegangspoort tussen kleedkamer 1 en 2 al dichtgemaakt en omgebouwd tot een voorraadhok met koeling.

De opening werd verricht in oktober 1995 door Erevoorzitter Toon Bovenlander en Frans van der Lee. Zij brachten daarna in het voorjaar de naambordjes "van der Lee separé" en "Toonzaal" op de gevel aan. Bijgestaan door voorzitter Bert van Haagen.

Stap 7. De verbouwing van de bar en de keuken.

initiatief tot een uitgebreide voorstudie die meerdere malen aan de ledenvergadering werd voorgelegd. In de zomer van 2001 werd uiteindelijk een uitgebreide verbouwing doorgevoerd. Hierin werd tevens een metamorfose van de binnentrap meegenomen. Doordeweeks was er op de bovenverdieping altijd geluidsoverlast van beneden. De open trap werd dicht gemaakt en er werd een nieuwe dichte trap gemaakt die parallel loopt aan de noordgevel van het hoofdgebouw. Eindelijk kan er rustig vergaderd worden.

Eind van de vorige eeuw werd het bestuur zich steeds bewuster dat de keuken en de bar de tand des tijds niet goed hadden doorstaan. Bovendien was Keuringsdienst van Waren ook niet echt blij met de omstandigheden waarin tosti's en croquetten werden bereid. Marc Beerendonk en Geert Wilmink namen het

De keuken en de bar werden er volledig uit gesloopt en op de vloer is de vorm van de nieuwe bar al uitgebikt.

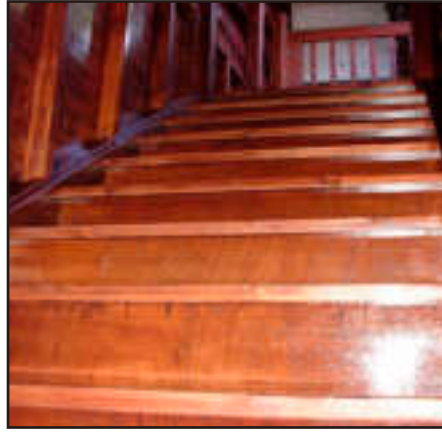
De prachtig lelijke lampjes hebben het ruim dertig jaar volgehouden.

Het skelet van de keukenmuren was snel neergezet.

De nieuwe trap kreeg ook gauw gestalte.

De trap kreeg snel een zijwand en een likje verf.

Eindelijk bierleidingen met een diameter die bij een hockeyclub passen.

*De bar werd erin gezet.
Hier nog heel kaal zonder flessen,
tapkranen en mensen.*

32. - 1970 (4 juni)
kampioenswedstrijd Dames IV.

Staannd v.l.n.r.: Loek Brongers, An van den Broek, Lies van Loon,
Mia ten Brink-Mulder en Truus van Loon.

Geknielnd de jonkies van het team waarvan de keepster Nicole Diamant,
ook zeer actief was in de begeleiding van jeugd.

Er zat een brandtrap aan de zijkant van het clubhuis. Die werd iets doorgeschoven naar het balkon en is nu beter te gebruiken. Ook als er geen brand is.

Bestuurslid accommodatie Marc Beerendonk was maar wat graag bereid om zelf wat ruimte te maken voor de plaatsing van nieuwe fietsenrekken.

Veel mensen beseffen niet dat de capaciteit voor de fietsen enorm is uitgebreid. Het pad naast veld 16 werd verbreed. Bovenstaand de situatie voor de verandering.

En Pinoké heeft van het Bos inmiddels zelfs een eigen naam-bord gekregen.

En hier de nieuwe situatie waar links achter het hek de fietsenrekken staan. De houten hekken zijn inmiddels ook vervangen door onderhoudsarme metalen kopieën van de oude hekken.

6.3 Het beheer van de Bar.

Het beheer van de bar was vanaf het begin in handen van met name Frans en Nita van der Lee, Els en Gerard Hinnen, Huib van der Heyde, Henk Rikse, Rob Claes.

Miep Wilmink werd het eerste vrouwelijke barhoofd. Veel leden assisteerden achter de bar. En de baromzet maakte vele clubs in de omgeving zeer jaloers. Met name de Steekneuzentoernooien met Pasen waren kaskrakers. Eerst zaterdag en zondag de senioren en daarna tweede paasdag en dinsdag nog even de jeugd erachteraan. Frans en Gerard waren de managers van de club. Als je hun goedkeuring had kon er veel in het clubhuis. Zij droegen er zorg voor dat het clubhuis heel snel werd terugverdiend. Dat werd door de meeste ook zeer gewaardeerd maar het kon niet genoeg benadrukt worden. Een verhaal uit de Steekneus werd op 21 november 1975 overgenomen door de HockeySport (kolom rechts).

Zonder iemand te kort te willen doen waren de echt-paren Hinnen en van der Lee de sleutel tot de succesvolle exploitatie van het clubhuis waarbij alles kon als

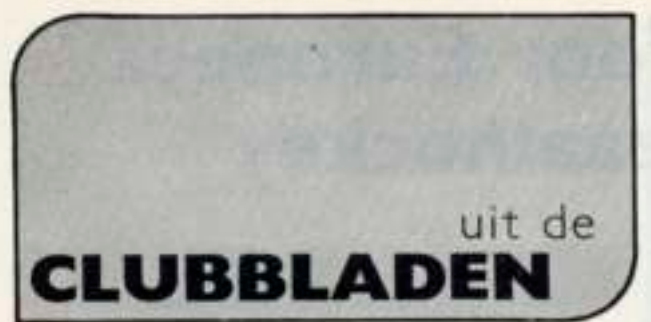

er maar wel even goed van tevoren werd overlegd. Onderstaand Frans en Nita aan het werk tijdens de opening van het clubhuis.

Van Els en Gerard hebben

we geen bar-actiefoto waar ze samen op staan maar bovenstaande foto werd gemaakt toen Gerard nog actief was in de Veteranen tijdens het Nederlands kampioenschap in Wageningen in 1967.

FOEI, GOEDZO EN STOMVERVELEND

Er is me de afgelopen zondag iets opgevallen, dat eigenlijk wel de moeite tot overpeinzing waard is. Ik realiseerde mij het pas goed toen ik op zondagavond als één van de laatsten het clubhuis van Pinoké verliet. Met een gedeeltelijk stuk in m'n kraag. Net zoals al die anderen die mij voorgingen.

Toen ik buiten stond, waren er nog twee mensen binnen: Gerard en Els Hinnen. Omgeven door een lege zaal en volle asbakken. Niet omdat ze dat nou zo gezellig vonden. Maar gewoon omdat de rotzooi nog opgeruimd moest worden. De uitgetrapte peuken, de omgevallen bierglazen, de modder op de vloer. De troep van mij en al die anderen die mij voorgingen.

Hufter, had je dan niet even kunnen helpen? Had je dan niet een bezem kunnen pakken en er de vloer mee kunnen aanvegen? Inderdaad dat had ik kunnen doen. Net zoals al die anderen die mij voorgingen. Het doet er eigenlijk niet toe of het nu Gerard en Els zijn. Straks zijn het Frans en Nita. Of Henk en Louise. Of Huib en God mag weten wie. Maar het moet wel gebeuren. En niemand hoeft zich ervoor te schamen om even z'n handen te laten wapperen. 't Is zo gebeurd. En Sport in Beeld haal je toch niet meer. Behalve dan diegenen die mij voorgingen. De Hockeysport publiceert regelmatig stukjes uit clubbladen, die je zou kunnen laten vallen onder de rubriek Foei en Goedzo, Hoe Hoort Het Ook Weer of Dank U Wel. Dat zijn stomvervelende stukjes. Net zoals dit. Omdat ze bestemd zijn voor mij en al die anderen die mij voorgingen.

De ANWB zegt het al jaren ontzettend mooi: Laat niet als dank voor 't aangenaam verpozen, mij de schillen en de dozen. Datzelfde vragen Gerard en Els, Frans en Nita, Henk en Louise en Huib en God mag weten wie. Dat vragen ze aan mij en al die anderen die mij voorgingen.

Uit: De Steekneus van Pinoké

Veel huidige Pinokéleden zijn in hun jeugd, toen ze nog geen lid van Pinoké waren, ooit op het Steekeneuzen Jeugdtoernooi gast geweest op Pinoké. Het tweedaagse toernooi met inkwartiering maakte al een onuitwisbare indruk op, de toen nog vaak onschuldige, jeugdteams. Maar vooral ook de sfeer van het clubhuis en de vriendelijke bediening waren bepalend. De vaders en moeders Hinnen en van der Lee runden een soort jeugdherberg. Als je als senior nu uitwedstrijden speelt wordt nog vaak naar ze gevraagd. Monumenten uit de clubhistorie.

Onderstaande foto geeft de sfeer in de beginjaren uitstekend weer. Frans aan de tap. Gerard houd een oogje in het zeil terwijl hij een sigaret opsteekt. Boven de bar spuuglelijke lampjes waarmee je leuk kon kaatsen. En u ziet de pullen van de Zilverlingen die toen nog veilig boven de bar konden hangen. Deze foto stamt uit najaar 1981.

De sfeer van het clubhuis werd ook door internet provider Planet Internet gebruikt in een advertentie. De foto daarvoor werd nog gemaakt in de situatie met de oude bar.

In de jaren 90 was er een ander echtpaar dat veel voor de bar van Pinoké heeft betekend. Als de selecties van dames en heren 1 het clubhuis als een jeugdherberg gebruikten waren Jan en Sjaan van der Veer de herberg-vader en moeder. Ze ondersteunden onze topteams ook met een advertentie in de programmaboekjes. Veel clubleden zullen hier voor het eerst hun achternaam lezen. Iedereen kende ze als Jan en Sjaan. Sinds het begin van deze eeuw zijn ze achter de bar verdwenen. Maar we zullen ze nooit vergeten.

33. - 1970 Heren III.

Staan v.l.n.r.: Wolfgang Krepel, ? , Samuel Reinders Folmer, ? , ? ,
Jaap Pasmooij en Pieter Treffers. Gekniel v.l.n.r.: Honan Meijer,
Jan van der Heiden, ? , Frits Gaus, Jan Karel Hagers en ? .

De jeugdtribune van Hockey Magazine gaf ons clubhuis in mei 1999 een 8 min. Hetgeen in vergelijking tot andere clubhuizen een mooie score was. De foto is van de bovenbar, voor het geval u problemen mocht hebben om het plaatje thuis te brengen. De genoemde open haard is inmiddels niet meer aanwezig. De foto is gemaakt voor de verbouwing van de bovenverdieping.

Goede Tenten, Slechte Tenten

JE WAANT JE EVEN IN DE OOSTENRIJKSE BERGEN. MAAR VANAF HET BALKON ZIE JE GEEN GRAZENDE KOEIEN OP EEN ALPENWEIDE. IN PLAATS DAARVAN HEB JE UITZICHT OP KUNSTGRASVELDEN MET DRAVENDE HOCKEYERS. HET HOUTEN GEBOUW IN HET AMSTERDAMSE BOS IS DAN OOK GEEN BERGCHALET, MAAR HET CLUBHUIS VAN PINOKÉ.

En dat ziet er wel even wat anders uit dan het onderkomen van de grote buurclub, vinden twee meiden uit de B2. 'Amsterdam is een ongezellig betonnen blok, maar dit is echt een gezellige blokhuut.' En daar hebben ze gelijk in. Vooral de bovenste verdieping ademt een intiem sfeertje. Een barretje, open haard, vaantjes en andere aandenkens aan de muur en geweldig felijke wagenwielien aan het plafond met lampjes erop. Deze ruimte gebruiken teams op

Foto: Terence Hoogstra

balkon op. Van daar heb je goed zicht op het oude kunstgrasveld en het nieuwe waterveld. Deze laatste mat heeft wel een nadeel, merken we beneden aan de bar. Voor een broodje kroket moet je namelijk maar liefst drie gulden neertellen. 'Het nieuwe kunstgras moet er uit', verklaart Daniël, de barman uit de A2, de hoge prijs. Maar als onschuldige kroket-eter, die geen voet op het waterveld zet, verwacht je voor die drie piek loch minstens een Kwakkeboomspijs. Terwijl onze bestelling in het vet ligt te sissen, kan Daniël ons meteen wat meer inlichtingen over zijn clubhuis geven. 'Het meubilair mag wel vernieuwd worden.' Hoe zijn de dooches eigenlijk? 'Ik heb hier nog nooit gedouched. Maar ik heb gehoord dat ze niet echt lekker zijn.' Lekker of niet, de kleedkamers van Pinoké zijn het bewijs dat deze niet altijd ongezellig hooven te zijn (hoewel ze dat meestal wél zijn). In de kleedkamer van de Amsterdamse club waan je je met een beetje fantasie in een Finse sauna. In de Finse sauna van een Oostenrijkse blokhuut. Eindcijfer: 8-

zaterdag vooral om op hun gemak te verzamelen en de tactiek door te spreken. Of om door te nemen wie met wie is gegaan die vrijdagavond. Als je genoeg hebt van de roddels kan je via de openstaande deuren het overdekte

Feit is dat er sinds het begin veel veranderd is in het beheer van de bar. Het zijn niet meer twee echtparen die het leeuwendeel van het werk verrichten. Er zijn geen vaste barploegen meer die een eigen barhoofd hebben. In het seizoen 2002-2003 werd met succes overgestapt op een systeem waarin de bar een halve

zondag voor de verantwoordelijkheid van één team komt. Elk team heeft zodoende één keer per jaar dienst en leden kunnen hun verantwoordelijkheid nauwelijks meer ontlopen. Sinds najaar 2003 heeft de club ook een full time clubhuismanager in dienst in de persoon van Justus de Nijs.

De namen van deze mensen zijn v.l.n.r.: Marijke van Rij, Jan Hendrik van Puffelen, Carina Vergroesen, Paul van der Heijden, Justus de Nijs, Cor Langerijs, Frida de Weert en Patrick Moor.

34. - 1976/1977 Heren II.

Staannd v.l.n.r.: Honan Meijer, Joost Wiggelendam, Frans Rein Jurrema, Jacques van Rossum, Gijs van Seventer, Jaap van Willegenburg en Jan van der Heiden.

Gehurkt v.l.n.r.: Klaas Rozenkrans, Eric Thunissen, Paul Groeneveld, Cees Smit en Hans Kuipers.

6.4 Hofleverancier van het edele gerstenat: Grolsch.

Toen Pinoké in 1971 eindelijk een eigen clubhuis kon betrekken moest er natuurlijk ook aan de invulling van de catering gedacht worden. Met name over de keuze van de brouwerij werden veel discussies gevoerd. Het meest voor de hand liggend was natuurlijk het Amsterdamse Heine dinges. Maar Pinoké wilde haar eigenzinnigheid ook in de keuze van de brouwerij tot uiting brengen. In die dagen waren Heine dinges en Amste eeh de koningen in het westen. Maar Pinoké ging op zoek naar een brouwerij die bij de club en met name het clubhuis paste. Die bierleverancier werd gevonden in de vorm van Grolsche Bierbrouwerijen uit Groenlo. Pinoké heeft die huisbrouwer echt moeten zoeken want Grolsch was toentertijd nog echt een lokaal oostelijk merk met een ambachtelijke uitstraling en wel bekend om zijn slagzin...

In die tijd had Grolsch nog grijze kratten waarvan we helaas geen foto hebben teruggevonden, maar veel mensen herinneren zich vast nog de flesjes met een kraag van zilverpapier. Ook dat maakt de flesjes veel chiquer dan gewone merken.

U moet zich realiseren dat er in die tijd nog geen kunstgras was en dus stond er ook geen hek op het veld voor het clubhuis. De loopruimte om het clubhuis was nauwelijks betegeld zoals u kunt zien op onderstaande kampioensfoto van dames 1 uit 1974.

Daar buiten voor het clubhuis werden de kratjes met zeer grote regelmaat opgestapeld. De doppen liet iedereen dan slingeren. Die lagen dus in het speelveld in de buurt van de cornervlag. Gerard Hinnen begon dan tegen sluitingstijd altijd weer aan zijn rituele scheldpartij omdat die doppen uit de grond gepoerd moesten worden maar dat deed hij dan vervolgens ook wel weer vol overgave. Voor de toernooien leverde Grolsch elke keer weer een buitentap die meer een klein huisje was dan dat moderne gedoe op wieltjes van tegenwoordig.

Onderstaand een foto van het Steekneuzentoernooi in 1980. Op de zijkant stonden vrolijke drinkers afgebeeld. En die zag je wel meer op de velden van Pinoké.

In het midden het eerste vrouwelijk Pinoké barhoofd Miep Wilmlink met een Grolschbeker in haar hand. Die Danny de Munk graag

immitteerde. "Krijg toch allemaal de pl..ris". De etiketten werden ook veel van de flesjes gepulkt. Dan mopperde Gerard weer over de troep. Hieronder wat etiketten van vroeger.

We hebben aan Grolsch gevraagd of zij een grafiek konden maken om de ontwikkeling van de consumptie op Pinoké van Grolsch sinds de bouw van het clubhuis weer te geven. Zij kwamen met onderstaande oplossing.

1971 2004

Grolsch is al sinds 1971 brouwer van Pinoké. En dat ondanks vele verleidelijke aanbiedingen van andere gezaghebbende en trendy biermerken. Maar Pinoké is Grolsch trouw gebleven en dat is ook wat waard in deze tijd van steeds verder gaande commercialisering. En de personen die bij Pinoké verantwoordelijk waren voor het aangaan van de relatie met Grolsch hebben gelijk gehad. Want beide onderstaande teksten zijn nog steeds van toepassing.

7.1. Het eerste Kunstgrasveld.

Veel mensen vragen zich nog steeds af waar kunstgrasvelden nou eigenlijk voor nodig zijn. Ze missen de spanning of de telefoon 's ochtends in het weekend gaat met de melding dat de wedstrijd niet door gaat.

Ze missen de geur van het echte pas gemaaide gras. Ze missen de trainingen bij karig kunstlicht op onbespeelbare blubber. Anderen zijn blij met de groei die kunstgras met zich mee heeft gebracht en het vlottere kijkspel. Zonder kunstgras zou hockey er tegenwoordig heel anders uit hebben gezien. Kijk maar eens naar voetbal dat al een eeuw stil staat. Als ze daar nou eens zouden gaan doorwisselen met alle duurbetaalde vedettes of buitenspel zouden afschaffen? Veel verbeteringen in hockey zouden nooit zijn bedacht als er geen kunstgras was gekomen.

In 1976 werd tijdens de Olympische spelen in Montreal voor het eerst op kunstgras gespeeld. In de aanloop naar de spelen werd op Kampong snel een kunstgrasveld aangelegd zodat onze internationals konden oefenen. Zoetermeer en Rotterdam volgden snel. Bij Pinoké kwam de aanleg van een kunstgrasveld begin jaren tachtig al soms ter sprake. Maar als er al geld zou zijn dan was de locatie van het veld een probleem.

De medebewoners van ons clubhuis wilden hun cricketspel natuurlijk graag voor het clubhuis blijven beoefenen. Daarvoor hadden zij een veld ter grootte van ten minste twee hockeyvelden nodig. Dus er was nergens ruimte. Bovendien gingen er binnen de club stemmen op dat de club zich niet in zo'n enorm financiële risico moest storten. Vooral niet omdat een kunstgrasveld vooral maar ten goede zou komen aan de topteams. Terwijl de lagere teams via hun contributie flink mee moesten betalen aan een veld waar ze slechts een enkele keer per seizoen op zouden spelen.

Uiteindelijk kreeg het bestuur in de ledenvergadering van 3 mei 1983 een mandaat om binnen redelijke grenzen een kunstgrasveld op veld 16 aan te leggen.

A.C.C.

Pinoké droeg sinds de bouw van het clubhuis op 1 mei het gebouw over aan A.C.C.

De velden voor het clubhuis en dus ook het hoofdveld waren dan dus ook niet meer beschikbaar voor hockey. Vanaf 1 september had Pinoké weer de beschikking over het volledige complex. De overeenkomst had nog een looptijd tot 1997 (totaal 25 jaar).

Om begrijpelijke redenen lag A.C.C. dwars en Pinoké gaf advocate Janneke Lodewijk-van Waarden opdracht om een arbitrage voor te gaan bereiden. Dat zou wel enige maanden gaan vergen. Inmiddels stond wel vast dat er bij goedkeuring gekozen zou worden voor een zand ingestrooid veld. Watervelden bestonden nog niet. De kosten werden geschat op f 600.000.

Op 14 mei 1984 was er een tussentijds resultaat van de arbitrage. Die in het kort neerkwam op het volgende:

1. Kunstgras op veld 1 (16) of 2 (17) is toegestaan.
2. Pinoké moet A.C.C. schadeloos stellen met f 25.000. De kosten voor het verplaatsen van pitch en screens zijn voor rekening van Pinoké.
3. Als A.C.C. een eigen clubhuis wil bouwen moet Pinoké maximaal 50% van de kosten voor zijn rekening nemen tot een bepaald maximum. Die kosten zijn zeker meer dan f 25.000.
4. A.C.C. mag na 1997 zijn huurcontract nog met 10 jaar verlengen.
De kosten voor de arbitrage komen voor rekening van Pinoké.

Op basis van deze tussentijdse uitspraak zou er wederom overleg plaatsvinden tussen Pinoké en A.C.C. Maar dit leidde niet tot een oplossing, dus werd de arbitrage gevraagd om een definitieve uitspraak. Die stond op 23 augustus 1984 in de Steekneus en kwam op het volgende neer: Er kon worden begonnen met de plannen. Het stond wel vast dat het veld zou komen te liggen op de locatie van het huidige veld 17. Want als er een veld zou worden gelegd op de locatie van het huidige veld 16 dan zou veld 17 in de toekomst niet meer goed bereikbaar zijn voor de aanleg van eventueel tweede veld.

KUNSTGRAS

UITSPRAAK ARBITRAGE PINOKE - ACC

1. Pinoké kan kunstgrasveld aanleggen op veld 17.
(In de wandelgangen: veld 2)
2. Pinoké is verplicht ACC een schadevergoeding van f 25,000 te betalen.
3. ACC heeft een optie op een eventuele splitsing van het clubhuis gedurende de zomermaanden ("gescheiden bars").
Verbouwingskosten : 2/3 te betalen door Pinoké
1/3 te betalen door ACC
Zijn de verbouwingskosten meer dan f 20.000, dan dient dit meerdere door ACC te worden betaald.
4. De vergoeding door ACC van f 2000.-per jaar (nog 8X te voldoen) aan Pinoké voor uitbreiding kleedaccommodatie, vervalt.
5. De kostenverdeling t.b.v. het onderhoud aan het clubhuis (1/3 ACC, 2/3 Pinoké) vervalt. (ACC betaalt dus niet meer mee)
In plaats hiervoor betaalt ACC aan Pinoké een bedrag van f 1000.- per maand voor gebruik van het clubhuis plus kleedaccommodatie. (Dit bedrag wordt jaarlijks geïndexeerd.)
6. Kosten van verplaatsen van Pitch, screens plus kooi, dienen door Pinoké betaald te worden.
7. Pinoké moet de kosten van de arbitrage betalen. (f 6000.- + f 500.-kosten)
8. ACC mag, zonder schadevergoeding, het contract met Pinoké tussentijds beëindigen.
9. ACC heeft een optie op de huur van het clubhuis na afloop van het contract (1997) voor nog eens 10 jaar binnen nader overeen te komen voorwaarden.
10. Beide verenigingen betalen hun eigen raadslieden, die de arbitrage-procedure hebben begeleid.
11. Dit alles onder de voorwaarde dat ACC op veld 5 en 6 een cricketveld ter beschikking krijgen. (toestemming Hurley; dit is geregeld.)

Naar aanleiding van bovenstaande, meent het bestuur dat het

KUNSTGRASVELD

voorjaar 1985 aangelegd moet kunnen worden!!!!!!!

Aanvankelijk is er ook nog sprake van geweest om samen met Hurley een kunstgrasveld aan te leggen. Maar vrij snel is ieder zijns weegs gegaan. Hurley realiseerde zijn veld eerder. Waarna Pinoké dat veld weer huurde voor trainingen.

Discussie.

De topteams trainden al regelmatig op gehuurde kunstgrasvelden van Hurley en Amsterdam. Maar dat was op incurante uren en het kostte veel geld. Dat geld kon je beter in een eigen veld steken. Het begin jaren tachtig vaak georganiseerde familietoernooi werd in januari gespeeld in het Wagenerstadion. Een plek waar veel traditionele Pinoké leden liever alleen

voor uitwedstrijden kwamen. Tijdens het familietoernooi van januari 1984 was er zelfs een team dat zijn twijfels tot

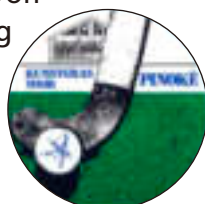

uiting bracht of er ooit nog wel een kunstgrasveld zou komen. Doodgravers droegen de plannen voor kunstgras pessimistisch ten grave. V.l.n.r.: Nynke Luykx, Hans Kok, Tyra Jenje (Hurley), Erikjan Hinnen, Marijke van Gent en Harald Esendam. Op de achtergrond een bord met spaarzegel dat niet erg leek te vlotten.

Maar in werkelijkheid was de kunstgras fondsen commissie zeer actief. De drijvende krachten waren André de Goederen, Peter de Weerd, Gert Litjens, Marjan Icke, Toon Bovenlander, Arend Jan van Raalte, Ed ten Brink, Chris van Gent en voorzitter Rob van der Pol. Er waren zegels voor het bord op bovenstaande foto te koop. Er werden obligaties uitgegeven. Dat was bij de bouw van het clubhuis in 1971 ook een probaat middel geweest. Er werd een contributieverhoging doorgevoerd en de barinkomsten zouden ook stijgen door o.a. de inkomsten van bedrijfshockey op maandagavond. Verder was er de onvolprezen kunstgraswijn die zeer actief aan de man werd gebracht.

De jeugd begon 31 maart 1984 een actie met de verkoop van, stickers en draagtasjes. Dat leverde veel geld op en betrok de hele club bij de inspanningen voor het kunstgras. Rechts de sticker die Dolf van den Bos ontwierp. Je zag nog lang auto's rijden met deze sticker op de achterraut. Zoiets schept onderweg toch een band op de autoroute du Soleil.

Er kwamen ook giften binnen maar er moest wel f 150.000 eigen geld worden binnen gehaald. De fondsenwervingscommissie verzetten te bergen en de spaarpot werd steeds voller.

14 januari 1984	f 17.500
27 februari	f 23.000
26 maart	f 30.000
15 oktober	f 52.000
27 oktober	f 66.500
04 november	f 79.000
11 november	f 90.000
19 november	f 100.000
26 november	f 109.000

Maar daar leek de geldstroom te stagneren. Er moest nog f 40.000 binnen worden gehaald. Het was duidelijk dat wijn als een goede drager fungeerde maar bij de meeste leden stonden al meerdere dozen in de garage. Er moest een groot-geld actie komen.

Loterij

Na een uitwedstrijd tegen Hudito kwamen Geert Wilmink en Erikjan Hinnen met een plan terug voor een loterij met een beperkt aantal loten (700)

van 100 gulden waarmee grote prijzen konden worden gewonnen zoals een auto (Nissan Micra) een reis naar Parijs, een kleuren TV en een video-recorder (hetgeen toen nog een bijzonder apparaat was). Alle leden werd

gevraagd om loten te verkopen aan rijke ooms, tantes en andere relaties. Daarmee moest het nog benodigde geld worden binnengehaald en het kunstgras gevoel begon nog meer te leven binnen de club. Hierboven het boekje waarin alle details van de loterij werden uitgelegd. Hier waren ook posters van.

35. - 1979 Dames IX.

Staannd v.l.n.r.: Jeanette van Ermel Schermer, Renske Caspers, Anette den Herder, Erica Bogaers, Angelique Mijnlieff, ? en ? .
Zittend v.l.n.r.: Ellis Kramer, Nori Jorna en ? .

Om het kunstgras letterlijk dichterbij de leden te brengen werd in de Steekneus met de hand een kunstgras vezel ingeplakt. Zo werd voor ieder lid tastbaar gemaakt waar we het allemaal voor deden. U merkt het: het krantje werd nog gewoon door leden "gevouwen". Dat gebeurde op dinsdagavond in het clubhuis.

Leden werden vooral aangespoord om loten te verkopen door een prijs uit te loven aan diegene die de meeste loten verkocht. Buurmannen werden onder druk gezet, ooms en tantes werden geblackmailed en ouders werden bestolen. Want het kunstgras moest er komen. De ranglijst werd regelmatig in de Steekneus gepubliceerd.

LOTERIJ BERICHTEN

STAND LOTENVERKOOP (INDIVIDUEEL) PER 13-04-1985.

Guus Arens	26	} Deze 8 mensen verkochten samen 131 loten. Waar blijven die andere enthousiastelingen? Het moet toch kunnen lukken 800 loten te verkopen. Laat u eens van uw "bruisende" kant zien.
Liesbeth van Gent	18	
Judith van Tijn	18	
Albert Berkhoff	18	
Han de Vries B.	16	
Tonneke Wilmink	15	
Hans Beerendonk	10	
Pim Dijkema	10	

Guus is de eerste die meedingt naar 2 weken gratis verblijf in een schitterend appartement in Zwitserland of Zuid-Duitsland.

Het klassement van lotenverkoper werd voor zover wij terug konden vinden gewonnen door Pim Dijkema. Op pagina 165 ziet u hoe spannend de race was. Speciale vermelding verdient ook Guus Arens die een speciale constructie in het leven riep waarmee hij iedereen 20% korting op loten gaf.

36. - 1979 Heren I dubbelkampioen.

• Kampioen

Op de foto hieraan het heren-zaal hockeyteam van Pinoké dat kampioen werd in de eerste klasse Noord-Holland. Kampioen, dat betekende promotie naar de (gezamenlijke) westelijke eerste klasse, waaruit Amsterdam degradeerde. Wat dan weer inhoudt dat Pinoké volgend jaar de enige Amsterdamse club zal zijn welke in die eerste klasse uitkomt. Ze willen dat bij Pinoké best weten. Vandaar op deze plaats de kennismaking met trainer-coach Lex Mulder, Frans Pieters, Edwin Smelt, Wil Veen, Jan Schüller, Peter Bennis en Pieter Meurs. Zittend van links af: Martin Bennis, Roel Oltmans, Joost Wiggelendam, de mascotte Pinokkie, Flip Goudsmit en Esso Noordhof.

• Op herhaling

Het is nog maar een tiental nummers geleden dat we het herenteam van Pinoké konden portretteren als zaal hockeykampioen in de eerste klasse, een titel die recht op promotie gaf naar de gezamenlijke westelijke eerste klasse, als opvolger van het gedegradeerde Amsterdam. De meeste spelers van Pinoké staan deze week in Hockeysport op herhaling want Pinoké

werd ook op het veld kampioen in de tweede klasse, zonder nederlagen en met niet meer dan drie verliespunten. Deze keer posteerden zich voor het familiealbum (v.l.n.r.) Eduard Schölvinc, trainer-coach Lex Mulder, Roeland Oltmans, Flip Goudsmit, navoerder Jan Groothuis, Martin Bennis, Joost van Wiggelendam, Sander Struijk en Taco Jurrema. Voor hen: Bert Mol, Esso Noordhof, Stephan Key, Frans Pieters en Robert Nolen.

LOTERIJ-NIEUWS

Stand verkochte loten per 6.5.85 : 6 7 4.

De nummers, waarop u uw geld kunt overmaken t.b.v. de loterij zijn:

Postgiro 3153165
Bank 54.60.00.029

Beide rekeningen staan t.n.v. AMHC Pinoké inz. Loterij Kunstgrasveld te Harmelen.

Stand lotenverkoop (individueel) per 5.5.1985.

Pim Dijkema	40
Tonneke Wilmink	39
Guus Arens	31
Liesbeth van Gent	26
Han de Vries Broekm.	21
Albert Berkhoff	20
Judith van Tijn	18
Hans Beerendonk	13

LOTERIJ BERICHTEN

Pim maakte een enorme sprong, Liesbeth een wat kleinere maar beiden overschreden de grens van 25 om in aanmerking te komen voor de chalets. Grote klasse! Wie volgt nog in de komende weken? Tot de eerste trekking op 19 mei a.s. kan het nog!!

Laat iedereen nog eens om zich heen kijken waar loten verkocht kunnen worden of bij zichzelf te rade gaan om nog zo'n lot te kopen. We zijn de laatste twee weken ingegaan voordat de 1e trekking plaats vindt. Het moet toch bij een club van ruim 600 leden mogelijk zijn 800 loten te stallen!

KUNSTGRASLOTEN nu.....met 20% KORTING. ★

★..... laatste kans ↷

Inmiddels kent iedereen mijn kunstgrasrecept. U bestelt bij mij een of meerdere kunstgrasloten en betaalt slechts f 80,- . De resterende 20 gulden is voor mijn rekening. U krijgt uiteraard een op uw naam gesteld lot. Er zijn nog maar 5 loten voor deze aanbieding!

G.H.Arens (Heren 10) Tel. 020-975107
Pannerdenstraat 43, 1106 BG AMSTERDAM.

De verkoop van loten startte op 25 februari 1985. Er moesten 800 loten worden verkocht. De verkoop vorderde aardig: 11 maart 195 loten, 21 maart 273 loten, 25 maart 306 loten, 1 april 381 loten, 15 april 526 loten, 25 april 600 loten, 29 april 633 loten en 6 mei 674 loten. Uiteindelijk werd besloten om tot 700 loten te gaan waarvan de club zelf om kansspeltechnische juridische redenen er 100 kocht. Er waren vijf trekkingen en de climax vond plaats op 14 september 1985. De auto zou verloot worden. En de winnaar werd Ernst Kiek die vergeten was zijn loten te betalen. De organisatoren kwamen tot de conclusie dat het belang van de club bovenaan stond en dat

het derhalve het grootste voordeel op zou leveren om de auto (waarvoor betaald was) niet alsnog te verloten. Daardoor had de club een extra financiële meevaller. De loterijcommissie ontving in de persoon van André de Goederen de prestatiebeker die voor deze keer niet werd toegekend voor een hockeyprestatie. Deze commissie bestond verder uit: Chris van Gent- voorzitter, Marjolein van der Weijden, Toon Bovenlander, Dolf van den Bos, Erikjan Hinnen en Geert Wilmink.

Geld was geen barrière meer voor de aanleg en vrachtwagens konden het bos inrijden om

37. - 1979 Heren II.

Als een ploeg er zo onoverzichtelijk bij gaat zitten noemen we alleen de namen. Ongeveer v.l.n.r.: Jan Lindenhovius, Eric Thunissen, Jan Schüller, ?, Jop de Groen, Peter Bennis, Hans Kuipers, Christiaan Schneider, Frans Rein Jurrema, Gijs van Seventer, Allard van Kranendonk en Juun van Burk.

met de aanleg te beginnen. Op 2 september 1985 kon worden gestart met de aanleg. Op 28 oktober was het nieuwe veld gereed om bespeeld te worden.

Op 30 november 1985 zou het 1e kunstgrasveld officieel worden geopend met een postcodetoernooi (dat direct werd uitgesteld naar 22 maart 1986 om dat er een dikke laag sneeuw op het veld lag).

Het daaropvolgende seizoen (86-87) promoveerde Heren I naar de hoofdklasse. Onderstaande foto is tijdens de kampioenswedstrijd tegen Nijmegen genomen.

Dug outs waren niet verplicht in de overgangsklasse dus die stonden nog niet op het nieuwe veld. Na toetreding tot de hoofdklasse ontwierp en bouwde Heren I manager Hans Beerendonk onderstaande dug outs die najaar 1988 met een speciale wedstrijd tegen Indische cracks werden ingewijd. Ze staan er nog steeds.

Aan het eind van het seizoen 86-87 nam Rob van der Pol afscheid als voorzitter. Hij liet de club achter met het eerste herenelftal in de hoofdklasse en een fel begeerd kunstgrasveld.

7.2 Het tweede kunstgrasveld.

Ooit werd gedacht dat één kunstgrasveld per club wel genoeg zou zijn. Op 24 oktober 1989 staat onder voorzitter Frans van Panthaleon van Eck voor het eerst het tweede kunstgrasveld op de agenda van een

ALV. Op 23 oktober 1990 neemt de ALV het principebesluit dat het tweede veld er moet komen. Er wordt een kunstgrascommissie benoemd die bestaat uit Geert Wilmink, Victor Mackay, Nella van Braam, Robert Meijer en Luc Dings. Uit deze commissie zal later nog een huwelijk voortkomen (Geert en

Nella). Verder wordt het initiatief door de Zilverlingen ondersteund bij monde van Guus Arens. Er moet een bedrag van f 100.000 eigen geld bij elkaar worden gebracht. Omdat het moeilijk is om nog een grote sponsor aan te trekken wordt een gouden sponsorplan ontwikkeld. Sponsors betalen f 2.500 per jaar en loten om de ruimte op de shirts van dames en heren 1, In het clubhuis komt een KG-bord te hangen waarop een kunstgrasveld in kleine vakjes is verdeeld. De vakjes worden gevuld met zegeltjes. Elk zegeltje kost f 25 en staat voor 1,5 m². Als laatste werd een obligatieleening overwogen. Dat had immers al eerder gewerkt. Op 26 maart 1992 meldt de

Steekneus dat de jeugd afdeling door sponsorlopen en andere inzamelingen meer geld dreigt binnen te gaan halen dan de senioren. Als laatste werd een Megafeest georganiseerd met roulette, catering, een tent in de patio etcetera.

Op 11 oktober 1992 wordt op het tweede kunstgrasveld door heren 1 de eerste competitiewedstrijd gespeeld tegen Kampong (1-1).

38. - 1980 Dames I en Heren III winnen de beker.

(HockeySport 23 mei 1980).

Marlieke Oltmans, aanvoester en keeper van Pinoké, krijgt de Charles de Bock-bokaal uitgereikt door mevrouw de Bock, de echtgenote van wijlen Charley de Bock.

Een plaatje dubbel-op, de dames van Pinoké I en de mannen van Pinoké III die de J. D. Tresling-beker wonnen na een 2—1 zege op Apeldoorn IV. (Foto's Hockeysport)

7.3 Het waterveld.

Halverwege de jaren 90 stak het fenomeen waterveld de kop op. Zand ingestrooid kunstgras was voor de meeste clubs een betaalbare kunstgrasoplossing maar de kwaliteit van het (top)spel kwam op een water veld nog veel beter tot zijn recht. Omdat met name penningmeester Ewoud Goudswaard van mening was dat Pinoké de financiering niet op een verantwoorde manier rond zou kunnen krijgen, werd niet halsoverkop tot de aanleg besloten. De mat op veld 17 was technisch inmiddels wel nagenoeg afgeschreven. Pinoké heren I had zich in de hoofdklasse inmiddels een verdienstelijke positie verworven en de roep om een waterveld werd steeds luider. Hetgeen door de media ook werd opgepikt.

Hockey Magazine 28 februari 1997.

Als tussenoplossing werd met de succesvolle ploeg van 1996/97 in het seizoen 1997/98 zelfs een jaar gespeeld op het fantastische KNHB waterveld van het Wagener stadion. Maar dat seizoen degradeerde de ploeg helaas wel. Op 23 januari 1999 wordt bij het 70 jarig bestaan een semi waterveld geopend op de plek van veld 17. Het veld blijkt een zorgenkindje waar de club door het niet compleet betalen van de rekening financieel nog wel jaren plezier van heeft. De naden zijn echter lange tijd naadje. En de sproeiers achter de doelen houden vooral de achterplank van het doel schoon.

7.4 Twee velden in één keer.

Als het semi waterveld gerealiseerd is gaan de stemmen alweer op voor een derde en misschien zelfs een vierde kunstgrasveld. Ook hier zijn weer enorme barrières te overwinnen. A.C.C. gebruikt immers 's zomers veld 14 en 15 als cricketveld.

Dat is niet te rijmen met de aanleg van één of meerdere kunstgrasvelden met hekken. Het bestuur van voorzitter Marc van der Plas verricht veel voorbereidend werk. Op 20 november 2001 werd met algemene stemmen een nieuw bestuur aangesteld dat direct als opdracht mee kreeg om twee nieuwe kunstgrasvelden te gaan realiseren over de brug (veld 14 en 15). A.C.C. zal definitief het bos verlaten.

Staan v.l.n.r.: Arnaud Schulte Fishedick, Wouter van Balen, Mirjam Berger, Rob Bovenlander, Max Koops, Freek van de Braak. Voorgrond (zittend) Allard Woerden en (staand) Marjan Icke (voorzitter).

Vice voorzitter Rob Bovenlander en zijn team (Jan Benes en Rob Smelt) zijn direct aan de slag gegaan om een plan op poten te zetten. Elk seniorenteam moet 2270 Euro bij elkaar brengen. Er worden geen rooskleurige financiële plannetjes voorgeschoteld. De nieuwe kunstgrasvelden zijn bedoeld voor de bestaande ruim 1600 leden. Nieuwe leden zijn in principe niet voorzien want dan zouden we snel weer velden tekort komen.

Via speciale posters en boekjes wordt duidelijk gemaakt dat van de Pinoké-leden wordt verwacht dat ze financieel over de brug komen voordat "over de brug" nieuwe velden kunnen worden aangelegd. Dolf van den Bos maakt de groene plaatjes.

Veel teams doen speciale activiteiten binnen of buiten de club en de jeugdafdeling is weer haantje de voorste. Met sponsorlopen, fietsen wassen en rotte eieren gooien haalt de jeugd meer dan de toegezegde 31.000 Euro bij elkaar.

Alle seniorenteamen zijn verantwoordelijk voor bij elkaar sprokkelen van 2270 Euro. Sommige leden kiezen ervoor om uiteindelijk gewoon 135 Euro persoonlijk te storten. Het administreren van de bijdragen is een enorme monnikenklus waar Marcelle Bovenlander veel tijd in steekt. Het uiteindelijke resultaat is dat slechts twee onvindbare spookleden hun financiële verplichting niet na zijn gekomen.

Op 29 augustus 2002 worden de oude grasvelden voor de laatste keer geïnspecteerd. Door Marjan Icke, Arnaud Schulte Fischendick, Max Koops, Ron Top (Amsterdamse Bos) en de vertegenwoordigers van de aannemer. Het nieuwe bestuur is zeer slagvaardig want het besluit wordt in november 2002 gerealiseerd. Binnen een jaar na de ALV van 20 november 2001 liggen er twee zand ingestrooide kunstgrasvelden. Het laatste gras

wordt weg geschraapt. Vreemd genoeg werden als eerste de lichtmasten geplaatst. Daarna werd de drainage aangebracht en werd de ondergrond geprepareerd. Op onderstaande foto wordt het pad tussen

de velden al aangelegd. Daarna de lavakorrels die waterpas over beide velden werden verdeeld.

Daar gingen de matten overheen die al een paar weken klaar lagen in het bos. De oude grasmatten werden aan V.R.A. gegeven, die dit materiaal gebruikte voor haar kooien.

En toen hoefden eigenlijk alleen de hekken nog maar geplaatst te worden.

Het zand ingestrooide veld 16 werd in 2004 omgetoverd in een semi waterveld. Eerst de oude mat eraf. Dan lavakorrels er op.

Daarna de mat er overheen met een mooie rand in een afwijkende kleur groen.

Dit veld werd in het najaar van 2004 in gebruik genomen. Onderstaand een luchtfoto uit 2003 van ons complex voor de aanleg van het semi waterveld. Zie ook bladzijde 250.

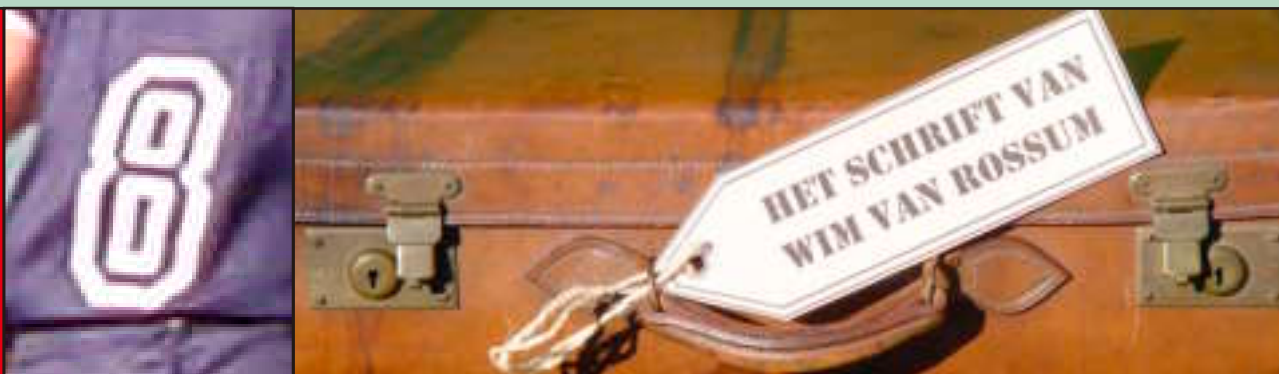

39. - 1980 Dames I op het Steekneuzentoernooi.

Staan v.l.n.r.: Annelet Langeveld, Michèle Smelt, Evelien van Rijswijk, Linda Pool, Fransje Bijnen en Annemarie Schwantje.

Gekniel v.l.n.r.: Marlieke Oltmans, Ellen Asselbergs, Helma van Daalen, Annemarie Icke en Macky Pierik.

8. Het schrift van Wim van Rossum.

Internet is een prachtig medium. Zeker om oud leden terug te vinden of om oud leden Pinoké terug te laten vinden. Toen de website van Pinoké door de scribeur van dit boek werd beheerd kwam er een mailtje binnen van oud heren 1 keeper Wim van Rossum. Zijn naam klonk mij vooral bekend in de oren vanwege zijn jongere broer Nico. Wim had van 1955 tot 1968 bij Pinoké gespeeld en gecoached. In de Teams van Toen op bladzijde 144 staat nog een foto van hem als coach met heren 1 uit 1968. Wim had vanaf het begin van zijn hockeycarrière de wedstrijden bijgehouden in een schriftje. Daar willen we u wat fragmenten van tonen.

Onderstaand de eerste bladzijde.

Seizoen 1955-1956.

Op 10 Oktober 1955 werd ik lid van Pinoké. Het eerste jaar heb ik vrijwel niet gespeeld. De eerste officiële gelegenheid was het Gooi-junioren-tournoi. Hier werd van Kampeng gewonnen met 1-0 en verloren van Amsterdam (2-0) en Gooi-a (3-0). Drie dagen later, 7 april, mocht ik als links-buiten met Pinoké-b meedoen met het Pinoké-juniors tournoi. Hier werd gewonnen van Pinoké-A met 2-1. We speelden gelijk tegen Alkmaar en Hilversum (0-0) en verloren van Kampean met 2-0.

40. - 1981 Heren III gaat naar Primrose Brussel.

Het heren II elftal van begin jaren 80 had een bijzondere band. Dit elftal gaat nog steeds in de nagenoeg oorspronkelijke bezetting elk jaar naar een toernooi. De teamgenoten zijn uitgewaaierd over Nederland maar de band is nog steeds hecht. Bij het eerste toernooi dat dit team bezocht wist men zich toegang te verschaffen tot het toen nog niet beruchte Heizel stadion.

In de jaren daarna werd gespeeld op o.a. Montrouge in Parijs, in Southampton (gegeten bij de Mongool), Frankfurt (1988) en op Oranje in Brussel. Bonno Mijndijff is de drijvende kracht achter deze ploeg die hij elk jaar weer weet te mobiliseren.

*Parijs 1982. Staand v.l.n.r.: Cees Philips, Mark Wilmlink, Hans Kuipers, Bonno Mijndijff en Dolf van den Bos (de schrijver van dit boek).
Geknield v.l.n.r.: Jan Schüller, Christiaan Schneider, Ido Stuit, Jan Hein Allema (aanvoerder) en Marc Bovenlander (de latere mister Pinoké).
Liggend daarvoor Sander Struyk.*

Seizoen 1956-1957.

Dit seizoen speelde ik in junioren-b en in Heren V. Het werd een leuk seizoen en ik heb er als keeper heel veel gekend.

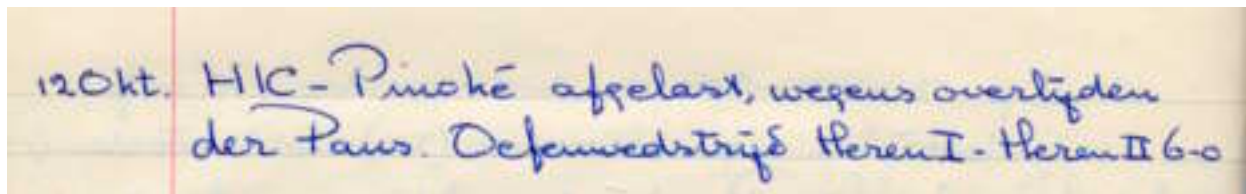
Uitslagen:

Pincké VI - HIC V 0-6	Pincké b - AMUJ c 10-0
Randwijk IV - Pincké VI 1-1	VUU a - Pincké b 1-0
AMUJ II - Pincké V 6-0	AMUJ b - Pincké b 0-6
Hermes I - Pincké II 5-1	Pincké b - Amsterdam c 1-2
Pincké V - VUU IV 1-2	Pincké b - HIC b 2-2
Pincké V - Hurley V 4-0	Pincké b - AMUJ b 3-0
Pincké V - A'dam IX 1-1	Pincké b - VVVA 1-2
Pincké V - HIC VII 5-1	HIC b - Pincké b 1-0
Pincké IV - Alkmaar II 0-0	Amsterdam c - Pincké b 2-3
Hurley V - Pincké V 2-1	AMUJ c - Pincké b 0-8
Pincké V - Randwijk III 2-5	
Pincké V - AMUJ II 1-9	Junioren b 10-11 34-10
HIC VII - Pincké V 1-5	Heren V 10-9 23-28
VVV IV - Pincké V 1-3	

Ook speelde ik enkele toernooien n.l.

Het Onland-tournooi, het Pincké-tournooi en het Booplan toernooi. In het laatste toernooi keepte ik in het a-elftal. De uitslagen waren

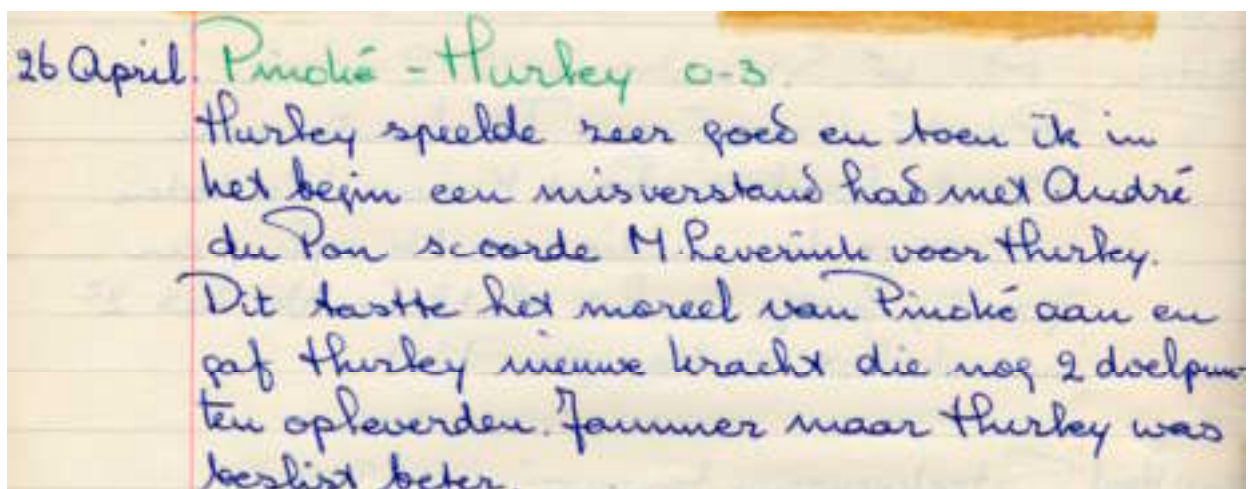
Van bijna alle wedstrijden werd minutieus een verslagje bijgehouden. Zelfs van wedstrijden die niet door gingen, als daar een speciale aanleiding voor was. Zoals in het najaar van 1958.

12 Okt. HIC - Pinoké afgelast, wegens overlijden der Paus. Defwedstrijd Heren I - Heren II 6-0

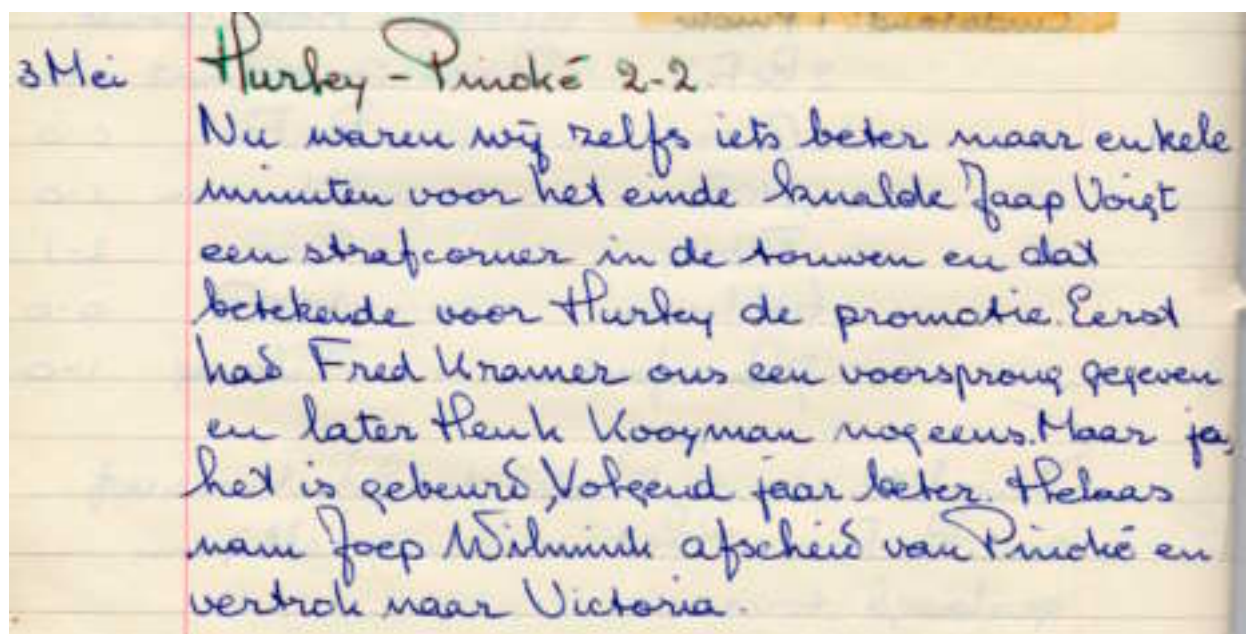
In seizoen 1958-1959 werd Pinoké heren 1 kampioen in de westelijke promotieklasse D. Er moesten promotiewedstrijden worden gespeeld voor een plaats in één van de twee overgangsklassen. Daarboven zat nog de westelijke 1e klasse.

Wim schrijft over de eerste wedstrijd:

26 April. Pinoké - Hurley 0-3.
Hurley speelde zeer goed en toen ik in het begin een misverstand had met André du Pan scoorde M. Leverink voor Hurley. Dit tastte het moreel van Pinoké aan en gaf Hurley nieuwe kracht die nog 2 doelpunten opleverden. Jammer maar Hurley was beslist beter.

De uitwedstrijd was succesvoller maar niet succesvol genoeg.

3 Mei Hurley - Pinoké 2-2.
Nu waren wij zelfs iets beter maar enkele minuten voor het einde konalde Jaap Voigt een strafcorner in de touwen en dat betekende voor Hurley de promotie. Eerst had Fred Kramer ons een voorsprong gegeven en later Henk Kooyman nog eens. Maar ja, het is gebeurd, Volgend jaar beter. Helaas nam Joep Wilminik afscheid van Pinoké en vertrok naar Victoria.

Er zijn zelfs foto's van die wedstrijden.

3 Mei 1959.

vltur Jaap Voigt (H) - André du Ron (P) - Han de Roos (H) -
Hockey Hurley - Pinoké 2-2.

vltur. Joop Wilmsink (P) - André du Ron (P) - gebukt
Harry Roepers -

Hurley - Pinoké 2-2.

links: Joop Looij (N) - Rob Gerrits (P) - André du Pon (P)
 rechts: Joop Looij (N) - Han de Roos (N) - Harry Roepers (P) - W. R.

En de statistieken van het hele seizoen werden nog eens keurig gerecapituleerd.

De eindstand in onze afdeling was:
 Promotieklass D.

1 Pinoké	14-19	29-14
2 HIC	14-16	27-24
3 Amsterdam IV	14-15	25-20
4 Alkmaar	14-14	23-21
5 Gooi II	14-14	21-27
6 Strawberries	14-13	20-23
7 BMHC IV	14-12	12-16
8 Zandvoort	14-9	15-27.

Fredje Kramer scoorde 15 goals, Henk Kooyman 5, Charles Bosch 4, Rob Gerrits en Peter de Rouwer 3, Jippe Hienstra 2 en Joep Wilmsink 1 (en wel de eerste van het seizoen)

De opstelling:

Doel: Wim van Rossum.

Achter: André du Pon (captain) en Cor van Ede

Midden: Harry Roepers, Joep Wilmsink en Hugo Buryerkant

Voor: Fred Kramer, Rob Gerrits, Henk Kooyman
 (eerst Jippe Hienstra), Charles Bosch en Peter de Rouwer

Het 2e Heren-elftal is naar de 2e klas gepromoveerd

Naast competitie was er toen ook al het Steekneuzen toernooi voor senioren. Dat toen nog een toernooi voor mixed teams. Ook onze huidige voorzitter speelde mee.

gezellig feestje.

Zaterdag 2 en Zondag 3 April was ONS-toernooi. We speelden met een mixed elftal met: Wim van Rossum, Adri Kuyju, Jelle Sterringa, Kiet de Sijka, Frits Gaus, Marian Icke, Kiek Bigot, Rob Ferrits, Charles Bosch, Henk Kooyman en Iuzer Texter.

Uitslagen: Pincké - Be Fair 2-0, Pincké-Combim-2-0, Pincké - Hurley 2-0, Pincké - Nijenrode 1-1, Pincké - Tilburg 4-0, Pincké - Rapidity 0-0.

Zo kwamen we in de finale tegen de Academie voor Richtametyke Opvoeding. Na de verlenging was het nog 0-0. Bij het doelschieten scoorde Marian Icke en ik wist mijn doel schoon te houden, al moest ik er een keer pangriet voor in de hoek duiken. Het feest was af.

Zaterdag was ik om 4 uur thuis (svachtsdan) en Zondag een thé dansant met prijsuitreiking. Wij kregen als herinnering een asbakje.

Een week later speelde Pincké I tegen HBS I (2-2).

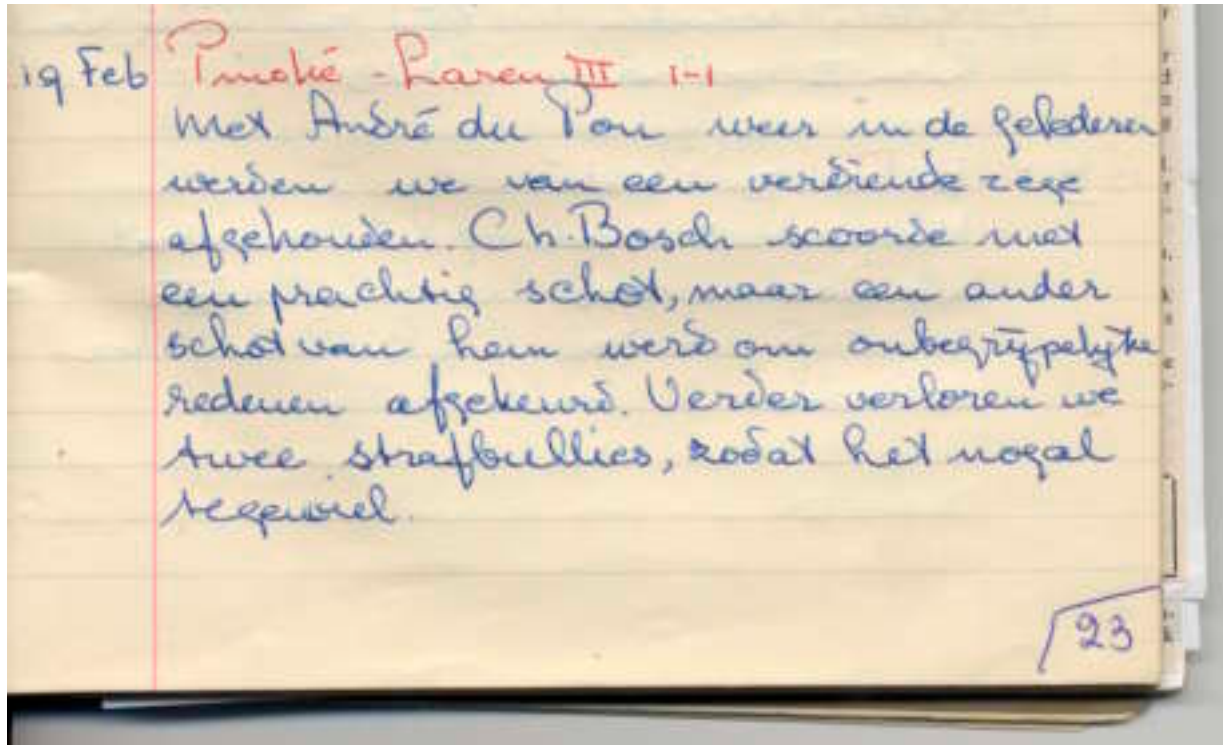
Ten slotte kregen we aan het eind van het seizoen nog een conditie-training van bonds-trainer Kallat uit Pakistan waar ik veel leerde.

41. - 1981 Heren I wordt kampioen.

Pinoké werd kampioen van de eerste klasse D en verwierf een plaats in de overgangsklasse. Staand v.l.n.r.: Maarten ten Doeschate, Esso Noordhoff, Martin Bennis, Frank v. d. Berg, Flip Goudsmit, Berry Bertels (coach), Pieter Kuyper (manager).
 Zittend v.l.n.r.: Mark Wilmink, Henk van Veen, Roel van Klaveren, Bart van Rossum, Frank Jansen, Rob Feenstra.
 Ontbreken: Erik-Jan de Vos, Roelant Oltmans, Joost v. d. Heyden en Robert Nolen.

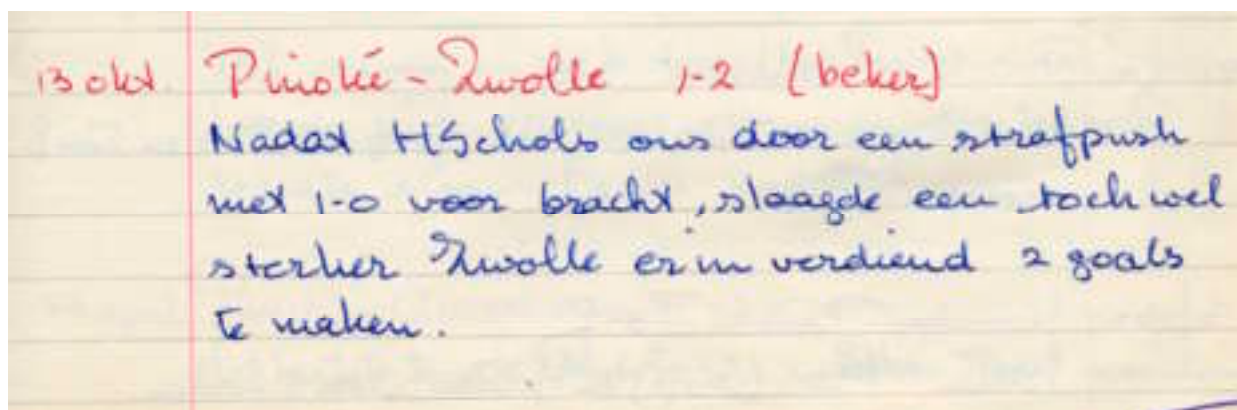
In die tijd werd nog met regels gespeeld die reeds lang in de vergetelheid zijn geraakt. Wat dacht u van de inrol en de strafcorner die nog lekker hoog gesneden mocht worden. Dat kon ook zo lekker in dat sappige gras. De strafbal bestond nog niet. In plaats daarvan was er de strafbully. Degene die de overtreding had begaan moest tegen een aanvaller bully-en in de lege slagcirkel zonder keeper. Als de keeper de verdedigende fout had gemaakt moest hij zijn legguards gewoon aanhouden. Als de bal over de doellijn ging was het een doelpunt. Als de bal elders de cirkel werd uitgewerkt was de bully voorbij en werd het spel hervat met uitslaan. Die strafbully komt ook wel in de verslagen voor. Dat moeten tijdrovende activiteiten zijn geweest.

19 Feb Pinoké - Parren III 1-1
Met André du Pou weer in de fekkere
verden we van een verdiende zege
afgehouden. Ch. Bosch scoorde met
een prachtig schot, maar een ander
schot van hem werd om onbegrijpelyke
redenen afgekeurd. Verder verloren we
twee strafbullies, zodat het nogal
tepuur.

23

In het seizoen 63-64 werd bij de heren de strafbully vervangen door de strafbal. En ook één van die eerste aan Pinoké toegekende strafpushes staat in het schrift van Wim op 13 oktober 1963.

13 okt Pinoké - Zwolle 1-2 (beker)
Nadat H. Schols ons door een strafpush
met 1-0 voor bracht, slaagde een toch wel
sterker Zwolle erin verdiend 2 goals
te maken.

181

42. - 1982 Heren III wordt voor de tweede keer in successie kampioen.

Heren III was in het seizoen 1980-1981 al kampioen geworden in de reserve tweede klasse. In het jaar daarop promoveerde dat elftal met nagenoeg hetzelfde team in één keer door naar de reserve promotieklasse. Dit was een aansprekend resultaat voor trainer Diek Mos die in 1980 was gekomen om beide subtop teams naar een hoger niveau te loodsen. Hij werd in drie van de vier gevallen kampioen. Te weten één keer in 1981 met heren II dat hij coachte en twee keer met drie dat hij trainde in seizoen 1980/81 en op onderstaande foto uit seizoen 1981/82.

Staannd v.l.n.r.: Peter Bennis, Hans Kuipers, Jan Schüller, Gijs van Seventer, trainer Diek Mos, Job de Groen, supportster Carola Beerendonk en Dolf van den Bos. Zittend v.l.n.r.: aanvoerder Jan Hein Allema, Bonno Mijnlief, Sander Struyk en voor hem supportster Willemijn Stuit. Voor haar ligt haar broer keeper Ido Stuit. Helemaal vooraan liggend Marc Bovenlander.

Niet alleen zijn eigen resultaten werden door Wim genoteerd. Ook de resultaten van Bijvoorbeeld dames 1 werden opgetekend, zeker toen de dames kampioen werden in 1961.

Eindstanden: seizoen 1960-1961							
Heren I	1 HBS	14-22	26-13	Heren II	1 Kameleon	12-18	18-7
	2 HIC	14-19	34-17		2 HIC II	12-16	24-15
	3 BeFair II	14-17	26-21		3 AMUJ	12-14	25-16
	4 Kampen II	14-14	19-22		4 Gooi II	12-13	27-20
	5 Pinoké I	14-13	19-19		5 Myra	12-10	22-28
	6 BMMC III	14-10	16-21		6 Pinoké II	12-8	12-2
	7 Aidam III	14-10	15-22		7 Aidam VI	12-5	9-28
	8 Laren III	14-7	11-31				
	Heren III	5 ^e plaats	14-13			19-25	
	Heren IV	1 ^e plaats	14-22			33-12	
Dames I	1 Pinoké	12-22	65-9	<u>Promotie competitie:</u>			
	2 BeFair II	12-20	62-14	1 Pinoké	3	2-1-0	5 7-2
	3 AMUJ II	12-10	18-21	2 Krasien	4	2-1-1	5 8-7
	4 Hurley II	12-10	21-35	3 Strawb II	4	1-1-2	3 1-3
	5 Hilvers III	12-8	22-61	4 HIC II	3	0-1-2	1 2-6
	6 Gooi V	13-9	16-45				
	7 BeFair IV	13-7	18-34				
	Dames II	4 ^e plaats	12-11				29-34
	Dames III	1 ^e plaats	12-24				45-6

43. - 1983 Dames I op een trainingsavond.

Bovenstaand v.l.n.r.: trainer/coach Jan van Beek, Ief Hiel, Vera Poelmann, Macky Pierik, Fransje Bijnen, Joyce Semmelink, Corelle Bos, Hanneke Bloemendal, Carine van der Sande, Petra Hardick en Helma van Daal.

Voorste rij v.l.n.r.: gebukt Nana van Ginhoven, Sjoukje Zijlstra, Marjan Inkelaar, Xandra Helmonds, Karlijn Steinweg en Annemarie Icke. Op de foto ontbreekt Judith Kuenen.

In het seizoen 1961/62 kregen de heren voor het eerst een echte trainer.

Seizoen 1961-1962

Dit seizoen begon met de mededeling dat we een "echte" trainer kregen n.l. de heer Prins.

Op 10 September speelden 7 Pinoké elftallen in Amersfoort. We verloren er 1 nl Heren IV. Heren I (wij) wonnen verrassend met 2-1. In deze strijd stak ik in goede vorm zoals de Steekwaal "Wat de overwinning betreft van Heren I, kunnen we rustig zeggen, dat deze behaald werd door Wim van Rossum, daar hij de meest verrijnde schoten wist te keren".

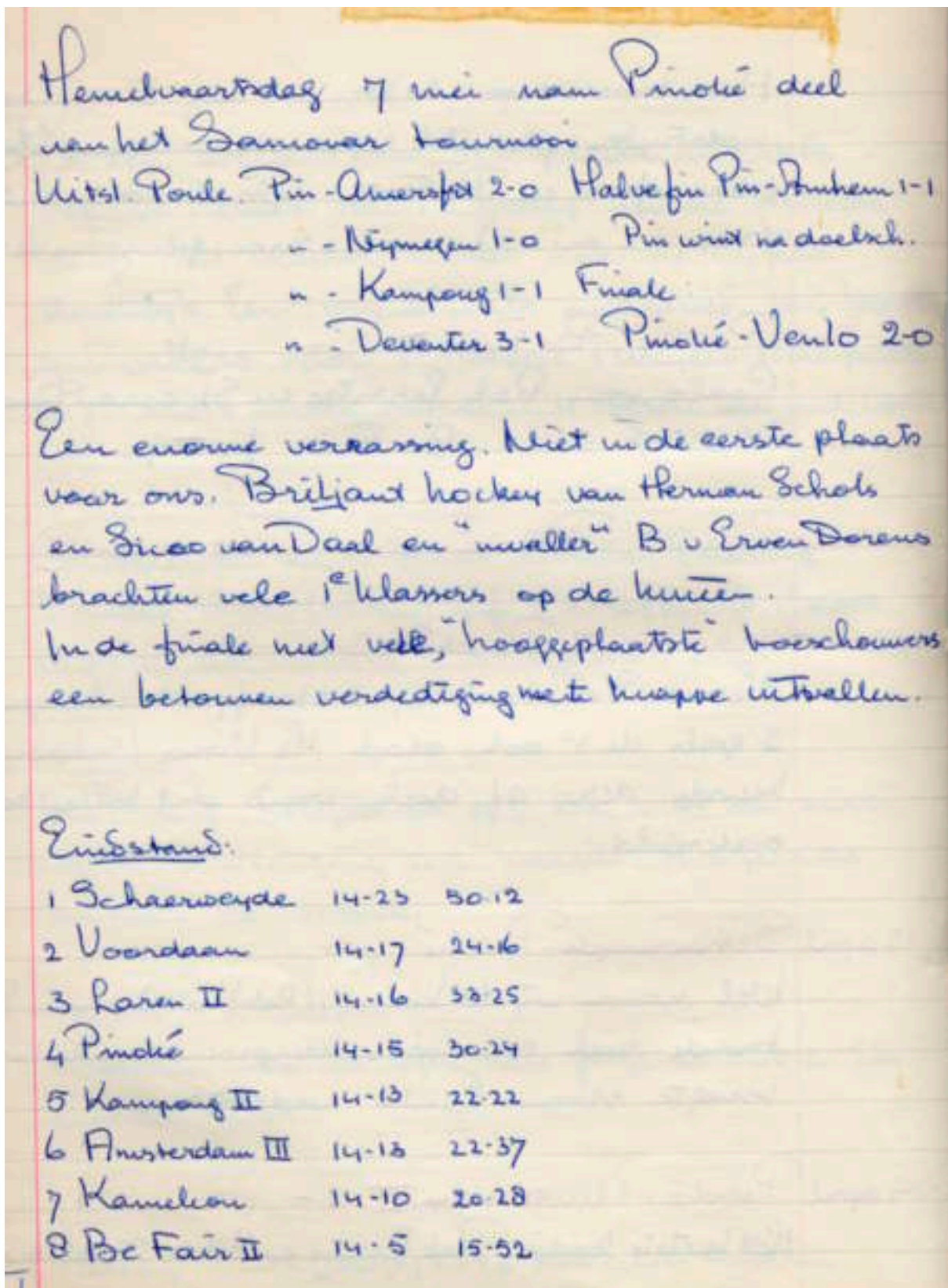
André du Pon nam midden in het seizoen afscheid op 18 februari 1962.

18 Febr. Scheybeek - Pinoké 1-0
Een "rot" wedstrijd tegen het schoorin Scheybeek geen woorden voor. Afscheid van André du Pon.

Maar ook het debuut van markante spelers staat opgetekend. Sikko van Daal was de Benjamin van Kessel van de zestiger jaren.

11 nov. Pinoké - Amsterdam III 3-0
De jeugd en snelheid overwon de routine Machy (100 wedstrijden?!), Edward en de nieuwe aanwinst Sikko van Daal (ex-AMU) scoorden. Van ons een goede wedstrijd

Een belangrijk wapenfeit uit zijn heren 1 periode was het winnen van de Samovar Cup. Dat was een beker die te winnen was op een toernooi van Nijmegen. Het was eigenlijk een soort officieus Nederlands Kampioenschap dat al sinds 1908 werd georganiseerd. Dus lang voordat er een echt Nederlands kampioen bestond. In 1964 werd dat toernooi al voor de 55e keer georganiseerd. En outsider Pinoké won de onoogelijke theekan.

„NIJMEGEN“ EN „SAMOVAR“-TOERNOOI

Op Hemelvaartsdag heeft men in Nijmegen weer het genot gehad van een drukke toernooi-dag. Het weer was misschien te mooi, maar er is enthousiast gehockeyd.

Op de terreinen van Nijmegen hebben dertien dames-elftallen gestreden om de „Nijmegen“-beker. Het begon in drie poules. De drie elftallen, die zich de beste van hun poule getoond hadden, moesten daarna nog een halve competitie spelen om tot een einduitslag te komen. De uitslagen hiervan waren: Breda—Kieviten 0—0; Kieviten—Amsterdam 1—0; Breda—Amsterdam 2—0. Breda werd winnaar door de betere doelscijfers, Kieviten tweede en Amsterdam (vorig jaar winnaar) moest met de derde plaats genoegen nemen.

Tegelijkertijd werd door negentien herenelftallen de strijd om de „Samovar“ gestreden op de terreinen, die Union hiervoor weer een dag aan een zeer dankbaar Nijmegen ter beschikking had gesteld. Na felle poule-strijd werden er halve finales gespeeld, waarbij het Venlo lukte de winnaar van de laatste twee jaren, BMHC, met 2—1 te kloppen en waarbij doelschieten moest beslissen tussen Arnhem en Pinoké. Pinoké trok hierbij aan het langste eind en was hierover zo enthousiast, dat het in de finale de Venlonaren overrompelde met 2—0. Derde werd BMHC door van Arnhem te winnen.

Het feit dat Nijmegen de beide toernooien op één dag kan houden door samenwerking met Union, vond ook nu zijn bekroning in de prijsuitreiking en alles wat daar zo bij hoort, hetgeen bijzonder gezellig was.

Wij willen hier niet vergeten nogmaals enorm veel dank te brengen aan de scheidsrechters, die de wedstrijden prettig geleid hebben en ook de prijsuitreiking met hun aanwezigheid hebben opgeluisterd.

R. S.

Het verslag uit de *HockeySport* van 14 mei 1964.

HET SAMOVAR-COMITÉ.

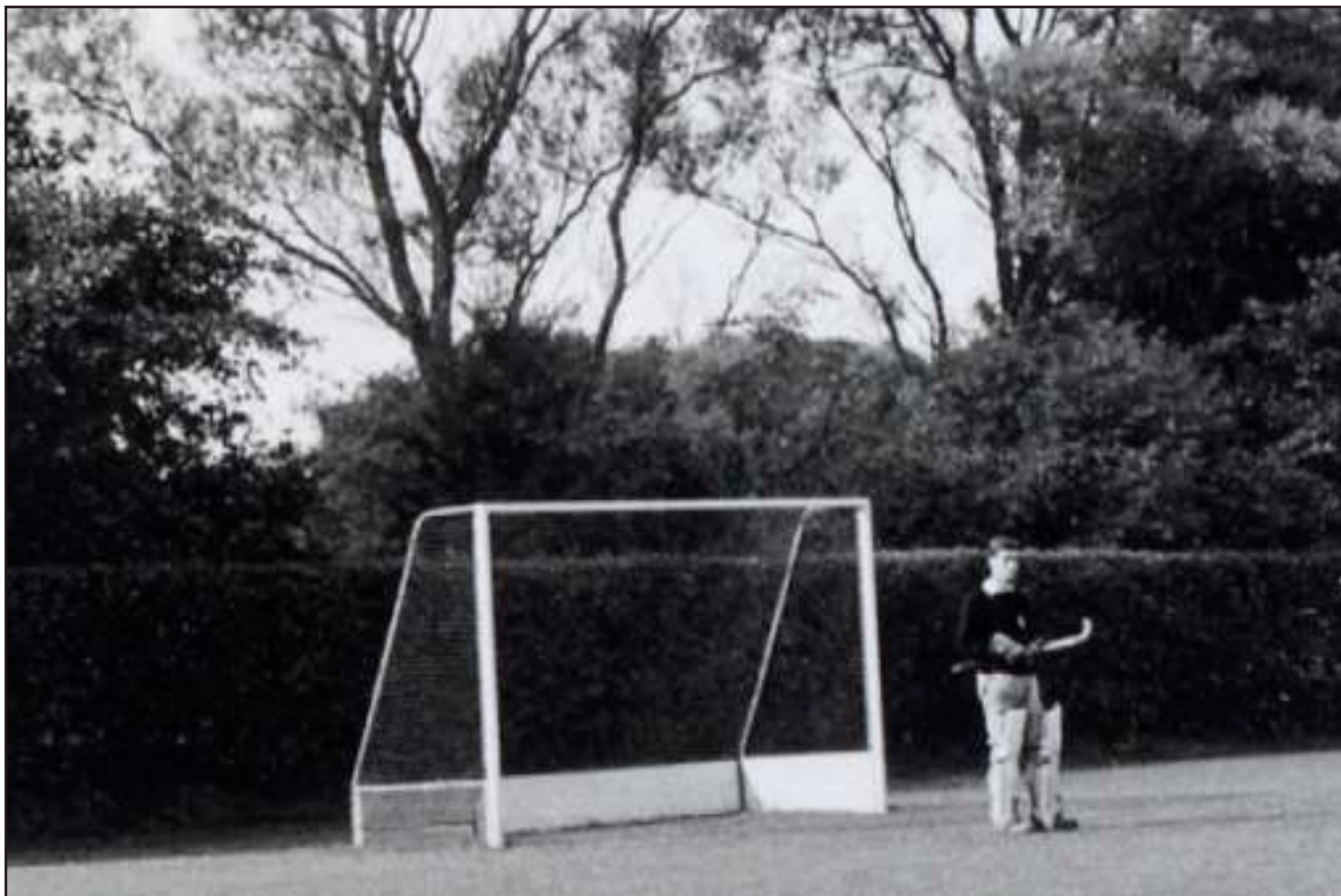

(Speciale opname Hockey-Sport).

Van links naar rechts: Herff, Sandburgh, Hamerlag, v. d. Venne.

De Samovar op een veel eerdere foto uit de *HockeySport*.

**We besluiten met een mooie foto van Wim op het oude hoofdveld van Pinoké.
Wachtend op wat er komen gaat.**

44. - 1983 Heren IV.

Staannd v.l.n.r.: Leonard de Planque, Gijs van Seventer, Bart Kuenen, Jan Mathijs Heinemeijer, Bonno Mijnlief, Max de Bruin en Ole Pijnacker.
Gekniel v.l.n.r.: Roderick Habermehl, Kempe Kruisbrink, Cees van Meel, ? en Frits Schneider.

9. Momenten om nooit te vergeten.

Ieder Pinoké lid heeft zo zijn favoriete clubmomenten die hij/zij altijd zal koesteren. We selecteerden een aantal momenten en vroegen ooggetuigen om ze nog een keer te beschrijven.

1. **Promotie van Dames 1 naar de westelijke 1e klasse in 1974.** bladzijde 190
Sinterklaasrijm en dieptepsychologie. *Door Jan Goothuis.*
2. **Dames 1 op een haartje na Nederlands Kampioen in 1977.** bladzijde 193
Door Marlieke Oltmans.
3. **Heren 1 speelt een beslissingswedstrijd tegen Gooische in 1978.** bladzijde 195
door Roelant Oltmans
4. **De eerste play-back show met de Doppie Dots.** bladzijde 201
5. **Geïmproviseerde shirtveiling levert een kapitaal op.** bladzijde 202
6. **De traditionele Mosselmaaltijd.** bladzijde 204
Een uitstervende traditie.
7. **Een droom van een strafbal. Meisjes B1 landskampioen in 1995.** bladzijde 205
Een gesprek met *Nathalie Peleg.*
8. **Sixes, Sinterklaas, familietoernooien, play-back show en D- en C-kampen.** bladzijde 207
9. **De oudgedienden van 1978.** bladzijde 209

9.1. Promotie Dames I naar de westelijke 1e klasse in 1974.

Wat er aan vooraf ging.
Uit de HockeySport van 26 april 1974.

DEZE WEEK tweede klasse dames

2e klasse dames West - B

Pinoké kampioen

21-4. Pinoké—SCHC 4—0. Ook hier werd pas in de laatste wedstrijd beslist wie zich kampioen mocht noemen. Van harte Pinoké! Met Zandvoort zal nu moeten worden gespeeld om één plaats in de 1e klasse.

In een nerveuze eerste helft kroop Pinoké eenmaal door het zeer kleine oog van die venijnige naald, toen een Stichtse bal op de doellijn nog net van richting kon worden veranderd. Anders, . . . ? Annemarie Icke maakte het eerste doelpunt met „het puntje” vanuit een goedgerichte voorzet, 1—0 bij rust. In de tweede helft speelde Pinoké rustiger en dus ook beter. Els Lelyveld benutte een straffully, 2—0. Nanny v. d. Elst kreeg een voorzet van rechts en maakte er, na een keepers-rebound, 3—0 van. Annemarie Icke voltooide het doelpuntenkwartet, 4—0. Aan deze levendige wedstrijd, met een voor Pinoké overdadig aandoende uitslag, kwam een einde zonder dat SCHC tot het welverdiende tegenpunt had kunnen komen. Zondag 28 april wordt de wedstrijd Pinoké—Zandvoort gespeeld!

7-4. Hilversum—Pinoké 0—1. De langzame lome Hilversumse start, op het zeer moeilijk te bespelen veld, hield een eerste thuisnederlaag tegen het fanatiek spelend Pinoké in. Een wegwerkfout van de Hilversumse verdediging gaf Pinoké de kans het enige doelpunt van de wedstrijd te scoren.

Promotie 1ste klasse dames

28-4. Pinoké—Zandvoort 0—0

Onder voortreffelijke leiding van de scheidsrechters Crocheret en Park ving deze veelbetekenende wedstrijd aan met Zandvoort zekerder en sterker in haar optreden dan de mijnermate nerveuze gastvrouwen. Na een kwartier spelen kreeg Pinoké steer vat op het spel. Wel kreeg de keepster van de thuis spelende club enige niet al te gevaarlijke schoten van Zandvoort te verwerken. De stemming in het veld was uitstekend.

Een beeld uit het duel om promotie naar de eerste klasse dames tussen Pinoké en Zandvoort. 0—0 (2)

Na rust gaf Pinoké de Zandvoortse schutters geen gelegenheid hun kanonnen in stelling te brengen, maar ook aan Pinoké lukte het niet tot scherp schieten te komen. En zo eindigde deze wedstrijd die om een duidelijk makende zondag had gevraagd met een voor beide partijen hoopvolle uitgangstelling. t.w. 0—0. A.s. zondag zal in Zandvoort wel de beslissing vallen. Het aankomende zal nader bekend worden gemaakt.

L.J.C.S.

Hierboven uit de HockeySport van 3 mei 1974.

Hieronder uit de HockeySport van 10 mei 1974.

Promotie eerste klasse dames

Zandvoort dwingt Pinoké beslissing af

Binnen het Zandvoortse race-circuit bleek er sprake te zijn van drie doelmakende partijen t.w. het droge springrige veld als de laatste en gevaarlijkste, Pinoké als de beste technische en tactische en Zandvoort als de nerveuse en de laatste vijf minuten als de gelukkigste partij!

De goed leidende scheidsrechters v. d. Wei en v. d. Bos riepen grofweg aandoende teunis op tot een beslissing over een plaats in de 1e klasse. Zover is het befaam nog niet gekomen, omdat de wedstrijd tegen de ontwikkeling is toch nog in een gelijkspel eindigde, 1—1.

Het springrige veld, waarvan het droogterreint sinds 1967 schuldig is, was de vijand van iedere goede spelpositie. Geen goed bedoelde bal was met enige zekerheid onder controle te brengen, een wanhoop vermakende aanpakmethode. Het deskundige en enthousiast meelovende publiek - p.m. 300 in getal - was ervan overtuigd dat de gelukkigste en mogelijk niet de sterkste zou winnen.

„hi-ha-bonderbrood” bleek ook al geen warme hap op te leveren, totdat drie minuten voor rust Anne-Marie Tecke oververraagd en sterk doordrukkend met „het veld” in haar voordeel, onafwendbaar scoorde, 0—1. Bij Pinoké intenaard dodele vreugde.

Na de rust, met de gepeperde spreek-injecties van de coaches, werd er met meer rust en overleg een spelpatroon opgebouwd. In deze fase van de strijd viel het zeer zettige onverderfden van line van Zandvoort op. De boeklagen, ook al door het slachte veld van mindere kwaliteit, brachten geen gunstige verandering in het totale spelbeeld t.w. Met nog zes minuten te spelen dacht alman dat Pinoké de 1e klasse zou mogen binnengaan. Een minuut later werd deze, voor Pinoké hoopvolle illusie, weer verstoord toen Ineke Lach de Biers de gelijkmaker - ook met gebruikmaking van de „spring-in-het-veld” - scoorde, 1—1. Een twee tegenvaller voor Pinoké, dat beslist meer had verdiend en een gelijk voor Zandvoort dat nu wel een op een goed veld in de noodzakelijk geworden beslissingwedstrijd - op Klein Zwitserland misschien - haar atmosferische reputatie wil bewijzen. Coach Muller van Zandvoort heeft in de verwarmde tribune beide teams met bloemen getroost.

L.J.C.S.

Sinterklaasrijm & dieptepsychologie

De promotie van Dames 1 naar de westelijke 1e klasse in 1974. Door Jan Groothuis.

Terug naar 1974, voor voetballers het jaar van het onverwerkte trauma, voor Pinoké het jaar van het grote succes. De beslissingswedstrijd van Dames 1 tegen Zandvoort, voor een plaats in de westelijke 1e klasse, het hoogst haalbare van toen. Een mooie zondag op het gras van het Haagse HHIJC, nu bekend als Klein Zwitserland. Het werd de dag van het legioen.

Eerder die week. Clubhuis, bar en tap tot laat open, het traditionele beeld na de training van heren 1. Het gesprek: hoe helpen we dames 1 aan de promotie? We besloten om het doel de middelen te laten heiligen en de messen te slijpen. Niks neutraal terrein en onpartijdig publiek, hoezo gastvrije ontvangst in Den Haag samen met Zandvoort? HHIJC moest van ons worden, een bijveld van het Amsterdamse Bos, een dependance van onze clubhut, een thuiswedstrijd voor de meiden. Onvoorwaardelijke mentale steun zou er komen, in de vorm van een verbale orgie, vanaf de eerste minuut, zonder onderbrekingen. Zandvoort moest terug naar zee, hoe dan ook.

Dus? Snel een paar teksten bedenken, op A4-tjes zetten, een paar honderd kopieën maken en voor de wedstrijd uitdelen. Simpel rijm op Sinterklaas niveau, makkelijk op te pakken en mee te kreten. Dieptepsychologische spreekwoorden, schreven ze later in de HockeySport. Tja, zo lust mijn psychiater nog wel een deel onverwerkte jeugd. En van een strak draaiboek was helemaal geen sprake. Het was een spontane actie voor ons dames 1, in diezelfde HockeySport beschreven als een atletische gevormde ploeg. Ik kan me niet herinneren dat wij dat ooit zo bekeken hebben. Het was in onze ogen gewoon een lekker stel hockeyvrouwen onder leiding van trainer-coach Chris Jones, de man die in de winter anekdotisch een vleeskleurige - dus zwarte - maillot droeg en in zijn vrije tijd als drummer slechts een tijgervel. In die tijd een topjongen, prettig gestoord en zeer gedreven. Dat gold die bewuste zondagmiddag ook voor alle aanwezige steekneuzen. Iedereen behoorde tot de P-side, tot de harde kern, en vertoonde een eerste onschuldige vorm van

hockey hooliganisme.

Jeugdleden en oud-leden, spelende leden en niet-spelende leden, donateurs en wanbetalers, vrienden en vriendinnen, echtgenoten en minnaressen, ze kwamen allemaal uit de kast. Zeventig minuten lang galmde het door de residentie, schorre kelen, ritmisch handgeklap, stereotomie avant la lettre: aan de ene kant van het veld werd ingezet, van de andere kant werd ingevallen. Het Amsterdamse Bos was verplaatst, Den Haag was generaal gezien in

alle staten. De teksten van het legioen? Daar moet je vandaag de dag niet meer mee aankomen. Het ging over kampioenen en zoenen, gelardeerd met oerwoudkreten als "Pinoké - aaah, ai- ai - ai- ai !!!!" En meer van dat soort onzin. Je wint er niet de PC Hooftprijs mee voor een totaal literair oeuvre, maar wel een hockeypot. En Zandvoort? Niet gehoord, nooit meer iets van gehoord.

Met Marlieke Oltmans heb ik nog geprobeerd iets meer van die zondagmiddag terug te halen, ergens langs de lijn terwijl we naar onze kinderen keken tijdens districtswedstrijden. Een beetje als oude mensen en de dingen die voorbij gaan. Er stond me niet zo gek veel meer van bij, zelfs de uitslag was weggezakt:

2-1, 3-1? Het lange geheugen blijkt een fabel. Oude foto's brengen herinneringen boven, gezichten krijgen namen, Dirk en Christa staan ineens weer naast je. Gouden meiden, gouden

tijden. Dertig jaar geleden, nog zonder variolux. Veel dichterbij komt het niet. Zo'n dag wordt nooit meer helemaal scherp.

Jan Groothuis

Pinoké volgens draaiboek naar de eerste klasse

Geheel verdiend, en in triomf, mocht Pinoké de hoogste klasse betreden. Een duidelijke en terechte overwinning (3—1) op het sterke Zandvoort, in een beslissingswedstrijd behaald, maakte dit mogelijk.

In de twee voorafgaande wedstrijden wees de score er nog niet op dat de triomftocht naar de 1e klasse door Pinoké zou mogen worden gemaakt (t.w. 0—0 en 1—1) doch de aandachtige toeschouwer voorzag bij iedere wedstrijd dat Pinoké het recht op die promotie t.z.t. zou doen gelden. Dit gebeurde dan afgelopen zondag op de uitstekende grasmat van de kersverse hoofdklasser HHJC dat zeer gastvrij zijn veld voor de wedstrijd der kampioenen had vrijgegeven.

De goed leidende scheidsrechters Cramer en Lansink riepen, onder een stralende zon, de twee goed voorbereide elftallen binnen de lijnen. Geheel volgens een uitstekend opgezet regie-draaiboek werden de Pinokédames met handgeklap door hun achterban begroet. Na het beginsignaal zette deze achterban, tot aan de laatste minuut, onafgebroken een zeer suggestieve aanmoedigingskretologie in werking.

De atletisch beter gevormde Pinoké-ploeg zette direct een reeks van goed opgezette aanvallen op. Na tien minuten werd een

strafhoekslag tegen Zandvoort gegeven. Deze werd in eerste instantie niet benut, doch na standvastig doorzetten ontstond toch het eerste Pinoké-doelpunt, van de stick van Pauline Heyligers, 1—0.

Tien minuten later zorgde Mieke Levert Levert van andvoort voor groots vuurwerk voor de toen zeker wel verdiende gelijkmaker door, met de haar geëigende stijl van doorduwen, de bal hoog in de touwen achter de voortreffelijke goalie te jagen, 1—1. Het mooiste doelpunt van de wedstrijd ontstond vijf minuten voor rust en werd uit een lange hoekslag ontwikkeld. Dit prachtige doelpunt, door Anne-Marie Icke gemaakt, was onhoudbaar voor de eveneens goed-keepende Henny Jansen, 2—1.

Hierboven, staat v.l.n.r.: Christa van der Heiden, Ine van Zadelhoff, Pauline Heijligers, Ellen Asselbergs, coach Chris Jones, Jetske van Hoeckel, Marjan Icke en Jet Heij.

Gekniel v.l.n.r.: Annemarie (Dirk) Icke, Marlieke Oltmans, Nannie van der Elst en Els Lelijveld-Arends. Adri Breuker ontbreekt.

Pinoké-dames overwinnen de drempelvrees en promoveren

hockey

door JAN BOSKELIÏH

AMSTELVEEN — Drie wedstrijden hebben de dames van Pinoké onder leiding van Zandvoort succesvol te spelen, dat zij aanpak maakten op een plaats in de eerste klasse. In de drie wedstrijden was Pinoké steeds sterk onder leiding van trainer/coach Chris Jones, maar in de thuiswedstrijd heeft men het vooral in de eerste helft verknald. Door overaanpakstrategie stond men stijf van de aanpak. Langzaam maar ging het beter, kreeg men meer zelfvertrouwen en raakte men er toe overtuigd dat er gewonnen kon worden. Chris Jones, van zondag 24 februari in dienst bij Pinoké stelt daarbij, dat de eerste aanpak tijdens de wedstrijd beslissende derde wedstrijd op het Haagse Klein-Ziethoofd. Het staat belang is geweest.

Pinoké-dames in de laatste jaren al tegen de eerste klasse aan te kijken. Dit jaar hebben gewonnen van de eerste klasse. Zeer van de dames nu die niet maken een steeds deel uit van het verleden van de dames van de Haagse. Bijna alle die eerste klasse krijgen een lot succes. Deze seizoen zijn. Chris van der Linden is het eerste met Chris Jones als hij zegt: "We hebben een mooi draaiplan. De huidige aanpak heeft een goede kans om te winnen."

Trainer Chris Jones bezig aan zijn mental-talk voor de wedstrijd tegen Zandvoort in Den Haag. Op de foto v.l.n.r.: Pauline Heijgers, Mariëke Oltmans (zitten op de rug), Nancy van der Elst, Els Lelieveld, Jaska van Hestel, Margje Icke, Ellen Asselberg, Chris Jones en Christa van der Heide. Niet zichtbaar: Adria Breker, Annemarie Icke, Ise van Zadelhof en Jelt Hey.

De eerste wedstrijd was tegen Zandvoort op zaterdag 17 februari. Het was een spannende wedstrijd met veel actie. De wedstrijd werd gewonnen met een score van 2-1. De tweede wedstrijd was tegen de Haagse op zaterdag 24 februari. Het was een moeilijke wedstrijd met veel fouten. De wedstrijd werd gewonnen met een score van 3-2. De derde wedstrijd was tegen de Haagse op zaterdag 31 februari. Het was een moeilijke wedstrijd met veel fouten. De wedstrijd werd gewonnen met een score van 2-1.

Moet kunnen

De grootste kracht is dat ik de bereidwilligheid van de dames heb. Het is niet een gewone ploeg, maar het was niet anders. Het was na de wedstrijd, vrijdag na zaterdag. Het was niet een gewone ploeg, maar het was niet anders. Het was na de wedstrijd, vrijdag na zaterdag. Het was niet een gewone ploeg, maar het was niet anders.

Versterking

Dit jaar was Jones versterkt. Volgens hem versterkt hij alleen de aanpak, niet alleen van de dames van Pinoké maar ook van de heren. Een team met voldoende van het belang van de dames. Het was na de wedstrijd, vrijdag na zaterdag. Het was niet een gewone ploeg, maar het was niet anders. Het was na de wedstrijd, vrijdag na zaterdag. Het was niet een gewone ploeg, maar het was niet anders.

9.2. Dames op een haartje na Nederlands Kampioen in 1977.

door Marlieke Oltmans.

Hemelvaartdag 1977.

Op deze dag kwam het kampioenschap van Nederland, bij de Dames, wel tot een heel vreemd einde. Hoe zat het ook alweer. Het was in de tijd dat er nog geen landelijke hoofdklasse bestond. De competitie werd afgewerkt in 4 districten, Noord, Oost, Zuid en West. Aan het eind van de reguliere competitie maakten de nummers 1 en 2 van alle districten vervolgens in een halve competitie uit wie zich kampioen van Nederland mocht noemen. Dat jaar waren dat voor Noord : Groningen Studenten en GHBS. Oost : Upward en Union Zuid : Were Di en HTCC West : Amsterdam en Pinoké

Met nog 2 wedstrijden te gaan was de stand aan kop

Pinoke	5 gespeeld	9 punten
Were Di	5 gespeeld	8 punten
HTCC	5 gespeeld	7 punten
Amsterdam	5 gespeeld	5 punten

De enige teamfoto die we terugvonden van dat jaar werd in Terassa gemaakt. Staand v.l.n.r.: mental coach Frans van der Lee, Ine van Zadelhoff, Linda Pool, Gerda Bos, Hanneke Neuboom, Roos Kuiper en Chantal van der Horst. Gekniel v.l.n.r.: Pauline Tekenbroek, Annemarie Icke, Ellen Asselbergs, Marlieke Oltmans, Annelet Langeveld en Macky Pierik.

Met de wedstrijden Were Di – Pinoke en HTCC – Amsterdam voor de boeg konden we het kampioenschap bijna veilig stellen. Maar helaas verloren beide teams uit het westen, zodat de stand met nog 1 wedstrijd te gaan er als volgt uitzag:

Were Di	6 gespeeld	10 punten	13 – 6
Pinoke	6 gespeeld	9 punten	9 – 4
HTCC	6 gespeeld	9 punten	11 – 6

Amsterdam deed niet meer mee.

Eigenlijk was er op dat moment niemand die twijfelde aan het kampioenschap van Were Di. Zij waren in de winning mood en moesten tegen Amsterdam voor wie er niets meer te halen viel. En Pinoké en HTCC moesten onderling uitmaken wie de punten ging pakken. Het was duidelijk dat we het heel zwaar zouden krijgen.

En dan de wedstrijd zelf. Onder leiding van Marianne Kooijman en Nel Klein-Bog werd het een hele spannende. HTCC kwam uit een strafcorner op voorsprong, maar gelukkig wist Annelet Bloemers de stand gelijk te trekken. Inmiddels was het ook op Pinoké bekend geworden dat in het naburige Wagener Stadion Amsterdam een voorsprong genomen had. Winnen was dus voldoende.

Dus gingen we op jacht naar de 2 – 1. Een paar minuten voor tijd zag het er naar uit dat het ging lukken. Binnengekomen in de cirkel werd de bal, na een overtreding van een van de HTCC verdedigers, alsnog in het doel geslagen. Een luid gejuich alom. Tot we beseften dat de scheidsrechter vergeten was voordeel te geven, en iets te vroeg gefloten had.

Geen doelpunt, maar een strafcorner.....

Geen winst, maar een gelijkspel.....

Geen landskampioen, maar tweede.

Maar voordat we daar achter waren ging er nog wel even een poosje overheen.

Alle 3 de teams hadden evenveel punten, dus moest het doelsaldo uitkomst bieden. Een eenvoudige rekensom bood geen oplossing, want ook het doelsaldo van alle drie de teams bleek gelijk te zijn: + 5.

Het bondsreglement bracht tenslotte uitkomst; het onderlinge resultaat gaf de doorslag.

En omdat 2 van de 3 wedstrijden gelijk eindigden (er werd immers een halve competitie gespeeld) en Were Di van Pinoké won, werden zij uiteindelijk landskampioen.

De complete stand uit de HockeySport:

Were Di	7	4	2	1	10	13—8
Pinoké	7	4	2	1	10	10—5
HTCC	7	3	4	0	10	12—7
Amsterdam	7	3	1	3	7	10—4
Upward	7	3	1	3	7	9—6
Gr. Studs	7	2	2	3	6	5—11
Union	7	0	4	2	4	4—12
GHBS	7	0	2	5	2	2—11

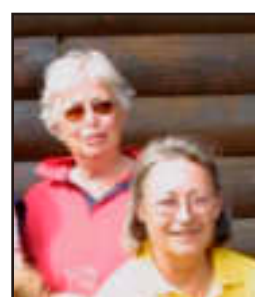
Were Di kampioen van Nederland na afweging van de onderlinge resultaten tussen Were Di, HTCC en Pinoké, te weten Were Di—HTCC 3—3, Pinoké—HTCC 1—1 en Were Di—Pinoké 1—0.

Nooit in de geschiedenis van Pinoké is een eerste team zo dicht bij het landskampioenschap geweest. En dus werd er die avond gewoon

Marlieke Oltmans grijpt in voordat Toos Bax kan toeslaan. Amsterdam-Pinoké 4—2. (Foto Ger Dijkstra)

gefeest. Zoals dat zoals dat nog steeds Pinoké eigen is. O ja, nog ongeveer één keer per jaar kom ik Nel Klein-Bog op Gooische tegen. En nog steeds na al die jaren begint ze over die ene verkeerde beslissing. Wij hebben het haar allang vergeven.

Marlieke Oltmans

Nel Klein-Bog (links) was ook aanwezig tijdens Teams van Toen 2004. Rechts: Francine de Booij die Pinoké vroeger ook vaak vloot.

9.3. Het seizoen van het beroemde zijnet incident.

In het seizoen 1977-78 werd Heren I getraind en gecoached door Lex Mulder. Een aimabele bebaarde tuinkabouters. Willem Meurer (de vader van Daan die momenteel in Heren 1 speelt) was van Gooische overgekomen omdat hij er goede hoop op had met Pinoké kampioen te kunnen worden. Andere prominente namen uit dat team waren dat seizoen:

Loopwonder Flip Goudsmit,
Leopold (speedy gonzalez) Messchaert,
Joost Wiggelendam (raakte nooit de bal kwijt)
Sander (one hand) Struyk,
Good old Jan Groothuis,
Taco (eigen kweek) Jurrema,
Martin (pieldoos) Bennis,
Roelant (toen zag je het al) Oltmans,
Keeper Stefan Keij,
Superspits Eppo Noordhoff,
(Jan) Juun van Burk,
Jan (quattrick) Schüller,
Hans (shuffle) Savalle,
Eduard (gesperde spijker) Schölvink,
Allard (krullenbol) van Kranendonk.
Het werd een bewogen seizoen.

4 september 1977:

Pinoké - Soest 6 - 1
Gooische - Amersfoort 4 - 1

11 september:

Amersfoort - Pinoké 1 - 1
Apeldoorn - Gooische 0 - 3

18 september:

Pinoké - Gooische 4 - 2

25 september:

Apeldoorn - Pinoké 0 - 1
Gooische - Alliance 4 - 0

2 oktober:

Alliance - Pinoké 0 - 4
Myra - Gooische 0 - 2

9 oktober:

Pinoké - Myra 4 - 2
Gooische - Kraaien 2 - 0

Stand:

1. Pinoké: 6 - 11
2. Gooische 6 - 10

DONDERDAG 22 SEPTEMBER 1977 - AMSTELANDPERS 1

Gevreesde Gooische naar 4-2 nederlaag gespeeld

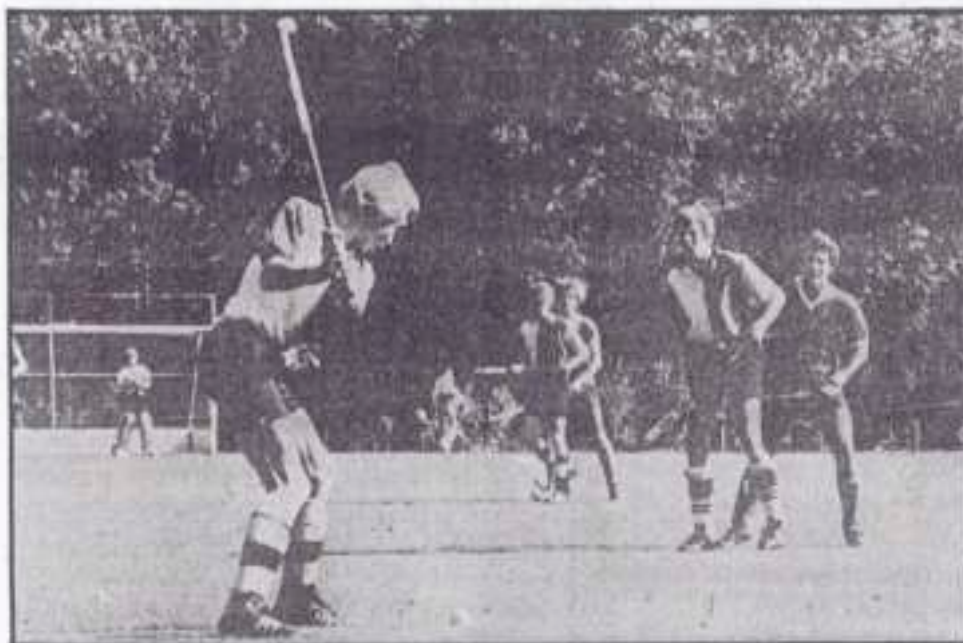
Wervelend kwartier van Pinoké

 hockey

AMSTELVEEN — In verband met het vier-landentoernooi in Limburg an der Lahn en het Europa Cup toernooi voor de jeugd, stond de competitie bij de heren zondag in de hoofd- en eerste klassen stil. Pinoké en Myra kwamen in de tweede klas tot ruime overwinningen op Gooische en Soest. Weer een klasse lager deelde VVV de punten met Haarlem.

● Pinoké-Gooische 4-2

Aan één kwartier wervelend hockey had Pinoké genoeg om het gevreesde Gooische op ruime afstand te zetten 4-1. Flip Goudsmit twaf een loopvermogen maakte eerst gelijk uit een cornerbound, waarna Roelant Oltmans (strafschot) weer Goudsmit (cornerbound) en Joost Wiggelendam het karwij met afmaakte. Dat Gooische in de laatste minuut nog tegen scoorde kon het wat behoudender gaan spelen Pinoké toen niet meer deen. Van de uiterst rommelige eerste helft was alleen het openen van de score door de bezoekers van belang. Deze goal kwam schitter mede door een defensieve blunder tot stand. „Pas in de tweede helft kregen we het middenveld met Schölvink, Savalle en Wiggelendam) stevig in handen, waar-

door de lange klappen van Gooische vroegtijdig konden worden opgevangen." aldus Eppo Noordhoff. „Daarbij paste Gooische zich voor 100 procent aan ons spel aan om ons eigen spelletje te spelen was dan ook minder

moelijk dan verwacht." Ex-Gooische speler Willem Meurer, die voor het eerst tegen zijn oude ploeg speelde mocht ook uiterst tevreden zijn, hij zag immers 2 van zijn gevaarlijke coerens indirect versleend worden.

● Een vrije slag van de aanspuitzer van Gooische in het duel tegen Pinoké. Rechts op de foto staat Leo Savalle.

16 oktober:

Kraaien – Pinoké 1 – 1
 Gooische – Shinty 3 – 1

23 oktober:

Pinoké – Shinty 5 – 0
 Voordaan – Gooische 1 – 7

30 oktober:

Pinoké – Voordaan 1 – 0
 Gooische – Soest 5 – 0

Stand:

1. Gooische 9 – 16
 2. Pinoké 9 – 16

Verlies Gooische tegen Pinoké

Gooische-Pinoké 3-1. Het eerste kwartier van de wedstrijd gaven de gastheren het spel uit handen, en dat werd ze, naar later zou blijken, fataal. De Amsterdamse bezoekers namen na tien minuten spelen uit een onoverzichtelijke situatie na een lange corner via een frontmeigoal de leiding en gaven deze niet meer uit handen. Gooische stelde van alles in het werk om in ieder geval weer op gelijke

hoogte te komen, maar zelfs hun belangrijkste wapen, de strafcorner v. Rutger Boterebrood, kon het gewenste resultaat niet bewerkstelligen. Zeven strafcorners kregen de Bussumers tegen Pinoké twee. In de tweede helft bewaarde Gooische-doelman Ernst Bos de Bussumers voor een nog grotere achterstand, door een strafslag te keren.

6 november:

Soest – Pinoké 0 – 7
 Amersfoort – Gooische 1 – 2

13 november:

Gooische – Apeldoorn 4 – 1

27 november:

Gooische – Pinoké 0 – 1

26 februari 1978:

Alliance – Gooische 0 – 5

5 maart:

Pinoké – Alliance 5 – 0
 Gooische – Myra 4 – 1

12 maart:

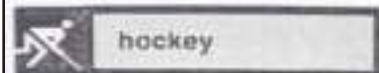
Myra – Pinoké 1 – 2
 Kraaien – Gooische 1 – 3

Stand:

1. Gooische 15 – 26
 2. Pinoké 13 – 24

DONDERDAG 23 MAART 1978 - AMSTELLANDPERS 1

Pinoké niet te stuiten

hockey

AMSTELVEEN — De hoofd-klasse ligt vanwege het wk gebeuren in Argentinië stil. In de eerste klasse werd Hurley evenwel rode lantaarndrager door tweemaal dit weekende te verliezen. HIC verspeelde zijn kansen op het kampioenschap, want er werd met 0-1 van koploper MEP verloren, terwijl de dag daarvoor met dezelfde cijfers van PUSH werd gewonnen. Randwijk kwam tegen Wageningen niet verder dan een gelijk spel, veel meer zat er overigens ook niet in. In de tweede klasse lijkt Pinoké aan het langste einde te trekken; met Amersfoort werd korte metten gemaakt, 4-0.

PINOKE — AMERSFOORT 4-0. De zegetocht van Pinoké gaat onverminderd voort. Nu was Amersfoort het kind van de rekening; de Amstelveners hebben het thans geheel in eigen hand om volgend seizoen als vierde eerste klasser uit Amsterdam-Amstelveen de competitie te starten. Na tien minuten maakte Willem Meurer een begin met de zege door een strafcorner te benutten, twee minuten later maakte Easo Noordhof er via een strafbal 2-0 van. Hoewel het veldspel niet naar wens liep werden de geboden kansen toch verzilverd, want de tweede stufoerner van Willem Meurer betekende 3-0. Na rust controleerde Pinoké de zaken en was het Flip Goudsmit die na goed doorzetten de vierde goal liet aantekenen.

Tweede klasse B (doeren)
 Voordaan-Alliance 1-4, Myra-Soest 2-0, Pinoké-Amersfoort 4-0, Apeldoorn-Shinty 1-4.

Pinoké	14-26	Amersfoort	14-13
Gooische	15-26	Myra	13-8
Kraaien	14-17	Soest	12-8
Voordaan	14-17	Shinty	12-2
Apeldoorn	14-14	Alliance	14-2

Pinoké verslikt zich in Kraaien

AMSTELVEEN — Terwijl Amsterdam zijn laatste week „rust“ gebruikte om wat films op te doen via een wedstrijd tegen Victoria (1-2 verlies), werkte Harley zich wat uit de degradatiekeer door drie van de vier punten thuis te houden. HJC consolideerde de goede vorm van de laatste weken en wist dat nu ook eens in gratis uit te drukken. Pinoké versliktte zich pijnlijk in Kraaien door met 3-1 te verliezen.

Pinoké-Kraaien 1-3
Dit verlies van Pinoké was althans verwacht. De situatie is nu zo dat Pinoké twee jaar achter staat op Gooische met één wedstrijd meer te spelen drie tegen twee. Mochten de laatste drie wedstrijden gewonnen zijn, dan zal er een beslissingswedstrijd worden gespeeld. Pinoké begon wedstrijd goed, moest het in de eerste vijf minuten achter te komen doordat Kraaien de eerste de los studeerder schotvoluit ging. Nog voor rust kon Willem Meurer via één schot de wedstrijd gelijkstellen. De tweede helft was anderszins voor Pinoké, maar een derde strafschop kon ze gelijkstellen. De Kraaien daarentegen had een wegwinst van strafschop ging om te scoren, waarna Pinoké de wedstrijd verloor die te maken maakte verloor ze. Met te gekke hockey profieert het de gelijkrichter te worden, maar de laatste weken aan de verkeer kant van de pool naar het doel.

DREDE KLASSE B (over)
Spelers/Doel 23. Alvaro-Maria 24. Van-
den-Broek/Doel 25. Pagan-Kraaien 26. Alvaro

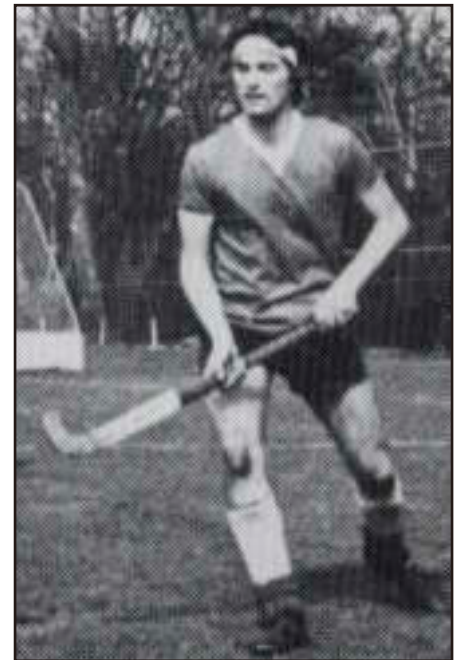
Speler	Doel	Spelers	Doel
Alvaro	23	Alvaro	24
Pinoké	24	Pinoké	25
Kraaien	25	Kraaien	26
Meurer	26	Meurer	27
Meurer	27	Meurer	28
Meurer	28	Meurer	29

Er moest uiteindelijk een beslissingswedstrijd worden gespeeld op Laren op 30 april. Een heel supporterslegioen trok op Koninginnedag naar Laren. Marlieke Oltmans werd in een ziekenhuisbed naast het veld gezet. Zij had bij de training van het Nederlands elftal een zware blessure opgelopen maar wilde deze wedstrijd van haar broer voor geen goud missen. Onderweg hing een grote sliert met Pinoké dassen -u weet wel van die wollen dassen die onze moeders hadden gebreid- uit de supportersbus. De sliert wikkeld zich om een lantaarnpaal en de bus moest dus regelmatig even stoppen om de sliert weer los te halen. Bert de Lange was voor 's middags besteld. We hadden al twee keer van Gooische gewonnen en dit keer moest het ook lukken. Wat kon er mis gaan? We vroegen Roelant Oltmans om zijn verslag van de wedstrijd te doen. Nu ruim 25 jaar later.

Beslissingswedstrijd Pinoké – Gooische door Roelant Oltmans

Ondanks twee afgetekende overwinningen op deze tegenstander in de reguliere competitie bleek dit niet voldoende te zijn om het kampioenschap te kunnen vieren. Onnodig puntverlies tegen Kraaien en Amersfoort leidde ertoe dat het kampioenschap via een beslissingswedstrijd veiliggesteld moest worden. Om te beginnen was er onenigheid over het terrein waarop deze beslissingswedstrijd gespeeld zou worden. Aangezien wij de technisch betere ploeg hadden, wilden wij in ieder geval op een goed veld spelen. Onze eerste optie was Bloemendaal, maar daar ging Gooische niet mee akkoord. Hun alternatief was Laren wat ook over een zeer goed veld beschikte. Onze coach ging akkoord, maar had

er waarschijnlijk geen rekening mee gehouden dat de neutrale bondsscheidsrechters door het district waar de wedstrijd gespeeld werd zouden worden aangewezen. Achteraf zal hij daar nog wel eens over nagedacht hebben, zeker na het lezen van het boek van Pieter Winsemius: *Speel nooit een uitwedstrijd!*

Buiten dit onderschatte ongemak werden wij in de week voorafgaande aan deze wedstrijd plotseling geconfronteerd met een professionele aanpak, de sportmasseur deed zijn intrede en plotseling waren er vele spelers die behandeld moesten worden. In hoeverre dit de normale voorbereiding heeft verstoord zullen wij nooit weten maar feit is wel dat wij van het begin af aan niet echt in de wedstrijd gezeten hebben! Desondanks werd er wel gestreden maar sprake van technisch goed verzorgd Pinoké-hockey was er zeker niet. Gooische domineerde, creëde meer kansen en had uiteindelijk ook het geluk aan haar zijde toen een corner-rebound het zijnet ingeslagen werd en tot ieders verbazing gepromoveerd werd tot doelpunt. Vanaf dat moment waren wij duidelijk aangeslagen en liep Gooische uit naar 3-0 voordat Willem Meurer, inderdaad de vader van Daan, via een rechtstreekse lange corner (nog met de hand

gestopt) iets terug kon doen. Voldoende was het niet en Pinoké's toenmalige dream team moest nog een jaar op promotie wachten.

Na deze deceptie nog niet geheel verwerkt te hebben, ben ik 's avonds met Esso Noordhoff, Flip Goudsmit en naar ik meen Eduard Schölvinc naar Gooische gegaan om daar hun promotiefeest als sportieve verliezers mee te maken. Lang zijn wij er niet gebleven want uit niets bleek dat de club gerekend had op deze promotie.

Vandaar, nog steeds in trainingspak, nog even langs Pinoké. Daar is het die avond nog heel lang gezellig gebleven en het was voor ons duidelijk dat het jaar daarop het kampioenschap afgedwongen moest worden, wat uiteindelijk met grote overmacht is gelukt.

Roelant Oltmans

Er is nog veel nagepraat over die wedstrijd maar het seizoen daarop was de teamgeest zo mogelijk nog groter en werd die geest omgezet in resultaat (vervolg op bladzijde 200).

In 1986 wel met een prijs op de schouders van de spelers van Bloemendaal

2e klasse B						
Gooische	19	17	0	2	34	62-14
Pinoké	19	15	2	2	32	62-16
Kraaien	18	10	4	4	24	29-13
Apeldoorn	18	6	6	6	18	29-29
Voordaan	18	7	4	7	18	22-28
Myra	18	8	2	8	18	23-24
Amersfoort	18	5	7	6	17	16-23
Soest	18	2	6	10	10	14-44
Shinty	18	2	3	13	7	15-43
Alliance	18	0	4	14	4	5-43

DUBIEUZE BESLISSING ARBITERS

Gooische promoveert naar eerste klasse

(Van onze hockeymedewerker)

LAREN - Gooische en Pinoké, beide met een gelijk aantal punten aan de kop van de ranglijst in de tweede klasse B geëindigd, speelde gisteren op de door Jaap Krijnen uitstekend geoogende grasmat van de Larense MHC een beslissingsduel. Winst betekende naast het kampioenschap tevens automatische promotie naar de eerste klasse, zodat er grote belangen op het spel stonden. Na een 0-0 ruststand besliste Gooische, dat over de gehele wedstrijd genomen, toch de iets betere ploeg was, de strijd met 3-1 in zijn voordeel. Het scheidsrechtersduo speelde hierbij een uiterst dubieuze rol.

Na een uiterst nerveuze start was het Gooische die de zenietuwen 1 eerst de baas was en in de beginfase van de eerste speelperiode een licht offensief opbouwde. Pinoké hield goed stand, werkte zich langzaam maar onder de druk uit en trok in de tweede fase van de eerste helft het initiatief enigszins naar zich toe, zodat de rust met een te rechte 0-0 inging.

Zeven minuten na de hervatting kreeg Gooische na een aanval over rechts enkele fikse kansen, maar liet deze onbenut. Na dertien minuten sloeg voor Pinoké het noodlot toe en nam de scheidsrechter een beslissing, waardoor de uiteindelijk nederlaag voor de Pinokéers altijd wel een wrang bijmaakje zal blijven houden. Een door Rutger Boterenbrood ingeslagen corner werd in eerste instantie door de Amsterdamsse goalië gestopt. De rebound werd door Fred Stroomberg weer op het doel afgevuurd, maar belandde, zoals vriend en vijand achter en naast het Pinoké-doel kon zien, in het linker zijnet. De bal carambolleerde echter weer terug in het veld, zodat het leek alsof er daadwerkelijk een treffer tot stand gekomen was. Gooische juichte en de scheidsrechter

kende hem toe. Ook na protesten van Pinoké zijde en raadpleging daarop van collega fluitist Boy van Beckum, die echter op veel te grote afstand stond om de situatie nauwkeurig waargenomen te kunnen hebben.

Pinoké was door deze gang van zaken duidelijk aangeslagen en Gooische buiten dit goed uit. Vijf minuten later kon G. F. Reke in de Pinoké-cirkel alleen nog maar ten koste van een strafpush gestopt worden. Rutger Boterenbrood had met het nemen ervan geen problemen en scoorde het eerste doelpunt van het duel: 2-0. Maar nog was de

zege niet zeker, want met nog een kwartier te gaan kwam Pinoké, dat de mentale weer enigszins te boven leek, via een lange corner op 2-1. De slotfase werd nu nog weer even spannend, maar Pinoké haalde door toen nog twee wissels toe te passen zelf het zo juist hervonden ritme weer uit het team.

Met nog een paar minuten te spelen maakte Rutger Boterenbrood aan alle twijfels een einde door op de hem vertrouwde wijze uit een strafcorner voor 3-1 te zorgen en zijn team definitief naar de eerste klasse te schieten. Voor Pinoké bleef slechts de teleurstelling.

Gooische promoveert naar eerste klasse

Door in hun afdeling gelijk te eindigen was tussen Gooische en Pinoké een beslissingswedstrijd nodig om uit te maken welk team zich kampioen mocht noemen. Met als hoofdprijs: automatische promotie naar de 1e klasse.

Gooische, dat de beide competitieduels tegen Pinoké reeds verloren had, startte met een 10 minuten-duzend offensief. Echt gevaar kwam er niet uit.

Pinoké worstelde zich onder de druk van Gooische vandaan en toonde zijn visitekaartje in de vorm van een prima genomen korte corner van Willem Meurer. De bal werd echter vakkundig door Rutger Boterenbrood op de stick afgestopt.

Het spel goldde heen en weer en de winnaar kondigde zich nog niet aan. Een solo van G. F. Reke tot diep in de Pinoké-cirkel bracht de bal bij Robert Lifman die echter naast schoot. In de tweede speelhelft was het wederom Gooische dat het initiatief tot aanvallen nam. Enkele doelpunt kansen deden zich voor, zonder resultaat. Maar in de 7e minuut benutte Fred Stroomberg een rebound uit een korte corner. Het willems-nietes over het feit of de bal in het zijnet was geschoten leidde tot de vingerswijzing naar het midden. 1-0 voor Gooische. Pinoké leek aangeslagen en korte tijd later werd G. F. Reke onreglementair in de cirkel afgestopt. Rutger Boterenbrood benutte de strafbal (2-0).

direct terug! Willem Meurer bracht met een prachtige korte corner de spanning volledig terug (2-1).

Het Pinoké-slutoffensief leidde tot Gooische opruimacties en uit één van deze tegenstanden kwam de korte corner tot stand waarop iedere Gooische aanhanger zat te hopen. Het knalharde schot op de achterplank van Rutger Boterenbrood vlak voor het einde had hetzelfde gehuld als de openkaallende champagne flessen. Gooische won met 3-1 en dit team zal de plaats overnemen van het uit de 1e klasse gedegradeerde Kameleon. Pinoké had uiteraard moene met het verwerken van de teleurstelling, maar Gooische kreeg wat het verdende. Mijn felicitaties aan het gehele team, aan coach Arjen Luyckx en aan Koen Kraanberg en Hans Wolff.

Erik Bronkhorst

Erik Bronkhorst schreef een verslag in de HockeySport (rechts) maar had duidelijk niet de moeite genomen om zich te informeren wat er nou werkelijk gebeurd was.

De eerstvolgende HockeySport (no. 38) zal verschijnen op vrijdag 19 mei a.s.

Kopij voor dat nummer moet uiterlijk ter redactie zijn op dinsdag 16 mei (1e post). Adresseren aan HockeySport, Postbus 455.

geen basisplaats meer. In 1991 is deze wedstrijd nogmaals gespeeld ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan van het clubhuis van Pinoké. Een hele leuke graswedstrijd die wederom door Gooische werd gewonnen. Zij wonnen daarmee de Coupe du Filet Lateral. Inderdaad de zijnet cup. Ook tijdens de

Vreemd genoeg is er geen teamfoto gevonden van dat seizoen 1977/78. Verliezers willen liever niet op de foto. Heren I werd een jaar later wel dubbel kampioen met veel spelers van de zijnet-wedstrijd. Eerst in de zaal en later ook op het veld. Toen werd er wel een teamfoto gemaakt.

Bert de Lange zette in 1978 het clubhuis van Pinoké tot laat op stelten. Zo'n dramatisch verlopen seizoen scheidt wel een band binnen een elftal want de heren van dat team zien elkaar nog regelmatig. Onderstaande foto werd gemaakt op de 50-ste verjaardag van Jan Groothuis op 20 april 1996 in Ouderkerk.

Staand v.l.n.r.: Eppo Noordhoff, Jan Groothuis, Roelant Oltmans, Flip Goudsmit, Leopold Messchaert en Eduard Schölvink. Geknielt v.l.n.r. Joost Wiggelendam, Bert Mol, Frans van der Lee, Willem Meurer en Sander Struyk. Bert kwam pas een jaar later bij Pinoké hockeyen. Frans van der Lee had in 1978 al

Teams van Toen dag in 2004 zou die wedstrijd tegen Gooische weer gespeeld worden. Maar bij nader inzien durfde Gooische niet meer.

Overigens heeft een foto van die fatale wedstrijd tegen Kraaien nog lange tijd als omslag van de Steekneus gefungeerd. Roelant Oltmans (rechts) en Taco Jurrema zijn voor kenners duidelijk herkenbaar.

9.4. De play-back show avant la lettre.

Begin jaren 80 waren de Dolly Dots heel populair. Mama vond dat ze mooi konden zingen en papa vond ze leuk om naar te kijken. Parodieartiësten (leden van de toenmalige band Katapult) die onder

de naam Dingetje een liedje uitbrachten dat luisterde naar de titel: "Ik wil voor mijn verjaardag een Dolly Dot".

Op de verjaardag van Bart van Mierlo (toen lid van Pinoké) daagde Dolf van den Bos een aantal meisjes van A1 uit om dat liedje samen met hem op Pinoké op te voeren tijdens een disco. Tot zijn grote verbazing haptten de dames gretig toe en toen zat hij er zelf ook aan vast. Tijdens de disco kwam hij verkleed als een mislukt repelsteeltje op en begon het liedje van Dingetje te zingen.

Het publiek wist niet wat ze ervan moest denken, maar deze joker had het knap in zijn bol. Na zijn vreemde dansact ging de deur open en kwamen de Doppie Dots binnen die een fantastische play-back interpretatie van "S.T.O.P. stop" van de Dolly Dots weggaven. De zaal stond op zijn kop.

Als toegift mochten een aantal, toentertijd prominente, Pinokéleden meedoen met de Doppie Dots. U ziet op de foto links met alpinopet Geert Wilmink die zijn keepersbroek had uitgeleend aan Doppie. Verder ziet u Marc

Bovenlander, Eric Jan de Vos en Bart van Rossum.

De Doppie Dots waren een groot succes en ze traden ook op tijdens het Steekneuzentoernooi.

De Doppie Dots bestonden uit Yvonne Herkemij, Marijke van Gent, Thyra Jenje, Annemieke van Gent, Nicoline van Rijssen en Jessica van Tijn.

9.5. Pinoké haalt in een middagje 13.000 gulden op voor de gehandicaptensport.

Op 21 april 1991 vond op Pinoké een uniek evenement plaats. Rafinex, de gewaardeerde shirtsponsor van Heren I, zou gaan stoppen en er moest wat trammelant gemaakt worden om aandacht te trekken. Geert Wilmlink en Dolf van den Bos organiseerden binnen een week een activiteit waar nog lang over

nagepraat zou worden. De basisgedachte was om eenmalig een goed doel op de shirts van Dames en Heren I te zetten en om dan na de wedstrijden de shirts te veilen. Elke shirtkoper mocht ook nog een keuze maken uit de winkel met gesponsorde prijzen die in vier dagen bij elkaar was gesprokkeld.

Het goede doel werd de gehandicaptensport, want het centraal bureau fondsenwerving had die week aan dat doel toebedeeld. Het jaar daarvoor was in groot Amsterdam f 3.400 opgehaald en daarvoor hadden gehandicapten ook nog zelf mee moeten collecteren. Als veilingmeester werd Roelant Oltmans gevraagd die natuurlijk direkt "ja" zei. Hij bleek als veilingmeester een natuurtalent.

Aanvoerders Timo Hoogeboom en Vivienne van Deventer, deden samen met voorzitter Frans van Panthaleon van Eck het eerste duitje in de collectebus.

Dames 1 liet haar shirts gewillig aanprijzen.

Stichting Nationaal Fonds Sport Gehandicapten

Opgericht 4 april 1975
 ingeregistreerd in de KRS
 nummer 14 140000

Directieadres: Postbus 20002
 2002 ST 's-Hertogenbosch
 Jan Postma 1
 2014 RB 's-Hertogenbosch

Telefoon: (073) 242120
Fax: (073) 242125

A.B.N.: 41 20 20 200
Rekening: 2402

Bank: ---
Volgnummer: 07 0001 2001

Directieadres:

Wij de belanghebbende partijen van het Jaar 2000 zijn achter de rug en, zoals u nu overtuigd zult weten dank ik u op onze landelijke collecte in april, komen wij u gelukkig verselvingen op de voorgrond.

Wanneer het bestuur en medewerkers denk ik u verzekerd voor het nieuw resultaat, dat de actie heeft opgeleverd. Maar ik wil vooral nog wijzen naar het enorme enthousiasme dat aanwezig was voor zowel de spelers, de medewerkers en de afvoer medewerkers die tussen zaterdag 21 mei. Ik heb in de - volgende korte - periode dat ik als directeur van het Fonds Turnover nog geen moment vergeten, dat in zo'n korte tijd en op deze wijze wijze geslaagd was.

Wij zijn zeer dankbaar voor de medewerking, hulp, die zich voor het succes heeft opgeleverd en vooral het belang van het uiteindelijk resultaat heeft bereikt met een uitstekende financiële bijdrage.

Ik heb u - de organisatoren, leden van het bestuur en medewerkers, de collectanten, overige medewerkers en belanghebbenden - hiervoor zeer dankbaar.

Ik hoop dat deze eerste samenwerking het begin zal zijn van een sportieve samenwerking van belang van de gehandicapten.

Met vriendelijke groeten,

 J.A. Merryweather
 Directeur

De directeur van het fonds, meneer Merryweather, stuurde een passend bedankje.

En de pers liet zich ook niet onbetuigd.

De resultaten logen er niet om. Het shirt van Erikjan Hinnen werd voor de hoogste prijs (600 gulden) verkocht aan de Zilverlingen. Het shirt van Godert Vinkesteyn ging voor 500 gulden naar Akkie Jacobs en het shirt van Judith van Tijn ging voor 400 gulden naar Dennis den Hartog. De veiling leverde ruim 8.000 gulden op, waar scheidend shirtsponsor Rafinex (bij monde van directeur Robin Olland) spontaan een bedrag bij optelde dat gelijk was aan de baropbrengst van die dag. Dat sprak Pinoké leden aan: zuipen voor een goed doel. Al met al hield het Sportfonds Gehandicapten ruim 13.000 gulden aan deze actie over.

Nieuwsblad **SPORT**

Klinkende start collecte door verkoop Pinoké-shirts

„Als zoete broodjes“

Van onze redactie

AMSTELVEEN — Met een zwaai van de gigantische hamer gaat de goudgekleurde veilingmeester Bart-Jan Olland het laatste shirt voor enkele honderden gulden van de hand. De man van het Nederlands dammschakelteam was zondag even terug bij zijn oude lievelingsclub Pinoké. De Amstelvoorzitter organiseert een speciale actie van de nationale collectie voor het Nationaal Fonds Sport Gehandicapten. Een speciale verkoop van de shirts van de A-selectie en -als zoete broodjes gingen ze over de toonbank.

Een event op zaterdag als zaterdag openingsdag van de nationale collectieweek. De dag van 27 april zal door de sportorganisatie vrijwilligers zullen zich de komende dagen sterk maken om zoveel mogelijk geld voor het goede doel te laten. Geld dat nodig is voor aanpak van accommodaties en voor de aanschaf van sportmateriaal.

Pinoké heeft een uitstekend voorbeeld gegeven, al kwam er zondag meer dan twee miljoen mensen op de markt. De in stadelijk bezit dat ook in Pinoké-geleden wordt gebracht naar het shirt van het grote voorbeeld uit het eerste team. Zoals de door velen als 'specter' beschouwde aan-

weerder Godert Vinkesteyn, wiens shirt snel en ruimtelijk voor vijfhonderd gulden door de hamer ging.

Erfgenamen kwamen vreedzaam maar tegelijk, die op het shirt van de geleide hielden. In een alles of niets poging kon het shirt alom worden gekocht. Maar ook peinst er aan gekopen en in de buidel betalen als het shirt van een af dochter in vreed-

handen terecht kon komen.

Een ander leuke actie, waarom Pinoké laatste heeft gemaakt de collecte een warme haak toe te dragen. Maar het was niet alleen Pinoké die zich zondag van zijn beste kant lierde. Shirtspoor Rafinex — het Amstelvoorzitter Raadsvond Bureau voor Financiering en Export — was bereid voor één week, stipt naar de schiktheid van het shirt te verhuizen, zodat op de beelden van Pinoké het Duitse Sport Gehandicapten prijkt.

Na afloop van de wedstrijden van de Amstelvoorzitter werd het idee van Pinoké-bank ingevoerd tot een klein veilinghuis. Alle shirts van de selectieleden gingen ten koste van de collectie in de verkoop en gaf van de hand. Wird vooral gekocht op zo'n vijf- tot tien honderden honderd gulden per kledingstuk, zondag waren bedragen van enkele honderden gulden aanschaf en te koop.

In totaal werd, verkoop shirts en de ter plaatse gehouden collectie, een bedrag van

8.000 opgebracht. Shirtspoor Rafinex deed nog een extra duik in het water door toe te leggen een bedrag gelijk aan de baromak ongeveer 2.000 gulden in de kas van het fonds te starten.

Of de week een shirt te kopen alleen als voorbereiding voor de sportieve kwaliteiten van de eigenaar of eigenaar er moet worden gezien laten we in het midden. Het nationale fonds waarde er wat bij.

Keuper Hans Reuver (rechts) staat veilingmeester Bart-Jan Olland bij de verkoop. Zij shirt verkopen voor driehonderd gulden naar shirtspoor Rafinex.

De hamer valt, het shirt van Vinkesteyn gaat voor vijfhonderd gulden naar een bevrachtere.

De klep wordt open en Dennis den Hartog is voor driehonderd gulden eigenaar van het shirt van Judith van Tijn (links).

9.6. Mossel- en andere maaltijden.

In de zeventiger en tachtiger jaren waren de Mosselmaaltijden een hot item. De inschrijving was binnen een paar dagen volgeboekt. En voor degenen die niet van mosselen hielden maakte Els Hinnen altijd Boeuf Bourignon of Chili con Carne. Zo kwam iedereen aan zijn trekken.

Het was altijd een leuk moment van integratie binnen de club waar ruim 100 man weer nieuwe mensen leerde kennen. Marjan Icke was de drijvende kracht achter de inkoop en bereiding van de schelpen waarbij ook menig glaasje witte wijn werd genuttigd. Deze foto's zijn gemaakt tijdens de Mosselmaaltijd van 16 december 1988. De maaltijd werd muzikaal omlijst door George Brouwer die de avond met zijn piano-spel een speciale sfeer gaf.

Tegenwoordig worden voorafgaand aan het AIB Gala ook maaltijden geserveerd. Maar zij doen het veel chiquer dan vroeger. Toen werden de mosselen in afwasteiltjes geserveerd. Zie voor foto's van het AIB gala van 2004 bladzijde 300.

9.7. Meisjes B1 kampioen van Nederland in 1995.

In 1995 slaagde voor het eerst een jeugdteam van Pinoké erin om landskampioen te worden. En tot op heden ook de laatste keer. Strafballen speelden een grote rol en wij spraken met degene die de beslissende strafbal nam: Nathalie Peleg.

EEN DROOM VAN EEN STRAFBAL

Sinds wanneer ben je lid van Pinoké?

Ik ben echt als kleine gup begonnen bij Pinoké. Toen mijn zus ging hockeyen wilde ik natuurlijk ook meteen. Ik ben toen samen met mijn beste vriendinnetje in de F-jes begonnen. Dat was in 1986, ik was toen 6 jaar.

Speel je nog steeds bij Pinoké?

Ik ben nooit van club geswitcht. Mijn ouders hebben er in 1986 voor gekozen om mij lid van Pinoké te maken aangezien Pinoké het meest begaan was met de jeugd. Er werden altijd veel activiteiten georganiseerd voor de jeugd, zoals bijvoorbeeld het JIP-Toernooi en vele andere spelletjesdagen. Nu, 18 jaar later speel ik in dames 1 van Pinoké en ik heb het nog steeds net zo naar mijn zin als toen.

Was dat B1 team een speciale groep, was er een bijzondere sfeer?

Ik denk wel dat het een hele bijzondere groep was. De groep was groter dan je zou verwachten. Veel ouders hadden namelijk ook het idee dat ze in ons team zaten. Dit door hun eeuwige aanwezigheid, gigantische fanatisme en nauwe betrokkenheid. We hoefden nooit bang te zijn dat we te weinig auto's hadden om naar de uitwedstrijden te gaan, want er waren altijd genoeg ouders die persé bij de wedstrijden aanwezig wilden zijn. Uit of thuis, weer of geen weer, wij hadden altijd supporters genoeg. Onze veldspelers groep was in die zin bijzonder dat wij jaren met dezelfde groep hebben samen gespeeld. Vanaf de C tot en met de A hebben wij met z'n allen in één team gespeeld. Dit zorgt er natuurlijk wel voor dat je elkaar heel goed leert kennen. Zowel binnen als buiten het veld. Elk jaar hadden we verschillende uitstapjes en toernooien. Zo zijn we ook een keer met het hele team naar Engeland geweest. Ook qua sponsoring was alles altijd super geregeld. We hadden zo'n team waarbij er altijd wel een ouder of een kennis van een

ouder mee wilde doen aan onze sponsoring. We liepen dan ook altijd keurig in onze sponsor pakken en alles was perfect geregeld (tot en met de energie hapjes in de rust). Voor een jeugdteam hadden we naar mijn mening een hele professionele begeleiding en aanpak onder leiding van Wouter Jacobs.

Hoe was de aanloop naar het Nederlands kampioenschap?

Of er echt speciale dingen waren, weet ik echt niet meer. We traiden zoals gewoonlijk twee keer per week. Wel werd er extra geoefend op de strafballen. Velen van ons traiden al extra met het Noord-Hollands. We zaten met z'n achten in het Noord-Hollands en Myrte zat zelfs in het Nederlands. Dat is op zich ook wel uniek.

Zoals we weten kwam de beslissing tot stand via strafballen. Nam jij altijd al de strafballen?

Nee. Ik had nog nooit tijdens een officiële wedstrijd een strafbal genomen. De halve finale (tegen HDM) die eindigde in een 2-2 is ook beslist met strafballen. Toen heb ik ook geen strafbal genomen. Maar, tijdens het nemen van de strafballen in de finale, riep de coach opeens dat ik de strafbal moest nemen. Ik, die nog nooit een strafbal had genomen, had eigenlijk ook niks te verliezen, maar ik begreep er niks van. Het stond 2-2. Kampong had hun laatste strafbal al genomen en wij mochten er nog een. Ik liep naar de strafbalstip en pushte de bal in het rechter zijnetje. We hadden gewonnen, we waren landskampioen. Direct na het nemen van de strafbal liep ik eerst naar onze fysio toe, Jaap Jan Bulthuis, en vroeg hem waarom ik opeens die strafbal moest nemen. Hij zei " Het klinkt misschien heel raar maar ik heb vannacht gedroomd dat jij de beslissende goal zou maken. Zo simpel ligt het. Ik voelde dat jij die bal moest nemen en.... ik had gelijk".

Er werd toch ook zelfs een speciale editie van de Steekneus uitgegeven?

Ja, dat klopt. Ik heb die Steekneus ook bewaard. In deze Steekneus staat heel duidelijk en uitgebreid omschreven hoe we zover zijn gekomen en met dank aan wie allemaal. Er staan bedankjes, foto's, samenvattingen van de wedstrijden en nog veel meer in.

Toen de landelijke finales.

Wie van de spelers spelen nu nog steeds op Pinoké?

Maribelle Mampaaij (de toenmalige aanvoester) in Dames 6, Suzanne Weijel en Andrea Stuyt in Dames 4 en Myrte Blekman en ik in Dames 1. Anne-Claire Dijkstra (onze toenmalige keepster) is op dit moment niet spelend lid van Pinoké.

Wat betekent de club Pinoké voor jou?

Pinoké is een deel van mijn leven geworden. Ik sta vier keer per week op het veld en ik hockey inmiddels een groot deel van mijn leven daar. Heel veel vrienden ken ik door het hockeyen. Mijn vriend ken ik ook van Pinoké. Pinoké betekent voor mij niet alleen maar hockeyen.

Pinoké betekent voor mij een groot deel van mijn verleden en heden, een groot deel van mijn sociale leven en vooral heel veel gezelligheid!!!

Ouders en fans gaven een speciale Steekneus uit om het te vieren.

9.8. Sixes, sinterklaas, play back en familietroernooien.

Juist om haar niet-hockey activiteiten is Pinoké ook heel geliefd. Reeds in vroege jaren kwam Sinterklaas al speciaal bij Pinoké op bezoek. Voor alle kinderen onvergetelijke avonden die in de jaren 60, vanwege het ontbreken van een clubhuis, bij gastvrije families thuis werden gehouden. De schrijver van dit boek herinnert zich het huis van de familie van der Lee en de familie de Vos (waar onderstaande foto's zijn gemaakt in november 1968).

Een duobaan van Toon Bovenlander (links) en Peter Triebels.

Links: Esso Noordhoff pakt zijn kadootje uit. Op de achtergrond Tet Oltmans en Pieter van Oort. Rechts herkennen we veel bekende gezichten: Erikjan Hinnen, Frans Rein Jurrema, Sylvia Oltmans en Linda Pool. Saskia Aussen scheurt het papier van haar pakje.

Familietoernooien in het Wagenerstadion waren begin jaren 80 een groot succes. Er werd in januari in zestallen gespeeld over de

breedte van het veld en sjoelen telde mee in de score. Alle teams moesten een taart meenemen die door de slinkse organisatie aan het

eind van het toernooi als prijzen beschikbaar werden gesteld. En daar waren bijzondere kunstwerken bij zoals een compleet kunstgrasveld van 1 bij 2 meter. Alle teams werd gevraagd zich zo gek mogelijk uit te dossen. De familie Beerendonk en aanhang werd blootgesteld aan de knutselkunst van vader Hans.

De **D- en de C-kampen** vanaf de jaren 90 zijn steeds evenementen waar veel ouder gewor-

den jeugdleden nog steeds met veel plezier aan terug denken. Vaak werden de kampleden ook opgepord om heren I bij hun competitiewedstrijd aan te moedigen zoals hier op 22 januari 1998 (C-kamp). Carola Stenvers zet zich hierboven bijzonder in om de jeugdleden aan te zetten tot een wave.

De gehele staf bij de jeugdkampen bestaat uit leden van Pinoké.

En veel leden hebben ontdekt dat het Sixes toernooi een ideaal moment is om alvast een start te maken met het bruinen voor de zomer.

Reeds na twee jaar is het **Sixes** toernooi tot een zeer goed bezochte seizoensafsluiting uitgegroeid. Max Koops heeft liever dat we praten over zestallen. Pinoké is inmiddels meer en meer een echte familieclub geworden. Er zijn heel veel gezinnen die zich ieder jaar weer inschrijven. En zelfs de voorzitter waagt zich in uitdagende klederdrachten.

De **Play Back Show** is op Pinoké ook niet meer weg te denken. In 1989 nam heren 11 het initiatief tot een play back show op zondag. De junior play back show volgde snel. De drie beste deelnemers van de junioren doen ook mee met de senioren. Tegenwoordig doen zelfs deelnemers van Oranje Zwart mee omdat zij de sfeer zo bijzonder vinden. Keeper Bart Holla (rechts) heeft opeens een heel ander kapsel en hij blijkt heel goed te kunnen play backen op de gitaar.

Veel teams hebben reeds vol overgave meegedaan en er zijn talentvolle jonge solisten ontdekt.

9.9. De oud gedienden in 1978.

Op 9 juni 1978 kwam de oude hap (zoals deze groep zichzelf nog vaak noemt) bij elkaar voor een diner in het huidige gemeentemuseum in Amsterdam. Dat heette toen "In de oude Goliath". Men kwam tot de ontdekking dat de groep nog nooit zo compleet was geweest. Er werd een politiefotograaf omgekocht om een foto te komen maken. Het resultaat was zeer geslaagd. De hele groep was in 1977 ook al met al zijn allen gaan zeilen op de Eendracht. Een toepasselijke naam voor deze hechte groep die aan de basis stond van Pinoké zoals wij het tegenwoordig kennen. Dat kan eigenlijk niet genoeg benadrukt worden. Helaas zijn velen op deze foto niet meer onder ons.

1. Gerrit Meijer,
2. Hans Beerendonk,
3. Frans van der Lee,
4. Jan de Vos (†),
5. Wijnand Hefting (†),
6. Rob van den Broek (†),
7. Dick Jurrema,
8. Peter Triebels,
9. Tonneke Wilmink,
10. Ans Bennis,
11. Henk Bennis (†),
12. Nonnie Pool (†), 13. Charles Bosch,
14. Els Hinnen (†), 15. Uda Bosch,
16. Mia ten Brink-Mulder, 17. Edith Kiek,
18. Ernst Kiek, 19. Zus Bovenlander,
20. Rina Hefting, 21. Lieks Oostenbroek,
22. Paula de Vos, 23. An van den Broek (†),
24. Hetty Beerendonk, 25. Sylvia van Seventer,

26. Hans Oostenbroek, 27. Bob Pool (†),
28. Huib van Seventer, 29. Fred Kramer,
30. Anneke Kramer, 31. Joep Wilmink,
32. Gertie Triebels, 33. Ed ten Brink (†),
34. Anita van der Lee (†), 35. Lies Meijer,
36. Gerard Hinnen (†), 37. Olga Jurrema en
38. Toon Bovenlander.

45. - 1985/1986 Jongens A1.

Staannd v.l.n.r.: ?, Marco ten Have, ?, ?, ?, Jeroen Kersten, Pieter Kramer en Jaap Ossenwaarde. Geknielnd v.l.n.r.: Arjan Israel, Rogier Beerendonk, Martijn Verschuur en Lysander Stemmerik.

Staannd v.l.n.r.: Jeroen Kersten, Arjan Israel, Marco ten Have, Jeroen Kok, Rogier Beerendonk, Harry Buhrman, Frank Bakker en Martijn Verschuur. Zittend v.l.n.r.: Lysander Stemmerik, Marc Beerendonk, Raymond Reijss en Pieter Kramer.

10.1. Pinoké Heren I in de Hoofdklasse.

Hoe bereikte heren 1 voor het eerst het walhalla van het vaderlandse hockey? In 1987 slaagden de heren Pinoké er voor het eerst in om te promoveren naar de hoofdklasse. We spraken met trainer coach Pieter Offerman die aan de basis van het succes stond. *“Vroeger was ik keeper in het eerste van Concordia in Roermond, een club waar ex*

Pinoké heren I spelers Joost Wiggelendam en Leopold Messchaert ook oorspronkelijk vandaan komen. Ik heb toen ik opnieuw ging studeren besloten om te stoppen met hockey en me te richten op training en coaching. Ik begon in 1980 bij Laren waar ik twee jaar het tweede team coachte. Ik was toen 28 jaar en

moest leiding geven aan zeer ervaren spelers waaronder ook Bert Bunnik. Na twee jaar stapte ik over naar Kampong waar ik twee keer met het tweede kampioen van Nederland werd en assisteerde bij het eerste dat de Europa Cup won”.

“In het seizoen 1986/87 stapte ik over naar Pinoké dat al een keer of vier achter elkaar bij de eerste vier in de overgangsklasse was geëindigd. Ik had toen ik nog keeper bij Concordia was regelmatig mee mogen trainen met het eerste van Pinoké en de sfeer was me heel goed bevallen. Bovendien scheelde het voor mij dat ik voor de training niet meer elke keer op en neer moest naar Roermond”.

Pieter was de opvolger van John Akkerman en werd aangenomen door voorzitter Rob van de Pol die aangenaam verrast was door Pieter's ambitie “promoveren naar de hoofdklasse”. Pinoké had net een half seizoen een kunst-

grasveld liggen en weinig mensen in de club stonden erbij stil dat zo iets mogelijk was. Maar die sympathieke zuiderling moest het maar eens gaan proberen. Hij had natuurlijk al enige tijd bij Kampong in de keuken gekeken, bij Hans Jorritsma die inmiddels coach van het Nederlands elftal was geworden. Pieter maakte geen geheim van zijn ambities.

Pinoké had een Nederlandse primeur met de gepushte corner van Erikjan Hinnen. Hij had zich daar in vastgebeten en wisselde slaan en pushen af. Wat grote wanhoop teweeg bracht bij de keepers die toentertijd meestal gingen liggen. Want liggen was het toen geldende beste wapen om te voorkomen dat een corner op de plank geslagen kon worden. Het drietal dat de corner nam was perfect op elkaar ingespeeld. Aangever Sander Kiës, stickstopper Bert van Haagen en Erikjan als afmaker. Erikjan trainde als een international en zou dat later ook worden.

Tijdens het seizoen werd o.a. een zwaar-bevochten 0-1 uitoverwinning in Den Bosch geboekt (doelpunt van Eddie van der Zee). Daar werd door een aantal teamgenoten en een supporter tot diep in de nacht gebruik gemaakt van de gastvrijheid van de stad. Uiteindelijk werd Laren op doelsaldo verslagen

46. - 1983 Dames I naar Terrassa.

Pinoké heeft altijd een speciale band gehad met Terrassa in Barcelona. Dames 1 ging daar in 1977 al naartoe en zo ook in 1983. De Spanjaarden hadden altijd iets speciaals. Zo kregen alle deelnemers een setje van vijf lucifermapjes met hun eigen pasfoto aan de ene kant en hun team op de ander zijde. Veel speelsters hebben die mapjes bewaard zoals hier het mapje van Vera Poelmann.

Vera Poelmann

door de laatste wedstrijd thuis tegen Nijmegen te winnen. Onderstaand een foto van de bank met zittend v.l.n.r. manager Hans Beerendonk, Pieter Kodde en Pieter (inmiddels zonder snor). Op de rug zien we Dankert Westbroek. Achter de bank staat in het bruine colbertje voorzitter Rob van de Pol.

De eindstand aan kop was:

1. Pinoké	22 gespeeld; 34 punten; doelsaldo 34 (voor 73 tegen 39)
2. Laren	22 gespeeld; 34 punten; doelsaldo 31 (voor 75 tegen 44)
3. Den Bosch	22 gespeeld; 31 punten; doelsaldo 9 (voor 56 tegen 47)

De Kampioensfoto waarop Eddie van der Zee door omstandigheden ontbreekt. Hij maakte in het kampioensjaar wel veel belangrijke velddoelpunten.

Op de foto staat v.l.n.r.: cheerleader Marijke van Gent (tegenwoordig mevrouw Hinnen), coach Pieter Offerman, Martin Bennis, aanvoerder Thijs Clement, Erikjan Hinnen, Frank Schermer, Hans Kok, manager Hans Beerendonk en Hans Reuver.
Geknield v.l.n.r.: Dankert Westbroek, Rogier Beerendonk, Godert Vinckesteijn, Bert van Haagen, Pieter Kodde, Timo Hoogeboom, Sander Kiës en liggend Geert Wilmink. Inzetje: Eddie van der Zee.

47. - 1983 Heren veteranen A promoveert naar de hoofdklasse.

Staannd v.l.n.r.: Jacques Diepeveen, Rob Claes, Sikko van Daal, Huib van der Heyde, Ron Waterman, Samuel Reinders Folmer en Rob van de Pol.
Geknielnd v.l.n.r.: Edward James, Hein Lier, Joep Wilmink, Dick Wolff, André de Goederen en Jan Karel Hagers.

Vriendinnen en veel speelsters van Dames 1 hadden besloten om qua ondersteuning niets aan duidelijkheid te wensen over te laten.

Natuurlijk volgde de gebruikelijke balkonscenes. En het kampioensdiploma dat u naast de foto van Pieter Offerman ziet staan.

Het eerste Pinoké seizoen in de hoofdklasse (87-88) begon met de primeur van een shirtsponsor, de NCM. En voor het eerst werd ook een statieportret gemaakt aan het begin van het seizoen. Deze foto stond in het hart van Hockey Magazine.

U ziet er lag nog gras voor het clubhuis. Van Leiden was Diederik Klop gekomen en van HCKZ Job Kummer (wiens naam op nevenstaande poster werd overgeslagen; hij zit rechts van

Rogier Beerendonk). Hans de Koning kwam van MHC HOCO. In de eerste drie wedstrijden

haalde Pinoké direct 6 punten. Een ongebruikelijk goede start voor een debutant. Pinoké handhaafde zich uiteindelijk op de negende plaats met 16 punten. Maar de corner van Erikjan had al naam gemaakt. Pinoké scoorde totaal 36 treffers en kreeg 57 treffers tegen. Breda en Goische degradeerden en HCKZ stond nog onder Pinoké.

48. - 1986 Heren XX (of XI).

Een incompleet elftal tijdens een toernooi op Graspiepers.
We ontvingen deze foto van Hans Bosch die zelf links achter staat.
Rechts staat Peter Evers en voorovergebogen staat Fred Nessen.
Gehurkt zit rechts Herman van Meel.
De overige namen vernemen wij graag (dolf@planet.nl).

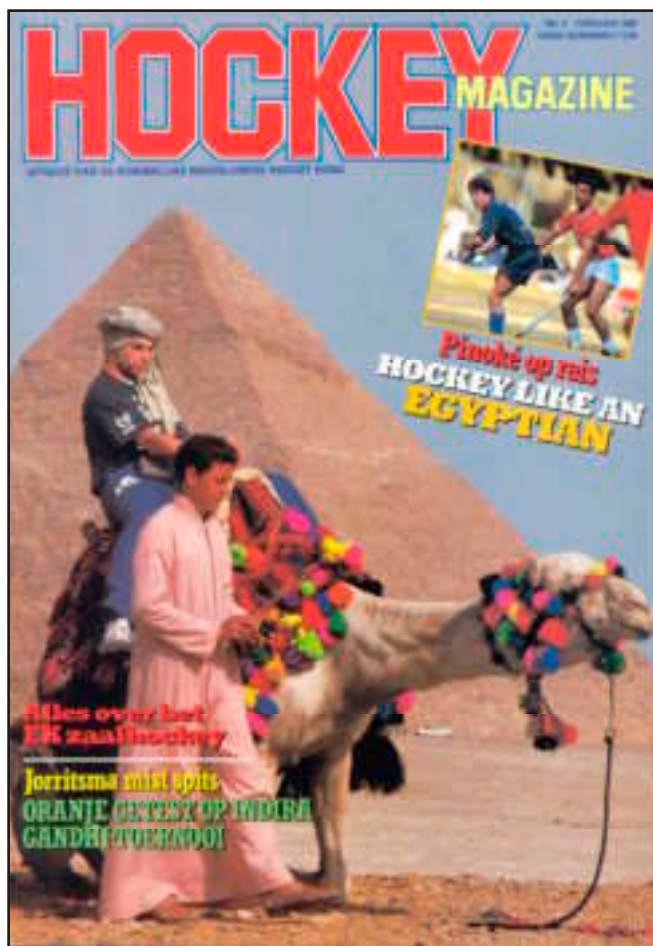
Na één seizoen shirtsponsoring vetrok shirtsponsor NCM naar buurman Amsterdam maar Rafinex (een dochter van de NCM) nam het vaandel over. Staand tweede van links is namens de sponsor Robin Olland, zoon van oud lid Charles Olland (zie bladzijde 142) en zelf ook oud Pinokélid.

En wederom was Pinoké centerfold in de hockeysport. Er kwamen versterkingen vanuit Laren in de vorm van de gebroeders Citroen en Fulco van Kooperen. Jeroen Ottenvanger kwam uit het zuiden en Evert Vixseboxse kwam van Hudito. Jeroen Rabbe kwam van Hurley. Flip van Dalen was ook nieuw. Christophe Linke nam de rol van reservekeeper over van Geert Wilmink en aanvoerder Thijs Clement stopte en droeg de aanvoedersband over aan Timo Hoogeboom. Nieuw was oud eerste elftal speler Robert Nolen die de managerscepter over nam van Hans Beerendonk.

Het ging de eerste helft van het tweede seizoen van Pinoké in de hoofdklasse echter helemaal niet goed. Uit de 12 wedstrijden tot de winterstop werden slechts 5 punten gehaald. Pinoké stond er penibel voor. Pieter Offerman ging regelmatig naar internationale toernooien voor landenploegen en was daar een keer met een Egyptische scheidsrechter aan de praat geraakt. Die vertelde dat in Egypte in de Europese winter een prima temperatuur heerste en hij nodigde Pieter uit om op eigen kosten een keer te komen. Zoals nog steeds gebruikelijk is namen de spelers het heft in eigen handen. Er werd met veel enthousiasme door o.a. Fulco en Andy een aantal sponsors geworven. Naast Rafinex, Talens en de luchtvaartmaatschappij ZAS. Om voor de sponsors extra publiciteit te genereren werden journalist John van Vliet en fotograaf Jeroen van Bergen van Hockey Magazine uitgenodigd om mee te gaan. Dat leverde uitgebreide aandacht op in Hockey Magazine. Patrick Citroen op een kameel. Er werd ook een boekje gemaakt om Pinoké aan Egypte te presenteren.

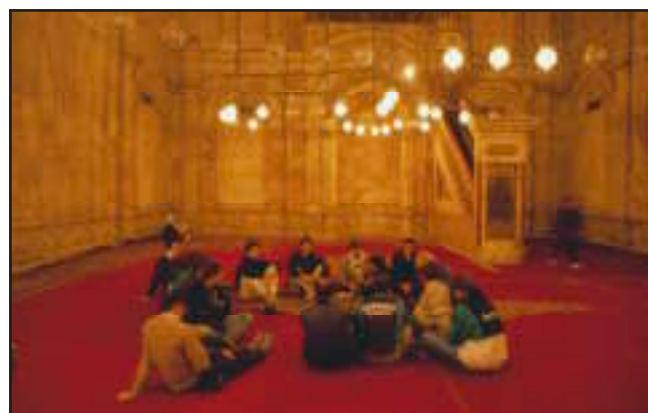
Het recreatieve culturele aspect speelde een belangrijke rol maar Pieter Offerman stond er op dat er ook stevig getraind werd. Niet dat piramides in Egypte evenveel voorkomen als molens in Nederland maar wie kan zich een duidelijker bewijs voorstellen dat heren 1 in Egypte heeft getraind dan onderstaande foto.

En omdat een hockeyer geen enkel risico neemt om zijn sticks kwijt te raken werden ook de sticks meegenomen in de woestijn hoewel daar in de wijde omtrek geen millimeter bespeelbaar stukje grond te bekennen was.

De teambespreking werd gehouden in een redelijk ruim bemeten bestuurskamer.

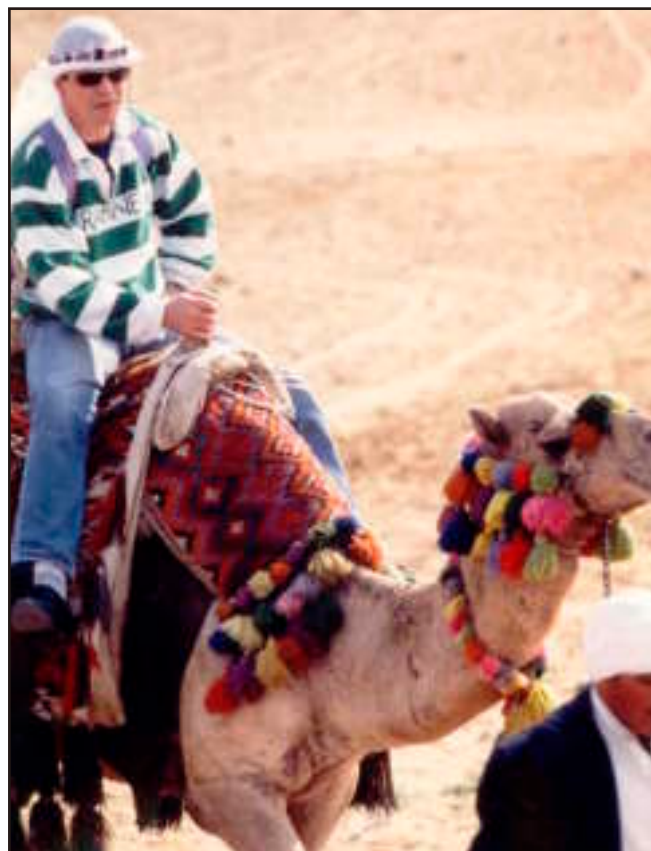
Op de velden stonden doelen met van die blikken planken die zo'n heerlijke knal geven als je er een bal in slaat. Hans Reuver moest oordopjes in doen bij het inslaan. Want in de wedstrijden hoefde hij niet veel goals te incasseren.

En diegene onder ons die Asterix hebben gelezen herkennen onderstaand beeld van toeristen die een authentieke souvenir "Made in China" mee naar huis willen nemen.

Sommige wedstrijden waren niet per auto bereikbaar. Maar dan werd het lokaal gebruikelijke openbaar vervoer niet geschuwd.

De magie van de piramides had uitwerking. Uit de 10 wedstrijden na de winterstop werden 14 van de maximaal mogelijk 20 punten gehaald en Pinoké handhaafde zich voor het tweede jaar. Met 19 punten kwam men op de 10e plaats met de doelcijfers (35-44). Forward en Geel Zwart degradeerden. De magie van de piramides reikte verder want Hans Jorritsma besepte dat hij niet langer om Erikjan Hinnen heen kon. Erikjan werd na keepster Jo Jurissen (1945), Hetty van Hilten (1954), Tilly de Boer (1954) en Marlieke Oltmans (1978) de eerste mannelijke Pinoké international. Onderstaand een foto uit de Hockey Magazine van 2 juni 1989.

Waar verplaatsen? Foto: Aan Hinnen (blauw) overhandigt de bal aan Oltmans. 'Het' werd niet in de wereld (verloopt) van Hans Jorritsma na afloop van het wereldkampioenschap van Pinoké.

49. - 1989, het eerste hoofdklassejaar van Heren I.

Staannd v.l.n.r.: manager Robert Nolen, Erikjan Hinnen, Raymond Phijffer, Bert van Haagen, Sander Kies, Mark Leenen, Jeroen Ottenvanger, Patrick Citroen, Godert Vinkesteijn en trainer coach Pieter Offerman.

Zittend v.l.n.r.: Evert Vixeboxse, Timo Hoogeboom, Job Kummer, Fulco van Kooperen, Hans Reuver, Frank Bakker en Andrew Citroen.

Het strafcornerkanon heeft weer gescoord. V.l.n.r. stopper Bert van Haagen, kanon Erikjan Hinnen en Patrick Citroen. Op de achtergrond rechts Fulco van Kooperen. En helemaal achteraan komt volgens ons Job Kummer aanhollen om te delen in de feestvreugde. Deze foto werd gemaakt tijdens de thuiswedstrijd tegen Bloemendaal.

Laatbloeier Hinnen zorgt voor primeur

HOCKEY

Pinoké - HGC 3-0 (1-0)
door ROBERT MISSET

AMSTELVEEN - Op 18-jarige leeftijd werd hij nog als een talent bestempeld, maar Erik-Jan Hinnen verdween vervolgens bij Hurley in de anonimiteit. Eif jaar later maakte hij bij Pinoké zijn debuut in de hoofdklasse en gisteren stond de kalende strafcorner-specialist aan de grond genaagd, toen bondscoach Hans Jorritsma op hem afstevende. De gemiddelde leeftijd van het na-

tionale team zal door zijn komst drastisch omhoog gaan, maar de regisseur van Oranje kon de lofzangen op de inmiddels 31-jarige libero niet langer negeren.

Achter het doel van HGC-keeper Bart Looije kon Jorritsma constateren dat er tegen de vuurkracht uit de stick van Hinnen momenteel geen kruis gewassen is. Drie keer mocht het 'bejaarde' orakel van Pinoké tegen HGC aanleggen en nadat Hinnen de eerste poging had benut om de reactie van Looije te meten, werd de 'bijl' in het tweede bedrijf gescherpt voor een direct schot en een onhoudbare push.

Terwijl Pinoké zijn verrassende trilogie tegen de koplopers in een roes van applaus en kratten bier voltooide, had de bondscoach aan een paar minuten voldoende om Hinnen aan Oranje toe te voegen.

Hinnen, verbouwereerd: "Nu moet ik eigenlijk stoppen met hockey. Ik werd welkenlang gedold door mensen, die me vroegen of Jorritsma al had gebeld. Zijn uitnodiging is een hele oer en ik koester absoluut niet de pretentie om een basisplaats te veroveren. Volgens mij had Patrick Faber te hoge verwachtingen toen hij als alternatief voor

Bovelanders bij de selectie werd gehaald. De strafcorner is erg belangrijk voor het Nederlands team, maar vergeet niet dat ik in Bert van Haagen een fantastische stick-stopper heb. De bal ligt altijd stil en bovendien blijven de keepers gewoon staan."

De bescheiden groothandelaar in wijn, likeur en koffie heeft de geneugten des levens altijd innig omhelsd en beschouwt zijn uitverkiezing vooral als erkenning voor de club. "Een internationaal verhoogt het imago van Pinoké. Nu komen er wellicht betere spelers naar ons toe en dat versterkt de continuïteit van de club. Ik heb nu eenmaal niet het eeuwige leven."

Hinnen scoorde vorig seizoen al twintig keer uit de strafcorner en heeft nu na zestien duels al hetzelfde aantal treffers achter zijn naam staan. Had de bondscoach zijn nieuwe pupil echter voor de winterstop in actie gezien tegen Amsterdam, dan had Hinnen vermoedelijk het advies gekregen om zijn loopbaan bij de veteranen voort te zetten.

Hinnen, lachend: "Dat was dramatisch, maar ik ben sterker geworden in één-tegen-één duels. Dat was vroeger mijn zwakke punt." De falende aanval van HGC - met een volstrekt onzichtbare Robbert Delissen en een nukkige Gjs Weterings, die zich als een verwend kind op zijn medespelers en de arbitrage afreageerde - kon Hinnen in elk geval niet verontrusten. Toch mag de revival van Pinoké na de winterstop niet alleen aan Hinnen worden toegeschreven. De trip naar Egypte krijgt zo langzamerhand een magische status, want coach Pieter Offerman zag zijn spelers vervolgens boven zichzelf uitstijgen.

Openbaring

Fulco van Kooperen was gisteren als middenvelder een openbaring, rechterspits Patrick Citroen had een voortreffelijke ouverture, aanvoerder Tino Hoogenboom dwong zijn gereformeerde opponent Marc Delissen een 'onbeslist' af en de modale rechtersleugelverdediger Hans Kok kleefde zich hinderlijk en succesvol vast aan Gjs Weterings. Toch had Pinoké geen voorstelling van bijzondere kwaliteit nodig om zijn fraase drieluik met een 3-0 zege te bekronen en dat was HGC zijn troef aan te trekken. Door vroeg te stoken ont-

50. - 1989 Heren III.

Staan v.l.n.r.: Nol Phijffer, Martin Bennis, Frank van den Berg, Frans Pieters, Robin Goudsmid, Ole Christern, Diedrik Klop en Taco Jurrema.
Zittend v.l.n.r.: Ewoud Goudswaard, Jeroen van Heugten, Joop Derckx, Marc Bovenlander en Pieter Kodde.

Het artikel op bladzijde 221 is niet volledig en we willen u uit het ontbrekende gedeelte onderstaande quote niet onthouden. Het zegt veel over de uitstraling die Pinoké toen al had en die onze club zo uniek maakt.

watch te wapenen. De beste staanplaats - VIP's laten zich bij Pinoké niet zien - is bovendien vlak naast de dug-outs, waar de honden zich ook graag uitleven. Het past bij de charme van een club zonder pretenties, die zijn eerste international met een staande ovatie huldigde. Zoals de ontboezeming van Hinnen symbool stond voor de verbazing bij de club zelf over zijn nieuwe status. "Het is geen sprookje, maar realiteit. Toch heb ik het gevoel dat ik droom en straks gewoon in mijn bed ontwaak. Hinnen in Oranje, geloof jij het?"

SCOREVERLOOP: 8. P. Citroen 1-0, 47. Hinnen 2-0 (sc), 66. Hinnen 3-0 (sc).
Scheidsrechters: Kraft van Ermel en Van de Rest. **Toeschouwers:** 400.
PINOKE: Reuver; Kok, A. Citroen, Hinnen, Van Haagen; Van Kooperen. **Hoogebom** Vinkesteyn; P. Citroen (62. Kummer), Vixseboxse, Kiës (64. Van Dalen).
HGC: Looije; Kaptein, Plat, Neuberg. **Grot** Spierius, M. Delissen, Van Loochhout; Veen (57. Dassen), R. Delissen, W. van der Vliet.

Dames I wordt met overmacht kampioen in de overgangsklasse B. Het seizoen 89-90 was Pieters

DAMES OVERGANGSKLASSE B

PINOKE EIGENLIJK AL HOOFDKLASSER

Klein (overvloedig) podium voor Pinoké in klas B. De 2e rang behielden Scherpenzeel en Vixseboxse de versterkte de laatste kampioen, gevolgd door de Zita in zacht bleek, 47.

In tegenstelling tot de overgangsklasse B, waar Pinoké al jarenlang de overgangsklasse B is, is de overgangsklasse B nu een hoofdklasse. Dit wordt duidelijk door de naamverandering van de overgangsklasse B naar hoofdklasse B. Dit wordt ook duidelijk door de naamverandering van de overgangsklasse B naar hoofdklasse B.

Pinoké heeft de overgangsklasse B gewonnen met 12 punten. De overgangsklasse B is nu een hoofdklasse. Dit wordt duidelijk door de naamverandering van de overgangsklasse B naar hoofdklasse B.

vierde en laatste seizoen bij Pinoké. Voor de club was dit een memorabel seizoen omdat voor het eerst zowel Dames als heren 1 in de Hoofdklasse uitkwamen. In de Hoofdklasse special van Hockey Magazine stond het ook zo prachtig dat een hele pagina door twee teamfoto's van Pinoké werd gevuld.

Bij de heren waren de nieuwelingen Raymond Pijffer en Marc Leenen van Nijmegen. Tevens was oud Pinoké jeugdtalent Frank Bakker teruggekeerd van HIC.

HOCKEY MAGAZINE

WELKOM BIJ DE OFFICIËLE NIEUWSBLADEN VAN DE RINHO

ACTUEEL

HEREN HOOFDKLASSE

Pinoké vaart weer wel bij winterstop

Bijna traditioneel komt Pinoké na de winterstop goed uit de startblokken met een zege thuis tegen Bloemendaal.

Pinoké-Bloemendaal 3-2 (0-1)
 Tom van Amerongen 0-1, Evert Vixseboxse 1-1, Floris Jan Bovelanders (sc) 1-2, Andrew Citroen 2-2, Evert Vixseboxse 3-2. Arb: Van 't Hek-Van Putten.

51. - 1989 Veteranen C.

Staannd v.l.n.r.: Jan Constandse, Hans Verbij, Gerard Vermeulen, Ray de Vries, Honan Meijer en Guus Arens.

Geknielnd v.l.n.r.: Bonno Hylkema, ?, Ron Hendrikse, Han de Vries Broekman en Rob Claes.

heren 1 handhaafde zich wederom met een tiende plaats met veertien punten (21-38). Nieuwkomers Schaerweyde en Hattem (beiden 11 punten) degradeerden direct weer naar de overgangsklasse. Dames I moest haar debuut bekopen met degradatie. Twaalf punten waren niet genoeg en samen met DKS mochten de dames het in seizoen 90-91 weer gaan proberen in de overgangsklasse.

Pieter Offerman vertrok na vier seizoenen als trainer coach naar Bloemendaal dat hij direct kampioen maakte. Hij zou het daar nog zes seizoenen uithouden. Hij werd bij Pinoké opgevolgd door Rolf Hogestein. In het seizoen 90-91 degradeerden de heren van Pinoké op doelsaldo. De eindstand na de laatste wedstrijd tegen SCHC was:

10 SCHC	22	14	27-44
11 Pinoké	22	14	25-50
12 Forward	22	6	18-67

In het seizoen 91-92 wordt Pinoké onder Bert Bunnik kampioen in de overgangsklasse en promoveert na één jaar weer naar de hoofdklasse. Frank Bakker speelt een belangrijke rol in die promotie. Hij heeft bijzondere krachten opgedaan in Italië.

'Italiaan' stuurt Pinoké terug naar hoofdklasse

Pinoké-speler Frank Bakker (links) met Davy. De foto toont spelers uitgenodigd voor mannen als Marco van Basten en Frank Rijkaard.

HEREN OVERGANGSKLASSE A

Pinoké heer en meester

Onder het toezend oog van bondscoach Hans Jontama liet Pinoké er in de laatste thuiswedstrijd geen twijfel over bestaan wie het kampioenschap in A toekomt. Geel Zwart bleef tot aan het eindsignaal hoekeren, bood weerstand naar vermogen, maar was niet opgewassen tegen de aanvalsgolven van de thuisploeg, 5-1. Vooral voor de rust was het krachterschil groot en gefukkig voor de vele toeschouwers was de ban snel gebroken. Erik Jan Hinzen scoorde al na vier minuten en ook in het resterende deel van de eerste helft was Pinoké absoluut soeverein. De 3-0 bij rust werd in de tweede helft uitgebouwd naar 4-0, alvorens Geel Zwart een welverdiende tegentreffer kon scoren. Ook bij de publiekswissel van Erik Jan Hinzen werd niet moeilijk gedaan. De gasten uit Veghel verlaanden alle medewerking toen de wedstrijd voor vijf minuten werd stilgelegd. Met Pinoké mocht zeventien minuten voor het einde onder groot applaus naar de kant, in de wetenschap zijn laatste thuiswedstrijd te hebben gespeeld. Na dit intermezzo maakte Frank Bakker een klein kwartier voor tijd de marge nog een doelpunt groter. Na de wedstrijd was het uiteraard groot feest en niet in het

minut voor trainer/coach Bert Bunnik. Voor de vierde keer in zijn niet geringe trainersloopbaan promoveerde hij met een team uit de overgangsklasse naar de hoofdklasse. Onderin is nu ook definitief het doek gevallen voor Warande. Het won weliswaar in de laatste thuiswedstrijd met 3-1 van MOP, maar doordat Leonidas finit uithaalde bij het al gedegradeerde Union, 0-5, werd de kloof onoverbrugbaar. In de eerste helft vielen er geen doelpunten. Nadat MOP na rust op 0-1 kwam, leefde Warande nog een keer op. Uit de vier strafcorners die het na de pauze kreeg, werd drie keer gescoord. Ook Union en Leonidas

kwamen in de eerste helft niet tot scoren. De thuisploeg was met een min of meer verzuurd jongens-A team de betere ploeg voor rust, maar moest in de tweede helft boeten voor het falen in de afwerking. Leonidas speelde het slim, kwam via twee strafcorners op 0-2, consolideerde en liep een beetje geflatteerd uit naar 0-5. Push won met dezelfde cijfers van Schaerweijde en dat was gezien het verdedigende concept, wel met elf punten uit zes duels, een opzienbarende uitslag. Met een zeer jong team, waarin ook Maarten Hul nu een langdurige rugblessure weer kan meespelen, werd van begin af aan de aanval gezocht en die speelwijze slaagde voor honderd procent. Schaerweijde kreeg vijf velddoelpunten om de oren, waarvan Rob-

UITSLAGEN TO 5

Push-Schaerweijde 5-0 (3-0)

Robert Nijh 1-0, Maarten Hul 2-0, Robert Nijh 3-0, Karel Bossé 4-0, Robben Nijh 5-0. Arb.: Fieders/Uijse.

Union-Leonidas 0-5 (0-0)

Martin Hulman (sc) 0-1 en (sc) 0-2, Job Steenhof 0-3, Marten Bresser (sc) 0-4, Jan van de Waard 0-5. Arb.: Van Putten/Van Gemert.

Pinoké-Geel Zwart 5-1 (3-0)

Erik Jan Hinzen 1-0, Sander Kees 2-0, Jeroen Oostvanger 3-0, Marten Schelleker 4-0, Nels Nierhuus (sc) 4-1, Frank Bakker 5-1. Arb.: Elders/vd Veer.

Laren-Edo 0-1 (0-1)

Tim Wagenvoort 0-1. Arb.: Visser/Witmerberg.

Hudito-Gron. Studs 1-3 (1-1)

Ralf Bouwman 1-0, 1-1, Robert Jan Kuisen (sc) 1-2, Bas Kastlijn 1-3. Arb.: Schellekers/Vriens.

Warande-MOP 3-1 (0-0)

0-1, Joost den Bieman (sc) 1-1 en (sc) 2-1, Spied van de Boven (sc) 3-1. Arb.: Patten/Hagmans.

STAND

1. Pinoké	21-34	(62-21)
2. Schaerweijde	21-28	(43-32)
3. Edo	21-27	(41-28)
4. Laren	21-26	(52-32)
5. Push	21-25	(42-24)
6. MOP	21-23	(30-34)
7. Gron. Studs	21-20	(31-33)
8. Hudito	21-19	(32-35)
9. Leonidas	21-16	(28-42)
10. Geel Zwart	21-15	(38-45)
11. Warande	21-12	(19-51)
12. Union	21-7	(16-60)

52. - 1989 Veteranen A.

Staand v.l.n.r.: Henk van Veen, Frans Pieters, Huib van der Heyde,
Alexander Huijgen, Jan Groothuis en Guus Verhoeff.

Gekniel v.l.n.r.: Hans Savalle, Juun van Burk, Frans Harmse,
Joost Wiggelendam en Jan Peter van Doorn.

De selectie bij de rentree in de Hoofdklasse.

Het seizoen daarna komen onder anderen Cees Jan Bordes (van Amsterdam) en Bart van der Meer (van Bloemendaal) naar Pinoké.

Van Gooische komt Danny Bree over. Heren I handhaaft zich in 92-93 onder Bert Bunnik met een tiende plaats. Hoewel Pinoké in het begin zelfs even een sensatie lijkt te worden. Maar het is niet de eerste keer dat de media overdrijven.

Bart van der Meer deed van zich spreken. Onderstaand een bericht uit de Hockey Magazine van 11 november 1995. En Danny Bree werd geselecteerd voor Oranje.

Pinoké neemt rol Amsterdam over

Pinoké neemt de rol van Amsterdam over. De selectie van de hoofdklasse wordt nu geleid door trainer Bert Bunnik. De selectie van de hoofdklasse wordt nu geleid door trainer Bert Bunnik. De selectie van de hoofdklasse wordt nu geleid door trainer Bert Bunnik.

Het jaar daarop (93-94) voegen Marc van der Plas van Hattem en Marco van Os zich bij de

selectie. De competitie wordt zelfs afgesloten met een zevende plaats (16 punten). Het volgende seizoen komen Maarten Hoedemaker (van Gooische) en Menno Booi (Oranje Zwart) erbij. 94-95 wordt een 8e plaats gehaald met wederom 16 punten.

Vier debutanten heren-kerngroep

AMSTERDAM — Rucifast Oranje heeft de 26-koppige kerngroep bekend gemaakt waarmee hij begint aan de voorbereiding op het olympisch kwalificatietoernooi in Barcelona (19 t/m 28 januari).

De groep reist op 13 december af naar Las Palmas voor een trainingsoefening tot 20 december. Zaterdag Tsjerk de Nooier, hij heeft verplichtingen op schied bij de Wal (Amsterdam), Danny Bree (Pinoké), Diederik van West (Bloemendaal) en de selectie van de kerngroep.

Danny Bree

Kerngroep Oranje: Van West, J...

Van der Meer trekt Pinoké uit het dal

AMSTERDAM — Bart van der Meer was voorbestemd om het HC Bloemendaal te gaan maken. De sporter bleef echter op voortvorige wijze bij de selectie van de hoofdklasse van Pinoké.

Bart van der Meer

Pinoké heeft de selectie van de hoofdklasse van Pinoké.

53. - 1990 Dames II gepromoveerd naar de westelijke reserve hoofdklasse.

Staannd v.l.n.r.: Ada Ottenhof, Eveline Koelmans, Fleur Geerling, Djanila Boerma, Margit Veraart, Caro van Dijk, Katinka Rijnders, Nancy Scheepstra, Frederique Kuenen, coach Mark Wilmink en Tessa Walta (inmiddels Nederlands rugby international). Daarvoor v.l.n.r.: Yvonne Bos en Barbara van Waardhuizen (met het witte shirt en zwaar bebloede knie). Geknielnd v.l.n.r.: Mireille Reddering en Ilja Sloep. Dit elftal produceerde in die tijd de leukste verslagen. Mark Wilmink schreef de tekst en Tessa Walta maakt tekeningen zoals onderstaand afgebeeld.

PINOKÉ VERLIEST TERREIN

Amsterdammers spelen moeizaam dubbelweekend

door EGBERT JAN RIETHOF

AMSTELVEEN — Pinoké? Dat ligt achter Amsterdam. Wegwijzers erheen? Zijn er niet, of ze zijn ondoorgrondelijk. Steek een stadion door, ga een bruggetje over, dan zie je een Zwitsers chalet. Dat is het vernieuwde clubhuis, op 26 november te openen. De mensen zijn er gezellig. Ook ambitieus, want gezelligheid loopt beter als je succes hebt. Maar, eerlijk gezegd, de slagschaduw van het Wagener stadion reikt ver. 'Het linkerrijtje, daar zullen we niet gauw komen,' aldus coach Bert Bunnik opgewekt, na de moeizame 2-1 zege op staartploeg Victoria, afgelopen zaterdag.

Bart van der Meer, een spits die bij Bloemendaal nauwelijks aan stadionsmaatschappij. Na vier jaar studeren ze af en weg zijn ze. Pinoké

speelt momenteel bij ons niet één speler die hier in de jeugd is opgeleid. Dat we nu al vrij lang meedraaien in de hoofdklasse heeft toch een duidelijk effect. Van de vier belangrijkste jeugdteams, jongens en meisjes A1 en B1, spelen er drie interdistrict. De on-

Bij Pinoké snakken ze naar water. Bert Bunnik: 'De echte, de specifieke ontwikkelingen in het hockey spelen zich op watervelden af. De laatste keer dat wij op water wonnen, is twee jaar geleden.'

Maar de ploeg blijft enthousiast knokken en krijgt daar in de pers ook de erkenning voor. In december 1995 schrijft Hockey Magazine:

Pinoké reikt naar middenmoot

De ervaren Kampung-international Leo Klein Gebbink (links) en de keers-verse an...sjeklaar Danny Bree (Pinoké) duelleren om de bal in het mistige Amerikaanse Bus. Pinoké en Kampung scheiden de dijken afgelopen zondag een stevig robberijtje voor. Pinoké won het duel in de kelder van de NCM-Competitie met 1-0 door een prachtige goal van Bart van der Meer en vond voldoende voorzichtig aansluiting bij de middenmoot. Kampung zal na de winterstop alle zeilen mee-ven bijzetten om de gevaarzone te ontvluggen (foto Jos Knoote).

Pinoké stoere middenmoter

BERT BUNNIK:
'GEEN OPLEVING. GEEN TOEVAL'

WETTERINGEN — Het was een erg belangrijk duel voor de beide clubs. Pinoké en Kampung duelleren om de bal in het mistige Amerikaanse Bus. Pinoké en Kampung scheiden de dijken afgelopen zondag een stevig robberijtje voor. Pinoké won het duel in de kelder van de NCM-Competitie met 1-0 door een prachtige goal van Bart van der Meer en vond voldoende voorzichtig aansluiting bij de middenmoot. Kampung zal na de winterstop alle zeilen mee-ven bijzetten om de gevaarzone te ontvluggen (foto Jos Knoote).

Het seizoen 1995/96 wordt met een zesde plaats in de eindstand, het meest succesvolle tot dan toe. De 21 punten werden begeleid met een bijna positief doelsaldo (38-42). Maar het daarop volgende seizoen is het allersuccesvolste van een Pinoké herenteam tot dusverre. Joppe Hovius komt over van EMHC. Bert Bunnik behaalt in zijn zesde en laatste seizoen bij Pinoké een voordien voor onmogelijk gehouden resultaat: een 5e plaats. Helaas hebben we van deze ploeg geen acceptabele teamfoto terug kunnen vinden. Maar de knipsels spreken boekdelen.

**54. - 1993 Veteranen A promoveert
weer naar de hoofdklasse.**

V.l.n.r.: Diederik Klop, Ewoud Goudswaard, gehurkt Esso Noordhoff,
Joon van Burk, Hessel Groendijk, Onno Valk, Jan Hein Allema,
Laura Huijgen, Alexander Huijgen, Jan Barend Jansen,
Frank van den Berg, Rob Bovenlander, Janneke van den Bos,
Lisanne van den Bos, Dolf van den Bos, Manus Fleskens,
Paul van der Heijden en Nol Phijffer.
Op de foto ontbreekt aanvoerder Eric van Heeswijk.

Statistieken NCM-Competitie heren

PINOKÉ VESTIGT RECORD

AMSTERDAM — Het seizoen '95/'96 heeft bij de mannen in de NCM-Competitie in totaal 523 goals opgeleverd. Dat waren er 27 minder dan in de voorgaande jaargang. Het gemiddelde kwam daarmee op 3,96 per wedstrijd. Bram Lomans onttroonde Taco van den Honert als topschutter. De speler van HGC sleepte dit seizoen uit strafcorners maar liefst 26 maal raak. Van den Honert scoorde in het seizoen '94/'95 42 doelpunten. Deze jaargang bleef de teller bij de international van Amsterdam steken op 20 goals.

Pinoké dendert door

AMSTERDAM — Kampioen-verdediger Maurice Piers wordt niet halve al onderuit geleid door Pinoké-aanvalster Marten Hoedemaker. Pinoké bereikte afgelopen week de hoogste klassering in de historie door Kamping in het Amsterdams Bos dankzij een goal van Danny Beve met 3-0 te verstaan. De nieuwe nummer vijf uit de Rabobank Competitie heeft met nog zes goals voor de boeg vier punten achterstand op nummer vier Bloemendaal. De nummer één uit de play-offs is de international van Amsterdam (foto Ray Lantz).

Grillig Amsterdam bezorgt Pinoké laatste strohalm

door STEVEN KOODMAN

AMSTERDAM — Bij Amsterdam kan het nog altijd vriezen en dooien in één wedstrijd. In een bijzonder aardige Amsterdamse derby kreeg het voor zijn laatste kans spelende Pinoké in de eerste 35 minuten alle hoeken van het Wagener stadion te zien, maar na de thee liep de aanvankelijk zo soepel functionerende machine van de lijstaanvoerder op onverklaarbare wijze vast. De Steekneuzen profiteerden dankbaar, knokten zich knap en kundig terug in de wedstrijd om na zeventig minuten af te sluiten op een verflend gelijkspel: 3-3.

Terwijl Taco van den Honert treurt viert Pinoké feest na de gelijkmaker van Pepijn Post. Inzet: Marten Eikelboom, goed voor een zilveren hatrick, bezoekt de goal van keeper Tom Kauris Nijpesta (foto's Jeroen van Bergen).

Pinoké wordt vijfde. Er waren toen nog geen play offs. Maar gedeeld 4e met Bloemendaal is natuurlijk een ongekend resultaat.

1. Amsterdam	22	36	100-38
2. Den Bosch	22	33	67-38
3. HGC	22	31	99-48
4. Bloemendaal	22	28	81-55
5. Pinoké	22	28	55-54

Voor de eerste keer dus een positief doelsaldo in de hoofdklasse. Om het niveau van de hoofdklasse bij te blijven benen zou Pinoké een waterveld moeten aanleggen. Maar dat is niet op korte termijn te realiseren. Op 28 februari 1997 kopte de Hockey Magazine reeds over de waterveld behoefte van Pinoké. Zie onderstaand artikel en ook bladzijde 169.

Zandondergrond fnuikt ambities heren I PINOKÉ SNAKT NAAR WATER

door STEVEN KOODMAN

AMSTERDAM — De Amsterdamse hockeyclub Pinoké is kortzichtig op zoek naar financiële middelen voor de aanleg van een water-kunstgrasveld. Volgens de Topsportcommissie van de Steekneuzen is het verkrijgen van het zogeheten waterveld 'een absolute must'. Gevreesd wordt dat de selectie van het eerste herenteam, dat uitkomt in de Rabobank Competitie, leegloopt indien de Amsterdammers op een zandondergrond blijven acteren. In het Amsterdamse Bos wordt zelfs een gang naar het nabijgelegen Wagenerstadion overwogen.

Een aantal spelers van heren I beraadt zich inmiddels over de toekomst indien er volgend jaar niet op water wordt gespeeld. Onder de spelers van de huidige nummer zeven van de ranglijst bevinden zich international Danny Beve en de voormalige Jong Oranje-spelers Roderick Nierman, Menno Boel en Bart van der Meer. Beide nationale teams spelen hun officiële doels op watervelden.

Als compromis wordt na veel vijven en zessen besloten om bij de eigenaar van het stadion (de KNHB) toestemming te vragen om heren 1 zijn thuiswedstrijden in het Wagener stadion te gaan spelen. Uiteindelijk geeft de bond ook toestemming om in het stadion van de burenen te gaan spelen. Amsterdam was niet blij. Maar international Danny Bree was voor Pinoké behouden. Egon Jesse neemt de scepter over van Bert Bunnik.

Bart van der Meer laat nog regelmatig van zich spreken.

En het spelen in het stadion bevalt niet goed getuige onderstaand stuk uit oktober 1997.

PINOKÉ KRIJGT Z'N ZIN

AMSTERDAM — Pinoké heeft van de KNHB groen licht gekregen voor het volgend seizoen in het nabijgelegen Wagener stadion de eerste thuiswedstrijden van het seizoen te spelen. De nummer vijf van de Rabobank Competitie, die zelf over twee maanden beschikt, had bij de hockeybond een vertrek ingediend om in het stadion te spelen, onder meer vanwege ligging. Dat seizoen wordt bij heren Amsterdam, die voor de eerste keer van de hockeybond de eigenaar van de KNHB, op grote bezwaren. Pinoké moet nog met Amsterdam onderhandelen of de club in het stadion ook de trainingen kan afwerken. Door de beslissing van de KNHB valt een vertrek van Pinoké-international Danny Bree van de baan.

De dames van Pinoké promoveren naar de Hoofdklasse. Het Amsterdamse Bos telt op dat moment dus zes hoofdklasse teams. Een nooit eerder voorgekomen unicum. Pinoké publiek voelt zich niet echt thuis in het Wagener stadion en de pers vertaalt de aversie van Amsterdam in een sappige krantenkop.

De tegenvallende resultaten worden behaald met dezelfde succesvolle ploeg van het seizoen hiervoor. Maar zes wedstrijden voor het einde van de competitie besluit het bestuur toch nog tot een noodgreep door Egon Jesse uit zijn functie te ontheffen.

MAANDAG 1 SEPTEMBER 1997

Trouw

Gisteren is bij de mannen de hoofdklasse hockey van start gegaan. Over drie weken volgen de vrouwen. Het belangrijkste strijdtonoel is het Amsterdamse bos. Na de promotie van Hurley (mannen) en Pinoké (vrouwen) zijn in de groene long van de hoofdstad liefst zes elftallen op het hoogste niveau actief. Drie verenigingen, drie culturen. Er was wat strijd over een waterveld, er is een trainer die bijna twee heren diende, maar voor de rest wil men er iets moois van maken.

Pinoké in Wagener is als een hoogmis in een moskee

door JOHAN WOLDENDORP

AMSTELVEEN — Vanaf het clubhuis van Pinoké leidt een wandelpad naar het Wagenerstadion. Daar aangekomen, ziet de argeloze passant een waarschuwingsbord aan een hek geklonken: 'Geen doorgang naar AH & BC'. Die letters staan voor Amsterdamse Hockey en Bandyclub. De mededeling duidt er op dat de 'steekneuzen' op het veld van de machtige buurman niets te zoeken hebben. Tenzij er een uitwedstrijd naar de landskampioen hockey is gepland.

Amsterdam was het niet eens met ons verzoek. We hebben toen gemeld dat we de aamraag ook bij de hockeybond zouden indienen. Die zag er met het oog op de groei van het top-hockey in de breedte wel heel in. Amsterdam heeft het wat opgeklopt, maar zelf ervaart ik de oederlinge verhoudingen als prima. 'We zijn zeer open naar elkaar. Het is bovendien een tijdelijke oplossing. Over een paar jaar hopen we zelf een waterveld te hebben. En waar gaat het om? Om één wedstrijd per twee we-

SCHOK ZONDER EFFECT

AMSTERDAM — Na zestien wedstrijden, waarin zijn ploeg tien punten had verzameld, werd Egon Jesse door het Pinoké-bestuur de wacht aangezegd. De Steekneuzen bungelden immers onderaan de ranglijst en onder het motto 'Wat moet je anders?' werden bestuurslid Jansen Ottevanger en trainer Pieter Offerman aangesteld als crisismanagers. Na negentien wedstrijden staat Pinoké nog steeds onderaan, met tien punten.

In navolging van de duels tegen Den Bosch (1-2) en HDM (1-2) bleef Pinoké in de derby tegen Hurley (3-5) opnieuw met lege handen, maar anders dan in die ontmoetingen met Den Bosch en HDM was de nummer twaalf van de Rabobank Competitie in het Amsterdamse Bos redelijk kansloos. Waarschijnlijk ploeg zich kan gaan opmaken voor een vrije val naar

Ferko Spits treurt na de onrechtvaardige nederlaag tegen HDM.

de overgangsklasse. 'We hebben nog een theoretisch kartje, maar dan moeten we er uiteindelijk wondern gebuurt', bleef ook Ottevanger realistisch.

Het beoogde shock effect blijft helaas uit. Pinoké degradeerde op doelsaldo in de laatste thuiswedstrijd in het Wagenerstadion. 2-1 winst tegen SCHC was net niet genoeg. De pers voorspelde een uittocht en een neerwaardse spiraal. Hockey Magazine bericht op 26 maart 1998:

Bloedarmoede na degradatie

PINOKE VREEST UITTOCHT VAN SPELERS

door STEVEN KOOLJMAN

AMSTERDAM — Het was een onverwachte gelegenheid om aan een afgang, degradatie naar de overgangsklasse, te ontkomen. Maar het zat Pinoké in de kraker tegen SCHC welgeteld 43 minuten mee. De Steekneuzen, die met twee doelpunten verschil moesten winnen om zich veilig te spelen, stonden met 2-0 voor en waren hard op weg zich nèt te handhaven. Een hartstochtelijke zoektocht naar nog een treffer werd de thuisclub echter fataal, toen Stichtse-middenvelder Jan-Jorn van 't Land in de 43-ste minuut een dreamcounter doeltreffend afrondde.

Joppe Hovius, de linksachter van Pinoké, zit het even niet meer samen nadat de degradatie een feit is geworden (foto Jeroen van Bergen).

De eindstand onderin was:

10. SCHC	22	16	(40-53)
11. Pinoké	22	16	(42-56)
12. Tilburg	22	13	(41-77)

Dames I handhaafde zich wel met een verdienstelijke 9e plaats.

International Danny Bree koos eieren voor zijn geld, wat gezien zijn ambities begrijpelijk was. Maar spelers zoals Joppe Hovius en Kees Jan Bordes bleven Pinoké trouw.

'Ik kan nergens spijt van hebben. We zijn dit jaar in een neerwaardse spiraal gekomen. Het was zo'n shitseizoen. Ik wil dit nooit meer meemaken. Ik wil naar een club die landskampioen kan worden. Als ik toch drie keer in de week moet trainen, dan moet het maar goed.'

Pinoké-aanvoerder Danny Bree in Het Parool.

In het seizoen 98-99 werden de heren van Pinoké in de overgangsklasse B tweede achter MEP. Coach Marc Beerendonk wist zijn successen met Heren 2 (3 landskampioenschappen (zie bladzijde 234) helaas niet voort te zetten met heren 1.

Dames 1 handhaafde zich in de hoofdklasse met wederom een negende plaats.

In het seizoen 1999-2000 slaagde heren 1 er in om onder leiding van coach Frits Sträter weer te promoveren. Met een straatlengte voorsprong (13 punten) op Hattem, werd Pinoké kampioen in de overgangsklasse B. Rotterdam promoveerde mee. In het onderlinge duel met Hattem, op 14 april 2000, werd de titel binnen gehaald. Promotie was een feit.

SPORT

Pinoké blijft zenuwen de baas in kampioensduel

S

teams Van toen

55. - 1994, het begin van de trilogie van Heren II.

Pinoké wint op techniek

Heren II van Pinoké.

Terwijl in het clubhuis van ANHC druk overleg werd welk alternatief recht had op de landstitel en waarom, begon op veld 1 de finale bij de mannen om de Buzgelaanbeker. Zowel Pinoké als Push hadden de doels tegen Upward en Groningse Stads gewonnen, maar het debuut van de Amsterdammers was een punt beter. Het was dan ook logisch dat de Bredaars het van leer trokken, ook om hun gebrek aan technisch vermogen te compenseren. Deze vooraf bepaalde strategie werpt het twee keer toe zijn vruchten af, 2-0. Na het tweede doelpunt van Push werd de afwisselende spelers van Pinoké bezaagd, omdat een door leen hoekende vrije slag op zeker ties meter van de plek des onheils werd genomen. De poging om de schiedrechtter over te halen het punt af te keuren had echter nul komma nul effect. Onder aanvoering van eenmalig international Erik-Jan

Hinnen bleef Pinoké wettelijk jagen op de aansluitingsstreffer, die er ook kwam. Toen die 2-1 er eindelijk in zat, was ik dat we er nog wel een of twee bij zouden prikken," aldus spelverdeler Hinnen na afloop van het interessante duel, dat eindigde in 2-2. De voor Pinoké zo belangrijke gelijkmaker werd ruim tien minuten voor tijd uit een strafschop gemaakt door Hinnen. De met spin gepuiste bal sloeg vroelhard in de kruising en bleef daar in het net hangen. Een beauty. En zo kwam de landstitel terecht bij de kampioen uit het sterkste district. Pinoké had in West al afgezekend met de reserves van Amsterdam, Bloemendaal, HGC, HDM en KZ, voordat daar in de finalerondes nog Upward, Groningse Stads en Push bij kwamen. ▶

Reserve-landtitels weer naar Pinoké en Kampong

Zowel de dames van Kampong 2 als de heren van Pinoké 2 hebben hun reserve-landtitel met glans gewonnen. Pinoké begon de interdistrict wedstrijd met een 1-1 gelijkspel tegen Nijmegen 3, maar via twee goals op Groningen (3-0) en Oranje Zwart 2 (4-1) kwam de lokale uitbreidings tuch in de juiste handen.

Kampong kende in reserve-landtitels West meer problemen dan tijdens de duels om de landtitels. De Utrechtse reserves bleken op de laatste speeldag van de reguliere competitie gemaakte te moeten nemen met een tweede plaats achter het tweede team van Amsterdam, maar door de koploper overwacht een punt liet liggen tegen Bloemendaal (0-0), leverde een 3-1 zege op Victoria 2 het niet meer verwachte ticket voor de eindstrijd op. Daar woonden Upward (0-0), Groningen (4-1) en Oranje Zwart (3-0) met speels gemak van de mat gevergd.

Pinoké 2, reserve-landkampioen 94/95: Staand (v.l.): R. Van Beijnum (directeur sponsor SMT), J van Beijnum (adviseur SMT), Huisen Tinogena, Sander Veldhuizen, Hans Kok, Ronke van Lotering, Jack Schalken, Jeroen Ottenvanger, Fulco van Koopere, Michiel Berthoud, Diederik de Goederen, Michiel Beerendonk (trainer/coach). Zittend: Kai Shui, Sander Rademaker, Jacco Beentjes, Hans Reuver, Michiel Rademakers, Frank Bakker, Sander Kles, Tim Hingebom.

De ploeg van 1996.

Staan v.l.n.r. Rob van Bijnum, Frank Bakker (met kraag vanwege een auto ongeluk), Sam Peter van Hoorn, Pieter Boogaard, Sander Kies, Mark Rademaker, Marc van der Plas, Onno Bierman, Jeroen Ottenvanger en trainer/coach Marc Beerendonk. Middelste rij v.l.n.r.: Mathieu Bethoud, Daniel Blocq, Kai Joustra, Sander van Raalte, Job Kummer, Jacky Schalken en Diederik de Goederen. Voorste rij v.l.n.r.: Govert van Doesburg, Jacco Beentjes, Matthijs Kees, Dirk Numan en Hans Reuver.

TRILOGIE VOOR PINOKÉ

AMSTERDAM — Pinoké heren 2 is als eerste ploeg in de hockeygeschiedenis voor de derde maal op rij landkampioen der reservetieners geworden. De Amsterdammers tweede keer, die al een tweede competitie in de reserve-landtitels West achter de rug had, deed dat door op zondag 19 mei Eke 2 met 6-1 en Groningen 2 met 3-1 te verslaan. Een remise (1-1) tegen Push 2 was daarna genoeg voor de titel.

Op de foto staan (v.l.) Rob van Beijnum (directeur sponsor SMT), Frank Bakker, Sam Peter van de Hoorn, Pieter Boogaard, Sander Kies, Mark Rademaker, Marc van der Plas, Onno Bierman, Jeroen Ottenvanger en Marc Beerendonk (trainer/coach). Mathieu Berthoud, Daniel Blocq, Kai Shui, Govert van Doesburg, Sander van Raalte, Jacco Beentjes, Job Kummer, Jacky Schalken, Matthijs Kees, Diederik de Goederen, Dirk Numan en Hans Reuver (links af liggen v.l.).

De kampioensploeg krijgt badjassen met de kampioensboodschap uitgereikt.

**KAMPIOEN
OVERGANGSKLAS
1999 - 2000**

Effe belle met...

FERKO SPITS

Deze maandag bellen we de speler van de kersverse kampioen Pinoké, die nog even aan het 'uitbrakken' is.

Was je nog bang voor herhaling van het scenario van vorig jaar, waarbij jullie in de slotfase van de competitie de promotie verspeelden aan MEP?

-'Nee, want dit jaar was het zo overduidelijk: we stonden negen punten en 25 doelpunten voor op Hotten. Ik vind het overigens wel knap dat we het juist deze zondag thuis hebben afgemaakt. Alles was al geregeld. Een barretje buiten, een feestje. Alleen was op een gegeven moment het bier op. Heel gênant. Stond ik een beetje mijn kampioensfeest bij de burens te vieren, want bij Amsterdam hadden ze wel genoeg bier.'

Op de foto staat v.l.n.r.: steun en toeverlaat Pieter Offerman, met de vinger omhoog Jan Stappenbelt, onder hem Bart Holla, Ferko Spits, Maarten Hoedemaker, Vincent de Braak, Jesse Mahieu, coach Frits Sträter, Michiel Franken, daarachter manager Frank Grimbrère, Piet Hein Goosen, Daan Goote en Stijn Rohof. Op het middenniveau v.l.n.r.: Murk Spits, Frank Nowee en Jan Willem Roest. Daarvoor v.l.n.r.: Stijn Bult met champagnefles, aanvoerder Kees Jan Bordes, Jan Job van Dijk, Sies Joosten, Jeroen Koops en Chris Knijf.

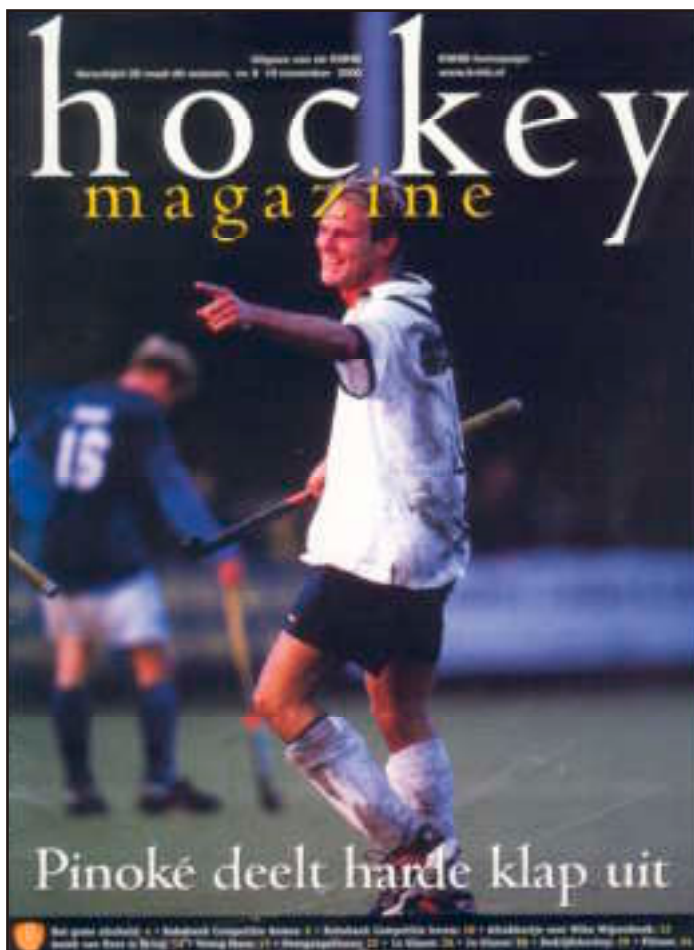
De emoties liepen hoog op.

56. - 1995 Veteranen A landskampioen.

Na een zinderende laatste wedstrijd tegen Arnhem werden de heren veteranen van Pinoké in 1995 landskampioen. Na achter te hebben gestaan werd op het heilige gras van het Wagener stadion gewonnen met 5-2 waardoor het doelsaldo net voordelig genoeg was.
 Staand v.l.n.r.: Onno Valk, Mark Reijnders, Frank van den Berg, Ewoud Goudswaard, Hessel Groendijk, Diederik Klop en Robert Nolen,
 Zittend v.l.n.r.: Thijs Clement, Esso Noordhoff, Nol Phijffer, Eric van Heeswijk, Joost Wiggelendam, Hans Kok en Taco Jurrema.

De rentree in de Rabobank hoofdklasse levert in het seizoen 2000-2001 een zeer verdienstelijke zevende plaats op. Bovenaan in het rechter rijtje. 25 punten uit 22 wedstrijden en doelcijfers van 40 voor en 51 tegen. Met name de 2-1 winst thuis tegen Amsterdam, de 0-2 winst uit bij Bloemendaal en de 0-4 winst uit bij Kampong verbaasde vriend en vijand. Hockey Magazine kopte na de afstraffing met: "Pinoké deelt harde klap uit."

Helaas nam coach Frits Sträter afscheid. Zijn opvolger werd Gerold Hoeben die de goede chemie van de club met zuiderlingen bevestigde. Onder Hoeben sloeg Pinoké in 2001/2002 wederom een goed figuur in een hoofdklasse

waar betaling van spelers inmiddels had gedaan. Hoeben vertaalde dat in een doelstelling om amateur kampioen van Nederland te gaan worden. Van Amsterdam kwamen Frank Rutgers en Benjamin van Kessel. Verder kwamen Maarten Burgers en Roderick Verkleij. De gebroeders Spits gingen in het tweede spelen. Pinoké won thuis wederom van Amsterdam met 3-2. Verder waren de resultaten redelijk conform verwachting in dit tweede hoofdklasse seizoen. Pinoké werd 8e met 24 punten.

57. - 1996 Dames III kampioen.

Staand v.l.n.r.: Sabine Choffat, Annemarie Ruys, Elsbeth Janmaat, Henriëtte van Oosterzee, Wouter van den Berg (trainer/coach), Marjolijn Voslamber, Patty Beentjes, Jessica van Tijn, Judith Kuenen en Christja Biels.

Zittend v.l.n.r.: Margit van Lotringen, Judith van Tijn, Helène Hoogeboom, Pauline Jansen en Louise Rösingh.

Grote broer verslikt zich in Pinoké

PHILIP KOOPS

2002-10-01

AMSTERDAM – Amsterdamse aasde op veld hockey na de vijfde wedstrijd bij hun eerste Pinoké, waaraan in totaal 100 spelers, van Pinoké tot veld hockey, dan de grote broer kloppen. De combinatie van pinoké en veld hockey, die op de lange havel van de gemeente Amsterdam, de vijfde wedstrijd van de competitie op zaterdag 27 oktober in de Pinoké-arena in Amsterdam, werd gewonnen door de Jong Oranje met 3-0.

Pinoké is een combinatie van veld hockey en pinoké. Het wordt gespeeld op een veld van 100 meter bij 50 meter. De combinatie van pinoké en veld hockey is een combinatie van de twee sporten. De combinatie van pinoké en veld hockey is een combinatie van de twee sporten. De combinatie van pinoké en veld hockey is een combinatie van de twee sporten.

het seizoen naar Dames 1 van Pinoké. Seizoen 2002-2003 komt o.a. Daan Meurer naar Pinoké. Zijn vader speelde in 1978 reeds in heren 1. Stijn Bult en Floris Loeff vertrokken naar Laren waar ze een poging wilden doen om die club na 20 jaar weer naar de hoofdklasse te loodsen. Jesse Mahieu werd in het voorjaar van 2002 voor Oranje geselecteerd en wilde graag eens play off's spelen. Daarom vertrok hij in goede harmonie naar Amsterdam. In 2002-2003 werd wederom stabiel gepresteerd met nogmaals een 8e plaats met 27 punten. De thuiswinst tegen HCKZ 7-4 valt het meeste op. De derde plaats van Benjamin van Kessel in de verkiezing van de speler van het jaar is terecht maar ook uniek te noemen. Jeroen Koops scoorde 17 strafcorners in dit seizoen.

Met drie vertegenwoordigers in Jong Oranje spreekt Pinoké internationaal ook mee op het jeugd WK in Hobart, Australië. Jeroen Koops, Floris Loeff en Mathijs van Weerd worden

geselecteerd door bondscoach Pieter Offerman. Ze maken ook contact met kangaroos. Assistent coach Bartel Berkhout vertrekt aan het eind van

58. - 1997 Heren II (uit op HGC).

Staannd v.l.n.r.: Job Kummer, Jeroen Ottenvanger, Gijsbrecht Vijn, Jeroen Koops, Govert van Doesburg, Diedrik de Goederen en coach Marc Beerendonk.

Gehurkt v.l.n.r.: Olivier de Bruin, Dennis de Jong, Freek van de Braak, Coen Frank, Matthijs Kees, Sies Joosten, Sam Peter van Hoorn en Daniël Blocq.

Het seizoen 2003-2004 begint veelbelovend met een trainingskamp in Barcelona. Daarover spreekt onderstaande foto boekdelen.

Staand v.l.n.r.: Roderick Verkleij, Benjamin van Kessel, Wilbert Hartman, Robert Justus, Sies Joosten, Olmer Meijer, Jeroen Koops, Rob Smelt, Mathijs van Weerd, Danny Bree, Bart Holla, Cees Jan Bordes, Paul Robbert Lankhout, Peter Jonker en Gerold Hoeben. Geknield v.l.n.r.: Diederik Evers, Daan Meurer, Stijn Rohof, Martijn Morsink, Christiaan Visser, Thomas Royé en Daan Smelt.

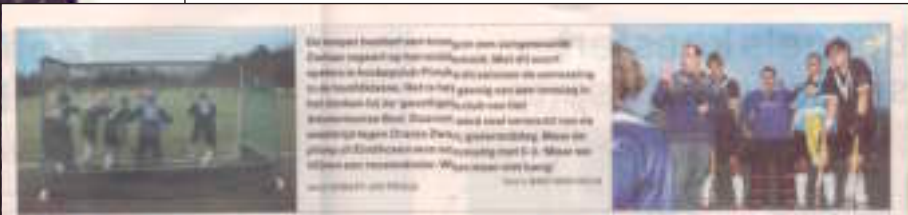
Kort daarop wordt een volwaardige shirtsponsor binnen gehaald. Digitenne zal minstens een jaar op het shirt van dames 1 en heren 1 prijken.

Pinoké haalt dit seizoen ongekend veel positieve publiciteit en het unieke karakter van onze club wordt veelvuldig in de pers beschreven.

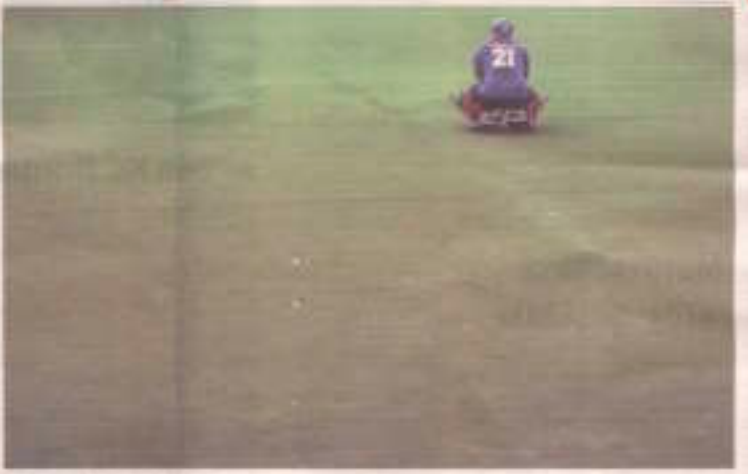

Dit verhaal uit de NRC treft u intergraal aan op de volgende pagina's

Pinoké - Bloemendaal 5-2
 ROBERT-JAN FRIELE
 10-11-03

"We wisten niet wat we moesten zeggen," aldus Bart Holla, keeper van Pinoké. "Mochten we lachen? En wat moet er gebeuren?" Zo was de stemming in de kleedkamer van de Amsterdammers, toen na 35 minuten een 4-0 voor-sprong op het bord stond tegen kampioenscandidaat Bloemendaal. Wat moet je dan als 'kleine club', de put dichtgooien? Gewoon doornockeren? Coach Gerold Hoeben was duidelijk: blijven hockeyen. En tien minuten na de rust viel notabene ook nog de 5-0, waarna Bloemendaal het voor gezien hield in het Amsterdamse Bos. Alleen Teun de Nooijer liet nog wat briljante acties zien, die ruse doelganten tot gevolg hadden. Daarnaast mistopt Pinoké zich dit seizoen als 'reuzendoder'. Vierde week hadden ze ook al gewonnen bij HGC. De ploeg staat nu vijfde, op twee punten afstand van Bloemendaal. En dat ondanks een voortvervald waarin Pinoké niet één wedstrijd speelde waarna de volledige basis present was. "Wij hebben veel werkende mensen die ook andere activiteiten hebben," verklaart Holla. Bij Pinoké moeten de hockeyers driehonderd euro contributie betalen, waar bij Bloemendaal het geld juist de andere kant op vloeit, naar de spelers. "Ach ja, we moeten goed in de buidel hebben, maar daarvoor is het bij ons elke week weer feest." De keeper wil de goede setje van Pinoké relativeren: "We moeten niet denken dat we ineens weer goed kunnen hockeyen. Het is gewoon elke week linksom of rechtsom. En gelukkig staan we nog steeds in het ijskorfje." Bij Amsterdam werd topscorer David Mathews (interlandverplichtingen) niet gestut. Van de tien strafcoesters glog er niet een naar en de ploeg verloor uit met 2-0 van Grande Zwart. Hurley speelde gelijk tegen IJHC: 2-1.

Studenten in Amsterdamse Bos serieus geworden.

Hockeyclub Pinoké rommelt niet langer maar wat aan.

Pinoké is dé verrassing in de hockeyhoofdklasse. Gisteren liet de studentenclub "grote broer" Amsterdam ontsnappen: 5-3. „Het licht gaat niet meer om drie uur uit.“

Door NRC redacteur Mark Hoogstad. Amstelveen 29 maart 2004. Zijn contributie moet hij nog betalen. Want ja, het kan nog anno 2004: hockey op amateurbasis. Natuurlijk doet ook Pinoké vandaag de dag „wat in de sfeer van randvoorwaarden, zoals huisvesting en zo“. Maar: „Wij hebben betalende spelers, geen betaalde“ zegt aanvoerder Benjamin van Kessel met gepaste trots.

Het is een open deur, maar bij de achtste club van Nederland (1.643 leden) staat het plezier nog altijd voorop, zoveel wil de aanvaller maar zeggen. „Ik ben nog van de oude stempel. Hockey doe je voor je lol, niet voor een paar rotcenten. En geloof mij nou: van een paar euro meer of minder gaat niemand beter presteren.“

Om die woorden te onderstrepen hoeft Van Kessel maar naar de stand op de ranglijst te wijzen. Zeven duels voor het einde van de reguliere competitie bezet Pinoké de vijfde plaats en heeft slechts vier punten minder dan Bloemendaal. Met andere woorden: Pinoké heeft de play-offs binnen handbereik. Gisteren had de studentenvereniging, die zich afficheert als "de gezelligste club van het

Amsterdamse Bos", een belangrijke stap op weg naar de nacompetitie kunnen zetten. Landskampioen en buurman Amsterdam bleek in het Wagener-stadion evenwel niet bereid het kleine broertje bij de hand te nemen: 5-3.

Die nederlaag hadden de Steekneuzen-Pinoké's bijnaam-grotendeels aan zichzelf te wijten, besefte trainer-coach Gerold Hoeben. Een geniale oprisping van goaltjesdief Marten Eikelboom, twintig seconden na Pinoké's aansluitingstreffer (3-2), bleek een klap, die de bezoekende ploeg niet meer te boven kwam.

„We hebben een enorme stap gemaakt, maar we zijn het nog net niet“, wist Van Kessel.

Van Kessel is een begaafd hockeyer, die vier jaar geleden Amsterdam verruilde voor buurman Pinoké. „Omdat ik bij Amsterdam amper aan spelen toe kwam.“ Inmiddels is de 28-jarige rechtenstudent („Geloof het of niet: ik ben bijna klaar!) het creatieve brein van de ploeg, die tot dusver de aangename verrassing is van de hoofdklasse.

Maar Pinoké heeft dan ook een uitgebalanceerde selectie, met zowel jeugdig talent afkomstig uit de eigen opleiding als routine in de personen van Van Kessel, spelverdeler Joppe Hovius, doelman (én kroegbaas) Bart Holla en middenvelder Danny Bree. Bovendien beschikt de ploeg met Jeroen Koops, zoon van Mister Pinoké Max Koops, over een laatste man met een

krachtige lange-pass en een dito strafcorner.

Dat laatste geldt ook voor Amsterdam-topschutter David Mathews. Gisteren nam de wat log ogende Engelsman vier van de vijf treffers voor zijn rekening. Wellicht dat de afzwaaiende trainer-coach Jim Irvine binnenkort eens een videocompilatie van Mathews doelpunten naar de Britse bondscoach Jason Lee kan sturen. Irvine: „David scoort als het moet met zijn ogen dicht, dus wat die Engelsen bezielt om hem niet te selecteren? You tell me.“

Zoals Mathews twee jaar geleden uit eigen beweging aanklopte bij Amsterdam, zo meldde Christian Cavallet zich afgelopen zomer bij Pinoké. Met open armen werd de bij Den Bosch uitgekeken aanvoerder van Zwitserland ontvangen. Van Kessel: „Dat zegt wel wat over de slag die we gemaakt hebben. Die jongen heeft internationale ervaring én ambitie. Die komt echt niet naar een club, alleen omdat de sfeer zo goed is.“ Pinoké heeft dan ook een keuze gemaakt. „Met alle respect voor hetgeen ze hiervoor hebben gedaan, maar Pinoké deed maar wat“, weet Hoeben. „Als het maar leuk en gezellig was. Er zat weinig beleid en nauwelijks een gedachte achter. Twee jaar terug hebben we tegen elkaar gezegd: of we blijven lekker wat aanrommelen of we kiezen echt voor de hoofdklasse.“ Want ook dat was Pinoké: een

club waar het licht na een training pas diep in de nacht werd gedooft. Hoeben, lachend: „Op vrijdagavond drinken we nog altijd een gezellige pot bier, maar neem van mij aan dat ik het licht uit doe en dat is niet om drie uur 's nachts. Mede daarom zijn zowel de hockey- als de studieresultaten hier verbeterd.”

Ook buiten het veld is de revolutie zichtbaar. Zo heeft Pinoké inmiddels een hoofdsponsor (Digitenne) en gaan de spelers gekleed in een keu-

rige trainingsoutfit. Van Kessel: „Drie jaar geleden hadden we ook een hoofdsponsor, maar die kwam z'n verplichtingen niet na en dus stonden we met lege handen. Niemand klaagde, want dat paste wel bij het studentikoze sfeertje.” Die tijd is voorbij. Werd Pinoké door de concurrentie nog niet zo lang geleden smalend Pinokkio genoemd, tegenwoordig houden ook de topclubs rekening met het taaie en grillige gezelschap in het blauw-wit. „Van onderschatting is allang geen

sprake meer” weet Hoeben. „Zelfs Amsterdam kwam vandaag met witte bekkies het veld op.” Hoeben wil zichzelf na de voortvarende eerste seizoenshelft dan ook niet langer verschuilen. „Wij hebben vandaag weliswaar verloren, maar wij gaan voor de play-offs” zegt de 42-jarige trainer-coach, bezig aan zijn derde seizoen, op strijdvaardige toon. Wie dat tot voor kort had durven beweren, was in Pinoké's karakteristieke clubhuis hardop uitgelachen.

In het seizoen 2004-2005 werden 29 punten gehaald. Hetgeen een 7e plaats opleverde. De 5-2 winst thuis tegen Bloemendaal, uitwinst bij Hurley (1-3) en HGC (0-1) zijn resultaten die nog niet vaak geboekt waren. Strafcornerkanon Jeroen Koops heeft 15 keer gescoord. Mathijs van Weerd maakte 11 veldgoals. Danny Bree scoorde 6 keer. Daan Meurer scoorde ook 6 keer (uit strafcorners). Maar er is ook publiek dat tegenwoordig speciaal komt voor de beauties van Van Kessel. Benjamin scoorde dit seizoen 7 goals. Daar waren grote schoonheden bij.

Tijdens de uitwedstrijd op EMHC ziet u op onderstaande foto v.l.n.r. op de stoel assistent Peter Jonker, Kees Jan Bordes, Gerold Hoeben, manager Rob Smelt en een ons onbekende fluitist.

59. - 2000 Dames Veteranen A 2e van Nederland.

De veterinnen van Pinoké hadden het jarenlang aan de stok met de dames van Hurley. Maar de nationale titel werd helaas nooit gehaald. Vice meester is echter ook best iets om trots op te zijn. Op de foto staat v.l.n.r.: Rob Smelt, Michiel Hazen, Ingrid Breedveld, Alexandra Wijs, Fransje Bijnen, Hanneke Smelt, ?, Carlijn Steinweg, Tanja Bos, Helma van Daalen en keepster Willemijn Straal. Gekniel v.l.n.r.: Agnes Otten, Macky Pierik, Marianne Tulp, Tom Smelt, Annemarie Icke, Jacinta Smelt en Hanneke Bloemendal.

In het seizoen 2004-2005 wordt Nobert Nederlof de opvolger van Gerold Hoeben die naar de dames van Oranje Zwart gaat. Joppe Hovius stopt vanwege de zware belasting van coschappen. Op het moment dat de deadline

voor dit boek sloot (februari 2005) was er nog niks te zeggen over hoe het seizoen zou gaan aflopen. Maar het zal zeker spannend gaan worden. Dankzij de play offs is Pinoké momenteel absoluut nog nergens zeker van. Nog net in 2004 deed zich wel een unicum voor. Er werden twee Pinokéspelers uitgenodigd voor de Nederlands elftal selectie. Jeroen Koops en Benjamin van Kessel worden door Roelant Oltmans meegenomen naar China voor een oefenstage. Jeroen was kort daarvoor ook al geselecteerd voor het Nederlands zaalhockeyteam.

Op de zwart wit foto uit 1989 gaf Jeroen reeds een reactie op het feit dat hij geselecteerd zou worden. Zie ook de Tijdsbalk in hoofdstuk 13 op bladzijde 343.

Danny Bree kwam de eer toe om in de kop van de officiële website van de Rabobank hoofdklasse te worden afgebeeld. De wedstrijd komt wel vreemd over. Danny speelt tegen de dames van Den Bosch.

We sluiten af met de teamfoto van het seizoen 2004-2005. Maar dit keer eens niet de obligate foto in trainingspak. Helaas was de selectie niet compleet maar de casual look is wel representatief voor de ontspannen sfeer in de selectie.

135 willekeurige kanjers uit 75 jaar topteams.

135 willekeurige kanjers uit 75 jaar topteams.

10.2. De resultaten van Pinoké Dames I in de hoofdklasse.

Om de enorme verschillen te illustreren die zich in 20 jaar tijd in het hockey voor hebben gedaan beginnen we met een foto van een succesvol Dames 1 elftal uit 1967.

Staannd v.l.n.r.: Loes Ullers, Christa van der Heiden, Annemarie (Dirk) Icke, Jet Heij, Adri Beuker, Marjan Icke en Ine van Zadelhoff. Zittend v.l.n.r.: Els Arens, Carly Bolte, Fek Gipon, Henny Hendrikse en Wieke Spek.

Maar er werd toen nog op gras gespeeld. Dat veld lag op de velden van de Twentsche Bank. Geen kunstgras, geen hek, geen keeper met een masker en foam, en gewoon een team van 11 speelsters en een coach. Daar zou verandering in komen. Tot halverwege de tachtiger jaren waren de dames van Pinoké aanmerkelijk succesvoller dan de heren. De dames speelden lang voor het bestaan van de hoofdklasse reeds op het hoogste niveau in de wettelijke eerste klasse. Over de promotie naar die klasse in 1974 leest u meer in hoofdstuk 9.1 (op bladzijde 190). Over het bijna landskampioenschap heeft u reeds kunnen lezen in hoofdstuk 9.2 (op bladzijde 193).

De dames draaiden lange tijd goed mee maar eindigden in het seizoen 80-81 niet hoog genoeg (7e plaats) om in het seizoen daarop te worden ingedeeld in de nieuw ingestelde landelijke hoofdklasse. De dames speelden 4 jaar in de overgangsklasse en degradeerden in het seizoen 84-85 zelfs naar de 1e klasse. Na een 4e en 2e plaats werd in 87-88 via het kampioenschap (5 punten voorsprong op HIC)

weer gepromoveerd naar de overgangsklasse en in 1989 direct door naar de hoofdklasse.

De kampioensploeg die in 1988 promoveerde naar de overgangsklasse.

Staannd v.l.n.r.: coach Arno Ramakers, Henriëtte van Oosterzee, Judith van Tijn, Prisca Ancion-Kors, Elsbeth Janmaat, Agnes Otten en Helma van Daal. Zittend v.l.n.r.: achter de bloemen vermoedelijk Ada Ottenhof, Margit van Lotringen, Pascale Toutenhoofd, Ingrid Breedveld, Myra Nods, Fransje Bijnen, Eliane Koelmans en Caro van Dijk.

De kampioensploeg die in 1989 naar de hoofdklasse promoveerde.

Arno Ramakers (trainer/coach), Tessa Walta, Judith van Tijn, Judith Kuenen, Prisca Ancion, Fransje Bijnen (aanvoerster), Viviënne van Deventer, Eveline Veraert, Helma van Daalen, Elsbeth Janmaat en Els Tau (manager). Geknielnd v.l.n.r.: Myra Nods, Henriëtte van Oosterzee, Ingrid Breedveld, Eliane Koelmans, Caro van Dijk en Ada Ottenhof. De foto is gemaakt in april 1989. Op de foto ontbreekt Pascale Toutenhoofd.

Teamgeest was de motor.

Twee personen die nauw bij de resultaten betrokken waren vonden we bereid om die periode van drie jaar nog eens op papier te zetten. Manager Ids van der Schouw en aanvoerster Fransje Bijnen namen het toetsenbord ter hand en kwamen met de volgende herinnering.

Dames 1 begon het seizoen 87-88 met een nieuwe coach, Arno Ramakers, een mix van ervaren en jonge speelsters en de doelstelling terug te keren in de Overgangsklasse.

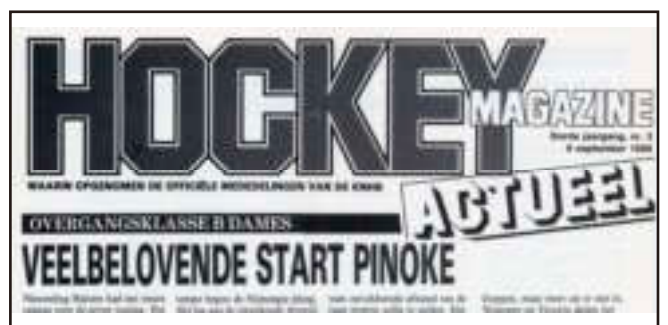

Meer dan in de jaren ervoor werd getraind met een echte wedstrijdinstelling en de resultaten bleven dan ook niet uit. Zonder veel erg grote uitslagen te boeken (wel doelpuntnrijk, zoals een 5-4 overwinning tegen Qui Vive) stonden de dames het gehele seizoen op de eerste plaats en konden na een thuis overwinning op Alkmaar de discolampen voor het eerst in jaren aan ter gelegenheid van een promotie van Dames 1.

Aanvoerster Fransje, tijdens het kampioensfeest in 1988, op de patio van Pinoké. Ze wordt gefeliciteerd door de huidige voorzitter -toen al ereid- Marjan Icke.

Zonder veel wijzigingen in de samenstelling van de groep, ook coach Ramakers bleef op en neer rijden vanuit het landelijke Ede, was de doelstelling voor het eerste jaar overgangsklasse toch proberen mee te spelen in de bovenste regionen. En wederom bleek dat haalbaar. Met dezelfde middelen als het jaar ervoor: basistaken, hard trainen en vooral bij ieder een geloof in eigen kunnen en stimulering van elkaar, kroop Pinoké vanaf ronde 1 naar de bovenste regionen van de ranglijst en was daar vanaf de achtste wedstrijd niet meer vandaan te krijgen. Mede geïnspireerd door de wekelijkse krantjes die "Pa" Thijs Ottenhoff voor het team fabriceerde.

HM Actueel 9 september 1988.

Opvallend was het "lerend vermogen" van het team in dat jaar. Zo werd in de vierde wedstrijd relatief kansloos verloren van Rotterdam (de ploeg die het jaar daarvoor was gedegradeerd uit de hoofdklasse) terwijl diezelfde ploeg enkele maanden later tamelijk kansloos op een gelijkspel werd gehouden. Ja, Arno had het team ervan weten te doordringen dat je gelijke spelen ook kon zien als winstpartij.

DAMES OVERGANGSKLASSE B

PINOKÉ ALLEEN OP KOP

Door een zeer sterke tweede helft bij Alliance vestelde Pinoké zich, na een overtuigende overwinning en door puntverlies van de concurrenten, alleen op kop.

HM Actueel 7 oktober 1988.

DAMES OVERGANGSKLASSE B

ROUTINE HOUDT PINOKÉ OVEREIND

Zwolle had zeventig procent van de wedstrijd in handen, kwam via goed spel op 2-0, maar liet de winst door twee treffers van Ingrid Breedveld toch nog door de vingers glippen.

HM Actueel 11 november 1988.

DAMES OVERGANGSKLASSE B

PINOKÉ WEER DRIE PUNTEN LOS

Pinoké beleefde een uitermate plezierige laatste competitieronde voor de winterstop. Zelf pakte het twee punten bij Venlo, terwijl Schoerwoude in Rotterdam tenonder ging en Zwolle bij Soer een punt moest laten. Door die resultaten is het gat met herfalkampioen Pinoké ineens drie punten geworden.

HM Actueel 16 december 1988.

DAMES OVERGANGSKLASSE B

PINOKE EIGENLIJK AL HOOFDKLASSER

Alles staat klaar voor de start van de competitie. Het is nu zaak om de eerste wedstrijd goed te spelen. De wedstrijd tegen Venlo op zaterdag 12 oktober is de eerste wedstrijd van de competitie. De wedstrijd tegen Venlo op zaterdag 12 oktober is de eerste wedstrijd van de competitie. De wedstrijd tegen Venlo op zaterdag 12 oktober is de eerste wedstrijd van de competitie.

HM Actueel 28 april 1989.

Pinoké-vrouwen op rand hoofdklasse

De dames van de hoofdklasse zijn nu op de rand van de hoofdklasse. De dames van de hoofdklasse zijn nu op de rand van de hoofdklasse. De dames van de hoofdklasse zijn nu op de rand van de hoofdklasse.

Zo groot was de marge drie wedstrijden voor het einde van de competitie dat het jaar kon worden afgesloten met drie nederlagen op rij. De eerste daarvan, een 2-1 nederlaag bij Groninger Studenten, betekende zelfs de titel, die nu niet gevolgd werd door een disco, maar door een ontvangst op het clubhuis door alle hoofdklassers die de club inmiddels rijk was (zie verslag kader hiernaast).

DAMES OVERGANGSKLASSE B

PINOKÉ NA TITEL NIET MEER GEMOTIVEERD

Kampioen de Groninger na 3-2 verlies tegen de Zwolven in de laatste wedstrijd van de competitie. De wedstrijd tegen Zwolle op zaterdag 12 mei is de laatste wedstrijd van de competitie. De wedstrijd tegen Zwolle op zaterdag 12 mei is de laatste wedstrijd van de competitie.

STANDAARD	STANDAARD
Pinoké	20-00
Schoerwoude	10-00
Soer	10-00
Gr. Studenten	10-00
Gr. Studenten	10-00
Gr. Studenten	10-00

HM Actueel 12 mei 1989.

Het hoofdklasseschap zou slechts een jaar duren. Deels omdat dames 1 de druk van het moeten presteren in de eerste helft van de competitie beter aan leek te kunnen dan in de tweede helft. En door de onvermijdelijke wisselingen in de samenstelling van het team en de begeleiding (Arno Ramakers had gekozen voor zijn maatschappelijke carrière) leek de chemie minder dan voorheen. Ondanks dat was het voor de meeste andere teams onbegrijpelijk dat juist Pinoké samen met DKS weer naar de overgangsklasse afgleed.

Aanvoester Fransje Bijnen en manager Ids van der Schouw.

Verslag uit een Steekneus uit mei 1989:

Dames 1: Hoofdklasse.

Hoe vrolijk was de dag al niet begonnen, toen de echte die-hards zich om 08.00 uur hadden verzameld op het Stadionplein. Ze waren er allemaal, van Ere-voorzitter Toon Boveland (later meer over hem) tot 2 "B-meisjes", die met ongetwijfeld rode oortjes deelgenoot werden van de meer scabreuze sectie van het repertoire uit Myra's bundel.

Inderdaad, een vrijwel volle bus vertrok naar het Noorden om aldaar dames 1 kampioen te zien worden en zo terug te zien keren op het niveau waar ze jaren geleden triomfen vierde.

De lange tocht verliep zonder noemenswaardige incidenten, temeer daar dhr. Kors tot genoegen van de reizigers, de kronkelige autoroute door de polders meet via een sluipweg over de Afsluitdijk. Des te heviger was dan ook de afschuif die ieder bekroop bij het aanschouwen van de opstallen van de Groninger Studenten. Een schijnbaar kort geleden uitgebrande varkenskot, voorzien van degelijk traliewerk en bijkans wegzakkend in de sompige uiterwaarden van de Martinistad.

Een schrijnender getuige van het bezuinigingsbeleid van de Minister van Onderwijs lijkt nauwelijks denkbaar.

Of het de ambiance was, of misschien toch een gebrek aan concentratie is de vraag, in ieder geval lieten de dames zich, vooral in de eerste helft, afbluffen door hun tegenstander, die er op gebrand leek een stunt te verzorgen voor haar afscheid nemende aanvoerster. Met welwillende medewerking van de volstrekt falende arbitrage mochten de "Studs" ongeremd aan shirts en rokjes sjoeren, maaien naar alles dat bewoog en zich oefenen in het uitvoeren van de body-check. Desalniettemin had Pinoké de wedstrijd toch relatief eenvoudig in haar voordeel kunnen beslechten, getuige onder meer een loepzuivere Jettrick in de tweede helft. Echter, het mocht niet zo zijn, en dankzij twee doelpunten en twee gele kaarten voor Pinoké, viel er een ernstige schaduw over het verwachte plezier op de terugreis.

Bedrukt en teleurgesteld dromden de reizigers wat samen in de modder en klei rond de nasmeulende bouwval. Alleen Pa Ottenhoff was druk in de weer met zijn mobiele zendinstallatie, in een poging berichten op te vangen uit het wingewest Zwolle. Het was dan ook hij die als eerste kon melden dat de "concurrentie" de nederlaag op passende wijze had gecompenseerd en zo kon, eerst schuchter maar allengs uitbundiger, het gezang (en het drinken) een aanvang nemen. Ach, je wordt ook niet in één wedstrijd kampioen maar in 22 en je moet dus eigenlijk wel erg goed zijn, als een nederlaag (met nog twee wedstrijden voor de boeg) voldoende is voor het kampioenschap.

Gewapend met (naar bleek) te weinig bier werden de zitplaatsen in de bus weer opgezocht voor, zo bleek ras, een beduidend tumultueuzere terugrit. Niet alleen werd nu gekozen voor het draaien en keren in de polder, wat leidde tot een recordaantal sanitaire stops, tevens bestond de Ere-voorzitter het, gehuld in kamgaren mantel en de grijze lokken deze keer "windbestendig" gecoeffeerd, in het nietige plaatsje Oosterzee een eeuwenoude boerderij omver te plassen.

De inmiddels redelijk uitgelaten dames werden op de club ontvangen door het Bestuur en de twee andere Hoofdklassers die onze vereniging rijk was, Veteranen A en Heren I.

Onderbroken door een weer perfecte rijsttafel, werden talloze (minder of meer) sprankelende speeches afgestoken, waarbij geschenkjes, flessen champagne en zoenen even snel werden uitgedeeld als het rijkelijk vloeiende bier ingenomen.

Het werd kortom toch nog gezellig.

Een passagier.

Het roer werd -zoals reeds in het vorige verhaal gememoreerd- overgenomen door Huib Timmermans maar die slaagde er in 1989/90 niet in om de dames in de hoofdklasse te houden. Daar kon ook sterkeepster Det de

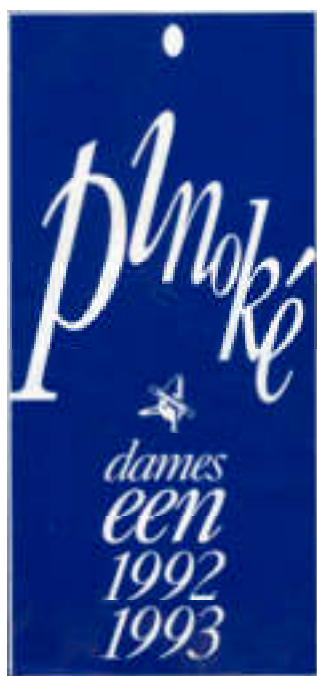
Beus geen verandering in brengen. Ondanks een veelbelovend begin rest aan het einde de elfde plaats met 12 punten. Samen met DKS degradeert Pinoké na één jaar direct weer.

Staan v.l.n.r.: coach Huib Timmermans, Helma van Daalen, Pascale Toutenhoofd, Ingrid Breedveld, Judith Kuenen, Pauline Jansen, Jessica van Thijn, Det de Beus, Maarten van Zon (fysiotherapeut) en manager Ids van der Schouw. Zittend v.l.n.r.: Henriëtte van Oosterzee, Marjolein Voslamber, Myra Nods, Prisca Ancion, Fransje Bijnen, Elsbeth Janmaat en Marije Jurriëns. Op de foto ontbreken: Eveline Veraart en Judith van Tijn.

De jaren daarop zat Pinoké keer op keer op het vinkentouw om naar de hoofdklasse terug te springen maar het was steeds net mis:
 in 90-91: 2e (achter Zwolle);
 in 91-92: 3e (ruim achter kampioen Rotterdam en Wageningen);
 in 92-93: 3e (achter kampioen Oranje Zwart en Ede);
 in 93-94: 2e (achter Groningen).

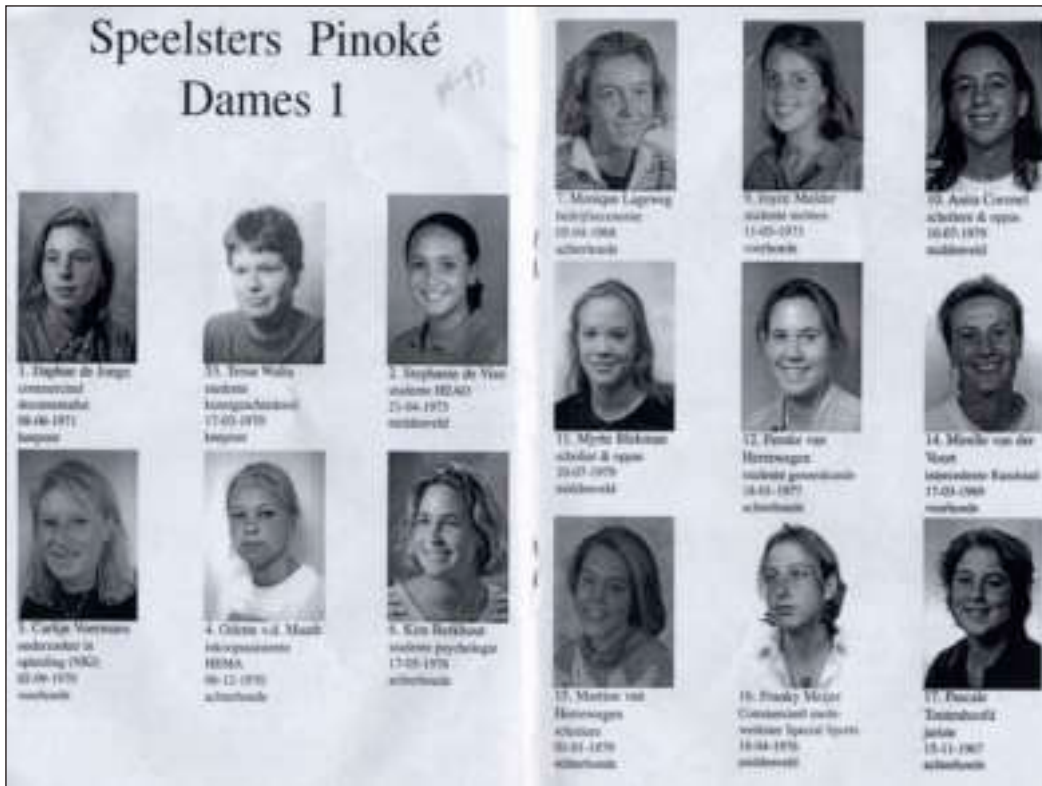
Vanaf seizoen 94-95 nam Karel Muns het roer in handen als trainer/coach. Niet zonder succes. Want de dames haalden de volgende resultaten:
 in 94-95: 2e (achter Alecto)
 in 95-96: 2e (achter Oranje Zwart).

In het seizoen 96-97 werd het kampioenschap behaald en werd er eindelijk weer gepromoveerd naar de hoofdklasse. En dit keer betekende de promotie gelukkig niet een directe degradatie. De dames wisten zich vijf seizoenen lang te handhaven.

Hieronder de ploeg die in 1997 kampioen werd en promoveerde naar de hoofdklasse. 97-98 werd Pinoké 9e in de hoofdklasse, onder Karel Muns. 98-99 werd Pinoké 9e in de hoofdklasse, onder Karel Muns.

Karel Muns kende dus in totaal 5 succesvolle jaren als coach van Pinoké. Pinoké maakte direct indruk als debutant. In dat seizoen hadden de heren besloten om hun thuiswedstrijden op het waterveld in het Wagenerstadion te gaan spelen. Dit was niet echt een succes (zie bladzijde 232). De dames bleven op het eigen zand ingestrooide veld spelen. Dat legde ze geen windeieren.

De ploeg uit het seizoen 97-98 (de rentree in de hoofdklasse). Staand v.l.n.r.: Trainer/coach Karel Muns, Tessa Walta, Mirelle van der Voort, Carlijn Voermans, Quirine Storm van Leeuwen, Myrte Blekman, Baukje Heemskerck, Stephanie de Viso, Viviënne van Deventer, Monique Lageweg, Michelle Smulders en manager Carolien van Rooij. Zittend v.l.n.r.: Nathalie Peleg, Marke de Jong, Pascale Toutenhoofd, Doenja Usmany, Daphne Touw, Franky Meijer, Odette van der Maath en Femke van Herrewegen.

DEBUUT SMAAKT NAAR MEER

Pinoké strooit Kampong zand in de ogen

door JAN BALK

AMSTERDAM — De dames van het gepromoveerde Pinoké zijn dik tevreden met hun eigen zandveldje. Terwijl de heren op het waterveld van het Wagner stadion tegen Klein Zwitserland hun tweede thuisnederlaag leden, zorgde de formatie van Karel Muns voor de verrassing in de Rabobank Competitie door een punt te pakken tegen titelkandidaat Kampong (1-1). Daphne Touw kreeg voor Pinoké een geweldige wedstrijd.

Aantvoerder Pascale Tantenhoofd (links) brengt in het duel met de van SCBC overgenomen Suzanne Boogaard de wedstrijd treffend in beeld. Kampong werd vorige ge-licht door Pinoké en kwam op het zandveld niet verder dan 1-1. (foto's Roy Luyter).

Hockey Magazine 26 september 1997.

PINOKÉ KRIJGT WEER LUCHT

AMSTERDAM — Pinoké kon na de nederlagen van de afgelopen weken tegen Laren en Kampong wel weer eens een opkikker gebruiken. Een duel tegen een ploeg uit het verkeerde rijtje als HDM of MOP bijvoorbeeld. De Amsterdammers moesten het echter opnemen tegen Rotterdam, dat als zesde op de ranglijst staat en op papier een betere uitgangspositie had.

Maar daarvan trok de ploeg van Karel Muns zich weinig aan. De eerste ontmoeting tegen Rotterdam, waarin Pinoké met 3-2 de mist in ging leek helemaal vergeten. Vanaf de eerste minuut werd de aanval ingezet. En er kwamen kansen, er viel zelfs al vrij snel een doelpunt. Carlijn Voermans was nauw bij de opbouw betrokken. 'Na vijftien minuten spelen braken we

in hoog tempo uit,' aldus Voermans. 'Ik kwam over rechts, ging diep en kreeg de bal in de cirkel aangespeeld. Toen twijfelde ik of ik nu zelf zou schieten of niet. Ik besloot terug te leggen op Myrte (Blekman, OS). Een goede beslissing achteraf. Ze veegde hem er zo in.'

'Dat doelpunt zorgde voor een ontlading,' vult coach Karel Muns aan. 'Maar

Carlijn Voermans

'We raakten een beetje in paniek, omdat Monique uiteraard belangrijk is als verdediger, maar evengoed veel werk verricht bij de opbouw. Dat viel nu inoens weg. *Wat nu?* dachten we. Vijftien minuten later kon ik ook vertrekken, omdat ik in een duel met mijn rechterhand iemand in de rug geduwd zou hebben. Tja, ik heb me echt zitten verbijten op de

bet betekende tegelijk het begin van een zware periode. We kwamen, net als iedere week, met onze rug tegen de muur te staan. Rotterdams kreeg de ene na de andere strafcorner en miste zelfs een strafbal. En dan die twee gele kaarten voor ons. Bijna twintig minuten hockeyden we met tien man.' De eerste kaart was voor Monique Lage-weg. Ze ving de bal per ongeluk op met de stick, terwijl er geen speelsters bij haar in de buurt waren. De arbitrage zag het als een opzettelijke actie en stuurde de laatste man voor tien minuten het veld uit.

bank. Hoe houden die 1-0 vast als Rotterdam zo blijft aanvallen. Gelukkig verrichtte onze keeper (Daphne Touw) een aantal miraculeuze redden-gen en wist Doenja Usmany keer op keer het gevaarlijke spitsenduo te stoppen. Zij hadden echt een groot aandeel in deze overwinning. Door de acties van die twee konden wij onze voorsprong handhaven en schoten we op de ranglijst een plaatsje omhoog. We staan nu zevende, net boven Hurley. Die ploeg komen we over twee weken tegen. Dat wordt dus een echte thriller in het bos.'

(advertentie)

**GEEN HOCKEYVELD
ZONDER**

e SPORT

HOCKEYKLEDING

De resultaten bleven hoopgevend.

De ploeg uit het seizoen 98-99. Achterste rij v.l.n.r.: Monique Lageweg, Martine van Herrewegen, Liselotte Bosch en Kim Verlegh. Middelste rij v.l.n.r. : assistent trainer Bartel Berkhout, Doenja Usmany, Carlijn Voermans, Tessa Walta, Baukje Heemskerk, Femke van Herrewegen, coach Karel Muns en manager Carolien van Rooij. Zittend v.l.n.r.: Nathalie Peleg, Quirine Storm van Leeuwen, Janneke Poerink, Lisanne de Roever, Marke de Jong, Myrte Blekman en Franky Meijer.

In 1999 neemt Karel Muns afscheid als hoofdcoach maar hij zal later in 2002 weer terug keren. Zijn assistent uit 98-99, Bartel Berkhout is dan hoofdcoach geworden en Karel wordt zijn assistent.

Uit Hockey Magazine van 27 november 1998.

1999-2000 werd Pinoké 7e in de hoofdklasse, onder Marjolijn Bianchi.
 2000-2001 werd Pinoké 9e in de hoofdklasse, onder Marjolijn Bianchi.
 2001-2002 werd Pinoké 12e onder Marjolijn Bianchi. Hetgeen helaas weer degradatie tot gevolg had.

De ploeg uit het seizoen 1999-2000. Bovenop v.l.n.r.: Yves Dijkstra, Muriël van Vliet, Tessa Walta, Femke van Herrewegen, Liselotte Bosch, Sacha Bal, Myrte Blekman, Anita Coronel, Janneke Poerink, Karen Mc Neil (Canadese) en Marjolijn Bianchi. Onderop v.l.n.r.: Tara Jelly (Canadese), Jolanda Clemens, Lisanne de Roever, Nathalie Peleg, Baukje Heemskerk, Jiske van de Wijgerd, Marke de Jong, Michelle Smulders en Lorraine van Hoek.

Twee foto's van de uitwedstrijd tegen Oranje Zwart uit de Hockey Magazine van 26 november 1999.

Lisanne de Roever (Pinoké) wordt onder vuur genomen door (vlnr) Maaïke Schröeder, Simone van der Heijden (liggend) en Katja van der Weyden.

Er waren pittige duels tussen Oranje Zwart en Pinoké. Hier vechten OZ-speelster Susan van de Hurk en Janneke Poerink om de bal.

In september 2000 werd keepster Lisanne de Roever geselecteerd voor het Nederlands elftal. Daarvoor is zij anno 2004 vaste keus sinds Clarinda Sinnige is gestopt. Helaas was Lisanne in de zomer van 2001, om haar plaats in de oranje-selectie te handhaven, wel genoodzaakt om te verkassen naar hoofdklasse club Kampong. Maar ze heeft nog steeds een hechte band met onze club via (toekomstig) echtgenoot Kees Jan Bordes. Onderstaand een foto van in de wedstrijd tegen Kampong in het seizoen 1999-2000 (HM 12-11-1999).

In 2001-2002 werd onder coach Marjolijn Bianchi dus helaas gedegradeerd. Er worden slechts 4 punten gepakt in het hele seizoen. Eind oktober wordt thuis tegen Oranje Zwart de enige wedstrijd van het seizoen gewonnen. Het zijn ook de laatste punten van het seizoen.

Hierboven een beeld uit die enige winstpartij van het seizoen 2001-2002, thuis tegen Oranje Zwart (HM 2 november 2001). Myrte Blekman laat zich door drie OZ dames natuurlijk niet zo maar even klem zetten.

Onderstaand de teamfoto van het seizoen 2001-2002. Als u meer over dat seizoen wilt weten moet u het interview met Myrte Blekman uit Hockey Magazine uit juni 2002 maar eens lezen (op pagina 266).

Foto: Dirk P. H. Spits ©

De namen bij deze foto treft u aan op bladzijde 320.

Dames 1 in het seizoen 2002-2003. Staand v.l.n.r.: assistent trainer Karel Muns, keeperstrainer Herbert van Wering, assistent trainer Stijn van Rosendaal, manager Catherine Debra, Martine Holla, Emmelien Spek, Baukje Heemskerk, Myrte Blekman, Frederike Brons, Liselotte Bosch, Marrit de Jong, Marlies Mulder en trainer/coach Bartel Berkhout. Geknield v.l.n.r.: videoman Jigal Agsteribbe, Mara Sandberg, Doenja Usmany, Eline Prent, Sanne Dufrenne, Juliëtte van der Eerden, Carolien van Dijl en Anne-Claire Dijkstra.

In seizoen 2002-2003 liet Pinoké telg Bartel Berkhout zijn assistentenpositie bij heren 1 in de steek om de dames weer omhoog te brengen. Daarbij geassisteerd door zijn oude baas bij Dames 1, Karel Muns. Helaas lukte dat met

een 2e en 3e plaats, twee keer net niet. Ondanks de versterking in 2003-2004 in de persoon van oud international Margje Teeuwen. Maar zij blijft de club trouw. Bartel Berkhout vertrekt na twee seizoenen.

Dames 1 uit het seizoen 2003-2004.

Staan v.l.n.r.: keeperstrainer Herbert van Wering, coach Bartel Berkhout, Sanne Dufrenne, Martine Holla, Margje Teeuwen, Sandrien van Rossum, Debbie Bavelaar, Nicci de Haas, Doenja Usmany, Baukje Heemskerk, Noortje Hermes, Myrte Blekman en videoman Jigal Agsteribbe. Geknield v.l.n.r.: Petra Roelfsema, Marlies Mulder, Janneke Poerink, Juliëtte van der Eerden, Kim Verlegh, Frederique Frequin, en Juliëtte Plantenga.

Aan het begin van het seizoen 2004-2005 kwam Harm Schoemaker over van Nijmegen. Die club had hij twee seizoenen geleden ten koste van Pinoké naar de hoofdklasse gebracht waar zij zich vervolgens verdienstelijk handhaafde. Met het nieuwe play off systeem betekent een kampioenschap niet meer per definitie promotie maar een 2e plaats geeft ook nog kans op promotie. Gaat Harm zijn kunstje herhalen bij Pinoké?

De selectie voor het seizoen 2004-2005. Bovenaan v.l.n.r.: Wieteke van de Kamp, Kim Verlegh, Baukje Heemskerk en Nicci de Haas. Daarvoor: Karlijn Jansen (links) en Ivana Esser (rechts). Daarvoor v.l.n.r.: Emmelien Spek, Frederique Frequin, Martine Holla, Myrthe van Zwieten, Stijn van Rosendaal (assistent trainer) en Petra Roelfsema. Voor Frederique zit Marlies Mulder. Daarvoor links van de ballustrade Margje Teeuwen en dan verder rechts naar boven Nienke Beek en Sanne van Nouhuys. Voor dit tweetal zit Mirjam Flore. Helemaal vooraan zit Myrte Blekman. Rechts schuin naast haar in het rode jack Kiki Collot d'Escury. Rechts voor staat Harm Schoemaker (trainer/coach) en links van hem manager Frederike Brons. Op de foto ontbreken: Pierre Regnault (looptrainer), Herbert van Wering (keeperstrainer) en Jelle Olde Riekerink (fysiotherapeut).

60. - 2000, de oude hap is nog steeds lief.

De oer Zilverlingen die als eersten in 1979 hun pul ontvingen komen nog vaak bij elkaar. Hier staan op het strand van Callantsoog v.l.n.r.: Hans Oostenbroek, Toon Bovenlander, Hetty Beerendonk, Hans Beerendonk, Frans van der Lee, Joep Wilmink en Jan de Graaf. Daarvoor v.l.n.r.: Fred Kramer, Honnie Oostenbroek, Guus de Graaf en Anneke Kramer.

De rode draad van de laatste tien jaar: Myrte Blekman.

In 1995 werd eigen kweek Myrte Blekman kampioen van Nederland met meisjes B1. Daarover leest u meer op pagina 205. Myrte kwam in 1996 op 17 jarige leeftijd in de selectie van dames 1. Als je in de programmaboekjes kijkt die sindsdien zijn uitgegeven zie je haar volwassen worden.

1996-1997

Middenvelder en daarnaast scholier en oppas.

1998-1999

Eigen kweek. Vrucht van eigen jeugdopleiding.

1999-2000

Eerst revalideren van een blessure.

2000-2001

Nog steeds met rugnummer 11.

2001-2002

Vastberaden over handhaving in de hoofdklasse.

2002-2003

Met Bartel in één keer terug promoveren.

2003-2004

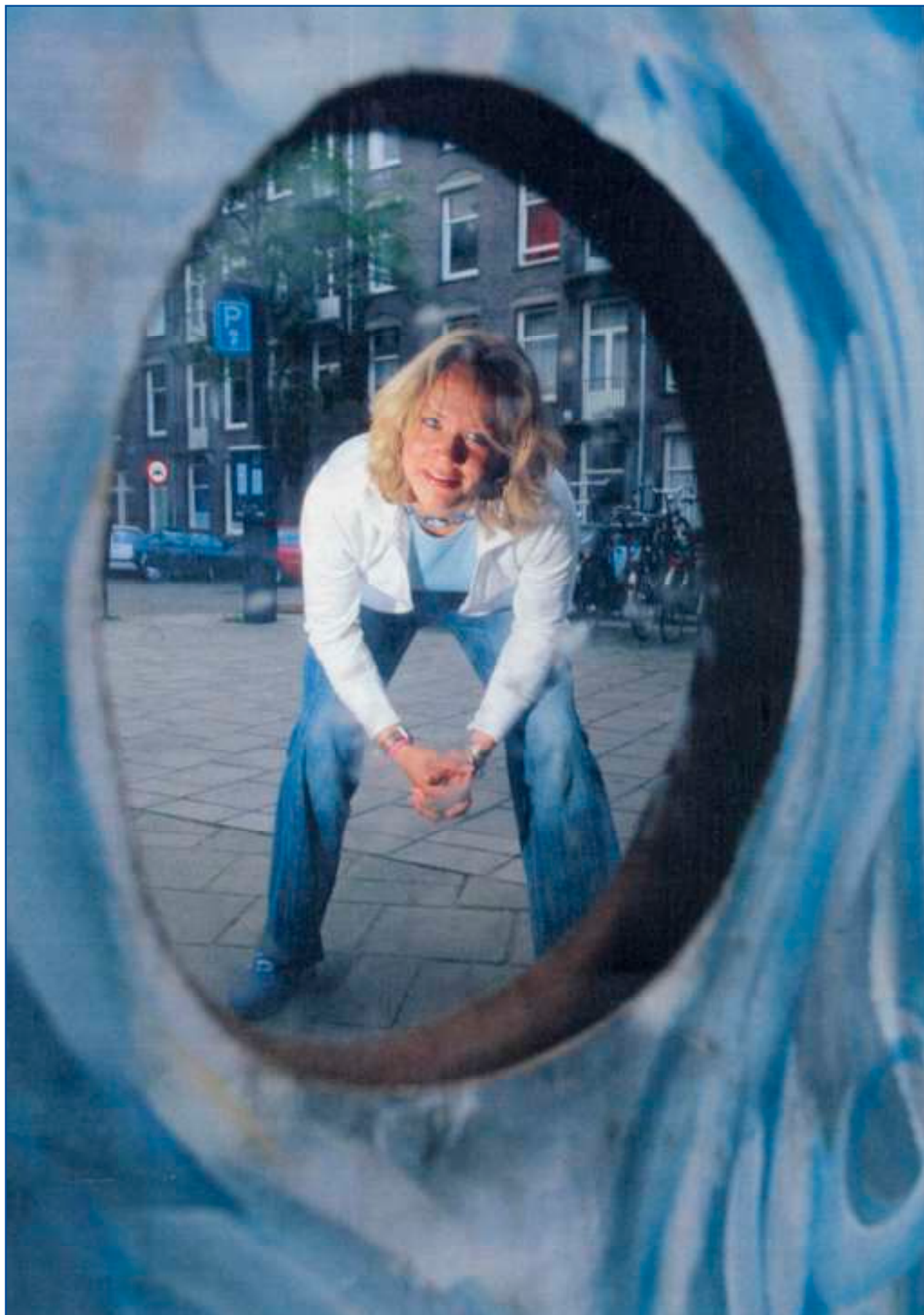
Play offs zijn haalbaar.

2004-2005

Met Harm gaat het nu lukken.

Deze laatste foto is gemaakt aan het begin van seizoen 2004-2005. Myrte is (evenals Boukje Heemskerk) Pinoké altijd trouw gebleven waar anderen veel minder honkvast bleken. Ze heeft het wel eens moeilijk gehad getuige het interview in Hockey Magazine in juni 2002 dat u kunt lezen op de volgende bladzijden.

'Het is schandalig zoals het is gegaan in 't Amsterdamse Bos'

'Ik was het helemaal zat. De zomerstop kon me niet snel genoeg komen.' Myrte Blekman zesde jaar bij Pinoké verliep qua prestaties rampzalig. Degraderen met slechts vier punten: pijnlijk en frustrerend. Eén boodschap staat centraal in haar betoog: 'Nooit naar een ander wijzen. Ik heb zelf ook niet echt mijn beste seizoen gehad.'

Tekst: Philip Kooke Foto: Timme Hoyng

Myrte Blekman (23) speelt vanaf de E'tjes al voor Pinoké. Ze is verruimd met de club, die gezelligheid en topspirit zo redelijk kan combineren. Tot dit seizoen. Ze verbaast zich erover dat de onderlinge sfeer ondanks alle misère niet zonnenswaardig is verslechterd. Goed, er ging nu na een training wel eens iemand vroeger weg met de pet in het hif. Logisch. Maar we trekken elkaar niet de haren uit het hoofd, ook al vaken we sneller gelimpeerd om de kleinste dingetjes. Al die nedestagnatie op rij, ze werden er moedeloos van. Een bijna compleet nieuwe selectie had alleen Baukje Heemskerk en zijzelf als ervaren krachten. Het gros van de selectie was nog groen. Het was geen nieuwe situatie. Al jaren wisselt de selectie grotendeels, seizoen na seizoen. Goede speelsters die alleen voor top hockey kiezen verdwijnen snel van ons naar betere clubs', zegt Blekman. Ook nu is de selectie al weer in beweging. De betere speelsters worden door hoofdklassers de laatste weken op de komst gesnoemd. Blekman: 'Het jachtseizoen is geopend. We worden als een soort vee gekruurd. Niet dat dat erg is, hoor. Dat gebeurt altijd.'

Blekman is er voor zichzelf nog niet helemaal uit of ze blijft. De club waar ze haar hele leven al komt, verlaat ze niet zo snel. 'Ik heb wel een heleboel clubliefde, ben ik bang.' Maar ja, hoofdklasse blijven spelen lonkt ook. Al weet ze niet zo snel waar ze naar toe moet. Amsterdam is geen serieuze optie. 'Ooit ben ik in de E'tjes gevraagd. Het leek me niets.' Ze speelde ooit in peisjes B in een oranje shirt. De aansluiting met de besten van toen is ze kwijt, erkent de MBO-studente grafisch Intermediair ruiterslijk. 'Mijn voornaamste drijfveer om te hockeëren is omdat het leuk is. Lekker zweten. Als je op het hoogste niveau wilt meedraaien, kost dat veel meer tijd en energie. Dat heb ik er niet voor over. Maar ook als ik dat wel had, kom ik voor de echte top niet in aanmerking. Daar ben ik heel eerlijk in.'

Nu Hurley is gedegradeerd, is die mogelijkheid óók verdwenen. Blekman: 'Een paar maanden geleden pakten ze ineens punten tegen goede ploegen. Toen dachten ze dat ze er al waren en werden ze lul en lafs. Zo leek het tenminste voor de buitenwereld. Schandalig eigenlijk, hè, zoals het is gegaan met het niveau in het Amsterdamse Bos. Ik twijfel nog een beetje wat ik ga doen. Eerst wil ik nu deze zomer opnieuw opladen.'

Het is precies datgene waar Marjolijn Bianchi na drie jaar tegen aanliep. De coach vindt dat ze het contact met deze generatie heeft verloren. Maar met afflatende topsportmentaliteit hotste wel eens

er wanhopig van op den duur. Blekman roemt Bianchi dan ook. 'Omdat ze altijd enthousiast is doorgeslagen, terwijl iedereen er wel een keer volledig doorheen heeft gezeten. Ze gooid haar ziel en zieligheid erin.' Daar tegenover staat dat het communicatief nog wel eens botste. 'Haar manier van aanpakken was soms hard. De één kan daar beter tegen dan de ander.' Als Bianchi het gevoel had dat ze iemand op de training beter wilde maken, had de speelster het gevoel dat ze 'de pik op haar had'. Bianchi's andere beleving van topsport kwam na drie jaar ook aan het licht. Tussen graag willen winnen en ten koste van alles moeten winnen gaapt een kloof. Blekman: 'Ik vind echt dat iedereen doorzettingsvermogen heeft getoond. Maar de topsportmentaliteit moet uit jezelf komen. Ik denk dat dat er bij ons niet is uitgekomen, anders waren we niet gedegradeerd.' Sowieso is drie jaar natuurlijk een mooie termijn. Ze kon de 'thematische wedstrijdbesprekingen' redelijk voorspellen. 'Ze waren erg lang, dat vinden we allemaal. Maar ik hoor ze net al iets langer dan de meeste anderen.'

Bianchi's opvolger wordt de pas 24-jarige Bartel Berkhout. Met opvallend genoeg de meer ervaren Karel Muns als zijn assistent. Muns was de voorganger bij Pinoké van Bianchi. Hij maakte een bizar slot mee van zijn periode. Vijf speelsters hadden genoeg van Muns. Ze gingen buiten zijn medeweten naar het bestuur. Dat koos partij voor Muns. Doenja Usmany diende hiervoor nog haar aanvoedersband in te leveren. Blekman: 'Ik had niet verwacht dat hij terug zou keren. Nu vind ik het geestig. Ik heb er geen bezwaar tegen.' Voor Pinoké breekt een nieuw hoofdstuk aan. Snel terugkeren zal niet eenvoudig zijn. Blekman ziet een lichtpunt. 'We zijn nu hockeermoe. Het is teleurstellend, maar met de overgangsklasse is ook niets mis. Onze heren hebben ook even in die overgangsklasse gespeeld. Daar is het ook goed mee afgelopen.'

**Myrte Blekman:
'Die topsportmentaliteit moet diep vanuit jezelf komen, maar dat kwam er bij ons dus niet uit'**

met de groep. Bovendien had Bianchi gehoopt dat Heemskerk en Blekman haar rechterhand werden in het veld, hun leiderscapaciteiten lieten zien. Die heeft Blekman, ook volgens zichzelf, van nature. 'Dat is de aart van het beestje.' Blekman zegt hierop: 'Ik heb er alles aan gedaan dit seizoen. Maar Pinoké heeft het altijd moeten hebben van het collectief, niet van extreme uitblinders.'

Persoonlijk voelt Bianchi zich niet aangesproken. Het was een talentvolle groep, die te wisselvallig presteerde. 'Je moet reëel zijn. Het is niet voor niets dat we zo weinig punten hebben. Roepen dat we onrecht gedegradeerd zijn, is niet reëel. Onze groep is niet voldoende opgestaan. We kregen steeds opnieuw een teleurstelling te verwerken, zelfs als we wel aardig speelden. Dat was zo frustrerend. Je wordt

10.3. Een speciale band met sponsors.

Totdat heren 1 in 1987 naar de hoofdklasse promoveerde stelde de sponsoring van de club niet zo veel voor. In 1981 trainde heren 1 in gesponsorde trainingspakken van de NMB. Andere vormen van sponsoring werd verleend door het doneren van okergele reserveshirts door Fotostudio Heno. Er was begin jaren 80

ook sprake van sponsoring van Pinoké door de Bulldog. Maar toen het bestuur besepte in welke branche die horecagelegenheid opereerde werd vriendelijk bedankt voor het toch niet onaanzienlijke geboden sponsorbedrag. Met promotie in 1987 naar de hoofdklasse werd heren 1 een aantrekkelijk ploeg om te sponsoren. Veel leden van Pinoké werkten bij de NCM (Nederlandse Credietverzekering Maatschappij) en zo was de link snel gelegd. Onderstaand een stukje van de teamfoto van het seizoen 87-88. V.l.n.r. ziet u de heer B. Korridon (de contactpersoon sponsoring bij de NCM), coach Pieter Offerman, manager Hans Beerendonk en de algemeen directeur van de NCM Harry Groen.

Het daarop volgende seizoen werd de NCM gestrikt door buurman Amsterdam. Maar de NCM liet Pinoké niet in de kou staan en bemiddelde met dochterbedrijf Rafinex. Robin Olland, directeur van Rafinex, was zelf oud lid van Pinoké en zijn vader had ook menig voetstap op de club liggen.

RAFINEX SPONSORT HC PINOKÉ

Rafinex bv (Raadgevend bureau voor Financiering en Export) te Amsterdam en de AMHC Pinoké hebben een overeenkomst getekend voor het hoofdsponsorchap van dames I voor een periode van één hockeyseizoen.

Rafinex sponsort naast de dames van Pinoké, sinds september 1988 ook heren I. Beide sponsorovereenkomsten lopen tot september 1990. Rafinex beoogt met deze overeenkomst meer bekendheid te creëren binnen en voor Rafinex interesse doelgroep.

De sponsorovereenkomst werd gesloten door R.W. Olland, directeur Rafinex, F.M. van Partholoven van Eck, voorzitter AMHC Pinoké en Dr. C.F. Goudswaard, penningmeester AMHC Pinoké.

Rafinex bv is een zing Maatschappij kredietverzekering

RAFINEX SPONSORT PINOKÉ

Pinoké tekende onlangs het sponsorcontract met Rafinex, een zelfstandige dochtermaatschappij van de vorige sponsor NCM. Het contract heeft een looptijd van twee jaar. Op de foto tekent mevrouw G. Swijghuisen en F.M. van Partholoven heren van Eck namens Pinoké en R.W. Olland namens Rafinex, dat met het contract meer bekendheid hoopt

RAFINEX SPONSORT PINOKÉ

Onlangs tekende de firma Rafinex een tweejarig sponsorcontract met de hockeyvereniging Pinoké. Zoals bekend, gaat de vorige sponsor van Pinoké, NCM, baseman Amsterdam sponsoren, maar in dochteronderneming Rafinex (Raadgevend bureau voor Financiering en Export) werd een prima opvolger gevonden. Op de foto tekent Pinoké-voorzitter Van Gest en de heer Olland namens Rafinex de overeenkomst.

JESSICA

Dames 1 werd in het seizoen dat ze naar de hoofdklasse promoveerde (1988-89) gesponsord door Jessica's Dream, een keten van mode-zaken. Nevenstaand ziet u Judith Kuenen in het opvallend gekleurde shirt met sponsornaam. Ook qua materiaal wist Pinoké een mooie sponsor binnen te halen.

Diadora ging in 1989 schoenen en shirts leveren aan de selecties van Pinoké.

In 1994 werd een contract ondertekend met Grolsch, dat al sinds 1971 bierleverancier was.

Op de foto hierboven ziet u v.l.n.r.: penningmeester Dennis den Hartog, voorzitter Frans van Panthaleon van Eck, een meneer van Grolsch en Peter Benne van Grolsch. Op de achtergrond houdt Jeroen van Heugten trots zijn lustrumlogoomhoog. De ondertekening van dit contract was een bezegeling van het historische feit dat Grolsch zijn jaarlijkse sponsoring van f 1.250 verhoogde naar f 20.000 per jaar. Deze bijzondere deal mag op het conto worden geschreven van Geert Wilmink en Ewoud Goudswaard.

In 1998 werd een contract ondertekend met SNS Bank. Op de foto ziet u op de achterste rij v.l.n.r.: Jeroen van Heugten, de heer J. Gerritse van de SNS Bank en Piet Hein Adriaanse. Voorste rij v.l.n.r.: penningmeester Hans Eric Vos, Reinier Douque (aanvoerder Heren 1), Pinoké voorzitter Bert van Haagen en een andere meneer van de SNS Bank.

Enkele jaren hierna was het moeilijk om een hoofdsponsor te vinden en er werd binnen het gouden sponsorplan geloot wie er op het shirt van de topselecties mocht staan. We zien op wedstrijdfoto's de naam van Ulica, Saab de Snelheid, Waterland etcetera. We kunnen helaas niet volledig zijn maar van Clockwork op de shirts vonden we nog wel beeldmateriaal.

De namen van de gouden sponsors prijken ook op een chic bord in het clubhuis.

Sinds het seizoen 2003-2004 sponsort DigiTenne beide topteam van Pinoké en verzorgt Dita de schoenen, sticks en shirts.

11. De jeugd van Pinoké.

Het jeugdhockey heeft in Nederland de laatste twee decennia pas echt een grote vlucht genomen. Er zijn steeds mensen bezig geweest om de jeugd aan het hockeyen te krijgen. Frans van der Lee was voor de oorlog één van de eerste jeugdleden van Pinokkio. Maar de jeugdafdeling was nog klein. Helaas moeten we in dit hoofdstuk noodgedwongen schipperen omdat er slechts sporadisch informatie terug te vinden was. We hadden graag een complete lijst gemaakt van alle Pinoké leden die in Noord Hollandse districtselftallen speelden. We noemen de namen die we kennen, maar er ontbreken zeker namen. Uit de 60-er jaren weten we de namen van: Jan Reinier en Huib van der Heyde, Edward Gerritse, Han de Goerderen, Ton Kooijman, Han Kolleman, Nico en Nita van Rossum en Paul Lunter. In de 70-er jaren: Annemarie Icke, Marlieke Oltmans, Linda Pool, Erikjan Hinnen, Rob Bovenlander, Paul Groeneveld, Fransje Bijnen en Frans Rein Jurrema. Begin jaren 80 speelden Liesbeth van Gent(B) en Judith Kuenen(A) in het Nederlands jeugd.

11.1. Pinokkio.

In de oorlog speelde Pinokkio om het jeugdkampioenschap van Amsterdam. We vonden in de Steekneus van 8 mei 1941 wel de aankondiging maar de uitslag hebben we niet terug kunnen vinden.

Zaterdagmiddag 10 Mei a.s. 3 uur
 Beslissingswedstrijd om het
 AMSTERDAMSCH JEUGDKAMPIOENSCHAP
 Amsterdam a - Pinokkio a
 op het terrein van Amsterdam.

van Raalte, van Mours, Kramer, van Bilderbeek, Erdmann, de Marez Oyens
 Steendijk, Meyer, van Nierop, Rademaker, Mulder.

Invalliers: van Engers, Belmer.

De opstelling wordt op het veld bekend gemaakt.

Jeugdcompetitie Amsterdam.

<u>Afdeling A</u>					<u>Afdeling B</u>								
Pinokkio a	8	7	-	1	52-8	14	Amsterdam c	6	3	3	-	16-12	9
Amsterdam a	8	7	-	1	58-9	14	Pinokkio b	6	3	1	2	11-8	7
F.A.H.C. a	8	3	1	4	22-24	7	H.I.C. b	6	1	2	3	11-11	4
H.I.C. a	8	1	2	5	5-52	4	F.A.H.C.b	6	2	-	4	8-15	4
Amsterdam b	8	-	1	7	2-46	1							

11.2. De jeugdafdeling van Pinoké.

Naam	Adres	Nummer
de Heer	Maatschappij 100	07940
de Heer	De Heerstraat 70 2a	40040
de Heer	De Heerstraat 3	40010
de Heer	De Heerstraat 42	07920
de Heer	De Heerstraat 20 2	
de Heer	De Heerstraat 114	01040
de Heer	De Heerstraat 100, Anstads	0410
de Heer	De Heerstraat 11	01010
de Heer	De Heerstraat 0	01000
de Heer	De Heerstraat 01 1	01001
de Heer	De Heerstraat 104 111	01011
de Heer	De Heerstraat 104 111	01011
de Heer	De Heerstraat 114	01014
de Heer	De Heerstraat 11, Anstads	01011
de Heer	De Heerstraat 11	01011
de Heer	De Heerstraat 11	01011

In de ledenlijst van 1948 treffen we bovenstaande opsomming van meisjesleden aan.

Jens de Hart was één van de eerste leiders die de jeugd structureel ging begeleiden. Ze deed dat o.a. samen met **Pieter van Oordt** tot het begin van de zeventiger jaren. De schrijver van dit boek heeft aan beiden nog hele goede herinneringen.

In de loop van de zestiger jaren begon **Tet Oltmans** zich met de jeugd te bemoeien. Zij had natuurlijk drie kinderen die in de jeugd

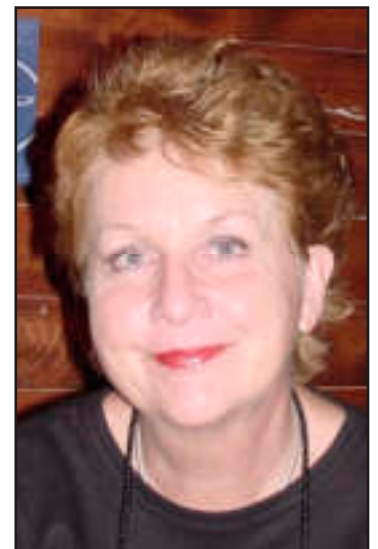

speelden (Roelant, Marlieke en Sylvia). Echtgenoot Wout was ook elk weekend op de club om te fluiten en om op andere manieren zijn handen uit de mouwen te steken. Zo werden teams veelvuldig met een Volkswagen busje naar toernooien gebracht. Door haar veel te vroege overlijden op 7 december 1976 is Tet nooit als lid van verdienste of erelid geworden. We hadden er echter op gerekend nog lang van haar gezelschap te mogen genieten en dan was die onderscheiding er ook vast gekomen. Echtgenoot Wout is wel erelid geworden. Tet was in haar element achter een toernooitafel. Met een glimlach had ze alle touwtjes stevig in handen. De foto hieronder spreekt boekdelen. Rechts zit ze met een sigaretje tussen de vingers.

Begin jaren 80 speelden **de heer en mevrouw Kuenen** een belangrijke rol in de organisatie van de jeugdafdeling. Dochter Judith speelde lang in dames 1 en Bart en Frederique waren ook lid van Pinoké. Vader Kuenen overleed plotseling veel te vroeg. Halverwege de jaren 80 kwam **Dorien Jacobs** in beeld. Zij gaf de jeugdafdeling van Pinoké een definitieve impuls op het gebied van organisatie en structurering.

Ze pikte alles op wat tot dan was blijvenliggen. Eigenlijk alles dus. Ze had in haar gezin ook natuurlijk haar kinderen Wouter, Floris en Akkie die speelden. Echtgenoot Ruud speelt zondag nog regelmatig zijn potje in veteranen L.

Vanaf eind jaren zeventig loopt **Max Koops** op Pinoké rond. Hij coachte en trainde dames 1. Hij trainde de subtop teams en is nog steeds bereid om even in te springen bij het fluiten. De afgelopen tien jaar heeft Max zijn werkterrein steeds meer verlegd naar het jeugdhockey. Hij heeft daar een heldere visie op waar de KNHB ook graag gebruik van maakt. Hij werd ook onderscheiden als lid van verdienste van de KNHB.

Ook in de jeugdkampen speelt Max een rol. Op onderstaande foto uit 1998 zit hij als een pasja op zijn troon tussen de jeugdleden.

Bij de junior play back show in 2004 klom Max ook op het podium. U ziet hem rechts in een pose die een rock and roll verleden verraad. Links van hem staat Femke Lobach als Tina Turner en daarnaast Liesbeth Verbraak-Zegers die de rol van Ike Turner speelde.

Turner en daarnaast Liesbeth Verbraak-Zegers die de rol van Ike Turner speelde.

De zesjarige Malou Mol (op de foto links) en Puck van Heugten (5 jaar) wonnen in 2004 de play back show met "Hij is een kei".

Marlieke Oltmans is al sinds 1962 lid van Pinoké. Lang keepster in dames 1 en altijd opvallend eigenzinnig in haar opvattingen over de manier waarop dat vak beoefend moest en moet worden. Ze speelde ook daardoor slechts één interland. Als ze onderdaniger was geweest hadden het er misschien veel meer kunnen zijn. Op het gebied van de begeleiding van jeugdhockey trad ze in de voetsporen van moeder Tet. Hoewel Marlieke zelf ook graag training geeft en zich vooral bezig houdt met technische zaken. Deze foto werd gemaakt tijdens het Steekneuzentoernooi van 1971. Moeder Tet staat op de achtergrond in de wedstrijdleidingskeet.

11.3. De jeugdafdeling chronologisch.

We hebben een historisch overzicht gemaakt van de keren dat we de jeugd van Pinoké in de HockeySport zijn tegengekomen. De eerste keer was op 15 december 1967 als onderdeel van een jeugdverslag.

In Amstelveen kwamen Pinoké en Rood Wit remise overeen. Rust 0—0. RW was het eerst aan bod door de midvoor uit een voorzet van Jos Calff. Jemmeke Kruisbrink maakte gelijk en Pinoké kwam vóór door een treffer van Maggie Gerritse. Het was weer de midvoor van de Roodwitten die RW naast de steekneuzen bracht.

Op 16 februari 1968 wordt gemeld dat Annemarie Icke is uitgenodigd voor de training van het Nederlands jeugdelftal. Met de berichtgeving over dit soort feiten was het in die jaren niet zo goed gesteld. Lang niet alles kwam in de HockeySport. Zo weten wij dat in die periode ook Paul Lunter het Nederlands jeugd haalde.

○ De volgende speelsters zijn voor deze centrale meisjes-training uitgenodigd: Agnes Penneck (Groen Geel), Brigit Weytens (Oranje Zwart), Marjolein Schutte (Laren), Monique van 't Hek (Be Fair), Marian Goslings (Leiden), Miëp Voets en Nel van Kollenburg ('s-Hertogenbosch), Dorette Woltring (Uden), Cockie Wittgens (Busco), Sietske van der Schaaf (Fit), Cora en Liebeth de Groot (TOGO), Hanke de Bruin en Shelly Overbeek (Groningen), Els van der Kley (Tempo '34), Kiki de Wolff (Myra), Coby Walters en José van Hoorn (Keep Fit), Annemarie Icke (Pinoké), Mieke van der Vorm (Zandvoort), Lies Phaff (Push) en Hanneke Woudenberg (Wete Di).

Op 18 maart 1968 stond in de HockeySport de melding dat een ruim contingent Pinokéspeelsters voor de Amsterdamse selectie was geselecteerd.

○ Voor de op 16 maart te spelen wedstrijdselectie jeugdspelen tussen Gooi/Utrecht en Amsterdam/omgeving zijn de elftallen van Amsterdam/omgeving als volgt samengesteld (van links naar rechts):
Elftal A: Doel: Maarten Fritz (A'dam); Achter: H. Imhuisen (Hurley) en Bob Roos (Randwijck); Midden: J. Lankhof (A'dam), P. Boerma (HIC) en Fr. Warmelink; Voor: W. v. d. Berg (A'dam), O. Bos (Hurley), E. v. d. Bos (Pinoké), H. v. Eyden (HIC) en D. Martens (HIC).
Elftal B: Doel: R. Vos (Hurley); Achter: E. v. d. Geer (Pinoké) en E. des Tombe (A'dam); Midden: R. Pool (Pinoké), J. B. Barger (Hurley) en K. Dalmeyer (Pinoké); Voor: M. Valkenberg (Hurley), E. J. Onstein (Randwijck), Bart Eygenhuysen (Alkmaar), J. Haremaker (Hurley) en Martinus Warmelink (A'dam).

Annemarie Icke had een basisplaats in het Nederlands jeugd (HockeySport 12 april 1968).

○ Het Nederlands Meisjeselftal A, dat tegen België zal spelen op 21 april te Brussel is als volgt samengesteld:
Agnes Penneck (Groen Geel); Marian Goslings (Leiden); Sietske van der Schaaf (FIT); Brigit Weytens (Oranje Zwart); Miëp Voets ('s-Hertogenbosch); Shelly Overbeek (Groningen); Marjolein Schutte (Laren); Dorette Woltring (Uden); Nel van Kollenburg ('s-Hertogenbosch); Annemarie Icke (Pinoké); Cockie Wittgens (Busco).
Reserves: Hanke de Bruin (Groninger), Coby Walters (Keep Fit) en Monique van 't Hek (Be Fair).

En ook het jaar daarop zat ze in de basis. Hoewel dat woord toen waarschijnlijk nog niet gebruikt werd (HockeySport van 4 april 1969).

Varia

● Voor het Nederlands meisjes A-elftal zijn gekozen: Annegeert Jordaan (PW), Els Janus (Be Fair), Petra Kerdenk (TOGO), Monique Sevens (HBS), Marja Oerlamans en Brigitte Weytens (Oranje Zwart), Aniza Kalf (Randwijck), Annetmarie Icke (Pinoké), Cathrien Hillebrands (SCHC), Monique van 't Hek (Gooische), Margo Plate (Zwolle).

Het Nederlandse meisjes A-team, dat te Eindhoven met 4—0 van België won

Annemarie staat tweede van links.

Een ander jeugdlid dat later prominent coach zou worden, kwamen we ook tegen in de jeugdverslagen (HockeySport van 24-10-1969).

Jeugdpagina

Jongens

Pinoké—Alliance 2—1; rust 1—0. Doelpunten thuisclub door: K. Dalmeyer (1x), R. Oltmans (1x) strafcorner. Voor Alliance scoorde R. Roberts (strafcorner). Goede wedstrijd waarin beide teams uit goed opgebouwde aanvallen konden scoren. Eerst Dalmeyer uit een lange corner en toen Oltmans en Roberts uit strafcorners. Al met al een sportieve wedstrijd, goed gefloten.

En zijn zus Marlieke kwam in het Noord Hollands (HockeySport van 28 juni 1970).

Jeugddistrictsdag

Noord-Holland

Meisjes:

M. Oltmans (Pinoké), L. Ferih (Amsterdam), S. Verstegh (BDHC), I. Samsen (Alliance), Th. Siemens (BDHC), E. Lochtenberg (Myra), E. Romeyn (BDHC), A. Kalf (Amsterdam), M. Thunissen (Alliance), I. Hokke (BDHC), A. Buys (Kraaien), res. J. Aler (Hurley).

En op 20 september 1974 maakt HockeySport melding van o.a. ons latere strafcorner kanon Erikjan Hinnen.

Ditmaal een verheugend aantal inzendingen. Zonder de beloofde kaarten (die nog in druk zijn) een tijdrovende zaak voor de redactie omdat veelal niet voldaan werd aan ons verzoek een **briefkaart niet aan de adreszijde te beschrijven, vermelden jongens of meisjes en duidelijk handschrift!** Enkele inzendingen waren voortreffelijk. Een pluim bijvoorbeeld voor De Lange (HVA). Terwisscha (HGC), Slijper (Gron.), Van der Nieuwenhuyzen (Forward), Van Wylick (Geldrop), Annelies Heyboer (Huizen), Marion van Stiphout (Basko). Zij allen voldeden aan ons verzoek. Getypte verslagjes hebben wel de voorkeur! Door onduidelijkheid moesten we enkele bijdragen terzijde schuiven. (M)

JONGENS

Pinoké—Randwijck 3—3

1—0 Strafcorner in 2e instantie door Gijs van Seventer.
 1—1 Randwijck door veldactie.
 2—1 Solo Paul Groeneveld.
 2—2 Strafcorner R. Sirks.
 2—3 Strafcorner E. J. Borgmeijer.
 3—3 Strafcorner door Erik Jan Hinnen. Brillant uit de lucht gegrepen door Gijs van Seventer na hobbelig aangeven door Frans Rein Jurrema 10 seconden voor tijd. Sportief spel aan beide kanten en af en toe gebrek aan conditie.

Linda Pool haalde ook het Nederlands Jeugd. Omdat ze op een teamfoto ontbrak werd ze apart afgebeeld in de HockeySport van 5 maart 1976.

In de winter 1976/77 brengt Pinoké een heel goed jongens A elftal op de been voor de zaal hockey competitie. De ploeg wordt in Arnhem tweede van Nederland.

Staan v.l.n.r.: Max de Bruin, René Bergh, Jan Groothuis, Roelant Oltmans, Hessel van Hoorn, Martin Bennis en Edward Claessen.
 Zittend v.l.n.r.: Edwin Smelt, Taco Jurrema, Jan Hein Allema, Georges Bedier en Edwin Dommershuyzen.

Voor alle jeugdtoernooien werden speciale vaantjes gemaakt voor alle deelnemers. Ze liggen bij velen nog in de kast.

Twee unieke kleurenfoto's (op de volgende pagina) van de wedstrijd van jongens A1 op gewoon gras tegen Amsterdam in 1982. Op deze plek ligt tegenwoordig ons eerste waterveld (veld 17). De cricketscreen staat nog op de achtergrond. De keeper draagt Erhard's.

Het JIP toernooi werd voor de oorlog al georganiseerd en er is geprobeerd om dat ook in dit lustrumjaar te herhalen tijdens Teams van Toen. Bij de jeugd werd het JIP toernooi ook gebruikt om nog niet hockeyende vriendinnetjes en vriendjes met Pinoké kennis te laten maken.

JIP-tournooi
24 november a.s.
13.30 - ca. 15.30
Meem een vriendje of vriendin mee!

In 1990 werd in de Steekneus voor het eerst een foto van een jeugd-international van Pinoké afgebeeld. Femke van Herrewegen.

In april 1991 wordt meisjes D1 kampioen van Noord-Holland. Een groot aantal van deze meiden zou in 1995 met meisjes B1 kampioen van Nederland worden.

Daarover leest u meer in Hoofdstuk 9 "Momenten om nooit te vergeten".

STEEKNEUS

Officieel Orgaan van de Amsterdamse Mixed Hockey Club Pinoké

Nummer 22

18 April 1991

Secretariaat

Kempe Kruisbrink
Waalstraat 54¹
1078 BX Amsterdam
Telefoon: 020 - 6 73 80 04

Penningmeester

Ewoud Goudswaard
van Eeghenstraat 45 hs
1071 EV Amsterdam
Telefoon: 020 - 6 79 70 22

Overschrijvingen

T.n.v. A.M.H.C. Pinoké
Bank: 54.82.65.038
Giro: 30.06.586

Jeugd

Dorien Jacobs
Joh. Vermeerstraat 38hs
1071 DS Amsterdam
Telefoon: 020 - 6 73 42 37
en Familie de Breet
Telefoon: 020 - 6 45 38 05

Wedstrijdsecretariaat

Han de Vries Broekman
Prinsengracht 88
1015 DZ Amsterdam
Telefoon: 020 - 6 27 92 44

Scheidsrechtercommissie

Marieke Klomp
Eeuwigelaan 43
1861 CL Bergen N.H.
Telefoon: 02208 - 98 206

Clubhuis (Hal)

Telefoon: 020 - 6 45 60 68

Terreininformatie

Telefoon: 020 - 6 41 99 33

Redactie Steekneus

Maandagavond 20:00 tot 21:30
Telefoon: 020 - 6 41 99 33

De jeugd heeft de toekomst

De jeugd heeft de toekomst en dat geldt zeker voor de jeugd van Pinoké. Wat denkt u van kampioen van Noord-Holland. En niet zomaar kampioen, ongeslagen kampioen! Meisjes D-1 wij zijn enorm trots op jullie. Namens het bestuur van harte gefeliciteerd. Voor de Pinokéleden die niet precies weten wie er in dit sterrenelftal speelt volgen hier de namen:

Kim Bergman, Myrthe Blekman, Linda Brouwer, Anita Coronel, Anne Claire Dijkstra, Martine van Herrewegen, Marijs Kolenberg, Aviva Meerscham, Melanie Meerscham, Nathalie Peleg, Andrea Stuyt, Frida de Weert en Suzanne Weijel.

Natuurlijk ook veel lof voor de trainer/coach Peter Bennis.

Mijn oproep in de steekneus van vorige week om Dames 1 aan te moedigen heeft geen succes gehad. Slechts een handje vol trouwe supporters was aanwezig. Het resultaat was overeenkomstig de belangstelling. Slecht dus! Ondanks de volgende generatie die staat te trappelen om het van Dames 1 over te nemen (Martine staat met haar team al klaar) zou het goed zijn wanneer a.s. zondag Pinoké Dames 1 echt komt aanmoedigen. Deze oproep geldt ook voor Heren 1. Niet dat het zondag 21 april alleen maar erg gezellig wordt op Pinoké maar omdat het van wezenlijk belang is dat onze eerste teams de steun van de rest van de vereniging krijgen.

Frans van Panthaleon van Eck

Aanvoeders opgelet!

Wedstrijd formulieren moeten volledig worden ingevuld. Wanneer er slechts een klein onderdeel niet is ingevuld wordt ons een boete in rekening gebracht.

En nu komt het: Formulieren die na 17.30 uur op de gespeelde zondag in de bus worden gestopt worden niet tijdig meer verstuurd. Gevolg: boete! Dus wanneer u het formulier niet voor 17.30 in de bus kunt deponeren, dan dient u er zelfs zorg voor te dragen dat dit formulier op zondag voor de laatste buslichting gepost is.

Adres van de K.N.H.B. : Postbus 1250
(zie ook blz 9, van de ledenlijst) 3980 DE Bunnik

De familie Oltmans loopt als een rode draad door de geschiedenis van Pinoké hoewel veel mensen, net als de schrijver van dit boek, nog wel eens vergeten dat de kinderen van Marlieke gewoon Meijer heten, naar de achternaam van hun vader Ronald. Nooit heeft van een jeugdwedstrijd van een Pinoké elftal zo'n grondige analyse in de HockeySport gestaan als op 7 december 2001 in Young Stars.

Duel van de Week

Shell
Jeugdhockey

Weer wint Sake niet van Dider

De strijd tussen het unieke jongens B1 van Pinoké en Bloemendaal heeft iets extra's: de strijd tussen de neven Sake en Dider. Ze graag had Sake zijn neef, die altijd wint, een keer verslagen. Maar de wedstrijd bleef onbeslist.

"Nee hé, weer niet!" Sake Hermans van Bloemendaal gooit vlak na het eindsignaal van de wedstrijd tegen Pinoké zijn stick op het veld. Hij was er zo dichtbij: wint op de ploeg van zijn neef Dider Meyer. Al sinds ze bij de F-jes spelen, komen de twee neven elk jaar tegen elkaar uit. En nog nooit is het Sake gelukt om die wedstrijd te winnen. "Dit is dus zo ontzettend balen." De strijd tussen de beide neven, die zich overigens echt alleen op het veld afspeelt want verder zijn de twee de beste vrienden, staat wel garant voor een heel spannende wedstrijd op 't Kopje in Bloemendaal. Zeker als Pinoké - zevende op de ranglijst - als een duivel uit de startblokken schiet en in de eerste minuut al scoort. Thomas Vater tik de bal keurig achter Bloemendaal-doelman Jasper Vermeulen. Rare ontwikkeling: zomaar 1-0 voor staan tegen de koploper. Maar nu moet gezegd dat Pinoké B1 wel een uniek team is. Eigenlijk is B1 namelijk B2. Maar in de voorcompetitie versloegen de jongens van coach Bartel Berkhout onverwacht de B1 van Pinoké in een rechtstreekse duel om een plaats in de IDC 2. En omdat de computer van de KNHS maar niet begreep dat de B1 van Pinoké lager speelde dan de B2, werden de teamsaanduidingen gemakshalve maar omgedraaid. Niet tot tevredenheid van de spelers overigens. "Fruud to be two" is hun slogan. Na de pijnlijke start van Pinoké is de wedstrijd meteen geopend. Er wordt prima hockey gespeeld door beide ploegen. Bloemendaal heeft het hoofd er snel weer bij na de overrompe-

Bloemendaal-Pinoké is altijd een wedstrijd met een hoop emotie. Zelfs als je niet Sake of Dider heet. Bloemendaal ging al vaak kopje onder tegen de Amsterdammers en nu dus weer.

lende eerste minuut van de tegenstander. Na een kwartier is de stand afweer gelijk. Het is nota bene Sake die helemaal alleen voor het doel van Sander Kraan staat. Die kans laat hij zich niet ontnemen: 1-1. Zijn lach is niet iets breder dan anders en de armen gaan de lucht in. "Scoren tegen Dider is natuurlijk het mooiste wat er is", vindt hij. De wedstrijd blijft spannend. Er wordt hard gewerkt door beide ploegen.

Langzamerhand wordt de sfeer wel wat grimmiger en er wordt wat minder nauw gekeken op overtredingen. Zeker in de

tweede helft, als de vermoeidheid begint toe te staan. Zo krijgt Bloemendaal in de 22ste minuut een strafbal toegewezen. Thijs van Rheden puzt moeiteloos binnen en zorgt zo voor de voorsprong van Bloemendaal. Sake begint alvast een beetje leest te vieren. Zou het dan toch eindelijk zover zijn, na al die jaren eindelijk een keer wint tegen Dider? Hij hoopt er vurig op, want op zondag zien de neven elkaar ook altijd. Ze doen samen aan toneel en musical en Dider liet natuurlijk altijd even weten wie er ook afweer had gewonnen de dag ervoor. Maar die omstrepen strafcorner in de 35ste minuut, koel-

bloedig ingestlagen door Louis Swart, haalt Sake uit de droom: 2-2. "Ach, de uitslag is wel terecht", zucht hij. "Zij hebben ook een strafbal niet gekregen die ze wel hadden moeten krijgen. Maar ik baal wel heel erg. Sta je eindelijk een keer voor..." Dider lacht. Hij is tevreden met de wedstrijd. "Ik vind dat we goed hebben gespeeld. Die 2-2 is een ferocite uitslag", vindt ook hij. De jongens zouden eigenlijk liever niet elkaar in één team zitten. "Dat is toch het leukste", vindt Dider. "Met mijn broer erbij, die speelt in de A1, spelen we bij familieoermooien met zijn drieën. Altijd lachen." Langzamerhand kan Sake er wel mee leven dat winnen hem weer niet is gelukt. "Je kunt het ook zo bekijken: ik heb niet gewonnen, maar ook niet verloren. Klinkt toch beter."

lende eerste minuut van de tegenstander. Na een kwartier is de stand afweer gelijk. Het is nota bene Sake die helemaal alleen voor het doel van Sander Kraan staat. Die kans laat hij zich niet ontnemen: 1-1. Zijn lach is niet iets breder dan anders en de armen gaan de lucht in. "Scoren tegen Dider is natuurlijk het mooiste wat er is", vindt hij. De wedstrijd blijft spannend. Er wordt hard gewerkt door beide ploegen. Langzamerhand wordt de sfeer wel wat grimmiger en er wordt wat minder nauw gekeken op overtredingen. Zeker in de tweede helft, als de vermoeidheid begint toe te staan. Zo krijgt Bloemendaal in de 22ste minuut een strafbal toegewezen. Thijs van Rheden puzt moeiteloos binnen en zorgt zo voor de voorsprong van Bloemendaal. Sake begint alvast een beetje leest te vieren. Zou het dan toch eindelijk zover zijn, na al die jaren eindelijk een keer wint tegen Dider? Hij hoopt er vurig op, want op zondag zien de neven elkaar ook altijd. Ze doen samen aan toneel en musical en Dider liet natuurlijk altijd even weten wie er ook afweer had gewonnen de dag ervoor. Maar die omstrepen strafcorner in de 35ste minuut, koel-

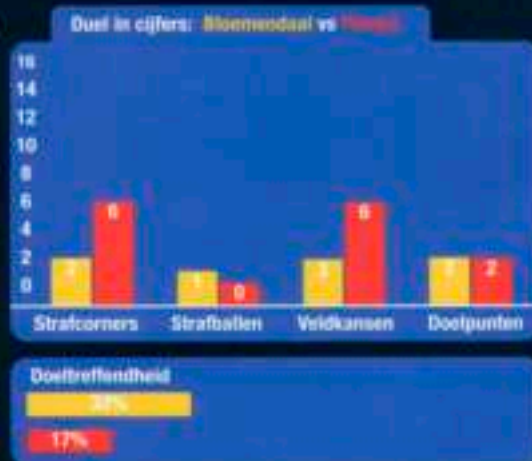
Stand

Shell JB IDC West 2
Stand per 1 december

1. Bloemendaal	5-11	(10-6)
2. Caribische	5-10	(12-8)
3. SCHC	5-9	(11-8)
4. Alkmaar	5-8	(10-6)
5. Rotterdam	5-7	(20-11)
6. Pinoké	5-5	(7-8)
7. Schaerwijde	5-4	(6-14)
8. HCM	5-1	(4-16)

PLUS: 't Kopje biedt prachtig uitzicht op verre bomenrijen in herfstkleuren.

MIN: Mooi dat dit zo nu en dan even de aandacht afleidt van het dramatisch slechte veld.

Dat D- en C-kampen een groot succes zijn hoeven we niemand uit te leggen. Maar wat wil je ook met oud jeugdleden in de staf die zelfs bereid zijn om zich tot hippie om te turnen.

Een quartet in Oranje.

In het seizoen 2002-2003 had Pinoké twee spelers in zowel het Nederlands A- als het Nederlands B-team. Onderstaand een foto van onze coryfeeën. V.l.n.r.: Daan Smelt, Olmer Meijer (beiden Nederlands A) Nils Pennekamp en Willem Smelt (Nederlands B).

11.4. 2001 Meisjes B1 speelt in de finale van het landskampioenschap.

Zaterdag 9 juni 2001. Om half negen aantreden, heeft coach Wilbert gezegd. Een voorbespreking van een uur in de bestuurskamer. Gelach en lawaai, dus de meiden zijn ontspannen en uitgelaten. En dat op zo'n vroege

zaterdagochtend. Of worden de zenuwen overschreeuwd? De indruk is van niet. Op naar het Wagener. Inlopen op het waterveld, dat duchtig wordt gesproeid. Spandoeken met 'Hup Pinoké'. Iedereen heeft er zin in. Twee extra invalsters opgeroepen, Susanne en Kitty. Zonnig weer en een getemperd temperatuur-tje. Ideaal hockeyweer. Twee opgelijnde teams. De omroeper noemt alle namen op: Kyra May van Hoof (K), Carola Stenvers (C), Eveline van Daal, Daphne van Dijk, Sylvia van Elmpt, Nienke Erkelens, Ava Glazenburg, Michelle Hemminga, Karlijn Jansen, Tamar Meijer, Filippa van Raalte, Mara Sandberg, Myrthe van

Zwieten, Gitta van Willigenburg, Susanne Bauduin (C1) en Kitty van Male (C1). Ook de namen van de tegenpartij.

Links Wouter Jacobs en rechts coach Wilbert Hartman.

De tribunes lopen aardig vol. De SCHC-aanhang roert zich luidruchtig. Veel Pinoké-ers op de hoofdtribune en op de andere lange tribune. Maken minder lawaai. Afslag 10.00 uur. Na vijf minuten al 1-0 voor SCHC met een lage bal links van Kyra. Strijd gaat op en neer. Pinoké prikkelt SCHC blijkaar. De Stichtse speelsters spelen heel gegroepeerd en geven weinig ruimte weg, waar de Pinoké-sters het beste mee uit de voeten kunnen. Strafcornervarianten worden niet zorgvuldig uitgevoerd. Heeft Pinoké MB1 een weinig gelukkige dag? Heeft Stichtse een superdag? Het lijkt erop. SCHC-jeugd-A international Ellen Hoog is weer bijna niet af te stoppen. Gaat regelmatig door de as richting Pinoké-cirkel. Ook SCHC kan strafcorners niet verzilveren. Rust 1-0 voor de Stichtse.

Wat nu? Komt het goed met onze meiden? Tweede helft. De SCHC-coach heeft duidelijke instructies meegegeven. De Bilthovenarinnen maken het veld nog kleiner. Pinoké komt er nog moeilijker uit. Toch nog uitbraken die helaas op niets uitlopen. Scheidsrechter geeft strafbal aan SCHC, 2-0. Blijft zo tot het einde. Stichtse landskampioen, helaas voor Pinoké. Toch een fraai einde van een verbluffend goed seizoen met veel gegier, onderlinge lol en 'schoon' hockey. Kan misschien iets brutaler. Kleine irritaties worden snel de kop ingedrukt. Als het loopt zijn de meiden van Wilbert niet af te stoppen met technisch en frivool aanvalshockey. Deze zaterdag komt dat er niet uit. Jammer, maar toch een luid BRAVISSIMO.

En 's avonds een erg geanimeerd Indisch eten-tje met (bijna) alle ouders bij Mara, Jet en Pieter Sandberg. Opa Sandberg wordt in de schijnwerper gezet als heel trouwe supporter. Coach Wilbert en fiancée Anne-Rose, Wouter en teambegeleiding (moeders Paulette van Daal, Agnes Jansen en Elma van Thijn) ook in het zonnetje. Ava neemt bedroefd afscheid. Gaat naar – of all places – Eelde. Wensen haar veel succes toe. Alle speelsters tonen trots hun medaille voor het behalen van de kampioensfinale. Pinoké MB1 2000-2001, vice kampioen! Proficiat!

Tekst en foto's Ron van Hoof

11.5. 2003-2004 Het seizoen van een vice-landkampioen.

Door Dominique Rietdijk en Jigal Agsteribbe.

Alles begon in mei 2003 (meer dan een jaar geleden) met de selectie training voor het team MC1 2003/2004. Na zes selectie trainingen waren we er eindelijk uit en wisten we met welke 14 meiden we na de zomer zouden gaan spelen. Emma, Sarah, Lara, Inge, Isabelle, Nina, Judith, Lidwien, Ellen, Sanne, Jella, Belle, Anouk en Aurora waren de gelukkige en

Amsterdam. Door die idiote uitslagen die we alleen maar hadden gehad wisten we niet goed hoe goed (of slecht) we waren. De eerste wedstrijd was tegen Bloemendaal, we speelden heel goed, het was erg spannend maar we wonnen wel! Toen wisten wij het zeker; Amsterdam konden we ook pakken. Op hun terrein, met hun 5 speelsters in het districts-team en hun fysiotherapeut langs de kant, het maakte niets uit wij waren beter en

Staand v.l.n.r.: Ellen Hell, Sarah Schneeman, Lara Prins, Jella Ovaa, Lidwien Zaal, trainer/coach Dominique Rietdijk, Aurora Haumahu en trainer/coach Jigal Agsteribbe. Zittend v.l.n.r. : Sanne Wouters, Judith Stuy, Nina Lodder, Belle van Bree, Isabelle Vergroesen, Anouk Verbraak en Inge Verbraak. Liggend: keeper Emma Bennis

mochten zich na de zomer gaan voorbereiden met veel trainen en een teamweekend.

We waren ons aan het voorbereiden voor de voorcompetitie en dit moest goed gebeuren want in die voorcompetitie moesten we ons plaatsen voor de Topklasse, de hoogste poule in het district Noord-Holland.

Het was gelukt, we hadden ons geplaatst voor de topklasse, maar nu moesten we verder.

De eerste wedstrijd was tegen Hurley C1, het werd 6-1. Leuk en aardig maar de twee weken hierna moesten we tegen Bloemendaal en

wonnen! Langzaam aan kwam het besef een beetje dat de 14 hierboven genoemde meiden echt kunnen hockeyen. Zo gingen ook HBS en Overbos, Alliance en Qui Vive er aan. Het was winterstop, we stonden eerste en probeerde een reële doelstelling te bedenken; Laten we maar proberen om kampioen te worden. We zouden tegen alle tegenstanders nog een keer spelen dus als je alles wilt ben je kampioen. En zo ging het ook. We wonnen nog een keer van Bloemendaal en ook weer van buurman Amsterdam, we speelden niet meer gelijk

tegen Alliance en wonnen ook alle andere wedstrijden, "gewoon". Kampioen van Noord-Holland, dan mag je naar het Landskampioenschap in Rotterdam. Ook hier werden de eerste drie wedstrijden gewonnen: Laren, Deventer en Helmond. De finale tegen Rotterdam, een fantastische ervaring. Een echt stadion, een Line-up voor de wedstrijd, een fotograaf in de hoek van het veld en een heleboel publiek van Pinoké. We begonnen erg goed, heel rustig en bij de meeste was er niets van (negatieve) spanning te zien. Het was fantastisch om te zien, heel

goed combinatie spel afgewisseld met weergaloze acties. Daaruit kwam ook de 1-0. Rust, wat kan je nu nog meer zeggen dan ga zo door, het gaat fantastisch, doorgaan tot je dood neervalt en nog honderd van dit soort teksten. Maar helaas, de vermoeidheid sloeg bij ons eerder toe dan bij Rotterdam en ze maakten 1-1 en 10 minuten voor het einde ook nog 1-2. Na 2 keer 25 minuten was het een feit; Pinoké MC1 verliest haar eerste wedstrijd van het seizoen en wordt: **2e van Nederland!** Een topprestatie.

11.6. 2001 Jongens C1 derde van Nederland.

5 mei 2001, eerst kampioen van Noord-Holland

Staand v.l.n.r.: Tim Kimmel, Sven Oomens, Michael Tailleux, Dider Meijer, Daan Dittmar, Louis Swart, Benjamin Namane en Stephan van Duuren. Geknield v.l.n.r.: Thomas Vader, Joost van Mechelen, Coach Bartel Berkhout, Willem Smelt en Samuel Prins. Liggend: Keeper Sander Kraan.

5 mei 2001 op Hurley.

Rob Smelt schreef:

Bartel Berkhout en Catherine Debra begeleiden: Benjamin, kleine, felle en hoogbegaafde puntaanvaller, Daan, giftige, slimme, slimme en watervlugge "tip-in" vleugelspits, Dider, je overzicht, je pass, jouw schot, Joost, foutloos, geconcentreerd, door en door betrouwbaar, met een groot hart, Louis, op jouw vleugels, jouw actieradius, jouw alom aanwezigheid, Michael, magnifieke linkervleugelverdediger,

één der moeilijkste posities in het team, Samuel, lichtvoetige elegantie, granieten gratie, wat een progressie, Sander, enfant prodigieux, enfant terrible, gouden Sander, Stephan, ongemerkt gegroeid tot grote hoogten, een Jeroen Koops van de toekomst, Sven, de meest fluwelen techniek van Pinoké, nu ook knokkend voor elke meter, Tim, zo snel, zo subtiel, zo slim, Thomas, een en al belofte, wat een kwaliteit en Willem, mijn zoon op wie ik verschrikkelijk trots ben.

Hun gezamenlijke kampioenschap is het feest van hun onderlinge vriendschap en de liefde voor hun sport. Een ode aan hun hartstocht en gratie, hun snelheid en raffinement. De lofzang op hun vastberadenheid en de wil om te winnen. Het onbedaarlijke plezier van hun teambalans en hun vechten voor en geven om elkaar. Eerlijke emotie. Wat dit hechte team vooral zo bijzonder maakt is EEN GROOT HART. De meesterhand van Bartel en de moederhand van Catherine hebben van deze groep mensen gemaakt die GEVEN alvorens te krijgen. Zó veel sterk uiteenlopende karakters kneden tot een zó hecht collectief, dat is kunst, Bartel en Catherine.

Zondag 10 juni 2001.

Door naar de halve finale.

Pinoké heeft die fantastische beloning ruimschoots verdiend met een gelijkspel tegen Laren JC1 (2-2) en een monsteroverwinning op Groningen JC1 (8-0).

Ronduit hartverwarmend was de zeer ruime opkomst van vele tientallen Pinoké-sympathisanten die als 'beloning' vooral de tweede wedstrijd een demonstratie te zien kregen van de schoonheid van het hockeyspel. De door Bartel Berkhout (geassisteerd door Jotte) en

Cathérine Debra klaargestoomde groep jongens - fysiotherapeut en hockeykenner bij uitstek Karel Muns werkte met succes nog tot het laatste moment aan het fit krijgen van enkele spelers - piekte op exact het goede moment. Wat vooral steeds zo'n indruk maakt bij het bekijken van dit team, is de enorme gedrevenheid van al deze jongens, gecombineerd met hun onvoorwaardelijke teaminzet.

Zaterdag 16 juni

Na de teleurstelling van het verlies (1-4) in de halve finale 's ochtends tegen Den Bosch wist C1 zich met enige moeite te vermannen. Na een 1-0 voorsprong uit een strafcorner van Dider Meijer wist Laren door een velddoelpunt en een strafbal voor te komen. Tien minuten voor tijd onderschepte Dider een te slap uitgeslagen bal van de Laren verdediging en legde de bal met de punt tegendraads zuiver in de hoek, 2-2. Dus strafballen. Pinoké keeper Sander Kraan stopte direct de eerste strafbal. Pinoké miste niet en Sander weerhield Laren nog twee maal van scoren. En toen ontstond er spontane hoop van spelers die toch heel blij met en trots waren op de derde plaats. Kijk maar de onderste foto op de volgende bladzijde.

tekst Rob Smelt.

Louis Swart sprint het doel uit bij zo'n verradelijke corner van den Bosch.

De ontleding na de strafballen tegen Laren. Keeper Sander Kraan stopte drie strafballen. Genoeg voor de bronzen medaille.

We lieten u al vier Oranje jongens van Pinoké zien die tegelijkertijd in de nationale jeugdteams speelden. Maar we vonden ook twee opvallende foto's van twee meisjes die op verschillende tijdstippen in de nationale jeugdteams speelden. Helaas hebben we niet meer materiaal teruggevonden.

Myrte (zonder "h") Blekman in 1996.

Sara Tillart speelde in 2003 samen met clubgenoten Kitty van Male en Kiki Colot d'Escury in het Nederlands B.

11.7. Jeugdteams van Toen.

Naast de teams waarover u op voorgaande pagina's uitgebreide verhalen kon lezen zijn er natuurlijk veel meer jeugdteams die de nostalgische harten doen kloppen. Zij staan in dit hoofdstuk.

4 april 1969 Meisjes C van Pinoke wordt kampioen van Noord Holland.

Het meisjes-elftal van de AMHC Pinoké, dat kampioen werd van afd. II Noord-Holland, 2de categorie: V.l.n.r. staande Simone Vogel, Tonny Bosveld, coach dhr. B. Pool, Mariëlle Jouremu, Linda Bontekoe, Loes Lubach, Marjolein Gerritsen. Van l.n.r. zittend Marjolein Pool, Joke Bokslag, Saskia Aussen, Marijke Dam, Tanja Krank.

1969 Jongens C1.

Staan v.l.n.r.: ?, Maarten Brouwer, Jan Theo Weeda, Johan Bleeksma en Casper Kruisbrink. Gekniel v.l.n.r.: Marc Gerritse, Victor Levi, Eso Noordhoff, Erik Fransman en Kees Stutterheim.

1 mei 1970 Jongens A2 van Pinoké kampioen.

Jongens A2 van Pinoké, kampioen district Noord Holland, 1e categorie afd. VIII, V.J.n.r. achter: Ide Heyligers, Jan Theo Weeda, Fr. Erik Weyle, Ronald Zeldenrust, coach J. Bernard, Johan Bleeksma, voor: Jurrivan Fransman, Hans Phillip Weyel, Thomas Jayer, Frits Hardon, Kees v. Scherpenzeel, Derk Sauer

26 februari 1971 Jongens C kampioen.

Staan v.l.n.r.; Jip Vogel, Bart van Leeuwen, Erikjan Hinnen, Rob Bovenlander, en HIC invaller Wim Izerief. Gehurkt v.l.n.r.: Paul Groeneveld, Hans Roos, Maarten Veltman, Eric Jan de Vos, Jan Hein Allema en Taco Jurrema. Het team hierboven is hetzelfde als het team op de foto rechtsonder. Op de foto rechts hieronder staat ook coach Pieter van Oordt (in donkere jas).

Pinoké heeft al twee juniorkampioenen

B-elftal

C-elftal

1976/1977 Meisjes E1.

V.l.n.r Inez Klementsitch, Suzanne van Oosterom, ?, Liesbeth van Gent, Tamar ? en ? .

1976/1977 Jongens E1.

V.l.n.r.: Lysander Stemmerik, Michiel Jansen, Arjan Israel, Rogier Beerendonk, Krijn Breur, Martijn de Breet en Martijn van Westerloo.

1976/1977.

Bovenste rij v.l.n.r.: Laila ?, ?, Marjolein van Doormalen, Marieke Wesselman, Judith Hazenberg en Nana van Ginhoven ?. Gekniel v.l.n.r.: Machteld Canon, Dorothe van Overbeek, Charlotte Groutars, Marijn Bosch en Jannieke Bosch.

1976/1977 Jongens C1.

Staan v.l.n.r.: Frans van der Lee, Frank ter Braak, Robert Jan Renaud, Vincent Groutars, Menno Gibson, Marcel Kossmann, Bart Mesman en Marjan Icke. Gekniel v.l.n.r.: Marc Beerendonk, Mark Wilmink, Lodi Prijs, Philip Tammes, Stef Jurrema en Arthur I. Liem.

1977 Jongens A1.

Staan v.l.n.r.: Edwin Smelt, Hessel van Hoorn, Jan Hein Allema, Max de Bruin, Arnold Quanjer, Rene Bergh, Jan Groothuis en Edward Claessen.
Gehurkt v.l.n.r.: Wim Kuipers, Taco Jurrema, Georges Bedier de Prairie, Martin Bennis, Edwin Dommershuyzen en ? . Zie ook bladzijde 74.

Rechtsboven zien we Annemieke van Gent. Twee plaatsen links van haar Dorothé van Overbeek en twee plaatsen links daarvan Christelene Leijdekkers. Zittend tweede van links Marina van Seventer, in de donkere trui Marjolein van der Weijden. Rechts van haar Paula de Wijs en helemaal rechts Joke Brouwer.

Jongens C1 derde van Nederland in 2001.

U zag hun verhaal al op bladzijde 282. Maar we laten deze bende graag nog even zien op een andere teamfoto. Boven, met gespreide armen, keeper Sander Kraan. De rij daarvoor v.l.n.r.: Michel Tailleu, Thomas Vader, Bas Kimmel en Samuel Prins. Daarvoor v.l.n.r.: trainer coach Bartel Berkhout, Fuad Kaiser, Sven Oomens, Willem Smelt en Benjamin Namane. Daarvoor v.l.n.r.: Louis Swart, Tim Kimmel, Stephan van Duuren, Dider Meijer en Daan Ditmar.

2001 Meisjes B1 tweede van Nederland.

Ook hun verhaal kon u al lezen (bladzijde 279). Op deze foto van Ron van Hoof ziet u staand v.l.n.r.: Karlijn Jansen, Myrthe van Zwieten, Carola Stenvers, Sylvia van Elmpt, Michelle Hemminga, Eveline van Daal, Filippa van Raalte, Nienke Erkelens, Mara Sandberg, Tamar Meijer, Gitta van Willigenburg. Gekniel: Kyra May van Hoof en Daphne van Dijk.

2003 Jongens D1 wordt derde van Nederland.

Staannd v.l.n.r.: Andrew Charnley (assistent coach), Leon Hemminga, Nathan van Raaij, Wouter Cox, Philip Veenstra, Michiel ten Hoopen, Olmer Meijer (coach), Rik van der Sloot, Ronald Wijs en Hendrik Schulte Fishedick.

Zittend v.l.n.r.: Ruben Schneider, Jorick Smit, Adriaan Poliacu Prosé, Peter van Burk, Joep van Motman, Menne van Willigenburg, Himma Pellikaan en Casper Phijffer. Teambegeleider was Juun van Burk.

1998 Jongens D1.

V.l.n.r.: David Six, voorovergebogen Dider Meijer, Michael Tailleur, Maurits van der Does, Pieter Bas den Burger, Willem Smelt, Boaz l'Ecluse, Youri Vromen, Jeffrey Kelly, Sven Oomens, Roel van Lohuyze, Sander Kraan en Benjamin Namane. Om te zien hoe ze er tegenwoordig uit zien, moet u kijken op bladzijde 117.

1999 Meisjes F4.

Achterste rij v.l.n.r.: teambegeleider Dirk van Loo, coach Filippa van Raalte, Maud Rothe en Leontien van Loo. Zittend v.l.n.r.: Emma Slot, Belle van Heerikhuizen en Emma Mulder. Liggend: Janneke van den Bos.

2000/2001 Jongens 8E1.

V.l.n.r.: Mitchel Bovenlander, Rogier Janssen, Menne van Willigenburg, Wouter Cox, Peter van Burk, Hima Pellikaan, Casper Phijffer, Rik van der Sloot. Op de grond keeper Joep Motman en coach Juun van Burk. Op de foto ontbreekt Hendrik Schulte Fishedick.

2001 Meisjes 6E1.

V.l.n.r. Aimee Ferouge, Alexandra de Bruin, Jade Stam, coach Laura Obdeijn, Bodine Kellerman, coach Karlijn Jansen, Maxime Hoopman, Aurora Haumahu, Florentien Veenstra en liggend keepster Lara Prins.

2000/2001 Meisjes 6E8.

Achterste rij v.l.n.r.: Carolien van der Borden, Solka van Meer, Laurien van Daamen, Jet Klunder, Laura van der Kleij en Carlijn Hylkema. Voorste rij v.l.n.r.: coach Evelien van Daal, Koby Verhoogt, Sanne de Vetten en Laura van Bentum.

2000/2001 Meisjes 6E4.

Achteraan de ouders v.l.n.r.: Ellen Voorma, Saskia van Drunen en Luuk Verbraak.

De speelsters v.l.n.r.: Jet Klunder, Dana Voorma, Anouk Verbraak, Lina van Drunen (de voorste), Kim van der Sloot en Teska Drost.

2001 Meisjes 6E3 tijdens de Champions Trophy.

Achterste rij v.l.n.r.: Janneke van den Bos, Laura van Bentum, Carolien van der Borden, Oranje keepster **Clarinda Sinnige**, Sanne de Vetten, Solka van Meer, Laura van der Kleij en Chris de Vetten. Geknield v.l.n.r.: Laurien Daamen, Jet Klunder, Koby Verhoogt, Carlijn Hylkema en haar broertje Rendel Hylkema.

2002/2003 Jongens 8E1.

In 2003 ontving jongens 8E1 uit handen van Ruud Verhagen (links op de foto) van de KNHB ook een speciale bondsprijs. Op de beker stond de inscriptie: "Een goed 8E1 is een inspiratie voor de toekomst". Bovenstaand het trotse team met begeleiders. De spelers zijn: Fulco Kruisbrink, Rochus Offerman, Joost Bruin, Abel Schneider, George van Raaij, Alexander Nieuwenhuijsen, Bas Bovenlander, Lex Hersee, Dominique Mulders en Niels Verbraak. Trainer Max Koops, coach Pieter Offerman en teambegeleider Kempe Kruisbrink.

2003/2004 Meisjes D1.

Staan v.l.n.r.: Emma Mulder, Belle van Heerikhuizen, Karlijn van Wagenberg, Anna Peret, Jet Klunder, Puck van Gasselt en trainer/coach Carola Stenvers. Geknield v.l.n.r.: Lina van Drunen, Liora Rodill, Olga Blomberg, Solka van Meer, Dana Voorma, Mirjam Stuy en Janneke van den Bos. Liggend: keepster Kim van der Sloot.

2004/2005 Meisjes 6E2.

V.l.n.r.: Wiesje van Overbeek, Afra Rijkhoff, Sabine Bos, Femke Phijffer, Martha Kuipers, Elean Meijer, Noortje Kerstens, Julia Evers, coach Lisanne van den Bos en coach Rosa Luirink.

11.8. De mixed toernooien op Groningen.

In de zeventiger jaren waren de mixed jeugdtoernooien op met name Groningen een vaste pleisterplaats voor Pinoké teams. Omdat daar elk jaar teamfoto's werden gemaakt, stellen die beelden ons nu in staat om het modebeeld qua kapsel nog eens de revue te laten passe-

ren. We weten niet van elke foto in welk jaar hij is gemaakt maar van onderstaande foto weten we zeker dat hij werd gemaakt op 11 of 12 april 1974.

Met de junioren gingen vaak jonge senioren mee om een oogje in het zeil te houden.

V.l.n.r.: keeper Folkert Allema, Loes Lubach, Ronald Meijer, Esso Noordhoff, Marlieke Oltmans, Rolf Haak, Sylvia Oltmans, Roelant Oltmans, Mariëlle Jurrema, Mark Gerritse, Mieke Greebe, Casper Kruisbrink, Els Tau en Cees Philips.

De foto uit vermoedelijk 1975. V.l.n.r.: Ietje Ree, Saskia Aussen, Esso Noordhoff, Maarten Brouwer, Linda Pool, begeleider Jaap van Willigenburg, voor hem Erikjan Hinnen, Rob Bovenlander, Fransrijn Jurrema, Els Tau, Mieke Greebe en Cees Philips.

We schatten dat dit ongeveer 1977 was. Staand v.l.n.r.: Jan Hein Allema, Sylvia Oltmans, Edwin Smelt, Edwin Dommershuyzen, Hubert Oostenbroek en Paul Groeneveld.
Zittend v.l.n.r.: Marijke ?, Taco Jurrema, Harmke Stuit, Ellen van der Zwet, Nelitta Dames en Sylvia Kremer.

Vermoedelijk 1981 en vermoedelijk Eindhoven.
Staand v.l.n.r.: Reginald Groutars, met op zijn rug Steven Wijsman, Marieke ?, Marlieke Oltmans, Janicka Bos, Wouter Iwema Bakker en Roebie van Straalen. Zittend v.l.n.r.: keepster Judith van Tijn, Jens de Waard, Jessica van Tijn, Judith Hazenberg en Marina van Seventer. Liggend: Stef Jurrema.

Het jaar zal rond 1981 zijn. Staand tegen de muur v.l.n.r.: ?, ?, Marc Beerendonk, Ole Pijnacker en Jan Matthijs Heinemeijer.
Zittend v.l.n.r.: ?, Henri van de Kar, Charlotte Groutars, Ido Stuit, ?, keeper Reginald Groutars en begeleider Bonno Mijnlief.

11.9. A/B Gala.

Op 18 december 2004 vond het jaarlijkse A/B gala plaats in het clubhuis van Pinoké. We fotografeerden alle aanwezige teams bij het diner. De foto's zijn zo bijzonder dat ze een mooi plaatsje in het lustrumboek verdienen. Nu eens geen Teams van Toen maar de Teams van de Toekomst.

Staan v.l.n.r.: Xanthe Brands, Carlien Pels, trainer/coach Maarten Stenvers, Nicole Vergroesen en Kitty van Male. Zittend v.l.n.r.: Jessica van Aken, Nora Boeke, Hanneke van der Heyde, Iliana Stilijanov, Agnes Thieme en Pomme van der Meulen. Niet op de foto: Susanne Bauduin, Floortje Waaijer, Kiki Collot d' Escury en Sara Tillart.

Staan v.l.n.r.: Anne Bos(c), Jayo Pietrzak, Maurice van Susante (trainer/coach), Jolien van Male en Eline Dirkzwager. Zittend v.l.n.r.: Pauline Ritsma, Elisabeth van Zuylen, Laura Vorstermans, Rubie van Crevel, Marthe Barends en Lio Dijkman. Niet op de foto: Hella Hekkelman, Britt Schuurs, Hannah Swaan en Eva van Woerkom.

Staan v.l.n.r.: Janneke van Scherpenzeel, Floor Waterreus en Eveline van Daal. Zittend v.l.n.r.: Robine Padberg, Anjo van Driel en Davide Wijnschenk. Op de foto ontbreken: Anniek Brugman, Zora Bulthuis, Romy Lange, Gysele Saint-Obin, Barbara van Schaik, Machteld Schoonenberg, Tessa van Voorthuizen en Anne Vos.

Meisjes A4 voor één keer op de foto als meisjes A1. Staand v.l.n.r.: Suzan Schuitemaker, Rosa Helsloot, Emmy Horsch, Roxanne Wilders, Suzanne van Veen, Sanne Koot en Roos IJsendijk. Zittend v.l.n.r.: Alexandra Dubios, Lisa Wolters, Denise Horsch, Michelle Hemminga (trainster) en Roos Jonkmans. Op de foto ontbreken: Yaiza Dronkers en Marijn Freud.

Staand v.l.n.r.: Louis Swart, Michael Tailleur, Samuel Prins en David Selier. Onder v.l.n.r.: Joost van Mechelen, Willem Smelt, Ravi Cohen, Jaap van den Broek en Benjamin Namane. Op de foto ontbreken: Arend van Ewijk, Tim Kimmel, Derek Kleiman, Sander Kraan, Dider Meijer en Nils Pennekamp.

Staan v.l.n.r.: Daan Budde, Niels de Haas, Reinier Schneider, Pieter-Paul (Puck) Vergroesen en trainer Rolf Sanders. Zittend v.l.n.r.: Daan van Dam, Frederik van der Does, Stephan van Duuren en Guidi Weijel. Op de foto ontbreken: Steven de Bruin, Guy Collot d'Escury, Steven Oosterhuis, Bas Vader en Renco van Willigenburg.

Staan v.l.n.r.: Rien de Bruijn, Bart Budde en trainer Rolf Sanders. Helemaal rechts zijn tweelingbroer Bart, die liever niet op de foto wilde. Zittend: mental coach Niels de Haas (A2). Op de foto ontbreken: Koene van Aalst, Bas Braaksma, Christian Byers, Midas Cox, Paul Grijsenhout, Gilles de Hollander, Willem Immink, Pascal Land, Sebastiaan Niçaise, David Rodill, Martijn Toben en Thomas de Waal.

De foto van jongens A4. Staand v.l.n.r.: Joeri Spruijt (JB2), Arnout Zaal (JB2), Lorenzo Mandias (JB3), Mees Peijnenburg (JB3), Job Kuizenga (JB3), Konstant Obdeijn (JA4) en Christiaan vd Zanden (JA4). Zittend v.l.n.r.: Daan Thijs (JB2), Maurits Metman (JB3), Sebastiaan van Zuylen (coach), Filippa van Raalte (trainer) en Jeroen ten Hoopen (JB2).
Op de foto ontbreken van A4: Luitzen Boot, Jonathan Elbers, Glenn Groenewegen, Sydney van der Hoek, Job Maarleveld, Elliot Mock, Guy Pathak, Adrien Perret, Stijn Schep, Jan Willem Stal en Emiel Tan.

Staand v.l.n.r.: Sacha van Duren, Eva Wiggelendam, Judith Stuij, Nina Lodder, Ellen Hell, Lidwien Zaal, Dominique van der Meulen Kunée (trainer/coach) en Jigal Agsteribbe (trainer/coach). Zittend v.l.n.r.: Isabelle Starren, Frederique Schulte Fishedick, Sanne Wouters, Tessa Turner, Belle van Bree, Isabelle Vergroesen, Inge Verbraak en Aurora Haumahu.

Staand v.l.n.r.: Claire Eskandari, Rosanne Solleveld, Dido Voorma, Cecilia Sellmijer en Emma Bennis. Zittend v.l.n.r.: Jella Ovaa, Hannah Jansen, Dorien Lebon, Aafke Douwes en Lisanne van den Bos. Op de foto ontbreken: Sara van Dijk, Laura Dreissen en Barbara Wolff.

Staand v.l.n.r.: Josephine Sillevs Smitt, Merle Eggink, Rosa Luirink, Veerle Rigter, Tettje Halbertsma, en trainer Michelle Hemminga. Zittend v.n.l.r.: Katinka Ladee, Sidney Skene, Roos Lambalk, Alethya Galindo Ordonez, Merel van Gelder en Marit de Vries. Op de foto ontbreken: Barbara Favier, Maxe van Heeswijk en Hester van der Schoot.

V.l.n.r.: Luna Cozijn, Chaja Proost en Maria Viegers. Op de foto ontbreken: Jonne Bakker, Dominique Dubois, Cyr Everaerts, Anne Everhard, Michelle Evers, Liza Henkes, Anja Lutz, Robin van de Maat, Tessel Peereboom, Giulia Pichel, Robin de Vries en Sophie Wakker.

Staan v.l.n.r.: Mathijs van Weerd (trainer), Benno Vink, Bart van Aken, Timo van Balen en Jules Swart. Zittend van v.l.n.r.: Koen Phijffer, Philip Korevaar, Daan van den Driest, Thomas van der Heijden en Koen van Wagenberg. Op de foto ontbreken: Tim van der Swaan, Desmond Watchman, Bart Sandberg, Bob van Hoek, Wilmer van Dijk en trainer Olmer Meijer.

Staannd v.l.n.r.: Arnout Zaal, Sebastiaan van Zuylen (coach) en Joeri Spruijt. Zittend v.l.n.r.: Jeroen ten Hoopen en Daan Thijs. Op de foto ontbreken: Boudewijn van Aalst, Max de Bussy, Daniël van Drunen, Martijn van Facee-Schaeffer, Timo Fiorito, Lodewijk Helmer, Laurence Janssen, Karsten Koot, Mart Ruijs, Cees Schaap, Pieter Smorenberg en Marcel Toorop.

Jongens B3. Staand v.l.n.r.: Joeri Spruijt (JB2), Arnout Zaal (JB2), Lorenzo Mandias (JB3), Mees Peijnenburg (JB3), Job Kuizenga (JB3), Konstant Obdeijn (JA4) en Christiaan vd Zanden (JA4). Zittend v.l.n.r.: Daan Thijs (JB2), Maurits Metman (JB3), Sebastiaan van Zuylen (coach van B2), Filippa van Raalte (trainer) en Jeroen ten Hoopen (JB2). Op de foto ontbreken van B3: Raoul Böhne, Lennart den Exter, Pim Kerstens, Dirk Klumper, Max Linsen, Tom Meijer, Leander Peters, Ties Slobbe, Joost Toben, Giel Vos en Joeri de Vries.

De Feestcommissie

Staannd v.l.n.r.: Daan Budde, Samuel Prins, Martijn Schneider, Thomas Schneider en Reinier Schneider. Zittend v.l.n.r.: Nora Boeke, Sanne Wouters, Hanneke van der Heyde, Robine Padburg, Tettje Halbertsma en Isabelle Starren.

Op de foto ontbreken: Susanne Bauduin, Bart Sandberg en Dider Meijer.

11.10. D- en C- kampen.

Wie kan dat nou zeggen? Dat hij op een slaappartijtje in het clubhuis van Pinoké is geweest.

De Pinoké jeugdafdeling kent al meer dan 10 jaar het fenomeen van de jeugdkampen van de D en C jeugd. Onder begeleiding van een staf die bestaat uit oudere jeugdleden en jongere senioren brengen genoemde leeftijdscategorieën en weekend op en rond het terrein van Pinoké door. Er wordt overnacht in het clubhuis en naast hockey worden er tal van andere activiteiten ondernomen. Zo wordt ook een gedeelte van de nacht in het donkere bos doorgebracht. We tonen u wat beelden van het D-kamp in 2003. De meeste foto's zijn van Puck Vergroesen.

Het hele soepie op de heuvel. Je ziet deelnemers nog jaren lopen in de speciaal gemaakt T-shirts.

Een staflid is geen moeite te groot om de sfeer er in te brengen. Hier laat Maarten Stenvers zien hoe zijn drijfvermogen opgevijseld kan worden.

U mag raden welke kleur de T-shirt's deze keer hadden.

De staf van het D-kamp bestond in 2003 uit:

Hester Meijer, Filippa van Raalte, Carola Stenvers, Maurits van der Does, Olmer Meijer, Dominique Rietdijk, Jigal Agsteribbe, Maarten Stenvers, Christiaan Visser, Marlieke Oltmans, Andrew Charnley, Koen Frankhuizen, Michel Hermanides, Jotte Mulder, Matthijs van Weerd, Pelle Wiggelendam, Teun Bakker, Mara Sandberg, Kiki Turner, Thomas Schneider, Eveliene van Daal, Puck Vergroessen, Stefan van Duuren, Dider Meijer, Samuel Prins, Susanne Bauduin, Alexandra Wijs, Carina Vergroesen, Max Koops en Hanneke van Motman.

11.11. Pinoké, de zaterdag voor Pasen 2004.

Wat maakt Pinoké nou zo bijzonder? Kijk maar eens naar onderstaande foto.

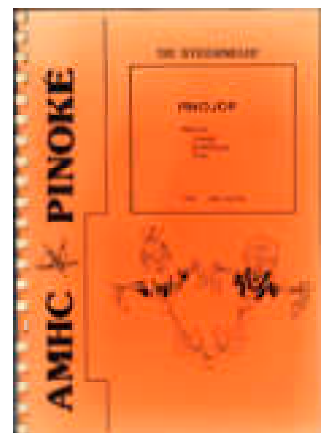

Op de zaterdag voor Pasen is er nooit training. Zeker niet 's ochtends om 09.00 uur. Op alle andere zaterdagen staat veld 16 vol met zo'n 200 ukkies; de mierenhoop van Max (Koops). Dus als je op de zaterdag voor Pasen toch komt ben je een beetje dom. Maar al jarenlang komt erelid Max toch gewoon voor alle zekerheid. Er zijn er altijd wel een paar die vergeten zijn dat er geen training is. En die laat je niet in de kou staan. Max zal dat zeker niet doen. Dus geeft hij op die dag met dezelfde passie als altijd, gewoon training aan zes

hummeltjes. Bij het clubhuis zitten wat ouders glimlachend koffie te drinken. "Ja, we wisten wel dat er geen training was. Maar Max laat ze nooit in de steek en vorig jaar was het ook heel gezellig". Zo'n man gun je een zoon in het Nederlands elftal, dacht ik bij mezelf. En kort na kerstmis 2004 kwam de melding: Jeroen Koops en teamgenoot Benjamin van Kessel zijn geselecteerd voor een oefentrip van het Nederlands elftal naar China in januari 2005.

Er gebeurt zo veel moois onopgemerkt op Pinoké. Daar mogen de vaste mopperaars best eens wat meer oog voor hebben.

Bij een club met ruim 900 jeugdleden blijft een grootheid als Max op de kleintjes letten. Max Koops schreef het Pinojop jeugdplan en blijft het in de praktijk ook nog steeds uitvoeren.

AMSTERDAM SPORTSTAD HOCKEY

In het Bos worden de files voor lief genomen

Amsterdam wil graag Capital of Sports zijn. Onlangs presenteerde Hester Maij, de Amsterdamse wethouder voor Sport, de nieuwe Topsportnota. Daarin staan veertien takken van sport in de hoofdstad centraal. Het Pinojop neemt die veertien kernsporten onder de loep. Vandaag: hockey.

ROBERT JAN FRIEIS
10 mei 2003

MET IN WETZ' grék... (The rest of the article text is partially obscured and difficult to read due to image quality.)

Pinoké-trainer Max Koops met zijn pupillen.

Agis Amsterdam

We sluiten af met een bericht uit het Parool van 10 mei 2003. Vooral de foto is illustratief. Max met zijn kinderschare om hem heen.

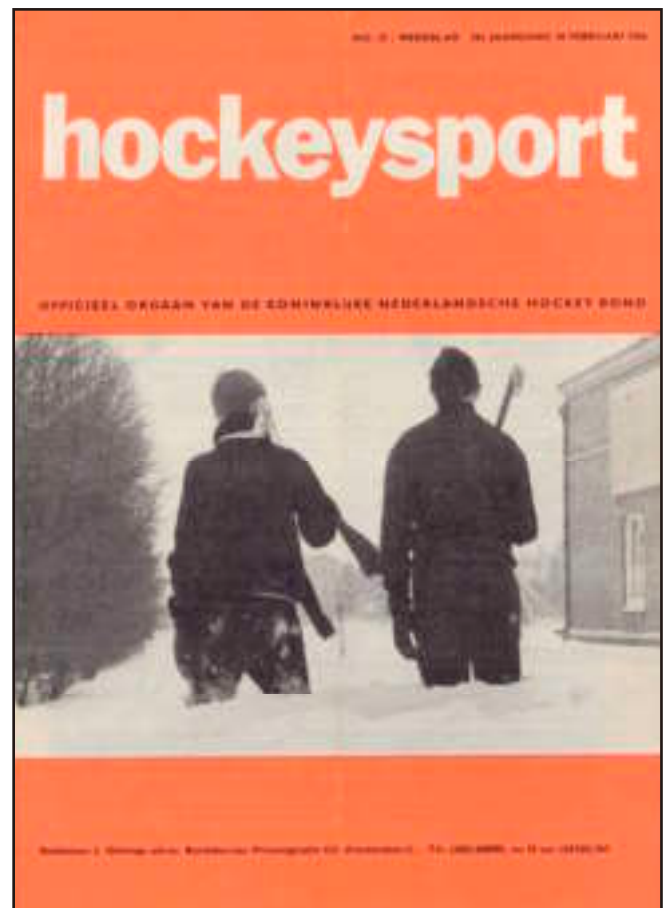
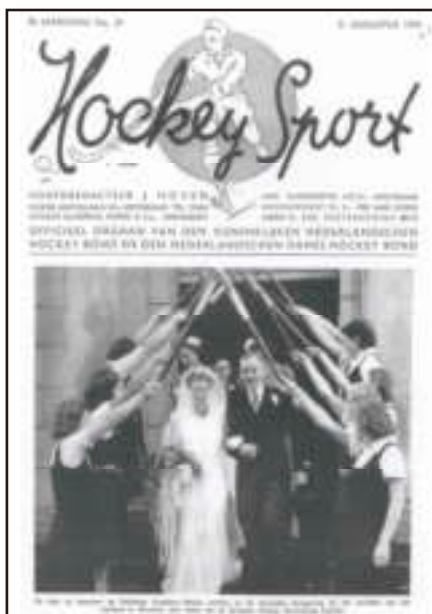
12. Op de cover van de HockeySport.

Hockeyend Nederland mag blij zijn met Hockey Magazine. Het blad begon in 1932 als HockeySport. Het vormde één van de belangrijkste informatiebronnen voor dit boek. Toen je nog de illusie had dat je ooit het Nederlands elftal zou halen was het een prachtig tussenstation als je met je foto op de cover van de HockeySport kwam te staan. Slechts voor weinigen weggelegd. We beelden alle Pinoké covers daarom af in dit hoofdstuk. De eerste tien jaar had HockeySport diverse gedaantes. We laten u wat plaatjes zien.

Van de naoorlogse cover zal de oranje kleur de ouderen onder ons goed zijn bijgebleven.

Zelfs huwelijken werden prominent via de voorkant van de HockeySport aangekondigd.

Het blad was zeer vooruitstrevend, want onderstaande advertentie uit 1940 zouden wij tegenwoordig niet snel meer in Hockey Magazine afgebeeld zien. Bij een massage van een dame met assistente hebben we tegenwoordig allerlei bijzondere bijgedachten.

Tel. 337228

massages

door gediplomeerde Dame
met assistente

OBRECHTSTRAAT 143, DEN HAAG

Persoonlijk zijn we gek op de advertenties waar je het stof figuurlijk af kunt blazen.

Er was toen nog een prachtig clichébeeld van een reporter. Zo'n man met een opschrijfboekje en een potlood achter zijn oor.

De rubrieken zoals de herenrubriek en de damesrubriek, hadden ook een prachtige eigen kop.

Uit dit artikel uit een HockeySport uit 1937 blijkt dat in de beginjaren het materiaal van de ballen van wezenlijke invloed kon zijn op het verloop van de wedstrijd. Wij zijn tegenwoordig gezegend met ballen die de hele wedstrijd smetteloos wit blijven. Ballen als deze op de foto hadden binnen de kortste keren dezelfde kleur als de blubber waarin gespeeld werd.

VOL LEEREN BALLEN.

Het is in den loop van het seizoen eenige malen voorgekomen, dat wedstrijden in de eerste klasse met z.g. compositieballen (Harlequin e.a.) zijn gespeeld.

Er wordt nogmaals op gewezen, dat zulks ongeoorloofd is en dat 1e klasse wedstrijden uitsluitend met vol leeren ballen gespeeld mogen worden.

Bezoekende vereenigingen hebben het recht te protesteeren tegen het spelen met compositieballen en het overspelen van een wedstrijd, welke met dit soort ballen is gespeeld, aan te vragen, waarbij dan de reiskosten door de ontvangende vereeniging moeten worden gedragen.

L. J. QUARLES VAN UFFORD.

HOCKEY SPORT

OFFICIEEL ORGAAN VAN DEN KONINKLIJKEN NEDERLANDSCHEN HOCKEYBOND

Mej. Jurisse van Pinoké, de doelverdedigster van het Nederlandsch elftal heeft zich tegen de ferme jongensploeg van BMHC uitstekend gemaard. Zij wordt geassisteerd door mejuffrouw Hoogesteijn.

HOOFDREDACTEUR: J. HOVEN - ZUIDER AMSTELLAAN 716 - AMSTERDAM - TELEFOON 27624
UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DRUKKERIJ DE MERCUUR - VAARTWEG 43a - HILVERSUM
TELEF. 4416 - POSTGIROREK. 8126 - ABONNEMENTSPRIJS F 9.75 PER JAAR, 1.5.- PER HALFJAAR

Keepster Jo Jurissen, 22 maart 1946. Jo stond ook nog een keer met een grote cartoon op de cover van 30 maart 1950, maar toen was ze geen lid meer van Pinoké. Die cartoon kunt u zien op bladzijde 35.

61. - Dames XVIII (20 mei 2001)

Staannd v.l.n.r.: Saskia Wijlacker, Karin de Pater, Gyonne van Deth,
Petra Visser, Jeannette Ruys, Willemijn Vos en Noortje Tol.
Zittend v.l.n.r.: Judith ?, Pauline Drogenbroek, Ieke Egas Reparaz,
Anne-Marie Hermans, Astrid Smedema en Chantal van Denken.

HOCKEY SPORT

OFFICIEEL ORGAAN VAN DEN KONINKLIJKEN

NEDERLANDSCHEN HOCKEYBOND

AMSTERDAMSE COMBINATIE

Van links naar rechts, bovenste rij: P. Bon (Pinoké), H. Cavallini (Pinoké), B. Schepers (FAHC), W. Dolman (THC Hurley), H. Collot d'Escurey (AH en BC), H. Meijer (FAHC); onderste rij: A. van Reede (AH en BC), P. v. d. Wilk (Pinoké), F. Boon (AH en BC), J. Zoomers (THC Hurley), H. Blokhout (FAHC)

HOOFDREDACTEUR: J. HOVEN, ROOSEVELTLAAN 216, AMSTERDAM-Z. - TELEFOON 27624
UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DRUKKERIJ DE MERCUR, VAARTWEG 43a - HILVERSUM
TELEF. 4416 - POSTGIROREK. 8126 - ABBONNEMENTSPRIJS f 8,50 PER JAAR, f 4,50 PER HALFJAAR

In 1947 werden veel talentvolle Pinoké-spelers geselecteerd voor het Amsterdamse elftal. Onder hen Paul Bon, Rob Cavallini, (1e en 2e staand van links) en P. van der Wilk (zittend tweede van links).

HOCKEY SPORT

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE KONINKLIJKE

NEDERLANDSCHE HOCKEY BOND

Aanplaat „Bosland“

Deze foto is uit een vliegtuig genomen van de front zijden van Pinoké achter het Wageningenstadion te Amsterdam. In het midden het clubhuis. Op de achtergrond de sportbaan, daar achter de huizen langs de Postbaanweg.

HOOFDREDACTEUR: J. HOVEN, ROOSEVELTLAAN 216, AMSTERDAM-Z. - TELEFOON 27624
UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DRUKKERIJ DE MERCUUR, VAARTWEG 12a - HILVERSUM
TELEF. 400 - POSTGIROREK. 813 - ABONNEMENTSPRIJS f 8,50 PER JAAR, f 4,50 PER HALFJAAR

Luchtfoto op de cover van het nummer van 26 oktober 1950. Deze foto is in 1954 nogmaals gebruikt in een artikel over het 25 jarig bestaan van Pinoké. Zie ook hoofdstuk 5.1. op bladzijde 76.

NUMMER 1 / WEEKBLAD 19e JAARGANG

20 SEPTEMBER 1951

HOCKEY SPORT

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE KONINKLIJKE

NEDERLANDSCHE HOCKEY BOND

Pinoké (Amsterdam) belooft het doel der Bloemendaalers. Het geëijde spel toont aan dat de promotie-klassers zich uitstekend waarden.

HOOFDREDACTEUR: J. HOVEN, ROOSEVELTTLAAN 216, AMSTERDAM-Z. - TELEFOON 27624
UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DRUKKERIJ DE MERCUUR, VAARTWEG 43a - HILVERSUM
TELEF. 2044. - POSTGIROREK 8128 - ABONNEMENTSPRIJS f8,50 PER JAAR, f4,50 PER HALF JAAR

Pinoké tegen Bloemendaal, HockeySport 20 september 1951.

62. - 2001 Dames II.

Staannd v.l.n.r.: Stijn van Rosendaal (trainer), Michiel Hazen (trainer/coach), Sacha Bal, Anne-Claire Dijkstra (keeper), Jikke Omloo, Monique Lageweg, Quirine Bordes en Carlijn Voermans (captain).
 Gehurkt v.l.n.r.: Marijn ten Berg, Pauline Mathei, Nathalie Peleg, Kim Verlegh (vice-captain), Yannick van Balen, Tamar Gans, Sophie Flohil en Anne-Marie Remmers.
 Zittend vooraan v.l.n.r.: Nanke Ritsema van Eck, Roos Marck en Aukje van den Hoeven.

26

hockeysport

WEEKBLAD 40e JAARGANG 9 FEBRUARI 1973

OFFICIEEL ORGAAN VAN
DE KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE
HOCKEY BOND

HockeySport van 9 februari 1973. Hier is het allemaal begonnen voor ons erelid Max Koops. Hij zit tweede van rechts, achteraan. Dit betreft een cursus waar ook de latere Pinoké-coach Lex Mulder aanwezig was (links met baard).

63. - 2001 Dames I.

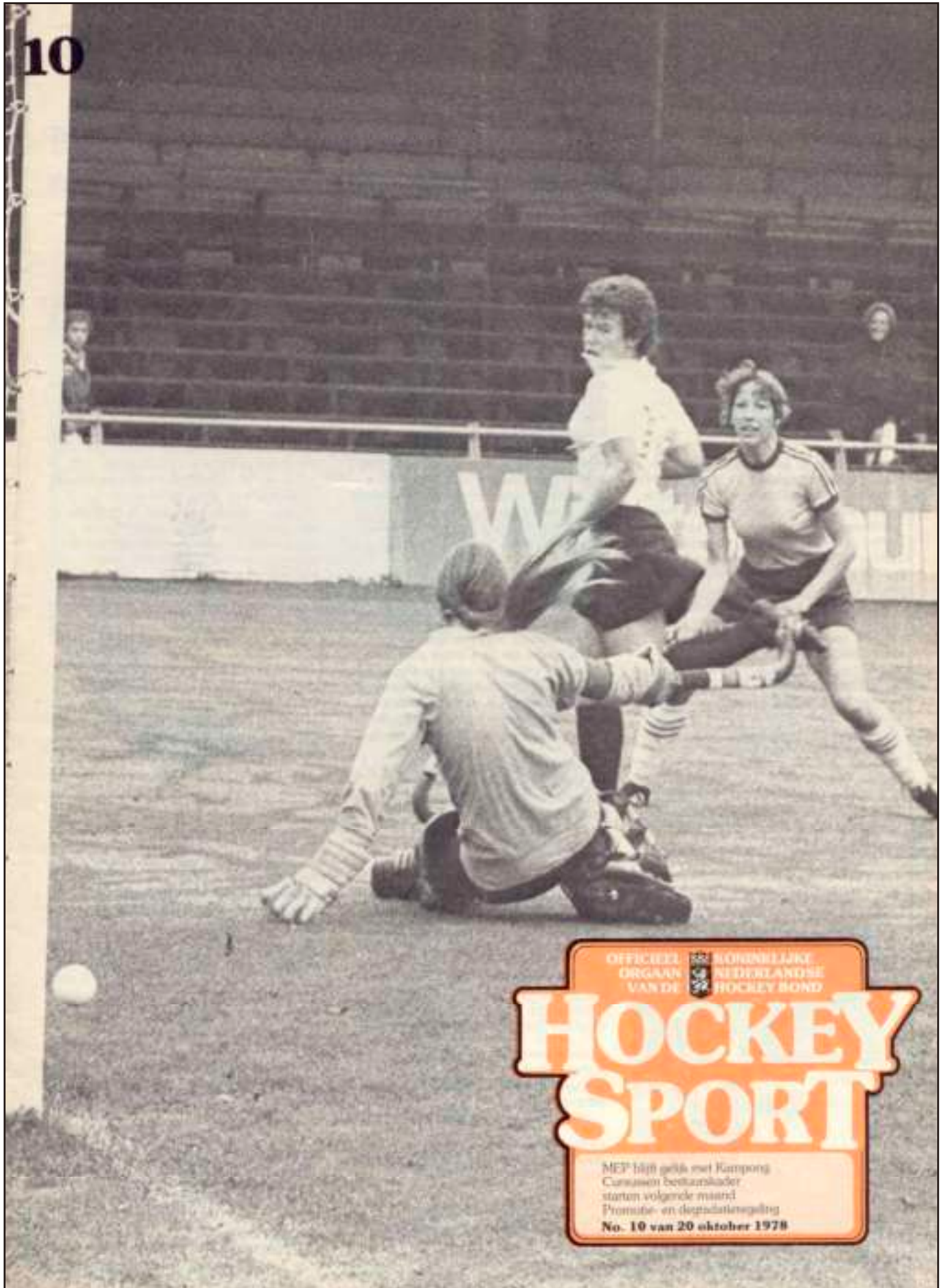

Staan v.l.n.r: Mariëtte Beukers, Joanna Immenee (fysio), Eva Weijmar Schults, Miente Gast (manager), Juliëtte Plantenga, Hans Doornekamp (looptrainer), Marjolijn Bianchi, Noortje Temmerman, Anita Coronel, Frederike Brons, Machteld de Groot, Merijn Verboom, Maarten de Gruiter (assistent trainer) en Myrte Blekman.

Gekniel v.l.n.r: Baukje Heemskerk, Marjolein van der Sommen, Juliëtte van der Eerden, Kim Verlegh, Emmelien Spek, Marlies Mulder, Charlotte ter Haar en Carien Wernsen.

Op de foto ontbreekt assistent trainer Stijn van Rosendaal.

De dames van Pinoké promoveerden eerder dan de heren naar het hoogste niveau, de westelijke eerste klasse. Dan is de kans ook groter dat je op de voorkant van de HockeySport komt. Op deze foto keepster Marlieke Oltmans en Amsterdam-speelster Marjolijn Bianchi. Zij werd later nog coach van Pinoké (blz 258).

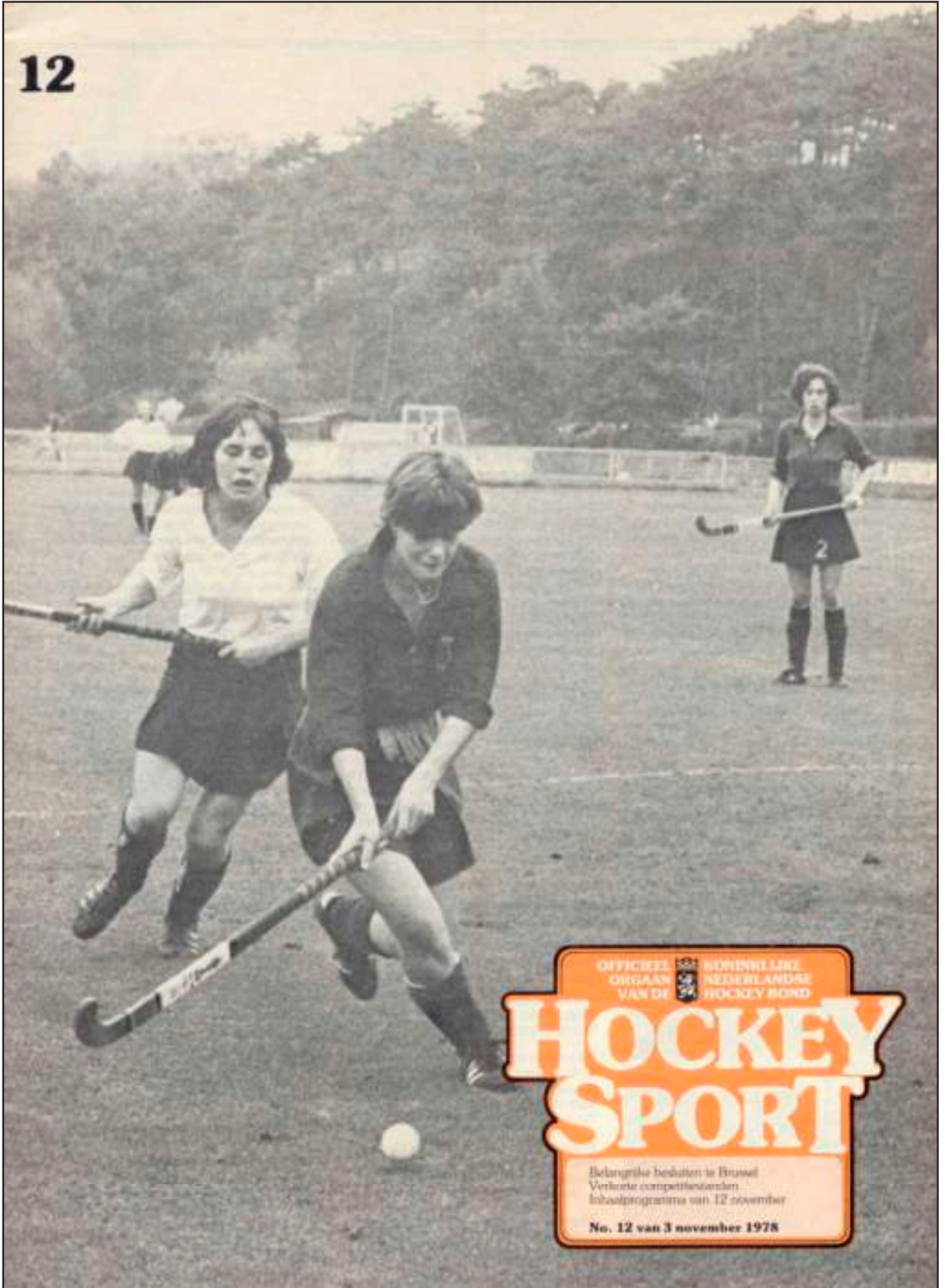
64. - 2001, Heren I bij de aanvang van het tweede hoofdklasse seizoen van deze groep.

Staan v.l.n.r.: assistent Wilbert Hartman, Danny Bree, Jasper de Gier, Wouter Damman, Stijn Rohof, Maarten Burgers, Bart Holla, Jeroen Koops, Joppe Hovius, Jan Willem Roest, Mathijs van Weerd, assistent Bartel Berkhout en trainer coach Gerold Hoeben.

Gekniel v.l.n.r.: Floris Loeff, Benjamin van Kessel, Roderick Verkleij, Kees-Jan Bordes, Frank Rutgers, Stijn Bult, Pieter Bas Bruggink en Jesse Mahieu.

12

De uitwedstrijd van dames 1 tegen H.C.K.Z.. In het witte shirt Helma van Daalen van Pinoké.

**65. - 2001, Jong Oranje met een
hoog Pinoké gehalte.**

Jong Oranje ging in het najaar van 2001 naar het WK in Hobart Australië. Coach was onze Pieter Offerman (staand derde van links) die als video assistent onze Bartel Berkhout (staand tweede van rechts) mee nam. Daarnaast gingen drie spelers van Pinoké mee: Jeroen Koops (staand 7e van links), Mathijs van Weerd (staand 8e van links) en Floris Loeff (geknield uiterst rechts).

16

MET OFFICIELE
NEDERLANDSE
VAN DE

KONINKLIJKE
NEDERLANDSE
HOCKEY BOND

HOCKEY SPORT

Bestuur haalt groot steun op
buitengewone ledenvergadering
Eerste nederlaag dames Amsterdam
Bondsreglement Zaalhockey
No. 16 van 9 november 1979

De HockeySport van 9 november 1979. De uitwedstrijd tegen HGC. Wij herkennen van ver naar dichtbij: Ellen Asselbergs, Annelet Langeveld en Ellen Romeijn (het gezicht rechts).

**66. - 2002/2003, Heren XX wenst iedereen
een gelukkig nieuwjaar.**

De mannen in de bovenste rij v.l.n.r.: Roderik van Asdonk, Ralph Kusters, (nauwelijks zichtbaar), Harold van Asdonk, Jan Benes en Marc van Dongen.
De mannen vooraan v.l.n.r.: Sidney Hiele, Martijn Hofste en Mark Harinck.
De namen van de dames zijn ons niet doorgegeven en er ontbreken een aantal namen als we goed tellen. Dit elftal is inmiddels heren 12 geworden, onder aanvoering van Rien van Beemen, van wie wij ook de namen doorkregen.

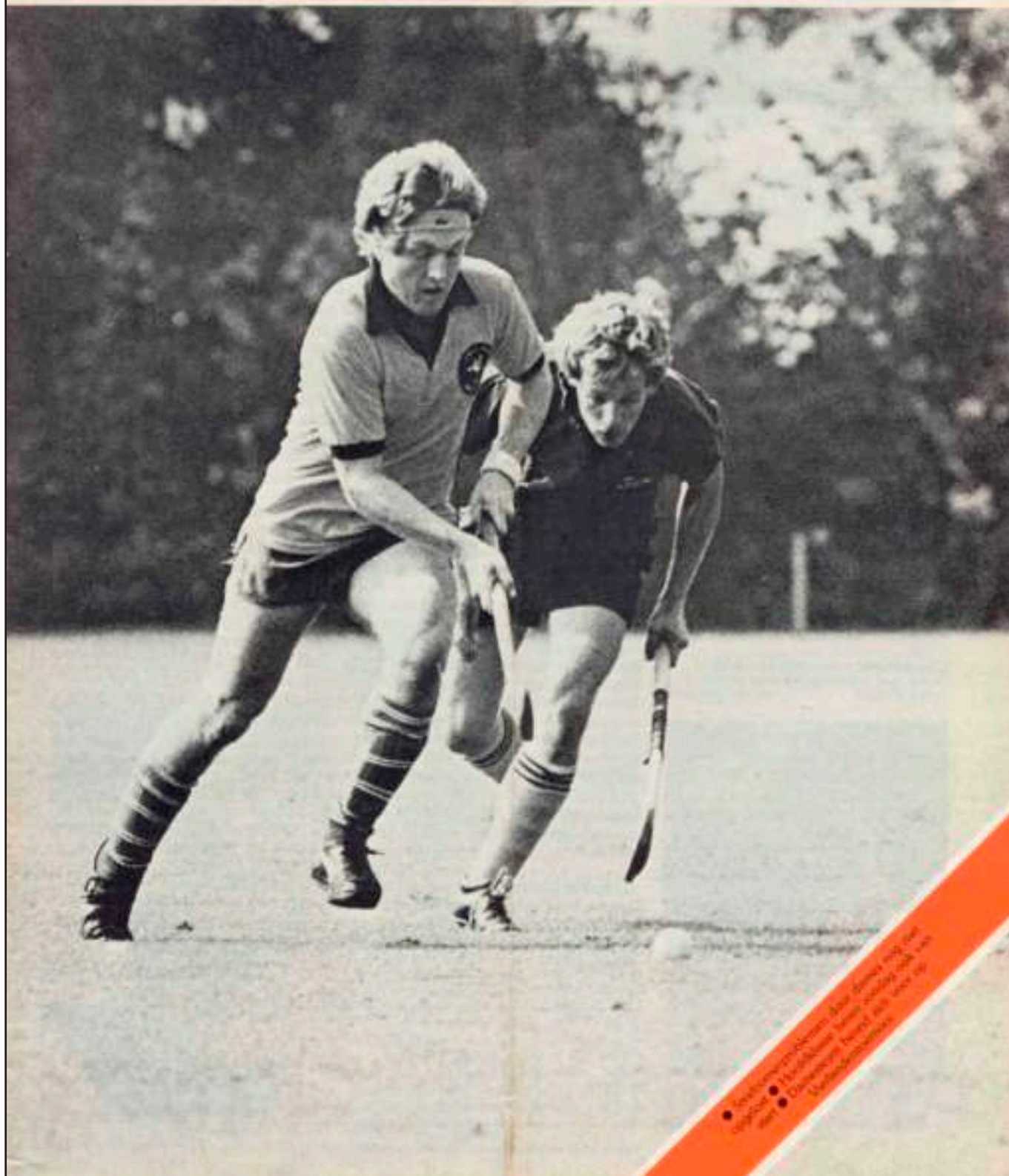
HOCKEYSport

5

WAARIN OPGENOMEN DE OFFICIËLE MEDEDELINGEN VAN DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE HOCKEY BOND

10 september 1982

• De Nederlandse Hockey Bond heeft een nieuwe logo ontworpen.
• De Nederlandse Hockey Bond heeft een nieuwe logo ontworpen.
• De Nederlandse Hockey Bond heeft een nieuwe logo ontworpen.

Esso Noordhoff op de cover van de HockeySport van 10 september 1982.

67. - 2001, Veteranen B.

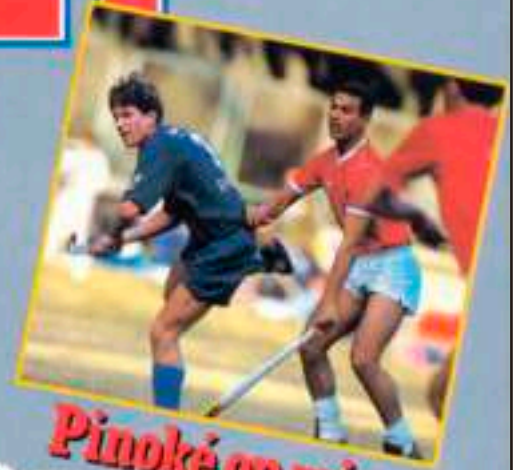
Staannd v.l.n.r.: Dolf van den Bos, Charley Dams, Beniamino Fiorito, Jochem Puttman, Bonno Mijnlieff, Joost Wiggelendam, Max de Bruin en Jaap van Willigenburg.

Geknieeld v.l.n.r.: Luc Dings, Kempe Kruisbrink, Juun van Burk, Paul van der Heijden, Francisco Smeur en Mark Wilmink.

HOCKEY MAGAZINE

NR. 2 FEBRUARI 1990
LOSSE NUMMERS 7,50

UITGAVE VAN DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE HOCKEY BOND

Pinoké op reis
HOCKEY LIKE AN
EGYPTIAN

Alles over het
EK zaal hockey

Jorritsma mist spits
ORANJE GETEST OP INDIRA
GANDHI TOERNOOI

Pinoké was ook de eerste club die met een kameel op de voorkant van de Hockey Magazine kwam. Roelant Oltmans heeft later als coach van de Oranje dames ook op deze manier op de cover van Hockey Magazine gestaan.

68. - 2001, Dames II.

De twee die met hun hoofd tegen het net staan zijn v.l.n.r.: Jet Berkhout (manager) en Rosita Klaver.

Staan v.l.n.r.: Stijn van Rosendaal (trainer/coach), Emma Dekker, Aukje van den Hoeven, Wietske van Zoest, Robine Rischen, Yannick van Balen, Noortje Temmerman, Marijn ten Berg en Peike Pleijzier.

Gekniel v.l.n.r.: Carlijn Voermans, Anne Claire Dijkstra, Nathalie Peleg, Quirine Bordes en Sophie Flohil.

Uitgave van de KNHB
Verschijnt 28 maal dit seizoen, nr. 7 15 oktober 1999

hockey

magazine

- **Zaterdag a.s.**
Toppers van toen
bij jarig Victoria
- **Interview**
Taeke Taekema
wacht op zijn kans
- **Nieuw spel ontdekt**
Heineken FIVE-a-SIDE

Hilversum

keihard onderuit in slotminuut

Dames 1 uit tegen Hilversum (15 oktober 1999).

**69. - Hetzij Heren XV uit 1996/97 of
Heren XIV uit 1997/98.**

Staannd v.l.n.r.: Martijn, Thijs, Mark, Stef, Guido, Onno en Gijs.
Geknielnd v.l.n.r.: Remko Hol, Vincent, Christian (?), Bas, Arne, Romke,
Derk en Pim.

hockey

Uitgave van de KNHB
Verschijnt 28 maal dit seizoen, nr. 10 12 november 1999

magazine

- Zondag a.s.
Vuurproef voor Amsterdam
- Toekomst van het hockey
Overgangsklasse op zaterdag?

Kampong

glipt langs weifelend Pinoké

Dames 1 uit tegen Kampong (12 november 1999). De Canadese Tara Jelly namens Pinoké.

teams **V**an toen

70. - 2003, Dames VIII kampioen.

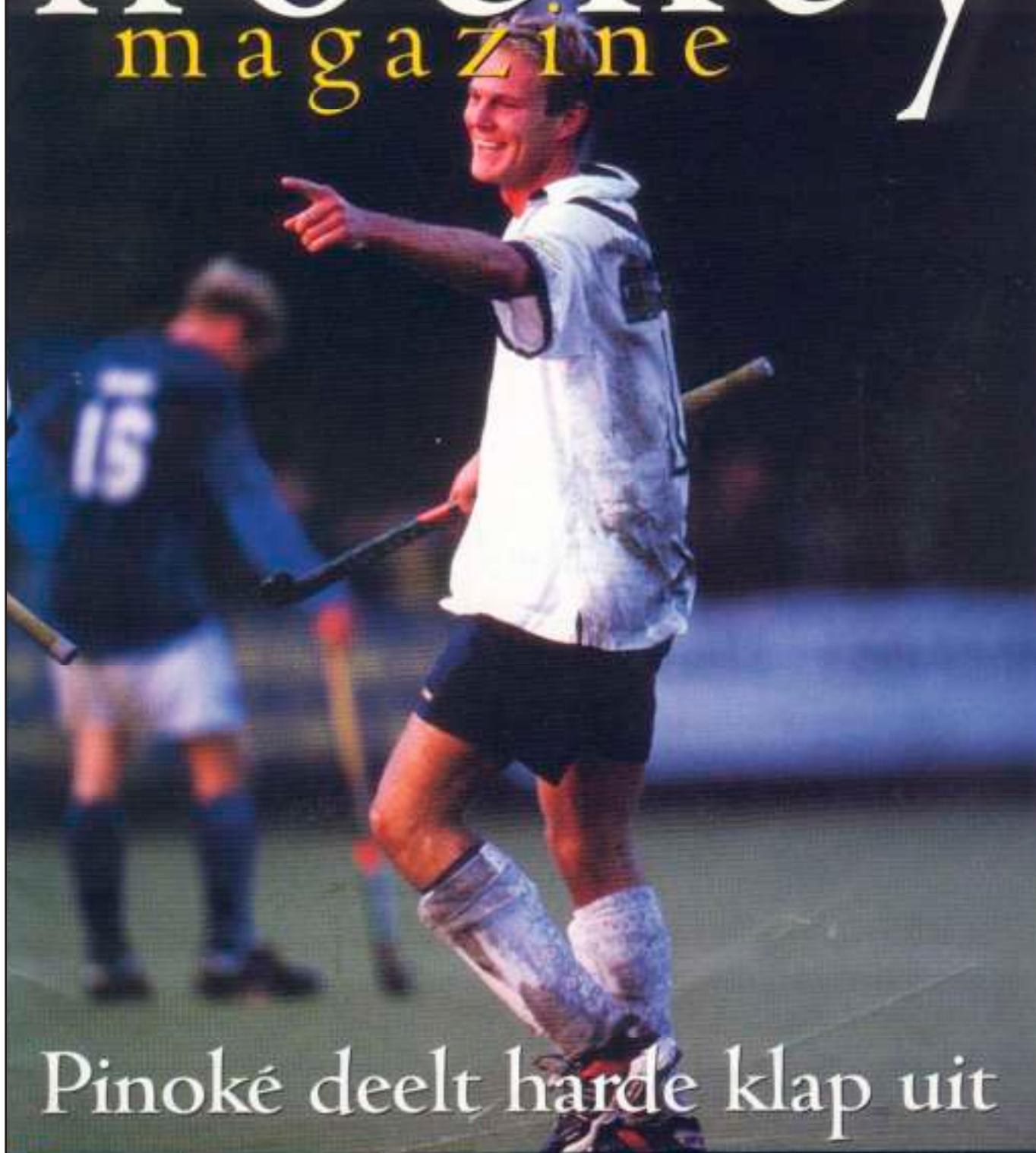
Maar de namen weten we niet. Graag informatie (dolf@planet.nl).

hockey

magazine

Uitgave van de KNHB
Verschijnt 26 maal dit seizoen, nr. 6 10 november 2000

KNHB-homepage:
www.knhb.nl

Pinoké deelt harde klap uit

Het grote afscheid: 4 • Rabobank Competitie dames: 5 • Rabobank Competitie heren: 10 • Afzakkertje voor Wibo Wijzenbeek: 12
Aniek van Hees is Tyrug: 14 • Young Stars: 17 • Overgangsklasse: 22 • 1e klasse: 26 • 2e klasse: 28 • Bedrijfshockey: 29 • Flitsen: 34

Heren 1 uit tegen Kampong (10 november 2000).

71. - 2003, Dames X.

De namen met de klok mee vanaf 13.00 uur zijn:
Jessica Nagtegaal, Merel Dirkzwager, Miriam Otto, Roosmarijn van
de Werf, Channah Blocq, Charlotte van Tongeren, Emily Rakhorst,
Hille van Dijk, Deborah Gibling, Jennifer Landolt, Simone Schopman
en Bernardijn Maaskant.

hockey

magazine

Uitgave van de KNHB
Verschijnt 26 maal dit seizoen, nr. 15 - 9 maart 2001

KNHB-Homepage:
www.knib.nl

R'dam in degradatienudd

Zondag a.s. 4 • Rabobank Competitie Dames 6 • Uitslagen 9 • Rabobank Competitie Heren 10 • Flitsen 13 • Overgangsklasse 14
Young Stars 17 • Jong Oranje 22 • Meningen 27 • Interview Van den Heuvel 30 • Bedrijfhockey 33 • Prikbord 34

Heren 1 uit tegen Rotterdam (15 maart 2001).

hockey

magazine

Uitgave van de KNHB
Verschijnt 26 maal dit seizoen, nr. 10 - 30 maart 2011

KNHB-homepage:
www.knhb.nl

Groningens teloorgang

Zondag a.a. Veerdaan-Erffers 4 • Rabobank Competitie Dames 6 • Rabobank Competitie Heren 10 • Tien toekomstige toppers 12
Young Stars 17 • Overgangsklasse 21 • Topscorers 24 • Flitsen 25 • 1e Klasse 26 • 2e Klasse 28 • Bedrijfs hockey 31 • Prikbord 34

Baukje Heemskerk tegen Groningen, maart 2001.

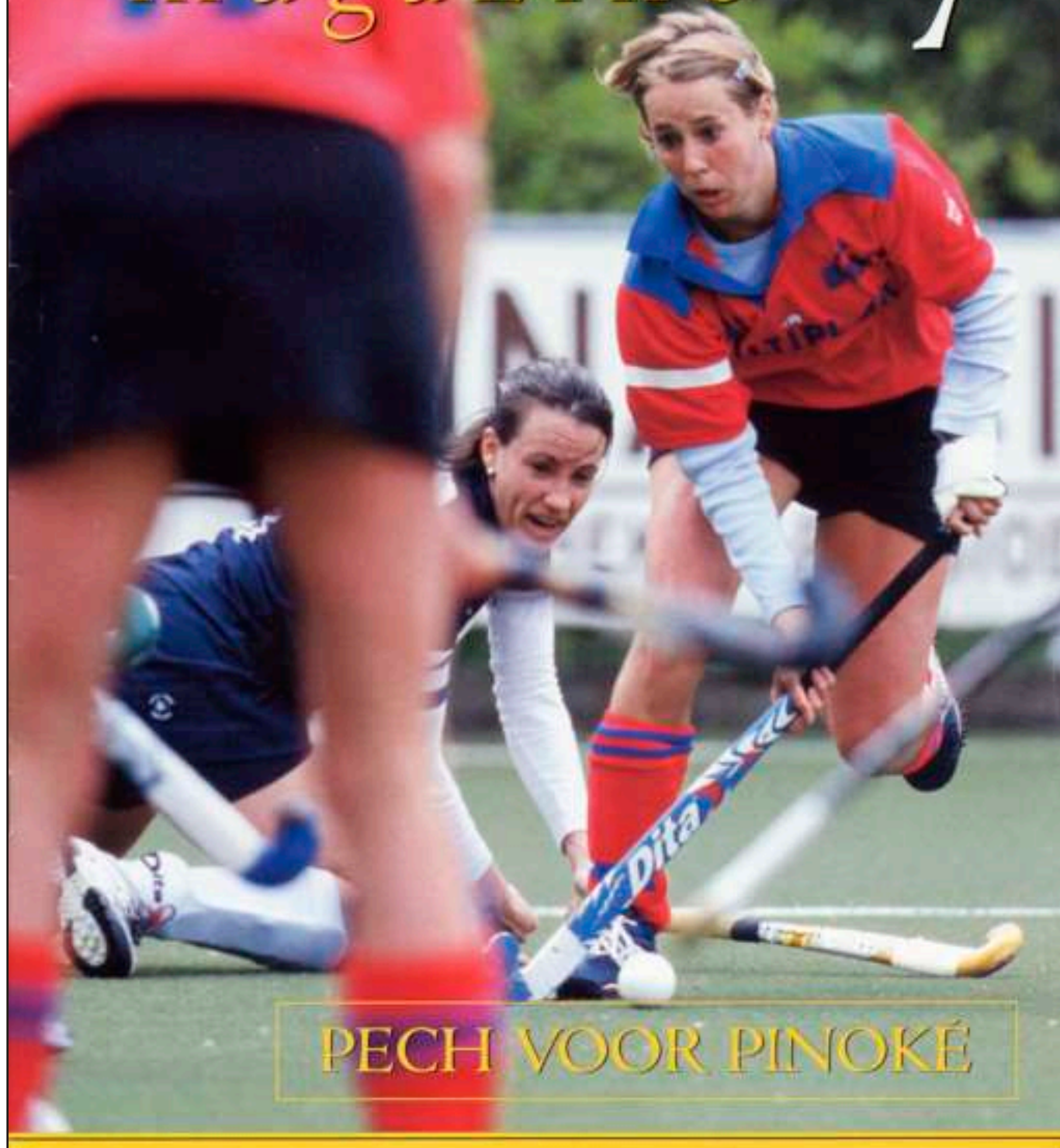
hockey

magazine

Uitgave van de KNHB
Verschijnt 26 maal dit seizoen, nr. 20, 19 april 2002

KNHB-homepage:
www.knhb.nl

PECH VOOR PINOKÉ

Thuis tegen HGC april 2002. Frederike Brons gepasseerd door haar vriendin Nicoline van der Koogh.

Weliswaar niet op de cover maar wel als hoofdartikel over twee pagina's in maart 2003.
De geest van Pinoké werd prima gevangen in tekst en beeld.

Bij een club van echte werkers blijft iedereen gewoon zichzelf

'We zijn het vuilnisvat van het Amsterdamse Bos.' Aldus Benjamin van Kessel, met een knipoog en gevoel voor realisme, na de moeizame 2-1 overwinning op het puntloze Hattem. Bij Pinoké weten de spelers wel wat hun plaats is in de Nederlandse hockeywereld. Voor de meesten zijn er veel belangrijker dingen in het leven dan tophockey.

Tekst: Jan Balk Foto's: Jeroen van Bergen

Veel spelers van Pinoké combineren tophockey met een volle baan. Keeper Bart Hölta is bedrijfsleider van Café Terbrugge, Joppe Hovius gaat door het leven als arts, Kees Jan Bordes verdient zijn geld als accountant/administratie-consulent, Frank Rutgers werkt voor de ING-bank, bij Bart van der Meer staat er Trade Marketeer op zijn kaartje en Danny Bree is van beroep accountmanager. De oudere spelers dromen niet van een mooie loopbaan in Oranje. Die tijd hebben ze gehad. Bree: 'Ik wil met leuke jongens op een plezierige manier hockeyen. Dat kan bij Pinoké. Het amateurisme heeft zijn charme. Bij Pinoké kan iedereen zichzelf zijn. Als we met een dictator als coach vier keer per week moesten trainen, zouden de oudere jongens gillend weglopen.' Bij Pinoké betalen de spelers zelf hun contributie. Dat is opvallend tegenwoordig. Aanvoerder Joppe Hovius: 'Wij vinden het geen probleem. Al hebben we twee jaar geleden wel het bestuur gevraagd om de randvoorwaarden goed te regelen. Zoals maaltijden na de training en genoeg ballen en zo. Dat is sindsdien allemaal veel beter geworden. Daar heeft Gerold Hoeben een groot aandeel in gehad.' Hoeben lijkt het nog wel naar zijn zin te hebben. 'Het is een mooie, echte club. De spelers doen veel zelf. Met de beperkte middelen die ze hebben doet Pinoké het hartstikke goed.' Maar het amateurisme heeft ook zijn mindere kanten. 'Je ziet veel clubs in de hoofdklasse grote investeringen doen om in de top mee te draaien. Pinoké doet dat niet. Ik vind dat je als club altijd naar het hoogste moet streven. Naar een landstitel.' Hoeben weet nog niet of hij volgend seizoen doorgaat bij Pinoké. Voor Pinoké is een plek bij de eerste vier niet het streven. Veel spelers hebben wel wat anders aan hun hoofd. Zo ook de binnenkort vader wordende Frank Rutgers. 'Wij zijn een werkende ploeg in plaats van een studerend team. Spelers slaan soms een

training over omdat ze moeten werken. Dat is bij ons een gegeven. Vroeger als student was een training voor mij heel belangrijk. Belangrijker dan een college bijvoorbeeld. Nu liggen de prioriteiten anders.' Vooral nog lijkt Pinoké zich ondanks de beperkte middelen te handhaven op het hoogste niveau. Maar de marge met de gevarenzone is slechts zes punten. En het puntloze Hattem deed afgelopen zondag niet onder voor Pinoké. De ploeg van André Geers, die het aan het eind van het seizoen voor gezien houdt, zit in de bekende hoek waar de klappen vallen en hielp de meest simpele kansen om zeep. Tot overmaat van

**Danny Bree:
'Pinoké is een grote club
en het eerste team is
niet het belangrijkste
deel van de vereniging'**

ramp werd er ook nog een goal van Erik Damman afgekeurd omdat hij de verdiger zou hebben gehinderd. Geers: 'Op cruciale momenten lieten we het afweten. Het gebrek aan zelfvertrouwen is enorm. Bart de Vries laat op de training de keeper alle hoeken van de goal zien. Maar in de wedstrijd gaat het mis.' Routinier Fokke-Jan Middendorp heeft in de winterstop een punt achter zijn sportloopbaan gezet. De 38-jarige zit tegenwoordig als assistent-coach langs de lijn. 'Door mijn leeftijd moest ik er steeds meer voor laten. Dat was niet meer op te brengen. En je moet eerlijk naar jezelf zijn. Ik kan niet meer zo veel brengen als ik zou willen.' De één jaar oudere Peter Kooke houdt dapper vol en stond tegen Pinoké weer als laatste man in de basis. Al met al is Hattem ook een club die wel-

lig middelen heeft. De hekkensluiter lijkt het niet te gaan redden op het hoogste niveau. Pinoké dus vooralsnog wel. Maar een kandidaat voor de play-offs zullen de Amsterdammers niet worden. Van Kessel: 'Het is een kwaliteitsverhaal. Als je in de top wilt meedraaien, heb je een paar echte topspelers nodig en dus geld. Dan zou er binnen de vereniging iets structureel moeten veranderen.' 'Ik denk dat het niet de ambitie is van de club om kampioen te worden', vult Bree aan. 'Pinoké is een grote club en het eerste team is niet het belangrijkste van de vereniging.' Naast de werkende kern van het elftal, beschikt Pinoké ook over een paar studenten. Het zeventienjarige talent Omer Meijer is zelfs nog maar scholier en doet binnenkort eindexamen. Ook de linksachter kan zich vinden in de topsportbenadering van zijn club. 'Ik heb er zelf nog niet zo veel last van dat ik contributie moet betalen. Mijn moeder geeft training op de club en mijn contributie wordt van haar salaris afgetrokken. Maar ook als een andere club mij zou willen betalen om te komen spelen, zou ik daar vriendelijk voor bedanken. Ik ben op mijn achtste begonnen op Pinoké, mijn ouders hebben er gespeeld. Dat clubgevoel is speciaal. Ik heb hier alles meegemaakt en wil graag wat teruggeven. En dat de oudere spelers soms een training overslaan, vind ik geen probleem. Door hun ervaring leer ik juist heel veel van ze.' Zo heeft Pinoké een mooie mix tussen routine en jeugd. En coach Hoeben kan daar tot nu toe een aardig geheel van maken. 'Het is een fantastische groep met verschillende culturen. De spelers komen uit 't Gooi, Brabant, het Oosten en Amsterdam.' Ook al is de formatie van Hoeben nog lang niet veilig, het staat buiten kijf dat ze het gezien de beperkte middelen aardig doen. Maar landskampioen zal Pinoké nooit worden. En dat vinden ze helemaal niet erg in het Amsterdamse Bos.

**72. - 2003 Dames Veteranen A kampioen
in de westelijke hoofdklasse.**

Staand v.l.n.r.: Bianca Lieverloo, Micheline van der Hulst, Judith Veenman, Hanneke Smelt, Willemijn Straal, Helma van Daalen, Ingrid Breedveld en Alexandra Wijs.

Gekniel v.l.n.r.: Tanja Bos, Fransje Bijnen, Marianne Tulp, Ingrid Henderiksen en Agnes Otten.

13. De Tijdsbalk van 75 jaar clubhistorie (en Oranje).

Als hulpmiddel bij de structurering van dit boek hebben we een tijdschema gemaakt waarop alle belangrijke en mindere belangrijke gebeurtenissen van onze club zijn genoteerd. De lijst is heel lang en zeker nog niet compleet. Dat is zo'n lijst natuurlijk nooit. De informatie die we terugvonden is verwerkt. Maar er zijn ook veel dingen gebeurd waarover we niets hebben terug gevonden. Het oorspronkelijke schema bedraagt 36 bladzijden en is dus te lang om in het boek te verwerken.

De belangrijkste data zijn:

	1926	Start van de hockeyclub O.K. in de Noordhollandse bond.
26 mei	1928	De Oranje heren winnen zilver op de Olympische Spelen Amsterdam.
		
23 januari	1929	Officiële oprichting van O.K.
29 april	1932	Officiële oprichting van Pinokkio.
05 september	1941	Na een coup poging van NSB-ers zeggen 138 van de 144 leden van Pinokkio hun lidmaatschap op.
01 september	1945	O.K. en het vooroorlogse Pinokkio fuseren en krijgen de naam Pinoké.
Seizoen	1967/1968	Standaardteams en reserveteams worden voor het eerst ondergebracht in gescheiden competities.
04 september	1971	Pinoké opent haar eigen clubhuis.
14 oktober	1972	Toon Bovenlander wordt benoemd tot erevoorzitter.
02 september	1973	De Nederlandse heren worden in Amstelveen voor de eerste keer wereldkampioen.
Seizoen	1973/1974	Invoering van de heren hoofdklasse.
23 maart	1974	Het Nederlands dameselftal wordt in Mandelieu (Frankrijk) voor het eerst wereldkampioen.
12 mei	1974	Dames 1 promoveert voor het eerst naar het hoogste niveau, de westelijke eerste klasse (zie ook bladzijde 190).

27 mei	1977	Dames 1 wordt op doelsaldo tweede van Nederland achter Were Di (zie ook bladzijde 193).
30 april	1978	Heren 1 verliest, na een ten onrechte goedgekeurd "zijnet doelpunt", een beslissingwedstrijd van Gooise en promoveert niet naar de 1e klasse (zie ook bladzijde 195).
24 september	1978	De Nederlandse dames worden in Madrid voor de tweede keer wereldkampioen.
23 januari	1979	Pinoké bestaat 50 jaar en de Zilverlingen worden opgericht. Dit zijn leden die 25 jaar of langer lid zijn.
Seizoen	1981/1982	Ook voor de dames start een landelijke hoofdklasse.
16 januari	1981	De Nederlandse heren winnen in Karachi (Pakistan) voor de eerste keer de Champions Trophy.
13 juni	1982	De Nederlandse heren winnen in Amstelveen voor de tweede keer de Champions Trophy.
M.i.v. seizoen	1982/1983	Handstop is niet meer toegestaan.
		
23 april	1983	De Nederlandse dames worden in Kuala Lumpur (Maleisië) voor de derde keer wereldkampioen.
27 augustus	1983	De Nederlandse heren worden in Amstelveen voor de eerste keer Europees kampioen.
13 mei	1984	De Oranje dames worden in Lille Europees kampioen.
10 augustus	1984	De Nederlandse dames worden in Los Angeles voor de eerste keer Olympisch kampioen.
30 november	1985	Opening van het eerste kunstgrasveld op Pinoké.
24 augustus	1986	De Nederlandse dames worden in Amstelveen voor de vierde keer wereldkampioen.
24 mei	1987	Heren 1 promoveert voor het eerst naar de hoofdklasse (zie bladzijde 211).
30 augustus	1987	De Nederlandse heren worden in Moskou voor de tweede keer Europees kampioen.
27 juni	1987	De Nederlandse dames winnen in Amstelveen voor de eerste keer de Champions Trophy .
13 september	1987	De Oranje dames worden in London voor de 2e keer Europees kampioen.
30 april	1989	Dames 1 promoveert ook naar de hoofdklasse.
23 februari	1990	De Nederlandse heren worden in Lahore (Pakistan) voor de tweede keer wereldkampioen.

13 mei	1990	Het Nederlands dames elftal wordt in Sydney voor de vijfde keer wereldkampioen.
03 oktober	1990	De ALV van Pinoké stemt in met de aanleg van een tweede (zand ingestrooid) kunstgrasveld op veld 16.
Mei	1991	Heren 1 degradeert uit de hoofdklasse.
09 mei	1991	Pinoké heeft 900 leden.
07 september	1991	Viering van het 20-jarig bestaan van het clubhuis.
29 september	1991	Een voorstel voor een nieuw tenue wordt weggestemd in een ledenvergadering. Zie ook september 1994.
25 april	1992	Mega Feest ten behoeve van het 2e kunstgras.
10 mei	1992	Heren 1 promoveert voor de tweede keer naar de hoofdklasse. Na gelijk doelsaldo op basis van onderling resultaat.
September	1992	Ingebruikname 2e kunstgrasveld (zand ingestrooid).
Seizoen	1992/1993	De strafcorner moet voortaan eerst buiten de cirkel (en nog steeds volledig dood) worden gestopt. Als antwoord op deze belemmering wordt de sleeppush geperfectioneerd door o.a. Taco van den Honert.

28 februari	1993	Albert Berkhoff viert zijn 70e verjaardag (1-3-1923).
Mei	1994	Heren 2 wordt landskampioen bij de reserveteams.
September	1994	Pinoké dames gaan in dezelfde shirts spelen als de heren. De kousen worden wit voor zowel dames als heren.
02 januari	1995	Pinoké heeft meer dan 1000 leden.
Mei	1995	Heren veteranen A landskampioen en heren 2 (foto) ook. De teamfoto van heren Veteranen staat op bladzijde 236. Kijk voor meer informatie over heren 2 op bladzijde 234.

15+16 april	1995	Pinoké organiseert het 40e Steekneuzentoernooi.
Mei	1995	In de heren hoofdklasse worden voor de eerste keer play offs gespeeld.
Juni	1995	Meisjes B1 wordt landskampioen (zie bladzijde 275).
25 juni	1995	De Nederlandse dames worden in Amstelveen voor de derde keer Europees kampioen.
26 november	1995	Opening van de uitbreiding van het clubhuis en heren 1 tegen Tilburg is live te zien op Filmnet.
19 mei	1996	Heren 2 wordt voor de derde keer in successie landskampioen bij de reserveteams.
2 augustus	1996	De Nederlandse heren worden in Atlanta voor de eerste keer Olympisch kampioen.
20 april	1997	Dames 1 promoveert voor de tweede keer naar de hoofdklasse.
September	1997	Heren 1 gaat zijn thuiswedstrijden spelen op het waterveld in het Wagener stadion.
22 maart	1998	Heren 1 degradeert op doelsaldo uit de hoofdklasse.
16 mei	1998	Pinoké organiseert het eerste C-kamp.
31 mei	1998	De Nederlandse dames worden op het WK in Utrecht tweede achter Australië.
01 juni	1998	De heren worden voor de derde keer wereldkampioen.
08 november	1998	De Nederlandse heren winnen in Lahore (Pakistan) voor de derde keer de Champions Trophy.
22 november	1998	Heren I speelt zijn eerste wedstrijd op het eigen waterveld.

23 januari	1999	Officiële opening van het eerste waterveld op veld 17.
18 maart	1999	Het archief van Pinoké is uit het stookhok verdwenen.
Juni	1999	Max Koops wordt lid van verdienste van de KNHB.
29 augustus	1999	De Nederlandse dames worden in Keulen voor de vierde keer Europees kampioen.
September	1999	Invoering van de Argentijnse backhand.
22 november	1999	Pinoké heeft 1400 leden.
09 april	2000	Heren 1 promoveert voor de derde keer naar de hoofdklasse.
13 april	2000	www.pinoke.nl gaat online.

- 3 juni** **2000** De Nederlandse dames winnen in Amstelveen voor de tweede keer de Champions Trophy.
- 4 juni** **2000** De Nederlandse heren winnen in Amstelveen voor de vierde keer de Champions Trophy.
- September** **2000** Onopgemerkt door Pinoké bobo's is Lianne de Roever na Jo Jurissen en Marlieke Oltmans de derde Pinoké keepster in Oranje.

- 30 september** **2000** De Nederlandse heren worden in Sydney voor de tweede keer in successie Olympisch kampioen.
- 10 juni** **2001** Jongens C1 wordt derde van Nederland (zie bladzijde 282).
- 29 juni** **2001** Meisjes B1 wordt vice kampioen van Nederland (zie ook bladzijde 279).
- 8 september** **2002** De Nederlandse heren winnen in Keulen voor de vijfde keer de Champions Trophy.
- 20 november** **2002** Ingebruikname van het derde en vierde (zand ingestrooide) kunstgrasveld.

- 01 juni** **2003** Heren 2 voor de 4e keer in de geschiedenis landskampioen.

23 januari 2004

20 mei 2004

Pinoké viert haar 75-ste verjaardag.

In het kader van het 15e lustrum wordt de eerste Teams van Toen dag georganiseerd. Voor foto's zie bladzijde 107. Erelid André de Goederen wordt gehuldigd voor zijn 50-jarige lidmaatschap. Ook Constant Constandse is reeds 50 jaar lid. Hij is het langst spelende lid.

5 juni 2004

Heren 2 wordt voor de tweede keer achter elkaar Nederlands kampioen. De vijfde keer in totaal.

Foto © Willem Vernes

24 augustus 2004

De Nederlandse heren winnen in Amstelveen voor zesde keer de Champions Trophy.

13 september 2004

De Nederlandse dames worden in Barcelona voor de vijfde keer Europees kampioen.

13 juni 2004

Meisjes C1 wordt vice kampioen van Nederland. (zie bladzijde 281).

september 2004

27 november 2004

eind november 2004

Voor het clubhuis ligt een nieuw semi waterveld.

Lustrumgala in de zalen van Artis (zie bladzijde 120).

Pinoké heeft 1815 leden, verdeeld over 53 teams.

Zeven leden komen naar de algemene ledenvergadering.

28 december 2004

Jeroen Koops en Benjamin van Kessel worden uitgenodigd voor de selectie van het Nederlands elftal.

26 januari 2005

Jeroen Koops en Benjamin van Kessel debuteren voor Oranje tegen China (7-3 winst).

Benjamin van Kessel

Jeroen Koops

28 januari 2005

Jeroen Koops scoort zijn eerste Oranje goal.

23 april 2005

Lancering van het boek dat u momenteel leest.

HOOFDSTUK

14. Erevoorzitters, ereleden en leden van verdienste.

Erevoorzitters, ereleden en leden van verdienste zijn voor de meeste leden niet veel meer dan namen op een bord dat in het clubhuis hangt. Maar veel namen worden wel bekend als er gezichten aan verbonden worden. We laten u in dit hoofdstuk de namen en foto's zien (voor zover beschikbaar) en de verhalen die bij deze belangrijke Pinoké-leden horen.

Helaas is niet van iedereen evenveel bekend. We hebben ons vooral moeten baseren op necrologieën en mondelinge overlevering. Als we incompleet zijn komt dat door gebrek aan bronnen. Aanvullingen op de informatie in dit hoofdstuk wordt zeer geapprecieerd. U kunt mailen naar:

Dolf van den Bos
(dolf@planet.nl) of
gebruik de gewone post:
C. van Clevelaan 23,
1181 BG Amstelveen.

Max Koops is inmiddels erelid geworden.

14.1 Erevoorzitters.

Pinoké kent in zijn bestaan twee erevoorzitters.

Ko Brandsma († 1985)

Ko werd ook wel Koop genoemd. Hij was de eerste voorzitter van Pinoké vlak na de oorlog. De fusie is niet zonder horten of stoten tot stand gekomen. Maar Ko wist de O.K.- en Pinokkio-groep bij elkaar te houden. Ook voor de oorlog was Ko al zeer actief binnen de club.

Toon Bovenlander

Hij was de drijvende kracht achter de bouw van het clubhuis in 1971 en werd daarvoor op 14 oktober 1972 benoemd tot erevoorzitter. Er staan al veel foto's van Toon in dit boek maar we vonden er nog eentje in een oude doos. Hier overhandigt hij de Gouden Appelleerhand aan zijn eigen zoon, bij de annual Pinoké Awards in 1983.

Zijn taak van erevoorzitter neemt hij heel serieus. Er zijn veel korte notities en lange beschouwingen door hem verzonden aan clubfunctionarissen die scherp moesten worden gehouden.

14.2 Ereleden.

Jens de Hart

Werd kort na de oorlog lid en onderscheidde zich later vooral door de begeleiding van jeugdelftallen. Veel oud jeugdleden hebben goede herinneringen aan deze vrouw, die als begeleider altijd overal bij was toen dat nog niet zo vanzelfsprekend was als het nu. Jens was ook lang bestuurslid. Begin zeventiger jaren vertrok Jens na onenigheid over het te voeren beleid. Ze woont aan de Emmakade en overziet vanaf daar nog steeds de velden van haar Pinoké.

Cor Diepeveen († 2003)

In de beginjaren van het Steekneuzentoernooi was Cor de grote animator; zo ook van het Steekneuzenjeugdtoernooi. In 1963 werd in de oude R.A.I. het eerste grote zaal hockeytoernooi georganiseerd op zijn initiatief. Cor was op vele gebieden actief: voor de jeugd-afdeling, als penningmeester en als voorzitter. Hij omlijstte samen met Fred Kramer en At van der Maas na de wedstrijden menig borreluur in het Minerva Paviljoen (zie bladzijde 79).

Gerard Hinnen († 1987)

Hij vormde samen met Frans van der Lee een onafscheidelijk tweemanschap dat sinds de bouw van het clubhuis lange tijd de bar runde. Was ook coach van heren 1 en wist zijn team elke wedstrijd te motiveren door bij de koffie te verschijnen in het tenue van de tegenstander. Zijn vrouw Els heeft heel wat overhemden moeten verknippen. Het hoogtepunt was de uitwedstrijd tegen Alliance. Gerard deed de bar en Els deed de keuken. Dochter Judith sprong ook altijd bij waar ze kon. Gerard overleed in 1987 toen hij op weg van de club naar huis was. Hij mocht de promotie van heren 1 later dat seizoen helaas niet meemaken. Hij kon zo genieten van de corners van zijn zoon Erikjan.

Frans van der Lee

Op deze foto staat Frans met vriend en oud-voorzitter Peter de Weerd. Op die manier krijgt ook Peter nog op de plekje in dit boek, waar hij natuurlijk ook in thuis hoort. Over Frans is al heel veel gezegd. Maar dit erelidmaatschap is in feite een duo erelidmaatschap dat hij deelt met zijn vrouw Nita. Zij stierf op 29 april 1986. Ieder Pinoké-lid uit die tijd zal zich altijd de twee-éénheid achter de bar in het clubhuis herinneren. Nita altijd in de keukendeur en Frans achter de tap. Toen er nog geen clubhuis was, kon de jeugd voor de viering van het Sinterklaasfeest altijd terecht aan de Van den Boechorststraat. Toen dochter Yvonne al snel was weggekaapt door voorzitter André de Goederen, werd haar jongere zuster Trix lange tijd de meest begeerde vrouwelijke vrijgezel van Pinoké.

Albert Berkhoff († 13-12-2000)

Albert Berkhoff was Mister Pinoké. Altijd aanwezig en altijd bereid tot gevraagde of ongevraagde goede raad. De onderbond dreef op hem en liep met hem weg.

In de geschiedenis is er nooit zo'n karakteristiek en karaktervast persoon geweest als Albert. Hij nam meerdere malen afscheid om het wat rustiger aan te gaan doen. Wanneer de taken -volgens hem- niet naar behoren werden overgenomen, nam hij het roer weer over. Veel leden genoten van zijn vaste column Albert Journaal in de Steekneus. Hij leverde altijd op tijd zijn kopij aan.

Op maandag 11 december kwam het er niet van. Hij kon wegens ziekte geen Albert Journaal aanleveren. Twee dagen later leefde hij niet meer.

Wout Oltmans († 1992)

Vanaf begin zestiger jaren is de familie Oltmans actief op Pinoké. Wout en zijn vrouw Tet waren vooral actief voor de jeugd. In juni 1973 kreeg dit echtpaar de Pinoké prestatiebeker toegekend. Tet overleed te vroeg op 7 december 1976. Wout was de spelmaker van de scheidsrechters. Hij floot zelf alles wat los en vast zat, maar droeg ook er zorg voor dat Pinoké-leden hun arbitrageverplichtingen niet verzaakten. Daarnaast verzorgde hij jarenlang de verwerking van de wedstrijdformulieren. Hij controleerde alle formulieren zondagavond grondig op fouten. Daarmee bespaarde hij de club een klein kapitaal. Hij hield de standen bij en signaleerde op tijd welke teams een tandje bij moesten schakelen om degradatie te voorkomen. Er was nog geen internet, laat staan een standenmotor van de KNHB. Wout overleed in 1992, daags nadat bovenstaande foto werd gemaakt op zijn vakantieadres. Hij was op vakantie met zijn dochter, schoonzoon en kleinkinderen. Omdat het gezin Oltmans zo onlosmakelijk met de club is verbonden, plaatsen we ook een foto van de kinderen van Tet en Wout. V.l.n.r.: Marlieke, Sylvia en Roelant.

Edward James

Edward was al actief in het bestuur voordat het clubhuis werd gebouwd. Hij volgde Toon Bovenlander op als voorzitter. Als u kijkt naar de foto's van de bouw van het clubhuis (hoofdstuk 6) krijgt u de indruk dat u hier te maken heeft met de bouwvakker van Pinoké. Edward was een man van de klok. Bestuursvergaderingen duurden niet langer dan tot half elf 's avonds. Hij stapte op, klaar of niet klaar. Een unieke manier om effectief te vergaderen! Als speler was hij beroemd om zijn geweldige rushes langs de rechter zijlijn.

Marjan Icke

Ze speelde jarenlang in dames 1 en was daar letterlijk een rots in de branding. Samen met haar kleine zus Annemarie (Dirk) boekte zij veel successen. Ze zat in de zestiger jaren al in het bestuur en schuwde ook niet een specialistisch karwei als het vervaardigen van nieuwe statuten en een huishoudelijk reglement. Ze coachte en floot jeugdteams. Maar deed ook heel ondankbare klussen zoals de verkoop van kleding (die maar niet geleverd werd). Ze nam plaats in de eerste kunstgrascommissie in 1986. En toen het echt noodzakelijk was nam ze weer zitting in het bestuur in 2002. Dit keer als voorzitter. Wat heeft ze eigenlijk nog niet gedaan voor de club? Ze staat altijd klaar, altijd met een glimlach want ze houdt van mensen.

André de Goederen

Was in de jaren zestig 10 jaar bestuurslid waarvan 4 jaar voorzitter in het jongste bestuur dat Pinoké en waarschijnlijk de andere verenigingen in de K.N.H.B. kende. Daarna nog eens 5 jaar penningmeester in de jaren 1975-1980. Altijd beschikbaar voor functies binnen de club zoals penningmeester van de loterijcommissie voor het kunstgras in 1987. "Alles voor de club". Dus de prijzen voor niet betaalde loten vervielen aan de club. André is getrouwd met Yvonne van der Lee. Een perfect Pinoké huwelijk. Schoonvader Frans van der Lee vond het erg leuk dat zijn kleinzoon Diederik en kort geleden ook zijn broer Arthur de gelederen van Pinoké kwamen versterken.

Marlieke Oltmans

Was sinds begin zeventiger jaren betrouwbare sluitpost van dames I. Ze keepte principieel niet met een masker. Behalve voor bijstaande demonstratiefoto.

Marlieke is natuurlijk ook onlosmakelijk verbonden met de jeugdafdeling die ze in de voetsporen van haar moeder Tet met straffe hand regeert. Ze weet wat ze wil en wat verstandig is voor de club. Mede op haar initiatief werden activiteiten opgezet naast het reguliere hockeygebeuren. C- en D-kampen zijn niet meer weg te denken. Sixes is na twee jaar reeds een instituut. Ze heeft zo veel actieve en enthousiaste mensen bij de jeugdafdeling weten te betrekken dat de organisatie nu goed in de verf staat. Ze wil een stapje terug doen en genieten van de (hockey) activiteiten van haar kinderen. Dus heeft ze toch nog een smoes om elke dag weer op de club te zijn.

Frans van Panthaleon van Eck

Nam in 1988 het roer over als voorzitter en was voor velen nog een onbekende toen hij begon. Hij bleef voorzitter tot 1994. Hij bracht rust en vastberadenheid. Hij was een echte voorzitter die ook met zijn contacten binnen de NCM veel voor de club wist te doen. Daarnaast had hij de gave om zich met goede mensen te omringen.

Max Koops

Van huis uit geen hockeyer, maar wel een sporter (voetbal, tennis, honkbal, handbal ect). Kreeg via opleiding en functie (speldocent ALO) nadrukkelijk te maken met hockey en werd o.a. na een KNHB B-cursus opleider en cursusdocent. Kwam in 1977 naar Amstelveen en leerde de A.M.H.C Pinoké op heel bijzondere wijze kennen via Christa van der Heiden, speelster uit het succesvolle dames 1. Was enkele jaren trainer/coach van dat damesteam en trainde daarna een groot aantal senioren groepen dames en heren. Was lange tijd bestuurslid breedte hockey en geeft naast trainingen ook nog steeds zeer inspirerende scheidsrechters cursussen. Zorg zelfs bij sommige aspirant scheidsrechters voor letterlijke "over de schouder meekijk" assistentie. Hij loopt op maandagochtend vaak de velden over om het zwerf vuil op te ruimen. Bezit honderden hockeyballen die hij hoogst persoonlijk uit de sloot heeft gevist. Speelt nog regelmatig zijn potje met veteranen LX. Max werd in 1999 lid van verdienste van de KNHB.

14.3 Leden van verdienste.

Jan Wiedijk († 1992)

Tot onze grote spijt hebben we geen informatie over dit lid van verdienste terug kunnen vinden. We hopen in de toekomst nog wat informatie te ontvangen (dolf@planet.nl). Dan kunnen we hier in een toekomstig boek meer vertellen over Jan Wiedijk.

Joep Hendrix (†)

Was met Rob Cavalini bouwer van de jeugdkleedkamers in 1953 en 55. Jeugd was noodzakelijk om het voortbestaan van de club te garanderen. Helaas hebben we geen foto van Joep kunnen vinden.

Rob Cavalini (†)

Eerste-elftalspeler van na de oorlog. Hij speelde nog in het Amsterdamse elftal in 1947. Robbie stond met drie clubgenoten als eerste man van Pinoké op de voorkant van de Hockey Sport (zie hoofdstuk 12 waarin alle Pinoke covers van de Hockey Sport staan). Was secretaris en mede initiatiefnemer van de jeugdkleedkamers in 1953 en 1955.

Wijnand Hefting († 31-3-93)

Sinds 1936 lid van O.K. Wijnand keepste na de oorlog bijna 10 jaar onafgebroken in heren 1. Was graag gezien in het gezelschap van zilverlingen van het eerste uur.

Hans Oostenbroek

Was bestuurslid en uitermate belangrijke verbindingsofficier voor het regelen van de gang van zaken rond de bouw van het clubhuis 1971. Hans was KLM piloot en vloog vaak op Noorwegen alwaar hij de zaken met de leverancier van het clubhuis tot in de puntjes regelde.

Marga Wolff

Ze staat op het bord als Marga Wolff omdat ze nog met clubhuisbouwer Dick Wolff getrouwd was toen ze lid van verdienste werd. De laatste naam die wij ons van haar kunnen herinneren is Marga Schneider van Wissenkerke. Ze werd lid van verdienste vanwege o.a. haar werk voor de Steekneus in de jaren 70. Die runde ze samen met Auke Hansen.

Els Hinnen († 1992)

De koningin van de eiprut, het beroemdste broodje van Pinoké. Vrouw van erelid Gerard met wie ze de bar van Pinoké vanaf nul opbouwde. Samen met Nita en Frans van der Lee natuurlijk. Stond altijd een beetje in de schaduw van Gerard maar was volgens ons eigenlijk de stille kracht achter hem.

Ed ten Brink (†)

Ed ten Brink heeft veel Pinoké leden zien gaan. Hij was altijd weer bereid om een necrologie te schrijven. Ed werd in 1940 lid van Pinokkio. Hij was behalve verdienstelijk hockeyer ook gangmaker bij feesten en toernooien. Nevenstaand links met Guus Brackel in Kopenhagen in 1947. Ed was getrouwd met Mia Mulder, die hij op Pinoké leerde kennen. Hun zoon Friso is inmiddels zilverling en gebruikt de pul die aan zijn vader toebehoorde. Ed zat bij de zilverlingen van het eerste uur in 1979. Hij was ook vele jaren penningmeester.

Dorien Jacobs

Dankzij haar inzet (en die van haar familieleden) kon de jeugd-afdeling de groei doormaken naar de positie die deze afdeling nu inneemt. Vooral bellen, regelen, organiseren, inspringen, mensen enthousiasmeren etcetera etcetera. Zoon Wouter bezorgde als coach meisjes B1 in 1995 de eerste en tot nu enige nationale jeugdtitel van Pinoké. Dochter Akkie en zoon Floris werden ook regelmatig voor de kar van moeder gespannen. De club was bijna belangrijker dan het gezin.

Han de Vries Broekman

Han was jarenlang scheidsrechtercommissaris en was dusdanig toegewijd dat hij alle clubscheidsrechters voor elke wedstrijd een persoonlijk briefkaartje toestuurde om ze er op attent te maken dat ze moesten fluiten. Een perfect werkend maar zeer arbeidsintensief systeem. Han slaagde er tijdens zijn periode in om voor elk Steekneuzentoernooi een hele batterij bondsscheidsrechters naar Pinoké te halen. Dit gaf een niet te onderschatten kwaliteitsimpuls voor het pronkstuk van de club. En de scheidsrechters gingen ook van Pinoké houden. Han was ook geruime tijd wedstrijdsecretaris.

Victor Mackay

Victor was samen met Geert Wilmink de belangrijkste initiator van het tweede kunstgras. Daarnaast was hij scheidsrechtercommissaris en begeleidde hij de eerste verbouwing van de keuken.

Kempe Kruisbrink

Secretaris onder Frans van Panthaleon van Eck. Zeer actief Steekneus redactielid en tegenwoordig weer actief als secretaris van de jeugdcommissie. Typisch zo iemand die heel veel doet maar daar nooit mee te koop loopt. Hij doet bijvoorbeeld ook nog de wedstrijdformulieren van de jeugd. Daarnaast een handig hockeyer die menig veteranen tegenstander tot wanhoop drijft met zijn rushes.

Arbo den Burger

U ziet Arbo hier op een foto uit 1982. Arbo was materiaal commissaris en klusjesman van Pinoké. Zo regelde hij hoogstpersoonlijk een paar duizend trottoirtegels door een vriendelijk gesprek met een paar stratenmakers. Spreekt al jaren het antwoordapparaat van de terreininformatie in en heeft nooit problemen om daartoe heel vroeg op te staan.

Jan Hendrik van Puffelen

Barhoofd aan beide kanten van de bar en altijd beschikbaar voor de grote en de kleine klusjes die gefikst moeten worden. Hij sleept de bar door de zware drukke TD's heen. Tapt als een tijger.

Tessa Walta

Lang de betrouwbare sluitpost van dames 2. Daarnaast tot diep in de nacht bezig om De Steekneus in elkaar te plakken. Veel werk toen er nog geen mail was en iedere aanvoerder met handgeschreven kopij op servetjes aan kwam zetten.

Bert van Haagen

Legde in heren 2 jaren lang de bal voor Erikjan Hinnen klaar. Begon aan een korte interim periode als voorzitter toen Frans van Panthaleon van Eck afscheid nam in juni 1994. Zijn ambtsperiode liep wat uit de hand en eindigde in januari 1999. Begon als onervaren groentje en eindigde als ervaren rot die veel respect oogstte. Onder zijn voorzitterschap werd het eerste waterveld gerealiseerd en er werden twee verbouwingen uitgevoerd.

Mirjan Abspoel

Het administratief geheugen van de jeugdafdeling. Geen dubbeltje raakt kwijt en alle adressen staan goed in de computer. De stilste kracht van Pinoké en al jaren volledig onmisbaar.

Mark Wilmink

Bekleedde vele functies zoals ballenjongen bij de training van heren 1 (op gewoon gras zonder hek), barhoofd, lid van de Steekneuzentoernooicommissie, elftalcommissie (in nauwe samenwerking met Albert Berkhoff) en mede tekstschrijver en uitvoerder van het cabaret in 1999. Bekroonde het kampioenschap van heren 1 in 1992 met een zoenpartij met een aantrekkelijke hem nog onbekende dame. Dat kwam hem later op een huwelijk te staan. Zoon van een legendarisch oud heren 1 speler en zelf deel van de heren 1 kampioensselectie die 1981 promoveerde naar de overgangsklasse. Ook nog eens bestuurslid van de zilverlingen.

14.4 De ereleden en Leden van verdienste van O.K. en Pinokkio.

De clubs O.K. en Pinokkio hadden voor de oorlog natuurlijk ook al hun eigen ereleden en leden van verdienste.

Eén van die ereleden van Pinokkio was mede-oprichter Piet Filedt Kok. In de HockeySport van 2 februari 1961 kwamen we een in memoriam tegen die geschreven is door onze eigen erevoorzitter Ko Brandsma. We weten helaas heel weinig van Pinokkio oprichter Otto Cornelissen maar van zijn partner in crime weten we nu in ieder geval een stuk meer.

Otto Cornelissen is nooit tot erelid benoemd maar de redactie van dit boek zou dat graag bij deze alsnog met terugwerkende kracht willen doen. Op 16 december 1940 werden Freddie Kröger en Herman Lebbink lid van verdienste van Pinokkio. Freddie bedacht o.a. de naam Pinokkio en Herman was de drijvende kracht achter de Steekneus. Er staat ook een interview met hem in hoofdstuk 5.4.1. .

Ereleden van O.K.

We hebben in de papieren teruggevonden dat op 21 januari 1934 Jonas Kuinders "eerelid" werd van O.K.

Uit de HockeySport van 3 oktober 1940 hebben we de melding dat A. Smit daar eerelid werd.

Verder meldt men ons van O. K.-zijde:
De heer A. Smit verkreeg het eere-lidmaatschap van de A.M.H.C. O.K. bij zijn afscheid van genoemde club, wegens zijn vele diensten als secretaris aan O.K. bewezen.

In memoriam

P. FILEDT KOK, arts

Een goede hockeyvriend is op vrij jonge leeftijd overleden. Een paar jaar geleden genas hij van een ziekte, die ons voor de toekomst al angstig maakte. Hij kwam weer aan het werk, medisch werk, dat hem als goed en gewaardeerd huisarts een bijzondere naam in de binnenstad verschafte en hem bemind maakte bij zijn patiënten.

Als H.B.S.'er heb ik hem als hockeyleider van F.A.M.O.S. (thans AMVJ) leren kennen als een prettige rustige leider, tegelijkertijd met Otto Cornelissen. Dit duo was actief lid van „Laren” en speelde enige jaren in het eerste elftal.

Dit forensen beviel noch Piet, noch Otto, zij slachten over een zigen vereniging en begin 1932 kwamen zij met enigen van ons op het Jaagpad, in het clubhuis van F.A.M.O.S. tot de oprichting van de A.H.C.-Pinokkio, een club die huisvesting ging bieden aan F.A.M.O.S.-leden die de middelbare school verlieten.

Een vereniging, zeer klein in getal, maar groot in hockeyprestaties. Spoedig werd de promotie-klasse bereikt, en begin van de oorlog werden wij in de eerste klasse ingedeeld, doch de moeilijkheden met de bezatter noopten ons de club op te heffen.

De leden vonden onderdak bij de A.H. & B.C. Amsterdam en de A.M.H.C. „Ohkay” (opgericht in 1929). Piefka, zoals wij Piet Filedt Kok noemden, verliet in 1934 Pinokkio, daar hij als assistent in het St. Joseph's ziekenhuis te Venlo werd benoemd. In korte tijd was hij speler in het eerste elftal van Venlo.

Vlak voor de oorlog vestigde hij zich op de Keizersgracht als huisarts en kwam hij weer bij Pinokkio terug.

Piet werd nimmer tot bestuurslid benoemd, toch was hij jarenlang bij onze bestuursvergaderingen, omdat wij hem als een zeer goed adviseur waardeerden, en hem eigenlijk als ongekroonde koning beschouwden. Heel veel heeft hij voor het hockey gepresteerd en geen wonder, dat hem door de vereniging het erelidmaatschap werd aangeboden.

Moge het voor zijn vrouw en kinderen een troost zijn dat wij, zijn vrienden van Laren, Venlo en Pinokkio aan hem een bijzondere herinnering zullen behouden.

K. Brandsma,
(ere-voorzitter Pinokkio)

Meer gegevens van voor de oorlog zijn ons niet bekend. Maar we houden ons aanbevolen voor reacties.

73. – 2003 Oude kanonnenettes bulderen als weleer.

Op zaterdag 5 april 2003 vond op Pinoké een hartverwarmende reünie plaats van dames veteranen.

Staannd v.l.n.r.: de heren scheidsrechters Arbo den Burger en Rob Bovenlander, Vonky Broekhuis, Ineke Lommerse, Marjan Hansen, Miep Wilmink, Joan Bernelot Moens, voorover gebogen Paulette van Daal-Kok, Marjan Icke, Marijke Bovenlander, Marloes Hulst, Emilie Rouppe v.d. Voort en Marielle Bodewes. Zittend v.l.n.r.: Margreet Bleeker-Hemmes, Jacqueline Bakker, Marijke Broekhuizen, Willy Ruesink, Afien Nap, Machteld Hoppenbrouwers-Stegeman, Hedy Wassink, Jet Hey, Ruth Holtus, Marguerite Steketee, Marjan Jiskoot, Corien van Manen, Meta de Koning en Lidy Heikens.

Achterste rij v.l.n.r.: Miep Wilmink, Vonky Broekhuis, W.G.J. Buisink, Marjan van de Helt, Hedy Wassink, Marjan van de Pol.
Voorste rij v.l.n.r.: George Dijkstra, Afien Nap, Machteld Hoppenbrouwers, Marielle Bodewes, Marijke Broekhuizen, Jacqueline Bakker, Ruth Holtus.

Dames Veterinnen A "Houden niet alleen van hockey".

Rechts een foto uit het lustrumboek van 1989 waarop nagenoeg alle oude coryfeeën staan die in 2003 weer van de partij waren.

15. Arbitrage.

Hockeywedstrijden kun je niet spelen zonder regels en regels zijn niet toepasbaar zonder scheidsrechters. Reden genoeg om aan dit onderwerp een apart hoofdstuk te wijden. Tot 1928 speelde Nederland met eigen regels. Maar omdat men mee wilde gaan doen aan de Olympische spelen werd kort voor dat evenement overgestapt op de gangbare internationale regels. Zo waren de sticks heel anders dan nu. De krul was veel langer en de

haakwas plat aan beide kanten. Je mocht ook met beide kanten slaan. Voor die tijd werd nog gespeeld met een speciale bal, die vanwege z'n kleur de bijnaam sinaasappel kreeg. Hier gefotografeerd op een tapijttegel bij de K.N.H.B. Deze bal is qua omvang en gevoel het best te vergelijken met een softbal.

Later werden de ballen van leder gemaakt. Het zal u wellicht verbazen dat de schaarse ballenvoorziening in de oorlog in eerste instantie de belangrijkste belemmering was om het spel te kunnen spelen. Je zou denken dat ze wel iets anders aan het hoofd hadden.

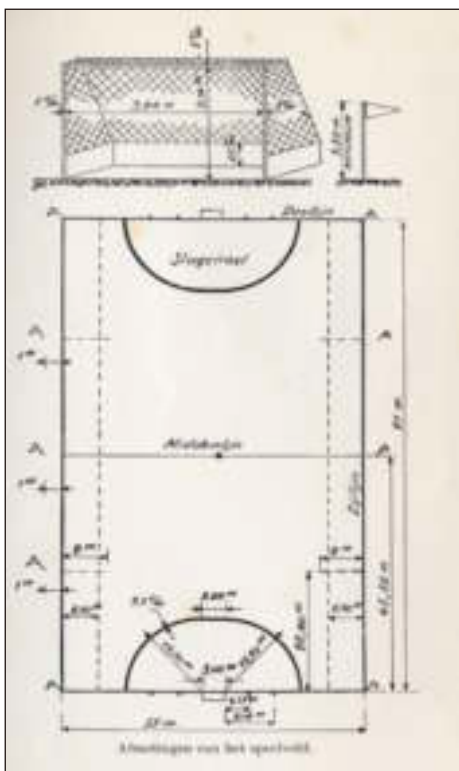
Wat voorbeelden van lederen ballen. De twee rechter exemplaren komen het beste overeen met de ballen die bedoeld werden in bovenstaand artikel op de cover van de HockeySport. De middelste is genaaid als een tennisbal.

Er waren nog meer regels die ons nu heel vreemd voorkomen. Zo bestond de strafbal vroeger nog niet. Voordat de strafbal bij de heren werd geïntroduceerd in 1963, werd gewerkt met een strafbully. Die werd genomen tussen de aanvaller tegen wie de overtreding was begaan en de keeper. Als de bal tussen de palen de doellijn had gepasseerd was het een doelpunt. Als de bal buiten de cirkel of buiten de palen achter de doellijn kwam had de keeper gewonnen. Tot diep in de jaren zeventig moest een bal ingerold worden als hij over de zijlijn ging.

Zo'n inrol vroeg een bijzondere behendigheid, zoals u in de tekst bij tekening 21 kunt lezen. Een inrol was ook zeer tijdrovend en vroeg veel oplettendheid van de scheidsrechter. Parallel aan de zijlijn liep een lijn die het gebied markeerde waar de overige spelers buiten moesten blijven. U ziet die lijnen lopen op dit tekeningetje uit een boek uit 1940.

Dan was er natuurlijk nog de handstop bij de strafcorner en ook in veldsituaties. Zowel op de grond als in de lucht. We vonden een paar prachtige instructiefoto's terug.

En kijkt u eens naar die veters die prachtig om de kicksen gedraaid zijn. De handstop bij de strafcorner werd overigens in 1982 pas afgeschaft.

Pinoké heeft veel prominente scheidsrechters gekend die ook in de hoogste competities hun potje meefloten.

Maar vooral de clubscheidsrechters hielden de club drijvende. Op onderstaande foto krijgen Hans Beerendonk (midden) en Frans van der Lee in 1967 een onderscheiding uitgereikt voor hun fluit activiteiten. Links oud voorzitter Bob Pool. En natuurlijk werd ook het glas geheven.

Als je het niet met een scheidsrechterbeslissing eens was, bestond vroeger nog de mogelijkheid om een officieel protest in te dienen. En dat werd ook wel eens gehonoreerd.

Protest 74-17.
 Het protest van de A.M.H.C. „Pinoké” tegen het toekennen van een doelpunt in de wedstrijd Pinoké—Amersfoort, gespeeld op 3 oktober 1971, voor de Prom. kl. B (heren) wordt toegewezen, omdat uit de nadere verklaring van de betreffende scheidsrechter is gebleken, dat de gewraakte overtreding van een der aanvallers buiten de cirkel niet geconstateerd kon worden, terwijl uit de verklaring van zijn collega scheidsrechter is komen vast te staan, dat door de aanvaller een overtreding tegen regel 10 werd begaan direct voor het doelpunt gemaakt werd. Derhalve wordt de uitslag gewijzigd in 2—2.

HockeySport 19 november 1971.

Pinoké had leden die bondscheidsrechter werden. Jack Wouters, Ron Hendrikse, Rob Romswinkel, Jan Romswinkel, Paulien Heyligers, Paul Wessels, Alex Vagevuur, Charley Dams en nog veel meer leden waarvan wij niet de namen hebben kunnen achterhalen. Ron Hendrikse was zo begaan met de regelgeving dat hij regelmatig experimenteerde. Hier beproeft hij de mobiele cornervlag.

Iedereen heeft zijn kinderen wel eens een keertje gefloten. Ieder lid is verplicht zijn C kaart te halen. Maar sommigen hebben veel meer gedaan. Er zijn iconen in de clubgeschiedenis die nauw verbonden zijn met de fluitserij.

Wout Oltmans floot zelf veel en was de godfather van alle Pinoké scheidsrechters. Hier ontvangt hij daarvoor van Peter de Weerd een onderscheiding in de vorm van een gouden kaart. Daarnaast is Wout natuurlijk niet voor niets onderscheiden als erelid.

Han de Vries Broekman was de scheidsrechterscommissaris die niets aan het toeval overliet. Hij stuurde alle fluitisten die moesten fluiten een briefkaartje om ze op hun wedstrijd attent te maken. Hij werd benoemd tot lid van verdienste.

Frans van der Lee fluit ook nog steeds met de uitstraling van

een jonge god. Wij schatten dat hij inmiddels de 2500 gefloten wedstrijden ruim heeft gepasseerd. **Max Koops** staat de laatste jaren

als onofficieel kapitein aan het stuurwiel van de Pinoké scheidsrechterij. Hij fluit zelf veel op zaterdag en zondag. Hij geeft cursussen voor alle leden die nog geen kaart hebben of hun kaart hebben laten verlopen.

Maarten Thijssen was een top bondscheidsrechter die Pinoké lid werd. Maar de beroemdste Pinoké scheidsrechter is ongetwijfeld

Peter Elders. Hij leerde zijn echtgenote Brigitte Blauwhoff ook op Pinoké kennen. Zijn lidmaatschap is altijd vrij stil geweest maar zijn onpartijdigheid en kwaliteit zijn nooit door iemand in twijfel getrokken.

Peter Elders maakte de honderd vol

Amstelveen - Geen betere plek om een scheidsrechter te huldigen dan het kunstgras. Heeft de jubilerende arbiter mooi het pak van zijn 'broodheer' ONVZ aan. Peter Elders floot op het EK van Barcelona zijn honderdste interland en werd daar afgelopen zondag voor in het zonnetje gezet door Dick van Booven, hockeyfan en directievoorzitter van ONVZ in het dagelijks leven. De Nederlandse scheidsrechters hebben het niet makkelijk in internationaal opzicht, werd bij een eerdere gelegenheid al eens gezegd. Nederland speelt bijna altijd (halve) finales.

Uitleg overbodig. Elders kreeg ook een Barcelona-shirt van de Oranje-spelers.

en dus kom je als landgenoot zelden of nooit voor een topper van wereldformaat aan de bak. Dat moge zo zijn, Peter Elders fluit daarom niet met minder plezier zijn internationale wedstrijden. Zijn (eerste) honderdtal werd gevierd in Amsterdam bij de wedstrijd Pinoké-Hurley.

Aan opvolgers van Peter Elders wordt permanent gewerkt. De zogenaamde BIO's (bondscheidsrechters in opleiding) hebben in 2004 het licht gezien. Op de foto herkent u Kempe Kruisbrink, Bonno Mijnlieff, Rob Bovenlander, Jan Hendrik van Puffelen, Max Koops, Jaap van Willigenburg en Beniamino Fiorito.

Als deze scheidsrechters hun diploma hebben dan fluiten zij top jeugd en senioren wedstrijden in de regio. Daarmee ondersteunen zij ook de club die verplicht is een vast quotum aan scheidsrechters te leveren. Als beloning mag je dan eindelijk echt een gele (Kempe Kruisbrink) en rode (Bonno Mijnlieff) kaart tonen. Anderen zijn weer als een kind zo blij met de twee scheidsrechters polo's.

Pinokélid **Roderik Francken** was in 2002 op zeventienjarige leeftijd één van de jongste bondscheidsrechters ooit. Dit is des te meer een compliment waard, omdat je op die leeftijd weinig begrip ondervindt als het je ambitie is om bondscheidsrechter te worden. Tegenwoordig

fluit de 19 jarige Roderik in de hoogste groep in het district Noord Holland. Wij zien hem nog wel eens op de Olympische Spelen fluiten.

16. De Zilverlingen.

De Zilverlingen nemen een speciale plaats in op Pinoké. Alle Pinoké leden die 25 jaar lid van Pinoké zijn, kunnen als zij dat willen, Zilverling worden. Het totaal aantal lidmaatschapsjaren (als adspirant-, junior- en seniorlid) telt. Die jaren hoeven niet een ononderbroken periode te vormen.

In 1979 is ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van Pinoké het fenomeen Zilverling in het leven geroepen. Tot de eerste Zilverlingen behoorden: Cor Pauw, Frans van der Lee, Ed ten Brink, Dick Jurrema, Fred Kramer, Jan de Graaf, Dick & Zus Bakker-Smelt, Hans Beerendonk, Edward James (toen voorzitter van Pinoké), Hans Oostenbroek, Albert Berkhoff, Gerard Hinnen, Rob Gerritse, Cor Diepeveen, Bob Pool, Wijnand Hefting, Gerrit Meijer, Constant Constandse, André de Goederen, Huib van Seventer, Nico Kat en Dick Schuurisma. De pul is het symbool van de Zilverling. In het begin hingen de pullen boven de bar aan speciale blokken (rechtsboven). Maar dat was wel wat diefstalgevoelig. Inmiddels staan alle pullen in een door Hans

1979 Frans van der Lee neemt zijn pul in ontvangst van Pinoké voorzitter Edward James.

Beerendonk ontworpen rek op de eerste verdieping. Alle namen zijn in de pullen gegraveerd. Bij de naam staat het eerste lidmaatschapsjaar van Pinoké. Leden die al 50

jaar lid zijn, staan op een gouden plaatje aangegeven. Een Zilverling blijf je altijd. Sommige Zilverlingen -o.a. diegenen die op leeftijd zijn- zijn helaas niet meer in staat zijn om regelmatig naar het clubhuis te komen. Er is jaarlijks een Zilverlingen bijeenkomst om de nieuwe Zilverlingen in te wijden tijdens een gezellig samenzijn. Elke nieuwe Zilverling wordt dan door een Zilverling persoonlijk toegesproken.

Het Zilverlingen pullenrek op de tweede verdieping van ons clubhuis. Ontwerp: Hans Beerendonk.

De Zilverlingen bestrijken inmiddels twee generaties en je kunt zelfs spreken van echte Zilverlingen families. De **familie Beerendonk** is koploper met vier Zilverlingen.

Op bovenstaande foto ziet u van links naar rechts:

Rogier (lid sinds 1974), Marc (lid sinds 1971), Carola (lid sinds 1968) en vader Hans (lid sinds 1946). Overigens was moeder Hetty Wentink ook lang lid maar niet lang genoeg om Zilverling te worden. Ze nam in 1958 namens dames IV de prestatiebeker van Pinoké in ontvangst. Dat was de derde keer dat die beker werd uitgereikt. Vader Hans heeft diezelfde beker in 1963 namens heren 4 in ontvangst genomen. Marc was na zijn actieve periode lang coach van o.a. heren 1 en 2 en werd met heren 2 twee maal landskampioen (in 1995 en 1996). Marc heeft ook in het bestuur gezeten en was verantwoordelijk voor de verbouwing van de keuken in 2001.

De **familie Jurrema** is met drie Zilverlingen ook heel goed vertegenwoordigd.

Vader Dick kwam in 1949 over van AMVJ. Daar was hockey van ondergeschikt belang aan de andere activiteiten van de vereniging. Pinoké kon gebruik maken van het clubhuis van de Twentsche Bank en dus besloten meerdere AMVJ-ers over te stappen naar Pinoké.

Onderstaande foto uit de Hockey Sport van 19 februari 1948 met de latere Pinoké-ers Dick Jurrema, Hans Oostenbroek en Huib van Seventer (alle drie Zilverling).

AMVJ, de ploeg, die HHC (link partij) gaf.
Van links naar rechts staande Olland, Scherpens, Meyer, Aardse, Van den Broek, Jurrema, gebukt: Van Seventer, Oostenbroek, Spiro, De Baze en Volkers.

De vier kinderen van de familie Jurrema zijn allen lid van Pinoké (geweest). Mariëlle, Frans-Rein, Taco (lid sinds 1968) en Stef (lid sinds 1973). De laatste twee zijn ook Zilverling.

De derde Zilverling familie is de **familie Bovenlander**. Vader Toon Bovenlander (lid sinds 1955) heeft als ere voorzitter een streep-

je voor maar de rest van de familie mag er ook wezen. Alle vier de kinderen (Carla, Marijke, Rob en Marc) spelen of speelden op Pinoké. Carla is geen lid meer. Marijke is al lid sinds 1965. Marc is al lid sinds 1971 en is momenteel voorzitter van de Zilverlingen. Rob is hard op weg om Zilverling te worden. Maar die is door een tussentijdse vrijage met Myra een aantal jaartjes achterop geraakt in de race naar het Zilverlingschap. Als je alles goed optelt moet hij inmiddels vast al dicht bij de 25 jaar zitten. Dus binnenkort zijn er ook vier Zilverlingenpullen in de familie Bovenlander. Op de foto ziet u drie generaties Bovenlander in Pinoké tenue. Mitchel (links) moet echter nog wat

langer wachten op zijn Zilverling pul. Hij is pas 5 jaar lid. Maar hij onthulde tijdens de Teams van Toen dag op Hemelvaartsdag 2004, wel met een bijzondere goocheltruc dit Lustrumboek voor zijn opa de erevoorzitter (in het midden). Broertje Timo in zijn arm is nog geen lid maar dat zal vast nog wel gebeuren. Rechts op de foto staat vader Marc. De vierde belangrijke familie is de **familie Wilmink**. Vader Joep werd lid in 1953. Zoons Mark en Geert zien wij al staan op een foto van de eerste balklegging van het clubhuis.

*Wat een schattige knulletjes.
Links Mark rechts Geert
(beiden lid sinds 1972).*

In de familie Wilmink staan dus drie pullen. Mark is tevens lid van verdienste en Geert is zonder dat iemand dat beseft actief geweest

bij het realiseren van meerdere kunstgrasvelden op Pinoké. Vader Joep heeft een fotografisch geheugen voor enkele markante wedstrijden die hij lang geleden gespeeld heeft. Daar kunt u een aardig bewijs van lezen in hoofdstuk 6.2.

Dan zijn er nog drie paar broers uit één familie die Zilverling zijn. Dat zijn:

Constant (lid sinds 1954) en Jan (lid sinds 1956) **Constandse**.

Martijn (lid sinds 1974) en Cedric (lid sinds 1978) **de Breet**.

Jan Reinier (lid sinds 1956) en Huib (lid sinds 1957) **van der Heyde**.

Huib en **Jan Reinier** speelden lang samen in heren 1. Hieronder ziet u een foto van een team waarin zij samen speelden. Huib heeft overigens een dochter (Hanneke) die in meisjes A1 speelt. Er komt dus misschien wel weer een derde van der Heyde aan die over een jaar of 15 lid gaat worden van de pullenclub.

Heren 1 uit het seizoen 1968-69. Staand v.l.n.r.: Nico Kat, Henk Rikse, Sikko van Daal, Zilverling Rob Gerritse, Barend Jan Luijtze, Nico van Rossum, **Jan Reinier van der Heyde**. Knielend v.l.n.r.: **Huib van der Heyde**, Paul Lunter, Han Kolleman en Zilverling Joep Wilmink. Deze laatste speelde op dit moment al in de veteranen van Pinoké maar viel op de dag dat deze foto werd gemaakt in Heren 1 in, en scoorde prompt. Dat zien wij anno 2004 niet snel meer gebeuren dat een veteraan invalt in het eerste; laat staan dat hij scoort. Zo te zien is deze foto gemaakt op het oude hoofdveld (gras natuurlijk) dat op de terreinen van de Twentsche Bank (nu ABN/AMRO voetbal) lag.

In memoriam.

Bob Pool werd lid in 1940.
Hij overleed op 28-12-79.

Dick Bakker werd lid in 1946.
Hij overleed op 25-5-1984.

Zus Bakker-Smelt werd lid in 1946.
Zij overleed op 14-6-1985.

Gerard Hinnen werd lid in 1950.
Hij overleed op 26-3-1987.

Wijnand Hefting werd lid omstreeks 1936.
Hij overleed op 31-3-1993.

Ed ten Brink werd lid in 1940.
Hij overleed op 6-12-1996.

Albert Berkhoff werd lid in 1948.
Hij overleed op 13-12-2000.

Cor Diepeveen werd lid in 1939 en weer in 1950.
Hij overleed op 14-7-2003.

Cor Pauw werd lid in 1935.
Hij overleed op 5-8-2003.

Dick Wolff werd lid in 1971.
Hij overleed in de zomer van 2003.

Honan Meijer werd lid 1961.
Hij overleed op 5-11-2003.

Jan de Graaf werd lid in 1946.
Hij overleed op 16-1-2004.

Cees Nauta was ook Zilverling.
Hij overleed in 1983.

Hun nog levende vrouwen: *Rina Hefting-Beerendonk, Mia ten Brink-Mulder, Ans Bennis-Boogaard, Mary Diepeveen-Witteveen, Maria Wolff-Wieringa, Guusje de Graaf-Roobol en Mevrouw Honan Meijer.*

Onderstaande personen zijn actieve Zilverlingen. Een aantal zijn nog niet officieel ingezworen.

Het jaartal dat vermeld staat voor de naam is het jaartal waarin de betreffende persoon (voor het eerst) lid van Pinoké is geworden. Men kan dus tussendoor ergens anders lid zijn geweest.

1940 Frans van der Lee.	1965 Jan Bernard.	1973 Stef Jurrema.
1946 Hans Beerendonk.	1965 Dolf van den Bos.	1974 Rogier Beerendonk.
1946 Jan de Graaf.	1965 Marijke Bovenlander.	1974 Fransje Bijnen.
1947 Fred Kramer.	1968 Jan Hein Allema.	1974 Martijn de Breet.
1949 Dick Jurrema.	1968 Carola Beerendonk.	1974 Hannah Hazenberg.
1949 Hans Oostenbroek.	1968 Taco Jurrema.	1975 Frank Bakker.
1952 Edward James.	1971 Marc Beerendonk.	1976 Kees Jan van den Ban.
1953 Joep Wilmink.	1971 Martin Bennis.	1976 Friso ten Brink.
1954 Constant Constandse.	1971 Klaas Bleeker	1976 Juun van Burk.
1954 Rob Gerritse.	1971 Marc Bovenlander.	1976 Vincent Fisscher.
1954 André de Goederen.	1971 Odo Brunner.	1976 Gerard Hulsman.
1955 Toon Bovenlander.	1971 Jaap van Willigenburg.	1976 Macky Pierik.
1956 Jan Constandse.	1972 Arbo den Burger	1976 Hans Savalle.
1956 Jan Reinier van der Heyde.	1972 Kempe Kruisbrink.	1977 Marco ten Have.
1957 Huib van der Heyde.	1972 Dan Tailleur.	1977 Bart Hulsman.
1958 Jack Vardon.	1972 Joost Wiggelendam.	1977 Edo van der Linde.
1960 Jan Willem Luberti.	1972 Mark Wilmink.	1977 Ray de Vries.
1962 Marlieke Oltmans.	1972 Geert Wilmink.	1978 Cederic de Breet.
1963 Ezzo Noordhoff.	1973 Max de Bruin.	1978 Gerard Hulsman sr.
1964 Ron Hendrikse.	1973 Marie Louise Jansen.	1978 Bonno Hylkema.
1964 Hans Hoogstraten.	1973 Frans van Panthaleon van Eck.	1979 Eddy van Vollenhoven.
		1979 Anton Fernandez.

Nieuwe Zilverlingen in seizoen 2004-2005:

1980 Tanja Bos.

1980 Jaap le Cosquino de Bussy.

1980 Edo Kulkens.

1980 Henk van Veen.

Er zijn ook een aantal leden en oud leden die 25 jaar of meer lid zijn maar om uiteenlopende redenen echter niet (meer) deelnemen aan de Zilverlingen activiteiten.

Personen die wel ooit een pul hebben ontvangen maar niet meer actief zijn als Zilverling:

Guus Arens, Jacqueline Bakker, Joan Bernelot Moens, Hans Breuker, Oeke van den Brink, Loek Brongers, Jacques Diepeveen, Henny Hendrikse, Nico Kat, Els Lelyveld-Arens, Gerrit Meijer, Samuel Reinders Folmer, Dick Schuurisma, Huib van Seventer, Jelle Sterringa, Arthur Sträter, Jenny Tiessens, Frits Vlieger, Laura Vogels en Han de Vries Broekman.

De pul-uitreiking is altijd een gezellige bijeenkomst met speeches en vanzelfsprekend een goed gevuld glas of een pul natuurlijk. Hier ontvangt Jaap van Willigenburg zijn pul uit handen van Albert Berkhoff in 1996.

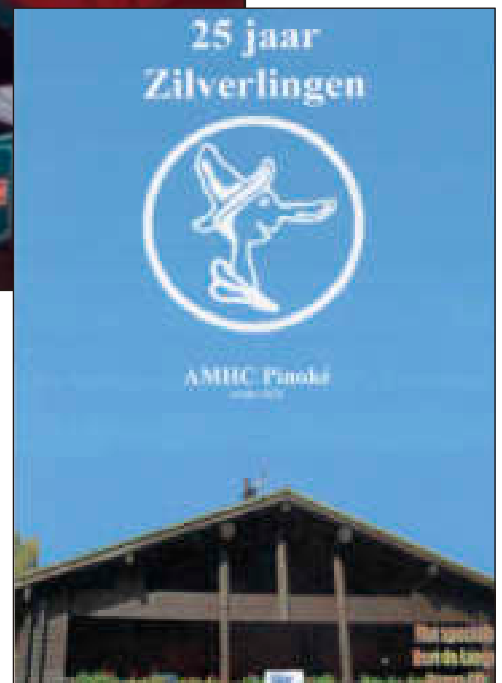
25 jaar
Zilverlingen

AMHC Pinoké

Omdat de Zilverlingen in 2004 ook hun 25 jarig bestaan vierden is een speciaal boekje gemaakt. Daarin staan alle Zilverlingen met naam en toenaam vermeld, bijna allemaal met één of meerdere foto's.

Dit boekje is aan alle Zilverlingen kado gegeven.

74. - Dames Veteranen B kampioen in 2003.

Staan v.l.n.r.: Heleen Starink, Mireille Mol, Annet van Lenning, Margit Arts, Roos Penson, Agnes Janssen, Irene Dros, Marjan Icke en Carola Beerendonk.

Voorste rij v.l.n.r.: Machteld Veraart, Gaby Rappange, Sylvia Brandsteder, keepster Miriam Schulte Fishedick, Jet Heij en Christel van Vugt.

17. Prestatiebekers.

Een aardige rode draad door de clubgeschiedenis zijn de prestatiebekers. Zo'n beker die je vooral belangrijk vindt als je hem zelf krijgt. Het is nauwelijks terug te vinden waarvoor de gelauwerden de beker hebben ontvangen. Meestal ging het om een kampioenschap dat was behaald. Bij uitzondering werd de beker aan individuele personen toegekend.

Prestatiebeker 1

Seizoen:

1955-56

1956-57

1957-58

1958-59

1959-60

1960-61

Team:

Dames II

Dames III

Dames IV

Heren II

Dames V

Dames III

De beker is uitgereikt aan:

(mevrouw C. Kindermann-van Loon)

(mevrouw M. Mulder,
thans Mia ten Brink-Mulder)

(mevrouw H.A. Wentink,
thans Hetty Beerendonk-Wentink)

(de heer M.J. van Gelder)

(mevrouw Marijke Bijl)

(mevrouw A. Kuypers-Kruysman)

1961-62

Clim Meyer

(coach van Dames I)

1962-63

Heren IV

(de heer H. Beerendonk)

1963-64

Heren V

(de heer A. de Goederen)

1964-65

Heren VI

(de heer B. Bochove)

1965-66

Heren I

(de heer H.F. Roepers,
coach de heer Ton Weijers)

Pinoké Prestatiebeker 1

- 1966-67 Dames I (mejuffrouw M. Icke, coach de heer F. Gipon)
- 1967-68 Heren III (de heer J. Sterringa)
- 1968-69 De heer en mevrouw van der Lee

- 1969-70 Dames II (mejuffrouw L. van Fastenhout en coach Wout Oltmans, zie blz. 146)
- 1970-71 Mr. A.J.M. Berkhoff
- 1971-72 De Clubhuis (de heren van der Lee, Oostenbroek, commissie Pool, Triebels en De Vos)
- 1972-73 De heer en mevrouw Oltmans

Pinoké Prestatiebeker 1

- 1973-74 Dames I (mejuffrouw I. van Zadelhoff, coaches: de heer F. Gaus en de heer Chr. Jones)

Marjan Icke heeft m.b.t. de viering van het kampioenschap in 1974 een geheugen met gaten. Hieronder drie foto's die de feeststemming uitstekend weergeven. Dirk Icke en Christa

van der Heiden klimmen in de vlaggenmast en Marjan Icke en Pauline Heijligers kwamen niet meer bij van het lachen. Zoals u ziet speelden onze dames toen nog in witte shirts.

Prestatiebeker 2

Seizoen:
1974-75
1975-76
1976-77
1977-78

Team:
Dames II
Heren IV
Dames VI
Dames VI

De beker is uitgereikt aan:
(A. van Ham, coach Ellen Asselbergs)
(Kees van Scherpenzeel)
(Vonky Broekhuis)
(Yvonne Rosman)

Pinoké Prestatiebeker 2

1978-79

Heren I

(Esso Noordhoff, zie blz 164)

1979-80

Heren III

(Jan Hein Allema)

1980-81

Heren III

(Jan Schüller)

Heren III werd twee jaar achter elkaar kampioen met nagenoeg hetzelfde elftal en kreeg daarvoor twee keer de prestatiebeker toegekend. Tot dan toe een unicum in de clubhistorie. Inmiddels herhaald door heren II.

Prestatiebeker 3

Pinoké Prestatiebeker 3

1981-82 Dames X (Pauline Crone)
 1982-83 Jan van Beek (coach Dames I)
 1983-84 Erica Bogaers en Pim Kruizinga
 1984-85 Kunstgras Fond- (André de Goederen)
 senwervings en
 Loterij commissie.

1985-86 Heren X (Laurens Jan Smals)

1986-87 Heren I (Thijs Clement en coach Pieter Offerman. Zie ook bladzijde 211).

Seizoen:
 1987-88

Team:
 Niet bekend.

De beker is uitgereikt aan:

1988-89 Dames I (Fransje Bijnen en coach Arno Ramaker. Zie ook bladzijde 251).

1989-90 Victor Mackay
 1990-91 Niet bekend.
 1991-92 Dames Veteranen A.

En dan valt er een gat in de gegevens. We weten niets van de seizoenen: 1992-93, 1993-94 en 1994-95.

1995-96 Heren II

Er is ook niets bekend over 1996-97, 1998-99, 1999-2000 en 2000-2001. De beker waarop deze gegevens staan is vermoedelijk definitief vermist. We zijn bezig om de gegevens die op de beker stonden te achterhalen.

Het is zeer waarschijnlijk dat Heren I in 2000 de beker kreeg toegekend voor de promotie naar de hoofdklasse. Tijdens de kroegtocht van de kampioen is de beker ergens achtergebleven.

De prestatiebeker werd verder gewonnen door:

2001-2002 Heren V voor het voor de tweede keer in successie kampioen worden in dezelfde klasse. Na het eerste kampioenschap werd de promotieplaats afgestaan aan een ander team.

Staan v.l.n.r.: Thomas Royé, manager Bob Roest, Willem van Eeghen, Jan Willem Roest, Hein Meurer, Pepijn Post, Ferko Spits, Marco van Os, Pieter Bas Bruggink, Maarten Burgers, Daan Meurer, Maarten Hoedemakers en Bart van der Meer. Gekniel v.l.n.r.: Bart Holla, Toon te Gussikloo, Christiaan Knijff, Murk Spits en Gijs Vijn.

2002-2003 De prestatiebeker is overhandigd aan Ferko Spits en Jan Willem Roest (foto links) van heren II. In ruil daarvoor hebben de heren de nationale kampioensbeker en een lege magnum champagne aan voorzitter Marjan Icke overhandigd. Heren II werd Nederlands Kampioen bij de reserve elftallen. Dat was voor de vierde keer in de clubgeschiedenis.

2003-2004 Het wordt eentonig maar heren II werd wederom landskampioen en kreeg wederom de prestatiebeker.

Bij de jeugd ging de prestatiebeker naar meisjes C1 dat vice landskampioen werd. U kunt daarover meer lezen op bladzijde 281.

**75. - 2003 september, Heren I klaar voor
het seizoen 2003/2004.**

Pinoké Heren 1 Centerfold 2003-2004

En een speciale voorbereiding in Barcelona.

18. Winnaars Steekneuzentoernooi.

Pinoké organiseerde direct in haar eerste jaar als fusieclub een paastoernooi. Dat toernooi werd vanaf 1957 een vast jaarlijks toernooi waar de naam Steekneuzentoernooi aan werd gegeven. De eerste jaren was het Steekneuzentoernooi een mixed toernooi. Later is de trofee aan hetzij het winnende dames- hetzij het winnende herenteam overhandigd. De trofee blijft in het clubhuis van Pinoké. Het beheer van de Steekneustrofee berust sinds 1957 bij Hans Beerendonk. De trofee is gemaakt door mevrouw Ton

Sondaar. Het beeld is gehakt uit perenhout. Boven de neus zie je een knoest. Die is van de tak die in de neus zit. Daardoor zit de neus extra stevig op de kop. Het was een enorme organisatie omdat het clubhuis van de

Twentsche Bank natuurlijk niet groot was. Men moest voor feesten (en daar was het toch om begonnen) uitwijken naar lokaties die soms zelfs heel dicht in de buurt waren. Een foto van het Minerva paviljoen lieten wij al zien in hoofdstuk 5.1. op bladzijde 79. Maar er werd ook gebruik gemaakt van het Bosbaan restaurant. Dat gebouw is i.v.m. ver-

breiding van de Bosbaan in 2001 afgebroken. Onder de tribune waren twee restaurants die ook op doordeweekse dagen open waren. Als het niet druk was vanwege een roeiwedstrijd was het aangenaam vertoeven op het terras.

De Steekneustrofee van de A.M.H.C. Pinoké.

Jaar	Club/ploeg
1	1957 Tilburgse M.H.C.
2	1958 R.K.S.V. Be Fair
3	1959 R.K.S.V. Be Fair
4	1960 A.M.H.C. Pinoké
5	1961 S.V. Kampong
6	1962 Gooische H.C.
7	1963 Zwolsche M.H.C.
8	1964 R.K.S.V. Be Fair
9	1965 R.K.S.V. Be Fair
10	1966 G.H.H.C. Groningen
11	1967 Delftsche S.H.C.
12	1968 Hilversumsche M.H.C.
13	1969 Tilburgse M.H.C.
14	1970 H.G.C. Wassenaar

	Jaar	Club/ploeg
15	1971	Spirits
16	1972	G.S.H.C.
17	1973	Hilversumsche M.H.C.
18	1974	Hilversumsche M.H.C.
19	1975	Spirits
20	1976	Spirits
21	1977	Eindhovense M.H.C.
22	1978	H.V. HIC
23	1979	The Minsterels
24	1980	Oranje Zwart
25	1981	G.H.B.S.
26	1982	Oranje Zwart
27	1983	H.V. HIC
28	1984	H.G.C. Wassenaar
29	1985	Forwardians
30	1986	Old Socks
31	1987	Forwardians
32	1988	D.H.V. Liberoos
33	1989	H.V. de Boekaniers
34	1990	Larense M.H.C.
35	1991	European Hockey Express
36	1992	H.G.C. Wassenaar
37	1993	Hattemse M.H.C.
38	1994	H.G.C. Wassenaar
39	1995	Pinoké II
40	1996	Racing Club de France
41	1997	Alecto
42	1998	H.C. Rotterdam
43	1999	T.T. de Grashappers
44	2000	T.T. de Grashappers
45	2001	C.A. Montrouge
	2002	Geen toernooi
	2003	Geen toernooi
	2004	Geen toernooi
	2005	?

Het spreekt voor zich dat er groot belang bij is om in 2005 eindelijk weer eens een Steekneuzentoernooi plaats te laten vinden.

Voor veel huidige leden was het Steekneuzentoernooi (dat ook als jeugdtoernooi werd georganiseerd) de eerste kennismaking met Pinoké. Gasten werden bij gezinnen ingekwartierd. Het was als jeugdguest vooral heel spannend om maandag (tweede Paasdag) aan het eind van de dag te ontdekken bij welk gezin je was ingekwartierd. Logeren bij een gezin in Amsterdam was de ultieme kick. Veel van de gasten van vroeger zijn later lid van Pinoké geworden. Wat is er nou mooier dan elke week de sfeer van het Steekneuzen-

toernooi? Youp van 't Hek heeft begin jaren zeventig zijn eerste schnabbel op Pinoké gedaan. Hij trad op tijdens een Steekneuzenjeugdtoernooi. Hij kan het zich nog herinneren als de dag van gisteren.

De barcommissie had altijd een vierdaags toernooi (2x2 dagen). Als de senioren laat aan het einde van eerste Paasdag de deur achter zich dichttrokken moesten de voorraden alweer aangevuld worden voor het tweedaagse jeugdtoernooi dat de volgende dag ging beginnen. Maar Frans van der Lee had er ook groot plezier in om elk jaar de rekening op te maken na deze jaarlijkse kaskraker.

Voor het seniorentoernooi werden programaboekjes gemaakt die vaak het Paaskarakter van het toernooi benadrukten. Er waren veel boekjes waaruit wij onderstaande kozen.

De leden van de Steekneuzen-toernooicommissies houden altijd een speciale band. Dit is de commissie van 1993. Achteraan v.l.n.r.: Mireille Reddering, Eliane Koelmans en Mark Wilmink. Vooraan v.l.n.r.: Jop Kummer, Judith van Tijn, Sabine Choffat en Frank Bakker. Op de foto ontbreekt helaas commissielid Yvette van Lotringen. Zij is niet lang hierna overleden aan een hersentumor.

19. Bestuursleden in 75 jaar Pinoké.

We willen natuurlijk geen enkel bestuurslid iets te kort doen maar in het algemeen zijn de officiële geregistreerde bestuursfuncties voorzitter, penningmeester en secretaris. Waar we dat wisten hebben we per jaar de andere bestuursleden toegevoegd. Maar deze lijst is zeker niet compleet. Van O.K. is alleen bekend dat de heer A. Smit in de dertiger

jaren secretaris is geweest omdat we uit een bericht uit de HockeySport van 10 maart 1940 weten dat hij daarvoor is beloond met het "eerelidmaatschap" van O.K. Van de bestuurders van Pinokkio weten we dankzij de teruggevonden eerste jaargangen van de Steekneus veel meer. De namen hebben we onderstaand voor u op een rij gezet.

Pinnokio.

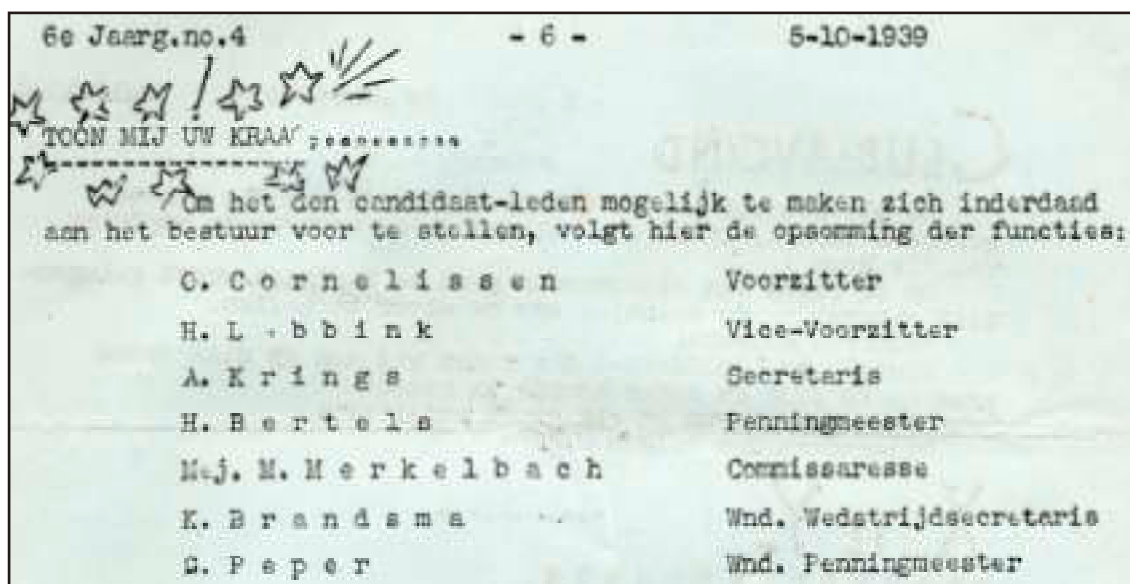
Jaar:	Voorzitter:	Penningmeester:	Secretaris:
1932	Otto Cornelissen	Eddy Kröger	ook Eddy Kröger
1933	Otto Cornelissen	Eddy Kröger	ook Eddy Kröger
1934	Otto Cornelissen <i>Herman Lebbink was vice voorzitter</i>	Eddy Kröger	ook Eddy Kröger
1935	Otto Cornelissen <i>Herman Lebbink was vice voorzitter</i>	Eddy Kröger	ook Eddy Kröger
1936	Otto Cornelissen <i>Herman Lebbink was vice voorzitter</i>	Eddy Kröger	ook Eddy Kröger
1937	Otto Cornelissen <i>Herman Lebbink was vice voorzitter</i>	Eddy Kröger	ook Eddy Kröger
1938	Otto Cornelissen <i>Herman Lebbink was vice voorzitter</i>	Eddy Kröger	ook Eddy Kröger

Jaar:
1939
1940

Voorzitter:
Otto Cornelissen
Otto Cornelissen

Penningmeester:
H. Bertels
H. Bertels

Secretaris:
A. Krings
A. Krings

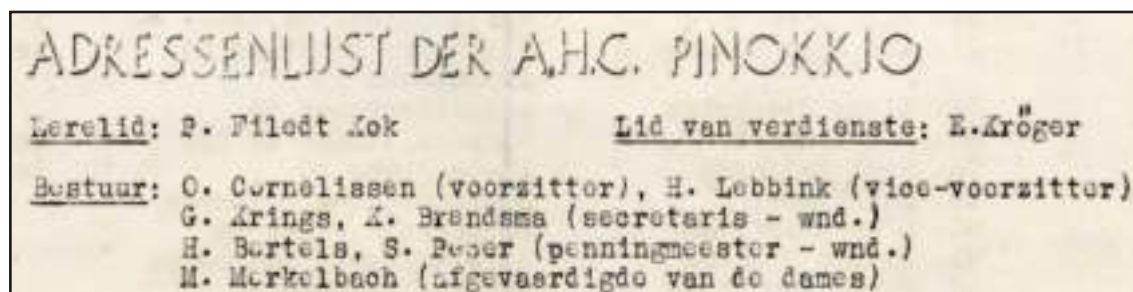

1941

Otto Cornelissen
(tot september 1941)

H. Bertels

A. Krings

In september 1941 hield het echte Pinokkio op te bestaan. Bovengenoemd bestuur trad af en een N.S.B. gezind bestuur nam de gedecimeerde club over (zie bladzijde 26 en verder). Pinokkio werd in 1944 omgedoopt in de Blauwvoet.

Pinoké.

Op 1 september 1945 fuseerde O.K. met de authentieke Pinokkioleden tot Pinoké.

Het bestuur van de A.M.H.C. Pinoké is voor het seizoen 1945/1946 als volgt samengesteld:	
Dr. K. Brandsma	Voorzitter
Mr. J. A. M. Smit	Secretaris
H. G. Bertels	Penningmeester
P. R. Bon	Wedstrijdsecretaris
Mej. D. Snijders	.. secretaresse
Mej. J. van Swaay	
Het secretariaat is gevestigd: Keizersgracht 412, Tel: 33006., Amsterdam-C.	

Uit het programmaboekje van het eerste Pinoké toernooi in 1946.

Op onderstaande lijst kan veel commentaar komen. Maar dat kan ook niet anders want er zitten heel veel gaten in de gegevens. Daarnaast heeft de bestuursamenstelling in aantallen bestuursleden en in de benaming van de functies veel varianten gekend. De gegevens die u onderstaand aantreft beschouwen wij als

een matrix die we in de toekomst willen gaan complementeren. Als u commentaar of aanvullingen heb kunt u die melden bij Dolf van den Bos via e-mail (dolf@planet.nl) of via gewone post (C. van Cleveaan 23, 1181 BG Amstelveen). De binnengekomen gegevens zullen in een toekomstig boek worden verwerkt.

Jaar:	Voorzitter:	Penningmeester:	Secretaris:
1946	Ko Brandsma	H.G. Bertels	Mr J.A.M. Smit
1947	Jonas Kuinders	Frans van der Lee	Cees Erdman
1948	Cor Pauw	Frans van der Lee	H.J. Flipse

ADRESSENLIJST A.M.H.C. 'PINOKÉ'.	
per 1 December	
1948.	
<u>Bestuur</u> :	Voorzitter : C. Pauw, Slaakstraat 6, Amsterdam (Z).
	Secretaris : H. J. Flipse, Harmoniehof 31 a 1, A'dam (Z).
	Penningmeester : W. F. v. d. Lee, Weesperzijde 64, "
	Wedstrijdsecretaresse : J. M. Lebbink-Bmann, Amsteldijk 13 "
	Wedstrijdsecretaris : G. Krings, Stadionweg 206, Amsterdam (Z).
	Commissaris Dames : J. Jurrissen, Fr. v. Mierisstraat 58 bv, "

1949			
1950			
1951			
1952	Gerard van Warmerdam		
1953	Gerard van Warmerdam	Ed ten Brink	Rob Cavolini
1954	Bob Pool	" "	
1955	Bob Pool	" "	Cor Diepeveen
1956	Bob Pool	" "	Cor Diepeveen ?
1957	Bob Pool	" "	Cor Diepeveen ?
1958	Bob Pool	" "	Cor Diepeveen ?

Jaar:	Voorzitter:	Penningmeester:	Secretaris:
1959	Cor Pauw (ook in 1948)	Gerrit Meijer	Cor Diepeveen ?
1960	Cor Pauw	Gerrit Meijer	Cor Diepeveen ?
1961	Cor Pauw	John van Wezel	Els Keuning
1962	Cor Diepeveen	John van Wezel	Els Keuning
1963	Cor Diepeveen	André de Goederen	Inez Textor
1964	André de Goederen		Inez Textor
1965	André de Goederen		Inez Textor
1966	André de Goederen	Marjan Icke	
1967	André de Goederen		
1968	Toon Bovenlander		
1969	Toon Bovenlander		Ineke Ruiter

Onderstaande foto stond in het lustrumboekje van 1989.

1970 Toon Bovenlander
1971 Toon Bovenlander

Edward James

V.l.n.r.: Edward James, Cees Lebon, een medewerkster van Toon, Peter Lukowski, Toon Bovenlander en Hans Oostenbroek.

Jaar:	Voorzitter:	Penningmeester:	Secretaris:
1972		H. Siebelink	S. Reinders Folmer
1973			
1974	Peter Lukowski		
1975	S. Reinders Folmer	André de Goederen	
1976	S. Reinders Folmer	André de Goederen	
1977		André de Goederen	
1978	Edward James	André de Goederen	Marga Wolff
1979	Edward James	André de Goederen	
1980	Peter de Weerd	Gerd Litjens	
1981	Peter de Weerd	Gerd Litjens	
1982	Peter de Weerd	André de Goederen	Lizzy van Dingstee
1983	Rob van de Pol	Sander Struyk	Carine Jongeneel
1984	Rob van de Pol	Arend Jan van Raalte	Carine Jongeneel
1985	Rob van de Pol	Chris van Gent	Jaap de Lusannet
1986	Rob van de Pol	Chris van Gent	
1987	Klaas Bleeker	Chris van Gent	Rein de Waal
1988	Frans v. Panthaleon v. Eck	Ewoud Goudswaard	Kempe Kruisbrink

1989	Frans v. Panthaleon v. Eck	Ewoud Goudswaard	Kempe Kruisbrink
1990	Frans v. Panthaleon v. Eck	Ewoud Goudswaard	Kempe Kruisbrink

Deze foto van het bestuur stond in het lustrumboek van 1989. Staand v.l.n.r.: Quirine Swijghuijsen, Frans van Panthaleon van Eck, Mariëlle Bodewes, Ewoud Goudswaard, Jeroen Weites en Alexander Huijgen. Gekniel: Kempe Kruisbrink en zijn hond.

Jaar:	Voorzitter:	Penningmeester:	Secretaris:
1991	Frans v. Panthaleon v. Eck	Ewoud Goudswaard	Kempe Kruisbrink
1992	Frans v. Panthaleon v. Eck	Ewoud Goudswaard	Kempe Kruisbrink
1993	Frans v. Panthaleon v. Eck	Dennis den Hartog	Ids van der Schouw
1994	Bert van Haagen	Dennis den Hartog	Bernadette Pennock

1995	Bert van Haagen	Dennis den Hartog	Bernadette Pennock
1996	Bert van Haagen	Matthijs Lusse	Bernadette Pennock
1997	Bert van Haagen	Hans-Eric Vos	Mireille Mol Reddering (ad interim)
1998	Bert van Haagen	Hans-Eric Vos	Peter van Vliet
1999	Marc van der Plas	Hans-Eric Vos	Lisette Feuth
2000	Marc van der Plas	Allard van Woerden	Wouter van Balen
2001	Marc van der Plas	Allard van Woerden	Wouter van Balen
2002	Marjan Icke	Allard van Woerden	Wouter van Balen

Nieuw bestuur in november 2001. Staand v.l.n.r.: Arnaud Schulte Fishedick, Wouter van Balen, Marjan Icke, Mirjam Berger, Rob Bovenlander, Max Koops en Freek van der Braak. Zittend: Allard van Woerden.

Jaar:
2003
2004

Voorzitter:
Marjan Icke
Marjan Icke

Penningmeester:
Allard van Woerden
Allard van Woerden

Secretaris:
Wouter van Balen
Monetta Ulrici

Het bestuur na een ledenvergadering in november 2003.

Staan v.l.n.r.: Wouter van Balen (breedtehokey), Arnaud Schulte Fishedick (accommodatie en evenementen), Paul van der Heijden (exploitatie), Lucian Pouliacu Prosé (jeugd).

Zittend v.l.n.r.: Monetta Ulrici (secretaris), Marjan Icke (voorzitter), Allard van Woerden (penningmeester) en Boudewijn Mol (tophokey en communicatie).

In juni 2004 werd Bob Roest bereid gevonden om de portefeuille sponsoring en communicatie op zich te nemen.

Het langst zittende bestuurslid is André de Goederen van 1959 tot 1969 en van 1975 tot 1980). Jens de Hart komt dicht in de buurt (1959 tot 1970). Max Koops is goede derde (1993 tot 2003). Marjan Icke staat al hoog.

Maar met hoeveel jaren? Bovendien snoept zij er momenteel steeds weer een jaartje bij. Wij zullen nooit echt meer weten wat haar echte totaal is. Maar haar kennende zal zij daar vast geen probleem mee hebben.

Voorzitters.

In chronologische volgorde laten wij de gezichten zien van een aantal voorzitters waar we foto's van hebben kunnen achterhalen.

Ko Brandsma (†)
1945 en 1946.

Cor Pauw (†)
1948 tot ? en 1959, 1960 en 1961.

Bob Pool (†)
1954 tot en met 1958.

Cor Diepeveen (†)
1962 en 1963.

André de Goederen
1964 tot en met 1968.

Toon Bovenlander
1968 tot en met 1971.

Peter Lukowski
1974.

Edward James
1978 en 1979.

Peter de Weerd (†)
1980 tot en met 1982.

Rob van de Pol
1983 tot en met 1986.

Klaas Bleeker
1987 tot 1988.

Frans van Panthaleon van Eck
1988 tot en met 1993.

Bert van Haagen
1994 tot en met 1998.

Marc van der Plas
1999 tot en met 2001.

Marjan Icke
2002 tot heden.

Zeven oud voorzitters op één foto.

14-6-96. Frans van der Lee op zijn 75-ste verjaardag omringd door zeven oud voorzitters van Pinoké. Staand v.l.n.r.: Frans van Panthaleon van Eck, Rob van de Pol, Bert van Haagen en wijlen Peter de Weerd. Zittend v.l.n.r.: Cor Diepeveen, Toon Bovenlander, Frans van der Lee en André de Goederen.

Staan v.l.n.r.: Ewoud Goudswaard, Rein de Waal, Odo Brunner, Barend Jan Luitze, Pascale Toutenhoofd, **Bert van Haagen**, Paul Bakker, Alexander Huijgen, **Marjan Icke**, **Klaas Bleeker**, Jetske Verbij-van Hoekel, Claas Roozkrans, Kempe Kruisbrink, Cees Lebon, Caro van Dijk, Nella (Wilmink) van Braam, Max Koops en Allard van Woerden. Middelste rij v.l.n.r.: **Rob van de Pol**, Hans Beerendonk, Margreet Bleeker, **Samuel Reinders Folmer**, **André de Goederen**, Joop (van Berckel) Smit, **Frans van Panthaleon van Eck**, Els Lelijveld-Arens en Pieter van Oordt. Voorste rij v.l.n.r.: Cees Smit, Marlieke Oltmans, Jaap le Cosquino de Bussy, Hein Lier, **Edward James**, **Toon Bovenlander**, Chris van Gent, Frans van der Lee, Clim Meijer, Luc Levi en Ineke Ruiter. Op de voorgrond: Eric van Daal (links) en Marielle Bodewes. De foto is gemaakt door Mieke Vaas. De **vet** gedrukte namen in **blauw** zijn personen die de functie van voorzitter hebben bekleed. Het record "Pinoké voorzitters op één foto" staat dus bij deze op 9.

Als je zoveel mensen op één foto wilt zetten spelen vele aspecten een rol. Is iedereen aanwezig? Zit iedereen goed? Is het licht goed? Kijkt iedereen naar de camera? Er waren meer dan veertig oud bestuursleden aanwezig. Maar geestelijk niet tegelijkertijd. Er werd een foto gemaakt. De fotografe Mieke Vaas drukte 5 keer af. Daar zou wel een goede bij zitten. Oh jee, er waren een paar mensen nog aan het hockeyen. Dus weer nieuwe foto's. Maar toen was erlid, jubilaris (50 jaar lid) en oud voorzitter André de Goederen uit beeld gelopen. Die foto viel dus af. Bovenstaande foto toont helaas niet alle oud bestuursleden gezamenlijk maar daarom plaatsen we onderstaand nog wat extra afbeeldingen van mensen die op bovenstaande foto ontbreken of in beeld wat in de verdrukking kwamen.

V.l.n.r.: Clim Meijer, Dick Jurrema, Jeroen Ottenvanger, Paul Bakker, Claas Roozkrans, Pascale Toutenhoofd, Sander Struyk en Marc van der Plas.

Dankwoord.

Terwijl ik met dit boek bezig was, kwamen door mijn fotorubriek in de Steekneus de meest uiteenlopende reacties binnen. Een elftalgenoot vond dit boek onzin omdat er toch maar honderd mensen interesse in zouden hebben. Ik ben hem dankbaar dat hij dit aan mij vertelde. Die 100 mensen zijn namelijk de kurken waar onze club op drijft. (Peter de Weerd gebruikte die term kurken vroeger ook altijd). Die honderd mensen zetten zich met hart en ziel in voor onze club en juist deze mensen zijn alle bloed zweet en tranen die ik in het boek heb gestoken dubbel en dwars waard. Ze staan symbool voor honderden mensen die zich in de loop der jaren voor de club hebben ingezet en die we helaas in dit boek niet allemaal met name kunnen noemen.

Mijn gezin moet de afgelopen twee jaar ook behoorlijk tureluurs zijn geworden van de vele dozen met Steekneuzen en HockeySports die door het hele huis heen stonden. Mijn vrouw zag het boek steeds dikker worden en had als enige zekerheid dat de eerste versie voor Hemelvaartsdag 2004 af moest zijn. Jullie hebben me nooit in de steek gelaten ondanks het feit dat jullie vast vaak hebben gedacht "waar is hij nu weer aan begonnen?".

Veel Pinokéleden hebben mij met raad en daad bijgestaan. Frans van der Lee heeft bijna alles meegemaakt en was altijd bereid nog een keer alle details te verifiëren. Toon Bovenlander vertelde voor de 100ste keer over de bouw van het clubhuis. Hans Beerendonk is altijd de meest gedreven

persoon geweest om de historie van de club te bewaren. Soms erg gedreven maar altijd geïnspireerd door clubliefde.

Mijn collega's van "de Collega's van de Communicatieafdeling" motiveerden mij om het niet bij het schrijven en plaatjes knippen te laten. Daardoor is er een opmaak uitgerold die het spitwerk meer dan recht doet. Dat deze collega's, die niets met Pinoké te maken hebben, dan ook nog eens bereid zijn om avonden door te halen voor een symbolische habbekrats, is een houding die mij met warmte vult. Het is niet niks om 330 bladzijden lang aan zo'n project te sleuren en nooit te vergeten te blijven lachen. Zeker niet als het later nog eens meer dan 400 bladzijden blijken te worden. Heel hartelijk dank voor deze vriendschap.

Mark Wilmlink inspireerde mij met zijn historische quiz in de Steekneus. Hij nam het ook op zich om mijn vluchtige typewerk na te lezen en van altijd zinvolle suggesties te voorzien. Terwijl hij met een hoogzwangere vrouw en een veeleisende studie ook best wat anders te doen had. Bedankt voor je rugdekking.

Cees Philips van Boekhandel Blankevoort was een enorme hulp door zijn winkel als verkooppunt ter beschikking te stellen. Een onmisbare schakel in het realiseren van dit project.

Allemaal hartelijk bedankt voor jullie hulp. Pinoké heeft door jullie hulp zijn verleden weer op een rij.

Dolf van den Bos

U bent al afhankelijk genoeg.

Toen u ooit begon met het opbouwen van uw vermogen, had u een duidelijk doel voor ogen: onafhankelijk zijn. Zeker financieel.

Het voordeel van onafhankelijkheid is dat u zelf de beste keuzes kunt maken. Zelf initiatieven kunt ontplooiën. En daar zelf van kunt profiteren. Bij Insinger de Beaufort is het grootste deel van de aandelen in handen van management en medewerkers. Daardoor kunnen we onafhankelijk bankieren.

Dat wil zeggen dat we u niet per se onze eigen producten en diensten hoeven aan te bieden. Voor uw vermogens- en risicomanagement selecteren we, samen met u, de beste adviseurs of aanbiedingen op allerlei gebieden, als onroerend goed, belas-

tingen, beleggingsportefeuilles of private equity. Open Architectuur noemen we dat.

Dat maakt u, eerlijk gezegd, ook minder afhankelijk van ons. En bent u dus weer wat dichterbij uw doel.

Wilt u meer informatie of een eerste afspraak, belt u dan met Yvonne Schmidt: 020-5215850. Wilt u een cosmetisch advies, dan geeft zij die alleen op persoonlijke titel.

INSINGER *de* **BEAUFORT**
Onafhankelijk bankieren.

Onderstaand ziet u de namen van personen, families en sponsors die gerekend mogen worden tot de steunpilaren van de uitgave van dit boek. Zij waren bereid een betaling van (vaak veel) meer dan 35 euro toe te zeggen. Daardoor was het mogelijk de uitgave van het boek financieel af te ronden. Hartelijk dank voor uw medewerking.

Jan Hein Allema	K.N.H.B. (Johan Wakkie)
Ellen Asselbergs	Hans Kok
Frank Bakker	Max Koops
Paul Bakker	Familie Kruisbrink
Familie van Balen	Wieger Laurey
Kees Jan van den Ban	Frans van der Lee
Familie Beerendonk	Els Lelijveld-Arens
Martin Bennis	Hein Lier
Fransje Bijnen	Familie (Akkie en Guido) Lubbers
Mariëlle Bodewes	Jan Willem Luberti
Kees-Jan Bordes	Marc Luykx
Hans en Coks Bos	Joep Martens
To en Dolf van den Bos sr	Familie (Ronald en Marlieke) Meijer-Oltmans
Corelle en Dolf van den Bos	Willem en Daan Meurer
Evert van den Bos	Familie (Boudewijn en Mireille) Mol
Charles en Uda Bosch	Bert en Francine Mol-Hulsbeck
Rob, Marcelle, Bas en Sanne Bovenlander	Esso Noordhoff
Marc Bovenlander	Familie Offerman
Toon en Zus Bovenlander	Pieter en Femke van Oordt-Meyer
Mia ten Brink-Mulder	Frank van Oorscot
Familie (Max) de Bruin	Hans Oostenbroek
Arbo den Burger	Frans van Panthaleon van Eck
Familie van Burk	Familie Phijffer
Familie de Bussy	Cees Philips
Jaap van Buul	Frans en Ruth Pieters
Thijs en Patty Clement-Beentjes	Rob van de Pol
Sikko van Daal	Familie Poliacu Prosé
Oek Deken	Jan-Hendrik van Puffelen
Luc Dings	Gaby Rappange
Familie Gerritse	Isabeau Reinders Folmer
Familie Van Ginhoven	Samuel Reinders Folmer
Familie (André en Yvonne) de Goederen	Familie van Rhijn
Diederik de Goederen	Wim van Rossum
Flip Goudsmit	A.J. Schneider
Grosch	Familie Schulte Fishedick
Jan Groothuis	Familie Sellmeijer
Bert van Haagen	Familie van der Sloot
Dennis den Hartog	Sander en Nienke Struyk-van der Hoek
Michiel Hazen	Harm Stuit
Jet Heij	Andrea Stuyt
Familie (Paul) van der Heijden	Familie Swart
Arnold den Hengst	Familie Thijs
Familie van Heugten	Henk van Veen
Familie (Huib) van der Heyde	Familie Verbraak
Jan Reinier en Hetty van der Heyde	Familie Vergroesen
Ide Heyligers	Familie de Vetten
Erikjan Hinnen en Marijke van Gent	Erik Jan de Vos
Bart Holla	Han de Vries Broekman
Hans Hoogstraten	Rein de Waal
Marjan Icke	Familie Wiggelendam-Jorna
Insinger de Beaufort	Familie Wijs
Edward James	Familie van Willigenburg
Frank Jansen	Joep en Tonneke Wilmink
Maarten Janssen	Geert en Nella Wilmink-van Braam
JaWa Sport	Mark en Pauline Wilmink-Spekken
Chris Jones	Ine van Zadelhoff
H.J.J. Jurriëns	de Zilverlingen

Verantwoording

- Toen ik aan de klus van het schrijven van dit boek begon wist iedereen me te vertellen dat er niets meer was wat ook maar enigszins op een archief leek.
- Een overrijverige schoonmaker had dozen in het stookhok voor vuilnis aangezien. Eerder bleek een bakfiets niet het ideale vervoermiddel te zijn voor het archief van een hockeyclub. Maar misschien wel een leuk liedje voor een cabaret: "In de Amsterdamse grachten, ligt het hele archief van de A.M.H.C. Pinoké". Als er niets is, heeft dat als voordeel dat alles wat je terug vindt, meegenomen is.
- Frans van der Lee overhandigde mij op een gegeven moment een bruine koffer die hij in zijn berging had teruggevonden. Aan die koffer hing een oud postlabel met daarop de woorden Archief Pinoké. Die koffer is het symbool geworden voor mijn zoektocht waar dit boek een verslag van is.
- Op de linkerpagina's staan in chronologische volgorde teamfoto's. Er is geen direct verband tussen de teams op de linkerpagina's en de daarnaast staande verhalen op de rechter pagina. Maar het leek me leuker om teamfoto's door het boek te lardereren dan ze in één lang hoofdstuk te bundelen.
- Sommige leden vinden het maar onzin dat gegraaf in het verleden. Maar bij anderen komen herinneringen vrij zoals ik heb kunnen merken aan de hand van de reacties op mijn stukjes in de Steekneus. Veel oudgedienden zeiden dat ze blij waren dat dit nu eindelijk eens gebeurde en kwamen met tips, foto's en verhalen.
- Toen ik in 1999 de eerste Internet site van Pinoké maakte kreeg ik daarop een reactie van Wim van Rossum, heren 1 keeper in de zestiger jaren. Hij had indertijd een school-schriftje volgeschreven met wedstrijdverslagen e.d.. Daar ziet u meer van in hoofdstuk 9. Ik wist dus dat er materiaal was maar ik moest er tijd in steken. Die had ik en die wilde ik graag gebruiken om de geschiedenis voor mezelf eens op een rij te krijgen. Want de romantische herinneringen die uit het schriftje van Wim spraken voelde ik ook.
- Er waren vier verhalen die voor eerdere lustra waren geschreven en die nog steeds een heel goed beeld geven. Die verhalen van Herman Lebbink, Toon Bovenlander, Ed ten Brink en Bert van Haagen heb ik volledig ongewijzigd in dit boek opgenomen.
- Een aantal oude cracks vond ik bereid om hun herinneringen op papier te zetten. De tekst van Jan Groothuis heeft nog steeds de sfeer van zijn Steekneus vroeger. Marlieke Oltmans beschrijft die ene millimeter die Dames 1 in 1977 van de Landskampioenschap verwijderd bleef. Frans van Panthaleon van Eck onthult hoe Pinoké eigenlijk in de hitparade had moeten staan. Mark Wilmink beschrijft het succesvolle cabaret uit 1999 van achter de schermen en onze beroemdste Pinoké-er Roelant Oltmans vertelt uit zijn actieve carrière hoe de zijkant van het doel ook een doelpunt op kan leveren.
- Verder heb ik vele dagen bij de K.N.H.B. doorgebracht om alle jaargangen Hockey Sports (en Hockey Magazines) door te nemen. Zo hebben we nu ook alle competitiestanden in één map. Maar ze staan niet in dit boek omdat mijn energie om gegevens op te lepelen ergens ophoudt.
- Het boek is niet compleet maar voor de schrijvers bij komende lustra is een aardig fundamentje gelegd. Alle aanvullingen en opmerkingen die u heeft naar aanleiding van dit boek zijn van harte welkom. Via e-mail: dolf@planet.nl of via de ouderwetse post: C. van Clevelaan 23, 1181 BG Amstelveen. Al uw aanvullingen en opmerking zullen worden verwerkt in toekomstige uitgaven.

Dolf van den Bos, februari 2005

Bronnen voor deze Pinoké uitgave voor het 75 jarig bestaan zijn:

- Een gesprek met oud voorzitter Cor Pauw in maart 2003
- Diverse gesprekken met erelid Frans van der Lee (lid sinds 1938)
- Een gesprek met erevoorzitter en clubhuisbouwer Toon Bovenlander maart 2003
- Gesprekken met Hans Beerendonk (lid sinds 1946)
- Alle jaargangen van HockeySport (sinds 1932), Hockey Magazine en Hockey Krant.
- Divers fotomateriaal van Jeroen van Bergen fotografie
- De Steekneus, het clubblad van de AHC Pinokio (1935 tot 1941)
 - 1e jaargang Nr 2 t/m 14 van 30 januari 1935 t/m mei 1935
 - 2e jaargang, 3e jaargang, 4e jaargang, 5e jaargang, 6e jaargang en 7e jaargang.
- Diverse losse nummers van de Bindzwam
- Knipsels uit HockeySport, Hockey Krant en Hockey Magazine.
- Knipsel uit Parool, Telegraaf en NRC.
- Het schrift van Wim van Rossum.
- De Steekneus, het clubblad van de A.M.H.C. Pinoké (weer ingevoerd in 1961). Beschikbare nummers: vanaf 1983
- Lustrumuitgaven van de Steekneus
 - 1974 (45 jaar)
 - 1979 (50 jaar)
 - 1989 (60 jaar)
 - 1999 (70 jaar)
- Diverse programmaboekjes van toernooien, dames- en heren 1
- Fotoalbums van Hans Beerendonk, Toon Bovenlander, Frans van der Lee, Joep Wilmink, Mia ten Brink-Mulder, Jens de Hart, Marjan Icke, Wim van Rossum, Joep Wilmink e.v.a.
- Toegezonden foto's van Zilverlingen.
- Gastcollumns van: Frans van Panthaleon van Eck, Roelant Oltmans, Marlieke Oltmans, Mark Wilmink en Jan Groothuis.
- En natuurlijk de koffer van Frans van der Lee...

Colofon

Verantwoordelijke bestuursleden: Marjan Icke en
Arnaud Schulte Fishedick

Samenstelling en teksten: Dolf van den Bos

Fotografie: Dolf van den Bos

Divers beeldmateriaal: Jeroen van Bergen Fotografie
(HockeySport en Hockey Magazine),
het Amsterdams Gemeentearchief en
foto's van vele leden van Pinoke.

Correctoren: Mark Wilmink,
Claudine van den Bos en
Bonno Mijnlief.

Art direction: Adriaan van Stek

DTP en beeldbewerking: RG DTP
(Rene Goudswaard en Wim Huls)

Drukwerkadvies: Alain Geerling

Digitaal drukwerk 1e druk: PPG Amstelveen

Drukwerk 2e druk (dit boek):

de Bussy Ellerman Harms, Amsterdam

Distributie: Boekhandel Blankevoort, Amstelveen.

Neuzen in 75 jaar O.K., Pinokkio en Pinoké

*Op 23 januari 1929 werd in Amsterdam de Rooms Katholieke hockeyclub O.K. opgericht.
Op 29 april 1932 werd in Amsterdam de A.H.C. Pinokkio opgericht. Op 1 september 1945 fuseerden
deze clubs tot de A.M.H.C. Pinoké. Nu in 2004 kijken we completer terug dan we ooit tevoren gedaan
hebben, op een verleden van veel prestaties binnen en buiten het veld. Alle gegevens werden
verzameld en opgeschreven door Dolf van den Bos. Zelf lid sinds 1964.*